

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

885
H295

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn
HARPOCRATIONIS

LEXICON IN DECEM ORATORES ATTICOS

EX RECENSIONE

GULIELMI DINDORFII.

TOMUS I.

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1100 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

OXONII :
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LIII.

H

www.libtool.com.cn

YIABU
MIL. GROMATZ GUA. BU
YI2XVBU

PRÆFATIO.

LEXICI in decem oratores Atticos ab Harpocrate conditi duplex ad nostra tempora pervenit editio, altera si non omni ex parte qualis ab auctore est relicta, certe ei similis, altera a grammatico aliquo ante mille amplius annos in compendium redacta. Operis integri qui adhuc innotuerunt codices recentes omnes sunt et plerique chartacei seculorum quarti quintive decimi, quorum scripturæ diversitatem magna ex parte futilem et inutilem ego ex aliis similibus, ad quos facilis aditus erat, in immensum augere nolui, potuissemque vel eorum quæ attuli plurima prætermittere, nisi curandum fuisset ne instrumentum deesset de indole codicum deque ratione quæ inter singulos intercedit iudicaturis. Librorum igitur qui vel aliis vel mihi ipsi præsto fuerint index hic est.

A. Romanus Bibliothecæ Anglicanæ C. 4. 17, olim Passioneus et S. Sylvestris, chartaceus seculi quarti decimi, forma quadrata, foliis 98. Hic liber, quem totum contulit Bekkerus, etsi vitiis plurimis obsitus, tamen majore quam ullus ceterorum fide dignus est, similis codici ex quo Harpocratem primus edidit Aldus Manutius, cujus editionis quum prope oblitterata memoria esset interpolatis Maussaci, Blancardi Gronoviique editionibus, non raro accidit ut ex codice Angelicano nova protulisse videretur Bekkerus quæ ante tria et quod excurrit secula typis mandaverat Aldus. Numeri, quorum frequentissimus usus est in tot quæ Harpocratio citavit scriptorum operibus, in hoc codice plerumque literis, raro verbis sunt expressi. Eadem fere ceterorum codicum consuetudo est,

qui eo tantum inter se discrepant quod numeris ordinalibus per literas expressis generis casusque nota in aliis vix usquam, in aliis, velut in C., sæpissime adjecta est hoc modo, α^7 vel α^8 , β^a vel β^8 et quæ sunt reliqua. Similem antiquiorum quam quibus nunc utimur exemplarium inconstantiam fuisse corruptelæ quædam numerorum arguunt ex alterutra scribendi ratione explicandæ.

B. Vaticanus 1362, ex libris Fulvii Ursini, chartaceus seculi quinti decimi, forma maxima, tripartitus, in quo Harpocratonem (fol. 1.—70.) excipit fol. 73. τοῦ κυροῦ συμεὼν συναγωγὴ πρὸς διαφόρους σημαينوμένων σημασίας, tum ab alia manu fol. 113. θεοδώρου περὶ μνηῶν, et fol. 129. προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις (ξθ'). Hic liber, quem ipsum quoque totum contulit Bekkerus, etsi sæpissime cum Angelicano consentit, tamen si universam ejus lectionem spectamus, inferior illo esse reperitur. Rursus utroque aliquanto deterior est

C. Vratislaviensis, gymnasii Magdalenei, chartaceus seculi quinti decimi, qui Harpocratonem oratorum minorum orationibus adjunctum habet, liber valde negligenter scriptus, qui glossas plurimas vel plane omittit vel mutilatas exhibet. Eum primus contulit a. 1813. I. G. Schneiderus Saxo, cujus ex schedis lectionis varietas præfixa est Harpocratonis editioni Lipsiensi a. 1824. vol. 1. p. xliii.—lxxxiv., post Schneiderum Bekkerus. Huic codici omni ex parte similis est quem in Museo Britannico inspexi Burneianus 96. chartaceus seculi quinti decimi, paginis (nam harum, non foliorum numeri adscripti sunt) constans 416. formæ maximæ: qui ipse quoque Harpocratonem (p. 289—416.) oratoribus minoribus adjunctum habet ab alia manu scriptis cum hac subscriptione, ἐτελείωθη σὺν θεῷ ἐν Φλωρεντία. Fuit olim Monasterii S. Petri de Perugia.

F. Bibliothecæ Laurentianæ plutei 55, 14, membraneus seculi quinti decimi, foliis 262. formæ maximæ. Post Theodorum de mensibus (fol. 1—42.) sequitur Harpocra-

tio (fol. 43—195.) Reliquam codicis partem implent Georgii Chærobosci, Tryphonis, Manuelis Moschopuli, Gregorii Corinthii aliorumque opuscula, de quibus videndus Bandini Catalogus vol. 2. p. 278. Literam A. cum hoc codice, jam ab J. Gronovio aliquoties memorato, contulit Bekkerus, ex qua apparet boni quod huic libro proprium sit nihil esse, propria vero eum habere peccata multa quæ librarii inscitiam prodant, cujusmodi est quod Demosthenis nomen in δόξης depravatum exhibere solet, de quo dixi s. v. Ἀγνοῦς.

Ejusdem Bibliothecæ est G. plutei 58, 4. chartaceus forma maxima, scriptus ab Michaelē Apostolio. Constat foliis 120, quorum primo inscriptum αὐτῇ ἡ βίβλος ἐστὶν ἀρμονίου τοῦ ἀθηναίου. ἔχει φλου^p ζ (i. e. φλουρία ἑπτὰ, *florinos septem*, quo pretio emtus liber fuit ab Harmonio.) Post Harpocrationem, qui finitur folio 71. sequuntur octo folia huic codici casu illata (nam sunt membranacea et ab alia manu recentiore scripta), quorum duo ultima vacua sunt, sex priora continent fragmenta Lexici juridici, in quo vocabula Latina Græcis explicantur, velut *condictio furtiva* παραγγελία εἴτ' οὖν πρόταξις καὶ ἀπόφασις δικαστικὴ τὰ κλοπιμαῖα ἀπαιτοῦσα, vel *condictio ad turpem vel injustam causam* ἤτοι ἀπαίτησις τῶν δι' αἰσχρὰν ἢ ἄδικον αἰτίαν. Tum rursus incipit Apostolii manus in γνώμαις Δημοκράτους aliisque opusculis, quæ enumeravit Bandini Catal. vol. 2. p. 441. Hujus codicis excerptis ab fratre suo factis usus est Jac. Gronovius, literam Σ totam cum eo contulit Bekkerus, ex qua apparet librum Florentinum cum Vratislaviensi C. ita ubique etiam singularibus in vitiis consentire ut recte fecerit Bekkerus, quod totum excutere operæ pretium non duxit. Idem de quinque aliis codicibus dicendum (H.I.K.L.M.) quorum specimina dedit Bekkerus. Eorum H. est Mediolanensis Bibliothecæ Ambrosianæ A. 99. membranaceus forma quadrata collatus ad v. Ἀβαρις—Ἀλκιβιάδης, M. Palatinus Vaticanus 871. ad literam A. Tres reliqui Veneti sunt Mar-

ciani seculi quinti decimi, et I. quidem, qui olim Bessaronis fuit, numero notatus 443. (in Zanetti Catalogo p. 230.) chartaceus est foliis 82. formæ maximæ, in litera Δ inspectus, L. 490. (in Zanetti Catalogo p. 256.), ipse quoque chartaceus ejusdemque formæ, foliis constans 147. quibus Thomæ Magistri, Joannis Glycæ et Ammonii opuscula continentur (fol. 1.—131.), post quæ sequitur Harpocratonis fragmentum, quod finitur s. v. Διαμαρτυρία. Literas B. et Γ. contulit Bekkerus. Denique K. 444. foliorum 343. formæ quadratæ, quæ a pluribus manibus scripta sunt, quarum antiquissimæ Harpocratonis debentur glossæ ab Ἀβαρις usque ad Βαυβοῦς, recentiori operis pars reliqua usque ad Ὑπωμοσία. Præter Harpocratonem continet Eratosthenis Catasterismos, Pindari Olympia et Pythia aliorumque scripta partim rhetorica partim grammatica, quæ enumeravit Zanetti p. 230. et qui accuratius de hoc codice egit Morellus in Bibl. MS. Græca vol. 1. p. 307—311. Specimina ad Harpocratonis literam A. usque ad v. Ἀλωπεκόννησος ex eo sumsit Bekkerus. Est similis Vratislaviensi C. et Florentino G. et eo tantum memorabilis quod Harpocratonis glossæ non paucae sunt illatæ ex aliis grammaticis, quarum exempla, inter quæ nonnulla sunt aliunde non cognita, partim Morellus p. 310. partim Bekkerus hæc attulerunt, quæ insertis aliis quibusdam quæ ex aliis codicibus innotuerunt apponimus:

Post pag. 3, 3. ed. nostræ, ἈΒΡΩΝ: κύριον, ὃς ἦν ἀνὴρ πλούσιος καὶ τρυφήλδης, ὅθεν καὶ παροιμία “Ἀβρωνος βίος” ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. K.

15, 2. ἈΪΤΤΗΤΟΣ: ὁ ἀνίκητος· ἀείτιτος ὁ διὰ πάντα τιμώμενος. C.G.H.

20, 2. ἈΚΤΙΣ ἡ τοῦ ἡλίου λαμπηδὼν, ἐπὶ θηλυκοῦ, ἡ ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης. καὶ ἀκτὴν τὸ δῶρον. B.C.F.H.K.

25, 3. ἈΛΕΪΝ τὸ ἐν τῇ βίῳ ἀλῆθειν. Δημοσθένους καὶ Λυσίας ἐχρήσατο. K.

25, 3. ἈΛΕΚΤΡΙΑΝ: ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος λέγεται. καὶ Μέ-

νανδρος “τὴν ἀλεκτρυόνα μοι δοὺς ᾤχετο.” ἔστι δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ ἀλεκτορίς ὄνομα. K.

25, 3. ἈΛΩΤΟΝ: τὸ δυνατὸν ληφθῆναι, καὶ δυσάλωτον το δυσκόλως ἔχον ληφθῆναι. ἈΛΗΤΟΝ δὲ τὸ πεπλανημένον, ὅθεν ὀρειάλητον. K.

25, 13. ἈΜΦΙΜΑΣΧΑΛΟΙ: χιτῶνες οἱ ἐκατέρωθεν ἔχοντες χειρῖδας. ἦσαν δὲ κυρίως οἱ τῶν ἐλευθέρων, ἑτερομάσχαλοι δὲ οἱ τῶν οἰκετῶν. K.

26, 11. ἈΜΒΑΤΩΤΤΕΙΝ: Ἀττικῶς τὸ μὴ σφόδρα ὄραν. γράφεται δὲ κοινῶς ἀμβλυοπεῖν, ὡς Μένανδρος “ἀμβλυοπύντων ἀνδρῶν.” K.

41, 3. ἈΝΤΙΚΡΤΣ: ἀντὶ τοῦ φανερώς. Δημοσθένης “καὶ ἀντικρὺς ἦν τοῖς ὁμοφύλοις ἐχθρός.” παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ χωρὶς τοῦ σ εἴρηται “ἀντικρυ δ’ ἀπόφημι.” ποιητικὸν δέ τὸ γὰρ χωρὶς τοῦ σ τοπικόν ἐστιν. K.

41, 3. ἈΝΑΚῶΣ: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς παρὰ Πλάτῳ τῷ κωμικῷ “καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν.” K.

41, 3. ἈΝΑΛΕΓΟΝΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύοντες παρὰ Θουκυδίδῃ. K.

41, 14. ἈΝΤΙΠΕΛΑΡΓΕΪΝ καὶ ἈΝΤΙΠΕΛΑΡΓΩΣΙΣ: ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων χάριν ὑφ’ ᾧ εὖ ἔπαθον καὶ ἀντιδιδόντων, διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς ἐαυτῶν πατέρας γεγηρακότας ἀντίδοσιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ ἀνατροφῆς. K.

41, 14. ἈΝΤΡΑΝΕΙΟΣ ὄνος: παρὰ Φερεκράτῃ (COGΓ. Φερεκράτει)· ἔστι δὲ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν μεγάλων μὲν ὄντων, ἀνυήτων δέ. K.

42, 5. ἈΞΙΟΣ φαμεν λόγου καὶ ἄξιος ἐπαίνου. ἤδη δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔκκριτον καὶ λυσιτελὲς ἄξιον Ἀττικοὶ λέγουσιν. οἷον τὸ ἄξιον ἐπριάμην. K.

42, 17. ἈΠΟΝΤΧΙΖΕΙΝ: τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων παρὰ Μενάνδρῳ. δίχα δὲ τῆς προθέσεως τὸ λεπτολογεῖσθαι σημαίνει, ὃ καὶ μετὰ τῆς ἕξ λέγεται ἐξονυχίζειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τερθρεῖαν λέγουσιν. K.

53, 3. ἈΠΕΛΕΪΘΕΡΟΣ: ὁ δοῦλος ὢν, εἴτα ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, ὡς καὶ παρ’ Αἰσχίνῃ. ἐξελεύθερος δὲ ὁ διὰ τινὰ αἰτίαν δοῦλος γεγὼνώς, εἴτα ἀπολυθεὶς. ἔστι δ’ ὅτε καὶ οὐ διαφέρουσιν. K.

60, 2. ἈΡΙΒΑΛΟΝ ἐστὶν εἶδος ποτηρίου στενοστόμου. K.

60, 2. ἈΝΑΒΙΩΝ: ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς “ἀναβίων ἐκ τῆς νόσου” καὶ Ἀριστοφάνης. K.

60, 2. ἈΝΑΛΓΗΣ: ὁ μὴ ἀλγῶν, ἀνάλγητος δὲ ὁ μὴ τοῦ προσή-

κυντος ἐπιστρέφόμενος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ "οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνάληγτοι ἦσαν ὥστε καὶ κολάζειν ἅπαντας." καὶ ἀναλγήτως παρὰ τῷ αὐτῷ. Κ.

60, 2. ἈΝΑΚΟΧΤΑΪΖΑΣΘΑΙ: ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ βίῳ λεγομένου ἀναγαργαρίσασθαι. Εὐπολις ἐν Φίλοις. Κ.

60, 2. ἈΝΑΜΦΙΛΕΚΤΩΣ Ξενοφῶν, ἈΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ Θουκυδίδης. Κ.

60, 15. ἈΡΡΙΧΟΣ: 'κόφινος πυκνός, εἰς ὃν ἐτρίγων. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Ὀρνισι τὴν διαφορὰν τοῦ ἀρρίχου καὶ κοφίνου φησὶν "ἀλλ' ὡς τάχιστα τοὺς ἀρρίχους καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν." Κ.

60, 15. ἈΡΓΟΣ: ἐπὶ τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ Ἀττικῶς καὶ ὁ κωμικός "ἀργοὶ κάθηntαί μοι γυναῖκες τέτταρες." καὶ Σοφοκλῆς "γλῶτταν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν." γράφεται δὲ καὶ ἀργή κοινῶς. Κ.

62, 10. ἈΣΚΑΛΙΑ: ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾗ ἤλυντο τοὺς ἀσκούς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ἀσκωλιάζειν κυρίως τὸ ἐπὶ τὸν ἀσκὸν ἄλλεσθαι. ἐν μέσῳ γὰρ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὶ πεφουσημένοι, εἰς οὓς ἀναλλόμενοι ἐνωλίσθαινον (ἐναλλόμενοι ὠλίσθαινον schol. Arist. Pl. I 129.), ὡς Εὐβουλος "καὶ πρὸς γε τοῦτο (τούτοις schol. Arist.) ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες εἰσάλλεσθε κακχέζετε (καὶ καγχάζετε schol. Arist., quod καὶ καγχάζετε scribendum erat) ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν." οὕτω καὶ Δίδυμος. ἀσκωλιάζειν καὶ τὸ ἐπὶ ἐνὸς ποδὸς ἄλλεσθαι. Κ.

70, 9. ἈΧΡΑΝΤΟΝ: αἵφανστον, ἀμόλυντον. κυρίως οὗ χεῖρ οὐχ ᾤψατο. L.

70, 9. ἈΧΩΡ: τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς, παρὰ τὸ ἄχνη ἀχνῶρ καὶ ἐκβελη τοῦ ἠ ἀχνῶρ. L.

70, 8. ΒΑΛΑΝΕΪΟΝ: μέρος τι τοῦ λουτροῦ, ἵνα τὸ πῦρ ἄπτεται. ὀνόμαστο δὲ οὕτως διὰ τὸ τὰ τῶν βαλάνων κελύφη καίειν, ὡς εἶναι τὸν αἶρα τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων ὠφελοῦντα. ἀπὸ μέρους δὲ ἐκλήθη καὶ τὸ πᾶν βαλανεῖον, ὥσπερ καὶ ἐστία ἀπὸ μέρους τῆς οἰκίας, ἔνθα τὸ πῦρ ἄπτεται. Κ.

77, 1. ΓΑΛΕΩΤΗΣ: ζῶον ἐστὶ. καὶ τινὲς μὲν φασι ἐν τοῖς ὄφεσιν εἶναι, τινὲς δὲ τὸν μῖν οὕτως ὀνομάζουσι. καὶ τοῦ μὲν ἐνὸς μάρτυς Αἰλιανός· λέγει "τὸ γῆρας ὁ γαλεώτης φθινῶν, ὡς τοῖς ἐπιληπτικοῖς χρησίμεται ἀπεκρύπτει." (Simile quid legitur apud Ælian. N. A. 3. 17.) γῆρας οὐδὲν εἶπεν, ἔθηκε κατὰ τοὺς ὄφεις εἶναι τὸ ζῶον· ἐπὶ γὰρ τοῦτον φαμέν γῆρας τὴν λεβηρίδα. τοῦ δευτέρου μᾶλ-

της Ἀριστοφάνης (Proverbium τυφλότερος λεβηρίδος memorant grammatici ab me indicati ad fragm. 102. p. 558. ed. Oxon.) K.

256, 2. ΠΡΟΑΓΓΕΛΕΣ εἰσι λόγοι οἱ προευνρεπίζοντες ἡμῖν τῶν δικαστῶν τὴν ἀκοήν· ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις. B.C.

N. Bibliothecæ Darmstadinæ, liber chartaceus seculi quinti decimi, cujus lectiones ex schedis F. X. Werferi editæ sunt in Actis Philologorum Monacensium vol. 3. p. 237—270. Est negligentissime scriptus et locis innumeris defectus, nec quidquam auctoritati ejus accedit eo quod veram scripturam interdum solus præbuit, velut p. 26, 8, γοῦν pro οὖν. 51, 15. ἀποτιμώμενα pro ἀποτιμούμενα. 71, 5. ἀναγραφέντα pro ἀναγραφομένων. 78, 12. συγγενεῖς τοὺς γεννήτας fortasse recte pro τοὺς συγγενεῖς γεννήτας. 112, 1. ἔμβραχυν pro ἐν βραχεί. 141, 7. φησὶν ὅτι pro ὡς ὅτι. 152, 8. προσέσθαι pro προέσθαι. 200, 3. καταφθαρεῖς pro καταφθαρεῖσθε. 268, 4. ταύταις pro ταύτης. Nam sunt hæc omnia ejusmodi ut non ex antiquioribus libris derivata, sed ab librario correctæ esse pateat, quod clarissime ostendunt alia quæ successu minus quam illa felici emendare conatus est corrector, velut p. 28, 16. ubi quum λαβόντος pro λαχόντος scriptum esset, θανόντος superscripsit. 32, 2. θεωρήματα posuit pro θεώρετρα. 112, 5. ἐν ποσὶ in margine pro ἐμπεσόντας. 224, 13. in margine Ὀχρετος δῆμος τῆς Λεοντίδος, glossa absurdissime ficta ex verbis Harpocrationis p. 231, 5. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων (τῶν Παιονιδῶν) οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου περὶ τοῦ ὀχετοῦ. δῆμος δὲ ἐστὶν οὗτος τῆς Λεοντίδος. 263, 7. γενομένη, pro γραφομένη, quod corruptum ex ἀγομένη: unde suspecta fiunt nonnulla, quæ per se non reprehendenda forent, velut quæ sub v. Ἐκατόμνωσ habet, de quibus dixi ad p. 106, 6. aut p. 128, 3. παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν et p. 136, 1. καὶ ποταμόν. Ex Epitome sumpta videntur p. 112, 8. ὁ τοῖς δυστυχοῦσιν pro ὅπερ στοιχοῦσιν, p. 211, 2. ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς pro ἐπὶ τοῖς Ἀ.

Denique libro quodam Federici Morelli (O.) usus est

Maussacus alioque, quem tamen raro memorat, Vaticano^a, ex neutro quidquam boni afferens de quo nunc non constet certiore aliorum librorum fide.

Nulli eorum quos adhuc memoravimus codicum prorsus similes sunt quorum Dobræus aliique interdum mentionem fecerunt, ego amplioribus excerptis usus sum, ab C. B. Scotto, Collegii SS. Trinitatis socio, viro eruditissimo, benevole mecum communicatis, Cantabrigienses duo (P. et Q.), chartacei seculi quarti decimi formæ quadratæ minoris. Eorum P., qui altero est paullo antiquior, in Bibliotheca Collegii SS. Trinitatis servatur, notatus O. I. 5. In eo glossæ plurimæ vel mutilatæ vel totæ omissæ sunt, paucis tantum in margine partim ab ipso librario partim ab alia manu suppletis. Ab tertia quadam manu in fine adjecta sunt Photii non nominati Excerpta ex Helladii Besantinoi *Χρηστομαθείαις* ex illius Bibliotheca p. 529. ed. Bekk., non tamen integra nullaque cum memorabili scripturæ diversitate. Alter codex (Q.) est Bibliothecæ Academicæ (Dd. 4. 63.) eodem fere ambitu: nam foliis constat 53. ab librario scriptus festinante, qui sæpe vel verba singula vel totos versus omisit. In margine ab alia manu accessit alius Lexici rhetorici fragmentum flavescente atramento scriptum et locis non paucis lectu difficile, quod plurima continet scitu digna scriptorumque veterum fragmenta aliunde non cognita. Hoc fragmentum, quod Dobræus ex codice accuratissime descripsit, bis editum est Cantabrigiæ, primum in Appendice ad Photii Porsoniani editionem a. 1822. p. 663—674, deinde separatim post mortem Dobræi a. 1834., in qua editione annotationes nonnullæ accesserunt ex schedis Dobræi ab Scholefieldo edi-

^a De his libris sic scribit Maussacus in Præfatione “ Usi sumus codice manuscripto, cujus nobis copiam fecit Federicus Morellus, et excuso altero, a Bongarsio dum per Hanoviam transiremus commodato, in quo manu Pythæi variæ lectiones ex codice Vaticano descriptæ erant quantum colligere potuimus, et collata quædam cum Suidæ verbis, quæ ex hoc auctore desumpta sunt.”

tæ, eodemque anno Halis Saxonum ab M. H. E. Meiero (*Fragmentum Lexici rhetorici post Dobream emendatius edidit et adnotatione illustravit M. H. E. Meierus.*) Prima hujus fragmenti notitia Taylora debetur, qui in annotationibus ad Demosthenem et Lysiam excerpta quædam ex eo dedit, in quibus "*Harpocratonis articulos ineditos*" agnoscere sibi videbatur, ut loquitur in Lectionibus Lysiacis p. 298. ed. Reisk., licet manifestum sit fragmenta illa esse Lexici ab genere Harpocratoneo valde diversi, de quo dixit Meierus p. iv.

Inter libros typis impressos princeps Harpocratonis editio est Aldina a. 1503. adjecta Ulpiani qui dicitur scholiis in Demosthenem, minus accurate repetita a. 1527. Hanc editionem, de qua Aldus in Epistola ad Danielelem Clarium Parmensem scholiis præfixa ne verbum quidem dixit, ex codice factam esse non constat quo, sed qui similis fuerit Angelicano A. supra dicebam. Non satis tamen habuit Aldus codicis sui textum exprimere, sed manifesto correctoris quoque opera usus est, qui codicis scripturam passim corrigeret, quod is ita fecit ut leviora quidem vitia multa recte tolleret, alia vero plura corrigendo depravaret. Eidem deberi conjicimus quæ ex Suidæ Lexico glossis Harpocratonis non paucis illata reperiuntur in editione Aldina, quibus corrector ille eandem quam Marcus Musurus, quum scholia in Aristophanem similiter interpolaret, judicii perversitatem prodidit. Nam quemadmodum Musurus, de quo dixi in Præfatione ad scholia in Aristophanem vol. I. p. viii., neglectis quæ ex Suida peti poterant scholiorum illorum vel emendationibus vel supplementis plurimis, ea fere intulit quæ ab scholiastarum veterum et ætate et ratione aliena essent, ita Harpocratonis quoque interpolator neglectis ubique fere Suidæ ex Epitome Harpocratonis excerptis, ex quibus multa codicis sui vitia corrigere et omissa supplere poterat, ad aliena aberravit, ut videre licet in annotationibus nostris ad v. Ἀειστώ. Ἀθεώρητος. Αἰγείον. Αἰγίδας. Ἀπό-

μισθοί. Ἀποπεφασμένον. Ἀποτροπᾶς. Αὐθέντης. Ἀφ' ἐστίας. Βασιλικὴ διαδρομή (ex Suida Epitomes verba repetente). Βάταλος. Βολεῶνες. Δαιδάλου ποιήματα. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπίσκοπος. Ἐπιτροπή. Ἐπωβελία. Ἑρμίας. Ἑρυνθραῖοι. Θεοδοσίαν. Ὅτι οἱ ἀλόντες. Πόριος. Προναία. Προπεπωκότες. Πρυτάνεις. Πώμαλα. Σινώπη. Σιτοφύλακες. Τριακάς. Τρικέφαλος. Φάσκωλον. Φελλέα. Φυλή. Χολαργεύς. inter quæ exempla tres sunt loci Polybii (s. v. Ἐπιτροπή. Προπεπωκότες, Πρυτάνεις), unus adeo Agathiæ (s. v. Φάσκωλον), qui scriptor aliquot post Harpocratonem seculis vixit. Semel etiam ex Athenæo Harpocratonem interpolavit s. v. Ναῖς. Qualia omnia ut correctori Aldino potius quam codici quo usus sit interpolato imputanda esse censeamus constans codicum qui adhuc inspecti sunt in omitendis istis additamentis consensus facit, omninoque in codicibus Harpocratonis, ut Epitomes comparatio docet, omittendo multo frequentius quam addendo peccatum est. Ex Suida quod Harpocratonis illatum videri possit nihil deprehendi, nisi quod in deteriore codicum classe et editione Aldina duæ illius glossæ Ἰωνία et Ἰωνικῶς post voc. Ἰων sunt insertæ, quibus carent liber Angelicanus (A.) codicesque Epitomes, et quod Maussacus s. v. ἐπιγραφέας ex codice Morelli verba quædam inseruit quæ non Harpocratonis, sed Suidæ sunt.

Post Lexici integri editionem Aldus Manutius excerpta ex glossis Harpocratonis quæ ad Isocratem spectarent hujus oratoris editionibus a. 1513. et 1534. adjunxit sic inscripta, Ἐκλογὴ Ἀρποκρατίωνος καὶ Σουίδα περὶ τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων, quæ aliquoties repetita sunt in aliis Isocratis editionibus et Henrici Stephani annotationibus illustrata in Diatribe Isocratea, quam editioni suæ a. 1593. factæ adjecit.

Proximus post Aldum editor Ph. Jac. Maussacus fuit, senator Tolosanus, multiplici sed indigesta vir doctrina neque artis criticæ pro illorum quidem temporum ratione imperitus, qui Harpocratonem amplis instructum annota-

tionibus et Dissertatione de hoc aliorumque grammaticorum Lexicis Parisiis edidit a. 1614. typis Claudii Morelli. Is etsi editionis Aldinæ vitia multa vel ex duobus quos supra memorabam codicibus vel suoapte ingenio correxit, non pauciora tamen temerariis mutationibus depravavit. Aliquanto utilior Henrici Valesii, viri ingenio doctrinaque eximii, opera fuit, qui licet novam quam meditatus erat editionem non perfecit, multa tamen ad Harpocratonis glossas vel emendandas vel explicandas utilia contulit annotationibus quas ex schedis ejus in Bibliotheca Gulielmi Prousteau, antecessoris Aurelianensis, servatis Jacobus Gronovius Lugduni Batavorum edidit a. 1682. Idem Gronovius quattuordecim annis post Harpocratonis Lexicon ibidem edidit. Cujus editionis quæ circumferuntur exemplaria duplicis generis sunt: alia enim continent Lexicon Harpocratonis cum solis annotationibus Gronovii Stephanique Diatribe Isocratea, sic inscripta *Valerii Harpocratonis de vocibus liber cum notis et observationibus Jacobi Gronovii. Accedit Diatribe H. Stephani ad locos Isocrateos*; alia Valesii annotationes, quarum exemplaria tum nondum videntur divendita fuisse, adjunctas habent, ultimis tituli verbis hunc in modum auctis, *Accedunt D. H. St. ad l. I., item Notæ et Animadversiones Henr. Valesii*. Loquaces ipsius Gronovii annotationes præter excerpta ex codicibus Florentinis duobus, de quibus supra dixi, et marginibus exemplaris Aldini Gœsiani^b, cui virorum quo-

^b De hoc alioque exemplari hæc scripsit Gronovius in Præfatione, "In sermonem veniens cum senatore consultissimo et eruditissimo "Wilhelmo Gœsio de ludicris nostris—colloquio nostro etiam ad Harpocratonem delato, nactus fui statim ex copiosis, ut certe erant, "scriniis ejus, cimelium profecto omni cura et veneratione adspiciendum, editionem videlicet Aldinam hujus libelli anni 1527. a me, ut "decebat, osculo religioso exceptam, quippe tot manibus eruditissimorum hominum tractatam. Præferebat enim primo dominium Xylandri "1565 Kal. Novemb. deinde Fabri, qui Sylburgio donum dederat, ut "Xylandri nomine publicaret: inde venit in jus Marquardi Freheri, qui "Danieli Heinsio eam miserat, isque benevolentiae ergo transcripsit

rundam. Doctorum annotationes allitæ erant, perpauca continent quorum vel tunc aliquis esse usus potuerit vel hodie esse possit, non alio, ut videtur, consilio scriptæ quam ut errores exagitaret Nicolai Blancardi, qui Harpocratonem cum interpretatione Latina parum perite facta et Maussaci Valesiique annotationibus Lugduni Batavorum ediderat a. 1683. In qua editione pusilla quædam Aldi Maussacique editionum vitia correctæ, alia plurima vero incredibili temeritate interpolata glossæque eum fere in ordinem alphabeticum, quo hodierni Lexicorum conditores uti solent, redactæ sunt contra morem grammaticorum Græcorum, de quo doctissima exstat Fr. Ritschelii disputatio in Prolegomenis ad Thomam Magistrum, ubi parem Blancardi temeritatem in Thomæ Ecloga alphabeticum in ordinem redacta perstrinxit, notatam etiam ab Valckenario in Præfatione ad Ammonium. Ego, ut par erat, Blancardi ineptias nullo usquam verbo dignas habui, quod meminisse lectores oportet si a viris doctis, quibus Blancardi interpolationes sæpe et olim et nostra memoria

“ Jano Rutgersio, quem juvenem vocat doctissimum et ornatissimum,
 “ atque ita rursus per hereditatem facta Dan. Heinsii venerat jure successionis in manum summi, et mihi semper honorandi viri. His
 “ adorandis manibus quum niteretur vestibulum, etiam per omnes paginas continebat earundem signa, quorum nonnulla hic exsignata invenies, quum ipse codex, ut intellexi, postea in causam furti inciderit,
 “ nec ubi lateat, etiamnum sciam.”

“ Nuper etiam alterum istius Aldinæ editionis exemplar venale hic
 “ fuit, quod in prima pagina præferebat nomen Jacobi Gruteri, in ipsa
 “ indicis pagina illud solemne τῶν εἰρησίων. Ad Harpocratonis initium
 “ adscripta erant, *Præter ea quæ hic præstiti ipse, e libro Illustris Scæ-*
 “ *ligeri multa supplavi, cui Reverendus Theodorus Beza e codice in Italia*
 “ *MS. quædam a se descripta subministrarat.* Ex hoc fuit mihi volupe
 “ videre lectiones nonnullas, quas produxi, stabilitas concordia illius
 “ cujuscunque codicis ab Beza in Italia visi: sed quum id sero demum
 “ contigerit, non potuit notis meis intervenire, et aliquid in ornamentum
 “ addere. Quanquam ea venia huic tempori, quod me et hunc laborem
 “ morbis rupit ac fatigavit, spero, dabitur, ut per hæc quoque videar
 “ industriam satis bene posuisse.”

fraudi fuerunt, ea ex Harpocrate interdum allata videntur quorum nullum in nostra editione vestigium cernitur.

Proximo post Gronovium seculo nonnihil operæ in Harpocrate posuit Hemsterhusius, cujus annotationes ab I. Geelio editæ in *Anecdota Hemsterhusii* vol. i. p. 221.—268. etsi parum elaboratæ sunt, multa tamen continent docte observata. Idem fere de brevioribus Jo. Toup et P. P. Dobræi annotationibus dicendum est, quarum illæ *Emendationibus in Suidam* sunt adjectæ, hæ in *Adversariis* leguntur quæ J. Scholefieldus *Cantabrigiæ* edidit a. 1831. vol. i. p. 584.—589. Breves Jo. Pearsoni annotationes leguntur in *Appendice ad Adversaria Hesychiana* p. 854.—860.; Jo. F. Schleusneri in *Friedemanni Miscellan.* vol. 2. p. 744.—753. Novam vero melioremque *Lexici hujus* editionem qui institueret nemo inventus est ante I. Bekkerum, qui Harpocratem vitiis interpolationibusque plurimis liberatum Berolini edidit a. 1833. iis quæ supra memoravi librorum manuscriptorum subsidiis usus, *Epitome* vero minus constanter in usum vocata, de qua nunc est dicendum.

Epitomes pauci supersunt codices, sed multo quam operis integri meliores. Eorum antiquissimus est *Palatinus (E.) Heidelbergæ Romam in Bibliothecam Vaticanam ablatum* a. 1622, *Roma Parisios* a. 1797. cum aliis codicibus Vaticanis non paucis translatus, tandem a. 1815. *Bibliothecæ Heidelbergensi* redditus. Hoc libro primus usus est Jungermannus, quum annotationes ad *Pollucis Onomasticon* scriberet, in quibus sæpius de Harpocrate dicendi locus fuit. Parisiis eum contulit F. J. Bastius, qui nonnulla ex eo protulit in *Epistola critica* et in annotationibus ad *Gregorium Corinthium*, multo plura Gaisfordius in annotationibus ad *Suidam*. Quinque tantum primas literas (usque ad v. ἐξάρασθαι) contulit Bekkerus, ego universam lectionis varietatem edidi. Liber est membranaceus seculi, ut videtur, decimi tertii foliis constans 566. formæ maximæ, quorum 1.—52. Harpocratonis *Epitomen* continent, 53.—224. *Pollucis Ono-*

masticon, reliqua Oribasii medicarum collectionum libros viginti quattuor.

Libro Palatino adeo omni ex parte similis est ut descriptus ex ipso videatur T. sive Leidensis Bibliothecæ Academicæ (xviii. 33. E. in Geelii Catalogo p. 48.), cujus usum liberalissime mihi concessit Jacobus Geelius, vir amicissimus. Codex est chartaceus seculi quinti decimi, manu eleganti scriptus, foliis constans 55. formæ maximæ, amissis duobus, ut videtur, in fine foliis: nam desinit in verba ἐν τῷ ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, quæ leguntur s. v. Τριτοπάτορες. Fuit Collegii Parisini Societatis Jesu, quod notatum a manu multo recentiore in folio primo “*Coll. Paris societ^{is} Jesu.*” Tum sequitur inscriptio “Βίβλος ῥητορικῇ: *Rhetoricus Liber: Liure en Rhetorique.*” Porro “τῶν δέκα ῥητόρων ῥητορικαὶ λέξεις, ὑπὲρ “Ἀρποκρατίωνος γραμματικοῦ συλλεγεῖσαι: *Decem Rhetorum seu Oratorum oratoricæ dictiones pro Harpocratiōe Grammatico collectæ.*” Denique in ima pagina “Ἀναγνωστοῦ ὄντος Κλαυδίου τοῦ Ναυλώτου Κοιλαδέως, ἀφογ: (1573.)” Quæ paullo plenius repetuntur in folio ultimo “Ἀνέγνωκε “τὸ βιβλίον τοῦτο Κλαύδιος ὁ Ναυλῶτος Κοιλαδεὺς Ἀναλλω-
“ναῖος, ἐκ τῆς τῶν Αἰδούων διοικήσεως, ἔτει τοῦ Χριστοῦ
“ἀφογ: *Hunc legens agnovit Librum Claudius Naulotus Vallensis Auallonæus ex Hæduorum Diœcesi, Anno*
“*Christi (1573°.) Claude Naulot Du Val Auallonnois, et*
“*du diocese d’Austun ha leü et reconnu ce liure en l’An de*
“*nostre Seigneur Jesus-Christ (1573.)* ὅθεν καὶ τῷ θεῷ
“*χάρις τε καὶ δόξα.*” Postea codex in Bibliothecam G. Meermannii (v. Catal. Bibl. Meerm. MSS. p. 48. n. 304.) ex eaque in Leidensem Academicam pervenit. Ex simili libro derivata sunt quæ in codice Barocciano 50. (Z.) leguntur brevia ex Epitome excerpta, quæ Cramerus edidit in Anecdotis Oxoniensibus vol. 2. p. 488—500.

Duobus, si non pluribus, ejusdem cum Palatino familiæ codicibus usi sunt Photius et Suidas, qui Harpocratiōis Epitōmen tantum non totam in Lexica sua transtulerunt,

Photius seculo nono, Suidas duobus fere, ut videtur, post Photium seculis. Photium autem et Suidam quum dicimus, et hoc loco et in annotationibus nostris textum horum Lexicorum intelligimus non qualem editores conformarunt, sed qualis exstat Photii in codice Galeano Cantabrigiensi unico, qui amissis foliis pluribus defectus est, Suidæ in codice Parisino A. potissimum, cujus ope innumerabiles priorum editionum interpolationes removit Gaisfordius, quarum non fuit operæ pretium in annotationibus nostris repeti memoriam.

Eadem fere aliorum quorundam grammaticorum ratio est, Photio et Suidæ ætate vel supparium vel recentiorum, qui ipsi quoque excerpta ex Harpocrate qualia in Epitome Palatina leguntur Lexicis suis passim inseruerunt, [ex quo genere sunt scriptor *Συναγωγῆς λέξεων χρησίμων*^c, cujus literam A. ex codice Segueriano (ab nobis sigla "*Seg.*" notato) edidit Bekkerus in *Anecdotis* p. 321—476. (omissis reliquis, quæ nihil nisi tenuia ex hoc Lexico olim integriore excerpta continent, postmodum a Bachmanno edita in *Anecdotorum* volumine primo), auctor *Etymologici Magni*, et qui rursus hos grammaticos exscripsit Favorinus. In tot igitur grammaticorum cum Epitome Palatina consensu quo certius videbatur genuinam hanc esse Epitomes formam, tanto magis inexpectatum accidit quod valde incertam hanc opinionem esse apparuit excusso codice D., id est Parisino 2552., quo ego post Bekkerum a Fr. Duebnero denuo collato usus sum. Est hic codex, qui olim inter Colbertinos

^c Cum hac *Συναγωγῇ* multa communia habet *Lexicon* codicis Parisini 2653, cui a tertia manu index est præscriptus *Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν*, licet prima statim pagina Christianum Lexici auctorem prodatur, totiusque farraginis ea sit compositio ut si qua in ea sint quæ Eudemo debeantur, ad excerpta quædam ex litera A. redire videantur. Nam ceterarum literarum eadem in hoc codice jeunitas est quæ in codice *Συναγωγῆς λέξεων χρησίμων*. De Eudemo rhetore dixit Ritscheli in comment. de Oro et Orione p. 78. et in Prolegomenis ad Thomam Mag. p. lxxviii.

numeratus fuit 4898. chartaceus formæ quadratæ minoris, scriptus a. 1496., Harpocratiōni subjunctam habens συναγωγὴν τῶν πρὸς διάφορον σημαινόμενον λέξεων κατὰ στοιχείον (i. e. excerpta ex Ammonii libro περὶ διαφόρων λέξεων), pluribus locis defectam, quod scriba ipse his verbis notavit οὐχ εὔρον ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τὰ λείποντα στοιχεῖα ἦτοι τὸ ζ η θ ι κ. Tum σὺν θεῷ, inquit, ἐγὼ ἱλαρίων μοναχὸς ἔγραψα τοῦτο τὸ λεξικόν, καὶ ἐτελέσθη τοῦ ὁκτωβρίου τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ αὐγστῆς. δόξα θεῷ. Hic codex etsi ejusdem atque Palatinus grammatici Epitomen continet, centenis tamen in locis discrepat ab illo, non solum in verbis singulis, sed etiam eo quod glossas non paucas vel minus quam Palatinus brevias exhibet, vel omissas in libro Palatino servavit, vel servatas in Palatino omisit, vel, quod omnium maxime memorabile, additamentis auctas habet, in quibus plus uno in loco scriptorum veterum loci citantur: quæ omnia non aliunde illata, sed ex antiquioribus Harpocratiōnis codicibus derivata esse tam manifestum est ut nullus de iis dubitationi locus sit, licet harum notationum nullum aut in operis integri codicibus quos novimus aut in Epitome Palatina grammaticisque paullo ante memoratis vestigium reperiatur, velut s. v. Ἀκινάκης, Ἀνάκρισις, Ἀνακτες, Γαληψός, Δεκατηλόγος. Manifestum est igitur codicem Parisinum, quamvis ætate longe inferior sit non solum codicibus ab Photio et Suida usurpatis, sed etiam Palatino, nihilominus aliquanto propius quam illos abesse ab genuina Epitomes conformatione, etsi ne ipse quidem Epitomen plane talem qualis ab auctore edita sit repræsentare, sed ex antiquiore et integriori codice originem ducere videatur ab librariis iterum iterumque descripto non sine multis vel erroribus vel omissis, velut s. v. Ἀνάκρισις, Εἰσαγγελία, Ἐνὴ καὶ νέα et glossa longiore inprimis memorabili, omissa in codicibus operis integri, de voc. Τριτοπάτορες, quæ tota est servata in reliquis Epitomes libris, sed cujus pars plus quam dimidia desideratur in codice Parisino. Auget suspicionem quod in

www.libtool.com.cn
 Epitomes quibus hodie utimur exemplaribus cunctis, licet vel glossas integras vel supplementa glossarum plurima servaverint quæ ex codicibus Lexici integri evanuerunt^d, tamen glossæ plures desiderantur quæ in opere pleniore etiamnum reperiuntur nullasque interpolationis notas gerunt, ut parum verisimile sit eas aut non exstitisse in exemplaribus longe antiquioribus, quibus Epitomator usus est, aut sine ratione prætermittas ab eo esse^e. Verum hoc est ejusmodi ut non possit ad liquidum perducī nisi repertis antiquioribus integrioribusque codicibus. Interim ego consultissimum duxi lectiones Epitomes non cum scripturis operis plenioris permixtas, sed separatim exhibere medias positas inter textum et annotationes meas, et ita quidem ut ubi codices Epitomes quique duorum instar codicum sunt Photius et Suidas consentirent, scripturam exhiberem nullis apposis librorum notis, ubi vero inter se dissentirent, librorum notas adderem. Photii autem et Suidæ ut præ ceteris grammaticis rationem haberem, hæc mihi caussa fuit, quod soli grammaticorum hac Epitome constanter usi sunt verbaque ejus in univsum tam diligenter reddiderunt ut plerumque ab ea non dissentiant nisi minutis in rebus, in quibus sæpe non codicum suorum auctoritatem secuti esse, sed suo ipsorum arbitrio descivisse ab Epitome videntur verbis, dum in Lexica sua transferrent, leviter mutatis. Glossæ quibus nostri Epitomes libri careant, aut quas minus integras exhibeant, in codicibus quibus Photius et Suidas usi

^d Vide annotationes nostras s. v. 'Αδράστεια. Αἰθρίς. Αἰθαλίδα. Ἀλκέτας. Ἀνάγειν. Ἀξιοῖ. Ἀπομάττων. Ἀποπεφασµένον. Ἀποσάξαντα. Ἀρετή. Ἀφείς. Βόθυνος. Βολέωνες. Δράκων. Δρομοκήρυκες. Ἔθνος. Ἐλευσίνα. Ἐξούλης. Ἐπακτὸς ὄρκος. Ἐχίνος. Θεοδοσίαν. Ἰππὰς. Κολωνός. Παρουσία. Τί ἐστὶν ἐν τοῖς etc. Τριακάς. Τριτοπάτορες. Φάσκωλον. Φιλέψιος. Φιλοτησία. Φιμός. Χρυσοχοεῖν.

^e Vide annot. s. v. Ἀγνεύετε τὴν πόλιν. Ἀνδραποδιστής. Ἀντίπατρος. Ἀντιφῶν. Ἀπίλλειν. Ἀπόληξίς. Ἀπόλλων πατῆρς. Ἀπὸ μισθωμάτων. Ἀργυρίτις γῆ. Ἀργινούσαι. Ἀργαῖος. Ἀριοβαρζάνης. Ἀρίστυλλα. Ἀφαρεύς. Διωμοσία. Δωριεύς. Εὐωνυμίς. Καὶ γὰρ τὸ μηδένα. Φιλίσκος.

sunt vix ullæ exstitisse videntur. Non exiguus vero glossarum numerus est aut ab utroque aut ab alterutro omissarum. Inter quas ut nonnullæ sint quæ ex Photii Suidæque Lexicis librariorum culpa exciderint, aliæ cur a grammaticis ipsis omissæ sint ratio probabilis reddi potest. Videntur enim Photius et Suidas si quas vocabulorum interpretationes aliunde excerptas Lexicis suis jam inseruissent, non ubique necessarium duxisse ut breviores illis adjungerent Epitomes Harpocratonis explanationes, de quibus sæpe eandem, sæpe etiam diversam utriusque grammatici sententiam fuisse apparet: unde factum ut alias glossas ab utroque, alias ab alterutro omissas esse videamus. Quo convellitur Porsoni et Dobræi (Adversar. vol. 1. p. 584.) opinio, qui Suidam nullo Epitomes codice ipsum esse usum, sed omnes Harpocratonis glossas ex Photii Lexico, cui tot alia accepta rettulit, transcripsisse putabant: quanquam non negamus fieri potuisse ut Suidas, quum Photii Lexicon ad manus haberet, non ubique operæ pretium duxerit Epitomes codicem inspicere, aut si quas glossas ab Photio prætermittas esse videret, ipse quoque præteriret. Verum ubi Suidas aut apposuit quæ Photius omisit, aut, quod sæpissime factum videmus, aliter quam Photius scripta exhibuit, nihil causæ est cur ea Suidam aliunde quam ex Epitome sumsisse credamus.

Reliquum est ut de vita et scriptis Harpocratonis dicatur, de quibus tantum scimus quantum paucis verbis his prodidit Suidas, Ἀρποκρατίων, ὁ Βαλέριος χρηματίας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεύς. Λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων. Ἀνθρῶν συναγωγή^f. Valerii prænomen, quod haud dubie clientelare

^f Λέξεις τῶν ὁ ῥητόρων. Ἀνθρῶν συναγωγή] Duorum operum inscriptiones in unam confudit Constantinus Lascaris in codice Matritensi 95. qui fol. 205—245. Harpocratonis Lexicon continet: de qua codicis parte sic scribit Iriartius in Catalogo p. 381. “Fol. 205. Interjectis foliis prope duobus vacuis, Ἀρποκρατίωνος Ἀλεξανδρέως σοφιστοῦ συναγωγή τῶν ἀνθρῶν λέξεων τῶν δέκα ῥητόρων:—Harpocratonis, Alexandrini Sophistæ, floridarum Dictionum e decem Rhetoribus Collectio. Id opus

fuit, unius Suidæ fide nititur. Lexico quod superest in codicibus solum præscriptum est nomen Harpocratonis, et ne hoc quidem usquam apposuerunt qui Harpocratiioni plurima debent Photius et Suidas aliique quos supra memoravi grammatici. De ætate qua vixerit Harpocratio conjecturam facere licet ex nominibus scriptorum quos plurimos citavit in Lexico, quorum novissimus est Athenæus Dipnosophistarum scriptor, cui etsi nusquam nominato Harpocratio pleraque eorum debet quæ de meretricibus deque poculorum nominibus tradidit. Athenæum autem imperante Commodò, id est exeunte seculo æræ nostræ secundo, vixisse ipsius testimonio (12. p. 537.) constat. Ejusdem igitur ætatis Harpocratio esse videtur. Inter ceteros quorum testimoniis usus est scriptores vix ulli esse videntur qui tempore inferiores fuerint Dionysio Halicarnassensi, Juba et Apollonide Nicæensi, quos sub Augusto quique Augusto anno æræ Christianæ quarto decimo in imperio successit, Tiberio, vixisse constat. Grammaticorum et rhetorum, qui proximo post Tiberium seculo, imprimis sub Hadriani imperio, vixerunt, nullam usquam mentionem fecit, quod non mirandum, quum rerum ab Harpocratiione tractatarum explicationem ex antiquioribus historiarum et antiquitatum scriptoribus potius petendam fuisse pateat quam ex inferiorum temporum grammaticis rhetorumque disputationibus. Ad scripta Harpocratonis quod attinet, mittimus *Ἀνθηρῶν συναγωγὴν*, cujus Florilegii quod argumentum aut qui ambitus fuerit sciri nequit, quum ab nemine memoratum sit præter Suidam, is autem præ-

“ initio mutilum incipit ab hisce verbis, *Ἀστυνόμος δέκα φησὶν ἀστυνόμους ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ*. fine vero integrum in hæc desinit, *ἦν τις ἀθήνησιν ἐρμῆς οὕτω καλούμενος ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἔρως ψίθυρος* :—Quod ad interiora spectat, aliubi contractum, aliubi “ Dictionum ordine perversum videtur. Constantini autem Lascaris alii quot annotationibus scholiis ad margines adscriptis non leviter “ commendatur: ejusdem quoque manu in extremo libro subscriptum † “ *Κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐκγράψας ἐχρήτο αἰεὶ ὡς κηπιδίου γραμματικῆς* :—”

ter inscriptionem libri nihil de eo prodiderit. Lexici in decem oratores, quo etiamnum utimur, manifestum est eo consilio ab Harpocrate institutum fuisse, quod in initio annotationum mearum significavi, ut vocabula notatu digna, quibus illi usi essent, explicaret, linguæ pariter atque historiæ, antiquitatum et juris Atticorum ratione habita, neque exclusa oratorum qui non essent recepti in canonem Alexandrinum mentione, quales sunt Aristogiton, Isocrates Apolloniata, Philinus et Pytheas, si quid conferre posse viderentur ad antiquiorum oratorum vocabula explananda^f. Cujusmodi Lexicon etsi non est ad eam normam exigendum qua hodie uti solemus, fatendum tamen est majorem esse singularum hujus operis partium inæqualitatem quam quæ auctori ipsi imputanda esse videatur. Nam quum vocabula plurima docte et interdum adeo copiose tractata sint, memoratis oratorum ex quibus glossæ sumtæ sunt locis, alia mira brevitate omissisque oratorum nominibus absolvuntur, etiam ubi addita esse maxime exspectes, velut s. v. Ἀβαρις, Αἰθιοπίον et Ἀντιάταις, ne quid de manifestis lacunis dicam, velut s. v. Δαιδάλου ποιήματα, de qua glossa nihil præter lemma superest, et in aliis glossis non paucis ubi operis olim integrioris vestigia in Epitome agnoscimus. Itaque magna suspicio est Lexicon hoc ab Harpocrate aliquanto quam nunc est amplius relictum ab aliis paulatim in formam redactum esse compendiosiore, operis

^f Simillimum Juliani Lexicon memorat Photius Bibl. cod. 150. p. 99, 40. ἀνεγνώσθη λεξικὸν Ἰουλιανοῦ τῶν παρὰ τοῖς δέκα ῥήτορι λέξεων κατὰ στοιχείον. πολύστιχον δὲ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ τῶν τε παρ' Ἀθηναίοις δικῶν ἐρμηνεύον τὰ ὀνόματα, καὶ εἴτε καθ' ἱστορίαν ἰδιάζουσιν αὐτοῖς οἱ ῥήτορες παρελήφασιν ἢ κατὰ τι πάτριον ἔθος ἀπεχρήσαντο. δῆλον δ' ὅτι εἰς τὰς τῶν ῥητορικῶν λόγων συνακαγνώσεις τὰ μέγιστα ἢ πραγματεία συμβάλλουσιν ἄν. Julianum hunc non diversum esse ab eo, cui ut civi et familiari suo (συμπολίτῃ καὶ φίλῳ) Phrynichus Arabius, qui Marco et Commodo imperantibus floruit, quartum et octavum Apparatus sophistici librum inscripserit, probabiliter conjecit Meierus Comment. Andocid. 6. p. 59.

autem omni ex parte integri exemplaria mature periisse. Nam quæ hodie superest Epitome etsi in singulis sæpe vel emendatior vel plenior est quam amplioris operis codices, qui seculi quarti decimi tempora non superant, tamen in universum ipsa quoque secundum libros facta est multis jam modis breviatos. De ætate qua scripta sit Epitome tantum scimus, exstitisse eam Photii Patriarchæ temporibus, qui seculo nono exeunte Constantino-poli vixit: nam de Eudemo, grammatico haud dubie multo antiquiore, qui ipse quoque hac Epitome usus esse vulgo creditur, rem valde incertam esse supra ostendi. Ratio autem qua hæc Epitome est composita, ipsa quoque parum æquabilis est. Nam etsi auctor ejus hanc sibi legem in universum scripsit ut oratorum aliorumque scriptorum quos Harpocratio citasset sola nomina poneret, omissis librorum titulis verbisque auctorum, et multa quæ Harpocratio uberius exposuisset aut in brevius contraheret aut plane omitteret, toties tamen ab instituto suo descivit, etiam ubi desciscendi caussa nulla erat, ut nihil certi consilii secutum eum esse pateat, etiam si primitiva Epitomes forma mutationes nonnullas experta sit, quarum suspicionem movent supplementa codici Parisino propria, de quibus supra exposui.

Impressa jam priore hujus Præfationis plagula ex Bibliotheca publica Hamburgensi ab Chr. Peterseno, viro eruditissimo, qui huic Bibliothecæ præfectus est, accepi schedas Andreæ Schotti, in quibus is codicem quendam Vaticanum, diversum ab eo de quo supra dixi p. iv., cum editione Aldina altera anni 1527. contulit, fortasse in usum Jungermanni, quod colligi potest ex verbis paginæ primæ extremæ adscriptis "*Gothofredo Jungermanno Francof. A. Schottus.*" Qui liber etsi meliori codicum classi annumerandus est et multa cum Angelicano A. communia ha-

bet, tamen ipse quoque confirmat quod in initio Præfationis de codicibus Harpocratonis in universum dixi. De quo ut lectores ipsi judicare possint, speciminis causa infra posui quæ ad viginti quinque paginas primas Schottus ex eo annotavit.

P. 3, 1. ἐπὶ τοῦ Ald.] ἀντὶ τοῦ Vat. 2. ὥσπερ Ὅμηρος]
ὥς Ὅμηρος

4, 2. ἄλιμον σίνους] ἀλιμουσίνους

7, 1. Δείναρχος] δίναρχος 3. ἐπτεημένους] ἐσπουδακότας

7. καὶ ἐπίρρημα] ἐπίρρημα δέ II. λήγων] ἀπολήγων

8, 3. ἀγυῖᾱς] ἀγυῖης Στηριᾱς] στηριῖς Μιλιᾱς] μι-
λιῖς 10. Ἐκαταίφ ἐν βήρῳ ἐλεγείων] ἐκαταίφ τῷ μιλησίφ ἐν

δευτέρῳ ἡρωελεγείων 11. Ἰφιγέροντι] ἰφιγέραντι

10, 1. Ἀδημονούσης: ἀπορούσης glossam ab Aldo omissam
habet Vat.

11, 8. ἀδρέστεια] ἀδρήστεια

12, 3. ἐν πολιτείᾳ, ὥς δὲ φιλόχορος] ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ ὥς
φιλόχορος

13, 4. αἰεεστό] αἰείεστο 5. ὥσπερ καὶ εὐεστὼ—καλεῖται]
ὥσπερ καὶ εὖ εὔτω—καλεῖται:—

14, 7. ὁ φυλέτης] ὁ φιλέτης

15, 1. Habet gl. ἀζήτητον, quæ est in Ald. prima, sed quæ
excidit in Ald. altera. τὸ ζήτησιν] ἀντὶ τοῦ ζήτησιν 7.

Ἀθμωνεὺς ἀθμωνία] ἀθμονεὺς ἄθμων ἀθμονία 2. Αἰγέιον τὸ τοῦ
Αἰγέως μαντεῖον] αἰγέιον. αἰγέως ἡρώον ἐν ἀθήναις.

16, 3. τὰ ἐκ τῶν στ. πλέγματα] τὰ τῶν στ. δίκτυα 8. Διο-
γένους] δημοσθένους 9. Ναυσίμαχον] καυσίμαχον

18, 4. ταῦτά γ' ἔχων] ταῦτ' ἔχων 12. Habet verba Δη-
μοσθένους ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, sed post ξίφος.

21, 1. θεσσαλονική] θεσσαλονική 3. ἐν τῷ τρίτῳ] ἐν τῷ
ἔκτῳ 12. θετλὸς] θετταλός

22, 3. Δαιταλεῦσι δι. . . ἐν] δαιταλεῦσι διὰ ψιλοῦ ἐν 7. ἀλι-
μάσιοι] ἀλιμούσιοι 15. πρὸς πατρός] πρὸς μητρός

23, 2. τὸν δῆμος] τὸν δῆμον 5. Ἀθηνᾶς πρόξενον ποιησό-
μεθα] ἀθηναῖοι καὶ πρόξενον ἐποιησάμεθα 7. Δημοσθένην] δη-

μοσθένης 8. Ἀλκιμαιωνίδα] ἀλκιμαιωνίδα 11. ἐξειλεχό-
τες] ἐξειλεχότες
24, 2. ἐκφερομένων] ἐμφερομένων 8. Κερκίονος] Κερκύονος
25, 1. Ἀλωπεκαί] ἀλωπεκή 5. Κερσοβλέπτῃν] κερσοκλέπτῃν
9. διήλεκται] διείλεκται 8. Ἀμαζόνος ἀφαιρέσεως] ἀμαζόνων
ἀφιερώσεως 14. Ἀμβρακία] ἀμβρακία

Ex reliqua operis parte hæc annotasse sufficet :

- 40, 8. ὑπὸ γνωρίμου ἔως] ὑπὸ φιλέως
44, 4. ἀποκεκλημένους] ἀποκεκλιμένος
45, 14. ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν ἀπογραφεῖς] ἀρνοῖτο μὴ ἔχειν ἀπο-
γραφεῖς
47, 9. τῶν νῦν] τῶν πενήκοντα
48, 4. τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μνουμένους]
τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ ἤλειπον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς
μνουμένους
49, 8. ἡγουν] ἡ ὥς
50, 1. Habet ἀπομερίσαντες, quod om. Ald.
51, 14. ἀποτιμησομένων] τιμησομένων
54, 2. ἀλησίπων] ἀληπίσων
71, 15. τοῖς ἐξῆς] τούτοις
72, 2. ὑπὸ] ἐπὶ
76, 2. Φιλόχορος] φιλοστέφανος
85, 10. Δημάδου] δημέου
90, 13. Habet verba τῷ διαπολιτεύεσθαι, quæ om. Ald.
101, 6. Νικίδου] νικιδίμου
110, 5. Habet ἐκτὸς, quod om. Ald.
134, 15. ἐρμάς] ἐρμάν
144, 15. ζητητής] ζητητάς
153, 13. Consentit cum A.
164, 14. “Ἰωνία χώρα etc. deest in Vaticano.” Sic Schottus,
duas, ut videtur, glossas significans, Ἰωνία χώρα et Ἰωνικῶς.
178, 10. κιττοφόρος ἐνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι κισσοφόρος] κιτ-
τοφόρος . . . ἐνιοι γράφουσι κιστοφόρον (Lacunas punctis indi-
camus.)

- 197, 14. ~~μαλακίζομεν]~~ μαλακίομεν
 223, 5. ἦν . . . ἡλιόδωρος cum lacuna ut A.
 244, 13. ἄποθεν] ἄπωθεν
 248, 7. ἦγουν] ἦ
 249, 6. κεχαλασμένα] κατακεχαλασμένα
 250, 1—3. πινάκια περὶ ὀνόματος εἶρηκε τὰ καθιέμενα ἀντὶ
 κλήρων τοῖς κληρουμένοις εἶναι ταῦτα χαλκᾷ ὡς ἐξῆς ὑποση-
 μαίνει ὁ ῥήτωρ. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς etc.
 252, 9. ὁ πολέμαρχος εἰκότως προειρημένῳ λόγῳ ἐγ-
 γυῆσαι φησὶ πρὸς τῷ πολεμάρχῳ. ὁ γὰρ σάμιος
 273, 2. βαρυστόνοις] βαρυτόνοις
 292, 13. ἐν τῇ:—sine lacunæ indicio.
 309, 18. ψευδοκλησία] ψευδοκληστία.

Interpolationibus ab correctore Aldino ex Suida factis hic quoque codex liber est confirmatque quod de iis supra dixi p. xii.

ADDENDA.

P. 3, 1. et 8. Lemmata Ἀβιος et Ἀγασικλῆς recte abesse videntur ab libris plerisque omnibus. Nihil auctoritatis illis accedit ab Epitome, in qua apponi debuerunt oratione aliter conformata.

3, 8. Ὑπεριδης] In oratione ὑπὲρ Εὐξενίππου nuper a Babingtono edita col. 19. Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πειραιῶς ὅτι εἰς Ἀλμυρούσιους ἐνεγράφη.

5, 7. Ἀντιφῶν ἐν τῷ β'] Verba ἀγνεύετε τὴν πόλιν leguntur quidem in oratione superstite p. 119, 10. ut in annotatione indicavi. Ea vero oratio non apparet quomodo sic citari potuerit “Ἀντιφῶν ἐν τῷ β’”, quomodo Ἀληθείας potius libri citari solent.

7, 3. in annot. Epitome] *Lege* Ald. et Epitome.

11. annot. col. 1. lin. 15. Ταλαίου] *Corrige* Ταλαοῦ.

14, 7. δημότης jam ab Schleusnero correctum erat.

15. annot. col. 2. lin. 6. Κεκροπίδου] *Corrige* Κεκροπίδος.

17, 4. Αἰθιοπίων] Hoc utcumque explicuit Ukert. in Actis Acad. Bav. class. philos.-philol. vol. 5. 1. p. 57. Sed corruptum haud dubie ex Αἰθόπιον, de quo v. Meinek. ad Steph. Byz. s. hoc v.

21, 1. Ἀλέας] In libris Demosthenis omnibus nunc Ἀλεῖς legi dixi in annotatione. Ex quo judicari potest quæ sit codicum fides aliis in locis Demosthenis ubi iidem in illa consentiunt accusativi forma, velut p. 395, 25. Φωκεῖς καὶ Ἀλεῖς et alibi non raro.

22. col. 1. in annot. ad lin. 12. post ἀλλὰ excidit lineola —

25, 9. ἀφιερῶσεως] ἀφιδρύσεως Schleusnerus.

29, 10. Ἀρισταγόρου] Ipsum Ἀγοράτου nomen probabiliter restituit Schleusnerus.

30, 6. Ξενοφῶν Ἑλληνικαῖς] Exemplis feminini in annotatione allatis adde schol. Xenoph. Anab. 5, 3, 6. ταῦτα ἐγένετο ἐν τῇ α' τῶν Ἑλληνικῶν ὕστερον γὰρ τούτων εἰσὶν αἱ Ἑλληνικαί.

35, 4. τούτῳ] Fort. ταῦτῳ.

40, 1. Ὑπεριδης] Vocabulo ἀντιγραφῇ utitur Hyperides in oratione ὑπὲρ Εὐξενίππου col. 20. et 40.

46, 15. ἀποικία] Similiter προξενία et ἐργασία de decretis dicuntur quibus aliquis πρόξενος vel ἐργετής τῆς πόλεως declaratur: quæ comparavit Boeckhius in Actis Academiæ Borussicæ a. 1834. p. 19.

52, 13. Quum hic ἀποθεν pro ἀποθεν restituerim ex A. et Ald. idem faciendum erit p. 244, 13. ubi omnes præter Vaticanum Schotti ἀποθεν, et p. 272, 18., ubi sola editio Aldina ἀποθεν. Omninoque ἀποθεν illud fortasse non est relinquendum nisi infimæ ætatis scriptoribus.

53, 1. ἀντὶ τοῦ] Præstat ἐπὶ τοῦ ex A.F. Ald., etai in ἀντὶ τοῦ consentit Epitome.

57, 10. De Arthmio nonnulla dixit infra p. 64, 8. Cum Bekkeri conjectura δοῦλός τις βασιλέως comparari potest quod legitur p. 280, 16. Στρούθης :—σατράπης τις βασιλέως ἦν.

64, 7. ἦγουν] Hæc particula, qua inferiorum temporum grammatici sæpissime utuntur, apud Harpocratonem hoc tantum loco legitur et p. 107, 2., nisi utrobique pro ἦται illata est. Nam p. 30, 3. temere pro ἀντὶ τοῦ illata est in N. et p. 248, 7. in Ald. pro ἦ. Alio modo peccatum p. 49, 8. ubi ed. Ald. ἦγουν pro ἦ ὥς, quemadmodum vicissim ἦγουν in codicibus sæpe in ἦως abiit compendio scripturæ male intellecto.

64, 8. ὁπκείται] Harpocratio haud dubie ὁποκείται scripserat, ut legitur p. 62, 14.

68. annot. col. 2. ad lin. 16. Seg.] *Lege*, Sic Seg.

71, 3. Post Ἀντιφῶν Pindari Sophoclisque nomina excidissee ex Epitome intelligitur. Pindari loci qui huc referri possint duo supersunt, alter Pyth. 10, 105. περιῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῃ πρόκει; alter Fragm. 87, 10. διδάξαμεν χρυσὸν καθαρῶς βασάνῃ. Sophoclis autem locus fortasse ille est ex quo Λυδῖαν λίθον memoravit Hesychius : v. Fragm. 886.

71, 12. De στοῦ Πεισιανакτεῖς nuperrime disseruit Goettlingius in Relationibus Societatis literarum Saxonicae a. 1853. p. 59 seqq. allatis inter alia Tzetza versibus ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4. p. 21.

τρεῖς καὶ γὰρ ἦσαν αἱ στοαὶ τῇ Ἀθηναίων πόλει,
μία μὲν ἡ βασιλείος, ἡ τῶν Ἑρμῶν ἐτέρα,
καὶ ἡ τοῦ Πεισιανакτος κτήτορος σχοῦσα κλήσιν,
τὴν ἥνπερ κατανόμασαν ἐσύστερον Ποικίλην,
ἀνθ' ὧνπερ ἐνεγράφησαν αὐτῇ τὰ Μαραθῶνος.

Non ex communi cum Tzetzæ fonte, quæ Goettlingii opinio est, sed ex ipsis Tzetza versibus derivata sunt quæ scholiis Demosthenicis in exemplari Lessingiano, nullius auctoritatis libro, illata ego in annotatione ad schol. Demosth. vol. 9. p. 507. memoravi, τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησι στοαί, ἡ μὲν βασιλείος, ἡ δὲ τῶν Ἑρμῶν, ἡ δὲ Πεισιανакτὶς ἀπὸ Πεισιανакτος (scripsit vel scribere debuit Πεισιανакτεῖος ἀπὸ Πεισιανакτος) τοῦ κτίσαντος. αὕτη δὲ γραφέττων ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἄλλων τινῶν Ποικίλῃ ἐκλήθη. Sic alii quoque infimæ ætatis scholiastæ Tzetza versus interdum compilarunt, velut Æschyli scholiasta Byzantinus : vid. Præfat. meam ad Æschyl. vol. 3. p. xvi. ubi quæ de versibus de Cimmeriis in scholio ad Prometh. 729. Tzetzae tribuendis dixi paullo post confirmata sunt editis ab Ma-

tranga Tzetze *Allegoriis Homericis* Anecd. vol. primo, ubi illa leguntur p. 284. 285. partim rectius partim vitiosius quam apud scholiastam scripta, de quo dixi in Supplemento scholiorum ad Æschylum propediem prodituro p. v.

78, 12. τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασεν] Recta verborum collocatione in N. συγγενεῖς τοὺς γεννήτας ὠνόμασεν. Sed Harpocratio haud dubie τοὺς γεννήτας συγγενεῖς ὠνόμασεν scripserat, ut p. 173, 6. τὴν νῆσον πόλιν ὠνόμασεν ὁ ῥήτωρ. et p. 219, 10. τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι.

81, 12. λέγεται α—ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς] Cum dativo, cujus rarior usus est (v. Lehrs. ad Herodian. p. 453.), etiam p. 246, 6. λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς etc. Alibi Harpocratio constanter cum genitivo: v. locos in Indice indicatos p. 349.

84, 3. ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου τινὸς—βασιλέως] Sed contrarium ex Herodoto docuit Wesseling. Observat. 2, 22. SCHLEUSNER.

84, 14. δεδηλώκασι] Quinam?

84, 17. ἀρσενικῶς] Præstat ἀρρενικῶς, quod est in A. Ald. et Epitome. Et sic omnes p. 235, 6.

87, 10. δεκετίδες] Corrige δεκέτιδες.

87, 15. Excidit punctum post ἐκλέγοντας.

92. col. 2. in annot. ad lin. 14. clepsydra mensura] Corrige, clepsydræ mensura.

93, 10. σκευάσασθαι] Scribe συσκευάσασθαι ex Epitome.

102, 12. Excidit punctum post νόμου.

104, 18. τῷ διώκοντι ἀζήμιοι] Non solæ αἱ τῆς κακώσεως εἰσαγγελίαι ἀζήμιοι fuerunt: vid. Schneidewin. ad Hyperid. p. 58.

106. col. 2. in annot. lin. 6. Ἐκατόμνος] Corrige Ἐκατόμνος.

107, 2. ἤγουν] Vide supra ad 64, 7.

112, 8. ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν] Prava Epitomes scriptura. Restituendum ex codicibus ὅπερ στοιχοῦσιν.

112, 16. ἐνδεκάζοντας] Verbum inauditum. Decepit Harpocratem vetus librorum corruptela τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἐνδεκάζοντας pro τοῖς αὐτοῖς τοῖς συνδεκάζοντας, quod restituit Reiskius. In libris nonnullis συνδεκατίζοντας. Plerique ἐνδικάζοντας.

120, 18. Videtur non solum Ἰσαῖος excidisse, quod Maussacus restituit, sed etiam verbum κέρχεται, a quo pendeat dativus τῷ ἐνεργητικῷ, quo non solet uti Harpocratio sic simpliciter.

123, 9. Ἐπιδιετές] Sic vel ἐπὶ διετές alibi quoque scriptum apud grammaticos. Sed recta scriptura ἐπὶ διετες est, secundum regulam a Polluce expositam 1, 54.

123, 11. ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις δκτωκαιδεκαετείς γίνονται—] Recte Harpocratio. Didymus, si sententiam ejus vere reddidit Harpocratio, miro errore pubertatem naturalem, quæ in annum ætatis cadit decimum quartum, cum pubertate civili confudit, quam ab anno incepsisse duode-

vigesimo constat: de quo pluribus dixit Voemelius in Bergkii Ephemeride a. 1846. p. 74.

123, 16. τοὺς παῖδας] Qui pro eo quod in libris est τοὺς ἀπαίδας in margine N. scripsit τοὺς πρώτους παῖδας, fortasse filios natu maximos intelligi voluit, quos tamen non est usitatum πρώτους παῖδας dici.

124, 15. ἄλλως] ἄλλοθεν Schleusnerus.

125, 7. κατάγοι] Præstat καταγάγοι, quod est in B. et Ald. confirmaturque participio aoristi καταγαγόντι, quod est in Epitome.

140, 6. εὐθύνω] Sic jam Schleusnerus pariterque εὐθύνων pro εὐθυνῶν p. 194. 12.

140, 15. Ἀθῆνα typothetæ error pro Ἀθηνᾶ.

141. col. 2. in annot. ad lin. 7. quod citatur] Corrige, qui citatur.

143, 14. Δαναῖσιν om. etiam Ald.

146, 6. 7. De hoc loco Demosthenis dixit etiam s. v. καθελῶν p. 165, 18.

146, 15. Πολυξένη] Quod in codicibus est πολυξενῆτιν ex Πολιξένη φησὶν corruptum esse potest.

151, 15. ἐν τῇ παραπροσβείας ἀπολογία] Scribendum ἐν τῇ περὶ τῆς προσβείας ἀπολογία cum A. Sic alibi, velut 107, 13. 115, 1.

152, 3. ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρά τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε] Schol. Aristoph. Nub. 1047. Ἡρακλεῖ πολλὰ καμώντι περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρά ἀναδέδωκεν. Πείσανδρος,

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποῖει θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

158, 7. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικὸν —] Hæc ut nunc scripta sunt non aliter posse explicari quam ut Harpocratio in loco Demosthenis p. 891, 2. non ἴδιον πρᾶγμα, quod nunc est in libris, sed ἰδιωτικὸν legisse credatur, dixi in annotatione. Id ipsum vero parum verisimile est. Quamobrem vereor ne glossa mutilata sit, Harpocratio autem hæc fere dixerit, ἰδίαν δίκην: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν Δημοσθένους ἐν τῇ κατὰ Κόνωνος. ἐλέγετο δὲ καὶ ἴδιον πρᾶγμα τὸ ἰδιωτικὸν, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῇ πρὸς Ζηνόθεμιν.

165, 18. ἡ ἐν] Sic recte apud Harpocratonem ipsum p. 146, 6.

171, 7. ἐν τῇ κατ'] Scribe καὶ ἐν τῇ κατ' cum Schleusnero.

175, 1. In loco Tzetzæ in annotatione allato pro Ἐφεσιδος scribendum Ἐφεσηίδος ex cod. Parisino: v. Schneidew. in Ritschelii Museo Rhenano vol. 4. (1846.) p. 477.

181, 9. ὀνομασμένοι δ' ἂν εἴη] Scribendum ὀνομασμένοι δ' ἂν εἴεν ex A.

184, 5. ΚΡΑΨΤΙΣ—κραστις] Corrigendum ΚΡΑΨΤΙΣ—κράστις, ut ex annotatione apparet.

184, 16. Ὑπερίδης] Corrige Ὑπερίδης.

190, 4. θύοντες pro θύοντες illatum me invito, ut ex annotatione intelligitur.

195, 14. οἱ κυμικοί] Fortasse καὶ οἱ κυμικοί scripsit.

199, 5. Φωκαεῖν] Sic etiam Stephanus Byzant. s. v. *Μασσαλία*.

199, 14. ἀρχή—ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν —] Immo ἐπὶ τοῦ, ut p. 51, 5. οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι.

205. annot. col. 1. l. ult. dele τὸν ante Πειραιᾶ.

207, 10. οὕτω καλεῖν] τοῦτο καλεῖν, quod est in Epitome, probat Bastius Epist. crit. p. 37. collata Schæferi annot. ad Longum p. 369.

207, 11. Πραξιδαμαντείσις] Ἀριστόξενος ἐν α΄ Πραξιδαμαντίων citatur in Anecdoto Romano de signis criticis Aristarchi, quod nuper edidit Osannus, p. 5. De Praxidamante, vetere scriptore musico, memorato ab Suida s. v. *χιάζειν*, dixit Osannus ibid. p. 301.

207, 16. μόραι ἐξ ὧ.] μαῖραι καὶ ὦ. apud Suidam.

215, 10. τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν] Interpretatio inepta, ab loco Demosthenis plane aliena: quam merito notavit Cobetus in oratione de auctoritate et usu grammaticorum veterum p. 16.

219, 8. οὐδετέρως λεγόμενοι] Οἰός, forma masculina, ὁξυτόνως scripta, pagi Attici nomen, secundum schol. Hom. Il. A, 24. Arcadium p. 37, 14. et Theognostum Can. p. 49, 28. In inscriptionibus et locis scriptorum, quum sit fere genitivus ἐξ Οἴου, de nominativo dissensus videri grammaticos monuit L. Dindorfius in Thesouro vol. 5. p. 1825.

224, 1. Αὐτοκλείδου] Scribendum Ἀντικλείδου cum Maussaco et Ἀντικλείδης pro Αὐτοκλείδης p. 233, 4. 258, 1. ut Ἀντικλείδης est p. 168, 4. Anticlidis Fragmenta collegit C. Muellerus in Appendice ad Arriani editionem Didotianam p. 147—152.

225, 7. ὀργέων (quod ὀργεῶν scriptum apud Suidam) pro ὀργεῶνων dixisse Lysiam, tanquam ab nominativo inaudito ὀργεύς, tam incredibile est ut non dubitandum videatur quin Harpocratio scriptura vitiosa ὀργέων pro ὀργεῶνων deceptus sit.

230, 10. Παιανέα χωρὶς τοῦ ι] Scribendum Παιανιᾶ χωρὶς τοῦ ε cum Cobeto in Mnemosyne a. 1853. p. 320. Didymus quum formam contractam Παιανιᾶ, qua sola usi sunt Attici veteres, in Παιανιέα ab librariis mutatam invenisset, recte annotavit, γραπτέον Παιανιᾶ χωρὶς τοῦ ε. Παιανιέα vel Παιανιᾶ in libris Demosthenis p. 243, 15. 17. 253, 25. 266, 26.

231, 1. Παιανιάν] Poteram Παιανιάν scribere, quum pagorum nomina oxytona esse soleant, de quo dixit Nauckius in Schneidewini Philologo vol. 2. p. 145., pariterque Αἰγυλιά p. 16, 6., Ἀμαξαντιά p. 25, 11. et alia, ut feci ubi de accentu disertis constabat grammaticorum testimoniis, velut s. v. Ἀργυλή p. 7, 6., Ἀρδηττός p. 57, 3., Λουσιά p. 195, 16.: quorum ad similitudinem nolui meo arbitrio conformare cetera, quorum de accentu testes nullos habemus et inter quæ fortasse nonnulla sunt de quibus grammatici inter se dissenserint, velut de Οἶον, τό, et Οὐδς, ἰ, de quo supra dicebam ad p. 219, 8.

232, 2. Excidit punctum post πάλιν.

233, 4. Αὐτοκλείδης] Scribendum Ἀντικλείδης: vid. supra ad 224, 1.

240, 7. ~~ψευδολητείας~~] Scribendum *ψευδοκλητείας*, ut p. 309, 18.

246, 6. ἐπὶ τοῖς] Vid. supra ad 81, 12.

247, 1. ἀποδείξάμενοι] ἀποδείξάμενοι, *ostendentes s. exhibentes se*, Voemelius in Bergkii Ephemeride a. 1846. p. 124.

258, 1. Αὐτοκλείδης] Scribendum Ἀντικλείδης: vid. supra ad 224, 1.

274, 3. ἄλλων] Quod in annotatione conieci ἄλλων τε, id ipsum in textu ponere debebam. Sic recte scriptum p. 259, 1. 260, 10. 271, 2. 276, 4. 277, 13. 288, 4. 297, 14. 307, 9.

275, 9. Θέοφραστος ἐν ᾿Νόμων] ἐν ἰβ' Schleusnerus. Nam Theophrastum Νόμων libros viginti quattuor κατὰ στοιχείων composuisse, ut refert Diogenes Laertius, μεταίκαν nomen ab duodecima incipere alphabeti litera.

279, 11. ὁ ante ἐπάνυμος abest ab Epitome.

282, 6. μεταοικικῶ ante Sauppium correxerat Bekkerus in Indice p. 235.

287, 5. κατὰ τῶν, quod omittunt A.B.C. alique, ut opinor, codices, recentis correctoris additamentum est, qui recte quidem lacunam animadvertit, sed minus bene κατὰ τῶν supplevit, quum ἐπὶ τῶν deberet.

293, 8. Εὐκλείδην] Hoc ex superioribus repetitum videtur. Recte haud dubie Πρακλείδης dicitur ab Photio et Suida in glossa aliunde sumta, quam in annotatione attuli.

295, 5. φατρίας] Probabilius φρατρίας, ut p. 302, 13. 301, 1.

299, 2. προπερισπᾶν] Hoc non potuit in mentem venire Didymo. De accentu si qua in loco Demosthenis dubitatio facit, hoc solum potuit dubitari, *φαρμακός* an *φάρμακος* scribendum sit, quæ grammatici sic distinguunt ut *φαρμακός* oxytonum significet τὸν ἐπὶ καθαγμῶ τῆς πόλεως τελευτῶντα, *φάρμακος* vero proparoxytonum τὸν γόητα. De quo dixi in Thesauro s. h. v.

305. annot. col. 1. lin. 6. καὶ B.C. αὖ A.] Corrige καὶ B. αὖ A.C.

308. annot. col. 1. lin. ult. post χρυσοχόος excidit litera C.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΗΤΟΡΩΝ.

ἈΒΑΡΙΣ: ὄνομα κύριον. λοιμοῦ δέ φασι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκον-

EPITOME.

1. Hanc gl. inde ab verbis φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ πᾶσαν glossæ aliunde sumtæ adjunxit Suidas. Apud Photium glossæ inter ἀᾶσαι et ἀγγί- νοια positæ, quæ quattuor in codice folia implevisse videntur, exciderunt.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΗΤΟΡΩΝ]
Hanc inscriptionem restitui ex Suida s. v. Ἀρποκρατίων. In E. est λέξεις ῥητορικαὶ τῶν δέκα ῥητόρων inepte illato ῥητορικαὶ et additis postea post ῥητόρων verbis συλλε- γεῖσαι παρὰ ἀρποκρατίωνος τοῦ γραμ- ματικοῦ. Quæ omnia ab eadem manu habet T. et, recte omisso ῥητορικαὶ, D. Titulo carent I. et O.: quorum in I. Bessario posuit λέξεις ῥητορικαὶ, quod certissimum est non scripsisse Harpocratonem, cui non hoc propositum fuit ut λέξεις ῥητο- ρικάς quas grammatici dicere solent explicaret, sed ut vocabula notatu digna ab decem oratoribus usurpata, ῥητορικὰ pariter atque non ῥητορικά, qualia sunt nomina propria homi- num et locorum plurima, explana- ret. Aliorum librorum varietates sunt, ἀρποκρατίων L. M. N. P. ἀρπο- κρατίωνος B. ἀρποκρατίωνος λεξικὸν τῶν δέκα ῥητόρων A. Ald. ἀρποκρατίωνος περὶ τῶν λέξεων τῶν δέκα ῥητόρων C. G. H. ἀρποκρατίωνος λεξικὸν ἀναγκαῖον τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ στοιχείον F. λέξεις ἐκτεθεῖσαι παρ' ἀρποκρατίωνος σοφιστοῦ κατὰ στοιχείον K.

1. ἈΒΑΡΙΣ] Glossa, ut monuit Lobeckius ubi de Abaride plura dixit Aglaoph. p. 314, ex Lycurgi oratione contra Menesæchmum

sumta, ubi quæ de Abaride dicta fuerunt suis ipsorum verbis reddi- derunt scholiasta Gregorii Naz. in Gaisfordii Catalogo codicum Clark- ianorum Bibliothecæ Bodleianæ p. 51. et Nonnus Narrat. 7. in Creu- zeri Meletem. 1. p. 76. Mihi quum parum verisimile videatur Harpo- crationem nullam fecisse hoc loco Lycurgi orationis mentionem, præ- sertim in nomine ab rebus quas oratores tractare solent alieniore, et verba λοιμοῦ δέ φασι—λέγουσιν, quæ fortasse ipsius sunt Lycurgi leviter mutata, nimis abrupte infe- runtur, vereor ne post ὄνομα κύριον non solum verba Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμον, sed etiam alia nonnulla sint omissa, quanquam non librariorum culpa, sed veteris brevioris, qui tot aliis in locis hoc Lexicon decurtavit. Ceterum eodem ex loco orationis Lycurgeæ haud dubie petita sunt quæ ex ea attulit Suidas s. v. προηρόσια, sacra memorans ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάν- των Ἑλλήνων facta ες' Ὀλυμπίᾳδι, numero corrupto, quem in νς' probabiliter mutavit Sauppius Fragm. Orat. p. 271.

1. ὄνομα additum ex Epitome.

— δέ φασι] δὲ om. Q.

— κατὰ] περὶ C.

μένῃ γεγενῆσθαι ἀνείλεν Ἄπολλων μαντευομένοις Ἑλλησί τε καὶ
 βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι.
 πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ Ἀβαριν ἐξ Ὑπερ-
 βορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν. ὁ δὲ χρόνος ἐν ᾧ παρα-
 γέγονε διαφωνεῖται Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν νύ' αὐτὸν 5
 Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν
 Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν κα' Ὀλυμπιάδα.

1. ὁ om.: sed habet Suidas. τε καὶ] τε om. E.T.D. et Suidæ libri
 deteriores. 2. Ἀθηναίων] ἀθηναίων E.T. 3. πρεσβευτὴν] πρεσβύτην D.
 ὁ δὲ χρόνος—τὴν κα' Ὀλυμπιάδα] Pro his Suidas κατὰ τὴν τρίτην Ὀλυμπιάδα.
 5. νύ'] τρίτην E.T.D. et Suidæ libri, uno excepto Parisino nescio quo, si
 fides Kusterō. 7. κα'] κ̄ καὶ ā

1. μαντευομένοις] μαντευόμενος B.
 C.G. χρωμένον τινα ἂν τρόπον παύ-
 σαιτο τὸ δεῦν δὲ dixit schol. Aristoph.
 Eq. 725.

—Ἑλλησί τε καὶ Q. et Suidæ
 liber optimus. Legebatur Ἑλλησι
 καί.

2. τὸν Ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων Q.
 —ποιήσασθαι] ποιείσθαι B. C.
 G. H.

3. καὶ om. B.C.F.G.H.

4. πρεσβευτὴν om. C.

5. Ἱππόστρατος vulgatum serva-
 runt Epitome et A.F.K.P.Q. Ald.:
 in Νικόστρατος corruptum in ceteris,
 quorum auctoritas contra libros il-
 los, præsertim Epitomen, nulla est.
 Quo minus Νικόστρατος defendi de-
 bebatur ab Scheibelio ad Scalig. O-
 lympiadum ἀναγραφὴν p. xli., Ni-
 costratum comicum intelligente,
 quem non est verisimile de anno
 quo Abaris ad Græcos venerit in
 comœdia dixisse. Suidas hæc in
 brevius contraxit omissis Hippo-
 strati Pindarique nominibus. Hip-
 postratus autem intelligitur Histo-
 riarum Sicularum scriptor, cujus
 pauca quæ supersunt fragmenta
 collegit Muellerus in Fragm. Hist.
 vol. 4. p. 432. qui Hippostratum
 Crotoniatam esse conjicit, quem
 inter Pythagoreos memorat Iam-

blichus Vit. Pyth. c. 32. Idem
 scriptor Abarin inter sectatores
 Pythagoræ numerat.

5. μὲν γὰρ] γὰρ om. Q.

—τὴν νύ'] Libri τὴν γ' vel, quod
 est in Ald., τὴν τρίτην. Et sic apud
 Suidam quoque, nisi quod in " *uno*
MS. Paris.," non constat quo, τὴν
 νύ' inveniri ait Kusterus. Hoc re-
 cepi ut probabilius, quanquam for-
 tasse ne ipsum quidem rectum est.

6. παραγενέσθαι] παραγεγονέναι K.

—Πίνδαρος] Fragm. 193.

7. κατὰ τὴν κα' Ὀλυμπιάδα] Hic
 computus fortasse fluxit ex Timæi
 chronologia, quam male intelli-
 gentes nonnulli ita tempora com-
 putarunt ut a sententia auctoris
 annis centum et quinquaginta
 aberrarent. (De caussa erroris v.
 Fragm. chronol. p. 125.) Sic se-
 cundum Timæum ap. schol. Pind.
 Ol. 4, 19. Camarinam restaura-
 tam dicunt Ol. 42. (612. a. Ch.),
 quum ponenda res esset Ol. 79, 3.
 (462. a. Ch.) Eandem rationem
 si ad nostrum locum transferimus,
 pro Ol. 21, 1. (696.) obtinebimus
 Ol. 58, 3. (546.) quo anno Cyrus,
 captis Sardibus, Cræsi regnum
 evertit: v. Clinton, ad ann. 546.
 MUELLER. l. c.

*ΑΒΙΟΣ: τὸν ἀβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολλὴν τὸν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὁμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολυξύλον.

*ΑΒΡΟΚΟΜΑΣ: αὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

*ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ: τούτου μνημονεύει Δημοσθένης, ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος.

*ΑΓΑΘΗΣ ΤΥΧΗΣ ΝΕΩΣ: τούτου μνημονεύει Λυκούργος ἐν τῇ περὶ διοικήσεως καὶ ἑτεροι.

*ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ: περὶ Ἀγασικλέους Ὑπερίδης λέγει. γέγραπται

1. *ΑΒΙΟΣ. Ἀντιφῶν (τὸν ἀβιον addit Suidas) ἐπὶ τοῦ πολλὴν τὸν βίον τάττει κεκτημένου, ὥσπερ (δὲ addit Suidæ cod. Paris. A.) καὶ Ὁμηρος τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πολυξύλου. 3. ἈΒΡΟΚΟΜΑΣ. ὄνομα κύριον. σατράπης δ' ἦν—, non Suidas. In Seg. p. 322, 22. nihil præter Ἀβροκόμης. ὄνομα κύριον. 4. ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ. κύριον καὶ τοῦτο. ἦν δὲ 6. ΑΓΑΘΗΣ ΤΥΧΗΣ ΝΕΩΣ. οὐκ ἄδηλον τὸ σημαίνον— (Duobus punctis et lineola, quemadmodum in codicibus factum, significamus glossam in Epitome finiri, omissis, si qua sunt in opere integro, verbis reliquis.) 7. ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ. ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλμιονσίους (hoc D. etiam in marg. habet) συνδικάσαι (in scriptura vitiosa consentit etiam Seg. p. 329, 6. ubi Bekk. Ἀλμιονσίους δεκάσαι ex conjectura substituit) καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ:—

1. *ΑΒΙΟΣ om. A.B.F.G.H.K.M. P.Q.: quemadmodum iidem mox lemma omittunt Ἀγασικλῆς.

— Ἀντιφῶν] ἐν Ἀληθείᾳ, ut constat ex Hesychio, qui per πλούσιος explicat. Quod opus, sæpe memoratum ab Harpocrate, duobus libris constitit, quorum de argumento vide Sauppium in Fragm. Orat. p. 147.

— ἐπὶ Epitome et Ald.: ceteri ἀντί.

— τοῦ om. Q.

— τὸν addidi ex Epitome.

— κεκτημένου] κεκτημένον B.F.O.Q.

2. Ὁμηρος] Π. 11, 155.

— ἄξυλον—π.] ἄξυλον λέγει ὕλην τὴν π. K.

3. ἈΒΡΟΚΟΜΑΣ] Apud Isocr. p. 69 d. et sæpius apud Xenoph. in Expeditione Cyri.

4. ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ] Quod Epitome addit κύριον καὶ τοῦτο dubitari potest utrum epitomatoris sit an ipsius Harpocratonis, qui similiter post Ἀρβμιος: ὄνομα κύριον, pergit Ἀρμστεύς: ὄνομα καὶ τοῦτο κύριον. Quod in Ald. legitur Ἀγάθαρχος, ὄνομα

κύριον, ex Suida sumtum videtur, cujus in Lexico illud Epitomes κύριον καὶ τοῦτο locum non habebat, quum inter glossas Ἀβροκόμας et Ἀγάθαρχος aliæ multæ glossæ sint interpositæ. Eadem de causa in Seg. p. 324, 1. Ἀγάθαρχος κύριον ὄνομα scriptum est sine verbis καὶ τοῦτο.

4. Δημοσθένης] καὶ δημοσθένης Q. Est p. 562, 12.

6. ΑΓΑΘΗΣ ΤΥΧΗΣ] ἀγαθοτύχης C.G.H. Quod post νεός in Epitome legitur οὐκ ἄδηλον τὸ σημαίνον, comparandum verbis τὸ σημαίνον δῆλον, quæ Epitomator posuit s. v. δεκάζων, ubi Harpocratio dixit ὃ τί ποτε τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἄπασιν.

7. διοικήσεως] οἰκίσεως B. C. F. G. H.

8. Ὑπερίδης] Scribatur Ὑπερίδης. Recta nominis scriptura Ὑπερίδης est: sed fuerunt etiam inter grammaticos qui Ὑπερίδης probarent. De quo dixi in Thesaurο vol. 8. p. 192. et Sauppium dixit in Fragm. Orat. p. 275. post Kiesslingium in commentatione de Hy-

καὶ Δεινάρχῳ λόγος κατ' αὐτοῦ, ἐν ᾧ δεδήλωται ὅτι Ἀλιμουσίους συνεδέκασε καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν τῇ πολιτείᾳ ἐνεγράφη.

Ἄγροι: τοῦτο πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν ἐν τῷ οὕτως ἐπιγραφομένῳ “ὑπὲρ Εὐμά-
“θους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαίρεσις,” λέγων οὕτως “ἔβλαψέ με Ξενοκλῆς 5
“ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν κατὰ
“τὸ ἐμὸν μέρος.” καὶ πολλάκις ἐν τῷ λόγῳ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ἐπὶ
τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησὶ “τοὺς
“νόμους μεγάλους ἄγοι” ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. τούτου πολλὰ χρῆσις.

ἈΓΕΛΑΙΩΝ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε τῶν 10
πολλῶν σοφιστῶν καὶ πλανητῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγελαίων
ζῶων, ἃ βόσκεται εἰς ἃ τύχοι χωρία, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς δια-
βόσκεσθαι φασι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν.

3. τοῦτο om. 4. ἔλαβεν. ἔβλαψε γάρ με φησὶ Ξενοκλῆς—δουλείαν.
Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρεῖληφεν. φησὶν γάρ ἐν τῷ περὶ ἀλη-
θείας, τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι:— 10. ἈΓΕΛΑΙΩΝ. τῶν πολλῶν καὶ
τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζῶων, ἢ ἀπὸ—ῥύδην (ρίβδην
Seg. p. 325, 33.) καὶ ἀγεληδόν (ἀγέλιδον T.) φασίν:—

peride Hildburghusæ edita a. 1837.
p. 16. Diphthongum probat He-
rodian. p. 457. ed. Piers. Ὑπερείδης
Ὑπερείδου, ὡς Πηλείδης Πηλείδου, διὰ
τὸ τύπον ἔχειν τοῦ πατρωνυμικοῦ.
Apud Harpocratonem solus fere
N. præbet Ὑπερείδης, ceteri libri
Ὑπερίδης, nisi quod apud Photium
in glossis ex Harpocratiōne ex-
cerptis diphthongus sæpe est ser-
vata. De quo satis habemus hic
in universum monuisse.

1. Δεινάρχῳ Maussacus. Libri
δημάρχῳ.

— δεδήλωται] δεδήλωκεν C.

— Ἀλιμουσίους συνεδέκασε Meie-
rus de bonis damnat. p. 88. Libri
et Suidas Ἀλιμουσίνοις (Ἀλιμουσίους
Maussacus) συνεδέκασε, nomine de-
motico in quibusdam aliter cor-
rupto, ἀλιμουσίους, ἀλιμον σίους.

2. καὶ om. B.C.F.G.H.

— ἐνεγράφη] ἐγράφη B.C.G.H.

3. ἄγοι ex Epitome pro ἀγει.
Lemma sumtum e loco Anti-
phontis.

3. φέρειν καὶ ἐνάγειν] ἐνάγειν καὶ
φέρειν Q.

4. Εὐμάθους Bekkerus. Εὐμαθοῦς
vulgo.

5. ἐλευθερίαν ἀφαίρεσις Maussa-
cus. ἐλευθερίας ἀφαίρεσιν libri.

6. Εὐμάθην] εὐμαθῆ A.

— κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος] Hoc cur
dicatur ex iis quæ Dionysius Hal.
de argumento orationis pro Eu-
mathe habitæ tradidit explicat
Schoemann. ad Isæum p. 485.

8. τοὺς] καὶ τοὺς K.

9. ἄγοι] ἀγει B.

— ἡγοῖτο] ἡγείτο F. ἡγείται B.C.
G.H.

— πολλὰ χρῆσις A.P.Q. πολλοὶ
χρῆσις Ald. πολλὰ ἢ χρῆσις ceteri.

10. Ἰσοκράτης] p. 236 d.

12. τύχοι] τύχη K.Q.

— διαβόσκεσθαι] Hujus verbi,
quod in Epitome in βόσκεσθαι mu-
tatum, exempla vide in Stephani
Thes. ed. Paris.

13. ἀγεληδόν] ἡ εὐθεία ὁ ἀγελαῖος
addunt A.F.K.P.Q. Ald.

ἌΓΕΝΗΣ: ἀντὶ τοῦ ἅπαις παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου.

ἈΓΗΣΙΛΑΟΣ: οὗτος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος, καὶ πολλὰ τῆς Ἀσίας κατεστρέψατο τοῖς Κύρῳ συναναβᾶσι χρησάμενος στρατιώταις. 5

ἈΓΛΑΤΡΟΣ: ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

ἈΓΝΕΤΕΤΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε.

ἈΓΝΙΑΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου. τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς αὐτοῦ φησὶν Ἀνδροτίων ἐν ε' τῆς Ἀτθίδος καὶ Φιλόχορος ὡς ἐάλωσάν τε καὶ ἀπέθανον ὑπὸ Λακεδαιμονίων. 10

1. ἌΓΕΝΗΣ. Ἰσαῖος (ἀγενετὴ ἡσαῖος D.) ἀντὶ τοῦ ἅπαις:— 3. ἈΓΗΣΙΛΑΟΣ. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ καὶ (καὶ om. Suidas et Seg. p. 329, 9.) Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς καὶ ᾄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ρητόρων:— 7. Hanc gl. om. 8. ἈΓΝΙΑΣ (ἀγνοίας T.). ὄνομα κύριον:—

1. Ἰσαίῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου] Ea in oratione ἀγενὴς nunc non legi, sed ἅπαις tribus, ἅπαιδι et ἅπαισι singulis, ἅπαιδα undecim locis, monet Bekkerus. Videtur igitur ἀγενὴς in uno alterove illorum locorum lectum fuisse, ubi postmodum ἅπαις ab librariis illatum est: nisi in legis alicujus testimonii formula exstitit quæ a codicibus nostris abest, quod conjecit Schoemannus p. 204. ἀγενὴς ex Isæo etiam Pollux memoravit 3, 15.

— κλήρου Maussacus pro κλήρῳ.

3. ὁ om. B. Memoratur Agesilaus etiam ab Andocide, Lysia, Isocrate. Recte igitur Epitome ᾄδασθαι παρὰ πολλοῖς τῶν ρητόρων dicit.

— Λακεδαιμονίων] τῶν Λακεδαιμονίων F.

6. ἈΓΛΑΥΡΟΣ] ἄγρῳλος A.C.M. Q. et libri nonnulli Demosth. p. 438, 18: quæ perpetua est codicum fluctuatio, de qua v. Suidæ interpretes. Harpocrationem Ἀγλαυρος scripsisse literarum series arguit. Quod vero ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς dixit error esse videbatur Maussaco:

nam Ἀγλαυρον fuisse ἰέρειαν Ἀθηνᾶς (v. Philochor. ap. schol. Demosth. vol. 8. p. 447, 4, et Hesych. s. v. Ἀγλαυρος.) Sed potuit idem cognomen esse Minervæ, quemadmodum Ἀθηνᾶ Πάνδροςος appellata est (v. schol. Aristoph. Lys. 440.), nomine a Pandroso ducto, quæ Aglauri soror fuit: nisi hic quoque grammatici error subest.

6. καὶ om. A.B.C.H.

7. ΤΗ'Ν] τε τὴν A. δὲ τὴν apud Antiphontem.

— Ἀντιφῶν] p. 119, 10.

— ἐν τῷ β' om. K.

8. τῷ] τῇ Q.

— τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς] Legationem ab Hagnia pro re publica susceptam memorat Isæus in oratione de Hagnia hæreditate p. 84, 11. quam eandem esse cujus Androtio et Philochorus mentionem fecerint conjicere licet cum Schoemannus ad Isæum p. 453.

9. ἐν ε'] ἐν τῷ ε' B.C.H. ἐν πέντε A.

10. Φιλόχορος] Libri multi φιλόχωρος hic et alibi: de quo sufficit semel monuisse.

⁴ΑΓΝΟΥΣ: *δημός της Ακαμαντίδος φυλῆς*· ὁ δημότης Ἀγνούσιος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

⁴ΑΓΝΩΜΟΝΩΣ: ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

⁴ΑΓΟΡΑΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου περὶ τοῦ διαγράμματος “οὔτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται.” μήποτε ἀντὶ τοῦ συνόδους νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ἕτερα τὸ νόμα.

⁴ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ: οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄνια διοικοῦντες ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ κληροῦσθαι φησι ἐ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ἐ δὲ εἰς ἄστυ. 10

⁴ΑΓΟΡΑΣΑΙ: ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ.

⁴ΑΓΡΑΦΙΟΤ: εἶδος τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, εἴτα πρὶν ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. διδάσκουσι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε ἡ

1. ἈΓΝΟΥΣΙΟΣ. Ἀγνούς δημός ἐστι φυλῆς τῆς Ακαμαντίδος, ἥς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος:— 3. ἀντὶ—ἀβούλως post Φιλιππικοῖς. 5. ΑΓΟΡΑΣ. Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου οὔτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τὸ νόμα:— 8. ἄρχοντες:— 11. ΑΓΟΡΑΣΑΙ. Ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι:— 12. εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων (ὀφειτῶν D. sic.) 13. ἐγγραφέντων, πρὶν δὲ ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω (οὐ hic et alibi non raro scriptum in codicibus usitato compendio pro οὕτω vel οὕτως, de quo semel monemus) Δημοσθένης καὶ Δείναρχος (Δίναρχος E.T.D.) καὶ Λυκούργος (Λυκούργος om. Seg. p. 331, 23.):—

1. ὁ δημότης Bekkerus. Legebatur ἥς ὁ φυλῆτης. Eodem modo erratum ab librariis s. v. Ἀζηνιεύς. Αἰθαλίδαι. Ἀμαξαντία, eademque de causa: nam ibi quoque genitivus φυλῆς praecedit. Recta scriptura servata s. v. Ἀθμονεύς. τῆς φυλῆς vitiose pro τοῦ δήμου s. v. Ἀντιφῶν.

2. Δημοσθένης] p. 232, 10. δόξης F., qui alibi quoque non raro δόξης et δόξου pro Δημοσθένης et Δημοσθένους habet, compendio scripturae, ut videtur, male intellecto. δρόμους pro Δημοσθένους idem s. v. ἀποτείχισαι.

3. Δημοσθένης] p. 25, 18.

6. ποιοῦνται Epitome et Lex. rhet. Cantabr. in Append. ad Phot. p. 664, 12. Legebatur ποιοῦντες.

12. ΑΓΡΑΦΙΟΥ] Hanc glossam ad unam hujus indicii speciem, qualis

sit in oratione Demosthenica, pertinere, alia magistratum petitiū esse, qui debitorem aut non inscripsisset aut dolo malo expunxisset, de quo vid. Lex. rhet. Cantabr. p. 663, 3, monuit Sauppheus Fragm. p. 260.

8. τὰ κατὰ] τὰ om. B.C.H.Q.

9. Δημοσθένης] p. 735, 10.

— Τιμοκράτους Maussacus hic et s. v. Ἀγύρριος. Libri utrobique τιμάρχου.

11. Δηλιακῷ] μηλιακῷ B.C.F.H. K.Q.

12. εἶδος om. Q.

14. ἡ Valesius. Legebatur καὶ. Orationem adversus Theocrinem a quibusdam Dinarcho esse adscriptam Harpocratio ipse refert s. v. Θεοκρίνης et Libanius in Argumento Demosthenicæ.

Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου καὶ Λυκούργου ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, ἔτι τε Πυθέας ἐν τῇ πρὸς τὴν ἑνδεῖξιν ἀπολογία.

ἈΓΡΙΟΤΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς φησι. καὶ ἄγριον κυβευτὴν Μένανδρος λέγει τὸν σφόδρα κυβεύειν ἐσπουδακότα. 5

ἈΓΡΓΛΗ : δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, καὶ ὁ δημότης Ἀγρυλεύς, ἐπίρρημα δὲ τοπικὸν Ἀγρυλῆθεν.

ἈΓΓΙΛΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου “χοροὺς ἰστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγνιάς.” ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς οδοὺς· βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγνιεύς. 10 ἀγνιεύς δέ ἐστι κίων εἰς ὃν λήγων, ὃν ἰστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς σαφές ποιῶσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφήξϊ καὶ Εὐπολῖς.

4. παιδικὰ οὕτως ὠνόμασεν. καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ (sic D. et Suidas : τοῦ E.T.) κυβεύειν ἐσπ.:— 7. ἈΓΡΟΙΛΗΘΕΝ. Ἀγροῖλη δῆμος ἐστὶν φυλῆς τῆς Ἐρεχθείδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγρολεύς:— 8. ἈΓΓΙΑΣ] ἀγνιάς E.T.D. qui infra quoque constanter ἀγν- pro ἀγν- Δημ.—κνισᾶν ἀγνιάς om. 10. ὡς om. D. ἀγνιεύς] ἀγνιάς 12. ὡς—Εὐπολῖς om.

1. Λυκούργος] Lycurgus ibi de hoc genere iudicii videtur dixisse ubi de Eunomo fratre Aristogitonis et parte quadam debiti ab eo soluta exposuit. Vide Demosth. c. Aristog. i. p. 791. et Libanii summarium p. 768. Facile igitur cogitari potest apud Lycurgum diversas ejus iudicii species commemoratas esse. SAUPP. l. c.

2. Πυθέας Maussacus. Πυθίας libri.

3. ἐπτοημένους ex Epitome recepi pro ἐσπουδακός, quod e proximo ἐσπουδακότα interpolatum videtur. Locus Æschinis est p. 8, 10.

6. ἈΓΡΥΛΗ] Scribebatur Ἀγρυλῆ contra regulam Arcadii p. 109, 19. Libri plerique Ἀγροίλη, Ἀγρολεύς et Ἀγροῖληθεν, di-phthongo oi etiam in paucis (A. K.M.P.Q.) qui v habent adscripta. De vera nominis scriptura satis constat inscriptionum fide et ex Steph. Byz., qui non solum Ἀγρυλῆ, sed etiam Ἀγρυλῆ dictum

tradit ἀπὸ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς.

7. Ἀγρυλῆθεν] Vitiosus accentus Ἀγρύληθεν vel Ἀγροῖληθεν correctus ex Epitome, quæ Ἀγροῖληθεν, ut Ald. Recte apud Steph. Byz.

8. Δημοσθένης] p. 530, 28. ex quo verba χοροὺς ἰστάναι in libris omnibus ommissa addidi, ut factum in exemplari Goesiano.

— κατὰ om. A.B.C.H.Q. et in lacuna F.K.M. Lacuna est etiam in P., sed κατὰ in marg. ab alia manu additum.

9. κνισᾶν] Scribebatur κνισσᾶν.

— μέν] δὲ C.

10. Legebatur ἀπὸ τοῦ ἀγνιάς. Probabilius est ἀπὸ τοῦ ἀγνιεύς, quod conjicit Meinek. Com. vol. 2. p. 571. Nam ἀγνιάς si scripsisset, ἀντὶ τοῦ potius dicere debebat quam ἀπὸ τοῦ.

11. λήγων] ἀπολήγων M.P.Q. quo verbo in eadem explicatione utitur Steph. Byz. s. v. ἀγνιά.

12. ὡς σαφές — Εὐπολῖς] Hæc

ἰδίους δε εἶναι φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοϊν. ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγνείας, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικῶν διάλεκτον ἀγνιάς, καθὰ καὶ Στειριάς καὶ Μηλιάς καὶ τὰ παραπλήσια λέγουσιν ἐν συναλοιφῇ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι

μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais
κνισᾶν τ' ἀγνιάς.

5

φασὶ δ' αὐτὸ ἴδιον εἶναι Δωριέων, ὡς δῆλον ποιεῖ Διευχίδας ἐν τῇ γ' τῶν Μεγαρικῶν. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγνείας οἱ πρὸ τῶν οἰκίων βωμοί, ὡς φασι Κρατῖνος καὶ Μένανδρος. καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκῶντι, μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς 10
Τροίαν, φησὶ

1. εἶναί φασιν αὐτοὺς] αὐτοὺς φασιν εἶναι (φασιν αὐτοὺς εἶναι Suidas). Ἀπόλλωνος] τοῦ ἀπόλλωνος D. Ἡλίον Seg. p. 331, 34. 2. τὸ ὀλόκληρον ἀγνείας, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγνίας ὥσπερ καὶ Στηριάς καὶ Μηλιάς, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγνιάς (apud Suidam καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγνείας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγνιάς, mediis omissis. In Seg. p. 332, 2. καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγνείας, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγνιάς.) ἔστιν δ' ἂν—οἰκίων (οἰκίων D.) βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων

verba absunt non solum ab Epitome, sed etiam codicibus plerisque, B.C.F.H.K.M.N.P. Habent A. et Ald., sed loco inepto illata supra post βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγνείας: quod indicio est verba in margine libri antiquioris suppleta ab librariis aliis fuisse omissa, ab aliis loco non suo inserta. In Q. inter ἰσῆσαι et πρὸ τῶν θυρῶν sunt collocata. Recte post πρὸ τῶν θυρῶν posuit Dobræus, quod confirmatur verbis Aristophanis Vesp. 875. γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ προθύρου προπύλαις. Ceterum in Q. post Εὐπολῆς legitur ἐν praepositio, quasi nomen fabulae exciderit, quemadmodum s. v. τρίγωνον δικαστήριον in libris omnibus scriptum est Μένανδρος ἐν τῇ, amisso fabulae nomine. Sed hoc loco ἐν illud post Εὐπολῆς nihil aliud esse videtur quam error librarii qui praecedens Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξί in mente haberet. Simplex Eupolidis nomen posuit etiam Steph. Byz. s. v. ἀγνιά.

1. ἰδίους—συναλοιφῇ] ἀπόλλωνος

χάριν καὶ διονύσον. ἔστιν οὖν τὸ ἐντελὲς ἀγνείας, καὶ ἀγνιάς ἀττικῶς ὡς στηριάς καὶ μηλιάς κατὰ συναλοιφῇ N.

2. ἀττικῶν A.K.M. Ald. τῶν ἀττικῶν P. ἀττικὴν ceteri.

3. Στειριάς] στηριάς A.C.F.H.K. Q. Ald. στυριάς B.

4. ἐν Ὅρνισι] 1232.

5. τε βουθύτοις Ald.: τε καὶ βουθυτεῖν codices, nisi quod τε om. N.

6. κνισᾶν] Scribebatur κνισσᾶν.

— ἀγνιάς] ἀγνιάς A.

7. Διευχίδας Casaubonus ad Diog. Laert. 1, 57. Libri δευχίδας. Dieuchidæ verba appositum schol. Aristoph. Vesp. 875, ubi nomen in διευτυχίδας corruptum, ut apud schol. Pindari Nem. 9, 30, quem Maussacus memorat. Idem Δηριχίδας annotat ex schol. Apoll. Rh. 1, 517, cui addere poterat Δηριχίδας ibid. 118.

8. δ' ἂν ex Epitome pro ἂν καί.

10. Λαοκῶντι] λακῶν K.M.P.Q. λακῶν A.B.F.H. λακῶν C. λακῶν Ald.

— εἰς] ἐς A.C.

www.libtool.com.cn

λάμπει δ' ἀγνίους βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρων εὐσσμίας.

ἈΓΓΥΡΙΟΣ: δημαγωγὸς οὗτος οὐκ ἀφανής· Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Τιμοκράτους.

ἈΓΩΝΙΑΝ: τὸ ἀγωνίζεσθαι Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. 5

ἈΓΩΝΙΩΝΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ.

ἈΔΕΗΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀνευδής παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α'.

ἈΔΕΛΦΙΖΕΙΝ: ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν παρ' Ἰσοκράτει ἐν Αἰγινητικῷ καὶ Ἐκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐν β' Γενεαλογιῶν καὶ Στράτιδι 10
καὶ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι.

2. βαρβάρους 3. οὗτος] Ἀθηναίων ἀφανής:— 5. ἀγωνιῶν Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι:— 6. ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ὁ αὐτός:— 8. ἈΔΕΗΤΟΣ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀνευδής:— 9. καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος (μιλίσιος E.T., non D.) Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσατο:— (Verba Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης post Μιλήσιος exciderunt in Seg. p. 341, 24. librarii, ut videtur, culpa.)

2. σταλαγμούς ex Epitome pro σταλαγμοῖς.

3. ἈΓΥΡΙΟΣ] ἀργύριος B.C.H. errore ubique ab librariis commisso.

— δημαγωγὸς ex Epitome pro δημαγωγῶν.

— Δημοσθένης] p. 742, 16.

5. ἈΓΩΝΙΑΝ] ἀγωνιῶν libri. Correxerit Bekk. ex Isocr. Antid. §. 196. p. 465, ed. Ox.: τὰ σχήματα τὰ πρὸς τὴν ἀγωνίαν εὐρημένα.

6. Πανηγυρικῷ] p. 59, ubi ἀγωνιῶντες ex cod. Urb. restitutum pro ἀγωνιζόμενοι.

8. Ἀληθείας] ἐν τῷ ἀληθείας Ald.

— α' om. B.C.F.H.M.P. Glossam ut in Epitome scripta est habent Bekk. Anecd. p. 341, 3, et Photius. Plenius Suidas, Ἀδέητος· ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α' Ἀληθείας “διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται οὔτε (scr. οὐδὲ cum Bernh.) προσδέχεται οὐδενὸς τι, ἀλλ' ἔμπερος καὶ ἀδέητος.” Quæ non ex Harpocracione, sed aliunde excerpta. Indidem petita gl. inter Δικῶν ὀνόματα posita in Bekk. Anecd.

p. 183, 11. Ἀδέητος ἐπὶ τοῦ μηδενὸς δεομένου καὶ πάντα ἔχοντος.

9. ἈΔΕΛΦΙΖΕΙΝ] Hujus gl. tanquam paraphrasis est ap. Photium, ἀδελφίζειν: τὸ ἀδελφὸν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν. οὐ μόνῃ ἢ καμφοδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ λέξει ταύτῃ χρῶνται. οὕτως Ἰσοκράτης.

— Ἰσοκράτει] p. 390 c. Ad hunc locum respicit Hermog. vol. 3. p. 311, 17, ubi Maximus Planud. vol. 5. p. 532, minus recte per ἀδελφὰ φρονεῖν explicat.

10. β' Γενεαλογιῶν Maussacus. Itegebatur βήρω ἐλεγείων, vel βήρω ἐλεγείων ut in A. et Ald., β ἥρω ἐλεγείων in O., in ceteris ἡρωελεγείων. Pro β, quod omissum in F., in H. scriptum β^ω, in K. τῷ δευτέρῳ.

— Στράτιδι καὶ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι] Antiatticista in Bekk. Anecd. p. 83, 25. Ἀδελφίζειν: ὡς ἀδελφῷ προσφέρεσθαι. Ἀσχημονῆσαι: Εὐριπίδης Ἐκάβῃ. Tum lacuna.... Στράττις Ἰφιγέροντι, quasi glossa ex Strattide annotata exciderit. Sed recte, ut videtur, Meinekius in Hist.

www.libtool.com.cn

¹ ΑΔΗΜΟΝΟΤΗΣΗΣ: ἀπορούσης.

⁴ ΑΔΗΦΑΓΟΤΕ ΤΡΙΗΡΕΙΣ: Λυσίας λέγει ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ ⁴ ΑΔΗΦΑΓΟΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΟΡΟΝ Φίλιστος· λέγοιεν δ' ἂν τὰς ἐντελομίσθους καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσας. ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθασιν ἔδμεναι ἄδδην κατὰ τὸν ποιητὴν. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμφοδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

⁴ ΑΔΙΑΣΤΑΤΟΝ: τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν.

⁴ ΑΔΙΚΙΟΤ: οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίνονται δὲ ¹⁰ τοῦτο ἀπλοῦν, ἔαν πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται.

⁴ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΣ: δοκιμασθῆναι τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι, καὶ ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος παρὰ Λυσία ἐν τῇ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος.

15

⁴ ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΝ: οἱ μὲν τὴν αὐτὴν λέγουσι τῇ Νεμέσει, λαβεῖν τε

1. ἈΔΗΜΟΝΟΥΣΗΣ. ἀπορούσης om. Photius. 2. ἈΔΗΦΑΓΟΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ λέγουτ' ἂν αἱ ἐντελομίσθοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμφοδοτραγῳδίᾳ (τραγῳδίᾳ D.) τοὺς πότας (πολλοὺς D.) εἶπεν:—Glossam similem aliunde sumsit Photius. 8. Hac glossa et sequentibus usque ad ἐπώνια caret Photii Lexicon, amissis centum, ut videtur, codicis foliis. 12. καταβάλλεται] ἀποβάλλεται D., sed superscripto κατα. 13. καὶ ἀδοκίμαστος] ἀδοκίμαστος δὲ 14. ἐγγεγραμμένος. Λυσίας οὕτως:— 16. ἈΔΡΑΣΤΕΙΑ. οἱ μὲν ταυτὸν τῇ Νεμέσει λέγουσι, λαβεῖν δὲ τοῦνομα παρὰ (ἀπὸ deteriores libri Suidas) Ἀδρά-

com. p. 226, verba Στράττις Ἰφίγέροντι post προσφέρεσθαι transposuisse videtur. Iphigerontem inter Strattidis pariter et Apollophanis fabulas memorat Suidas, et Ἀπολλοφάνης Ἰφίγέροντι citatur ab schol. Aristoph. Pac. 541. Hinc Hemsterh. collegit dubitatum fuisse utrum Strattidis esset an Apollophanis Iphigeron et apud Harpocrat. probabiliter correxit Στράττιδι ἢ Ἀπολλοφάνει. Sic supra s. v. Ἀγραφίου restitutum Δημοσθένους ἢ Δείναρχος pro Δ. καὶ Δ.

1. Glossam ἈΔΗΜΟΝΟΥΣΗΣ. ἀπορούσης addidi ex F.K.O. et margine Q., Epitome, Suida et Seg. p. 341, 25. Non habet Photius,

qui duas aliorum grammaticorum glossas (ἀδμονέιν et ἀδμονῶν) Lexico suo inseruit. Legitur ap. Demosth. p. 402, 24.

2. ὑπὲρ] περὶ B.C.F.H.

6. τὸν ποιητὴν] Hom. Il. 5, 203.

10. ἈΔΙΚΙΟΥ] De hac actione v. Meier. de lite Att. p. 545. Non legitur hoc nomen in oratoribus qui supersunt.

— ἀποτίνονται A.F.K. ἀποτίνονται ceteri et Epitome.

16. ἈΔΡΑΣΤΕΙΑΝ κ. τ. λ.] Legabatur Ἀδράστειαν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν λέγουσι τῇ Νεμέσει λαβεῖν τε τοῦνομα ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς βασιλέως (τινὸς βασιλέως om. K.) ἐκ τινων μαντειῶν ἰδρυσάμενον ἱερὸν Νεμέσεως—ἐν τούτοις δηλοῖ

τοῦνομα ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θη-
βαίων κατηλαζονεύσατο, εἴτα ἔκ τινων μαντειῶν ἰδρυσαμένου ἱερὸν
Νεμέσεως, ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστείας, ὡς Ἀντίμα-
χος ἐν τούτοις δηλοῖ·

ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἥ τάδε πάντα
πρὸς μακάρων ἔλαχεν. βωμὸν δέ οἱ εἶσατο πρῶτος
Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσθήποιο,
ἔνθα τετιμήναι τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

5

ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσιν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς
Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἀρτεμίν φη-
σιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην.

ἈΔΪΝΑΤΟΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. οἱ ἐντὸς τριῶν

στοῦ τινὸς βασιλέως, ἡ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν
Θηβαίων κατηλαζονεύσατο ἰδρυσαμένων ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγο-
ρεῖθ' Ἀδραστείας (Ἀδραστεία Suidas solus). Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἀρτε-
μίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην, ὃ δὲ Ἀντίμαχος
λέγει, ἔστι τις—ποταμοῖο παρὰ ῥόφῃ (sic etiam Seg. p. 342, 16: sed ῥόον
Suidas). ἔνιοι μέντοι ὡς (ὡς μὴ libri deteriores Suidæ) διαφέρουσιν συγκα-
ταλέγουσιν αὐτῇ (αὐτὴν recte Suidas: in αὐτῇ consentit Seg.) τῇ Νεμέσει,—
Νικόστρατος:— 12. Αἰσχίνης—Τιμάρχου om. ἐντὸς—κεκτημένοι om.

(δηλοῖ ἐν τούτοις K.), ἔστι δέ τις Νέ-
μεσις—εἶσατο πρῶτος (πρῶτον C.)—
παρὰ ῥόον Αἰσθήποιο—τε (τε om. K.)
καὶ Ἀδρήστεια (ἀδράστεια B.) καλεῖται.
Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος—ἰδρυμένην
(ἰδρυσαμένην Q.). Redintegravi hæc
ex Epitome, etsi in hac quoque
nonnihil turbatum est, verbis Δη-
μήτριος δὲ ὁ Σκήψιος—ἰδρυμένην loco
suo motis et duobus Adrastis ex
uno factis, ubi manifestum videtur
duplicem scripturam in unam esse
temere conjunctam, alteram ἀπὸ
(vel παρὰ) Ἀδράστου τινὸς βασιλέως,
alteram ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ
(nam sic pro παλαιῷ corrigendum
esse vidit Kuhnus ad Pausan. 10.
p. 821.) Priorem servarunt codi-
ces operis integri, utramque Epi-
tome. Rursus in Epitome omissa
sunt verba ἔκ τινων μαντειῶν et male
scriptum ἰδρυσαμένων, quod repug-
nat verbis Antimachi. Nam Adrasti
erat, non Thebanorum, Nemesin
propitiare. Itaque rediavi ἔκ τινων

μαντειῶν ἰδρυσαμένου, et addidi εἴτα,
cujusmodi particula opus est, quum
non sit verisimile duos illos geni-
tivos νεμεσηθέντος—ἰδρυσαμένου sine
copula posuisse grammaticum.

p. 10, 16. Ἀδράστεια] Legitur
apud Demosth. p. 781, 8.

p. 11, 1. Ἀδράστου] De rege hoc
Adrasto et Adrastea dixerunt Strabo
13. p. 588, Stephanus Byzant. s.
v. Ἀδράστεια, schol. Vat. ad Eurip.
Rhes. 338, Eustath. ad Homer.
p. 355. alique non pauci, quorum
loci collecti sunt in Thesauri Ste-
phan. edit. Parisina: quibus ad-
dantur quæ nuper dixi ad schol.
Æschyli Prom. p. 283.

3. Ἀντίμαχος] Antimachi versi-
bus utitur etiam Strabo l. c.

7. παρὰ ῥόον] παρὰ ῥόφῃ Epitome.
In alteram scripturam παρὰ ῥόον
consentit Strabo. Apud Eustathium
ad Hom. p. 355, 24. Strabonis verba
repetentem est περὶ ῥόον.

12. Αἰσχίνης] p. 14, 40.

μῶν κεκτημένοι, τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς β' ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐκάστης, ἢ ὀβολόν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὥς δὲ Φιλόχορος φησιν, θ' δραχμὰς κατὰ μῆνα. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις, ὥς λέγεται, Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἐν ᾧ ὥς ὀβολὸν λαμβάνοντος μέμνηται. 5

Ἄει: ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμοθρακιῶ. πολλὴ δὲ χρῆσις αὐτοῦ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ * * * οὕτως ἤρξατο οὕτω μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰεὶ τείνει λόγους.

1. τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι] πεπηρωμένοι τὸ σῶμα 2. ὑπὸ τῆς βουλῆς— μέμνηται] ὑπὸ τῆς βουλῆς οἱ μὲν φασιν ἐκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.D. ut saepe alibi) δὲ φησιν θ' δραχμὰς κατὰ μῆνα:— Sic etiam Suidas, nisi quod in ejus codicibus pro οἱ μὲν φασιν scriptum est οἱ μὲν πεντακόσιοι, errore, ut monuit Bast. Epist. crit. p. 176. inde orto quod verbi φασὶ compendium φ^a (ut hic et alibi scriptum in E.T.) pro nota numeri φ' acceptum erat. Non perspexit vitii originem qui in Suidæ cod. Bodleiano omisit quidem πεντακόσιοι, sed non restituit φασί. 6—8. ἌΕΙ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἕως (ἕως a m. rec. habet E.):— Antiphontis nomen om. Suidas s. v. αἰεὶ.

1. τὸ σῶμα πεπηρωμένοι libri. τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι Bekkerus, idque fortasse legit Epitomator, cujus excerptum repetivit Suidas, gramm. vero Bekkeri p. 345, 15. hæc posuit aliunde excerpta, Ἀδύνατοι οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος ὥς μὴδὲ (fort. ὥς μὴ δύνασθαι) ἐργάζεσθαι, οἱ καὶ ἐχρηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πύλεως, μισθοφοροῦντων αὐτοῖς τῶν ἐν τοῖς (corr. τῶν ἐντὸς) τριῶν μῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὥς μὲν Λυσίας λέγει, ὀβολὸν ἓνα, ὥς δὲ Φιλόχορος, πέντε, Ἀριστοτέλης δὲ δύο ἔφη. Diversas has scriptorum opiniones expendit Boeckh. Œcon. civ. vol. 1, p. 344. qui inter alia recte monuit scholiastam Æschinis (p. 28, 6. ed. nostræ), qui τριώβολον datum esse narrat, τριώβολον judicium in mente habuisse.

4. δὲ καὶ] καὶ om. B.

— ὥς λέγεται addidi ex B.C.G.H.

5. Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου]

Superest hæc oratio, in qua obolus memoratur p. 169, 25. 170, 36.

6. ἀντὶ τοῦ ἕως] Decantata observatio grammaticorum αἰεὶ pro ἕως poni, quod exemplis formulæ δεῦρ' αἰεὶ probant, quæ Antiphontis quoque in loco lecta fuisse videtur.

7. Θουκυδίδης — λόγους] Verba οὕτω (οὕτως Ald. οὗτος cum Stanleio Porsonus ad Eurip. Med. 1679.) μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰεὶ τείνει λόγους, Nauckio apud Meier. de vita Lycurgi p. clix. sic scribenda videbantur, οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰεὶ τείνει λόγος, collato Aristoph. Lys. 1135, εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαινεται. Quæ etsi non necessaria, tamen valde probabilis conjectura est, præsertim si hæc verba in ipso exordio sermonis posita fuerint. Sunt autem hæc verba non Thucydidis, sed poetæ (tragici, ut videtur) senarius, cui similis est quem affert schol. Æschyli Eumen. 596. καὶ δεῦρο γ' αἰεὶ: τὸ αἰεὶ ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλὰ—

“Αἰδρις: ἀνεπιστήμων.”

ἘΠΙΛΟΓΗ: τὸ αἰεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.

ἘΠΙΛΟΓΗ: Ἀντιφῶν τὴν αἰδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεῖ ἑστάναι, ὥσπερ καὶ εὐεστῶ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται. 5

2. οὕτω] ὡς D.

4. Hujus proximæque gl. ordinem invertit.

ἘΠΙΛΟΓΗ. Ἀντιφῶν τὴν αἰεῖστο ἀντί φη (id est compendium verbi φησι) τὴν E.T. αἰεῖ ἔστω ἀντιφῶν φησὶ τὴν D. αἰεῖ] αἰεῖ E. 5. εὐεστῶ] εὐ ἔτω E.T. εὐ ἔστω D.

κίς. “Δεῦρο (καὶ δεῦρο Porsonus) μὲν “μοι τόνδ’ αἰεὶ τείνον (τείνει Porsonus) λόγον.” Hinc Sauppio ad Orator. Fragm. p. 143. scribendum videtur, Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ * * * οὕτως ἤρξατο etc. ut post προοιμίῳ Thucydidis verba 1, 18. ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε αἰεὶ τὸν πόλεμον exciderint una cum nomine poetæ cujus versus est qui sequitur. Quem Phrynichi ex Κόνων ἐκείνου esse conjecerat Valckenar. ad Eurip. Phœn. 1215. non alio argumento quam quod αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ἔως ea in fabula dictum esse memoravit Hesychius.

7. ἤρξατο] ἐχρήσατο Hemsterh., immemor haud dubie eadem hac formula οὕτως ἤρξατο Harpocratio-nem usum esse s. v. ἐπιτρέπειν. unde manifestum est de lacuna recte judicasse Sauppium. Similiter etiam Priscian. vol. 2. p. 182. a Dobræo comparatus, Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίαν οὕτως ἤρξαντο “ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω.”

1. In Ald. est “Αἰδρις: ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἀπειρος. Quæ in pluribus codicibus plane omissa; in K. est lacuna; in A.B.C.F.H.P.Q. et Epitome est solum αἰδρις ἀνεπιστήμων. Contra Suidas, αἰδρις: ἀμαθής, ἀπειρος, omisso ἀνεπιστήμων. In Seg. p. 363, 9. solo ἀπειρος explicatur. Ceterum quod hæc glossa inter αἰεὶ et αἰεῖστω collocata est, ex scriptura obsoleta αἰδρις explicandum.

2. Δημοσθένης] p. 341, 15. et alibi.

3. Ἰσαῖος] In oratione perditâ, cujus locus videtur fugisse Genethlium, qui ab Demosthene hoc vocabulum formatum esse tradidit: vid. schol. Demosth. p. 338, 3. ed. nostræ.

4. ἘΠΙΛΟΓΗ] Hanc glossam Lexico suo bis inseruit Suidas, s. v. αἰεῖστω et s. v. αἰεῖστω, ubi libri optimi divisim αἰεὶ ἔστω. Bre-vius Hesychius, αἰεῖστών (αἰεῖστών Guyetus, quocum comparatur accusativus κακεῖστών apud eundem Hesychium): τὴν αἰώνιον οὐσίαν ἢ αἰδιότητα. Apud Harpocr. αἰεῖστω recte Ald. Male αἰεῖστο ἀντιφῶν τὴν A.M. αἰεὶ αἰεῖ ἔστιν αἰεῖ φησι τὴν B.C.G.H. αἰεῖ ἔστω ἀντὶ τὴν F. om. K. Mox εὐ τῷ A. εὐ τῷ K. εὐ εὐ B. εὐ F. τὸ εὐ C.G. εὐ ἔστω aliquot libri Suidæ.

5. Post καλεῖται apud Suidam loco priore additum, ἢ λέξις παρὰ τῷ Διογενειῶν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ, quæ verba Harpocratonis glossæ adjuncta sunt ab Aldo, etsi nullo in codice inventa. In altera Suidæ glossa scriptum ἢ λέξις Διογενειανοῦ (Διογενειανοῦ codex Leid.) ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφώντος. ubi recte Bernhardus “Cum Harpocratio desinat in καλεῖται, tum “incredibile videtur Ἀντιφῶν et ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφώντος, “quorum duas voces novissimas “ignorat glossa superior, iisdem “finibus Suidam continuisse. Præ-“terea cadit ἢ λέξις in testimonium “scriptoris classici, non in aucto-

www.libtool.com.cn
 ἌΕΡΚΤΟΝ: ἀντὶ τοῦ ἀφρακτον καὶ πανταχόθεν καθοράμενον Λυσίας.

ἌΕΤΟΣ: τῶν εἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφομεν πρὸς αἰτόν.

5

ἈΖΗΝΙΕΥΣ: Ἀζηνία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἰπποθωντίδος, καὶ ὁ δημότης Ἀζηνιεύς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

1. καθοράμενον] ὁράμενον 4. καλοῦσιν:— 6. Ἰπποθωντίδος] ἰπποθωντίδος E.T.D. Ἰπποθωντίδος Suidas. 6. ἀφ' ἧς ὁ φύλέτης Ἀζηνιεύς:—

“ritatem lexicographorum, qui
 “vocem quampiam præbuerint.
 “Sed ipse color orationis arguit
 “ista ἢ λέξις etc. annotasse homi-
 “nem studiosum, qui memoriam
 “Antiphontis ab ipsone Diogeni-
 “ano an ab alio quopiam gram-
 “matico sumpserit in medio relin-
 “quimus.” Huc accedit quod
 Suidas non magis quam Harpo-
 cratio Diogeniani auctoritate us-
 quam alibi usi sunt. Videtur autem
 hæc annotatio ex duabus coaluisse,
 quarum altera verba ἐν Ἀληθείας
 δευτέρῳ continuat ad Ἀντιφῶν ad-
 scripta, (quemadmodum nos supra
 s. v. ἄβιος, ubi Antiphon pariter ut
 hic simpliciter citatur, Ἀληθείας
 nomen in annotatione addidimus
 ex Hesychio s. v. ἄβιος), altera ἢ
 λέξις Διογενιανοῦ, fortasse non ad
 αἰεστώ, sed ad solum spectans
 εὔεστώ, ut colligi potest ex verbis
 grammatici in Bachm. Anecd. vol.
 2, p. 361, 19. εὔεστία: εὔετηρία, ἢ
 καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογε-
 νανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει (ergo εὔετία,
 quod Metrodoro in Anth. Pal. 14,
 121, 6. restitutum, βοῆς—ἀπ' εὔετης,
 pro εὔετης.) Quæ glossa illata
 est glossario Herodoteo (ad 1, 85.
 ubi εὔεστοι ex libris aliquot cor-
 rectum pro vulgato olim εὐθηρία),
 sic scripta, εὔεστώ: εὔημερία, εὔετη-
 ρία et reliqua ut apud Bachman-
 num: ubi codex Taurinensis 261.
 fol. 107. verso in lemmate habet

εὔεστή, duo vero libri meliores Pa-
 risini (Sangermanensis et 1630.)
 totam glossam omittunt. εὔεστώ
 autem pro εὔετώ, πλεονασμῷ τοῦ σ,
 dici perversa est opinio grammati-
 corum, exposita etiam in Etym.
 M. p. 390, 23.

1. ἀντὶ τοῦ om. C.

— Λυσίας] λέγουσι B. C. G. H.
 Lysiae locus est p. 110, 40. ἀερκτον
 καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν. Quod
 Maussacus e lexico inedito attulit,
 ἀερκτον τὸν ἀφρακτον. οἶμαι δὲ ἀερκον
 γράφεται ἔρκος γὰρ τὸ περίφραγμα,
 indocti hominis commentum est:
 qualia sæpe in codicum marginibus
 leguntur ab οἶμαι illo incipientia.

3. ἈΕΤΟΣ] Non legitur nunc
 apud oratores.

— κατὰ τὸν ὄροφον] κατόροφον A.

4. καλοῦσιν] λέγουσιν A. T. Q. unde
 explicandum quod supra pro Λυσίας
 scriptum est λέγουσι in B. C. G. H.

— Ὀρνισι] 1110.

6. ἈΖΗΝΙΕΥΣ et ἐστι addidi ex
 Epitome. Similiter conformata
 glossa Ἀθμονεύς.

— Ἰπποθωντίδος] Libri partim
 sic, partim ἰπποθωντίδος, ἰπποθοον-
 τίδος, vel ἰπποθοντίδος, quod est in
 Epitome.

7. δημότης Bekkerus. Libri φυ-
 λέτης, quod in F. cum præcedenti
 καὶ ὁ coaluit in καὶ ὀφειλέτης. Conf.
 quæ s. v. Ἀγνοῦς diximus.

— Αἰσχίνης] p. 73, 23. Ἀριστοφῶν
 ὁ Ἀζηνιεύς.

ἈΖΗΤΗΤΟΝ: τὸ ζητήσιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος.

ἈΘΕΩΡΗΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

ἈΘΗΝΟΔΩΡΟΣ: Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης· Δημοσθένης ἐν 5 τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

ἈΘΜΟΝΕΤΣ: Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς.

ΑἶΓΕΤΟΝ: Αἰγέως ἥρῶν ἐν Ἀθήναις· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

ΑἶΓΕΪΔΑΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. Αἰγῆς

1. κεκωλυμένον] κεκωλυμένον E.T. κεκωλυμένην D. παρ'—Κτησιφώντος] οὕτως Αἰσχίνης. 3. ἀντὶ τοῦ om. Suidas. ἀθέατος:— 5. ἈΘΗΝΟΔΩΡΟΣ. ὄνομα κύριον. ἦν δ' οὗτος στρατιώτης Ἀθηναῖος:— 9. ΑἶΓΕΤΟΝ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγείων ἐστὶν Αἰγέως ἥρῶν ἐν Ἀθήναις:— 11. Δημοσθένης] ὁ δημοσθένης D. γνήσιος—Αἰγείδαι] γνήσιός ἐστιν

1. τὸ] ἀντὶ τοῦ A.B.C.G.H.K.M. ἀντὶ F.

— ἔχειν om. B.C.G.H.

— κεκωλυμένον] κεκωλυμένην B.C.G.H.

2. Αἰσχίνης] p. 57, 3.

— Post hanc gl. C.H. et margo G. addunt ἀήττητος ὁ ἀνίκητος. καὶ (καὶ om. G.H.) ἀέλιτος (ἀείτητος H.) ὁ διὰ πάντα τιμώμενος.

3. ὁμονοίας] καὶ ἀθεωρητῇ, χωρὶς θεωρίας addidit Ald. ex Suida.

5. Ἀθηναῖος τῷ γένει] Hoc dixit praeunte Demosthene p. 624, 17. ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης Ἀθηνόδωρος. Alii Imbrium appellant, ex quo colligi potest eum aut natum in Imbro insula fuisse parentibus Atheniensibus, aut certe per aliquod tempus ibi habitasse: quæ Weberi conjecturae sunt in annot. ad Demosth. p. 624, 5.

— στρατιώτης] στρατηγός Valesius. Fuit dux mercenariorum: vid. Weber. ad Demosth. p. 677, 9.

7. Ἀθμονία] Pagi nominis exempla grammatici nulla videntur invenisse, sed ex adjectivo gentili Ἀθμονεύς et Ἀθμονεῖς, cujus fre-

quens usus fuit, nomen ipsi finxisse: unde factum ut Harpocratio Ἀθμονία poneret, si ita scripsit, duas alias formas fingeret Steph. Byz. Ἀθμονον, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Κεκροπίδου φυλῆς. τὸ μέντοι Ἀθμονήζε καὶ Ἀθμονῆσι δοκεῖ ἀπὸ τῆς ἡ Ἀθμονῆ εἶναι.

9. ΑἶΓΕΤΟΝ] Hanc gl. Ald. sic interpolavit, Αἰγείων, τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. Δ. ἐν τῷ κατὰ Π. καὶ Αἰγέως ἥρῶν ἐν Ἀθήναις. quæ ex Suida sumpsit, καὶ Αἰγέως substituto pro Αἰγείων ἐστὶν Αἰγέως, Suidas autem Epitomæ debet, exceptis verbis τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον, quæ neque in Epitome neque in Seg. p. 354, 8. leguntur, sed ab interpolatore inserta sunt, fortasse ex Zonara p. 86. Pro Αἰγείων in Epitome loco altero Αἰγείων scriptum, quod præferendum esse colligi potest ex iis quæ de nomine Θήσειον, cujus ratio eadem est, non Θηροείων scribendo præcepit Herodianus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 3. p. 252, 16.

— Αἰγέως ἥρῶν] ἥρῶν Αἰγέως memorat Pausan. 1, 22, 5.

11. Δημοσθένης] p. 1397, 23.

φυλὴ ὠνομάσθη ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἔνθεν οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι.

Αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως καὶ Νυμφόδαρος. Ἡρόδοτος δ' ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι.

Αἰγιάιεύς: Ὑπεριδῆς. Αἰγιλία δῆμός ἐστι φυλῆς Ἀντιοχίδος, ἔνθεν ὁ δημότης Αἰγίλιεύς.

Αἰδέσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπίειθην. ἐν δὲ τῷ κατ' Ἀριστοκράτους οὗτος ἀντὶ 10

δὲ Αἰγῆς (αἰγῆς E.T.D., qui in terminatione $\eta\bar{\iota}s$ sæpe sic peccant) φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι.

3. Αἰγίιδας. τὰ τῶν στεμμάτων δίκτυα, ὡς Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. Νυμφόδαρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας (αἰγίας D.) φησὶ καλεῖσθαι:— 6. Ὑπεριδῆς. 7. ἔνθεν] ἧς. 8. μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ ἐξιλιάσθαι φησὶν ὑπὸ Λακων. D. et tres libri Suidæ: sed cod. Paris. A. ἐξιλιάσεται, ed. Mediol. ἐξιλιάσασθαι) καὶ πείσειν:—

3. Αἰγίιδας] Apud Suidam, le-
viter mutata Epitomes scriptura,
αἰγίς: τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα καὶ
τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον
(hæc verba etiam in Seg. p. 354, 4.
ubi codex καὶ τὸ διάστημα τῶν πε-
πλεγμένων δικτύων), ὡς Λυκοῦργος καὶ
Ἡρόδοτος. Νυμφόδαρος δὲ ταῦτα ὑπὸ
Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. Hinc
Ald. in Harpocr. interpolavit αἰγίς:
αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων
πλέγματα καὶ τὰ διὰ στεμμάτων πεπλε-
γμένα δίκτυα. Δ. ἐν τῷ π. τ. δ. καὶ
Ἡρόδος (error typothetæ pro Ἡρό-
δοτος) ἐν τετάρτῃ. Νυμφόδαρος δὲ
ταύτας φ.—καλεῖσθαι.

— τὰ ἐκ τῶν] ἐκ, quo libri carent,
additum ex Suida et Eustathio,
qui p. 603. sic scribit, Αἴλιος Διο-
νυσίος φησιν, αἰγίς τὸ ἐκ τῶν στεμμά-
των δίκτυον. Πανσανίας δὲ τὸ ἐκ τῶν
στεμμάτων πλέγμα, καὶ τὸ διὰ τῶν στεμ-
μάτων πεπλεγμένον δίκτυον. Est igitur
αἰγίς rete filis laneis textum, ut
recte vertit Sauppium ad Orat.
Fragm. p. 263.

4. τῆς om. C.F.

4. Νυμφόδαρος. Ἡρόδοτος δ' ἐν δ']
Libri Ἡρόδοτος ἐν δ'. Νυμφόδαρος
δὲ —. Correxuit Maussacus, collato
Hesychio, αἰγίς: ὅπλον ἐξ αἰγῶς: καὶ
τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων διαπεπλεγμένον
δίκτυον. Νυμφόδαρος δὲ καὶ τὸν θώ-
ρακα αἰγίδα λέγεσθαι φησιν ὑπὸ Λακώ-
νων. Herodoti locus est 4, 189.

6. Αἰγιλία] Athen. 14. p. 652. F.
Φιλήμων ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνο-
μάτων αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλ-
λίστας ἰσχάδας. Αἰγίλα δ' εἶναι δῆμον
τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος
ὠνομασμένον. Alteram nominis for-
mam confirmari glossa Hesychii
quamvis corrupta (nam legitur Ἀρ-
γιλία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς) monuit
Valesius. Idem Αἰγαλιεύς vitiose
scriptum pro Αἰγίλιεύς apud De-
mosth. p. 1193, 9, et Steph. Byz.
s. v. Αἰγιλία notavit. Αἰγιλία apud
Steph. ὀξύτωνος scripsit Meinekios.
— ἐστὶ addidi ex Epitome.

8. μεταπεισθῆναι] καταπεισθῆναι C.
H. πεισθῆναι A.M.N. Ald.

9. Δημοσθένης] p. 991, 4.

10. κατ' Ἀριστοκράτους] p. 644, 1,

τοῦ ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσαι.

Αἰθαλίδης: δῆμος ἐστὶν Αἰθαλίδαι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἥς ὁ δημότης Αἰθαλίδης.

Αἰθίοπιον: ὄνομα χωρίου ἐν Εὐβοίᾳ.

Αἰκίας: εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, 5 ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὅπου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἰνίους: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἶνος πόλις τῆς Θράκης. Ὅμηρος

10

ὅς ἂν Αἰνόθεν εἰηλούθει.

Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ' περὶ Θρακίων πολισμάτων λέγων φησὶν “ἐχομένη
“δὲ τούτων Αἶνος πόλις, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκονήσιοι
“κατῴκισαν, ὕστερον δ' ἐκ Μυτιλήνης ἐπηγάγοντο καὶ Κύμης ἐποί-
“κους.”

15

1. In ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσειν etiam Seg. p. 355, 2. consentit. Sed ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσαι Z. 2. Αἰθαλίδης—ὁ δημότης] Αἰθαλίδης—ὁ φυλότης (ὁφειλέτης duo codices Suidæ). 4. Αἰθίοπιον, τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον:— 9. Δημοσθένης—Ἀριστοκράτους om. πόλις ἐστὶν τῆς Θράκης, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκονήσιοι (Ἀλωπεκονησίους Suidas: καὶ Ἀλωπεκονήσιοι Seg. p. 358, 21.) κατῴκισαν, ὕστερον δὲ ἐκ Μυτιλήνης (μητυλήνης D.) καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους:—

ἕως ἂν αἰδέσθαι τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος.

1. ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσαι] Quod in Epitome scriptum est ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσειν, ortum ex ἐξιλᾶσθαι καὶ πείσῃ, quod respondet conjunctivo αἰδέσθαι apud Demosthenem.

2. Αἰθαλίδης, δῆμος—Αἰθαλίδης] Sic hæc redintegravi ex Epitome. Legebatur Αἰθαλίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

—Αἰθαλίδης] Αἰθαλίδης Epitome, sed in proximis Αἰθαλίδαι et Αἰθαλίδης per ι. Apud Suidam et in Seg. p. 355, 6, ter per diphthongum scriptum. Recte per ι apud Steph. Byz. et in inscriptionibus.

3. δημότης] Legebatur φυλότης, quod correxit Kusterus.

4. Αἰθίοπιον] V. Ukert. in

Actis Acad. Monac. classis histor. phil. vol. 5, 1, p. 57. In C. αἰθίοπειον.

5. πληγαῖς ex Epitome correctum pro πληγῆς.

9. κατ' Ἀριστοκράτους] Libri κατὰ Τιμοκράτους. Correxerit Valesius. Vid. Demosth. p. 659, 27.

—Αἶνος] In libris novæ glossæ initium: de quo errore monuit Valesius.

10. Ὅμηρος] Π. 4, 520. Ὅμηρος om. A.C.H.

12. Ἐφορος δ'] δ' om. A.C.F.H.K.

13. δὲ om. B.

—Ἕλληνες τὰ πρῶτα ex Epitome restitutum pro πρῶτον Ἕλληνες.

14. κατῴκισαν] κατῴκησαν A.C. Ald. κατήσαν F.

—Μυτιλήνης] Libri plerique et Epitome Μιτυλήνης.

ΑΙΞΩΝΗΣΙΝ: Ἰσάιος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα περὶ χωρίου. Αἰξωνῆς δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκαμφοδοῦντο δὲ ὡς βλάβσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν “οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπῃς Αἰξωνέα εἶναι.” 5

ἈΚΑΔΗΜΕΙΑ: τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδήμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου.

ἈΚΑΜΑΝΤΙΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος “ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς.” μία αὕτη τῶν ἰ' φυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησεώς. 10

ἈΚΑΡῆ: ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀντιφῶντι.

ἈΚΙΝΑΚΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Περσικὸν ξίφος ἐστί. καὶ Ἀναξιμένης ἐν α' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

1. Αἰξωνῆσιν—φυλῆς] Αἰξωνῆσι (Αἰξωνῆσιν Seg. p. 358, 23. Omittit Suidas.) Αἰξωνῆς δῆμος ἐστι φυλῆς K. 2. δὲ om. D. 3. τὸ om. D.

λέγειν] λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι] ἐξωνεύεσθαι E.T. αἰξωνεύεσθαι D. Μένανδρος—εἶναι om. 8. ἈΚΑΜΑΝΤΙΣ καὶ Ἀκάμας, μία τῶν ἰ'—τοῦ Θησεώς (τῆς εὐθ... Seg. p. 363, 20.):—

11. Ἀκαρῇ T. et a m. sec. E. ἀκαρεὶ D. Quod in E. a pr. m. est ἀκαρ, id cum accentu ἀκαρ scriptum habent etiam Suidas, Seg. p. 363, 31. et Zonaras p. 115. οὐδὲν] μηδὲν D. παρ' Ἀντιφῶντι] οὕτως Ἀντιφῶντι:—

1. Αἰξωνῆσιν] Hoc adverbium memorat Steph. Byz. αἰξωνεῖς A.F. M. Ald. αἰξωνεῖς B. αἰξωνεῖς C.

— Αἰξωνῆς] αἰξωνῆς B. N. et Ald. cum Epitome, cujus tamen auctor Αἰξωνεῖς potius scripsisse videtur, quod est in A.C., Suida et Seg. p. 358, 23. Αἰξωνῆς schol. Platon. p. 322. αἰξωνεῖς F.K. Correxerit Salmasius in exemplari editionis Maussaci, quod est in bibliotheca regia Berolinensi, restituto Αἰξωνεῖς, pro quo Αἰξωνῆς scripsi cum Bekkero. Mox αἰξωνεύεσθαι Ald.

2. ὡς βλάβσφημοι ex Epitome pro eis βλασφήμοις.

— ἀφ' οὗ] ὅθεν K.

3. κακῶς λέγειν] κακολογεῖν dixit Eustathius p. 741, 24.

4. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας] Lachet. p. 197 c. ὥνα μή με φῆς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι.

4. ταῦτά γ' ταῦτ' A.K.M.N.

5. με] μοι K.

— εἴπῃς] εἶπεν B.C.H. εἶπε F.

6. ἈΚΑΔΗΜΕΙΑ] Libri et Epitome utrobique Ἀκαδημία.

— ὑπῆρχον] ὑπῆρχε Seg. p. 363, 18.

8. Δημοσθένης] p. 1002, 4.

9. ἰ] ιβ' A.B.

11. ἀκαρῇ N. Ceteri ἀκαρεῖ. Verum est ἀκαρῇ, de quo dixit Persson. ad Moer. p. 43.

12. Verba Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (p. 741, 6.) hoc loco inserta sunt ex D. (in quo vitiose δημοκράτους) et O. Eadem habet A., sed supra l. 9. ante μία trajecta, et B.C.F.G.H.K. infra p. 19, 1. ante ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον.

— Περσικὸν ξίφος] μικρὸν δόρυ Περσικὸν Suidas et Seg. p. 364, 30.

13. ἐστί. καὶ Ἀναξιμένης ἐν α' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον] Hæc verba solus servavit D. Secundum hujus operis

ἈΚΗ: πόλις αὕτη ἐν Φοινίκῃ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. ἦν Νικάνωρ ὁ περὶ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην φασὶν εἶναι· Δημήτριος δὲ ἰδίως τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαίδος πρότερον Ἀκην ὀνομάσθαι φησίν.

ἈΚΜΆΣΕΙΣ: ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν νέων πράττεις Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος.

ἈΚΡΙΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

ἈΚΡΟΨΘΑΙ: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.

ἈΚΤΗ: ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους· ὅθεν καὶ ὁ Ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν εἰ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίωνος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ

1. αὕτη om. Δημοσθένης—Κάλλιππον om. E.T., ante πόλις habet D.
2. ἦν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν:— Locum integrum habet D. consentiens in vitioso νικάτωρ cum aliis et omittens in fine glossæ φησίν. 6. ἀντὶ τοῦ om. τῶν om. πράττεις. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Λυσίας (λύσης E. λύσις T. Recte ap. Suidam. καὶ Λυσίας om. Seg. p. 365, 9.):— 9. Δημοσθένης—Κτησιφῶντος] οὕτω Δημοσθένης. (Solut. D. plene Δ. εἰ. τ. ὕ. K. pariterque in gl. proxima, ubi Antipho citatur.) 11. οὕτως Ἀντιφῶν:— 12. Ὑπερείδης—ταρίχους om. (habet D., omisso tamen τοῦ et hoc ordine ἀκτὴ ὡς ὕ. ἐν τῷ π. ταρίχους. ἐπιθ.—Ἀττικῆς.) 14. Ἀκταίωνος E. a m. sec., D. et Seg. p. 370, 10, non Suidas.

librum memorat Harpocration s. v. Ἀλκίμαχος.

1. ἈΚΗ] Scribebatur Ἀκή, accentu vitioso, ut ex Steph. Byz. s. v. Ἀκη ostendit Maussacus, ego ex Arcadio p. 106, 19. in annot. critica ad Demosth. p. 1241, 27.

— Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον] Spectant hæc ad p. 1241, 27. ubi quod in libris legitur εἰς Θράκην corruptum esse ex εἰς Ἀκην, quod in exemplari suo legit Harpocration, pluribus ostendit Valesius.

2. Νικάνωρ Maussacus. νικάτωρ Ald. quod enotatum ex B.F.K.M. est haud dubie etiam in ceteris.

3. Πτολεμαῖδα κ.] κ. πτολεμαῖδα K.

4. Ἀκην] Libri Ἀκην.

5. φησίν ante Ἀκην B., om. A.C. F.H.K. Ald.

6. τῶν om. C.

9. Δημοσθένης] p. 231, 8.

12. ἰδίως addidi ex Epitome.

— ἐπιθαλαττίδιος] Videtur regio portubus propinqua Ἀκτὴ nominata esse: cf. Lycurg. c. Leocr. p. 149, 44. 155, 1. SAUPP. Fragm. p. 303. τις om. B.C.F.G.H.K.

13. τοῦ om. B.C.H. et δ B.C.F. H.K.

14. Ἀκταίωνος] Ἀκταίωνος libri quidam Epitomes, et recte fortasse: v. quæ dixi ad Eurip. Bacch. 337. Ab aliis Ἀκταῖος appellatur, de quo dixit Holsten. ad Steph. Byz. s. v. Ἀκτὴ.

τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.

ἌΚΤΙΑ: Ὑπεριδῆς ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύευκτος στρατηγεῖν.

ἌΚΤΙΑ ἀγῶν παλαιὸς ἦν, ὡς δῆλον ποιεῖ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ἀγῶνων.

ἈΛΑΒΑΣΤΟΘΗΚΑΙ: αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ 5 μυροθήκας καλοῦσι· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἀλάβαστοι δ' εἰςὶ λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα.

ἈΛΑΙΕΥΣ: ὄνομα δήμου.

ἈΛΑΣΤΩΡ: οὗ μῆδέποτ' ἂν τις ἐπιλάβοιτο· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πολὺ δὲ τοῦνομα ἐν τῇ τραγωδίᾳ.

10

2. ἌΚΤΙΑ—στρατηγεῖν om. 3. ἌΚΤΙΑ ἀγῶν] ἌΚΤΙΑ ἀγῶν ἦν om. δῆλον ποιεῖ post ἀγῶνων. περὶ τῶν ἀγῶνων. 5. ἈΛΑΒΑΣΤΟΘΗΚΑΣ τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δημοσθένης λέγει, ἃς ἐν (ἐν om. D.)—καλοῦσιν. ἀλάβαστοι 8. ἈΛΑΙΕΥΣ] ἀλαιεύς pariterque mox ἀλαίς et ἀλείς, ut Ald. 9. ἈΛΑΣΤΩΡ. ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ (sic E.T., Suidas, Seg. Etym. M. p. 57, 33. οὐκ D.) ἔστω (ἔσται E.T.D.) ἐπιλαθέσθαι (in ἐπιλαθέσθαι corruptum in Etym. M.)

1. τὴν πλείω ex Epitome pro τὴν πλείω μοῖραν.

— εἶναι] Sequitur in B.C.G.H. ἀκτὶς ἡ τοῦ ἡλίου λαμπρῶν, ἐπὶ θηλυκοῦ ἰ, ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης. καὶ ἀκτὴν τὸ δῶρον.

2. ἌΚΤΙΑ] ἄκτεια A.M. Ald. ἀκτεία B.F.H. ἀκτία C.K. Vera scriptura Ἄκτια est, de qua constat ex Steph. Byz. s. v. Ἄκτιον.

3. ἌΚΤΙΑ ἀγῶν] Ἄκτια om. A. et in lacuna B.C.F.H.K. Ἄκτια, ἀγῶν (idque ut novæ glossæ initium) Ald.

— ἐν τῷ περὶ ἀγῶνων] Quam certissimum sit de certaminibus institutis per Ἀκτία Callimachum disseruisse, non dubitandum est reponere ἐν τῷ πρώτῳ Αἰτίων. BERNHARD. Eratosth. p. 252. Illa Αἰτίων pars fortasse significatur verbis ἐν τῷ περὶ ἀγῶνων, quæ non est verisimile ex ἐν τῷ πρώτῳ Αἰτίων esse corrupta.

6. Δημοσθένης] p. 415, 4.

7. ἔστι] ἔσται B.

— λαβέσθαι] λαβεῖν B. et Seg. p.

375, 15. In λαβέσθαι consentiunt Epitome et Suidas.

7. λειότητα] τὴν λειότητα B.C. Ald.

8. ἈΛΑΙΕΥΣ: ὄνομα δήμου] Est fragmentum glossæ longioris, in qua de Ἀλαί, quod est duorum pagorum nomen, de quibus vid. Steph. Byz., et de adjectivo gentili Ἀλαιεύς expositum fait: quod non animadvertit Maussacus, qui δήμου in δημότου mutari voluit, idque contra morem Harpocratonis qui ὄνομα δήμου . . ., ἐνθεν ὁ δημότης . . . dicere solet. Simili sive negligentia sive brevitate s. v. Ἀραφήμιος, quod ex Isæo citatur, additum δημός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγυπτῶς, quasi nomen demi Ἀραφήν præcesse-rit. Ad Ἀλαί quod attinet, quatuor adjectivi gentilis formas memorat Steph. Byz., Ἀλαιεύς Ἀλαεῖς Ἀλαῖος Ἀλαιαῖος, quarum duæ primæ inscriptionum auctoritate confirmantur. Quinta forma Ἀλεῖς est in titulo apud Rossium in libro de demis p. 27., licet in versu proximo sequatur Ἀλαιεύς.

9. Δημοσθένης] p. 324, 21.

* ΑΛΕΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς.

* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Δημοσθένης ἐν 5' Φιλιππικῶν φησὶν “ἡνίκα ἤλθεν Ἀλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κῆρυξ.” οὗτός ἐστιν ὁ ἐπικαλούμενος φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου, πατὴρ δὲ Περδίκκου, 5 ἔστρατεύετο δὲ ὑπὸ Μαρδονίῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἐπέμφθη ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἴτησιν πρὸς Ἀθηναίους· οἱ δὲ οὐχ ὅπως αὐτῷ προσέσχον τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀπειλήσαντες ἀπέπεμψαν. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας φησὶ “καίτοι 10 “τῶν ἀποκτεινάντων Ἀλέξανδρον ἦν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου οὗτος “Ἀπολλοφάνης.” ἄλλος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θετταλὸς, περὶ οὗ πάλιν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους “τί δ' Ἀλέξανδρον ἐκείνου τὸν “Θετταλόν;” οὗτος δὲ Φεραῖος μὲν ἐστὶ, συνεμάχησαν δ' αὐτῷ Ἀθηναῖοι κατὰ Θηβαίων, ὅτε δέσμιος ἦν παρ' αὐτῷ Πελοπίδας. ἄλλος δὲ 15 Ἀλέξανδρος Μολοττὸς, ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς Φιλίππου γυναικὸς, οὗ πάλιν Δημοσθένης μνημονεύει ἐν 5' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

* ΑΛΙΠΕΔΟΝ τινες τὸν Πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινῶς τόπος

1. Δημοσθένης—δὲ om. 3. Δημοσθένης—ἀπέπεμψαν] οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν 5' Φιλιππικῶν, ὁ καλούμενός ἐστι Φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκκα—. (Glossam hanc ex Epitome habet Seg. p. 375, 19, non habet Suidas.) 8. ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας μνημονεύει. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Θετταλὸς, περὶ οὗ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λέγει. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Μολοττὸς ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς (τῆς om. D.) γυναικὸς Φιλίππου· μνημονεύει δὲ καὶ τοῦτου Δημοσθένης ἐν 5' Φιλιππικῶν, καὶ (corr. εἰ ex Seg. p. 375, 27.) γνήσιος ὁ λόγος.— 18. κοινῶς] κοινὸς

1. ἈΛΕΑΣ—Ἀλεῖς editiones ante Bekkerum. Libri ut videtur cum spiritu leni (nisi quod ἀλειῖς annotatum ex F.) Et sic ap. Suidam quoque et Seg. p. 375, 18.

—Δημοσθένης] p. 352, 17. ubi libri antiqui αλειῖς sine accentu, alii ἀλειῖς, ἀλειῖς, ἀλειῖς. Restituendum Ἀλέας ex Harpocr.

—Θεσσαλική] θεσσαλονίκη F. θεσσαλονίκης C.H.K. Ald.

3. Δημοσθένης] p. 68, 15.

5. φιλέλλην] βασιλεὺς add. A. Ald.

—πατὴρ] πατὴρ A. Ald.

6. ἐπέμφθη] Vid. Herodot. 8, 140. Lycurg. p. 156, 41. VALES.

10. Δημοσθένης] p. 402, 11.

13. Δημοσθένης] p. 660, 3.

17. Δημοσθένης om. B.G.F.G.H. K. Locus est p. 84, 25.

—Φιλιππικῶν] φιλιππικῶ B.F.

18. τινες] τινες δὲ Suidas et Seg. p. 376, 14. : praecedat enim ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάττῃ. Quae aut ex integriore Epitomes codice sumta sunt, aut, quod probabilius, aliunde inserta. Similes sunt aliorum grammaticorum explicationes: vid. Ruhnk. ad Timæum p. 23.

—κοινῶς Maussacus. Libri omnes κοινός, quod in κοῖλος mutari volebat Dobræus.

ὅς παλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον ἐγένετο. διὸ καὶ δασύ-
νεται ἡ πρώτη· ἔστι γὰρ οἷον ἄλὸς πεδίον. ἦτοι ὁμαλὸν πεδίον καὶ
τετριμμένον καὶ οἷον ἀηλεσμένον, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν διὰ
ψιλοῦ “ἐν ἀλιπέδῳ.” ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι τὸ παραβαλάσσιον πεδίον
οὕτω λέγεται. τινὲς δὲ φασι παρὰ τὸ ἀλινδεῖσθαι ἵππους ἐν αὐτῷ 5
δύνασθαι, ὃ ἔστι κονίσασθαι, οὕτως ὀνομασθῆναι.

ἈΛΙΜΟΤΣΙΟΙ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἀλι-
μοῦς δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, καὶ υἱὲς δημόται Ἀλιμούσιοι.

ἈΛΙΡΡΘΙΟΣ: ὄνομα κύριον, υἱὸς Ποσειδῶνος· Δημοσθένης ἐν τῷ
κατ’ Ἀριστοκράτους.

10

ἈΛΚΕΤΑΣ: Μολοτῶν βασιλεύς· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μα-
κεδονίᾳ ῥηθέντων. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.

ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ: ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ
προειρημένου, ὃν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἀλκιβιάδου λιποταξίου, εἰ
γνήσιος ἢ λόγος, αὐτὸν τε καὶ τὸν πατρὸς πρὸς μητρὸς πάππον δις 15
ἐξοστρακισθῆναι. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντι-
φῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ· μνημονεύουσι δ’
αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων τινὲς καὶ οἱ κωμικοί. ἔστι δὲ Φηγού-
σιος, Ἀλκιβιάδου ξένος.

1. γέγονε πεδίον. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην. 2. ἦτοι—ἀλιπέδῳ om.
4. οἱ δὲ τὸ π. π. οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους
ἀλινδεῖσθαι, τούτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. 7. ἈΛΙΜΟΥΣΙΟΣ.
Ἀλιμούς (scr. Ἀλιμούς ex Suida) δῆμος ἐστὶν τῆς Λεοντίδος:— 9. ὄνομα
κύριον om. Ποσειδῶνος (τοῦ π. D.):— 11. Ἰσαῖος—ῥηθέντων om.
12. ὑποστράτηγος] ἵπποστράτηγος Seg. p. 378, 18. et Suidas s. hoc v., qui
ἵπποστρ. s. v. Ἀλκέτας. Ducem peditum fuisse constat ex Arriani Anab.
4, 27, 1. 5, 11, 5. 13. ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ. ὁ Κλεινίου παῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ πρό-
παππος αὐτοῦ. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν:— Habet
hanc gl. Seg. p. 378, 20; ubi οὗ μέμνηται ὁ Ἀντιφῶν, non habet Suidas,
qui plura de Alcibiade aliunde sumta attulit.)

2. ἡ—ὡς om. B.C.H. et in la-
cuna F.K. ἦτοι—ὡς om. A.M. Ald.

4. ἐν post lacunam B.F.H.K. In
Ald. δι... ἐν, omissis literis ἀ ψιλοῦ.
— πεδίον om. B.C.F.H.K. χω-
ρίον in Etym. M. p. 64, 45.

5. λέγεται] λέγοντες B.C.F.H.K.

7. Δημοσθένης] p. 1303.

9. Δημοσθένης] p. 641, 26.

12. ἀλλὰ Ἀλεξάνδρου addidi ex
Epitome.

14. Λυσίας] p. 143, 25.

— λιποταξίου] Scribebatur λει-

ποταξίου.

15. τὸν πατρὸς πρὸς μητρὸς π.
Sauppius ad Fragm. p. 139. τὸν πρὸς
(τοῦ pro πρὸς K.) πατρὸς π. B.C.F.
H.K. Ald. Ceteri τὸν πρὸς μητρὸς
π. De genere Alcibiadis v. ad De-
mosth. p. 561, 16.

17. τὴν om. B.C.F.H.

— γραφὴν] γραφῆς B.C.H.

18. Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος]
Alciabiadem Φηγούσιον memorat An-
docides de myster. p. 9. 25. Is
vero non potuit Ἀλκιβιάδου ξένος

***ΑΛΚΙΜΑΧΟΣ**: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. στρατηγὸς οὗτός ἐστιν, ***Αναγυράσιος** τῶν δῆμων, στρατηγῆσας ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ. ἕτερος δὲ ἐστὶν ***Αλκίμαχος** Μακεδῶν, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου οὕτως “**Αλκίμαχον** καὶ “**Ἀντίπατρον Ἀθηναίους** καὶ **προξένους ἐποίησάμεθα**.” ***Ἀναξιμένης** 5 δὲ ἐν τῇ β' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψεν αὐτοῦ δημηγορίαν, πρὸς ἣν ἀντειπεῖν φησὶ Δημοσθένην.

***ΑΛΚΜΑΙΩΝΙΔΑΙ**: γένος ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμαίωνος.

***ΑΛΟΓΙΑΝ**: τὸ μηδὲνα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Πλάτων. 10

***ΑΛΟΓΟΙ ἘΡΑΝΙΣΤΑΙ**: μήποτε οἱ μήπω ἐξειλεχότες τὸ ἐπιβάλλον

1. **ἈΛΚΙΜΑΧΟΣ**. στρατηγὸς ἐστὶν οὗτος Ἀναγυράσιος τὸν δῆμον. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ Μακεδὼν, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης: — 8. **ἈΛΚΜΑΙΩΝΙΔΑΙ**. γένος ἐστὶν ἐπ. 9. λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων: — 11. μήποτε om.

dici, quum demi nomen non cadat nisi in cives. Quamobrem Naberrus in dissertatione de Andocidis oratione illa, Lugduni Bat. edita a. 1850, p. 32. conjecit Ἀλκιβιάδου ἀνεψίως, quod eodem anno proposuerat etiam Sauppius ad Fragm. Orat. p. 139. uterque collato Xenoph. Hellen. 1, 2. 13. Ἀλκιβιάδην Ἀθηναῖον, Ἀλκιβιάδου ὄντα ἀνεψίων καὶ συμφυγάδα.

1. Δημοσθένης] p. 1154, 13. 1163, 1.

2. τῶν δῆμων duo optimi codices Suidæ. Legebatur τὸν δῆμον, quod est etiam in Epitome et Seg. p. 378, 23.

5. Ἀθηναίους] ἀθηναῖοι A.M. ἀθηνᾶς B.C.F.H. Ald. Alcimachum et Antipatrum exercitui Macedonico præfuisse et Alcimachi nomen Arriano Anab. 1, 18, 1. restituendum esse, ubi libri ἀντίμαχον ἀλκίμαχον ἀλκύμαλον, Meierus conjecit in dissert. de proxenia p. 13.

— καὶ **προξένους**] καὶ om. B.C.H. Ald. Recte habet καὶ, quocum Meierus l. c. p. 23. contulit Dinarch. c. Demosth. p. 95, 44. ὅσους οὗτος γέγραφε **προξένους** εἶναι καὶ Ἀθηναίους.

5. **προξένους**] **πρόξενον** B.C.F.H. Ald.

— **ἐποίησάμεθα**] **πouiσάμεθα** F. **ποιησόμεθα** B.C.H. Ald.

6. ἐν τῇ β' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον] Hujus operis liber primus memoratur in additamento codicis D. s. v. ἀκινάκης.

8. **ἈΛΚΜΑΙΩΝΙΔΑΙ**] ἀλκμαιωνίδαι libri Suidæ meliores et mox ἀλκμαίωνος pro Ἀλκμαίωνος, quod in Ἀλκμᾶνος corruptum in Seg. p. 378, 12.

9. **ἈΛΟΓΙΑΝ**] ἀλογιᾶν Seg. p. 380, 4.

— **ἔχειν**] **ἔχοντα** Hemsterh.

— **Δημοσθένης**] p. 676, 14.

10. **Πλάτων**] Locis multis.

11. **μήποτε**] Dubitanter loquitur: nam alii aliter sunt interpretati. Etym. M. p. 70, 31. ἀλογι' οἱ μήπω ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισταί, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἔρανου τὴν καταβολήν, οἷς οὐδεὶς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν. Eadem in Seg. p. 380, 6. leviter mutata, ἀλογοὶ ἐρανισταί' οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνηρημένοι, μηδὲ κ. τὴν τοῦ ἐ. κ., οἷς οὐδ' etc.

— **ἐξειλεχότες**] **ἐξειληχότες** A. Ald.

ἑαυτοῖς κατὰ τὴν ἐκ τῆς περιόδου τάξιν τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τὸν ἔρανιν ἐκφερομένων. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων ἔρανικῷ.

* ΑΛΟΝΝΗΣΟΣ : νησὺδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ὡς καὶ * Ἀρχέμαχος ἐν ὃ τῶν Εὐβοϊκῶν. μνημο- 5 νέει δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς περὶ * Αλονήσου καὶ Θεότομπος ἐν ὃ καὶ * Ἀναξιμένης ἐν ὃ Φιλιππικῶν.

* ΑΛΟΠΗ : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Κερκύνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος * Ἰπποθῶν ὁ τῆς * Ἰπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς * Ἑλλάνικός τε ἐν β' * Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δρά- 10 ματι καὶ Δείναρχος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Φαληρέων.

* ΑΛΟΤΡΟΠΩΛΙΚΗ : ἡ πορφυροπωλικὴ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη· * Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' * Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους.

* ΑΛΩΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτὴ ἐστὶν * Ἀττικὴ τὰ * Ἀλῶα, ἣν φησι Φιλόχορος ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀν- 15 θρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἄλως. ἄγεσθαι δὲ αὐτὴν φησιν ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν Ποσειδεῶνος μῆνός.

1. ἑάντοῖς :— 4. Αἰγαίῳ] αἰγέω E.T. 4. πελάγει :— 8. Λυκοῦργος—ιερείας om. Κερκύνος Suidas et Seg. p. 380, 10. κερκύονος E.T.D. 9. Ἰπποθῶν—Ἰπποθωντίδος] ἰπποθῶν—ἰπποθοοντίδος E.T. (et sic Suidas quoque, nisi quod Ἰπποθωντίδος). ἰπποθῶν (hoc accentu)—ἰπποθοντίδος D. ἐπώνυμος :— 12. ὑφ' ἡμῶν om. Ἰσαῖος] οὕτως (ὡς D.) Ἰσαῖος :— 11. Δ. ἐν τῷ κατὰ N. om. 14. Ἀττικὴ. Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.) δὲ φησιν ὀνομασθῆναι—διατριβὰς περὶ τὰς ἄλως ποιεῖσθαι :—

1. ἑάντοῖς] καὶ αὐτοῖς K.
— ἐκ τῆς om. B.C.F.
— τῶν post τῶν ὀνομάτων addidit Sauppis Fragm. p. 337.

2. ἐκφερομένων] ἐμφερομένων B. F.G.K.M.

— Πατροκλέους] προκλέους A.B.K.
4. νησὺδριον] τι addit K. νησείδιον C. Ald. νησίδιον B.
— Αἰσχίνης] p. 65, 28.

5. Ἀρχέμαχος Maussacus. Legebatur Ἀρχέλαος. Recte scriptum s. v. Κοτύλαιον et alibi : v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 314.

— ἐν] ἐν τῇ C.
— Εὐβοϊκῶν] εὐβοικῶν libri plerique hic et s. v. Κοτύλαιον.

6. δὲ om. A.

8. Κερκύνος] Libri vel Κερκύονος vel, quod est in B. et Ald., Κερκύνος. Accentum ubique corrigendum esse ex Arcadio p. 15, 27. ostendi in Thesaurο.

9. Ἰπποθῶν (quod fortasse voluit qui in Epitomes codice D. ἰπποθῶν scripsit) et Ἰπποθωντίδος, de quibus formis dixi in Thesaurο, Sauppis Or. Fragm. p. 264. Libri Ἰπποθῶν et Ἰπποθωντίδος vel, quod est in A.C.F.K.N. et Ald., Ἰπποθοοντίδος.

10. ὁμωνύμῳ] ὁμῶ A. ὁμῶ ante lacunam B.C.F.K. Ald.

— δράματι καὶ addidit Bekkerus.

13. Ἐλπαγόρου] ἑλπαγόρα A.

14. Δημοσθένης] p. 1385, 2.

17. ἑορτῶν] τῶν ἑορτῶν K.

*ΑΛΩΠΕΚΗ: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· ὁ δὲ δημότης Ἀλωπεκεύς καὶ Ἀλωπεκῆθεν. πόθεν δὲ ὠνομάσθησαν Φιλόχορος ἐν γ' δηλοῖ.

*ΑΛΩΠΕΚΟΝΝΗΣΟΣ: πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ.

*ΑΜΑΔΟΚΟΣ: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσο-5 βλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ια' τῶν Φιλιππικῶν.

*ΑΜΑΖΟΝΕΙΟΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. περὶ τῆς Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως Ἀθήνησιν Ἀμμάνιος διείλεκται ἐν τῷ περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν. ἔστι δὲ ἱερὸν δ' Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. 10

*ΑΜΑΞΑΝΤΕΙΑ: δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀμαξαντεύς.

*ΑΜΒΛΩΘΙΔΙΟΝ: τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος.

*ΑΜΒΡΑΚΙΑ: πόλις ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων.

1. Ἀλωπεκῆθεν. δῆμος ἐστὶν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς:— 3. πόλις] πόλις ἐστὶ μία 4. Ἰσοκράτης Φ. om. οὗτοι om. 5. συμμαχήσας D. εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον:— 8. ΑΜΑΖΟΝΙΟΝ (Ἀμαζόνειον Suidas) ἱερὸν δ' Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος:— 11. Ἀμαξαντεύς. Ἀμάντεια δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰπποθωντίδος (ἰπποθωντίδος E.T. ἰπποθοοντίδος D.) φυλῆς:—

1. ἈΛΩΠΕΚΗ] Legebatur Ἀλωπεκαί. Correxī ex A.F.K.M. et Epitome, in qua ἡ Ἀλωπεκή.

4. ΑΜΑΔΟΚΟΣ] ἀμαδόκος T.

— Ἰσοκράτης] p. 83. d. ubi nunc Μηδόκῳ legi monet Maussacus, sed Ἀμαδόκῳ habet codex Urbinas ab correctore et Ambros. Inter quas formas etiam alibi libri fluctuant, sed ita ut Μήδοκος plus fidei habere videatur, de quo dixit L. Dindorfius ad Xenoph. Hell. 4, 8, 26.

— Φιλίππῳ Bekkerus. Libri φιλιππικῷ (ἐν φ. B.)

5. ὃς καὶ] καὶ om. A.

6. τῇ om. B.F.

8. Ἀμαζόνειον scripsi ex Suida. Legebatur Ἀμαζόνιον, quam formam Steph. Byz. s. v. Ἀμαζόνειον annotavit, Ἐκαταῖος δ' ἐν τοῖς Αἰολικοῖς διὰ τοῦ ἱ γράφει τὸ ὄνομα: ex quo sequi videtur Atticos Ἀμαζόνειον scripsisse. Falso accentu Ἀμαζονεῖον apud Diodor. 4, 28.

9. διείλεκται huc transposuit Sauppius. Post Ἰσαῖος legitur in libris, ante περὶ τῆς posuerat Valesius.

11. ΑΜΑΞΑΝΤΕΙΑ] Scribebatur Ἀμαξαντεία. Recto accentu apud Steph. Byz., idemque in corrupto Ἀμάντεια apparet, quod est in Epitome. Non legitur hæc et proxima glossa apud Suidam neque in Seg. In B. est ἀμαξαντία, in A. ἀμαξαντί, in F. ἀμαξαντεία, in N. ἀμαξαντη.

— Ἰπποθωντίδος] Scribebatur Ἰπποθωντίδος.

— φυλῆς om. B.F.

— δημότης Bekkerus. Libri φυλέτης.

— Ἀμαξαντεύς] Sic etiam apud Steph. Byz. Ex paucis quæ innotuerunt inscriptionum exemplis constat Atticos et Ἀμαξαντεῖς et Ἀμαξαντεύς dixisse: v. Ross. de demis p. 60, 112.

*ΑΜΙΠΠΟΙ: Ἰσαίος Τεμενικῶ. οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνται τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλῃτες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀχεῖται. οὗτοι ἄμιπποι λέγονται. τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὀμήρῳ

θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον.

πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄμιπποι, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ μήποτε πρόδρομοὶ τινὲς εἰσιν οἱ ἅμα τοῖς ἵππεῦσι τεταγμένοι· Φιλόχορος γοῦν ἐν τῇ ις' φησὶ καὶ προδρόμους.

*ΑΜΜΩΝΙΣ: ἡ τοῦ Ἀμμωνος ἱερὰ τριήρης· Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἰμεραίου.

*ΑΜΟΡΓΗΣ: Πισσοῦθνον νόθος υἱός ἐστιν.

*ΑΜΟΡΓΟΣ: ἔστι παραπλήσιόν τι βύσσω· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. μνημονεύουσι δὲ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν ἀμοργίων, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ Εὐπολὶς Πόλεσιν.

*ΑΜΦΙΓΝΟΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως,

1. κατὰ μὲν Ἰσαίον οἱ σὺν—οἱ δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μὲν τινες ἵπποι, καὶ ὁ ἐπελαύνων αὐτοὺς τοῦ μὲν ἐποχεῖται, τὸν δὲ παρέλκεται. καὶ καλοῦνται οὗτοι ἄμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἀμίππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ἵποδηλοῦσι. καί—τεταγμένοι:— 10. τριήρης ὡς Δεῖναρχος:— 12. ἈΜΟΡΓΗΣ (ἀμώρης D.) Πισαίου νόθος υἱός:— 13. ἈΜΟΡΓΙΝΑ. παραπλησία ἐστὶν βύσσω:— 16. ἐνδοιάζειν:—

4. οὔτοι] οὕτως B.C.F. Epitomatōr καὶ οὔτοι legisse videri potest.

— Ὀμήρῳ] Π. 15, 684.

6. Θουκυδίδου] 5, 57, ubi in ἀνιπποι corruptum in libris.

7. ἐν τῇ ζ'] Sic correxi quod in libris est ἐκ τῆς, quod corruptum ex ἔκτῃ vel ἔκτω, quod posuit Dobræus. Locus est 7, 5, 23, ubi pariter corruptum in ἀνίππων.

8. γοῦν N. Ceteri οὖν.

10. ἈΜΜΩΝΙΣ] De Ammonide v. Meier. ad schol. Demosth. vol. 9. p. 637, ed. Oxon., ubi minus recte Ἀμμωνιάς scribi monuit Maussacus.

11. Ἰμεραίου] ἡμεραίου A.B.C.F. Ald.

12. Ἀμόργης Maussacus pro Ἀμωρίς, vitio antiquo, in quo consentit Epitome et Suidas. ἀμωρίς M. ἀμαθέος B. C. Ἀμόργης memoratur ab Thucyd. 8, 5, et Πισσοῦθνον νόθος υἱός dicitur ib. c. 28. Locus oratoris ad quem spectat glossa Harpocrationis est fortasse Andocid. p. 27, 11.

— Πισσοῦθνον Maussacus ex libro Morelli. Ceteri Πισαίου, quod simplici σ scriptum in Epitome.

13. Αἰσχίνης] p. 14, 3. ἀμόργινα (ἰμάτια).

14. ἀμοργίων] ἀμοργέων B. ἀμοργίων C.

— ὡς καὶ] ὡς δὲ καὶ B.

15. Λυσιστράτῃ] 735.

ὡς καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀσιώνα περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ἈΜΦΙΔΕΑΙ: εἰς περισκελίδες τινές· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. ἰδίως δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησὶν “οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.” 5

ἈΜΦΙΔΡΟΜΙΑ: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίαις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν ἔφερον τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολυπόδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον.

ἈΜΦΙΚΤΩΝΕΣ: συνέδριόν ἐστιν Ἑλληνικὸν, συναγόμενον ἐν Θερ- 10

3. ἈΜΦΙΔΕ'ΑΣ. περισκ. τινές εἰσιν. ἰδίως 4. Λύσις (sic etiam Suidas) ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου 5. δ' om. διὰ τὸ ἀμφιδεδέσθαι 6. ἈΜΦΙΔΡΟΜΙΑ. Λυσίας—λόγος om. 8. καὶ alterum om. Conf. ad p. 31, 13. 9. πολυπόδας E.D. πολύποδας T.Z. et Suidas.

1. καὶ om. B.C.F., post Λυσίας habet A.

— Ἀσιώνα Valesius et Reines. Var. Lect. 3, p. 330, pro Ἀσιώνα. Ἀσιώνος nominis exempla sunt apud Demosth. p. 567, 26. Aristot. Rhet. 3, 10, Ἀσιώνος nulla. Ἀσιών oxytonum montis nomen est apud Theognost. Canon. p. 38, et Suidam. Lysiae oratio ex hoc uno loco cognita. Nomen in Ἀσιώνος corruptum in C.F., in Ἀσιώρου in B.

— βιβλίων] βίβλων A.B.

3. ἈΜΦΙΔΕ'ΑΙ] ἀμφιδέας A., quod Hesychio intulit Musurus literarum serie inductus pro eo quod in codice est ὀξυτόνως scriptum ἀμφιδεαί. τὸν ἀμφιδέα, tanquam ab nominativo ὁ ἀμφιδεύς, de quo recte dubitat Lobeck. Paral. p. 236, qui τὰ ἀμφιδεα corrigat, de qua forma aliunde constat. Harpocratio non dubitandum quin de sola dixerit forma feminina ἀμφιδεαί. Aristophanis locus est in Fragm. 309, 11, ubi ἀμφιδέας, quod Pollux 5, 99, memorat addito articulo, τὰς ἀμφιδέας.

4. ἰδίως] ἰδία B.C.F.

— ἰδίως Λυσίας—ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας] Eodem sensu for-

tasse in inscr. navali ap. Boeckh. p. 409. ἀμφιδεαί σιδηραὶ στρογγύλαι ἀπὸ κλείθρου τέτταρες, ubi v. Boeckh.

5. ἐκβαλεῖν] ἐκλαβεῖν D. solus.

6. ἈΜΦΙΔΡΟΜΙΑ] ἀμφιδρομία A. B.F. Ald.: recto accentu in aliis et apud Suidam, qui omissa Harpocratonis glossa similem, sed paullo pleniorē alius grammatici apposuit, quae fere convenit cum scholio Platonico p. 20. (360. ed. Bekk.)

— ἐν τῷ om. F.

8. περὶ ex Epitome correctum pro παρά. Apud schol. Plat. est, —αἱ συνεφαψάμεναι τῆς μαίωσεως—περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσι κύκλῳ—: apud Suidam—αἱ σ. τῆς μ. τὸ δὲ βρέφος περιφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες—, quod Hemsterh. recte corrigere videtur περὶ τὴν ἐ. φέρουσι etc.

— ὑπὸ] ἀπὸ Salmasius.

9. πολυπόδας duo Epitomes libri. Scribebatur πολίποδας, consentiente schol. Plat. et Suida.

10. ἈΜΦΙΚΤΩΝΕΣ] ἀμφικτῶνες A.M. Ald. et Epitome.

— συνέδριον B.C.F.G. Epitome et Suidas. Ceteri συνέδριόν τι.

— ἐστὶν om. B.C.G.

— συναγόμενον] συναγόμενοι B.C.

μοπύλαις. ^{www.libtool.com.cn} ὠνομάσθη δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ἡ' (ταῦτα δ' ἦν ιβ', Ἰωνες Δωριεῖς Περραιβοὶ Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δελφοὶ Φωκεῖς), ἡ ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν α' 5 Ἑλληνικῶν.

ἈΜΦΙΠΟΛΙΣ: Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. πόλις αὕτη τῆς Θράκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδροτίων ἐν ιβ' Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον Ἀκραν καλουμένην· οἱ δὲ Ἄρεος 10 πόλις.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕῖΝ καὶ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙΝ: οἱ τῶν κλήρων ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν οὐ φάσκοντες ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκῶτι ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος δικαιότερον λέγον- 15 τες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαχόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ

1. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Δευκαλίωνος· αὐτὸς γὰρ σ.—βασιλεύων· ταῦτα δ'. 4. Μηλιεῖς] μιλιεῖς E.T. Μυλιεῖς Suidas. Αἰνιᾶνες] αἰνιᾶνες E.T. ἡ] οἱ δὲ φαίνονται ὠνομάσθαι 5. συναχθέντας:— 7. Ἀντιφῶν—φόρου om. αὕτη] ἐστὶ 8. δὲ om. D. ἐκαλεῖτο φασὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον:— 14. τῷ om., habet Suidas.

3. ιβ'] δυοκαίδεκα F.

— Μάγνητες] μέδοντες B. μέδονες C.

4. Αἰνιᾶνες] αἰνιᾶνες A.F.N. αἰτεῖνες C.

7. Λινδίων φόρου Valesius. Ληναίων φόρου M. λινάιου (ληναίου Ald.) φόρου A. ληναιοφόρου C. ληναιφόρου B.F. Minus probabiliter Λιμναίων φόρου Sauppium p. 140, quæ oratio ab nemine memoratur.

8. ἐν om. B.

9. Μαρσύας Maussacus. Libri μαρούσα. Μαρσύας—πόλις om. C.

— Μακεδονικοῖς Salmasius. Legebatur Μακεδονικαῖς. Dixit de hoc opere Ritschelus in Proœmio Lectionum Vratislav. a. 1836. p. 8.

— περιοικεῖσθαι] περιφικεῖσθαι Hemsterh. apud Dobr. Advers. vol. 1. 1. p. 71.

10. Ἀκραν καλουμένην Hemsterh.

pro Ἀκρα (ἄρα B.F.) καλουμένη. Et καλουμένην est in P.

10. οἱ δὲ Ἄρεος πόλις] ἡ δὲ ἄρεος καλουμένη πόλις . . Q. καλουμένη ex præcedentibus per errorem repetitum. οἱ δὲ ἐν ἡ δὲ corruptum fecit ut post πόλις eliquid excidisse videretur.

12. τῶν κλήρων Dobræus Advers. vol. 1. p. 585. Legebatur τὸν κλῆρον.

— οὐ addidit Dobræus, collato loco uno ex multis similibus Isæi p. 38, 11. ἐδόλησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπιδίκον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὕσης γηγασίας θυγατρὸς Πύρρῳ etc.

16. αὐτοὺς] ἐαυτοὺς Sauppium Fragm. Orat. p. 306.

— λαχόντος Car. de Boor. de heredit. ab intestato p. 98. Legebatur λαβόντος. θανόντος superscr. in N.

διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσάφησαν.

*ΑΜΦΙΣΣΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις τῆς Λοκρίδος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ὀπουντίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει “Ἀνδραίμων δὲ ἦν οἰκιστὴς, Ἀμφισσαν δ’ ὠνόμασαν διὰ τὸ περιέχεσθαι 5 “ τὸν τόπον ὄρεσιν.”

*ΑΜΦΟΤΕΡΟΠΛΟΤΗ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου. ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθὺνδε πλεῦσαι ποιᾷ κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλου καλεῖται.

*ΑΜΩΣΓΕΠΩΣ: ἀντὶ τοῦ ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος.

*ΑΝΑΒΑΛΛΕΙ: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησι καὶ οἷον εἰ ἀναβάλλεται Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

*ΑΝΑΓΕΙΝ: τὸ μνηνεῖν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ’ ἐκεῖνον ἰέναι Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Βοιώνα, εἰ γνήσιος, καὶ Δείναρχος.

15

2. καταβάλλειν 3. Ἀμφισσα: sed Ἀμφισσα Suidas. Δημ.—Κτ. om. πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος (sic Suidas: λωκρίδος E.T.), Ἀμφισσα δ’ ὠνομάσθη 7. Δημ.—Δ. om. 8. ἐνθὺνδε] ἐνθάδε D. ποι] ποιῶν veteri vitio, in quo consentiunt Z. et libri Suidæ. 9. καλεῖται. οὕτω (ὡς D.) Δημοσθένης:— 10. γέ τινι τρόπῳ:— Apud Suidam et Seg. p. 389, 28. est ἀμωσγέπως ὁπωσδήποτε, ἔν γε τινι, καθ’ ὅντινα οὖν τρόπον. Quæ ex scholio Platon. p. 55. sumta sunt. 12. ἀναβάλλειν—καθίστασθαι:— Vulgatum habet Suidas. 14. ἰέναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δείναρχος:—

2. παρακαταβάλλειν Jungermann. ad Polluc. 8, 32. Libri καταβάλλειν.

3. ἈΜΦΙΣΣΑ—ὄρεσιν om. C.

—Δημοσθένης] p. 275, 12.

7. Δημοσθένης] p. 1284, 19.

10. ἀμωσγέπως Bekkerus. Scribatur ἀμωσγέπως.

—Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἀρισταγόρου] Oratio aliunde non cognita. ἀμωσγέπως legitur etiam in oratione contra Agoratum p. 130, 21.

12. εἰς om. C.F.

13. Δημοσθένης] In orat. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ p. 102, 27. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς—

—Φιλιππικοῖς] φιλιππικῷ C.F. ἐν φιλιππικῷ B.

14. ἈΝΑΓΕΙΝ: τὸ μνηνεῖν] ἀνάγει τὸ μνηνεῖ C. ἀνάγει etiam Ald.

15. Βοίωνα F.O., et Favorinus. βίωνα B. μίωνα C. βοιωτὸν A.

βοιωτὸν Ald. et, si quid Bekkeri silentio tribuendum, M. Βοίωνος nomen, quod simile est muliebri nomini Βοιώ, aliunde non cognitum et fortasse corruptum ex Βόωνος, cujus exempla duo sunt, alterum in inscr. Attica apud Rossium de demis p. 61. Τιμοστράτης Ἀνακαίαθεν τῆς Βόωνος ἀδελφῆς, alterum apud Harpocrat. s. v. ἐπιτροπή, ubi Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βοώνος παίδων citatur. Maussaci conjectura Δίωνα nihilo probabilior quam Μικίωνα vel Μίκωνα Meieri de lite Attica p. 529. et in comment. de vita Lycurgi p. cxx. Ceterum quum in Epitome, ex qua addidi verba καὶ Δείναρχος, non solum Lysias, sed etiam Dinarchus nomine, hujus nomen orationisque titulum excidisse apparet.

¹ΑΝΑΓΕΙΣ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι.

¹ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος ¹Αντιφῶν, ¹Ισαῖος, Ἡρόδοτος ἐν α'.

¹ΑΝΑΓΚΑΪΟΝ: ἀντὶ τοῦ δεσμοτήριον ¹Ισαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα 5 καὶ Ξενοφῶν Ἑλληνικαῖς. Καλλισθένης δὲ ἀνώγειον εἶπεν, ὃ δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι.

¹ΑΝΑΓΤΡΑΣΙΟΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμός ἐστιν ¹Αναγυροῦς τῆς Ἑρεχθίδος φυλῆς, ἔνθεν ὁ δημότης ¹Αναγυράσιος.

¹ΑΝΑΔΙΚΑΣΣΘΑΙ: τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι· οὕτως ¹Ισαῖος. ἐντεῦ- 10 θεν καὶ τὸ ¹ΑΝΑΔΙΚΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ, αἱ ἄνωθεν δικάζόμεναι, ὅταν ἀλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

1. οὕτως Αἰσχ. ἐν τῷ κατὰ Κτ. in fine glossæ. διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι (ἐνόχους τοῖς μιάσμασι καὶ ἄγει D.) 3. ἈΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΟΥΣ, ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενους. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἡρόδοτος:—

5. ἈΝΑΓΚΑΪΟΝ. Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης οὕτω καλεῖ τὸ δεσμοτήριον. Καλλισθένης (οὕτω—Καλλισθένης om. D.) δὲ ἀνώγειον εἶπεν. καὶ οὕτω δεῖ (δὴ D.) μᾶλλον λέγεσθαι:— Apud Suidam, qui hæc alii de voc. ἀναγκαῖον explicationi adjunxit, Ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμοτήριον καλεῖ. Καλλισθένης δὲ ἀνώγειον (ἀνώγειον Paris. A.) εἶπε. καὶ οὕτω δεῖ μ. λ. 8. Αἰσχίνης—Κτ. om. 9. ἔνθεν] ἦς 12. ψευδομ.] τῶν ψευδομ. D.

1. ἈΝΑΓΕΙΣ] ¹ναγεῖς A. ἀναγῆς T. et Ald.

— Αἰσχίνης] ἐναγῆς ap. Æschinem p. 6, 5. 13. 70, 14.

3. ἀντὶ τοῦ] ἦγουν N.
— Ἀντιφῶν] p. 117, 10. ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον. ex quo loco lemma glossæ sumtum. Nam apud Herodotum 1, 68. 87. activum legitur ἀνέγνωσε. quo idem alibi quoque sæpe usus est, et passivo ἀναγνώσθηναι et ἀνεγνώσμενοι ἦσαν, activo ἀναγινώσκες 7, 10.

4. ἐν α'] ἐν β vel β^a B. C. G. ἐναῖν F. ἐν πρώτῃ Ald.

5. Ἰσαῖος] Ipsa Isæi verba ex orat. πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης servavit Suidas in gl. aliunde sumta ἀνάκαιον, Ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' δραχμὰς ἐπράξατο. Vetus autem librorum fluctuatio est inter ἀναγκαῖον, ἀνάκαιον et ἀνάκειον, de quibus vide locos grammaticorum ab Schœ-

manno collectos ad Isæum p. 493. 494. ἀνάκαιον Ald.

6. Ἑλληνικαῖς (2, 5, 4. et 8.)] Feminino Ἑλληνικαῖς utuntur etiam schol. Aristid. vol. 3. p. 354, 12. Ξενοφῶν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, Athen. 10. p. 452 a. Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, quibus addenda Μαρσίας ἐν Μακεδονικαῖς et Θεόπομπος ἐν ταῖς Φιλίππικαῖς apud Harpocrat. s. v. Ἀμφίπολις et Τελφώσσαιον. Hæc et si qua similia paucis aliis in locis reperiuntur, etsi intellecto ἱστορίαις dici potuerunt, tamen dicta esse parum verisimile est, quum centena neutrius generis exempla obstant.

— ἀνώγειον] ἀνώγειον B.F. ἀνώγειον A. Ald.

8. ἈΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ—Ἀναγυράσιος om. C.

— Αἰσχίνης] p. 69, 40.

10. Ἰσαῖος] ἀναδικάζεσθαι ex Isæo memorat Pollux 8, 23.

11. αἱ] ἦγουν αἱ C.

12. ψευδομαρτυριῶν] Post hanc gl.

ἈΝΑΘΕΣΘΑΙ. Ἀντιφών ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας “ ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν” ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιώσαι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεττενομένων Πλάτων ἐν Ἰππάρχῳ ἢ φιλοκερδεῖ.

ἈΝΑΙΡΕΘΕΙΣ: ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεῖς καὶ τραφεῖς παρ’ Ἰσοκράτει 5 Φιλίππῳ.

ἈΝΑΪΝΕΣΘΑΙ: κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φερμίωνος παραγραφῇ, Πλάτων Φάωνι, Μένανδρος Σικωνίῳ.

10

ἈΝΑΚΑΪΑΣΙΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. δῆμος φυλῆς Ἰπποθωντίδος ἢ Ἀνάκαια.

ἈΝΑΚΑΛΤΗΤΗΡΙΑ: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται

1. ἐν τῷ περὶ προνοίας φησὶν ἀναθέσθαι ὥσπερ—βίῳ:— 5. καὶ τραφεῖς om. Suidas. παρ’ Ἰσοκράτει Φιλίππῳ] οὕτως Ἰσοκράτης E.T. Ἰσοκράτης Φιλίππῳ D. 8. ἀφροδίσια:— 9. Πλάτων—Μένανδρος] καὶ πλάτων—μένανδρος τε D., qui habet verba λέγεται—Σικωνίῳ, quibus carent E.T. 11. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους addidi ex D., in E.T. ceterisque codicibus omissa. 11. Ἀνάκαια] ἀνακαῖα D. 13. καὶ (καὶ om. E.T.Z.) φίλων] καὶ τῶν φίλων D. Idem post φίλων addit παρ’ ἡμῖν δὲ λεγόμενα θεώρετρα. τὸ πρῶτον] τὸ om. D. ἀνακαλύπτωνται ἀνδράσιν ὁραθῆναι. ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια:—

in A.B.F. transposita est gl. inferior de voc. ἀνάκρισις.

1. ἐν τῷ hic et s. v. ἀνδρεία additum ex Epitome, quod commendatur locis aliis non paucis ubi hic liber ab Harpocr. citatur. Omisso ἐν τῷ bis tantum, s. v. αὐλιζόμενοι et βαλβίς. Male vero in Epitome et apud Suidam προνοίας pro ὁμονοίας.

4. Ἰππάρχῳ] p. 229 e. ὥσπερ πεττεῦσαν] ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὃ τι βούλει τῶν εἰρημένων.

5. ἈΝΑΙΡΕΘΕΙΣ—Φιλίππῳ om. C. — τραφεῖς] στραφεῖς B. D. F. Ald.

— Ἰσοκράτει] p. 95 c.

7. ἈΝΑΪΝΕΣΘΑΙ—Σικωνίῳ om. C.

8. Δημοσθένης] p. 954, 7.

11. Ἀνακαῖαισιν Epitome. Scribe-

batur Ἀνακαῖαισιν et falso accentu ἀνακαῖαισιν in Ald., ut olim Ἀνακαῖαισιν apud Suidam, cui Ἀνακαῖαισιν restitutum ex libris optimis. Totam gl. om. C.

11. Verba Ἰσαῖος—Διοκλέους om. codices omnes præter D. ex quo addidi.

— Ἰπποθωντίδος] Scribebatur Ἰπποθοωντίδος. In F. ἰπποθοωντίδος.

12. Ἀνάκαια] ἀνακαῖαισιν A. B. F. Ἀνακαῖα paroxytonum ap. Steph. Byz. et Seg. p. 348, 23.

13. ἈΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ] Spectat hæc gl. ad Lysiae orationem περὶ τῶν ἀνακαλυπτηρίων, de qua v. Saupp. Fragn. p. 174.

14. καὶ φίλων] καὶ, quod abest ab Epitome, om. etiam C. Conf. p. 27, 8.

ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. καλεῖται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν θεώρετρα.

ἘΑΝΑΚΕΙΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἱερὸν τῶν Διοσκούρων.

ἘΑΝΑΚΡΙΣΙΣ: ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν 5 περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρή. πολλάκις δὲ ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὥσπερ καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον.

ἘΑΝΑΚΤΕΣ καὶ ἘΑΝΑΣΣΑΙ: Ἰσοκράτης Εὐαγόρα. ἔοικε δ' ὁ ῥήτωρ ἔθους τινὸς ἐν Κύπρῳ μνημονεύειν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κυπρίῳ 10 πολιτεία φησὶ “καλοῦνται δὲ υἱοὶ μὲν καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαι.”

3. ἘΑΝΑΚΕΙΟΝ—Διοσκούρων] ἀνάκτορον. ἱερὸν τῶν Διοσκούρων:— In D. est ἀνάκιον. δ. ἐν τῷ κ. στ. ἔστι δὲ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν. Apud Suidam ἀνάκειον ὄρος. ἢ τὸ Διοσκούρων ἱερὸν. ubi ὄρος ex ἀνάκτορον corruptum esse probabilis est conjectura Gaisfordi. 5. ἘΑΝΑΚΡΙΣΙΣ—πρὸ τῶν om. D. 6. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ] προεξετάζουσι δὲ εἰ D. 7. χρή] χρή ταύτας Suidas. δεῖ D. solus. πολλάκις—Ἀριστόδημον om. E.T. et Suidas, habet D. 9. ἘΑΝΑΚΤΕΣ καὶ ἘΑΝΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίῳ πολιτεία φησὶν, καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ—ἄνασσαι] Sic E.T. et Suidas: a quibus quomodo differat D. vide infra in annotatione.

1. τὰ αὐτὰ Bekkerus. Aberat tā. In Epitome ταῦτα, quod ταῦτα esse potest.

—ἐπαύλια] Legebatur ἐπαύλαια (ἐπαύλεια C.) Correxerit Toupius ex Hesychio aliisque grammaticis, quorum locos v. in Thes. Steph. vol. 3. p. 1439. ed. Paris.

2. θεώρετρα] θεωρήματα N. θεωρήτρα per η scriptum apud Eustath. p. 881, 31. e Lexico Pausaniæ. Utriusque scripturæ exempla v. ap. Ducangium in Glossario.

3. ἘΑΝΑΚΕΙΟΝ] Legebatur ἀνάκτορον ἀνάκιον. pro quo Maussacus ἀνακείον, τὸ ἀνάκτορον, Bekkerus ἀνακείον [ἀνάκτορον]. Locus Demosthenis est p. 1125, 24. ποιητὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου καὶ ἄδικος.

—ἱερὸν τῶν Διοσκούρων om. A. ἀνάκειον per Διοσκουρείον (ἄνακες γὰρ οἱ Διόσκουροι) explicatur in Etym. M. p. 98, 32. et Lex. rhet. Bekkeri

p. 212, 12. ἀνακείον' Διοσκούρων ἱερὸν, οὗ νῦν οἱ μισθοφοροῦντες δοῦλοι ἐστῶσιν. Ἀνάκειον ap. Andocid. p. 7, 9.

5. ὑφ'] ἐφ' A.B.

—γινομένη] γενομένη A. διδομένη N.

7. πολλάκις—Ἀριστόδημον] Hæc verba solus omnium librorum servavit D. Λυσίας fortasse in Λυσία mutandum.

9. ἘΑΝΑΚΤΕΣ—γυναῖκες ἄνασσαι] Hæc redintegravi ex D. Legebatur ἄνακτες καὶ ἄνασσαι. οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ (υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως A.B. Ald.) καλοῦνται ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ (ἀδελφαὶ καὶ om. C.) γυναῖκες ἄνασσαι. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίῳ πολιτεία. Aristoteles eo in loco haud dubie Cypriorum ἀνάκτων rationes exposuerat, de quibus Athen. 6. p. 256. dixisse monet Bernhardyus.

—Ἰσοκράτης] p. 203 d.

¹ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ: σοφιστής, Ήγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένιος, Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον μύδρον εἰπὼν διάπυρον.

¹ΑΝΑΞΙΒΙΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. Λακεδαιμονίων 5 δὲ ἦν στρατηγός.

¹ΑΝΑΠΟΔΙΖΟΜΕΝΑ: ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

¹ΑΝΑΣΕΪΣΑΣ: ἀπειλησάμενος Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος.

¹ΑΝΑΣΤΝΤΆΞΑΣ: ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας Ὑπερείδης κατὰ Πό- 10 λυνέκτου.

¹ΑΝΑΤΙ: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἄτης, ἄνευ κακοῦ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλόδωρον.

¹ΑΝΑΦΛΪΣΤΙΟΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἀναφλύστος δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἐνιοὶ δὲ ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου 15 μνημονεύουσιν.

¹ΑΝΑΦΟΡΆΝ: τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

1. Ἀναξ. μ. M. om. 2. ἐπειδὴ ὕλην καὶ 3. εἰπὼν μύδρον 4. διάπυρον] His Suidas plura adjunxit aliunde sumta. 5. ἈΝΑΞΙΒΙΟΣ. Λακεδαιμονίων στρατηγός:— 7. πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα:— 12. ἄνευ κακοῦ] καὶ βλάβης:— Hac gl. omissa Suidas substituit aliam alius grammatici paullo longiorem. 14. Αἰσχ.—Κτ. om. Ἀναφλύστιδος (ἀναφλύστιος Suidas) δῆμος (ἀττικῆς τῆς addit Suidæ cod. Paris. A., φυλῆς ἀττικῆς τῆς B.) Ἀντιοχίδος. ἐνιοὶ μέντοι τῶν ἱστορικῶν ὡς 18. ὑπὲρ] κατὰ E.T. ἐν τῷ D.

3. πάντων φρουρὸν] φρουρὸν πάντων B.

— οὗτος Epitome. Legebatur οὗτος δ'.

— ἥλιον] ἥλιον B.C.

5. Θρασυβούλου] Thrasybulus intelligendus Stiriensis: v. Saupp. ad Fragm. Orat. p. 189. Anaxibium memorari etiam ab Xenophonte Hell. 4, 8, 32. monet Vales.

7. ἀντὶ τοῦ loco priore om. B. C.F.

— ἐξεταζόμενα] πάλιν ἐξεταζόμενα accuratius dixit Pollux 2, 196. ubi Antiphontis locum memorat.

9—11. om. C.

9. ἀπειλησάμενος] ἀπειλήσας B. — Δημοσθένης] p. 784, 22.

10. Ὑπερείδης N. Vulgo Ὑπερείδης.

12. ἈΝΑΤΙ] ἀνατεῖ A. Ald. ἀνατῇ F.

14. ἈΝΑΦΛΪΣΤΙΟΙ] ἀναφλύστιος deteriores libri Suidæ cum Zonara p. 169. Totam gl. om. C.

— Αἰσχίνης] p. 73, 24. Πύρρανδρος ὁ Ἀναφλύστιος.

— ἐν τῷ om. A.

— Ἀναφλύστος om. B.F. Ald.

15. Ἀντιοχίδος] ἀντιοχείας A.B.F.

17. ἀναφοράν ex Epitome pro ἀναφορά.

18. Δημοσθένης] p. 301, 24.

“**ἈΝΔΗΡΑ**· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνθηρα λέγουσι διὰ τὸ αἰετῶδες καὶ διερᾶ εἶναι. οἱ δὲ τὰ χόματα διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν διερῶν εἶναι ὧν καὶ Ὑπερίδης.

“**ἈΝΔΟΚΙΔΟΤ ἙΡΜῆΣ**· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου “ἔπειτα 5
“τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ’ Αἰγυπ-
δος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα.” καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν
μυστηρίων ὅτι τῆς Αἰγυπδοῦ εἴη τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν, ὥστε ὁ Δοῦρις
αὐτοσχεδιάζει Ἀνδοκίδου αὐτὸ εἶναι λέγων.

“**ἈΝΔΡΑΠΟΔΟΚΑΠΗΛΟΣ**· ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος, παρὰ τὸ 10
καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὅ ἐστι πιπράσκειν” Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς
Ἑρμῶνα.

“**ἈΝΔΡΑΠΟΔΙΣΤΗΣ**· Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος “θαυμάζω
“δ’ ἐγὼ εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς, τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας μό-
“νον, θανάτῳ ζημιούμεν.” 15

“**ἈΝΔΡΕΙΑ**· ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

1. **ἈΝΔΕΙΡΟΝ** (ἄνθηρα Suidas) omittit Ὑπ.—Κόνωνος. 2. ἄνδριρα
(ἄνθηρα Suidas). οἱ δὲ—Ὑπερίδης] Ὑπερίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει διὰ
τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν (sic D. et Suidas. διαίρων E.T.) 5. Ἀ. Ἑρμῆς.
Δοῦρις μὲν αὐτοσχεδιάζων, ὡς ἔοικεν, Ἀνδοκίδου εἶναι λέγει τὸν Ἑρμῆν ἀνάθημα,
Αἰσχίνης δὲ καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης τῆς Αἰγυπδοῦ φυλῆς μαρτυροῦσιν εἶναι ἀνάθη-
μα :— Totam gl. omisit Suidas nec habet D. 10. νῦν λεγόμενος om.
11. Ἰσαῖος—Ἑρμῶνα om. 13. Hanc gl. om.

3. ἄνω καὶ καθύπερθε] ἄνω καθύ-
περθεν B.F.G.

— ὧν καὶ addidit Saupp. Fragm.
Orat. p. 294. Ipsa Hyperidis verba
ex Didymo apposit Suidas in iis
quæ Harpocratonis glossæ ad-
iunxit.

5. **ἈΝΔΟΚΙΔΟΥ**] ἀνδοκίμα F., id
est Ἀνδοκίδα, ut infra οὐκ ἀνδοκίδα
et ἀνδοκίδα αὐτὸ scriptum in C.

— Αἰσχίνης] p. 17, 39.

8. **μυστηρίων**] αὐστηρίων A.B.F.
N.O.

11. πρὸς] περὶ A. Ald.

14. μόνον] μόνον C.F.G.

15. **ζημιούμεν** Dobræus. Ζημιούν
libri, quod in ζημιούτε mutari vo-
lebat Hemsterh., si quid mutan-

dum sit. Reliquam sententiæ
partem, quæ aut excidit, aut quam
non apposuit Harpocratio, proba-
biliter supplet Sauppianus Fragm.
Orat. p. 268. in hanc sententiam,
eos vero qui liberis hominibus vim
inferunt et sorores vel uxores nos-
tras nobis eripiunt, levioze pena affi-
cimus. Similiter Meierus in Com-
ment. de vita Lycurgi p. cxxxviii.
hæc sic redintegravit, θαυμάζω δ’
ἐγὼ εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς μὲν, τοὺς
τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας μόνον,
θανάτῳ ζημιούν, τοὺς δὲ εἰς παῖδας καὶ
γυναῖκας ἐλευθέρων ὑβρίζοντας καὶ τὰς
ψυχὰς τῶν ἡμῖν οἰκειοτάτων διαφθεί-
ροντας εἰς χρήματα ζημιούν ἀξιοῦτε.

16. ἐν τῷ addidi ex Epitome.

***ΑΝΔΡΟΛΗΨΙΑ**: τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τινος πόλεως ἡνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσιν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. λέγει δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ.

***ΑΝΔΡΩΝ**: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπο-5 λογία. Ἀνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν ἐ τῶν Ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἰς τῶν υ' ὁ Ἀνδρων.

***ΑΝΕΛΟΨΑ** ΓΑΡ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ἔχειροτόνησεν αὐτῇ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος φησὶν, ἀσφῶς δ' αὐτοῦ ἔχοντος 10 καὶ ἐλλιπῶς ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικισμοῖς διττῇ

3. τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον:— Verba καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον om. Suidas. 5. Ἀνδρων (sic Suidas: ἀνδρῶν E.T.) εἰς ἦν τῶν υ':— 9. ΤΟΥΤΟΝ om. E.T., habet D. ΑΥΤΗΙ] αὐτῇ Suidas, sed αὐτῇ Seg. p. 397, 3. ut E.T. Pronomen om. D. 10. Δημοσθένης—αὐτῇ] τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένης μὲν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος εἶπεν. διττῇ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν ὡς προγεγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ (αὐτῇ D.) αὐτῇ λέγει κατ' αἰτιατικὴν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἦτοι παραβάσα, διαχειροτονοῖαν (διὰ χειροτονοίας D.) περὶ ἐαυτῆς ἔδωκεν (in ἐδόκουν corruptum in Seg. p. 397, 9.) ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτῇν ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκείνου ἐαυτῇ (ἐν ἐαυτῇ D.). Ex ἐαυτῇ manifestum est in præcedentibus αὐτῇ in αὐτῇ esse mutandum.

1. ἡνεχύραζον ex Epitome pro ἐνεχύραζον.

3. Δημοσθένης] p. 647, 24. 26. et ἀνδρολήψιον p. 648, 10. 692, 22.

5. τῇ C. Legebatur τῷ.

—γραφὴν ἀπολογία] Legebatur ἀντιγραφὴν, quod om. A. De vera orationis inscriptione, quam restituit Sauppium Fragm. Orat. p. 139, constat sex aliis e locis Harpocratonis.

6. ε'] Legebatur θ, quod θ^ω scriptum in C.F., τῇ ἐνάτῃ in Ald. "In nono libro, in quo Craterus non decreta, sed civitatum Atheniensibus tributarium catalogo exhibuerat, hæc legi non potuerunt, ac cum ea quæ circa olympiadem 80. acta sunt ex libro quarto afferantur, non improbabile videri potest Andronis psephisma de Antiphonte (o-

"lymp. 92, 2.) libro quinto relatum fuisse. Itaque scribendum ἐν ἐ τῶν Ψηφισμάτων. Ceterum totum psephisma ex Cæcilio appositum Plutarchus Vit. dec. orat. p. 833 E." MEINEK. ad Steph. Byz. p. 719.

7. περὶ]—περὶ τοῦ B.C.

8. υ'] δ B.C.

9. ἈΝΕΛΟΥΣΑ—] Hanc glossam duasque proximas om. C.

—ΓΑΡ om. B.

—ΑΥΤΗΙ] αὐτῇ A.F. αὐτῇ τῇ N.

10. Δημοσθένης] p. 669, 23.

11. ἐλλιπῶς N. Ceteri ἐλλιπῶς.

—Ἀττικισμοῖς] Libri Ἀττικοῖς.

Correxit Hemsterh. apud Dobr. ad Phot. p. 740. ex aliis Harpocratonis locis in quibus apographa Ἀττικισμῶν memorantur, de quibus dixi in Prefat. ad Demosth. vol. 1, p. iii, ed. Oxon.

ἦν γραφή, ἡ μὲν οὕτως “ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνη-
σεν αὐτήν” ἀντὶ τοῦ παραβᾶσα γὰρ τοῦτον τὸν νόμον διαχειροτονίαν
περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, εἰ χρὴ στεφανοῦν αὐτήν, ἣ δ' ἄλλη “ἀνελοῦσα
γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησε λαβοῦσα ἐκείνον αὐτῇ.”

¹ΑΝΕΜΊΤΤΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οὗτος τὸ 5
γένος Θηβαῖος.

⁴ΑΝΕΠΌΠΤΕΤΤΟΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ὁ μὴ ἐποπτεύ-
σας. τί δὲ τὸ ἐποπτεύσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ ι'. “τὰ ἱερὰ οὗτος
“ἀδικεῖ πάντα, τὰ τε μυστικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά,” καὶ πάλιν “Δη-
“μητρίφ μὲν οὖν ἰδίον τι ἐγένετο παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον μνηθῆ- 10
“ναί τε ἅμα καὶ ἐποπτεύσαι καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελετῆς τοὺς
“πατρίους μετακινήσῃναι.”

¹ΑΝΕΣΚΕΤΑΣΑΝΤΟ: τὸ λεγόμενον ἐν τῷ βίῳ ἀναστατωθῆναι, ταυ-
τέστι τὸ ἀνασκευάσασθαι καὶ οἷον ἀπέπασθαι.

⁴ΑΝΕΤΟΝ: ἀντὶ τοῦ ἱερὸν καὶ ἀνειμένον θεῷ τινὶ Ὑπερίδης Δη- 15
λιακῷ.

5. ἈΝΕΜΊΤΤΑΣ (ἀνεμύτας D.). Θηβαῖος τὸ γένος:— 7. ἈΝΕΠΌΠΤΕΥ-
ΤΟΝ. τὸ μὴ ἐποπτεύον. οὕτως Ὑπερίδης. τὸ δὲ ἐποπτεύσαι δηλοῖ Φιλόχορος
(φιλόχορος E.T.) λέγων ἀδικεῖ πάντα τὰ τε E.T. Plenius in D. ἀνεπόπτευ-
τον. ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ἀνεπόπτετος ὁ μὴ ἐποπτεύσας. τί δὲ τὸ
ἐποπτεύσαι δηλοῖ φιλόχορος ἐν τῇ ι', τὰ—τὰ μυστικὰ καὶ τὰ . . . πτικά. δημη-
τρίφ μὲν οὖν τι ἐγένετο ἴδιον . . . παραλλήλους τὸν νόμον—ἐποπτεύσαι καὶ . . .
ους τῆς τελετῆς—μετακί. . . θῆναι:—(spatia vacua punctis notavi.) 10. γέ-
γονεν. 11. τοὺς πατρίους χρόνους τῆς τελετῆς. 13. ἈΝΕΣΚΕΥΑΣΑΝ-
ΤΟ (ἀνεσκευάσατο T.) 13. τὸ—ἀνασκευάσασθαι] τὸ ἀναστάτους γενέσθαι.
14. καὶ οἷον om. D. in lacuna. 15. ἈΝΕΤΟΝ. Ὑπερίδης τὸ ἀνειμένον
θεῷ ἱερὸν:—

1. γραφῇ] ἡ γραφή B.N., quod
fortasse legit Epitomator, qui dixit
διττὴ φέρεται ἡ γραφή.

2. αὐτήν] αὐτὴ A. αὐτοῦ B.

5. Legebatur Ἀνεμύτας. Ἀνεμύτας
restitui ex Epitome, quacum con-
sentiunt Suidas, Seg. p. 307, 33.
liberque unus Demosthenis p. 324,
17. ubi v. quae annotavi.

—Δημοσθένης—Κτησιφῶντος post
Θηβαῖος habet B. In F. est οὗτος τὸ
γένος δόξης (i. e. Δημοσθένης: v. su-
pra s. v. Ἀγνοῦς) ἐν τῷ ὑπὲρ κτ. θη-
βαῖος.

7. Φρύνης] φύνης A.C. Ald. φή-
νης B.

7. ὁ μὴ] ὁ καὶ μὴ B.

10. μνηθῆναι τε ἅμα ex Epitome.
Legebatur ἅμα μνηθῆναι.

13. ἀνεσκευάσαντο A.M.N. et cum
Epitome Suidas et Seg. p. 398,
32. Legebatur ἀνεσκευάσατο. Locus
ex quo gl. sumta est non exstat.
ἀνασκευάζονται est apud Demosth.
p. 1205, 2. ἀνασκευασθείσης p. 895,
5. ἀνεσκευασμένοις p. 1204, 26.

14. καὶ οἷον ἀπέπασθαι om. M.

15. τοῦ] τοῦ τὸ A.

— καὶ om. C.F.

— θεῷ τινὶ] τινὶ θεῷ C.

¹ΑΝΕΧΑΙΤΙΣΕ: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

¹ΑΝΗΚΕΙ: παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας ἀ' ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἡκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν.

¹ΑΝΘΕΙΑ: ὅτι μὲν ἐταῖρα δῆλον· μήποτε δὲ Ἀντεία γραπτέον διὰ 5 τοῦ τ, ἐπεὶ οὕτως εὔρομεν παρὰ Λυσία.

¹ΑΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα “τό τε βαλα-
“νεῖον τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου ἀνδριάντα,” τουτέστι πρὸς ταῖς Θρια-
σίαις πύλαις. οὗτος ἦν Ἀθηναῖον μὲν κῆρυξ, ὑπὸ Μεγαρέων δ' ἀπε-
σφάγη ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ταῖν θεαῖν ὀργάδα μὴ ἐπεργά- 10
ζεσθαι.

¹ΑΝΘΕΜΟΤΣ: πόλις Μακεδονική, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἈΝΘΕΜΟΤΝ-
ΤΙΟΙ.

1. ἈΝΕΧΑΪΤΙΣΕΝ, omissis Δημ.—Φ. 2. ἐκ—ἵππων om. 3. ἈΝΗ-
ΚΕΙ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἡκει—προελήλυθεν:— Apud Suidam et Seg. p. 403,
5. in initio glossæ longioris aliunde sumtæ, ἀνήκει Ἀντιφῶν μὲν (μὲν om.
Suid.) ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ etc. 5. ἈΝΘΕΙΑ. ὄνομα ἐταίρας.
τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ διὰ τοῦ τ (διὰ τοῦ τ om. Seg. p. 403, 27.) Ἀντεία (καὶ
ἄντεια D.) γράφουσιν:— 7. ἈΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣ. Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ,
ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων—. 10. ταῖν θεαῖν om. ἐργάζεσθαι.
11. ἈΝΘΕΜΟΥΣ (ἀνθέμους E.T.) πόλις ἐστὶ Μακεδονική:—

1. Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς] Olynth. 2. p. 20, 27.

2. ἢ om. C.

—ἀνέτρεψεν] ἀνέστρεψεν B.C.
ἀπέτρεψεν D.

3. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ B.C. Ald.

—ἡκει] Non recte καθήκει dixit
Seg. p. 403, 5. exscriptus ab
Suida.

5. ἈΝΘΕΙΑ—Ἀντεία] ἀνθία—ἄν-
τια B.

—μήποτε δὲ Ἀντεία γραπτέον] Hæc Athenæi conjectura est 13.
p. 586. qui allatis Lysiae ex ora-
tione contra Laidem verbis “Ψαμάθη
“καὶ Λαγίσκα καὶ Ἀνθεια.” pergit,
μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀν-
θείας Ἀντείαν· οὐ γὰρ εὐρίσκομεν παρ'
οὐδενὶ Ἀνθεῖαν ἀναγεγραμμένην ἐταί-
ραν. ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δράμα
ἐπιγραφόμενον Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου
Ἀντεία ἐστὶ. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας
δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς.

“Didymus nisi fallor ad Lysiae lo-
“cum Ἀντείαν scribendum esse
“Eunici Antiphanisque vel De-
“mosthenis testimoniis confirma-
“verat. Quæ vero Didymus scrip-
“serat, vel Harpocratio vel librarii
“turbarunt.” SAUPP. Fragm. p.
195.

5. Ἀντεία] Sic legitur apud De-
mosth. quoque c. Neær. p. 1351,
14., nisi quod in libris pluribus Ἀν-
τίαν pro Ἀντείαν.

7. τό τε βαλανεῖον om. C., solum
τό om. B. Ald.

8. ἀνδριάντα ante Ἀνθεμοκρίτου
habet C., utrobique B.

—τουτέστι—πύλαις om. C.

—Θριασίαις] Libri θρασαίαις. Cor-
rexerit Valesius collato Plut. V. Pe-
riclis c. 30. De Anthemocrito dixit
Sauppis ad Demosth. p. 34, 8.
(vol. 5. p. 80. ed. Oxon.).

12. αὐτῆς] αὐτοῦ B.C.F.

ἈΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝ· ὄγδοος μὴν οὗτος παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου.
 Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς κεκλησθαί φησιν αὐτὸν διὰ τὸ
 πλείστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.

ἈΝΘΗΝΗ· Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοδήμου γραφῇ, εἰ γνή-
 σιος. πόλις τῆς Λακωνικῆς. 5

ἈΝΘΗΠΑΜΟΣΑΝ· ἀντὶ τοῦ ὑπεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ Δημοσθένης κατ'
 Ὀλυμπιοδώρου.

ἈΝΙΔΡΤΟΣ· ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀρι-
 στογείτονος.

ἈΝΟΙΚΟΣ· ἀντὶ τοῦ ἀοίκητος Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος. 10

ἈΝΤΕΠΙΤΙΘΗΣΙΝ· ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς
 Καλλιπιδὴν.

ἈΝΤΙΑΤΑΙΣ· τοῖς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἥτις ἀπέχει Ῥώμης τ'
 σταδίου.

1. οὗτος] ἐστί Διονύσου. κεκλησθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ—. 2. διὰ
 —τότε] In Seg. p. 403, 32. interpolatum διὰ τὸ τὴν ἄνθην τοῦ βότρυος
 τοῦτοφ μάλιστα τῷ μηνὶ γίνεσθαι καὶ διὰ τὸ πλείστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.
 Cum Epitome consentit Suidas. 4. De hac gl. Suidas nihil habet
 præter Ἀνθήη πόλις in initio glossæ qua de adjectivo ἀνθινός exponit.
 Λ.—γνήσιος om. 6. ἈΝΘΥΠΟΜΟΣΑΙ (in ἀνθυπομοσία corruptum ap.
 Suidam in Paris. A., in aliis in ἀνθυπωμοσία). ἀντὶ τοῦ ὑπεῖπεν τῇ ὑπο-
 μοσίᾳ· οὕτω Δ.—Ὀλυμπιοδώρου. In Seg. p. 404, 17. ἀνθυπόμοσα· ἀντὶ τοῦ
 ὑπ... ὑπωμοσία. οὕτω etc. 8. ἈΝΙΔΡΥΤΟ. Δημ.—Ἀριστ. ἀντὶ τοῦ ἀν-
 εξίλαστο·— Sic etiam Seg. p. 405, 5. idemque Suidæ restituendum ubi
 hæc gl. cum alia ἀνίδρυτοι, ἀστήρικτοι coaluit, omisso lemmate ἀνίδρυτο
 mutatoque ἀνέξιλαστο in ἀνέξιλαστοι. 10. οὕτω Λυκοῦργος·— Totam gl.
 om. Suidas. 11. ἀντεπιστέλλει] ἐπιστέλλει Seg. p. 406, 30. οὕτως
 (οὕτως om. Suidas) Ἰσαῖος·— 13. ἈΝΤΙΑΤΑΣ. τοὺς ἥτις] ἡ

1. ὄγδοος μὴν] ὁ ἡ μὴν N.

2. ἐν τοῖς τῆς Συναγωγῆς] ἐν τῷ
 ε' τῆς Συναγωγῆς Dobræus recte
 fortasse, quamvis incerto libri nu-
 mero. Istrum ἐν α' et γ' Συναγω-
 γῶν vel Ἀττικῶν Συναγωγῶν tribus
 aliis in locis citat Harpocratio.

3. γῆς] τῆς γῆς B.C.F.

4. Hanc gl. om. C.

— ἐν τῇ—γραφῇ] Plena oratio-
 nis inscriptio fuit πρὸς τὴν Ἀριστο-
 δήμου γραφῇ διαμαρτυρία, ut con-
 stat ex Harpocr. s. v. διαμαρτυρία,
 qui duobus aliis in locis brevis ci-
 tat ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοδῆμον. For-
 tasse igitur hic quoque τῇ in τῷ

mutandum potius quam διαμαρτυρία
 post γραφῇ addendum, quod voluit
 Saupprius Fragm. Orat. p. 177.

6. ὑπεῖπον] ἀπεῖπον B.C.G. ἀν-
 τεῖπον Bekkerus.

— Δημοσθένης] p. 1174, 4. ubi
 ἀνθυπωμόσαντο.

— κατ'] ἐν τῷ κατὰ B.

8. Δημοσθένης] p. 786, 10.

10. ἈΝΟΙΚΟΣ Bekkerus in In-
 dice. Libri δοικος.

13. ἈΝΤΙΑΤΑΙΣ] Hanc gl. ad
 Dinarchi Τυρρηνικόν, quam oratio-
 nem Harpocratio aliquoties me-
 moravit, pertinere conjecit Saup-
 prius Fragm. p. 331. Nam Antia-

*ANTIBALHΘE'NTOS: ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

*ANTIGENÍΔAS: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος, υἱὸς οὗτος ἦν Διονυσίου, ἐνδοξότατος αὐλητής.

*ANTIΓΡΑΦΕΤΣ: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ 5 πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὥς φησι Φιλόχορος, ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

*ANTIΓΡΑΦΗ: ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντι- 10 γραφὴ καλεῖται, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκη προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένος ἢ δόσιν. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα, ἃ ἐδίδονσαν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τὰ τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος, ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ μαρτύρια· Δημοσθένης κατὰ Στε- 15

1. *ANTIBALHΘE'NTOS. ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος (—as—as Z.) Δείναρχος λέγει (γράφει D.):— 3. *ANTIGENÍΔAS (*Antigenídes Suidas) ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητής (ἀθλητής D.) υἱὸς Διονυσίου (Διονύσου Seg. p. 410, 1.):— 6. αὐτά. οὕτω Δημοσθένης 7. καὶ] ἀλλὰ καὶ κατὰ Κτ.] κατὰ om. D. διττοί] β E.T. δύο D. 8. ὥς φησι Φ. om. 9. βουλῆς:— 10. *ANTIΓΡΑΦΗ om. neque habet Suidas: habet Seg. p. 410, 7, sed omissis infra verbis ἐπὶ τῶν τοιούτων λέγεται ἡ ἀντιγραφὴ. ἀντιγραφὴ καλεῖται om. 12. κλήρον. ἐπὶ τῶν τοιούτων (γὰρ male additum apud Suidam) λέγεται ἡ (ἡ om. Suidas) ἀντιγραφὴ. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως τὰ τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφὴ. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ ἀνωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει:—

tes pariter atque Tyrrenhos illis temporibus piratica infames fuisse Strabo 5, 3, 5. tradidit.

1. *ANTIBALHΘE'NTOS — ὑπαγορευθέντος ex Epitome, cujus major quam codicum fides est, recepi pro ἀντιβληθέντας—ὑπαγορευθέντας. ὑπαγορεύειν autem significat dictare, verba praeire, ut apud Demosthenem p. 219, 27. quem locum comparavit Sauppilus Fragn. p. 328.

4. οὗτος ἦν A.B. Ald. ἦν οὗτος ceteri. De Antigenida dixit Meinek. Com. vol. 3, p. 187.

5. καταβαλλόντων] καταβαλόντων A.

4. τῇ π. χ.] χ. τῇ π. C.

6. Δημοσθένης] p. 615. Male autem hoc loco utitur Harpocratio. Ibi enim non de alterutro τῶν ἀντιγραφέων, quos Harpocratio dicit, agitur, sed de aliquo ex inferioris ordinis scribis. Monuit Boeckh. Oecon. polit. vol. 1. p. 261.

7. Αἰσχίνης] p. 57, 23.

11. ἑαυτῷ] ὡς αὐτῷ C.

12. γένος ἢ Valesius. Libri γένους.

13. καὶ ταῖς ἰδίαις addidit Schœmann. de lite Att. p. 629.

15. Δημοσθένης] p. 1115.

— κατὰ] ὑπὲρ τοῦ B.C. errore librarii de oratione pro corona cogitantis.

φάνου καὶ ὑπερείδης. Πλάτων δὲ ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν.

ἘΝΤΙΘΕΣΙΣ: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ. σχῆμα λέξεώς ἐστιν ἡ ἀντίθεσις, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢτοι κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. καὶ κατὰ μέρος μὲν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων” καὶ τὰ ἐξῆς. ἀθρόως δὲ πάντων πρὸς πάντα, ὡς ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἀπὸ τοῦ “ὁ μὲν γε ὑπὸ φίλου” ἕως τοῦ “βαδίζειν χορηγοῦντι.” λέγεται δὲ καὶ ἀντίθετον τὸ αὐτὸ σχῆμα, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογία.

10

ἈΝΤΙΚΤΡΑ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. μήποτ' ἐπώνυμόν ἐστιν. Ἀντιφάνης ἐν τῷ περὶ ἐταιρῶν φησὶν “Ἀντίκυραν δ' ἐκάλεσαν ὅτι “συνέπινε παρακινούσι καὶ μεμνηόσιν. οἱ δὲ ὅτι ἱατρὸς αὐτῇ Νικόστρατος κατέλιπεν ἀποθνήσκων πολὺν ἐλλέβορον.”

ἈΝΤΙΟΧΙΣ: ὄνομα φυλῆς.

15

ἈΝΤΙΦΩΝ: εἷς τῶν ἰρήτόρων, Σωφίλου μὲν υἱός, ἀπὸ τοῦ δήμου δὲ Ῥαμνούσιος.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΣ: Ἰολάου παῖς.

3. Ἰσ. Π. om. ἡ ἀντίθεσις om. ἦτοι] ἡ 5. ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ:— 11. ἈΝΤΙΚΥΡΑ. ὄνομα χώρας (χωρίου Suidas: sed χώρας Seg. p. 410, 27.) τινός:— 16—18. om., nec legit Suidas, qui de Antiphonte quæ tradidit aliunde sumta esse patet.

1. ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία] p. 27 c. ubi vid. schol.

3. Παναθηναϊκῷ] In initio.
— ἡ ἀντίθεσις om. B.C.F. cum Epitome.

5. ἀθρόα] ἀθρόον C.
— Δημοσθένης] p. 315, 7.
— ὑπὲρ] κατὰ C.
6. ἐδίδασκες] ἐδίδασκε A.B.F.
— δ' om. F.
— ἀθρόως Maussacus. ἀθρόον libri, nisi quod ἀθρόα N.

7. ὁ αὐτός] ὁ om. A.B.C.F.
— Δημοσθένης] p. 538.
8. φίλου ἕως Gronovius. φιλέως A.B.C.F.G. φυλέως N. γνωρίμου ἕως Ald., et γνωρίμου, non φίλου, legitur apud Demosthenem.
— τοῦ addidit Bekkerus.
9. δὲ om. B.C.F.

9. Αἰσχίνης] p. 28, 18.

— τῇ περὶ τῆς πρεσβείας] τῇ παραπρεσβείας C. τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας B. Ald.

11. ἐπώνυμόν ἐστιν] Sic tradit Athenæus 13. p. 586 f.

12. Ἀντιφάνης] Libri ἀριστοφάνης. Correxit Maussacus ex Athenæo.

— περὶ A. et Athenæus. Legebatur περὶ τῶν.

14. Post ἐλλέβορον excidisse videntur verba ἄλλο δὲ οὐδέν, quæ leguntur apud Athenæum.

16. τῶν ἰ'] τῶν ἰβ' F.
— Σωφίλου] σοφίλου A. Ald. φιλοσόφου B.C.F.

— τοῦ δήμου Bekkerus. Legebatur τῆς φυλῆς. V. quæ s. v. Ἀγνοῦς diximus.

18. Hanc gl. habent A. et Ald.,

ἈΝΤΙΣΣΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

ἈΝΤΡΩΝΕΣ: πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Δημοσθένης Φιλιππικῷ.

ἈΝΤΩΜΟΣΙΑ: γράμματά τινα γράψαντες ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν οἱ τε κατηγοροῦντες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, περὶ ὧν ἂν ἡ δίκη. 5 καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἀντῶμνον οἱ διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες, οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι.

ἈΝΔΡΘΙΑΖΟΝ: Ἀνδοκίδης. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον. Ὅμηρος

ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε
ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι.

10

ἈΞΙΟΙ: ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀντιφῶν ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα ὕβρεως καὶ Λυσίας.

ἈΞΙΟΧΟΣ: Αἰσχίνη τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίοχος 15 καλούμενος.

ἈΞΟΝΙ: οἱ Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίνοις ἦσαν ἄξοσι γεγραμμένοι.

1. Δ.—Ἀρ. om. 3. Θετταλία:— 4. γράψαντες (γραφάντων Suidas) περὶ ὧν ἡ δίκη ὁ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἐκάτερος αὐτῶν ἀντῶμνον. (ἐπειδὴ ἀντῶμνον ἐκάτερος αὐτῶν D.), ὁ μὲν τὰληθῆ κατηγορήσειν. ὁ δὲ τὰληθῆ ἀπολογήσεσθαι:— 8. Ἀνδοκίδης hoc loco E.T., post ἔλεγον D. ὄρθιον] ὄρθιον 9. Ὅμηρος— μάχεσθαι om. 13. ἈΞΙΟΙ. Ἀντιφῶν καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει:— 17. οἱ] οἱ τοῦ D. ἈΞΟΝΙ] ἄξωνι E.T. (ἄξωνοι D.) Suidas et Seg. p. 413, 15. copiosiore alius grammatici gl. de v. ἄξωνες substituerunt.

et Ald. quidem ante Ἀντιφῶν collocatam, omittunt ceteri.

p. 40, 18. Ἰολάου] ἰούλου A. et Ald. Ἰολάου restituit Maussacus ex iis quæ Suidas de Antipatro tradidit aliunde sumta.

p. 41, 1. Δημοσθένης] p. 664, 2.

3. Δημοσθένης] p. 133, 26.

6. οἱ δ.] καὶ οἱ δ. C.

7. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογήσασθαι libri. Correctum ex Suidæ editionibus: nam codices Suidæ consentiunt in ἀπολογήσασθαι.

— Ἀνδοκίδης om. A. B. F. Ald.: habent C. et Epitome. Locus est p. 5, 5.

— ἔλεγον] ἐγέλω A.

9. Ὅμηρος] Π. 11, 10.

11. μέγα—μάχεσθαι om. C.

12. ἄλληκτον] ἄλληκτον A. B. F. Ald.

14. ὕβρεως addidit anonymus in margine exemplaris Aldini Gæsi-ani apud Gronovium: quod præstat Meieri conjecturæ (de lite Att. p. 319.) qui ὕβρεως τῆς post ὑπὲρ τῆς addi voluit. Oratio Antiphontis ex hoc uno loco cognita. Post ὕβρεως addidi verba καὶ Λυσίας ex codice integriori servata in Epitome.

17. ἐν additum ex Epitome.

— ἦσαν ἄξοσι] ἄξοσιν ἦσαν B. C.

Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους "ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται." ἦσαν δὲ, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἑρατοσθένην, τετραγῶνοι τὸ σχῆμα, διασώζονται δὲ ἐν τῷ πρυτανείῳ, γεγραμμένοι κατὰ πάντα τὰ μέρη. ποιοῦσι δ' ἐνίοτε φαντασίαν τρίγωνον, ὅταν ἐπὶ τὸ στενὸν κλιθῶσι τῆς γωνίας. 5

ἌΟΠΤΑ: ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὀρᾶσθαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

ἈΠΑΓΕ: ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ· ἀπαγωγὴ δὲ εἰδός ἐστι δίκης· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν, ἀπάγεσθαι δ' ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τοὺς ἑνδεκα. 10

ἈΠΑΓΟΡΕΤΕΙΝ: ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν Λυσίας ἐρωτικῶ.

ἈΠΑΘῆ: ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

ἈΠΑΡΙΘΜΩΝ: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμὸν Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. 15

ἈΠΑΡΤΙΛΟΓΙΑ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.

ἈΠΑΤΟΥΡΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. ἐορτὴ ἐστὶ παρ'

1. Δημ.—εἴρηται om. 2. ὡς—Ἑρ. om. 3. σχῆμα. μέμνηται δὲ τῆς λέξεως Δημ. ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους:— 6. ἌΟΠΤΑ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὀρᾶσθαι:— 8. χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημ. ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἔστιν δὲ δίκης εἶδος:— Cum Epitome consentit Seg. p. 414, 13. Verba ἐν τῷ—εἶδος om. Suidas. 11. Α. ἐρωτικῶ om., totam gl. om, Suidas et Seg. Post ἔχειν Epitome addit ἀπαγωγὴ δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακούργοι πρὸς τοὺς ια'. 13. ἈΠΑΘΗ. Ἀντιφῶν τὰ—πάθη:— 15. ἈΠΑΡΙΘΜΩΝ —Φιλίππῳ] Hanc glossam om. D. Φιλίππῳ om. 16. ἈΠΑΡΤΙΛΟΓΙΑ (ἀπαρτηλογία E. et superscripto ι T.) ἀντὶ τοῦ—ἀριθμός (καὶ λόγος addit Suidas, ex alio grammatico, ut intelligitur collato Seg. p. 416, 15. 21.) οὕτω Λυσίας καὶ Ἡρόδοτος:— 18. ἈΠΑΤΟΥΡΙΑ (ἀπατουρία T.)] Hanc

1. Δημοσθένης] p. 629, 21. ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει.

— ὡς ἐν] ἔως ἐν A.B.F. Ald.

2. Ἑρατοσθένην] ἐρατοσθένη A.

3. κατὰ πάντα Valesius. Libri καὶ ἀπαντα.

4. τρίγωνον] τριγώνων Salmasius.

5. κλιθῶσι] τεθῶσι B.C.F.G.

6. ἀντὶ τοῦ] τὰ B.

7. α'] πρώτῃ B.C., om. A.

9. Δημοσθένης] p. 1256, 8.

12. ἐρωτικῶ] ἐν ἐρωτικῶ A.B.F.M. Ald. Non spectare hanc ad Lysiae orationem amatoriam Phaedro Platónico insertam et ἐρωτικῶ fortasse in ἐρωτικοῖς mutandum esse monuit Spengel in Συναγωγῇ τεχνῶν p. 124.

15. Ἰσοκράτης] p. 87 d.

16. ἈΠΑΡΤΙΛΟΓΙΑ] ἀντιλογία B. C.F.

— Ἡρόδοτος] 7, 29.

18. Δημοσθένης] p. 995 extr.

¹Αθηναίους, ἣν ἀγούσι Πυναεφίωνι ἐφ' ἡμέρας δ', ὥς φασι οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράφαντες. πόθεν δ' ἐκλήθη ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασι καὶ ²Εφορος ἐν β', ὥς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην, ὅτι ³Αθηναίων πολεμούντων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν ⁴Αθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαίων μονομαχῶν ⁵ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.

⁶ἈΠΕΙΠΕΪΝ ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι ⁷Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ.

gl. ex Epitome sumsit Seg. p. 417, 22.—27. (nam reliqua aliunde sumta): non habet Suidas, qui ejus loco amplius apposuit excerptum ex schol. Aristoph. Ach. 146. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Β. om.

1. Α. Πυναεφίωνι τελουμένη ἐπὶ ἡμέρας δ'. (ἡμέρας τρεῖς Seg.) ἐκλήθη δὲ οὕτως (οὕτω T. et Seg.) διὰ τὴν—γενομένην τῆς Μελανίας χώρας. πολεμούντων γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν Ἀθηναίων (γὰρ τῶν Ἀθηναίων Seg.) πρὸς Βοιωτοὺς Μέλανθος 5. Ξάνθῳ τῷ Θηβαίῳ (Θηβαίῳ Seg.) 7. ἀδυνατῆσαι. ἔστιν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι:—(ἀδυνατῆσαι. ἢ καὶ ἀπιστεῖν, ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι Seg. p. 420, 14. Apud Suidam s. v. ἀπέπειπατο, ubi multa aliunde petita composuit, καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἢ ἀπειπεῖν, ἀπαρνήσασθαι, ἀποποιήσασθαι φιλίαν. In Z. est ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν. Λυσίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι.)

4. Ἀθηναίων πολεμούντων] πολεμούντων ἀθηναίων Ald. πολεμούντων τῶν ἀθηναίων A.

— Μελανίας] Suspecta nominis forma, quæ aut ficta ab Harpocrate aut librarii errore illata est. Varias nominis formas memorat Steph. Byz. Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μελαινάς φησι τὸν δῆμον ἐν Ἑκάλῃ. ὁ δημότης ὁμοίως Μελαινεύς. τὸ θηλυκὸν Μελαινής. τὰ τοπικὰ ἐκ Μελαινῶν, εἰς Μελαινῶν, ἐν Μελαινῶν. Recte igitur Polyænus, ubi Xanthi Melanthique μονομάχιον narrat, 1, 19. ἐπολέμουν Μελαινῶν περὶ (Μελαινὰ χωρίον μεθύριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας). ex quo corruptum ἐκ Κελαιῶν (quæ Phrygiæ, non Atticæ sunt) ap. schol. Arist. Ach. 146., quem errorem repetivit Suidas s. v. Ἀπατούρια, correxit Apostolius Proverb. 3, 74. nisi quod falso accentu Μελαίνων ibi scriptum. Ab aliis non περὶ Μελαινῶν, sed περὶ Οἰνός pugnatum esse tradi narrat schol. Platonis p.

49, quam famam sequuntur Conon Narrat. c. 39. et Proclus ad Platon. Tim. p. 27.: utramque in unam conjunxit gramm. in Bekk. Anecd. p. 416, 25. Βοιωτῶν μαχομένων Ἀθηναίοις ἐπὶ χώρας Οἰνός καὶ Μελαινῶν.

5. Θηβαίων] θηβαίων A. B. C. F. Ald. Post hanc gl. in A.B.F. et Ald. sequitur gl. inferior de v. ἀπύλλειν, quam plane omittit Epitome.

7. ἐν τῷ om. B.C.F.

10. 11. In Excerptis ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 2. p. 490, 5. ἀπειπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν. Λυσίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. Ex quo Sauppis Fragm. Orat. p. 141. colligit apud Harpocr. post Antiphontis memoriam excidisse ἀντὶ τοῦ κελεύσαι μὴ πράττειν παρὰ τῷ Λυσίᾳ. Qua significatione Lysiam dixisse ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, (oratione nusquam alibi memorata) auctor est Suidas s. v. ἀπέπειπατο.

11. παρὰ τῷ αὐτῷ] παρ' αὐτῷ C.

¹ΑΠΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς ἐκ τῶν ἔργων ὧν εἰργάσατο Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλοδώρον.

²ΑΠΕΣΧΟΙΝΙΣΜΕΝΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀ' ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος· ὅταν γὰρ ἡ βουλὴ περισχοινίσῃται, ὡς αὐτός φησι, τότε οἱ ἄλλοι πάντες εἰσὶν ἀπεσχοινισμένοι. 5

³ΑΠΗΛΩΗΜΕΝΟΣ: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίλιππον.

⁴ΑΠΉΧΘΕΙΑ: ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια Λυσίας πρὸς Μεδόντα καὶ Δείναρχος κατὰ Κηφισοκλέους.

⁵ΑΠΪΛΛΕΙΝ: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, “ἀπο- 10
“ κλείειν νομίζεται.”

⁶ΑΠΙΣΤΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν Ἀντιφῶν κατὰ Λαισποδίου, Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Φίλιππον. λέγουσι δὲ καὶ Ἀπιστίαν τὴν ἀπειθείαν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ Φιλιππικῶν καὶ ἄλλοι πολλοί.

1. ἀποδοῦς ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ π. Α. 3. ἀ' om.
4. ἀποκεκλιμένος E.T. (id est ἀποκεκλειμένος, ut scriptum in Suidæ cod. Paris. A.) ἀποκεκλιμένος D. (id est ἀποκεκλειμένος ut vulgo ap. Suidam et Seg. p. 422, 31.):— 6. ΑΠΗΛΩΗΜΕΝΟΣ—ἀλωθῆναι, ὅ ἐστιν ἀπατηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ π. Φ. Sed ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι recte ap. Suidam et Seg. p. 424, 28, qui om. ἐν τῷ πρὸς Φαίλιππον. 8. τοῦ ἀπήχθεια. οὕτω Δύσης καὶ Δείναρχος:— E.T. ἀπέχθεια et Λυσίας recte in D. et ap. Suidam. 10. ΑΠΪΛΛΕΙΝ—νομίζεται om., neque habent Suidas et Seg. 12. ἀντὶ τοῦ] τὸ Ἀντ.—Φίλιππον om. 13. καὶ om. D. 14. ἀπειθείαν:—

3. ΑΠΕΣΧΟΙΝΙΣΜΕΝΟΣ] ἀπεσχοινισμένος B.F. Nominativus est apud Demosth. p. 778, 16.

4. ἀποκεκλεισμένος] ἀποκεκλιμένος N. et corr. A. ἀποκεκλισμένος pr. A. ἀποκεκλημένος C.F. Ald.

6. ΑΠΗΛΩΗΜΕΝΟΣ] ἀπηλωμένος A.B.C.F. Ald.

— ἀλοηθῆναι] ἀλωηθῆναι A.B.C. et cum spiritu leni F.

7. πατηθῆναι] ἀπατηθῆναι C.

— Δημοσθένης] p. 1040, 22.

8. Δείναρχος κατὰ Κηφισοκλέους] Hunc citat etiam schol. Aristidis vol. 3. p. 517, 11, ubi vocabulum ἀπηχέας pluribus et accuratius quam Harpocratione explicat.

10. Λυσίας] p. 117, 37, ubi legis verba “ὅστις δὲ ἀπῖλλει τῇ θύρᾳ—”

explicat, τὸ ἀπῖλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο διαφέρον.

10. Θεομνήστου] θεόμνηστον A.B. F. Ald.

12. ἀντὶ τοῦ] τὸ B.C.F. ut Epitome.

— ἀπειθεῖν] ἀπεχθεῖν A. ἀπειθεῖν C.

— Λαισποδίου Bekkerus. Λαισπονδίου A. λαισπουδίου ceteri.

— Ἰσοκράτης] p. 409 b., ubi ἡπίστησας ex cod. Urbin. restitutum pro ἡπείθησας.

14. Δημοσθένης] Videtur male intellexisse verba Demosthenis p. 121, 4, τὴν πρὸς τοὺς τυράννους καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπιστίαν. Verba ὡς Δημοσθένης—πολλοί om. C. cum Epitome.

ἌΠΛΑΣ· Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. Καλλίστρατός φησι τὰ μυνόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Στράτις Λημνομέδα “ὑποδήματα σαντῶ πρίασθαι τῶν ἀπλῶν.”

ἈΠΟΒΑΤΗΣ καὶ ἈΠΟΒΑΪΝΕΙΝ καὶ ἈΠΟΒΑΤΙΚΟὶ ΤΡΟΧΟί· Δείναρχος κατὰ Φορμισίου καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀντιφάνην ἀπολογία, Λυ-5 κοῦργός τε ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογία. ὁ ἀποβάτης ἵππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῖναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, καὶ ἀποβατικοὶ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. τὰ δ' ἐν αὐτῷ γινόμενα δηλοῖ Θεόφραστος ἐν τῷ κ' τῶν Νόμων. χρώνται δὲ, φησὶ, τούτῳ μόνοι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί. 10

ἈΠΟΓΡΑΦΗ· ὅταν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ἀπογραφὴν ποιεῖται ὁ ἐναγόμενος, δηλῶν πόθεν ἔχει τὰ χρήματα καὶ πόσα ταῦτα εἶναι. μήποτε δὲ καὶ εἰδός τι δίκης ἐστὶν ἢ ἀπογραφὴ· εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο ὡς οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς· Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. τί δὲ ἦν τὸ 15

1. Δ. κατὰ Κ. om. 2. καλεῖσθαι :— 4. Δείναρχος—Δημάδην ἀπολογία om. 6. ἀποβάτης (sine ὁ) μὲν ἵππικόν τι ἀγώνισμά ἐστιν 7. ἀποβατικοὶ δὲ τρ., sine καὶ 8. ἀγωνίσματος :— 11. ὅταν] ἐπειδὴν 12. ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε Ε.Τ. ποιῆται δηλῶν ὅπόθεν ἔχειν τὰ χρήματα ὁ ἐγκαλούμενος καὶ πόσα ταῦτα εἶναι. μήποτε D. 13. δὲ om. εἰδός τινός ἐστι δίκης εἰ γὰρ—ἐκρίνετο om. D. 14. γενομένης] γενομένη D. 15. τῆς ἀπογραφῆς om. D., habet vero proxima Δημοσθένος—Ἀρεθουσίου (ἀρεθουσίων D.)—γίνεται (γίνετο D.) οὕτω Δημοσθένος ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος :— Ε.Τ.

1. Δημοσθένης κατὰ Κ.] Hæc quoque om. C. Est p. 1267, 23.

2. Στράτις—ἀπλῶν om. C.

3. σαντῶ A.B.F.M. Ald. Ceteri σεαντῶ. Prætulī σαντῶ, a quo trimeter incipere videtur, nisi ὑποδήματ' οὖν σαντῶ—ἀπλῶν, quod proposuit Dobræus, vel simile quid a poeta scriptum fuit. σεαντῶ si probetur, verba hæc unum efficiunt versum, ictu in ultimam vocabuli ὑποδήματα syllabam cadente, non vitiose quidem (v. ad Soph. Œd. T. 867.), sed minus probabiliter.

4. ἈΠΟΒΑΤΗΣ] Conf. Boeckh. in Annal. Instit. Archæol. vol. I. p. 155 seqq., Meier. in Encyclopædia Halensi 3, 10, p. 282 seqq., Krausius de gymnast. et agonist. Græcorum vol. I. p. 570 sq., quos

indicavit Sauppius Fragm. p. 262.

4. ἀποβαίνειν] ἀποβαίνει B.C.F.

— Δείναρχος—Ἀντιφάνην ἀπολογία om. C.

5. Λυκούργος—ἀπολογία om. A.

8. ἀπὸ] ἐπὶ N.

9. χρώνται—Βοιωτοί] Hæc duasque glossas proximas om. C.

11. τῶν om. B.

12. ὁ ἐναγόμενος] ὁ ἐγκαλούμενος F.M. et post χρήματα N. ὁ ἐκαλούμενος B.

13. ἐστὶν om. N.

14. ἀπογραφῆς F. et Epitome. Ceteri ἀπογραφῆς.

15. τῆς om. F.

— Δημοσθένος] p. 609. extr. τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. p. 612. ἀπογράφειν ὅσα ὑφείλετο.

κινδυνεύμα τῷ τῇ ἀπογραφῇ ποιούμενῳ, ἐν τῷ Δημοσθένους πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραποδῶν, εἰ γνήσιος, δῆλον γίνεται.

ἈΠΟΔΕΚΤΑΙ: ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἥς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί. Ἀριστοτέλης δ' 5 ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν ὡς δέκα τε εἴησαν, καὶ ὡς παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ· καὶ ἀπλῶς ἀπράττουσι διασαφεῖ. ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ Κλεισθένους ἀπεδείχθησαν, 10 Ἀνδροτίων β'.

ἈΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΙ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δὲ φησιν “ἀποδιδόμεθα” ἥτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.

ἈΠΟΙΚΙΑ: ἰδίως τὰ γράμματα καθ' ἃ ἀποικοῦσί τινες οὕτως 15 ὠνόμασαν Ὑπερείδης Δηλιακῶ.

ἈΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣ: ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις ἀπολαβὼν τινα οἰκοδομήματι Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.

ἈΠΟΚΗΡΥΣΣΟΝΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. Πλάτων Πρέσβεσι “σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκέρυξεν” 20 “ἐκφέρων,” ἐπώλησεν.

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ: ἡ ἀπολογία Λυσίας. καὶ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου “ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο παρελθὼν μοι.” Εὐπολις Πόλεσιν

4. Ἀθηναίοις. δέκα δὲ ἦσαν οἱ (οἱ D., qui καὶ ante ἀπαλείφουσι addit) παραλ.—δημοσίῳ:— 12. ἈΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΙ. Ἀντιφῶν (ἐν τῷ περὶ τῶν σαμοθρακῶν φόρου addit D.) ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες, καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν:— 15. ἈΠΟΙΚΙΑ—Δηλιακῶ om. E.T., habet D. 17. ἀπολαβὼν—οἰκ. om. 19. πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων:— 22. ἀπολογία. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀπόκριναι λέγων δεῦρό μοι παρελθὼν:—

1. Δημοσθένους] p. 1246.

5. οἱ ῥήτορες] Velut Æschines p. 57, 26. Demosth. p. 750, 24. 762, 2.

6. παραλαβόντες] παραλαμβάνοντες A.

9. πράττουσι] γράφουσι B.

— ὅτι] Pendet ab verbo δηλοῖ intellecto, ut s. v. Νάνιον, ὅτι θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἰγες Σοφοκλῆς.

11. β'] ἐν τῷ δευτέρῳ Ald.

18. Δημοσθένης] p. 1273, 8.

19. Δημοσθένης] p. 687, 23.

20. ἀπεκέρυξεν Valesius pro ἀπεκέρυξεν.

22. Λυσίας καὶ om. C.

— Δημοσθένης] p. 378. 4. ἀπόκριναι γὰρ δεῦρ' ἀναστὰς μοι.

23. Εὐπολις—κατηγορούμενα om. C.

ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ
ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

*ΑΠΟΛΑΧΕΪΝ : ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου, Λυσίας κατὰ Ποσειδίππου. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς

οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγχανεν.

5

*ΑΠΟΔΕΛΟΙΠΟΤΕΣ : ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ καὶ Πανηγυρικῶ.

*ΑΠΟΛΗΞΙΣ : εἰς τῶν ἰ' συγγραφέων, ὃν Πλάτων κωμωδεῖ ἐν Σοφισταῖς.

10

3. ΑΠΟΛΑΧΕΪΝ. ἀντὶ τοῦ λαχεῖν (διαλαχεῖν Suidas et Zonaras p. 265 : sed λαχεῖν Seg. p. 430, 9. ubi verba typothetæ culpa omissa supplevit Bekker. in annot. p. 1113.). οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν :— 7. δρομέων] δρομαίων E.T.Z. τρεχόντων Seg. p. 430, 19, non Suidas. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῶ καὶ Πανηγυρικῶ :— 9. ΑΠΟΛΗΞΙΣ—Σοφισταῖς om.

1. πάντως ἐγὼ] ἐγὼ πάντως codices et Ald. Transposuit Maussacus distinctis versibus—ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ | ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα, quos ille haud dubie trimetros esse putavit, non determinatus quarti pedis spondeo. Sed metrum Eupolideum esse verbaque ex parabasi sumpta videri observavit Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 632. indicata trium syllabarum post πρὸς τὰ lacuna (quam verbis κακῶς μου explevit Hermann. Opuscul. vol. 5. p. 297.) : quæ ratio probabilior videtur quam quod Meinek. conjecit in Comicorum editione minore vol. 1. p. 195. ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα, vocabulo πάντα si, ut videtur, cum κατηγορούμενα conjungi voluit, minus apte collocato.

3. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ B.C.F. eodem vitio quo supra s. v. ἀνήκει.

— Ἀντιφῶν—Ποσειδίππου om. C.

4. Ποσειδίππου] ποδιδίππου F. ποδιδίππου B. Voluerunt Ποσιδίππου, quod est in Ald.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 419. Verba propter ictum qui in γε particulam cadit vitii suspecta Dobræo

in Append. ad Aristoph. p. (104.) Idem in Advers. vol. 1. p. 585. οὐ ἀπελάγχανεν in οὕτως ἀπέλαχεν mutavit, et recte fortasse. οὐ, quod om. N., in οὐκ mutari volebat Salmasius. Unum trimetrum restituit Meinek. Com. vol. 1. p. 316. ed. min. οὐ μὴν ὁ σὸς γ' ἀδελφὸς ἀπελάγχανεν.

7. ἡττωμένους] ἡττημένους A.B.C. Ald.

— Ἰσοκράτης—Πανηγυρικῶ om. C. Isocratis loci sunt p. 241 b. 50 e.

9. ΑΠΟΛΗΞΙΣ] Memoratus ab Antiphonte, cujus verba v. s. v. στασιώτης.

— ἰ'] ν' O. νῦν A. Ald., om. B. C.F. Rectum numerum restituit Cobetus Observ. in Platon. com. p. 187. Nam συγγραφεῖς intelliguntur decemviri constituendæ reipublicæ olymp. 92, 2., auctore Pisandro, creati. Thucyd. 8, 67. οἱ περὶ Πείσανδρον εἶπον γνώμην δέκα ἀνδρας ἐλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥήτην καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκίσεται.

— Σοφισταῖς Jungermann. ad Polluc. 7, 100. Libri σοφιστῇ.

ἈΠΟΜΑΤΤΑΝ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ἀπλοϊκώτερον ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ ἀπολυμαινόμενος, ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα πηλῷ· ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυομένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυ-5 θολογούμενα παρ' ἐνίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο γύψῳ καταπλασάμενοι ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν, πηλῷ δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι

στρατοῦ καθαρτῆς ἀπομαγμάτων ἵδρις,

10

καὶ πάλιν

δεινότητος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

ἈΠΟΛΛΩΝ ΠΑΤΡῶΙΟΣ ὁ ΠΤΘΙΟΣ: προσηγορία τίς ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν καὶ ἄλλων οὐσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῶον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἰωνος· τούτου γὰρ οἰκίσαντος τὴν Ἀττικὴν, ὡς Ἀρι-15 στοτέλης φησὶ, τοὺς Ἀθηναίους Ἰωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῶον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι.

2. ἀπλ. ἀκ. et καὶ λυμαινόμενος om. 3. περιεργότερον, οἷον] ἀντὶ τοῦ
4. ὡς λέγομεν om. ἀνδριάντα τῷ πηλῷ:— 12. ἈΠΟΛΛΩΝ—ὀνομασθῆναι om.

1. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (p. 313, 17.) additum ex Epitome.

2 ἀπολυμαινόμενος Lobeck. Aglaoph. p. 653. Legebatur λυμαινόμενος.

3. οἷον om. N.

— περιπλάττων] παραπλάττων C.

4. πηλῷ (τῷ πηλῷ Ald.) post ἀνδριάντα delet Dobræus. ἀπομάττεσθαι interpretatur idem effingere collato Aristoph. Ran. 1040.

— ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ om. A. Ald.

5. γὰρ additum ex N.

— καὶ τῷ] τῷ τε C.

7. γύψῳ om. F.

— καταπλασάμενοι] καταπλασά-
μενοι C.

— μὲν om. B., οὖν om. F.

8. ἔθος] V. de hoc more Lobeck. Aglaoph. p. 654.

8. ἐκλιπεῖν] ἐκλείπειν F. ἐκλείπει B.C.

— καταπλάττεσθαι] ἀναπλάττεσθαι F.

— νομίμου] μημείου Bekkerus.

9. Αἰχμαλωτίσι] αἰχμαλώτισι A. F. Ald., qui frequens accentus est etiam in aliorum scriptorum libris, de quo dixi ad Soph. Aj. 71, sed qui repugnat Herodiani præcepto in Cram. Anecd. Oxon. vol. 3. p. 276, 8.

12. δεινότητος] δεινότατοι B.C.F. Ald., om. N.

— ἀπομάκτης τε] ἀπομάκτες B. C. Ald.

14. οὐσῶν] εἰδῶν B.C.F.H.

— τιμῶσιν] ἀθηναῖοι κοινῶς πατρῶον C.

15. οἰκίσαντος Salmasius pro οἰκίσαντος.

— Ἀριστοτέλης] ἀριστοφάνης A.

ΑΠΟΜΙΣΘΟΙ: οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες Δημοσθένης Φιλίππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

*ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΜΑΤΩΝ: Δίδυμός φησιν ὁ γραμματικὸς ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τεμενικῶν προσόδων. ἐκάστῳ γὰρ θεῷ πλέθρα γῆς ἀπένεμον, ἐξ ὧν μισθουμένων αἱ εἰς τὰς θυσίας ἐγίνοντο δαπάναι· οὐ γὰρ κατ' 5 εὐσέβειαν ἔθνον τὰ ἱερεῖα, ἀλλὰ μισθοῦμενοι.

*ΑΠΟΝΟΜΗ: ἡ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγιγνομένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως, ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἵν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος· Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Λυκούργου παῖδας πολλάκις. 10

*ΑΠΟΠΕΦΑΣΜΕΝΟΝ: ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτω Δείναρχος καὶ Λυσίας καὶ Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας “ἀπο-
“πεφασμένως πωλοῦνται” ἀντὶ τοῦ φανερώς.

*ΑΠΟΠΟΜΠΑΣ: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. ἀποπομπαῖοι τινες ἐκα-
λοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ θεῶν διείλεκται. 15

1. λαβόντες. οὕτω Δημοσθένης:— E.T. λαμβάνοντες. οὕτω Δ. ἐν Φιλίπ-
πικοῖς:— D. 3.—6. om. 9. λάβῃ τι μέρος] λάβοι (λάβῃ libri Suidæ
deteriores, non Seg. p. 432, 23.) τι μέρος 12. καὶ Δ. ἐν τῷ κατὰ Νεαί-
ρας:— 14. ἈΠΟΠΟΜΠΑΙ' ΟΙ. θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο:—

P. 48, 16. καὶ Ἀπόλλωνα πατῶν (ἀπόλλων πατῶν A. Ald.) αὐτοῖς (αὐ-
τοῖς om. B.) ὀνομασθῆναι om. C.G.

— ὀνομασθῆναι] κληθῆναι B.

P. 49, 1. Δημοσθένης] p. 53, 16.
671, 2. Ald. hæc sic interpolavit
ex Suida, ἀπόμισθοι ἄμισθοι. οἱ μι-
σθῶ ἔργον τι διαπραξάμενοι, καὶ ἄμισθοι
ἀφειμένοι. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ Λυ-
σία ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. ἀπόμισθοι
δὲ παρὰ Δημοσθένει ἐν Φ. καὶ ἐν τῷ
κατ' Α. οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες.

3. ἈΠΟ ΜΙΣΘΩΜΑΤΩΝ] Iso-
crates p. 145 c. ad quem locum si,
ut videtur, Didymi explicatio refe-
renda est, male est interpretatus, de
quo post Valesium et Coraën dixit
Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 251.

— τοῦ] τοῦ γῆ B.C.F.G.

5. ἐγίνοντο] ἐγένοντο C.F.

8. ἢ ὥς] ἦγουν Ald., quemad-
modum vicissim ἦγουν sæpe pro
ἥως acceptum est, de quo dixit
Bastius ad Greg. Cor. p. 787.

— διαιρουμένων] διαιρουμένους A.

διαιρουμένη Ald.

9. μισθωτάς ex Epitome pro
μισθωτούς. Vera autem prior inter-
pretatio: v. Boeckh. de metallis.
Laur. in Commentationibus Acad.
Borussicæ a. 1815. p. 122.

11. ἀντὶ] ἀπειρημένον, ἢ ἀντὶ Ald.
cum Suida et Seg. p. 433, 1.

— Verba καὶ πεφανερωμένον—Λυ-
σίας καὶ addidi ex Epitome. οὕτω
addidit Epitomator, omisit vero
Dinarchi Lysiacque orationum ti-
tulos, quos haud dubie posuerat
Harpocratio. Dinarchi locus for-
tasse est p. 91, 4, ἐπὶ τοῖς κατὰ Δη-
μοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι.
Adverbium πεφασμένως est in legis
formula apud Lysiam c. Theomnest.
p. 117, 42, qui per φανερώς ex-
plicat. Verba καὶ Λυσίας (καὶ λύσης
E. T.) omisit Seg. p. 433, 2. De-
mosthenis locus est p. 1367, 27.

14. ἈΠΟΠΟΜΠΑΣ] ἀποτροπὰς
addit Ald. ex Suida.

— Ἰσοκράτης] p. 106 b.

¹ ΑΠΟΡΡΕΞΑΝΤΕΣ : ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες· Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ· ἔστι δὲ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ.

² ΑΠΟΡΡΗΤΑ : τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. τίνα δὲ ἦν ἅπερ ἀπείρηται λέγειν εἰς ἀλλήλους δεδῆλωκε Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. 5

³ ΑΠΟΡΩΤΑΤΟΣ : ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν εὐρεῖν Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς.

⁴ ΑΠΟΣΑΨΑΝΤΑ : Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τῆρμα καὶ ἀποπληρώσαντα. [Ἡρόδοτος ἐν 5'.]

⁵ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΤ : δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδο- 10 μένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνταιί τε ἀπ' αὐτῶν ἢ ἕτερον ἐπιγράφονται προστάτην, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσιν. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως ἤδη ἐλευθέρους. πολλάκις δ' ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοδήμου καὶ Ὑπερίδῃ ἐν τῷ κατὰ Δημητρίας ἀπο- 15 στασίον. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τοῦ πολέμαρχου

1. ἀπόμοιραν δόντες :— 3. νόμοις· οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος :— 6. εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς :— 8. ΑΠΟΣΑΨΑΝΤΑ. Δείναρχος ἀντὶ τοῦ πράξαντος (φράξαντα Suidas et Seg. p. 435, 10.) τὸ τῆρμα :— 11. τε om. 12. προστάτην ἕτερον ἐπιγράφονται (ἀντιγράφονται D.) 13. τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους :—

1. ἀπομερίσαντες om. Ald.
2. Νικίου] νικαίου C. νικαίους B. νικίους F.

3. Δημοσθένης] p. 268, 22.

4. ἅπερ] ἅτιν' B.

— λέγειν εἰς ἀλλήλους om. C.

5. Λυσίας] p. 116, 37.

7. τῆς additum ex Epitome.

— Μνησαίου] Μνησαίου nominis, quod ex rarioribus est, duo præter hoc novimus exempla, alterum Μνησαίου Trojani apud Quintum Sm. 10, 88, alterum Atheniensis, qui Nicagoræ rhetoris pater fuit, memoratus ab Suida s. v. Νικαγόρας.

8. Δείναρχος addidi ex Epitome.

— φράξαντα] ἀποφράξαντα B.

— ἀποπληρώσαντα] ὑποπληρώσαντα F.

9. Ἡρόδοτος] Ἰσαῖος. ἡρόδοτος N. Seclusi verba Ἡρόδοτος ἐν 5', quæ

ex alia glossa huc illata videntur : neque enim legitur hoc verbum apud Herodotum. Ad præcedentem glossam (ἀπορώτατος) referri volebat Wesseling ad Herodot. 6, 44., ubi est βορῆς ἄνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος : quæ non improbabilis conjectura est.

9. ἐν 5'] ἐν 5^ω F. ἐν τῇ ἕκτῃ Ald.

10. ἀπελευθερώσασιν] ἐλευθερώσαντων B.C.G.

11. τε] τι B.C.F. Ald.

— αὐτῶν] Reliquam glossæ partem om. C.

14. ἥδε] Quod in Epitome legitur λοιπὸν Epitomatoris est, non Harpocratonis.

15. Ὑπερίδῃ] ὑπερίδης A.F.

16. Ἀριστοτέλης] Hoc loco Harpocratio rursus utitur s.v. πολέμαρχος.

— δ' om. B.

γράφει ταῦτα· οὗτος δὲ εἰσαγεῖ δίκας τὰς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ
 “ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων.”

ἈΠΟΣΤΗΣΑΜΕΝΟΝ· ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα Δημο-
 σθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

ἈΠΟΣΤΟΛΕΙΣ· οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· 5
 Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Φιλόχορος ἐν ζ'. Ἀπόστολοι
 δ' εἰσὶν αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί· ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν α' Φιλιππικῶν.

ἈΠΟΣΤΡΟΦΗΝ· ἀντὶ τοῦ καταφυγῆν Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

ἈΠΟΤΑΞΙΣ· τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντε-
 ταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον Ἀντιφῶν ἐν τῷ 10
 περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου.

ἈΠΟΤΙΜΗΤΑΪ καὶ ἈΠΟΤΙΜΗΜΑ καὶ ἈΠΟΤΙΜᾶΝ καὶ τὰ ἀπ' αὐ-
 τῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος
 ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα ἐπιπέμπειν
 τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτι- 15
 μώμενα ἐλέγοντο ἀποτιμήματα, οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμή-
 σασθαι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ οἱ

5. ἈΠΟΣΤΟΛΕΙΣ] ἀποστολῆς D. τριήρων] τριηρῶν E.T.D. 6. Δ.
 —ζ' om. 7. εἰσὶν om. ἐκπομπαί. οὕτω Δημοσθένης τὸ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ
 Κτησιφῶντος, τὸ δὲ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν·— 8. ἈΠΟΣΤΡΟΦΗ. ἀντὶ τοῦ
 καταφυγῆ (καταστροφῇ Suidas et Zonaras p. 244, sed καταφυγῇ recte Seg.
 p. 436, 27.)·—E.T. Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς D. 10. ὑποτελεῖν] ὑπη-
 ρετεῖν 11. περὶ] ὑπὲρ 14. ἔδει—τὰ ἐνέχυρα] καὶ ὁ ἄρχων πέμπων
 τινὰς ἀποτιμάτο ταῦτα Seg. p. 437, 17. ἐπιπέμπειν] πέμπειν 15. τιμη-
 σομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμη-
 σάμενοι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ ἔργον (ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ ἔργον Seg.) ἀποτιμᾶν. καὶ
 οἱ προῖκα γυναῖκι γαμουμένη διδόντες ἤτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς
 ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγετο δὲ

2. ἀπροστασίον] προστασίον Ald.

3. Δημοσθένης] p. 1199, 24.

5. τριήρων] τριηρῶν E.T. Ald. et
 haud dubie alii libri. τριήρων C.

6. Δημοσθένης] p. 262, 18.

—καὶ om. C. καὶ—Φιλιππικῶν
 om. A.

—ζ'] ζω F. τῇ ἑβδόμῃ Ald.

7. ὁ—Φιλιππικῶν om. C.

—ὁ αὐτὸς] p. 50, 8.

8. Δημοσθένης] p. 42, 22.

—Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς D.
 φιλιππικῷ B.C.F.

10. ὑποτελεῖν] ὑπηρετεῖν A.N. et
 margo M. cum Epitome.

12. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν om. A. F.
 Ald.

13. τοὺς—οἴκους ex Epitome re-
 stitutum pro τὰς—οἰκίας.

14. ἐπιπέμπειν] ἀποπέμπειν C.

—ἀποτιμησομένους] τιμησομένους
 A. F. cum Epitome.

15. ἀποτιμώμενα N. ἀποτιμούμενα
 ceteri.

16. ἀποτιμήματα] ἀποτιμούμενα F.
 —ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ B.

τότε, εἰ γυναῖκι γαμουμένη προῖκα δίδοιεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἄξιον, οἷον οἰκίαν ἢ χωρίον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος β' καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς 5 Διογένην ὑπὲρ μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος.

ἈΠΟΤΑΦΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων Δείναρχος ἐν τῇ κατ' Ἀγασικλέους εἰσαγγελίᾳ.

ἈΠΟΤΕΙΧΙΣΑΙ: τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου, ἈΠΟΤΕΤΕΙΧΙΣΜΕΝΟΣ δὲ ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ 10 τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία καὶ Θουκυδίδης.

ἈΠΟ ΤΟῦ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος.

ἈΠΟΦΑΣΙΣ: τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὅποσιν 15 οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον πολλάκις. ἅπαξ μόνον ἈΠΟΓΡΑΦὴΝ τὸ αὐτὸ τοῦτο κέκληκεν.

4. ὀφειλημάτων, ὡς καὶ Δημ.—δευτέρω:— 7. ἈΠΟΤΑΦΟΣ (ἀταφος D.) ὁ ἀπεστερημένος—τάφων. οὕτως Δείναρχος:— 9. ἀπολαβεῖν τείχιον] λαβεῖν (ἀποβαλεῖν D.) τείχιον (τείχη D.) καὶ ἀποτειχίσαι (καὶ ἀποτειχίσαι om. D.) καὶ ἀποκλείσαι (καὶ ante ἀποκλείσαι om. Suidas, καὶ ἀποκλείσαι om. Seg. p. 437, 27.) 10. καὶ ἈΠΟΤΕΤΕΙΧΙΣΜΕΝΟΣ ὁ—τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης:— 13. ἈΠΟ] ἀπὸ D. ἀντὶ τοῦ om. D. ἄποθεν (ἄπωθεν deteriores libri Suidæ):— 15. τὸ—γίνεται post Φαίνιππον, omisso πολλάκις. 17. ἅπαξ—κέκληκεν] καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴν.

1. δίδοιεν] ἀποδίδοιεν B. C. G. unde fortasse ἐπιδίδοιεν scribendum cum Bekkero.

3. δοὺς] διδοὺς A.

4. ὀφλημάτων] ὀφειλημάτων A. F. N. cum Epitome. ὀνομάτων Sauppius Fragm. Orat. p. 185.

5. Δημοσθένης] p. 876, 20.

— Λυσίας ἐν τῷ—οἴκου] Oratio diversa, ut videtur, ab ea quam Harpocratio aliquoties citat πρὸς Διογένην περὶ χωρίου: vid. Saupp. l. c. p. 184.

6. γνήσιος] ὁ λόγος addit Ald.

9. ἀπολαβεῖν] λαβεῖν A. F. cum Epitome, βαλεῖν N.

9. τείχει] τείχη A. B. C. N.

11. τὴν om. C. F.

— Δημοσθένους] δημοσθένην C. δρόμους F., de qua nominis corruptela diximus s. v. ἄγνοῦς.

— γραφὴν ἀπολογία om. A. B. C. F. Ald. Addidit Maussacus.

12. Θουκυδίδης] 1, 64. 65. 8, 26.

13. ἄπωθεν A. et Ald. Alii ἄποθεν.

— κατ' Ἀνδροτίωνος] Immo κατὰ Τιμοκράτους p. 701, 22.

16. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον] p. 1039, 2, et alibi.

17. Φαίνιππον] φιλίππον B. C.

— ἅπαξ] p. 1043. extr.

— τὸ αὐτὸ om. C.

¹ΑΠΟΦΟΡΑΝ: ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξὺ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας, ἐν ᾧ φησὶν οὕτως “εἴπερ γοῦν ὄριζον “ταῖς ἀποφοραῖς ταύταις τῶν ποδῶν ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον.”

¹ΑΠΟΨΗΦΙΖΟΝΤΑΙ: ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην Δεῖναρχος ἐν τῷ κατ’ Ἀρχεστράτου. καὶ ¹ΑΠΟΨΗΦΙΣΙΝ δὲ τὸ 5 πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει.

¹ΑΠΡΟΒΟΛΕΤΤΟΝ: τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ’ εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα. ἐν τῷ κατ’ Ἀνδροτίωνος νόμος παράκειται ταῦτα δηλῶν.

¹ΑΠΡΟΣΚΛΗΤΟΝ: τὴν οὐ προσκεκλημένην Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ’ 10 Ἀθηνογένους β’.

¹ΑΠΡΟΣΤΑΣΙΟΤ: εἶδος δίκης κατὰ τῶν προστάτην μὴ νεμόντων μετοίκων ἤρεϊτο γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ τῶν πολιτῶν τινὰ προστησόμενον περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ’ Ἀρισταγόρας ἀπροστασίου β’.

15

¹ΑΠΡΟΤΩΝ: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου “ἐμπεπηδηκότων τῶν

2. οὕτως Ἰσαῖος:— 4. ἈΠΟΨΗΦΙΖΟΝΤΑΙ. Δεῖναρχος—Ἀρχεστράτου. ἀντὶ τοῦ κατ.—πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δ. ἀποψήφισιν καλεῖ:— 8. εἰσαχθέν ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης:— 10. προσκεκλημένην] Nihil præter syllabam προσ habet D. Ὑπερίδης—β’ om. E.T., habet D. 12. εἶδος ἐστὶ δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην μέτοικον (προστατεῖν μετεῖκον E.T.) καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἤρεϊτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ περὶ—κοινῶν:— 16. Πυθαίου (Πυθέου apud Suidam, non Seg. p. 440, 28.) ἐκπεπηδηκότων

1. ἀντὶ] ἐπὶ A.F. Ald.
— διάστημα] διάστομα A.B.F. Ald.

2. ὀργεῶνας] ὀργαῖωνα C. ὀργαῖωνα B.F.M. Ald. ὀργαῖονα A.
— γοῦν om. B.C.

3. τῶν ποδῶν] Conf. quæ s. v. εἰσεπόδιζον ex eadem Isæi oratione attulit Harpocratio.

5. Ἀρχεστράτου] ἀρχεκράτου B.F. ἀρχεκράτους C.G. ἀριστοκράτους A. Ald. ἀποστασίον πρὸς Ἀρχεστράτου hæc oratio inscripta fuit secundum Dionys. Hal. vol. 6. p. 662. Quæ oratio diversa ab ea quam Harpocratio citat esse videtur Meiero de bonis damn. p. 36. 102.

6. Δημοσθένης] p. 1299, 17.

6. ἐν] καὶ C.

7. τὴν om. B.F.

8. ἐν τῷ κατ’ Ἀνδροτίωνος] p. 594.

13. ἑαυτῷ αὐτῶν F.

— προστησόμενον] προστησάμενον A.B. Totam gl. om. C.

15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρα F. ἀρισταγόρου A.B. Ald.

16. ἈΠΡΟΤΩΝ] Ad locum hunc Dinarchi spectant duæ aliorum grammaticorum glossæ, altera in Bekk. Anecd. p. 441, 1. ἀπροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κυγχυλίου φασίν, οἱ δὲ ἀκρίδων, οἱ δὲ μελιτῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγελήδων νέμεται. καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρπούς, οἱ δὲ τὰ πόωδη σίνουσιν· ἀφ’ ὧν καὶ τοὺς κατὰ συμμορίαν κακούργους ἀπρότους ὠνόμα-

“ρήτορων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον.” μήποτε γραφικὸν ἀμάρ-
τημα, καὶ δεῖ γράφειν “ὥσπερ ληστῶν.” ἐν τισὶ δὲ γέγραπται
“ὥσπερ παρνόπων” εἰσὶ δ’ οἱ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος.

ἈΡΑΦΗΝΙΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους.
δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγυπτίδος.

ἈΡΓᾶΣ: Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως. πιθανώτερόν ἐστι λέγειν

1. μήποτε—ληστῶν om. 2. γέγραπται post παρνόπων 3. εἰσὶ
δ’ οἱ] οἱ δὲ 4. ἈΡΑΦΗΝΙΟΣ. δῆμος (φυλῆς τῆς addit D.) Αἰγυπτίδος:—
6. Αἰσχ.—ἔτι om.

σαν. altera Etym. M. p. 4, 25.

ἀβρότων: κογχυλίον (κοχλίων cod. Dorvill.) εἶδος· οἱ δὲ ἀκρίδων, αἵτινες
πολλὰ γινόμεναι τοὺς καρποὺς διαφθεί-
ρουν· οἱ δὲ μελεττῶν· οἱ δὲ ἀπρότων
φασίν, ὃ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ληστῶν. Quæ
iisdem fere verbis leguntur in Lex.
rhet. in Bekk. Anecd. p. 204, 23,
ubi post κογχυλίον εἶδος additum
πολλάκις δὲ αὐτὰ ἀγελήδων νέμονται,
et in fine scriptum οἱ δὲ ἀπρότων
φασίν εἶναι ἀντὶ τοῦ ληστῶν. Videtur
igitur mirum hoc vocabulum in uno
illo inventum esse loco Dinarchi,
de quo fortasse recte judicarunt
qui ex παρνόπων corruptum esse
conjecerunt, quocum comparari
potest quod dixit Aristophanes
Ach. 150, καὶ τὸν πατέρ’ ἡντιβόλει
βοηθεῖν τῇ πάτρῃ | ὃ δ’ ὤμοσε σπεύδων
βοηθήσειν, ἔχων | στρατιὰν τοσαύτην
ὥστ’ Ἀθηναίους ἐρεῖν, | ὅσον τὸ χρῆμα
παρνόπων προσέρχεται.

P. 53, 16. Πυθέου] πυθίου C.

P. 54, 1. ἀμάρτημα] τὸ ἀμάρτημα B.
Quæ sequuntur om. C.

2. ληστῶν] Libri ἀλησίπων, nisi
quod in A. ἀληπίσων, quod cum
spiritu leni scriptum et quattuor
punctis (· · ·) super λη positis no-
tatum in M. Correx. Hemsterh.
collato Etym. M. loco supra ab
nobis apposito.

3. ὥσπερ] ὡς A.

4. ἈΡΑΦΗΝΙΟΣ—Αἰγυπτίδος om. C.

6. περὶ τῆς ἀποδόσεως (ἀνταπο-
δόσεως A.) Immo περὶ τῆς παρα-

πρεσβείας p. 41, 23. ἐκ παίδων δὲ
ἀπαλλαττόμενος (Demosthenes) καὶ
δεκαταλάντους δίκας ἐκάστω τῶν ἐπι-
τρόπων λαγχάνων Ἀργᾶς ἐκλήθη. περὶ
τῆς ἀπολογίας Valesius, collato v.
ικετηρία, ubi Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία
citur, scholiastae Hermogenis
vol. 4. p. 442. vol. 7. p. 354. ubi
Æschines παραπρεσβείας ἀπολογίαν
scripsisse dicitur. Memorabilis de
hoc v. glossa est Seg. p. 442, 30.
Ἄργας (hoc accentu): ὁ δεινότερος
παρ’ ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. οὕτως
ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ
φασὶ τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι.
οἱ δὲ ὅτι κατὰ Δωριεῖς καὶ μάλιστα
Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἄργαν ἐκάλουν. Τί-
μαρχος δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν
οὕτω καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ γένος εἶ-
ναι ὅφειος τοὺς ἄργας. Eadem apud
Suidam, ab initio sic scripta, Ἀρ-
γᾶς: ὁ—ἀργᾶς καλεῖται. ἄλλοι δὲ
τὸν δεινότερον καὶ θηριώδη τὸν τρόποι
καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἄργαν
ἐκάλουν. quæ iisdem fere verbis
concepta leguntur in Harpocratio-
nis codicibus B.C.G. ultimis hu-
jus glossæ verbis τὸ ἀργᾶν ἐπίθετον
subjecta, ἀργᾶς (ἀργᾶς C.) ὁ δεινό-
τατος παρ’ ἡλικίαν ἀργᾶς καλεῖται. ἄλ-
λοι δὲ τὸν δεινότερον καὶ θηριώδη τὸν
τρόπον. καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν
ἀργᾶν ἐκάλουν. Quæ ex integriore
Harpocratonis libro derivata vi-
deri possunt, quum præsertim il-
lud πιθανώτερόν ἐστι λέγειν, nisi
quis πιθανώτατον scribi velit, alius
opinionis mentionem præcessisse

ὅτι Δωριεῖς, μάλιστα δ' Ἀργεῖοι, τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν, ὡς Ἀχαιοὺς ἐν Ἀδράστῳ. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν καλεῖσθαι τὸν ὄφιν ἀργᾶν φησὶν, ἀλλὰ γένος τι εἶναι ὄφεως τοὺς ἀργᾶς· λέγεσθαι οὖν εἰκὸς τὸν Δημοσθένην, ἐπιτροπῆς τοῖς ἐπιτρόποις δίκας λαγχάνοντα, ὄφιν διὰ τὸ θηριῶδες. καὶ αὐτὸς τοὺς τοιούτους ὄφεσιν 5 εἰκάζει ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. ἐν μέντοι τοῖς Ἀττικιστοῖς ἐγγεγραπτο "ἄρπαξ." ἔνιοι δὲ τοῦ δράκοντος εἶναι φασὶ τὸ ἀργᾶν ἐπιθετον.

ἈΡΓΟΤΡΑ: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἔστι δὲ πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη, ὡς Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῷ 10 περὶ Εὐβοίας.

ἈΡΓΥΡΙΟΘΗΚΗ: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου βλάβης. διτ-

1. μάλιστα δ'] καὶ μάλιστα ὡς—Ἀδράστῳ om. 2. Τιμαρχος—γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαι φησιν 3. τι om. ὄφεων ἀργᾶς:— 9. ἈΡΓΟΥΣΑ, in quo vitio consentiunt Suidas et Seg. p. 443, 18. In D. est ἀργούσα. Δ.—δὲ om. 10. κειμένη:— 12. ἈΡΓΥΡΙΟΘΗΚΗ] ἀγυρὶς θήκη E.T., in quo consentiunt Suidas et Seg. p. 443, 6. ἀργυροθήκη D. Δ.—βλ. om.

arguat. Veterum interpretum disensus notatus etiam in scholiis in Aeschinem p. 61, 14. ed. Oxon. ἀργᾶς καλεῖται ὁ ὄφιν παρὰ Δωριεῶσι θέλει οὖν αὐτὸν ὀφιώδη τὸν τρόπον εἶξαι καὶ οἰοῖναι θηριώδη καὶ ἀπᾶνθρωπον. εἰδὸς τι ὄφεως ἀναιρετικοῦ. ἢ ὁ ἀργῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων, γράφων δὲ λόγους. et in alio scholio, ἢ ἀργᾶς ὁ ποιηρός· ἔστι γὰρ εἶδος ὄφεως ἀναιρετικοῦ. οἱ δὲ ἀπὸ ποιητοῦ τινὸς ποιηροῦ οὕτω καλουμένου. Ἀργᾶν, vilium modorum poetam, memorat Athen. 4. p. 131 b. 14. p. 638 c. ex Anaxandride et Alexide, de quo non cogitandum apud Aeschinem. Hesychius, Ἀργᾶς: ὄφιν. καὶ ποιητὴν μοχθηρὸν Ἀργᾶν ἐκάλουν. καὶ Δημοσθένης ὑπὸ Δισχίνου Ἀργᾶς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ὄνομα τυράννου.

1. ἐκάλουν] καλοῦσιν C.G.

— Ἀχαιοὺς] Ex hoc loco Achæi, ut videtur, Hesychius, Ἀργην (sic) ἔπεφνεν: ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπιθετον δράκοντος.

2. Τιμαχίδας Maussacus. Legebatur Τιμαρχος.

3. ἀργᾶν om. B.

3. ὄφεως] ὄφεων A.B. Ald. cum Epitome.

4. ἐπιτροπῆς] ἐπιτρόπων B.F.

5. διὰ] παρὰ F.

6. κατ' Ἀριστογείτονος] p. 786, 4.

7. τὸ (τὸν A.B.M.) ἀργᾶν ἐπιθετον] ἐπιθετον τὸ ἀργᾶν C.

9. Δημοσθένης] p. 558, 4. 567, 18. In vitiosa Epitomes scriptura

Ἀργουσα consentiunt F. Ald.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.F.

— δὲ om. F.

10. Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῷ περὶ Εὐβοίας] Aristotelem quendam rerum Euboicarum scriptorem, sed omisso patriæ nomine, memorat schol. Apoll. Rh. 1, 588. (Ξουίδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πέπραγματευμένοι). Frequentior Dionysii Chalcidensis mentio est, quem ipsum quoque de Eubœa dixisse in Κτίσει novimus ex schol. Apoll. Rh.

12. ἈΡΓΥΡΙΟΘΗΚΗ] ἀργυροθήκη A.M. Quæ forma est apud Pollucem locis infra afferendis. ἀγυρὶς θήκη Ald.

— βλάβης] λαβῆς B.C.F. Ald. περὶ λαβῆς A.

τὰ ἦν γραμματεῖδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα καὶ δίθυρα.

¹ΑΡΓΤΡΙΤΙΣ Γῆ καὶ ΧΡΤΣΙΤΙΣ: ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον.

²ΑΡΓΤΡΟΚΟΠΕΪΟΝ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅπου κόπτε-5
ται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσιν.

³ΑΡΓΙΝΟῦΣΑΙ: νῆσοι κείμεναι ἔναντι τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀργίνου
τινός.

⁴ΑΡΓΤΡΟΠΟΤΣ ΔΙΨΡΟΣ: ὁ Ξέρξου, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἐφ'
οὗ καθεζόμενος ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν. ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθε-10
νῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

⁵ΑΡΓΑΪΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. περὶ τούτου
καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ α' τῶν Φιλιππικῶν λέγει “τὸν Ἀρχέλαον κα-
“λοῦσι καὶ Ἀργαῖον καὶ Πανσανίαν.”

⁶ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ: σατράπης Φρυγίας ἀποδειχθεὶς οὗτος παρὰ 15

1. γραμματεῖδια 2. μόνον ἑαυτοῖς ἅπερ] ἃ 4. ἈΡΓΥΡΙΤΙΣ—
ἄργυρον om. Suidæ hæc verba præfixo καὶ illata sunt ab interpolatore
loco alieno s. v. ἀργυρίς θήκη ante διττά: unde illic habet Ald. Non habet
Seg. 5. Ἀντ.—ὅπου] ἐν ᾧ 6. τινές post νῦν. (τινές om. D.) 7. ἈΡ-
ΓΙΝΟΥΣΑΙ—τινός om. 9. ἈΡΓΥΡΟΠΟΔΑ ΔΙΨΡΟΝ. ὁ Ξέρξου δίψρος,
ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέκειτο δὲ 12. ἈΡΓΑΓΩΣ—Πανσανίαν om.

1. γραμματεῖδια C.F.N. Ceteri
γραμματεῖδια.

2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς A., ut Epitome.

—ἀργυρίδιον] ἀργύριον G.

3. καὶ om. B.

—κιβώτια] βοιώτια N. Simili
vitio apud Polluc. 4. 19. γραμμα-
τεῖον δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ ἐν ᾧ
ἀργύριον ἀπέκειτο, ὃ καὶ γραμματεῖον
βοιώτιον (ὃ καὶ κιβώτιον recte corri-
gitur ex Harpocrat.) ἐκάλουν· οἱ δὲ
νεώτεροι αὐτὸ καὶ ἀργυροθήκην ὠνό-
μαζον. ἀργυροθήκην, quod ἀργυριοθή-
κην potius scribendum cum Saup-
pio Fragm. p. 335, idem ex Anti-
phane memorat 10, 152. et ἀργυρο-
θήκη Hesych. exp. τὸ ἀργύριον (ἀργύ-
ρινον Mauss.) γραμματεῖον. Idem ἀρ-
γύρινον γραμματεῖον, ὃ καὶ βοιωτικὸν
(i. e. ὃ καὶ κιβώτιον) καὶ κοῖλον λέγεται.

3. καὶ δίθυρα Hemsterh. in an-

not. ad h. l. et in Obs. Misc. vol.

5. p. 19. Legebatur μαρτύρια ve-
teri vitio, in quo consentit Epitome
cum eaque Suidas et, ubi μαρσύτια
substituit Bekkerus, Seg. p. 443, 9.

5. ἈΡΓΥΡΟΚΟΠΕΪΟΝ] ἀργυρο-
κόπιον N.

6. σημαντήριον] σήμαντρον B.C.
F.G.

7. ἈΡΓΙΝΟΥΣΑΙ] ἀργυροῦσσαι C.

—Λέσβου] λεύκου F.

9. αἰχμάλωτος] αἰσχάλωτος A.

—ἐφ'] ἐξ B.C.F.G.

12. Δημοσθένης] p. 660.

13. λέγει] φησὶ C.

—Ἀρχέλαον Gronovius. ἀγγέ-
λαον A.C. ἀγέλαον B. ἀγγέλεω
Ald.: unde Ἀρχέλεω Valcken.
Diatr. in Eurip. p. 111.

14. καὶ Ἀργαῖον] καὶ om. C.

15. ἀποδειχθεὶς] ὑποδειχθεὶς C.

Ἄρταξέρξου ἀπέστη, ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοὺς πολεμήσοντας αὐτῷ καὶ χειρωσάμενος ἐσταύρωσεν.

ἌΡΔΗΤΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἑλπίνην. τόπος Ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν Ἀγρυλέων. ἐν τούτῳ, φασί, δημοσίᾳ πάντες ὤμνουν Ἀθηναῖοι τὸν ὄρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρκισεν. Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ ὡς κατελέλυτο τὸ ἔθος τοῦτο.

ἌΡΕΤΗ: ἀντὶ τοῦ εὐδοξία Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἐν α'.

ἌΡΘΜΙΟΣ: ὄνομα κύριον, δοῦλός τινος βασιλέως.

10

ἌΡΙΣΤΕΤΗΣ: ὄνομα καὶ τοῦτο κύριον.

ἌΡΙΣΤΥΛΛΑ: Ἀριστογείτονος ἦν ἀδελφή.

ἌΡΙΣΤΙΩΝ: Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μὲν

3. ἌΡΔΗΤΟΣ: τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνουν τὸν ὄρκον τὸν (ὄρκον τὸν om. D.) ἡλιαστικόν. Θεόφραστος—νόμων καταλελῦσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει:— (Hucusque etiam Suidas: alia aliunde petita adjunxit Seg. p. 443, 27.) 9. ἌΡΕΤΗ (ἀρετῇ T.) Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία:— E.T.D. ἀρεταὶ Θουκυδίδης καὶ Ἀνδοκίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία:— Z. 10. ἌΡΘΜΙΟΣ. ὄνομα κύριον:— 11. καὶ τοῦτο om. 12. ἌΡΙΣΤΥΛΛΑ—ἀδελφή om. 13. ἌΡΙΣΤΙΩΝ (Ἀρισταίων Seg. p. 444, 19.) ὡσαύτως. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλαταιεύς, ἐκ μειρακυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους—διαλλαγῶν. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους:— Non habet hanc gl. Suidas.

1. Ἄρταξέρξου Meier. de bonis damn. p. 55. Legebatur Ξέρξου.

3. ἌΡΔΗΤΟΣ Suidas (non Seg. p. 443, 24.)] Scribebatur Ἀρδηττος. Duplici accentu Ἀρδηττός N. Vid. Saupp. de demis urbanis Athen. p. 21.

— Ἑλπίνην B.C.F.M.O. Legebatur Λεπτίνην.

4. Ἀγρυλέων Valesius. Libri ἀγρυλέων.

7. ἐξώρκισεν Jungerm. ad Pol. luc. 8, 122. Libri ἐξώρρισεν.

— κατελέλυτο A. καταλέλυται F. καταλύεται B.C. Legebatur καταλέλυτο.

9. Verba Ἀνδοκίδης καὶ addidi ex Epitome.

— α'] πρώτῳ Ald. ᾧ C.F. Est c. 33.

10. ἌΡΘΜΙΟΣ] ἀριθμῖος O. et pr. A. De Arthmio Zelita dixi ad De-

mosth. vol. 5. p. 190 seqq., ex quibus apparebit quo sensu δοῦλος dicatur.

10. δοῦλός τινος βασιλέως] Regis Persarum, hominis non tam obscuri ut τινος scripsisse Harpocratonem probabile sit, quod in τις mutari voluit Bekkerus. Verum hoc quoque non satis verisimile. Mihi τινος a breviori positum videtur qui hanc glossam decurtavit. Nam Harpocratonem credibile est de Arthmio, de quo tot verba fecerunt oratores, plura dixisse quam nunc hic leguntur.

11. καὶ τοῦτο om. F. cum Epitome.

13. Ὑπερίδης] Hyperides cur Aristionem memoraverit docet Æschines p. 76, 37. ab Taylora comparatus, ubi Ἀριστίων Πλαταικός dicitur.

ἐστὶν ἡ Πλαταιεύς, ὡς Διυλλός φησιν, ἐκ μεираκυλλίου δ' ἐταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

ἈΡΚΤΕΨΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς, εἰ γνήσιος, τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μουνυχίᾳ ἢ τῇ Βραυρωνίᾳ. τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις καὶ Κρατερῷ ἐν τοῖς Ψηφίσμασιν. ὅτι δὲ αἱ ἀρκευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ.

ἈΡΚΤΟΪΡΟΣ καὶ ἈΡΚΤΟΨΛΛΑΞ: ὁ Βωώτης ὀνομαζόμενος Λυσίας 10 ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ Ἀρατος καὶ Ἡσιόδος Ἔργοις δηλοῦσιν.

ἈΡΚΤΩΡΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου εἰσαγγελίᾳ. ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάττων. ἄρκυς δὲ πάντα τὰ κυνηγετικά λῖνα Ἐξοφῶν Κυνηγετικῷ, Κρατῖνος Θράτταις. 15

ἈΡΜΟΣΤΑΪ: οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησί. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

4. ἐν—γνήσιος om. 5. τῇ Ἀρτέμιδι (τῇ Μουνυχίᾳ addit D.) ἀρκεύειν ἔλεγεν. καὶ γὰρ αἱ ἀρκευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῦσι:— 10. ἈΡΚΤΟΥΡΟΣ. λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος (ὅλος D.) ὁ Βωώτης, ἰδίως δὲ καὶ (καὶ om. Seg. p. 445, 21.) ὁ—ἀστήρ:— 13. ἈΡΚΥΩΡΟΣ. ὁ τὰς—λῖνα, φυλάττων. ἐστὶν δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικά πάντα λῖνα:— (Rectis accentibus ἀρκυωρός et λῖνα ap. Suidam, λῖνα etiam in Seg. p. 445, 24.) 17. ἐκπεμπόμενοι:—

1. Διυλλός] δ' ἕλλος A.B.F. Ald.

— δ' post μεираκυλλίου om. Ald.

2. Δημοσθένους] δημοσθένης B.

3. τῶν] τῷ A.B.F.

4. ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς] Accuratus ὑπὲρ τῆς Φρυνίχου θυγατρὸς citatur s. v. δεκατεύειν, et περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρὸς s. v. πεντακοσιμέδιμοι et Ὑβάδαι.

5. πρὸ γάμων] πρὸ γάμον C. πρὸς γάμον B.F.G.

6. Βραυρωνία] βαυρωνία A. Ald. φαυρωνία B.C.F.

7. Κρατερῷ Maussacus. Libri κρατίνω. Cum sēphismate hoc Meinek. ad Steph. Byz. p. 720. comparavit quæ Suidas s. v. ἄρκτος

scriptore non nominato attulit ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίεσθαι ἀνδρὶ παρθένον εἰ μὴ ἀρκεύσειε τῇ θεῷ.

7. αἱ om. B.

9. Λυσιστράτῃ] 645.

10. ὀνομαζόμενος] ἐπικαλούμενος N.

12. Ἀρατος] Phænom. 91.

— Ἔργοις] 566. 610.

13. ἈΡΚΥΩΡΟΣ] ἀρκύωρος B. F. N. Atticos ἀρκυωρός cum spiritu aspero dixisse testatur Eustath. ad Homer. p. 1535, 18.

14. δὲ] λέγονται Ald.

15. Κυνηγετικῷ] 2, 3.

— Θράτταις] θρέτταις B. C. G. θρέπταις A.

18. Δημοσθένης] p. 258, 6.

¹ ἈΡΡΗΦΟΡΕΪΝ : Δείναρχος κατὰ Πυθέου. τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο δι' εὐγένειαν ἄρρηφόροι, δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἱ τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου ἤρχον καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δ' ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο.

5

¹ ἈΡΤΕΜΙΣΙΑ : Δημοσθένης περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. δύο γεγόνασιν αὗται, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέραι, ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὰ Περσικὰ, θυγάτηρ δ' ἦν Λυγδάμιδος, ἥς καὶ Ἡρόδοτος μνημονεύει. ἡ δὲ νεωτέρα, ἥς ὁ Δημοσθένης, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἐκατόμνω, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσώλου, ἣν φησι Θεόπομπος 10 φθινάδι νόσῳ ληφθεῖσαν διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀδελφοῦ Μανσώλου ἀποθανεῖν.

¹ ἈΡΤΕΜΙΣΙΟΝ : ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα. Ὑπερείδης Δηλιακῷ. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τι τῆς Εὐβοίας, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

15

1. Δ. κατὰ Π. om. τέσσαρες] τέσσαρας E.T. et Seg. p. 446, 18. ubi Bekk. τέσσαρες. 2. δι' εὐγ. ἀρρ.] τῶν εὐγενῶν αἵτινες ἤρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου. 3. αὐτόν] αὐτὴν Suidas et Seg. p. 446, 20. 5. Δ.—ἐλευθ. om. γεγόνασι Καρικαὶ—ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ, ἡ δὲ νεωτέρα, ἥς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ (τῷ Suidæ codex Bruxell. et Seg. p. 448, 3.) περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει—Ἐκατόμνου—ἀδελφὴ Μανσώλου :— 13. ἈΡΤΕΜΙΣΙΟΝ. ἰδίως μὲν Ὑπερείδης πολλὰκις (πολλάκις ὑπερείδης D.) ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα, λέγεται—Εὐβοίας, οὗ Δ. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. μνημονεύει :— 14. τι om. Suidas, habet Seg. p. 448, 13.

1. ἈΡΡΗΦΟΡΕΪΝ] ἀρρηνοφορεῖν B. C. et Seg. p. 446, 18. in codice : nam Bekkerus ἀρρηφορεῖν scripsit.

— Πυθέου] πυθίου B.C.

2. ἀρρηφόροι] ἀρρηνοφόροι B.C.

— αἱ] οἱ C.

— τῆς—ἤρχον] διὰ τῆς—ἤρχοντο O.

4. εἰ δὲ ex Epitome pro καὶ εἰ.

5. ἐγίνετο] ἐγίνοντο A.C.F. Ald.

6. Δημοσθένης] p. 193. 197. 198.

8. δ' om. B.C.F.

— Λυγδάμιδος] Libri δάμιδος. Correxuit Valesius ex Herodot. 7, 99. ubi Λυγδάμιος forma Ionica.

9. ὁ om. C.

— μὲν om. B.

10. ἐκατόμνου γυνὴ δὲ, ἀδελφὴ δὲ μ. C.

— Ἐκατόμνω] ἐκατόμνου C. Ald. : Ἐκατόμνω ex aliis restituit Bekkerus. Quæ forma nominis Isocrati p. 74 d. restituta ex cod. Urbinat. Photio Bibl. p. 83, 36. ex codice Marciano. Alia v. in Stephani Thes. ed. Paris. vol. 3. p. 362.

11. λύπην τὴν C.

— ἀδελφοῦ] τοῦ ἀδελφοῦ A.B.F.

12. Μανσώλου om. B.

13. Ὑπερείδης N. Vulgo Ὑπερίδης.

— Δηλιακῷ om. B.C.F.

14. δέ] δὲ τι B.

— ἀκρωτήριον τι] τι ἀκρωτήριον C.

— Δημοσθένης] p. 297.

www.libtool.com.cn
 ΑΡΤΒΒΑΣ : Ἀλκείτου μὲν υἱός, Μολοττῶν δὲ βασιλεύς· Δημοσθέ-
 νης Φιλιππικοῖς.

ἈΡΧΑΙΡΕΣΙΑΖΕΙΝ : τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα Δεῖναρχος
 ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

ἈΡΧΑΙΩΣ : Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ “τά τε παλαιὰ καινῶς διελ- 5
 “θεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γενομένων ἀρχαίως εἰπεῖν.” ἔνιοι μὲν
 φασὶ σημαίνειν ἀρχαιοτρόπως, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆ-
 σθαι. “Εφορος ἐν τῇ α’ τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινα ἐξηγήσατο. φησὶ
 περὶ τῶν ἀρχαίων πραγμάτων τοὺς νεωτέρους διεξέρχεσθαι. “περὶ
 “μὲν γὰρ τῶν καθ’ ἡμᾶς γεγενημένων” φησὶ “τοὺς ἀκριβέστατα 10
 “λέγοντας πιστοτάτους ἡγούμεθα, περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς οὕτω
 “διεξιόντας ἀπιθανωτάτους εἶναι νομίζομεν, ὑπολαμβάνοντες οὐτε τὰς
 “πράξεις ἀπάσας οὐτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰκὸς εἶναι μνη-
 “μονεύεσθαι διὰ τοσούτων.” Δημοσθένης δ’ ἐν Φιλιππικοῖς φησὶν
 “οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς” ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς. 15

ἈΡΧΗ ἌΝΔΡΑ ΔΕΙΚΝΤΣΙ : Δημοσθένης προοιμίοις δημηγορικοῖς.

2. ἈΡΥΒΑΣ.—μὲν ἦν υἱός—βασιλεύς :— 3. ἈΡΧΑΙΡΕΣΙΑΖΕΙΝ. Δεί-
 ναρχος τὸ—ἄρχοντα :— 5. ἈΡΧΑΙΩΣ (ἀρχαίως D.). Ἰσοκράτης μὲν ἐν τῷ
 Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι (τουτέστι
 τὸ ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι D.) χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν,
 οὕτως δὲ ἀρχαίως—ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν :— (Eadem omnia ap. Suidam,
 cujus gl. incipit ἀρχαίος. ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν etc., et Seg. p. 449, 1,
 ubi sic, ἀρχαίος. ἀντὶ τοῦ εὐθέως. Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ etc.) 16. ΔΕΙ-
 ΚΝΥΣΙ. παροιμιῶδες ἔστιν. Σόλωνος (δείκνυσιν. ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς

1. ἈΡΥΒΒΑΣ] Libri ἀρύβας, nisi
 quod ἀρύμβας A. Restitui scriptu-
 ram inscriptionum auctoritate mun-
 nitam, de qua dixi ad Demosth. p.
 13, 5. in ed. Oxon. vol. 5. p. 36.

— δὲ om. F.

— Δημοσθένης] p. 13, 5.

2. Φιλιππικοῖς] φιλιππικῷ B.C.F.

3. ἀξιοῦν] ἀναξιοῦν A.F.M. Ald.

— ἑαυτὸν] αὐτὸν F.

4. κατὰ om. A.B.C.F. Ald.

— Πολυεύκτου] πολυεύκτω B.C.

5. ἈΡΧΑΙΩΣ] ἀρχαίος B. cum
 Epitome.

— Ἰσοκράτης] p. 42 d.

— Πανηγυρικῷ] παναθηναϊκῷ C.

7. σημαίνειν] σημαίνει F.

8. Εφορος] Legebatur Θουκυδί-
 δης. Correxuit Marxius ad Ephori

Fragm. p. 90. ex ipso Harpocra-
 tione s. v. καινῶς. Thucydides, cu-
 jus nomen calami lapsui debe-
 tur, adjectivo ἀρχαιοτρόπος usus
 est 1, 71.

8. ἐν] δ’ ἐν A.

9. διεξέρχεσθαι] διέρχεσθαι C.

10. γεγενημένων] γενομένων C.

11. ἡγούμεθα] Quæ sequuntur om.
 C.

— τοὺς οὕτω] correctum in ex-
 emplari Gœsiano apud Gronov.
 Libri τοσούτω.

14. δ’ ἐν] μὲν F. Ald. ἐν B.

— Φιλιππικοῖς] p. 123.

16. Δημοσθένης] p. 1455.

— Δ. πρ. δημηγ. om. C.

— δημηγορικοῖς] δημηγορικῶς A.
 B.F. Ald.

Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βίαντος.

ἈΡΧΗΝ ἸΔΕΘΑΙ ΠΟΛὺ ΔΑΪΟΝ ἢ ΤΕΛΕΤΤΗΝ: ἄλλη παροιμία. δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινὰ δεῖ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα. 5

ἈΡΧΙΔΑΜΕΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας. τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθὰ Θουκυδίδης καὶ Ἐφορος καὶ Ἀναξιμένης φασίν. 10

ἈΣΗΜΑΝΤΑ: τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· σημεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγίδας· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου.

ἈΣΠΑΣΙΑ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, οὗ διάλογος ἐπιγραφόμενος Ἀσπασία. μνημονεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις

ἐπικλῶν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαιῶν γενομένων. Σόλωνος Suidas) δὲ εἶναι φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα, Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος Βίαντος:—

3. ΔΑΪΟΝ] λῶον D. ἢ (ἢ Suidas) τελευτήν. παροιμία. δηλοῖ δὲ (δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία Suidas. παροιμία. ἔστι δὲ δὴλη Z. reliquis omissis) ὡς ἀρχόμενος τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἔστι κωλύειν ἢ ἐνακμάσαντος (ἐν ἀκμάσαντος T.) καὶ τελειωθέντος:— 6. ἈΡΧΙΔΑΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. πολέμου (ante πολέμου excidit τοῦ Πελοποννησιακοῦ, quod servarunt Suidas et Seg. p. 450, 1. Solum τοῦ habet D.) τὰ πρῶτα ἔτη Ἀρχ. ἐκλήθη πόλ. ἀπὸ τοῦ—ἐμβαλεῖν (ἐσβαλεῖν D.):— 11. ὑφ' ἡμῶν om. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον:— 13. ἈΣΠΑΣΙΑ. πολυθρύλητος γέγονεν. ἣν δὲ γένος Μιλησία (μυλίσια E.T.),

1. οὖν om. B.C.

2. καὶ Ἀρ. Βίαντος om. C.

3. ἢ correxī ex Suida pro vulgato ἦγε, pro quo ἦτε est in F. ἢ in Epitome Suidæque edit. Mediolanensi. Eodem vitio apud Aristoph. Lys. 589. legebatur πλεῖν ἦγε διπλοῦν, ubi pariter restitui ἦέ.

6. et 8. ἈΡΧΙΔΑΜΙΟΣ] Sic Seg. p. 450, 1. Scribebatur Ἀρχιδάμιος, quod est etiam apud Suidam.

6. ἀνδροτίωνος B.C.F. quod Ἀνδροτίωνος scriptum apud Apostolium et Arsenium. αὐτανδρον A. Ald., quod in Αὐτάνδρον mutavit Maussacus. ἀντανδρίον P.

7. Δείναρχος κατὰ addidit Maussacus. De caussa cur Archidamium bellum in oratione Dinarchi

memoratum fuerit conjecturam proposuit Sauppius Fragm. p. 327.

7. Πυθέου] πνέου (sic) Ald. πυθείου A.C.

— δέκα om. B.C.F. et Favorinus.

9. τὸν om. B.

— καθὰ] καθὰ καὶ B.

11. ὑφ'] ἐφ' B C.F.

13. Hanc gl. om. C.

— Αἰσχίνην] αἰσχίνη A.

— τὸν Σωκρατικόν] τὰ σωκρατικά M.

— οὗ διάλογος ἐπιγραφόμενος Hemsterh. Legebatur διαλεγόμενος ἐπιγραφομένω.

14. ἐπιγραφόμενος A.B.F. ἐπιγραφόμενος M. Ceteri ἐπιγραφομένω.

καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοί, καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ τὸν Σωκράτην παρ' αὐτῆς φησὶ μαθεῖν τὰ πολιτικά. ἦν δὲ τὸ μὲν γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλόν τε ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὥς ἔστι μαθεῖν παρὰ τε Δούρι-
δος τοῦ Σαμίου καὶ Θεοφράστου ἐκ τοῦ ὃ τῶν Πολιτικῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι ὁ Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον, ὥς ἐμφαίνει καὶ Εὐπο-
λις ἐν τοῖς Δήμοις. Λυσικλεῖ δὲ τῷ δημαγωγῷ συνοικήσασα Πορί-
στην ἔσχεν, ὥς ὁ Σωκρατικὸς Αἰσχίνης φησίν. 10

ἈΣΤΑΘΜΗΤΟΤΑΤΟΝ: περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι τί πότε διανοεῖται ἢ τί πράξει. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβεΐας.

ἈΣΤΙΚΤΟΝ ΧΩΡΙΟΝ: τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ· ὅταν γὰρ ὑπο-
κείται, εἴωθεν ὁ δανείσας αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διὰ γραμμάτων ἐπόντων 15
τῷ χωρίῳ. τὸ ὃ αὐτὸ καὶ ἐπ' οἰκίας γίνεται. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν.

ἈΣΤΡΑΒΗ: ἡ ἡμίονος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. μῆ-

3. τε om. 4. δυοῖν] δυεῖν D. 5. τοῦ (τοῦ om. D.) Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς—νόθον:— 7. ὁ om. 11. ἂν δύναιτο] δύναται Z. ἂν δύνατος (sic) D. 14. ἈΣΤ ΧΩΡΙ'ΟΝ E. ἀστικὸν χωρίον T., cum lacuna post ἀστικὸν sex circiter litterarum. (Plene scriptum ἀστικτον χωρίον in Seg. p. 455, 20: apud Suidam vero eadem quae in E. lacuna ἀστ χωρίον—. Recte ἀστικτον apud Hesych. et Etym. M.) 15. αὐτὸ τοῦτο (αὐτῷ, τοῦτο Seg. p. 455, 21.) ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δη-
λοῖ ἐπικειμένων (ὑποκειμένων D.) τῷ χωρίῳ. 16. γίνεται:— 18. ὡς Δη-
μοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ

1. Πλάτων] ὁ πλάτων B.F.M.
— Μενεξένῳ] p. 235 e.
2. μὲν om. B.F.
3. ἅμα om. B.
4. δυοῖν] δυεῖν F.
— αἰτία om. F.
7. Ἀχαρνέων] 527.
— δὲ καὶ (καὶ om. Seg. p. 451,
16.; habet Suidas) additum ex
Epitome. δὲ habet etiam A.
9. Πορίστην] Libri ποριστήν.
Accentum correx. Coraëus ad Plu-
tarchi V. Pericli. c. 24. Idem ac-
centus vitium apud schol. ad locum
Platonis p. 391. ed. Bekk., ubi

similia de Aspasiae et Periclis amo-
ribus traduntur, additis aliorum
scriptorum testimoniis.

12. πράξει] πράττει N. πράξει
Suidas et Seg. p. 453, 19., ubi
Bekk. πράξει.

— Δημοσθένης] p. 383, 5.

14. Hanc gl. om. C.

— ἈΣΤΙΚΤΟΝ] ἀστικὸν A.B.F.
N. Ald.

15. τοῦτο om. B.

16. τῷ] τῇ Ald.

18. ἡ ἡμίονος] ἡ om. C.F.N. ὄνος
ἡ ἡμίονος Suidas.

— Δημοσθένης] p. 558.

ποτε δὲ καὶ πᾶν ὑπόζυγιον, ἐφ' οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο.

*ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει. τούτοις δὲ φησι μέλειν περὶ τε τῶν 5 αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ τῶν κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.

*ΑΣΤΥΘΕΩΤΑΤΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπ' ὄχλου ἔταξε τοῦνομα, ἥτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιοτάτον καὶ πισ-
στεῖς οὐ τίθμενον διὰ τὸ ἀβέβαιον, ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον·
ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνῆκται. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον, ὅπερ ἐστὶν 10
ἀνοητότατον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι τί
ποτε φρονεῖ Ὅμηρος

σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.

*ΑΤΑΡΝΕΤΣ: πολίχνιον τι καταντικρὺ Λέσβου κείμενον Ἴσοκρά-
της Πανηγυρικῶ, Ἡρόδοτος ἐν 5'. 15

*ΑΤΕΧΝΩΣ: περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ
ἀσφαλῶς ἢ φανερώς, παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἄνευ
τέχνης.

1. ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι Suidas et Seg. p. 454, 20. et ὀχοῦντο pro
ὀχοῦνται Seg.: qui huic glossæ nonnulla addiderunt aliunde sumta.
3. Δ.—Τ. om. δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν—πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελλεν
6. τῶν κ.] τῶν om. 8. ἔταξε τοῦνομα, ἥτοι ἀντὶ] τάττει τὸ ὄνομα ἀντὶ
9. διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τίθμενον ἀνομόλογον] ἀνομολόγειον Seg. p. 456, 22,
omisso proximo καί. 10. ἀσυνετώτατον. (ἀσυνετώτατον Suidas et Seg.)
Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναται τις συνιέναι τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γὰρ, σὺ
14. Λέσβου κείμενον (κείμενον Λέσβου D.):— 18. τέχνης] τύχης D.

3. *ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ—τοιούτων om.

C.

—Δημοσθένης] p. 735, 10.

4. τοὺς om. A.

—ἐν τῇ] δ' ἐν τῇ A. De numero
ἀστυνόμων deque κοπρολόγοις v.
Boeckh. Inscr. vol. 1. p. 337. et
Æcon. polit. vol. 1. p. 285.

—ἐν ante Πειραιεῖ additum ex
B. et Epitome.

5. δὲ φησι] φασι N., om. F. in
lacuna.

—μέλειν] μέλλειν A.F.N.

6. κοπρολόγων] προλόγων N., qui
in margine habet glossema προοι-

μίων ἥτοι τῶν ὕμνων.

7. Δημοσθένης] p. 383, 5.

8. ἔταξε] ἔλεξε C. τάττει N.
cum Epitome.

—ἥτοι om. N.

—καὶ πίστει] ἢ πίστει C.

13. μεν ἄκουσον] μοι ὁμοσον B.C.
F.G.

14. Λέσβου om. A.

—Ἴσοκράτης] p. 70 d.

15. ἐν 5'] c. 28.

16—18. post glossam ἀτιμος ha-
bent B.F.

16. ἢ βεβαίως et ἢ φανερώς om. C.

ἈΤΙΜΗΤΟΣ ΑΓΩΝ καὶ ΤΙΜΗΤΟΣ: ὁ μὲν τιμητὸς ἐφ' ᾧ τίμημα ὠρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ ἀτίμητος τὸναντίον ᾧ πρόσ-εστιν ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Δημοσθένης κατὰ Μει-5 δίου.

ἈΤΙΜΟΣ: τοῦτο ἰδίως ἔταξε Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, ἡγουν ὃν ἂν τις ἀποκτείνας οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ. φησὶ γὰρ περὶ Ἀρβμίου λέγων ὅτι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν καὶ γένος, καὶ ἄτιμον εἶναι· 10 εἴτ' ἐπιφέρει ὥσπερ ἐξηγούμενος “τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἢν οὕτω τις ἂν “φῆσειεν ἀτιμίαν· τί γὰρ τῷ Ζελεΐτῃ τῶν Ἀθηναίων κοινῶν εἰ μὴ “μεθέξειν ἐμελλεν; ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις, ὑπὲρ “ᾧν ἂν μὴ διδῷ δίκην φόνου δικάσασθαι, καὶ ἄτιμος, φησὶ, τεθνάτω. “τοῦτο δὴ λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι.” 15

ἌΤΤΑ: ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν-

1. καὶ—μὲν τιμητὸς om. 2. ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ τιμητὸς ᾧ (ὁ T.) 4. ἐκ τῶν] ἀπὸ τῶν τίμημα:— 7. ἈΤΙΜΟΣ. ἰδίως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς τὸν ἀτιμώρητον λέγει, τουτέστιν ὃν (ὃν om. D.) ἂν τις ἀποκτενῇ οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς αἰτίας ὁ οἷον (ὁ οἷον libri optimi Suidæ, apud quem vulgo οἷον ὁ. In Seg. p. 459, 25. simpliciter οἷον) τὸν ἄτιμον ἀνελών (ἐλὼν Suidas):— 16. ἌΤΤΑ. τέσσαρα σημαίνει. ἀντί—ἅπανα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δέ—τινα (ἢ ποῖά τινα om.

1. ὁ μὲν τιμητὸς om. C.
2. ὠρισμένον—οὐ κεῖται correctum ex Epitome pro ὠρισμένως—οὐκ ἔστιν. Significationis discrimen inter τιμητὸν et ἀτίμητον ἀγῶνα recte et convenienter usui oratorum (v. Meier. de lite Att. p. 176.) explicat Harpocratio, temere significationes invertunt Lex. rhet. Bekk. p. 202, 7. et Seg. ib. p. 459, 26.

—ἐκ τῶν] αὐτῶν F.
—ὠρισμένον] ὠρισμένως A.B.C. F. Ald.

4. μηδὲν—διατιμῆσαι] οὐδὲν—τιμῆσαι B.C.F.G., reliquis Αἰσχ.—Μειδίου omissis.

4. δεῖν] δεῖ C.

5. Αἰσχίνης] p. 84, 7.

5. Δημοσθένης (καὶ δ. Ald.)] p. 543, 16.

7. ἔταξε] ἐτάξατο C.F. ἐδέξατο B.—Δημοσθένης] p. 121, 27.

10. αὐτὸν καὶ γένος Valesius. Libri αὐτῶν καὶ γένους.

12. κοινῶν εἰ ex Demosthene re-stitutum. Libri, ut videtur, omnes κοινωνεῖ εἰ.

13. φονικοῖς] φοινικοῖς C. φοινικῆς F.

14. δίκην φόνου] φόνον A.F. Ald. Apud Demosthenem vulgo δίκας φόνου, sed δίκας in libris aliquot omisso.

15. τοῦτο] τοῦτον A.B.C.F.

—τοῦτων] τοῦτου G.

16. μὲν om. B.C.F.

—Ἀντιφῶν—Φιλιππικοῖς om. C.

—τοῦ] τῶν A.B.F. Ald.

δίῳ φόρῳ, ἀντί δὲ τοῦ τίνα ἢ ποιά τίνα Δημοσθένης Φιλίππικοῖς.
ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἅττα.

[πυθοῦ χελιδῶν πηνίκ' ἅττα φαίνεται.]

ἌΤΤΗΣ : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ Ἄττης παρὰ Φρυξί
μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. τὰ δὲ περὶ 5
αὐτὸν δεδήλωκε Νεάνθης· μυστικὸς δὲ ὁ λόγος.

ἌΤΤΙΚΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ : Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας ἀντὶ τοῦ πα-

Seg. p. 461, 9 : habet Suidas) παρὰ Δημοσθένη (corrige Δημοσθένη) ἐν
Φιλίππικοῖς. ἐνιαχοῦ παρέλκει τὸ ἅττα :—

4. ἌΤΤΗΣ—ὁ om. 5. θεῶν :— 7. κατὰ] ἐν τῇ κατὰ Ζ.

1. Δημοσθένης] p. 54.

2. τὸ ἅττα] Quæ sequuntur om.
C.P.

3. πυθοῦ] Libri χίῳνι που πίθου, quod χίῳνι που πίθου scriptum in B., χιωνιοπου πίθου in M. In Ald. ante χιωνί που asteriscus *, quo lacuna significatur. Scripturam corruptam repetit Philemo §. 43. p. 16. ed. Burn. qui post ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἅττα pergit, ὡς τὸ χιονίπου πίθου—φαίνεται. qui χιονίπου (quod in Χιωνίδου mutari voluit Sturzium in Annot. ad Etym. M. p. 772.) pro genitivo nominis videtur habuisse, cui ὡς τὸ ex sua ipsius conjectura præfixit, qua sane opus foret, si vera illa esset opinio : nam simplex genitivus repugnaret consuetudini Harpocratonis. Mihi non dubitandum videtur quin χιωνι (vel χίῳνι) που illud ex πυθοῦ χελιδῶν vel etiam ἐνιαχοῦ conflatum sit, Harpocratonis autem oratio, ut in Epitome, finiatur verbis ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἅττα, quibus ab interpolatore tralaticium istud particularum πηνίκ' ἅττα exemplum adjectum est. Versus ipse comici est non nominati, de quo schol. Platonis p. 371, Ἄττα : τοῦτο φιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἅτινα.—ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται.—Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (v. 630.) “Ὅστις σκαλαθυρμάτι “ ἅττα μικρὰ μανθάνων.” Ἐρατοσθένης

δὲ χρονικῶς αὐτὸ φησι παραλαμβάνεσθαι “πυθοῦ χελιδῶν πηνίκ' ἅττα “ φαίνεται” καὶ πάλιν “Ὀπηνίκ' ἅττ' “ ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχοῦμενοι.” In priore versu apud Siebenkeesium p. 23. et apud Ruhnkenium p. 35. est πίθου χελιδῶν κάποθ' ἅττα. Et πίθου ceteri quoque grammatici præbent. πυθοῦ χελιδῶν Dobræus in Appendice ad Kiddii Miscellanea Porsoniana p. 383. Comparandum autem Thesmophoriazusunum initium, ὦ Ζεῦ, χελιδῶν ἄρά ποτε φανήσεται ; Corrupte Etymolog. M. p. 167, 46. —ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει, Πήθον χελιδῶν τηνίκ' ἅττα γίνεται· λέγει ὅποτε χελιδῶν γίνεται. Breviter Suidas in ἅττα annotavit comicum quendam ἅττα ἐπὶ χρόνου dixisse. Eustath. ad Homer. p. 148. extr., apud quem ipsum quoque πίθου scriptum falso accentu, diserte tribuit Aristophani, fortasse non alio argumento quam quod ἐκ τοῦ κωμικοῦ citatum reperisset.

4. Ἄττης] ἄττις Ald. utrobique ἀττήσυνος Α. ἀττήσυνος F. ἀττήσυνος M. : quæ corrupta sunt ex Ἄττης Ὑης, quod legitur apud Demosthenem p. 313, 27.

— Δ. ὦ. Kr. om. C.

6. αὐτὸν] αὐτῶν Α.Β.

— δεδήλωκε Νεάνθης] δεδήλωκεν ὁ ἄνθρωπος Α. Ald.

7. Δημοσθένης] p. 1370 extr.

λαιοῖς τὴν γὰρ τῶν καθ' ὁμοειδέων γραμματικὴν ὁφείποτε παρὰ τοῖς Ἰωσιν εὐρεθῆναι. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ κ' τῶν Φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας, ἃς οὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων.

ΑἰΘΕΝΤΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους. ἐν τῷ πρὸς 5 Ἰσοδῆμον ἰδίως ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ', οἱ δὲ ἐτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους· ὁ γὰρ αὐθέντης αἰεὶ τὸν αὐτόχειρα δηλοῖ.

ΑἴΛΕΙΟΣ: ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μενάνδρος.

ΑἴΛΙΑ: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος ἥτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μικρὰς αὐλᾶς.

ΑἴΛΙΖΟΜΕΝΟΙ: ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας.

2. εὐρεθῆναι:— 5. ἐν—Ἰσοδῆμον om. 6. ἰδίως αὐτὸ ἔταξεν οἱ καίτοι 7. δηλοῖ] σημαίνει 8. αἴλειος] αἴλιος (αἴλειος apud Suidam, sed contra seriem literarum) οἰκίας:— 10. ΑΥ'ΑΙΑ. ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις ἢ ἀντὶ τοῦ (τὰς addunt Suidas et Seg. p. 463, 17.) μικρὰς αὐλᾶς. οὕτω Λυσίας καὶ Αἰσχίνης:— 12. ΑΥ'ΑΙΖΟΜΕΝΟΙ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κ.:—

2. Θεόπομπος—Ἰώνων om. C.

— ἐσκευωρῆσθαι] Hoc nescivisse Craterum, qui hoc monumentum in ψηφισμάτων collectionem receperit, ut discimus ex Plut. V. Cimon. c. 13., monet Meinek. ad Steph. Byz. p. 717.

3. ἃς οὐ τοῖς] οὐ τοῖς N. Ald. οἷς οὐκ B.F. οἷς A.

4. ἐστηλιτεῦσθαι, quod om. Ald., ex cod. Morelli addidit Maussac. ἐστηλίτεται A.B.F. ἐστηλίτευσσε N.

5. Inter ΑΥ'ΘΕΝΤΗΣ et Λυσίας Ald. inseruit ὁ αὐτόχειρ ἢ ὁ αὐτὸν ἀναγρῶν. διὸ παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης, quæ nullo in codice exstant, sed ex Suida s. v. αὐθέντης sunt illata.

— Λυσίας] Λυσίας δὲ Ald. scripsit, ut hæc cum verbis modo memoratis cohærere viderentur. Non habet Suidas.

— τοῦ et ἐν τῷ πρὸς Ἰσοδῆμον om. C. “Articulus τοῦ cum in co-“ dicibus ceteris exstet, arguit in “ his verbis aliquid vitii inesse. “ Puto igitur scribendum esse ἐν

“ τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου” qua in oratione αὐθέντης nunc “ non exstat, sed aut in lege aliqua earum erat quas Euphiletus “ §. 28. 30. 31. recitari jubet, aut “ Harpocr. de orationis nomine er-“ ravit.” SAUPP. in Fragm. Orat. p. 187.

5. ἐν τῷ ante πρὸς om. Ald., nulla post Ἐρατοσθένους posita interpunctione.

6. οἱ δὲ A.B.C.F. καίτοι Ald., δὲ omisso.

— τοὺς φόνους] τοὺς εἰρ φόνους A. cum lacuna.

7. αἰὲ om. B.C.F.G.

8. ΑΥ'ΑΕΙΟΣ] αἴλιος F.N. cum Epitome.

10. ΑΥ'ΑΙΑ] αὐλία Epitome ac- centu vitioso. Recte Ald. et co- dices, nisi quod αἴλλα F., αὐλία N.

— Διοδότου] διοδήτου B.

— Αἰσχίνης] p. 70, 23.

11. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.

— τοῦ alterum om. C.

— μικρὰς] τὰς μικρὰς A, C. Ald. μακρὰς N. τὰς μακρὰς B.F.

Αὐτοδικεῖν· ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρίζειν Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομεδόντος.

Αὐτοκλείδης· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον.” οὗτοι παιδερασταὶ σφυδρὶ, ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. 5

Αἶ· Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ πάλιν ἐν τῷ κατ’ Ἀφόβου α’.

Αὐτολήκτωι· Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοιμοὺς πᾶν ὅτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους, ἢ αὐτουργοὺς, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοιμοὺς καὶ οἶον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας 10 καὶ ὑβρίζοντας. ἢ λέγοι ἂν τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τε Ἡνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. ὅτι δὲ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ· ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν, Μέ- 15 νανδρος Τροφωνίῳ.

Αὐτόλτκος· Λυκούργου λόγος ἐστὶ κατ’ Αὐτολύκου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. οὗτος δὲ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἐάλω,

1. ΑΥΤΟΔΟΚΕΙΝ (αὐτοδικεῖν Z). Δεῖναρχος ἀντὶ—ὀρίζειν:— 3. ΑΥΤΟΚΛΕΙΔΗΣ. Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασταὶ διεσύροντο:— 6. ἐν—α’ (α’ om. D.) ante ἀντὶ 7. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ D.Z. ἀντὶ] ἀπὸ D. εὐζώνως 8. καὶ ἐτοιμῶς (καὶ ἐτοιμῶς om. D.) In adverbis εὐζώνως καὶ ἐτοιμῶς consentiunt Z. et libri quidam Suidæ: alii εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοιμοὺς, quod est in Seg. p. 465, 18. 11. λέγοι ἂν om. 15. ληκύθοις (sic D.; ληκίθοις E.T.) ἀργύρια (τὰ ἀργύρια Z.). καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον—μαστιγοῦν:— 17. ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ. Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν καὶ τοὺς οἰκείους—δικασταί:—

1. ΑΥΤΟΔΙΚΕΙΝ] αὐτοδικεῖν A. B.F. Ald. cum Epitome, quacum consentit Seg. p. 465, 14. Suidæque editio Mediol.: nam codices Suidæ αὐτοδικεῖν, ut videtur.

2. κατὰ] κατὰ τοῦ F.

3. Αἰσχίνης] p. 8, 11.

—Κηδωνίδην] Libri κυδωνίδην. Correctum ex Epitome. Nomina-
tivos κυδωνίδης, αὐτοκλείδης, θέρσαν-
δρος ponit Ald. Et sic N., nisi
quod θέσανδρος, quemadmodum θέ-
σανδρον C.F. De quo v. quæ s. v.
Θέρσανδρος dicentur.

4. οὗτοι om. N. Pro eo ὡς Ald.,

qui etiam diseύροντο (i.e. διεσύροντο)
addidit ante ὡς καὶ, utrumque ex
Epitome.

6. ΑΥΤΟ Δ.—Ἀφόβου α’. om. C.

7. Δημοσθένης] p. 1261.

12. μίξεις] πράξεις N.

—ἀργύριον] ἀργύρια M.N.

14. Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ Maussa-
cus. Libri δὲ φίλον (δὲ δίφιλον F.
O.) τὸν ἀποβάτην. Articulum τῷ
malim omitti ὅτι autem pendet ab
verbo δηλοῖ intelligendo, ut p. 76, 5.
et alibi.

καὶ κατεψηφίσαντο, αὐτοὶ οἱ δικασταί, ὡς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους.

Αἴτομακεῖν: τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου, οἷον εἰάν τις εἰς πρατῆρα ἀνάγῃ, πρὸς ἐκεῖνον ἀποφαίνει τὴν δίκην οὔσαν καὶ εἰάν τις παρέχῃ τὸν διαμαρτυροῦντα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, αὐτὸς μὲν οὐκέτι ἀγωνίζεται, πρὸς δὲ τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐστί. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐκλέους χωρίου ἐξούλης.

Αἰτόχθονες: οἱ Ἀθηναῖοι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας “μόνοι γὰρ τῶν πάντων αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ.” Ἀπολλοδώρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναί φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, 10 τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὔσαν πρῶτοι εἰργάσαντο· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐπήλυδας. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ γῆς φανῆναι. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὡς Ἑλλάνικός φησι, καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι. 15

Ἀφαίρεσις ἰδίως λέγεται ἢ εἰς ἐλευθερίαν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας.

Ἀφαρέτς: οὗτος Ἰππίου μὲν ἦν υἱὸς, ἐνομίζετο δὲ Ἰσοκράτους.

Ἀφανὴς ὀτσία καὶ φανερά: ἀφανὴς μὲν ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἐγγεῖος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱππο- 20 θέρσην.

3. ἑτέρου:— 8. Ἀθηναῖοι ἢ ἐπεὶ τὴν—εἰργάσαντο, ἢ διὰ—αὐτοὺς ἐπήλυδας (ἐπιλυδας T). αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο:— 16. ἈΦΑΪΡΕΣΙΣ. Ὑπερείδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει:— 18. ἈΦΑΡΕΥΣ—Ἰσοκράτους om. (Quæ de Aphareo tradit Suidas aliunde sumsit.) 19. ἈΦΑΝΗΣ ὈΤΣΙΑ λέγεται ἢ ἐν—ἐγγεῖος. οὕτω Λυσίας (οὕτω Λυσίας om. D.):—

2. κατὰ Λεωκράτους] p. 154, 31.
3. ἀλλὰ] καὶ N.
6. μὲν] μὲν γὰρ A. Ald.
7. Λυσίας—ἐξούλης om. C.
—κατ' om. Ald. Pro eo autō affertur ex B.F. ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Maussacus. Quæ oratio memoratur a Polluce 7, 200.
—Εὐκλέους] εὐθυκλέους Ald.
8. Δημοσθένης] p. 424 etc.
—ἐν τῷ] περὶ τῆς A.B.F. ἐν τῷ περὶ τῆς Ald.
9. πάντων] ἀπάντων F.
—ἐστέ om. Ald.

10. φησιν om. B.C.F.
12. Πίνδαρος] Fragm. 140.
13. φασιν] φησιν B.C.F.
—δὲ om. B.C.F.
14. Ἀρκάδες] οἱ ἀρκάδες A.
16. Ὑπερείδης] Seg. p. 468, 18. in codice (cui Ὑπερείδης substituit Bekk.) Scribatur Ὑπερείδης. Ὑ. ἐν τῷ κ. Ἀ. om. C.
17. Ἀρισταγόρας] ἀριστοαγόρου A. Ald. ἀριστοαγείονος B.F.
20. σώμασι] δώμασι M.
—ἐγγεῖος] ἐγγυος B.C.

ἌΦΕΙΣ καὶ ἈΠΑΛΛΑΞΑΣ: τὸ μὲν ἀφείς, ὅταν ἀπολύσῃ τις τινα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μὲν τις αὐτῶν μόνων ὧν ἂν ἐγκαλῇ, ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μὴδὲ ἄλλον τινὰ λόγον ὑπολίπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ “ἢ ἀπαλλαγὴ τις αὐτῷ γένηται παρ’ ἡμῶν κυρία.”

ἈΦΕΙΣ ΤΗΝ ὑΠΕΡΑΝ ΤὸΝ ΠΟΔΑ ΔΙΩΚΕΙ: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους α’. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα καὶ 10 περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δ’ εἰσὶ ναυτικά σχοίνοι, αἷς μετὰγεται τὸ κέρασ.

ἈΦ’ ἘΣΤΙΑΣ ΜΤΕΙΣΘΑΙ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. ὁ ἀφ’ Ἐστίας μνούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως. κλήρω δὲ λαχὼν ἐμνεῖτο.

ἈΦΟΡΜΗ: ὅταν τις ἀργύριον δῶ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται ἰδίως 15 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

1. ἀφείς ἐστιν ὅταν τινα om. Suidas et Seg. p. 469, 16. 3. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. ἔστιν δὲ καὶ οὕτως (οὗτος T.) Quæ post Ἰσαῖος sequuntur om. Seg. p. 469, 18, habet Suidas. 4. ἀφίησι τις μόνων ἐκείνων ὧν ἐγκαλεῖ 5. ὅταν δὲ μὴ ἄλλον τινὰ ὑπολίπηται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκ. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρὰ Δημοσθένει:— 9. ΔΙΩΚΕΙ (διώκει D.). παροιμία παρὰ Ὑπερίδῃ ἐπὶ τῶν παριέντων μὲν τὰ σπ. περὶ δὲ τὰ— 13. Ἰσαῖος—ὁ om. 14. ἦν:— 15. ἈΦΟΡΜΗ. ὅταν—Ἀττικοῖς] ἀφορμὴ. (ἀφοδος D. ἀφ’ ἧς ὁρμώμενός τις σώζεται insertum ap. Suidam) ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ (δώσει Suidas, ubi tamen δώσῃ in cod. Bruxell.) ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται:— (In Seg. p. 472, 6. hæc aliunde interpolata, ἀφορμὴ.

1. τις om. A.B.C.F.N.
3. Δημοσθένει] p. 952. Demosthenis testimonio Isæi additum fuisse ex Epitome colligi potest.

— ἐν τῇ ὑπὲρ] ἐν τῇ Γ (vel Γ^η) περὶ A.B.F. et, omisso τῇ, C.

4. παραγραφῇ] παραγραφῆς A. περιγραφῇ B.C.F.

— δὲ om. B.

5. ὧν ἂν] ὧν ἂν τις C.

— ἀπαλλάττει] ἀπαλλάττειν A.B. C.F. Ald.

— μὴδὲ] μὴ B.C.

6. Δημοσθένει] p. 944. Δ.—κυρία om. C.

7. γένηται] γένοιτο N.

8. ἡμῶν] ἡμῶν F.N.

— κυρία] κυρίως N.

10. τοῦ om. B.C.

— ταρίχους] ταρίχου C.F.

11. ὑπέραι δ’ εἰσὶ ναυτικά σχοίνοι] De his dixit Boeckh. ad inscr. naval. p. 153. seqq.

13. ἈΦ’] ἀφ’ ἐστίας ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀφ’ Ald. ex Suida.

14. κλήρω δὲ λαχὼν Sauppium Fragm. p. 237. Legebatur καὶ ὁρῶ δὲ λάκων. καὶ ὁρῶ—ἐμνεῖτο om. C.

15. δῶ] ἐνδῶ A. δώσῃ Ald.: unde δῶ eis Salmasius et Valesius.

— ἐνθήκην] ἐνθήκη B.C.F.

— ἰδίως om. C.

www.libtoal.com.cn

ἈΦΟΣΙΩ: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφαγνίζω Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὥσπερ ὀσίας ἔνεκεν, ἀφοσιώσασθαι εἶπεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα.

ἈΦΡΟΔΙΣΙΟΝ: ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος.

ἈΦΊΑΣ: Ὑπερείδης κατ' Ἀρισταγόρας. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ἔται-
5 ρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν β'.

ἈΧΑΡΙΣΤΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν.

B

ΒΑΛΒΪΣΙΝ: Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὕσπληγχα γινομένη γραμμὴ διὰ 10 τὸ ἐπὶ ταύτης βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβίς καλεῖται.

ΒΑΡΑΘΡΟΝ: ὄρυγμα εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλ-

ίδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἡ πάροδος λέγεται, ἣν νῦν πολλοὶ πρόχρειαν καὶ ἐνθήκην λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἡ ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται.)

1. ἀφανίζω (sic etiam Seg. p. 472, 1: ἀφαγνίζω Z. et Suidas.) κατὰ Κτ. om. 2. ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει:— 5. ἈΦΥ'ΑΣ (ἀφνύας E.T.). ὀνόματα ἑταυρῶν ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερίδῃ:— 7. Verba οὕτως ἀντιφῶν in D. supra post ὀνόματα ἑταυρῶν trajecta. 9. Ἀ. περὶ ὁμονοίας om. 10. ὕσπληγχα 11. ἐπ' αὐτῆς 12. ὄρυγμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ (ὁ om. D.) τῆς Ἰπποθωντίδος (Ἰπποθωντίδος T.) δῆμος τοὺς ἐνέβαλλον (ἐνέβαλλον Suidas). ἐν δὲ Φιλιπποῖς ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν

1. ἀφαγνίζω] Libri ἀφανίζω, quod ἀσφαλίζω scriptum in N., omisum in C. Correctum ex Suida.

— Αἰσχίνης] p. 70, 29.

4. ἔδος] εἶδος A.

5. Ὑπερείδης] Hyperidis verba attulit Athen. 13. p. 586 a.

— Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου B.F. Ald.

— ὄνομα] ὀνόματα A.F. Ald. ἐπω-
νυμία dixit Athenæus.

7. Ἀντιφῶν] In fragm. ap. Stob. Floril. 16, 27, ubi est ἀχαριστήσαντι.

9. ΒΑΛΒΪΣΙΝ—ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρ-
χαῖς] Legebatur βαλβίς—ἡ ἀρχή. Mutavi ex Epitome, quacum non solum Suidas, sed etiam Etym. M. p. 186, 22. consentit.

10. γινομένη] γενομένη B.C. ἀγο-
μένη conjecit Bekkerus.

11. ἐπὶ ταύτης] ἐπὶ ταύτην B.C.

12. εἰς ὃ τοὺς] Legebatur εἰς ὃ ὁ δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος τοὺς. Ejeci verba ab Bekkero seclusa, de quibus non satis probabilia proposuit Meier. de bonis damn. p. 19. glossa usus Lexici rhet. in Bekk. Anecd. p. 219, quæ alio ex fonte fluxit. Mihi non dubitandum videtur quin ὁ δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος alius glossæ reliquiæ sint quæ in vicinia posita fuit. Ea vix alia esse potest quam Ἀχερδοῦς, quem pagum tribus fuisse constat Hippothontidis.

— ἐνέβαλλον] ἐνέβαλλον A.B.L. ἀνέβαλλον C.

λον. Δημοσθένης δὲ ἐν Φιλιππικοῖς οὐ κυρίως αὐτὸ λέγει, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ.

ΒΑΣΑΝΟΣ: Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται, ἥ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Ὑπερίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀντίου τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα βασάνους ὠνόμασε.

ΒΑΣΙΛΙΚὴ ΔΙΑΔΡΟΜή: ἔοικεν ἡ γενομένη διαδρομὴ τοῦ βασιλέως παρόντος, ὅσπερ εἷς ἐστὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐπ' ἀρχόντων, βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖσθαι. Δείναρχος κατὰ Πυθέου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΟΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. 10 β' εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασιλείος. ἔστι δὲ καὶ τρίτη τις, ἥ πάλαι μὲν Πεισιανάκτειος καλουμένη, Ποικίλη δὲ μετονομασθεῖσα.

ΒΑΣΚΑΙΝΕΙ: ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τούτοις “βάσκανον 15 “ δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακὸς οὐκ ἔστι πολίτευμα ἐμὸν” ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

3. ΒΑΣΑΝΟΣ. λίθος ἐστὶν ἡ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ— 5. ἀναγραφόμενων 7. ἔοικεν om. 8. τοῦ βασ. παρόντος διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν—ἀρχόντων, ὃς βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται:— 10. Δ.—α' om. 12. τρίτη, ἡ πάλαι μὲν πινάκτιος (apud Suidam πανάκτιος, nisi quod codex Leid. παανάκτιος, quod proxime abest ab πινάκτιος, Bruxellensis πανάκτειος.) ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετονομάσθη ποικίλη:— 15. οὕτω Δημοσθένης 16. οὐκ] οὐδὲν ἐμὸν φησιν, ἀντὶ

1. Δημοσθένης] p. 101, 1. 135. extr.

3. Ἀντιφῶν] In alterutro Ἀληθείας λόγῳ, ut probabiliter conjecit Sauppis Fragm. Orat. p. 277. Ἀντιφῶν om. B.C.G.

4. Ὑπερίδης—ὠνόμασε om. C.

—δ' om. B.

5. ἀναγραφέντα] Legebatur ἀναγραφόμενων. Correx. Bekk. ex N. qui ἀναγραφέν.

7. γενομένη] γινομένη Bekkerus. Lampadephoriam equestrem intelligendam esse (de qua Plato Rep. 1. p. 328 a. Pollux 8, 90.) probabiliter conjecit Sauppis in Fragm. p. 328. collato λαμπάδιον. quod ex eadem Dinarchi oratione memorat Harpocrat. 10.

7.—9. ΒΑΣΙΛΙΚΗ—καλεῖσθαι] His Epitomes scripturam substituit Ald. ex Suida.

9. Πυθέου] πυθίου B.C.L.

10. Δημοσθένης] p. 776, 20.

—ἐν τῷ om. B.C.L.P.Q.

12. μὲν om. L.

—Πεισιανάκτειος Maussacus. Legebatur ἀνάκτιος (ἀνάκτειος L.). Veræ lectionis vestigium servatum in Epitomes scriptura πινάκτιος.

15. Δημοσθένης] p. 271, 21.

—τούτοις A.B.C.L.N.P.Q. Legebatur τοῖς ἐξῆς, quod est etiam in Epitome. Id si scripsit Harpocrat. 10, memoriae errore scripsit. Nam verba allata non ἐν τοῖς ἐξῆς leguntur, sed supra p. 263.

ΒΑΣΑΝΙΣΑΣ : ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου παρ' Ἀττικοῖς.

ΒΑΤΑΛΟΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. κεκωμῶδῃται δὲ ἐπὶ μαλακία. Εὐπολὶς δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναιδούς βατάλους καλοῦσι.

5

ΒΑΤΒΟΤΣ : ὄνομα γυναικός.

ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ : δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν δικάζονται οἱ ὠησάμενοί τι τῷ ἀποδομένῳ, ἂν ἕτερος μὲν ἀμφισβητῇ τοῦ πραθέντος, ὃ δὲ μὴ βεβαιοῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνου δοθέντος, εἴτα ἀμφισβητήσαντος τοῦ πεπρακότος, ἐλάγχχανε τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην ὃ τὸν ἀρραβῶνα δούς τῷ λαβόντι. Λυσίας ἐν δυσι λόγοις.

ΒΗΣΑΙΗΣ : Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπολογίᾳ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος ἢ Βῆσα.

1. δοκιμάσας κέχρηται (τούτῳ addit D.) σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι :—
3. ΒΑΤΑΛΟΣ. κύριον ὄνομα (ὄνομα κύριον D.). κεκωμῶδῃται—λέγει. καὶ ἴσως ἔνθεν μὲν (ἴσθι ἔνθεν D. sine μὲν)—(Totam gl. om. Suidas : nam quæ s. v. Βάταλος habet aliunde sumta sunt.) 6. ΒΑΒΟΥΣ. γυναικός] κύριον Suidas. 7. ἐστὶν ὄνομα τι :— 12. ΒΗΣΑΙΗΣ (βησηίς D.). δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα :—

2. ἐπὶ] ὑπὸ A. Ald.

3.—p. 73, 7. om. C. Post Βάταλος Ald. addidit βδελυρὸς, αἰσχρὸς ex Suida et post παραπρ. pergit, οὕτω τὸν δημοσθένην ὠνόμασε. κεκωμῶδῃται γὰρ ἐπὶ—

— Αἰσχίνης] p. 41, 13. ubi vid. schol. annot. p. 61, 4. ed. Oxon. Doctior est scholiastæ annotatio ad orat. Timarcheam p. 32, 21.

— ἐν τῷ] ἐν τῇ περὶ Ald. In A. est ἐν τῇ παραπρεσβείᾳ, in B. ἐν τῇ κε παραπρεσβείᾳ.

4. δὲ om. B.

— ἔνθεν] ἔνθεν καὶ L. ἐνθένδε Toupus.

6. ΒΑΥΒΟΥΣ Maussacus. βαυβος O. βαβοῦς A.B.L. cum Epitome. βαβοῦς, βαβῶ Ald.

— γυναικός] κύριον B., ut Suidas.

8. τῷ ἀποδομένῳ L. τῷ ἀπολουμένῳ A. τῶν ἀπολομένων B. τῶν πωλουμένων N. τῷ πωλουμένῳ Ald. Comparandum Lex. rhet. Bekk. p. 220, 1. βεβαιώσεως : δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν ἐδικάζοντο οἱ ὠησάμενοι κατὰ τῶν ἀποδομένων, ὅτε ἕτερος ἀμ-

φισβητοῖ τοῦ πραθέντος, ἀξιούντες βεβαιοῦν αὐτοῖς τὸ πραθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνου δοθέντος. ἐπὶ τούτους οὖν ἐλάγχχανον τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην οἱ δόντες τὸν ἀρραβῶνα τοῖς λαβοῦσιν, ἵνα βεβαιωθῇ ὑπὲρ οὗ ὁ ἀρραβῶν ἐδόθη.

8. ἕτερος] ἑτέρου B.

— τοῦ] περὶ τοῦ N.

— ὁ addidit Gronovius.

9. ἐνίοτε δὲ καὶ A.B. cum Lex. rhet. l. c. Aberat δέ.

— μόνου] μόνον A.B.L.N.

— εἴτα] εἴτα καὶ B.

10. τοῦ πεπρακότος] Sensus postulat ἑτέρου vel simile quid. Sauppius Fragm. p. 214. correxit τον, delete πεπρακότος.

12. ΒΗΣΑΙΗΣ] Scribatur Βησηίς. Correxerit Sauppius Fragm. p. 208. praeunte Hemst., qui Βησαιῖς correxerat. In inscriptionibus utraque scriptura reperitur, Βησαιῖς et Βησαιῖς. Simplex σ diserte testatur Strabo 9. p. 426.

13. Βῆσα Bekkerus pro Βῆσσα.

ΒΙΑΙΩΝ : ὄνομα δίκης κατὰ τῶν βία πραττόντων ὁτιούν· ὁ δὲ ἀλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ὅσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαίων. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων μόνον οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων.

ΒΛΙΜΑΖΕΙΝ : τὸ ταῖς χερσὶ διαβλῖβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλιῖναι ΒΛΙΣΑΙ λέγεται.

ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ : Δημοσθένης Φιλίππικοις. ἑορτὴ τις Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη, ἣν φησι Φιλόχορος ἐν β' νενομίσθαι ἐπειδὴ Ἴων ὁ Ξούθου ἐβοήθησε σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Ἐρεχθέως βασιλεύοντος. βοηδρομεῖν γὰρ τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν.

1. δίκης ἐστὶ κ. 2. ἀποτίνει] ἀποτίνει E.T. et Suidæ codex Bruxell. ἴσον] ἴσον (sic) D. ὅσον om. 3. βιαίων] βιαιοι 4. μόνον om.

7. βλίσαι Ζ. 8. ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ (βοήδρομία E.T.). βοηδρομεῖν μὲν τὸ—δραμεῖν, ἔστιν δὲ ἡ βοηδρομία ἑορτὴ τις Ἀθ. καλ. καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν Ἴων (ἴων D. Ἴων excidit ap. Suidam) ὁ Ξούθου σπουδῇ πολλῇ πολ.—Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν :—

2. ὅσον addidit Buttmannus ex Demosth. p. 528, 20. ὦν δὲ μικροῦ πάνν τιμήματος ἄξιόν τις λάβη, βία δὲ τοῦτο ἀφέληται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ προστιμᾶν οἱ νόμοι κελεύουσιν ὅσον περ δὴ τῷ ιδιώτῃ.

3. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.

— δὲ om. A.N.

— βιαίων Hemsterh. Legebatur βιαιοι.

4. δῆλον] δῆλόν ἐστιν B.L.N.P.Q.

— μόνον om. Epitome, quo deleto etiam verba ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων delenda erunt, quæ om. A.B.L.P.Q., habet vero Epitome. De quo Sauppius Fraggm. p. 208. "Quæ post λόγοι βιαιοι sequuntur addita sunt, quod, cum postea in scholis rhetorum caussæ βίας de vi virginibus illata sæpissime tractarentur, actiones βίας et βιαίων confundi solebant: cf. schol. Platon. p. 405. ed. Bekk. "Confuderunt etiam grammatici ii qui h. l. et μόνον et ἀλλὰ καὶ

"ἐπ' ἄλλων addiderunt." Quæ scholiasta Platonis tradit de σχολικαῖς ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς βίας ἐγκλημά ἐστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον deque discrimine βιαίων et βίας, eadem fere leguntur in Lexico rhet. in Append. ad Photium p. 665, 26. In verbis Harpocrationis ut vulgo scripta leguntur nihil est quod reprehendas.

4. οὔτε τὸ] οὔτε γὰρ τὸ L.

7. ΒΛΙΣΑΙ] ὁ καὶ βλίσαι Bernhardus ad Suidam vol. 1. p. 1001. delete puncto post διαβλῖβειν. Male.

8. ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ] βοηδρομία B. C.L. Ald. cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 37.

9. ἐν β' om. C.

10. πολλῇ addidi ex Epitome. Neque enim verisimile est Epitomatore hoc de suo adjecisse.

11. γὰρ om. B.C.

12. ὠνομάζετο] ὠνομάζεται B.C.

ΒΟΘΗΝΟΣ: τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης μνημονεύει τοῦ τόπου καὶ Καλλισθένης.

ΒΟΛΕΩΝΕΣ: ὁ τόπος ὅπου ἡ κόπρος βάλλεται βολεῶν καλεῖται. Νίκανδρος ἐν γ' Ἀττικῆς διαλέκτου “βολεῶνας ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς 5 “οὓς τὰ κόπρια ἐκφέρει.” οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων καὶ ἄλλοι.

ΒΟΜΒΤΑΙΟΣ: ζῶον παραπλήσιον μελίττῃ, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου. Ἰσοκράτης Ἑλένης ἐγκωμίῳ.

ΒΟΥΛΑΙΑ: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους ἐνδείξει “μαρ- “τύρομαι τὴν Ἑστίαν τὴν βουλαίαν,” οἶον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυ- 10 μένην.

ΒΟΥΛΕΙΑ: τὸ ἐκ τῆς βουλῆς ὄντα πράττειν ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

ΒΟΥΛΕΥΣΕΩΣ: ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμά- τωιν· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινα κατασκευάσῃ 15

1. ὁδῷ, οὐ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται:— 4. **ΒΟΛΕΩΝΕΣ**. οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων καὶ ἄλλοι:— (Omisit hanc gl. Suidas substituta alia, βολεῶνας: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν οὐ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβά- των βάλλεται. Quæ in Epitome leguntur habet etiam Z. nisi quod ἕτεροι scriptum pro ἄλλοι.) 7. ζῶον ἐστὶ π. 8. βόμβου ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ:— 9. ἐν τῇ κατὰ K. ἐνδείξει om. 12. **ΒΟΥΛΕΙΑ** (βουλεία D. βουλεία recte ap. Suidam) τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλῆς πρ.—προσῆκει. οὕτω Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης:— 14. ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα. πρα- γμάτωιν ταττόμενον. 15. γάρ om. D.

1. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα] Comparanda cum his Lysiae verba in Bekk. Anecd. p. 173, 26. συν- τυγχάνουσιν Ἑρμῶνι ἐς Βόθυνον ἀπι- ὄντι. De quo loco dixit Saupp. ad Fragm. p. 231.

2. καὶ Καλλισθένης addidi ex Epi- tome. καὶ εἶδος ἀστέρως addit Ald.

4. ἡ om. A.B.C.L.N.

— βάλλεται] τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων addit Ald.: quæ ex Suida interpolata sunt.

5. γ'] τρίτῃ Ald. τρίτῳ B.C. ὦ N.

— βολεῶνας] βολεῶνες B.C.

6. ἐκφέρει] ἐκφύρει L.N.

6. οὕτω—ἄλλοι (ἕτεροι Z.)] Hæc

addidi ex Epitome.

7. **BOMBΥΛΙΟΣ**] βομβύλιος A.L. βομβύλιος B.N.

8. Ἰσοκράτης] p. 210 c.

— Ἑλένης] ἐν Ἑλένης C. Solam literam ε cum lacuna habet L.

9. τῇ] τῷ A.B.L.N.

— κατὰ om. B.N.

10. τὴν Ἑστίαν] γὰρ ἐστίαν G.

— οἶον] οἶον γὰρ B.C.

12. **ΒΟΥΛΕΙΑ**] βουλία A.N. βου- λία ἢ ἀβουλία B.C.

13. Θεσμοφοριαζούσαις] 809.

14. δυοῖν] δυεῖν N.

15. πραγμάτων ex Epitome pro πραγμάτων.

— τις ante ἐξ collocat C.

θάνατον, εἴαν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς εἴαν τε μὴ, τὸ δ' ἕτερον ὅταν ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ αὐτὸς δικάζῃται τιμῇ ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μάρτυς Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην, ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγων εἶναι τὰς δίκας, Δεῖναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Πιστίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ τῷ Ἰσαίῳ συμφωνεῖ. περὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. Ὑπερίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους α' ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα ἰδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι.

ΒΟΥΤΑΔΗΣ : δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς Βούτεια, ἀφ' ἧς οἱ δη- 10 μῶται Βουτάδαι.

ΒΟΥΤΗΣ : οὗτος ἔσχε τὴν ἱερωσύνην· καὶ ἀπὸ τούτου Βουτάδαι καὶ Ἑτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου· τὸ γὰρ ἑτεὸν ἀληθές. Ὅμηρος “εἰ ἑτεὸν σὸς εἶμι.”

ΒΟΥΦΟΝΙΑ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. ἐορτὴ τις ἐστὶ παρ' 15 Ἀθηναίοις.

2. τις ἐγγεγραμμένος αὐτὸς om. 3. γεγραφότι. καὶ Ἰσαῖος μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν β (δύο Suidas) τὸ πρῶτον ἐγκλημα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέλης (ὡσαύτως καὶ Ἀ. om. D.), Δεῖναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τοῦ—πρώτῳ λέγει. ὁ μὲντοι Ὑπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βουλευσεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμβάνει :— 10. δῆμος ἐστὶ τῆς Οἰνηίδος Βουτία, ἀφ' ἧς Βουτάδαι οἱ δημῶται :— 12. τὴν (τὴν om. D.) ἱερωσύνην ἔσχε καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ (δὲ καὶ Suidæ codex Paris. A.) Ἑτεοβουτάδαι—τὸ γὰρ ἑτεὸν ἀληθές (τὸ ἀληθές Suidæ cod. Bruxell.) δηλοῖ :— 15. ΒΟΥΦΟΝΙΑ, ἐορτὴ τις παρὰ Ἀθηναίους τὰ (τὰ om. D.) βουφόνια :— (Explicatius Suidas duabus in glossis aliunde sumtis.)

1. ἐπιβουλευθεὶς] ἐπιβουλευτῆς L.
3. ἐγγεγραφότι] γεγραφότι B. C.
cum Epitome.
— οὖν om. B. C. G.
— μάρτυς Ἰσαῖος] Idem tradunt Harpocratio s. v. ἐπὶ Παλλαδίῳ et schol. Æschinis 2, § 87. eamque sententiam defendit P. G. Forchhammer de Areopago p. 30 sq. Sed cum et is, qui cædem præmeditatus est (φόνος ἐκ προνοίας) et qui invitus aliquem interfecit (ἀκούσιος φόνος) ab alio instigatus vel monitus esse possit, ut faceret id quod fecit, videtur prius illud genus βουλευσεως in Areopago, alte-

rum ad Palladium iudicatum esse. SAUPP. ad Fragm. p. 235.

5. πάγῳ C.

7. Δημοσθένης] p. 778.

8. εἰς] εἰς τὰ A. Ald.

9. κέχρηται] ἐκέχρητο B.

12. καὶ ἀπὸ codices. καὶ οἱ ἀπὸ Ald., quod legit Epitomator.

13. οἱ ἀπόγονοι] Fortasse scribendum οἱ ἀληθῶς ἀπόγονοι. Conf. s. v. Ἑτεοβουτάδαι.

— τοῦ Βούτου] τούτου B. C. G.

— Ὅμηρος] Od. 9, 529.

14. σός] ἔτι σός A. Ald. γε σός ap. Homer.

15. ἐστὶ om. B. C.

ΒΟΥΧΕΤΑ : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν ζ. πόλις ἐστὶ τῆς Ἡπείρου, πληθυντικῶς οὐδετέρως λεγομένη, ἣν Φιλοστέφανος ἐν τοῖς Ἡπειρωτικοῖς ὠνομάσθαι φησὶ διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοδὸς ὀχουμένην ἐκείσε ἐλθεῖν κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν.

ΒΟΥΝΗΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ 5 βοῶνης καὶ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο.

ΒΡΥΤΙΔΑΙ : ὄνομα γένους Ἀττικοῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ΒΩΜΟΛΟΧΕΤΕΣΘΑΙ : κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, ἔτι 10 δὲ καὶ οἱ παραλαμβάνομενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντιες. Φερεκράτης Τυραννίδι

κάπειθ ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ
αἰεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλῶμεθα,
ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ.

15

ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι εὐκολοὶ τινες ἄνθρωποι καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὅτιον ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ
χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

1. Δ.—ζ. om. 2. οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς ἦν φησι Φιλόχορος (φιλόχορος E.T.) ὠνομάσθαι διὰ 4. ἐλθεῖν ἐκεῖ (ἐκείσε D.) 5. ΒΟΥ- ΤΗΣ. αἱ μέγιστα ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο :— 7. Ἀττικοῦ :— 9. βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο 10. καθίζοντες] καθεζό- μενοι D. 11. αὐληταί (αὐλιταὶ E.T.) καὶ μάντιες. ἐκ μεταφορᾶς 16. καὶ τινες εὐκολοὶ καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι 17. τοῦ] τοῦτο D. 18. σκώπτειν, ὥστε τοῦνομα τρία σημαίνει :—

1. ΒΟΥΧΕΤΑ] βουχέτα A. B. L.N.

— Δημοσθένης] p. 84, 23. Δ. ἐν Φιλιππικῶν (φιλιππικῶ B. L. N.) ζ' om. C., solum ζ om. B. L.

2. Φιλοστέφανος] φιλόχορος Ald. cum Epitome et Etym. M. p. 210.

— Ἡπειρωτικοῖς] φιλιππικοῖς B. C.

3. ἐκείσε ἐλθεῖν] ἐλθεῖν ἐκείσε Ald.

4. τὸν] τὸν ἐπὶ L.

5. et 6. ΒΟΥΝΗΣ Maussacus. Libri βώωτης cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 570, 7.

6. τούτῳ] τοῦτο Bekkerus.

7. ΒΡΥΤΙΔΑΙ—Νεαίρας om. C.

— ΒΡΥΤΙΔΑΙ restitui ex Epitome codicibusque Demosthenis p. 1365, 8. (ubi editiones veteres Βρυτιάδας). Legebatur Βρυτάδαι, nisi quod Βρυττάδαι B.

11. ταῖς] ἐν ταῖς L.

— τε om. N.

13. κάπειθ] Libri καὶ ἔπειτα.

— πρὸς τοῖσι (sic Maussacus pro τοῖς) βωμοῖς om. C.

— βωμοῖς] ναοῖς B. G.

16. τούτων ex Epitome pro τούτου.

17. τοῦ] τοῦτο A.

19. χαριεντίζει — βωμολοχεύει] Scribebatur χαριεντίζει — βωμολο-

Γ.

ΓΑΛΗΨΟΣ: Ἀντιφῶν κατὰ Λαισποδίου. πόλις Θράκης, ὡς οἱ τὰς περιόδους γεγραφότες φασίν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαλήψου τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν πέμπτῳ Μακεδονικῶν.

ΓΑΜΗΛΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει καὶ Ἰσαῖος. 5 καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασι φησιν εἶναι γαμηλίαν τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανδήμου, ἐν ᾗ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀποδείξειν τῆς ἐξηγήσεως 10 παραθέμενος.

ΓΑΝΟΣ καὶ ΓΑΝΙΑΔΑ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. χωρία ἐστὶ Θρακικά, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

2. ΓΑΛΗΨΟΣ. (Γαλιψός. ὄνομα κύριον Suidas, duobus tamen codicibus Γάληψος præbentibus). πόλις ἐστὶν (ἐστὶ δὲ πόλις Suidas) τῆς Θράκης (ἐστὶ θράκης D.). ὡς οἱ—φασίν habet D., om. E.T. et Suidas. 3. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαλήψου (codices Suidæ γαλίψου vel γαλήψου) τοῦ ἐκ (ἐκ om. solus D.) Θάσου (θάσου E.T., non Suidas et Etym. M. p. 219, 46.) καὶ Τηλέφης, ὡς Μαρσύας ἐν πέμπτῳ (ἐνπέμπο D.) Μακεδονικῶν:— Verba ὡς Μαρσύας—Μακεδονικῶν solus servavit D., omissa in E.T. et Suida.) 5. ΓΑΜΗΛΙΑ. ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις. ἡ τῶν γυναικῶν ἡ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴ. οὕτω Δίδυμος ὁ γραμματικὸς:— 12. ΓΑΝΟΣ καὶ ΓΑΝΙΑΔΑ (γάνιδα Suidæ codex Leid.). χωρία ἐστὶ Θρακικά:—

χεύη. Apud alios grammaticos, quos indicavi ad Aristoph. Fragm. 212, est χαριεντίζεις—βωμολοχεύει.

P. 76, 19. βωμολοχεύει] βωμολοχεύεις C.

P. 77, 2. ΓΑΛΗΨΟΣ—Γαλήψου] Scribebatur Γάληψος et Γαλήψου contra regulam ab Steph. Byz. s.v. Γαλήψος expositam, quacum conf. Arcad. p. 85, 12. Γαλιψός—γαλίψου Ald. Recto accentu scriptum in C. et rec. N. et, ubi Γαλήψος—Γαλήψου Etym. M. p. 219, 45. Duplici vitio Γάψηλος in libris Thucydidis 4, 107. Accurate de hac urbe dixit Boeckh. Œcon. vol. 2. p. 677.

—ὡς οἱ—φασίν addidi ex Epitomes codice D. Similiter Harpocration s. v. Πύρρα.

3. ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ B.

4. ἐν πέμπτῳ Μακεδονικῶν addidi ex D.

5. ΓΑΜΗΛΙΑ] γαμήλια A.B.L. Ald. Suidæque codex Leid. cum Zonara p. 422.

—Δημοσθένους] p. 1312, 12. 1320, 13.

—ἐν τῇ] ἐν τῷ B.

—Ἰσαῖος] p. 45, 33. ubi aliorum grammaticorum locos de γαμηλία attulit Schæmann. p. 263.

7. γαμηλίαν τὴν D. τὴν γαμηλίαν A.B.C.L. Ald.

—παραθέμενος Maussacus. περιθέμενος A.N. Ald. περιτιθέμενος B.L.

12. ΓΑΝΟΣ] θηλυκῶς add. Ald., om. codices.

—ΓΑΝΙΑΔΑ] γανιάδας B. γανιά-

ΓΕΙΣΙΠΟΤΕ καὶ ΓΕΙΣΙΠΟΔΙΣΜΑ καὶ ΓΕΙΣΙΠΟΔΙΖΕΙΝ : τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν τὸ τοῦτο ποιεῖν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας.

ΓΕΝΝΗΤΑΙ : οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. διηρημένων γὰρ 5 ἀπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαί, ἐκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διήρητο, καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων τριττὺς καὶ φρατρία. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἐκάστη διήρητο εἰς γένη λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ρητόρων τοῦνομα, ὡς 10 καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασεν οὐχ οἱ συγγενεῖς μέντοι ἀπλῶς καὶ οἱ ἐξ αἵματος γεννῆταί τε καὶ ἐκ

3. γεισιποδίζειν δὲ τὸ ποιεῖν τοῦτο :— omisso quod praecedit καὶ. 5. διηρημένων—φρατρία] καὶ γὰρ διήρητο (διήρουντο, hoc accentu, T.) κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διήρητο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττὺς καὶ φρατρία ὠνομάζετο. 9. εἰς γένη διήρητο ἱερωσύναι αἱ] αἱ om. Suidas. 10. ἔστι —γεννήτας καλοῦσιν] καὶ γεννῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ α γένους τῶν λ γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησιν Φιλόχορος (φιλόχωρος D.E.T.) ὀμογάλακτας (ὀμογαλάκτας T.) καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μέντοι τοὺς γεννήτας ἀπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει :—

δους C. Apud Æschinem p. 65. 24. est Γανίδα, et recte fortasse.

P. 77, 12. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

P. 78, 1. ΓΕΙΣΙΠΟΥΣ et reliqua vulgo duplici σ scripta correxi ex Epitome. γεισίπους et γεισιπόδισμα scriptum in titulo de munimentis Athenarum ap. Mueller. in comment. p. 49.

— ἐξέχον] ἔξοχον A.

2. τῆς] τοῦ C.L.

— ἐστι] ἐστι τοῦτο B.

3. ὀργεῶνας] ὀργεῶνα A. Ald. ὀργεῶν ὡ B. ὀργεῶν τρίτῳ C.

5. ΓΕΝΝΗΤΑΙ] γεννηταὶ A.B.L. Ald. γενηταὶ N. ἄλλοι γεννῆται γράφουσι margo N.

6. μέγιστα] μεριστὰ B.C.G. μάλιστα Ald.

8. φρατρία—φρατριῶν] φατρία (unus alterque codex φατριά)—φατριῶν A.B.C.L. Ald.

9. αἱ post ἱερωσύναι om. A. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 1319, 27.

—Ἰσαῖος] γεννῆται p. 64, 35. 65,

2. 66, 7. 68, 4; συγγενεῖς p. 63, 3. 66, 13.

— δ' additum ex A.L.

12. τοὺς συγγενεῖς γεννήτας] συγγενεῖς τοὺς γεννητὰς N. συγγενεῖς τοὺς γεννήτας Schœmann. ad Isæum p. 356. Idem vulgatæ scripturæ sensus; vide exempla similia hujus verborum collocationis quæ attuli ad Demosth. p. 630, 28. vol. 6. p. 902.

— συγγενεῖς] συγγενεῖς A.B.C.L.N.

— γεννήτας—γεννῆται] γεννητὰς—γεννηταὶ Ald. eodemque accentu, sed simplici ὡ B.

13. γεννῆται om. N.

— τε om. B.C.N.

— ἐκ om. L. οἱ ἐκ Ald.

τοῦ αὐτοῦ γένους ἐκαλοῦντο, ἀλλ' οἱ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ καλούμενα γένη κατανεμηθέντες. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶ πρότερον ὁμογάλακτας ὀνομάζεσθαι οὓς νῦν γεννήτας καλοῦσιν.

ΓΕΡΑΡΑΪ: αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. 5

ΓΕΡΑΝΕΙΑ: Λυσίας ἐπιταφίῳ. ἔστι δὲ ὄρος Μεγαρίδος, ὡς Διευχίδας.

ΓΕΡΡΑ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος “τούς τε ἐκ τῶν σκη-
“ νῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν.”
Περσικὰ μὲν τινα ὅπλα τὰ γέρρα ἐστὶ, καθὰ καὶ Ἡρόδοτός φησιν 10
ἤδη δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη εἴτε
ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. νῦν γοῦν τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσ-
ματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ
τοῦ μὴ συνεστάναι περὶ τὰ ὦνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μηδὲ πρὸς ἄλλοις
τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ 15
λόγος, φησὶν οὕτω “τούς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσ-
“ σκους ὁ νόμος καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν
“ τοὺς ξένους εἰσιέναι καὶ τὰ γέρρα ἀναιρεῖν.” ἦτοι οὖν ταυτὸν
ἐστὶ τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον ὡς παρὰ
τοῖς ἐκκλησιάζουσιν πολίταις ἢ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτάνεων ἐδίδοτο 20
πρὶν εἰσιέναι τοὺς ξένους καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα,

4. ΓΕΡΑΙΑΙ—γυναῖκες:— Totam gl. om. Suidas. 5. ΓΕΡΑΝΙΑ.
ὄρος τῆς Μεγαρίδος:— 8. ΓΕΡΡΑ. Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὅπλα κυρίως τὰ
γέρρα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκ. εἴτε δερμάτινον εἴτε (ἦτε δερμάτινον ἦτε
E.T., non D.)—ἐλέγετο. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκ. σκ. καὶ παραπ. ἐν
τῷ ὑπὲρ Κτ. γέρρα καλῶν ἐμπίπρασθαι λέγει. λέγοιτο δ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ
μὲν (μὲν om. D.) τῶν σκηνῶν περιφράγματα:—

1. ἐκαλοῦντο om. N.
2. ὁμογάλακτας] ὁμογαλάκτους N.
4. ΓΕΡΑΡΑΪ N. Ceteri et
margo N. γεραραί. Apud Demo-
sthenem p. 1369, 29. 1371, 17.
1372, 1. libri variant inter γεραράς
(nonnulli γεραίρας) et γεραράς. de
quo vide quæ dixi in annot. ad
Demosthenem vol. 7. p. 1379. et
in Thesaurο Stephani.

6. ΓΕΡΑΝΕΙΑ B. ut scriptum
apud Lysiam p. 195, 20. γερανεία
A. C. L. N. Scribebatur Γερανία

cum Ald.

6. ἐπιταφίῳ] ἐν ἐπιταφίῳ C.
— Διευχίδας] εὐτυχίδας L.
8. Δημοσθένης] p. 284, 24.
— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.
— ἐκ om. B.
9. ἐνεπίμπρασαν] ἀνεπίμπρασαν A.
Ald. ἐπίμπρασαν B.C.
10. ἐστὶ om. C.
— Ἡρόδοτος] 7, 61.
12. γοῦν] οὖν B.C.
13. καὶ παρακαλύμματα om. C.
15. κατὰ Νεαίρας] p. 1375, 19.

τούτῳστι πρὶν ἀναπέτασθαι τὴν ἐκκλησίαν παντὶ τῷ εἰπεῖν βου-
λομένῳ.

ΓΕΩΦΑΝΙΟΝ: χωρίον ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ
γεωφανίου ὃν τρόπον ἐξευρέθη Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ'.

ΓΗΠΕΔΟΝ: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. γῆπεδον τὸ χωρίον, 5
ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Πλάτων
γούν ἐν ἐ' Νόμων φησὶν “ὧν ἔλαχεν οἰκοπέδων ἢ γῆπέδων.”

ΓΛΑΤΚΟΣ: ὄνομα κύριον, τὸ γένος Καρύστιος.

ΓΛΤΚΕΡΑ: ἐταῖρα τις.

ΓΝῶΣΙΣ: ἀντὶ τοῦ κρίσις Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. 10

3. ἐν ᾧ μέταλλον (μέταλον D.E.T.):— 4. ΓΗΠΕΔΟΝ—Στεφάνου om.
5. ἀπαρτιζόμενον:— 8. τὸ om. Καρύστιος] καὶ ρύστιος T. 9. τις]
τις ἦν D. 10. Δημ.] ὡς Δημ.

1. τὴν ἐκκλησίαν L.N. Ceteri τῇ
ἐκκλησίᾳ cum Ald.

3. μέταλλον] μέταλλα N.

4. “Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ'”
εὐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ' C.G. ἔφο-
ρος δεδήλωκεν ἐν τῷ θ^ω L. ἔφορος δε-
δήλωκεν N. δεδήλωκεν ἔφορος ἐν θ^ω
περὶ χωρίων O. ἔφορος περὶ χωρίων
(omisso δεδήλωκεν) Ald. ἔφορος καὶ
χωρίον A. “Ἐφορος ἐν Ἐπιχωρίῳ Bois-
sonadus ad Herodiani Epimer. p.
209. parum probabiliter, licet E-
phorum ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Ἐπιχωρίῳ Plutarchus citet in
libello de vita Homeri c. 2. Mihi
manifestum videtur illud περὶ χω-
ρίων vel περὶ χωρίων ortum esse ex
proximæ glossæ verbis γῆπεδον τὸ
χωρίον, quam cum præcedente
glossa aliquo in libro confusam
fuisse ex eo apparet quod prima
ejus verba γῆπέδων—ἀπαρτιζόμενον
absunt ab A. et Ald., verba ὥσπερ
—ἀπαρτιζόμενον ab C.G., porro ab
initio γῆπέδων ἔφορος καὶ χωρίων
scriptum est in B.C.G.L., γῆπέδων
ἔστι ἔφορος καὶ χωρίον in N. Eadem
Muelleri sententia in Fragm. Hist.
vol. 2. p. 159.

—θ'] δ' (in quo libro Ephorus
Asiæ regiones et adjacentes insulas
descripsit) Muellerus l. c. vol. 1.
n. 276.

7. γούν] οὖν B.C.

— ἐ (πέμπτη Ald. πέμπτη C.)
Νόμων] p. 741 c.

— ἔλαχεν] ἔλαχον B.N.

8. ὄνομα—Καρύστιος] τὸ γένος
καρύστιος (καρέστιος B.) καὶ ὄνομα
κύριον B.C.

— Καρύστιος] μαρέστιος L.

10. Δημοσθένης] p. 778, 17. 802,
8.

— Post hanc gl. sequebatur,
γναφεύς. τοῦτο οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ (οἱ
παλαιοὶ ποιηταὶ C.) διὰ τοῦ γ. (διὰ τοῦ
κ. ἔλεγον Ald.) κοινὸν δὲ (δὲ om. G.)
τὸ (τὸ om. C.) διὰ τοῦ γ. κνάφος δὲ
ἐστὶν ἀκανθῶδες τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια.
τοῦτο οἱ νεώτεροι διὰ τοῦ γ λέγουσι
παρὰ τὴν γνάφιν. κναφεύς μὲν οὖν
(οὖν om. B.C.) παρὰ τὸ κνώ, ὃ ση-
μαίνει τὸ ξύω. καὶ Ὅμηρος, (II. 11,
639.) “ἐπὶ δ' αἰγίων κνῆ τυρὸν κνήστι
“χαλκείῃ.” γναφεύς (κναφεύς L.) δὲ,
παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάφιν, ἣτις
ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος τὸ λαμπρόν. Quæ
ab interpolatore illata sunt ex
schol. Aristoph. Pluti v. 166. ubi
iisdem fere verbis scripta leguntur.
Non habent hanc glossam E.T.
neque in suo Epitomes exemplari
reperit Suidas, qui quæ de voca-
bulis γναφεύς et κναφεύς paullo
brevis tradidit ipsa quoque ex scho-
liasta Aristophanis derivata sunt.

www.libtoal.com.cn
 ΓΟΡΥΤΡΑ: τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· Δείναρχος, Αἰσχίνης. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν γ'.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ γραμματεὺς πῶς τε καθίστατο καὶ τί ἔπραττεν, ὡς τῶν γραμμάτων τ' ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα φυλάττει καὶ τὰ ἄλλα πάντα 5 ἀντιγράφεται καὶ παρακάθεται τῇ βουλῇ, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ΓΡΑΦΕΥΣ: ἀντὶ τοῦ ζωγράφος Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. καὶ ΓΡΑΦΕΙΝ δὲ τὸ ζωγραφεῖν ἔλεγον.

ΓΡΑΦΗ: δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψη- 10 φίσματος ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεισθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς ἀδικήμασιν, ὅταν ἢ δημοσίᾳ ἢ ὡς ἐπὶ δημοσίοις αὐτοῖς ἐγκαλῇ τις. πολὺ δὲ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος.

1. οὕτω Δείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι:— 3. Δημ.—πολιτεία] ὁ γραμματεὺς γραμμάτων τέ ἐστι κύριος καὶ τὰ γενόμενα ψηφίσματα φυλάττει καὶ—βουλῇ:— Totam gl. omisit Suidas, sed habet duas aliorum grammaticorum. 9. δὲ om. ἔλεγον om. 11. παράνομον (non Suidas.) 12. πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις (παρὰ addit D.) τοῖς ῥήτορσι:—

Habet vero D. hac cum scripturæ diversitate, γναφὰς καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ—διὰ τοῦ γ. κνάφος ἐστὶ καὶ ἀκανθῶδές τι, ὃ ξύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ παρὰ τὴν γνάφιν. κναφὰς δὲ παρὰ—αἰγεῖον—λαμπρόν:—

1. ΓΟΡΥΤΡΑ] Libri γοργύρα, contra regulam Herodiani περὶ μον. λέξ. p. 17, 26, cui Κέρκυρα, γόργυρα pro κέρκυρα κόρκυρα restituit Lobeck. Pathol. p. 274. Conf. dicta in The-sauro vol. 2. p. 735.

— Αἰσχίνης] αἰσχίνῃ L. Non legitur apud Æschinem mirumque est Δείναρχος, Αἰσχίνης dici non interposito καί. Valde probabilis igitur Valesii conjectura Δείναρχος ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ, quomodo hanc orationem aliquoties citat Harpocratio, vel plena inscriptione Δείναρχος ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ κατὰ Δεινίου. Sauppio Fragm. p. 340. verisimilius videtur Dinarchi orationem

κατὰ Καλλίππου significari, non alia de caussa quam quod similis notationis verbum ὑπονομεύοντες ex ea attulit Harpocratio.

2. Ἡροδότῳ ἐν γ' c. 145.

3. Δημοσθένης] p. 238, 14. in psephismate spurio.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.

4. τε om. B.C.

— ὡς—πολιτεία om. C.

5. γενόμενα] γινόμενα B.

— καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται] Hoc ἀντιγραφῆως potius officium est, de quo v. Pollux 8, 98, ut monent Vales. et Boeckh. (Econ. vol. 1. p. 254.

8. Δημοσθένης] p. 562, 12.

9. δὲ om. L. cum Epitome.

— ἔλεγον] ἔλεγεν C.G.

10. ΓΡΑΦΗ—Κόνωνος om. C.

11. καὶ γράφεσθαι om. N.

12. πολλοῖς om. L.

— ὅταν ἢ] ὅταν ἢ B.L.

14. Δημοσθένης] p. 1256, 1262.

ΓΡΥΠΑΝΙΟΝ: Ἀντιφών Ἀληθείας β' "καὶ οὖν γὰρ τὴν γῆν καὶ συν-
 "τῆκου γρυπάνιον ποιεῖ." καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισ-
 μὸν γεγενῆσθαι φησὶ "καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ." Διονύσιος μὲν οὖν ὁ τοῦ
 Τρύφωνος ἐν δ' Ὀνομάτων "γρυπαίνειν ἐστὶ" φησὶ "τὸ γρυποῦσθαι,
 "οἷον τὰ ἀπαλὰ ξυλήφια ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν." μήποτε δ' ἐμ- 5
 φαίνουσιν οἱ συγγραφεῖς ὡς γινόμενης κατὰ τοὺς σεισμοὺς γρυπότη-
 τός τινος περὶ τὴν γῆν.

ΓΡΥΛΛΟΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα περὶ οἰκίας. Ξενο-
 φῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοῦ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. ἐτελεύτησε δὲ
 οὗτος ἐν Μαντινείᾳ μαχόμενος. 10

ΓΥΑΙΟΣ: σκευὸς στρατιωτικὸν πλεκτὸν, εἰς ὃ ἐνετίθετο τὰ ἐπιτή-
 δεα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ ἐν Εἰρήνῃ.

ΓΥΛΙΠΠΟΣ: ὄνομα κύριον, Λακεδαιμόνιος.

ΓΥΛΩΝ: ὄνομα κύριον.

1. ΓΡΥΠΑΝΙΟΝ. γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν
 ξυλφίων (D.), ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφών δὲ φησιν ἐν
 Ἄλ. δευτέρῳ, καὶ οὖν γὰρ (ἦν add. Suidas, om. Etym. M. p. 242, 9. et Zo-
 naras p. 456.) τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος σεισμός
 φησὶ γέγονε καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ (γαί . . D. cum duarum literarum spatio) :—
 8. et 9. ΓΡΥΛΛΟΣ] Γρύλλος (γρύλος D. sed Γρύλλος Suidas). Ὑπερί-
 δης—οἰκίας om. 9. Διόδωρος :— 11. ἐνετίθετο] ἐνετίθεντο. ἐπι-
 τίθεια :— (Longiorem alius grammatici glossam substituit Suidas.)
 13, 14. ΓΥΛΙΠΠΟΣ καὶ ΓΥΛΩΝ. ὀνόματα κύρια :—

2. σεισμὸν—καὶ ἔγρυπεν] σεισμός
 γέγονε καὶ ἔγρυπεν Ald.

3. ἔγρυπεν ἡ γῆ] Comparandum
 cum locutione ἔκτυπεν ἡ γῆ, quan-
 quam hujus formæ certior fides
 quam illius ἔγρυπεν, quod Stephe-
 nus in Thesaurο ab verbo γρύπτειν,
 quod per γρυποῦσθαι, συγκαμπεσθαι
 explicatur ab Hesychio, derivabat,
 in ἐγρύπαιεν mutabat Dobræus.

— μὲν] δὲ C.

— οὖν om. B.C.

4. δ'] δευτέρῳ Ald.

— Ὀνομάτων] τῶν ὀνομάτων C.

— γρυπαίνειν] γρυπαίνειν A.B.C.
 N. Ald. : quod fortasse γρυπάνειν
 scribendum, ut οἰδάνειν, ὀλισθάνειν
 et alia hujusmodi verba, quorum
 terminatio sæpe in —αίνειν corrupta.

— ἐστὶ om. N.

5. ξυλήφια] ξυλίφια A. ξυλίφια
 B.C. Ald. ζύμφια N.

5. δ' om. B.C.G.

6. ὡς om. C.G.L.

7. τινος om. N.

— περὶ] κατὰ B.C.

11.—13. om. C.

— ΓΥΑΙΟΣ Bekkerus ex uno
 alteroque codice. Scribebatur γύ-
 λιος, quod est etiam in Epitome.
 Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 228,
 30. ὀξυτόνως ἀναγνωστέον γυλῖος, ὡς
 φασιν, οὐχὶ δὲ παροξυτόνως, et simi-
 liter Etym. M. p. 244, 21.

— ἐνετίθετο] Præstat fortasse
 Epitomes scriptura ἐνετίθεντο, forma
 media.

12. ἐν Εἰρήνῃ] v. 526. ubi est
 γυλίον στρατιωτικοῦ.

13. ὄνομα κύριον Λακεδαίμονος Ald.
 et, omisso κύριον, A.B.L.

www.libtool.cqm.cn

ΓΩΝΙΑΣΜΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος. “ἔστι
“δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ὧ βουλή, γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ
“εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολλή.” καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις

λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπὼν τε γωνιασμούς.

Δ.

5

ΔΑΙΔΑΛΟΤ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

ΔΑΕΙΡΑ: ὄνομα κύριον.

ΔΑΜΩΝ: ὄνομα κύριον, διδάσκαλος Περικλέους.

ΔΑΟΧΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. εἰς οὗτος τῶν προε-
μένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

10

ΔΑΡΕΙΚΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἐρατοσθένους ἐνὸς τῶν λ’. εἰσὶ

1. εἰ γνήσιος] εἰ ἐστὶ γνήσιος ἔστι δὲ om. 2. κάμψαντι] κάμψαντι
φησὶν γωνιασμός] ἐστὶ γωνιασμός 3. εὐρυχωρία πάνυ πολὺς (πολλοῖς
D.):— (Apud Suidam vulgo εὐρυχωρία πάνυ πολλή, sed codex Leid. πο-
λὺς pro πολλή, duo alii ὅτι pro πάνυ.) 6. ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ om.
7, 8. ΔΑΕΙΡΑ καὶ ΔΑΜΩΝ. ὀνόματα κύρια:— (In D. post κύρια est ὡς καὶ
Περικλέους διδάσκαλος, id est ὅς καὶ π. δ.) Solum Δάμων, ὄνομα κύριον habet
Suidas. 9. ΔΑΟΧΟΣ (διάδοχος D.). εἰς ἐστὶν οὗτος 11. ΔΑΡΕΙΚΟΣ]
Δαρεικούς Suidas. Λυσίας—τῶν λ’ om. εἰσὶ μὲν] μὲν εἰσὶν δὲ T.

1. ΓΩΝΙΑΣΜΟΣ] Videtur ex-
plicatio excidisse, qualis est apud
Hesychium, γωνιασμός: τοίχων συμ-
βολῇ ἐγγώνιος. vel in Bekk. Anecd.
p. 228, 10. ὁ τόπος τῆς γωνίας τοῦ τεί-
χους. Monuit Saupp. Fragm. p. 195.

— Λυσίας—γωνιασμός om. L.

— εἰ γνήσιος addidi ex Epitome.

2. κάμψαντι] κάμψαντα B.

— τοῦ τείχους] τοὺς τείχους C.
τοὺς τοίχους B.G.

3. εὐρυχωρία πάνυ πολλή Bek-
kerus ad Fragm. Lysiae p. 492. ed.
Oxon. Aberat πάνυ πολλή, quod
servavit Epitome in πάνυ πολὺς vel
πολλοῖς corruptum. εὐρυχωρία πολλή
ex Demosth. p. 428. et Platon.
Tim. p. 60 e comparavit Sauppis
Fragm. p. 195.

— Βατράχοις] 956. ἐν Βατράχοις
Ald.

6. ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ]
Hæc verba in A.B.C.I.L. præce-
denti glossæ annexa sunt, quæ ver-
bis finitur γωνιασμούς δαιδάλου ποιή-
ματα:— Excidit interpretatio, quam
Ald. supplevit verbis ἐπὶ τῶν ἀκρι-
βούντων τὰς τέχνας, quæ sunt ini-
tium longioris apud Suidam expli-
cationis aliunde sumtæ.

7. ὄνομα κύριον om. C., κύριον
om. B.I.

8. διδάσκαλος Περικλέους. Δάοχος]
διδάσκαλος περικλέους διάδοχος A.B.
C.I.

9. Δημοσθένης] p. 324, 8.

— ὑπὲρ Κτησιφώντος addunt co-
dices, om. Ald.

10. τὰ Θετταλῶν πράγματα] τῶν
θετταλῶν τὰ πράγματα C.G. τῶν θετ-
ταλῶν πραγμάτων A.B.I.

11. Λυσίας] p. 121, 8.

μεν χρυσοὶ στατήρῃς οἱ Δαρεικοὶ, ἡδύνατο δὲ ὁ εἷς ταὐτὸ ὅπερ καὶ ὁ χρυσοῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος. ἐκλήθησαν δὲ Δαρεικοὶ οὐχ ὥς οἱ πλεῖστοι νομίζουσιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλέως. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν ἀργυρᾶς δραχμᾶς κ', ὥς τοὺς ε' Δαρεικοὺς δύνασθαι 5 μνᾶν ἀργυρίου.

ΔΑΤΕΪΣΘΑΙ: τὸ μερίζεσθαι, οἱ δὲ ΔΑΤΗΤΑΙ οἰονεὶ μερισταί. τὸ δὲ Εἰς ΔΑΤΗΤῶΝ Αἴρεσιν εἰδὸς τι δίκης ἐστίν· ὁπότε γὰρ κοινωνοῦν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλονται διανεμέσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλομένοι τοῖς μὴ βουλομένοις προκαλούμενοι εἰς 10 δατητῶν αἴρεσιν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημιν, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Δάτος: πόλις ἐστὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων· ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροιμία, Δάτος ἀγαθῶν. δεδηλώκασι δὲ περὶ τε αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης χώρας ὅτε μὲν τὸ Δάτον οὐδετέρως λέ- 15 γοντες, ὅτε δὲ τὴν Δάτον θηλυκῶς, ὥς αἰὲ Ἐφορος ἐν τῇ δ'· ἅπαξ δ' ἀρσενικῶς τὸν Δάτον Θεόπομπος γ' Φιλιππικῶν. μετωνομάσθη μὲν-

1. δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀ. ὁ. χρυσοῦς (χρυσὸς D.), οὐκ ἀπὸ Δαρείου δὲ τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ'—παλαιότερου (παλαιότερου D. et Suidas) βασιλέως ὀνομασθήσαν. λέγουσι 5. δραχμᾶς ἀργυρίου κ' 7. ΔΑΤΕΪΣΘΑΙ. καὶ δατηταί. (Hoc lemma om. D.) δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι, δατηται δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δ. αἰ. εἰδὸς ἐστὶ δίκης 10. προκαλούμενοι om. 11. αἴρεσιν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοτέλης:— 13. ΔΑ'ΤΟΣ. πόλις Θράκης σφόδρα εὐδαίμων, ἀφ' ἧς καὶ (καὶ om. D.) ἡ παροιμία Δάτος (Δατὸς Suidas, sed in lemmate Δάτος) ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρακειμένην χώραν θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς (ἀρσενικῶς Suidas) ὀνομάζουσιν:— ἐστὶ om.

1. οἱ om. B.C.

4. τινὸς παλαιότερου addunt co-dices, om. Ald.

5. κ' restitutum ex Epitome, quod εἴκοσι plene scriptum apud Suidam. Libri vel ἡ vel, quod est in Ald., ὀκτώ.

7. τὸ prius om. C.

8. τι om. B.C.

10. τοῖς μὴ βουλομένοις] τοὺς μὴ βουλομένους N.

— προκαλούμενοι] Legebatur προσκαλούμενοι. Correxerit Meierus collato πρόκλησις, quo utitur Lex. rhet. Cantabrig. p. 667, 28.

11. εἰ γνήσιος om. B.C.I.

12. Ἀριστοτέλης] Ipsa Aristotelis verba apposita sunt in Lex. rhet. Cantabr. p. 667, 30.

13. ΔΑ'ΤΟΣ] Scribebatur hic et infra Δατὸς, ὀξυτόνως. Correxerit ex Epitome. Apud Steph. Byz. est Δάτον, cum circumflexo. Paroxytonum est apud Strabonem aliosque, quorum loci collecti sunt in Thesauri ed. Paris.

14. καὶ om. I.

17. ἀρσενικῶς] ἀρρενικῶς A. Ald.

— μετωνομάσθη] μετωνομασθήσαν G.

τοι ἡ πόλις τῶν Δατηνῶν Φίλιπποι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως κρατήσαντος αὐτῆς, ὡς Ἐφορός τέ φησι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε'.

ΔΕΗΣΕΙΣ : ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀντιφῶν Ἀληθείας πρῶτῳ.

ΔΕΪΓΜΑ : κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμέων ἥδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δειγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ τὸ ἔθος Ἀττικόν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοὺς τόπους αὐτοὺς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος καὶ Λυσίας.

ΔΕΙΠΝΟΦΟΡΟΣ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου. λέγεται δὲ καὶ ἰοτὰς, δειπνοφόρους καταλέγεσθαι νῦν, ὅτι αἱ τῶν κατακεκλειμένων παίδων μητέρες εἰσέπεμπον καθ' ἡμέραν αὐτοῖς τροφήν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἐν ᾧ διητῶντο, καὶ αὐταὶ συνήεσαν ἀσπασόμεναι τοὺς ἑαυτῶν.

ΔΕΙΡΑΔΙΩΤΗΣ : δῆμος τῆς Λεοντίδας Δειραῖδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης 15 Δειραδιώτης.

ΔΕΙΝΩΙ : ἀντὶ τοῦ δεινῆσει Ἀντιφῶν Ἀληθείας β'.

6. ἥδη] ἔστι εἰς ὃν (δ D.) τὰ δειγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἔστιν ἔθος (δὲ ἔθος ἔστι Suidas) τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους (τόπῳ τοὺς αὐτοὺς τόπους D.):— 10. ΔΕΙΠΝΟΦΟΡΟΣ. αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλειμένοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δειπνα:— E.T. δειπνοφόρος ἢ φέρουσα δειπνα:— D. 15, 16. ΔΕΙΡΑΔΙΩΤΗΣ, in quo vitio consentit Suidas. τῆς] ἔστι τῆς 17. ΔΕΙΝΩΙ, omissis ἀντὶ—β'. Sic etiam Suidas suo in libro glossam sine interpretatione positam invenisse videtur: quamobrem omisit.

1. Φίλιπποι addidit Gronovius, collato Appiano Civ. 4, 105.

6. ἥδη] ἰδίως Valckenar. ad Stephani Thes. s. v. ἰδίως. ἔστι vel ἔτι positum in Epitome.

8. τῷ τόπῳ] τῷ om. B.C.I.

— Δημοσθένει] p. 1214, 18.

9. Λυσίας] In oratione contra Tisidem ap. Dionys. de adm. vi Demosth. c. 11.: ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δείγμα ἐν κλίνῃ.

10. δημέου Α. δημείου I. μειδίου B.C. δημάδου Ald.

— λέγεται—τὰς ἑαυτῶν] Sunt Philochori verba, ut ostendit Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 239, 11., intelligenda illa de pueris, qui in

memoriam eorum, quæ quondam ante Thesei iter Creticum facta erant, quotannis festo die Oschophoriorum cibos in templum Minervæ Sciradis deferrent. V. Plut. Thes. 22. 23. SAUPP. Fragm. p. 289.

11. κατακεκλειμένων] κατακεκλειμένων A.B.C.I. κατακεκλειμένων N.

12. εἰσέπεμπον] εἰσέφερον N.

13. συνήεσαν ἀσπασόμεναι N. Ceteri συνήσαν ἀσπαζόμεναι.

17. ΔΕΙΝΩΙ (sic Toupus pro δεινῷ)—δεινῆσει] Scriptura antiqua pro δίνῳ—δινήσει. In N. scriptum δινῶ—δινήσω.

www.libtool.com.cn

ΔΕΚΑΖΩΝ: Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. ὅ τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἅπασιν· Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας πόθεν τὸ πρᾶγμα εἶρηται δηλοῖ οὕτω λέγων “Λύκος ἐστὶν ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφὴν ἔχων, πρὸς δὲ οἱ “δωροδοκοῦντες κατὰ ἰ γινόμενοι ἀνεστρέφοντο, ὅθεν εἶρηται Λύκου 5 “δεκάς.” Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἄνυτον φησι καταδεῖξαι τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια.

ΔΕΚΑ καὶ ΔΕΚΑΔΟΥΧΟΣ: Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ “ἤρχον μὲν γὰρ οἱ ἰ οἱ μετὰ τοὺς λ' καταστάντες.” περὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν λ' Ἀθήνησι χειροτονηθέντων ἀν- 10 δρῶν ἰ καὶ τῶν ἐξῆς εἶρηκεν Ἀνδροτίων ἐν τῇ γ'. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδούχος, ὡς δῆλον ποιεῖ Ἀυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου.

ΔΕΚΑΔΑΡΧΙΑ: Ἰσοκράτης. τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἰστο- 15 ρικοί, ὁ μὲντοι Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο τοῦνομα· φησὶ γὰρ ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἰ μόνον ἄνδρας κυρίους ἐκάστης πόλεως ἐποίησαν. Φίλιππος μὲντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδαρχίαν οὐ κατέστησεν, ὡς γέγραπται ἐν 5' Φιλιππικῷ Δημοσθένους, ἀλλὰ τετραρχίαν.

20

1. ΔΕΚΑ' ΖΩΝ. τὸ σημαίνονμενον δῆλον, ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. Λύκος μὲν ἐστὶν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς δὲ οἱ (οἱ addit D. et Suidas) δωροδοκοῦντες κατὰ ἰ γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα (ὅθεν D. ἔνθεν duo codices Suidæ) καὶ ἡ παροιμία (εἶρηται addit D.) Λύκου δεκάς. ἐξ οὖν (ἦς D.) τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ τὸ (τὸ om. Suidæ codices) δεκάζεσθαι (καὶ τὸ δεκάζεσθαι om. Z.):— 8. ΔΕ' ΚΑ καὶ ΔΕΚΑΔΟΥ' ΧΟΣ. δέκα μὲν ἤρχον μετὰ τοὺς λ' καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδούχος, ὡς δηλοῖ Λυσίας:— 14. ΔΕΚΑ- ΔΑΡΧΙΑΙ. τὰς ὑπὸ (τῶν addit D.) Λακεδαιμονίων 15. ἱστορικοί. καὶ (καὶ om. D.) Φίλιππος μὲντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχη κατέστησεν, ὡς Δημοσθέ- νης ἐν 5' Φιλιππικῶν:—

1. Ἰσοκράτης] p. 169 d.
5. ἀνεστρέφοντο] συνεστρέφοντο
A.B.I. Ald.
8. Ἰσοκράτης] p. 372 a.
10. περὶ] περὶ δὲ Stephanus.
— μετὰ] κατὰ I.; rec. B., Ald.
14. ΔΕΚΑΔΑΡΧΙΑ] δεκαδαρχία
Stephanus. Non opus.
— Ἰσοκράτης] p. 63 d. 101 c.
— κατασταθείσας] κατασπασθείσας
B. κατασπαρείσας C.G.

15. ἐν ταῖς additum ex Epitome.
16. Ἰσοκράτης] p. 246 d.
17. μόνον] μόνον C.
19. ἐν] ἐν τῷ A. Ald.
— Φιλιππικῷ codices. φιλιππικῶν
Ald.
— Δημοσθένους] p. 71, 13.
20. τετραρχίαν] τετραδάρχη Valck.
orat. de Philippo p. 261. inter quas
formas variant libri Demosthenis
p. 117, 26.

ΔΕΚΑΤΕΤΕΙΝ: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος “οὐ γὰρ αὐτοὺς δε-
 “κατεύοντες” ἀντὶ τοῦ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενοι καὶ οἷον λαφυ-
 ραγωγούντες· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἑδεκάτευον τοῖς
 θεοῖς. Δημοσθένους δ' ἐν τῷ κατὰ Μεδοντος περί τινος παρθένου λέ-
 γοντος οὕτως “οὐ δεκατεῦσαι ταύτην οὐδὲ μῆσαι,” Δίδυμος ὁ γραμ- 5
 ματικὸς περὶ τούτου βιβλίον γράψας φησὶν ὅτι τὸ δεκατεῦσαι Λυ-
 σίας ἐν τῷ περὶ τῆς Φρυγίχου θυγατρὸς ἀρκετεῦσαι εἴρηκεν. δεκα-
 τεῦσαι μέντοι, φησὶν, κυρίως ἐλέγετο τὸ καθιερῶσαι, ἐπειδὴ περ ἕθος
 ἦν Ἑλληνικὸν τὰς δεκάτας τῶν περιγινόμενων τοῖς θεοῖς καθιεροῦν.
 ἴσως δὲ τὸ ἀρκετεῦσαι δεκατεῦσαι εἴρηκεν ὁ ρήτωρ, ἐπειδὴ αἱ δεκετί- 10
 δες ἤρκετεον.

ΔΕΚΑΤΕΤΤΑΣ: ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας
 Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφῇ ἀπολογία. ὅτι δὲ ἦν τελώ-
 νιον ἡ δεκάτη δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν.

ΔΕΚΑΘΛΟΓΟΣ: τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας ταυτὸν ἄρα τοῖς 15
 δεκατευταῖς. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους.

ΔΕΚΕΛΕΙΚΟΣ: ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ἀπὸ μέρους τοῦ τε-
 λευταίου.

1. δεκατεῖν ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν
 πολεμίων ληφθέντα ἑδεκατεύοντο θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερῶσαι,
 κατὰ μεταφορὰν δὲ (δὲ om. D.) καὶ τὸ δεκάτην ὅπως οὖν λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι:—
 12. ἀντὶ τοῦ] τοὺς ἐκλέγοντας] καὶ συλλέγοντας addunt Suidæ codices,
 on ed. Medioli. 13. οὕτως Ἀντιφῶν:— (In T. δεκατευτὰς τοὺς τελώνας
 τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας ταυτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς, hac proximaque
 glossa confusis.) 14. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος (nam sic codex)
 solus habet D.

1. Δημοσθένης] p. 617, 22.
2. τὴν om. B.
3. ἑδεκάτευον] ἑδεκατεύοντο B.C.G.
7. ἀρκετεῦσαι om. I.
8. κυρίως ἐλέγετο] ἐλέγετο κυρίως
 A.B. Ald.
 — καθιερῶσαι] καθιεροῦν A.C. Ald.
9. ἦν om. C.
 — περιγινόμενων] περιγενομένων C.
 — θεοῖς] ἱεροῖς C.G.
13. Δημοσθένους γραφῇ] δημοσθέ-
 νους γραφῇ Ald. δημοσθένην γραφῇ
 A.B.C.
 — ἀπολογία om. A.B.C.I. Ald.
 — δὲ om. A.B.I.
14. ἀτελειῶν Valesius. Legeba-

tur τελῶν, quod τελωνῶν scriptum in
 B. Orationem dicit Leptineam (p.
 475, 6.) quam τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν
 appellat s. v. θέσθαι, Θεοδοσίαν et
 Λυσίμαχος.

15. ΔΕΚΑΘΛΟΓΟΣ—Ἀριστο-
 κράτους] Sic hæc restitui ex Epi-
 tome. Legebatur δεκατηλόγος ὁ αὐ-
 τὸς τῷ δεκατευτῇ. Locus Demosthe-
 nis, cujus mentionem solus omnium
 librorum servavit D., est p. 679,
 26.: unde quod in codice est ἀρι-
 στογείτονος mutavi in Ἀριστοκράτους.
 Idem hujus codicis vitium est s. v.
 Εὐμενίδες. De δεκατευταῖς et δεκατη-
 λόγους vid. Boeckh. Cœ. 1. p. 443.

ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ: χωρίον ἐν Χίῳ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἕτερον δ' ἐστὶ Δελφίνιον Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν.

ΔΕΡΚΤΑΪΔΑΣ: Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

ΔΕΡΜΑΤΙΚΟΝ: Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ "ἀπολογισμὸς ἂν 5 "πεπολιτευται." δερματικὸν ἂν εἴη λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ τῶν δερματιῶν τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον.

ΔΕΡΜΗΣΤΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Εὐπείθην. Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ' τῆς ἀπορουμένης λέξεως, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφοκλεῖον ἐξηγούμενος τὸν 10 ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν εἴη ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής, ὡς ὑποσημαίνεται καὶ ἐν ζ' Μιλησιακῶν Ἀριστείδου.

ΔΕΥΣΟΠΟΙΟΣ: κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τοῦνομα τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς· ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον καὶ 15 πολυχρόνιον τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς καὶ Πλάτων διασαφεῖ ἐν Ὁ Πολιτείας. Δίφιλος Συντρόφοις

1. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ. ἔστι μὲν τι χωρίον ἐν Χίῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήνησιν (sic etiam Suidas, vitiose pro ἐν Ἀθήναις vel simplici Ἀθήνησιν. Idem vitium in libris omnibus s. v. ἔρκειος Ζεύς.) ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον:— 4. ΔΕΡΚΥΔΙΔΑΣ (Δερκυλλίδας Suidas). ὄνομα κύριον βασιλέως (Βασιλεὺς D. et Suidas) Λακεδαιμονίων:— 5. Λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ—περιγινόμενον ἀργύριον (δερματικὸν προσηγόρευεν addit D.):— 8. ΔΕΡΜΑΙΣΤΗΣ (δερμηστής D. et Suidas). Λυσίας μὲν (μὲν om. D.) τὸν σκώληκα φησὶν οὕτω λέγεσθαι, Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν, εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων ἐτοιμότερον (ἐτυμώτερον recte apud Suidam) οὕτω καλούμενος (ἐτοιμότερον—καλούμενος om. D.):— 13. τοῦνομα] τὸ ὄνομα 15. ἔμμονον (τε addit D.) καὶ πολυχρόνιον:—

1. ἐν τῇ om. B.I. In A. est ὁ.

— ἐν τῇ η'] c. 38.

3. Δημοσθένης] p. 1011, 17.

4. ΔΕΡΚΥΔΙΔΑΣ Epitome. Scribatur Δερκυλλίδας.

— βασιλεὺς] στρατηγὸς dicere debet, ut monuit Valesius.

6. δερματικόν] De hoc dixit Boeckh. Inscr. vol. 1. p. 251. et Econ. vol. 2. p. 120.

7. περιγινόμενον] περιγενόμενον C., om. B.

8. δερμηστής hic et infra Blanchardus. Scribatur δερμστής. Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 240, 14.

δερμηστής: οἱ μὲν φασιν εἶδος σκώληκος, ὃ κατεσθίει τὰ δέρματα, Ἀρίσταρχος δὲ ὄφεως εἶδος.

8. Εὐπείθην] εὐπείθῃ A.

9. Σοφοκλεῖ] Fragm. 397.

11. ἂν εἴη] εἴη ἂν A. Ald.

12. δερμηστής] δερματιστής N.

— σ'] σ^ω C. τῷ ἑκτῷ N. τῇ ἑκτῇ Ald.

14. ἀνέκπλυτον ex Epitome pro ἀνέκλυτον.

— τὸ ante δευσοποιὸν om. C.

17. δ'] Libri ε' vel πέμπτῳ, nisi quod 1^ω B.C.G. Locus est 4. p. 429 e.

— Δίφιλος—ἀποδέδειχεν om C.

www.libtool.com.cn

ἀγαθὸς βαφεὺς ἐνεστὶν ἐν τῷ παιδίῳ·
ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δεινσοποιᾷ παντελῶς
τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

ΔΗΜΑΪΝΕΤΟΣ: ὄνομα κύριον.

ΔΗΛΙΑΣΤΑΪ: οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί· Λυκοῦργος κατὰ 5
Μενεσαίχμουν.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μόσχου. ἄρχων τις ἦν ὁ δή-
μαρχος· οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφάς ἐποιῶντο τῶν ἐν ἐκάστῳ δήμῳ
χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν, καὶ
συνήγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. 10
τούτους δὲ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ ὑπὸ Κλεισθέ-
νους κατασταθῆναι, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυ-
κράροις. ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλαδὴ Ἀριστοφάνης ἐν Σκη-
νὰς καταλαμβανούσαις.

ΔΗΜΟΚΟΙΝΟΣ: ὁ δημόσιος βασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Τρα- 15
πεζιτικῷ σχεδὸν ἐξηγήσατο τοῦνομα.

ΔΗΜΟΠΟΙΗΤΟΣ: ὁ ξένος μὲν ὦν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πο-
λίτης γεγεννημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονται τινες δημοποῖήτοι δεδήλωκε
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δημοσίους λέγουσι τοὺς 20

5. θεωροί. οὕτω Λυκοῦργος:— 7. ΔΗΜΑΡΧΟΣ. ἐκάστου δήμου
τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι 8. τῶν προσόντων
ἐκάστῳ 9. παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ σ. 10. ἐδίδοσαν. καὶ ἐνε-
χυρίαζον (libri Suidæ partim sic, partim, ut videtur, ἐνεχυρίαζον) δὲ οὗ-
τοι:— 15. βασανιστής:— 17. ὁ φύσει μὲν ξένος πολίτης
γεγονώς:— 20. Δημ. Φιλ. om.

1. ἐνεστὶν] ἔστιν I.
— παιδίῳ] παιδίῳ A.B.I. Ald.
2. ταυτὶ— ἀποδέδειχεν] ταύτη—
ἀποδεδείχθω A.B.I.N. Ald.
4. Δ.—κύριον om. C.
5. εἰς Δῆλον] ἐκ δήλου C.
— ἐξελθόντες] ἐξερχόμενοι N. πεμ-
πόμενοι dixit Hesychius.

8. τῶν ἐν ἐκάστῳ] ἐν, quod di-
serte enotatum ex N. et habet Ald.,
excidit in Maussaci ceterisque
editionibus et videri potest abesse
ab A.B.C.G.I., si quid Bekkeri
silentio tribuendum. Pro eo προσ-
όντων est in Epitome minus apte,
ut recte monet Boeckh. CEcon.

vol. 1. p. 664, qui quæ de officio
demarchorum dixit in dubitationem
vocata sunt a Bakio Schol. Hy-
pomn. vol. 4. p. 131. In ἐν con-
sentit schol. Ar. Nub. 37, qui iisdem
quibus Harpocratatio verbis utitur.

9. καὶ om. C.
— ἦν om. C.
13. ἠνεχυρίαζον] ἐνεχυρίαζον B.I.
ἐνεχυρίαζον A.N.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 412.
— σκηνὰς] σκηναῖς A.B.C.I.N. Ald.
15. Ἰσοκράτης] p. 361 d.
19. Δημοσθένης] p. 1375, 3.
20. Δημοσθένης] p. 23, 20.
— Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς I.

τῆς πόλεως δούλους. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “ἄνθρωπον δημόσιον” οἰκέτην τῆς πόλεως.”

ΔΗΜΟΤΕΛῆ καὶ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ἱερά: διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γενικῶν, ὡς Δείναρχος δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

5

ΔΗΜΟΤΕΤΟΜΕΝΟΣ: δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδὲ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ’ αὐτοῦ. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος.

ΔΗΜΟΦΑΝΗΣ: ὄνομα κύριον.

ΔΙΑΓΟΡΕΥΩΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ἰδίως κέχρηται τῷ 10 διαγορεύων ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. τὸ ἐναντίον γὰρ ἐστὶ παρ’ αὐτοῖς τὸ διαγορεύειν τῷ συναγορεύειν, ὥσπερ τὸ συμφέρεσθαι τῷ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμπολιτεύεσθαι τῷ διαπολιτεύεσθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν τῷ διαφωνεῖν.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα. τὸ ταττόμενον 15 ἐν ταῖς συμμορίαις ὅπως ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου

1. δούλους:— 4. ὀργεωνικῶν] γεορικῶν E.T. ὀργεονικῶν D. (Recte scriptum apud Suidam.) γενικῶν:— 6. δημοτεύεσθαι] καὶ δημοτεύεσθαι D. 7. αὐτοῦ:— 10. ΔΙΑΓΟΡΕΥΩΝ. ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὗτος Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ (ἰσαῖος. ἐναντίον τὸ συναγορεύειν γὰρ ἐστὶ τὸ διαγορεύειν καὶ τὸ D.) συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν (ὥσπερ— διαφωνεῖν om. Z.) 15. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ (διάγραμμα Suidas). τὸ ταττ. 16. ἄνδρα om. 17. τίμησιν] τιμὴν Suidas. περὶ—διαγράμματος om.

1. Αἰσχίνης] p. 8, 27.

2. οἰκέτην] καὶ οἰκέτην N.

3. διέφερον] Quomodo differant exponit Lex. rhet. Bekk. p. 240, 28, ubi male scriptum ἱερεῖα pro ἱερά, quod notavit Ruhnck. ad Hesych. in Auctar. ad vol. 1. p. 993, et Meier. de gentil. Att. p. 27.

6. ΔΗΜΟΤΕΥΟΜΕΝΟΣ] δημοτευόμενοι B.C., om. Ald.

9. ΔΗΜΟΦΑΝΗΣ ὄνομα κύριον om. A.B.C.I. Ald.: ex O. addidit Maussacus legiturque in Epitome.

10. τῷ] τὸ A., om. B.C.G.

10. ΔΙΑΓΟΡΕΥΩΝ] διαγορεύειν B. G., om. C.

11. διάφορα] τὰ διάφορα A. Ald.

— λέγων] λέγειν C.G.

12. αὐτοῖς] αὐτῷ (i. e. Isæo) Sauppius Fragm. p. 231.

— συναγορεύειν] συνηγορεῖν B.

— ὥσπερ] ὥσπερ καὶ G.

13. τῷ διαπολιτεύεσθαι om. A.I. Ald.

15. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ] Conf. Lex. rhet. Bekk. p. 236, 9, de quo dixit Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 175.

— Ὑπερίδης] ἰσοκράτης N.

περὶ διαγράμματος. ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΣ μέντοι ἐστὶν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίναι πόσον ἕκαστος ἀνὴρ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν φανερόν ποιεῖ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ: ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετὰλλων, δηλοῦσα διὰ γραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρματος πιπρά-5 σκεται.

ΔΙΑΓΡΑΨΑΣΘΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος, ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα.

ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ: τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπιβαλλούσας δόσεις Λυσίας. 10

ΔΙΑΚΕΧΡΗΜΕΝΟΝ: ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανεισμένον Δημοσθένους κατ' Ἀφόβου.

ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ: Ἀντιφῶν Ἀληθείας β' "περὶ τῆς νῦν κρατούσης "διαστάσεως" ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὅλων.

ΔΙΑΓΡΑΨΑΝΤΟΣ: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. μήποτε ἀντὶ τοῦ 15 καταβαλόντος καὶ καταθέντος. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ: ἀντὶ τοῦ πρᾶσις Ἰσοκράτης Βουσίριδι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα ΔΙΕΘΕΜΕΘΑ εἶπεν Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν, καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος "ἀλλὰ 20 "εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν." Φρύνιχος Τραγωδοῖς "τῇ διαθέ-

2. τῷ] τὸ D. duoque codices Suidæ. ἀνὴρ om. 3. ὀφείλει:—

7. Λυσίας—γνήσιος om. 12. κατ' Ἀφόβου om. 13. Ἀντιφῶν

ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως:— 15. ΔΙΑΓΡΑΨΑΝΤΟΣ. τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος 18. ΔΙΑΘΕΣΙΣ. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ πρᾶσις, Ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ

τοῦ διοίκησις, καὶ διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ (verba διαθέσθαι καὶ—Ὑπερίδης καὶ exciderunt ex T.) Δημοσθένους:—

1. ἐστὶν om. C.

— καθιστάμενος] καθήμενος A.

2. εἰσενεγκεῖν ὁ.] ὁ. εἰσενεγκεῖν C.

5. πόσου] ποίου Bekkerus.

— πέρματος πιπρ.] πιπρ. πέρματος A. Ald.

7. κατὰ Νικίδου Sauppis Fragm. p. 200, ex aliis ubi hæc oratio citatur locis Harpocrationis. Legebatur κατὰ Νικιδίου. Idem quorundam librorum vitium est s. v. εἴθνητοι.

9. ἐπιβαλλούσας] ἐπιβαλούσας A. B.

11. Δημοσθένους] p. 817.

17. λέγομεν] ἐλέγομεν A. Ald.

18. Ἰσοκράτης] p. 224 b.

19. ἀποδεδόμεθα] ἀποδιδόμεθα A. ἀποδεδείγμεθα I.

— διεθέμεθα—κακῶς διαθεῖτο om. C.

— διεθέμεθα N. διὰ θέμεθα Ald. δώμεθα B. δὴ διώμεθα A. I.

20. καὶ ἀντὶ] ἀντὶ B. ἀντὶ δὲ A. I.

— ἐν τῷ om. A.

“σει τῶν ἐπῶν” φησι. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. Ἀντιφῶν Ἀληθείας α’ “γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.” διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι Ὑπερείδης κατὰ Δημοσθένους.

ΔΙΔΛΗΞΙΣ: διαλαγχάνειν τὸ κλήρω διαιρεῖσθαι, διάληξις δὲ τὸ 5 πρᾶγμα. Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΤ ΤΕΙΧΟΥΣ: Ἀντιφῶν πρὸς Νικοκλέα. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλῃτι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νότιου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ’ ἐκάτερα ἐλέγγοτο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. 10

ΔΙΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ: διάκρισις τῆς χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. Δημοσθένης ἐν τε τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ κατ’ Ἀνδροτίωνος.

ΔΙΑΜΕΜΕΤΡΗΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ: μέτρον τι ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. πρὸς δὴ τοῦτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. 15

5. διαλαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ διαιρεῖσθαι κλήρω 6. πρᾶγμα:— 7. ΤΕΙΧΟΥΣ] τοῦ τεύχους duo codices Suidæ. Ἀντιφῶν πρὸς Νικοκλέα om. 8. ὡς—Τριφάλῃτι om. 9. τε om. καὶ τοῦ Φαληρικοῦ om. T.D. διὰ —νότιον] διὰ μέσου (μέσον D.) τῶν παρ’ ἐκάτερα τὸ νότιον ἐλέγγοτο (ἐλέγεται D.) 11. γινομένης. τοῦτο (τοῦτο om. D.) Δημοσθένης:— 15. πρὸς δὴ τοῦτο] ὡς (eis D.) δὴ τοῦτο (τούτῳ Suidas).

2. δέ] οὖν B.

3. διαθεῖτο] διαδοίτο I. Ald.

— ἀντὶ—Ὑ. κατὰ Δημοσθένους]
καὶ ἀντὶ—ὑπερείδης· δημοσθένης N.

5. τὸ κ. δ.] μὲν ἐστὶ τὸ δ. κ. Ald.

— δέ] δὲ ἐστὶ A.B.C.I.

7. ΤΕΙΧΟΥΣ] τοῦ τεύχους A. Est autem διὰ μέσου τεύχους ab nominativo διὰ μέσου τεύχος, nisi hoc ipsum restituendum, quod tacite fecit Brunck. ad Aristoph. Fragm. (469 a. ed. meæ). Genitivum si posuit Harpocratio, credendum est hunc casum in Antiphontis oratione existisse, ut περὶ τοῦ διὰ μέσου τεύχους est in loco Platonico Gorgiæ p. 455 e. ubi schol. (p. 342 ed. Bekk.) præter alia annotavit, τὸ διὰ μέσου τεύχος καὶ ἄχρι νῦν ἔστιν ἐν Ἑλλάδι. Dixerunt de hoc muro O. Müller. de munim. Athenarum p. 21. H.N. Ulrichs in topographia portuum

Atticorum in Comment. Acad. Bav. var. classis 1. vol. 3. p. 645. Westermann. in Diurn. antiq. a. 1843. p. 1010.

9. τῶν παρ’ ἐκάτερα ex Epitome. Legebatur τούτων.

10. καὶ Πλάτων] καὶ om. B.C.

12. Δημοσθένης] p. 707, 25. 596, 5.

14. πρὸς δὴ τοῦτο] ὡς δὴ τούτῳ Ald.

— ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί] Clepsydra certam diei partem designabat. Sed cum Græci horas ejusdem per omnes menses longitudinis, quales nostræ sunt, non haberent, dicendum erat quonam anni tempore clepsydra mensura constituta esset. Brumalibus diebus factum esse Harpocratio docet. Aliter hoc apud Romanos institutum erat: cf. G. Geib. de jud. crimin. Rom. p. 609. SAUPP. ad Fragm. p. 233.

διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. ταῦτα δὲ σαφέστατα αὐτοὶ οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν, ὥσπερ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους, 5 πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας ὅτε μὲν φησι χωρὶς ὕδατος γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ.

ΔΙΑΜΕΤΡΟΝ: τὸ ἐλλείπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ.

ΔΙΑΣΚΕΤΑΣΘΑΙ: ἀντὶ τοῦ σκευάσασθαι Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς 10 Καλλικράτην.

ΔΙΑΣΕΙΣΤΟΤΕ: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. εἰκόασιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἴτα βάλλεσθαι, ἢ ἀκακούργητοι μᾶλλον ὥσι· Μενάνδρος Πωλουμένους.

ΔΙΑΦΗΦΙΣΙΣ: ἰδίως λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δῆμοις ἐξετάσεων, 15 αἱ γίνονται περὶ ἐκάστου τῶν δημοτενομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὢν Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῶν διαφηφίσεων, ὥς γεγονόασιν ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίῳ ἐν τῇ Ἀτθίδι καὶ Φιλόχορος ἐν 5 τῆς Ἀτθίδος.

20

2. ταῦτα—περὶ τούτων om. 5. ἐπισκεπτέον δὲ τῷ παρ' Ἰσαίῳ, ὃς μεμετρημένης ἡμέρας 6. φησι post ὕδατος 8. ΔΙΑΜΕΤΡΟΝ. διάμετρον Δείναρχος λέγει τὸ—μετρηθέντος (μετρηθῆναι D.):— 10. σκευάσ.—Καλλ.] συσκευάσασθαι ἴσως (ἴσως om. D.):— 12. ΔΙΑΣΕΙΣΤΟΥΣ. εἰκόασιν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ—ῶσιν:— 13. διασεῖσθαι] διασεσείσθαι (διασεῖσθαι Suidas.) 14. ὥσι:— 15. λέγεται om. 16. γίνονται 17. ἐστὶν om. D. ξένος ὢν παρεγγέγραπται:—

1. τρία ex Epitome pro eis τρία.
2. τὸ δὲ τρίτον] δὲ om. A.B.I. Ald.
— τρίτον om. C.
3. Αἰσχίνης] p. 82, 14. Alios oratorum locos indicatos vide in annot. ad Demosth. vol. 5. p. 400.
5. σκεπτέον δὲ τὸ libri. In Epitome est ἐπισκεπτέον δὲ τῷ, unde recepi ἐπισκεπτέον, servato accusativo τό. Dativus aptus foret si ἐπιστῆσαι δεῖ τῷ παρ' Ἰσαίῳ dixisset. Conf. p. 107, 5.
— δὲ (δὲ om. Ald.) τὸ] δ' ἐν τῷ B.C.G. τὲ I.
— τὸ παρ' Ἰσαίῳ] Quod Isæus

dixerat ad eum morem pertinuisse, quo inter legenda litis instrumenta aqua retineretur, conjicit Sauppium Fragm. p. 234.

5. Δημοφάνους] δημοσθένους A.B. C. Ald. δημοσθένους I.

6. φησι] Libri φασι. Correctum ex Epitome, quæ φησι post ὕδατος habet.

9. κατὰ om. A.B.C. Ald.

12. Αἰσχίνης] p. 9, 9.

17. παρεγγέγραπται] παραγγέγραπται B.C.I.

— Αἰσχίνης] p. 11, 21. 16, 12.

19. τῇ om. B.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ καὶ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΪΝ: τρόπος τις ἦν παραγραφῆς ἢ διαμαρτυρία· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι ὥς εἰσαγωγίμος ἐστὶν ἡ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διω- 5 κόντων. καὶ πρότερόν γε τῷ διώκοντι ἦν προβάλλεσθαι τινα μαρτυροῦντα εἰσαγωγίμων εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρότερον ἐγένετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον· εἰ δὲ μὴ προβάλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινα μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμων εἶναι τὴν 10 δίκην, καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγένετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις, ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις· Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρία, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ πρὸς Πύθωνα ἀποστασίῳ φησὶν ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν ξένους· Ὑπερίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀρι- 15

1. ἦν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς 4. τὴν] τὴν μὲν 6. γε ὁ διώκων προὔβαλλετο 7. πρότερον] πρῶτον ἢ om. D. 9. προβάλοιτο] Sic, vel προβάλλοιτο vel παραβάλλοιτο libri Suidæ. 12. καὶ ταῖς] ταῖς om. D. 13. μαρτυρίαις. τάχα δ' ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίῳ δίκαις ἐκεκώλυτο τὸ (τὸ om. D.) διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίῳ οὐκέτι:—

2. γὰρ om. B.

3. ἐξῆν—ἐστὶν ἡ δίκη om. A. Q. Ald. Lacunam primus explevit Maussacus ex codice Morelli.

— δίκη] δίκη εἰς τὸ δικαστήριον B. C. G. δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμος om. I.

5. καὶ ὑπὸ] ὑπὸ om. N.

6. προβάλλεσθαι] προβαλέσθαι Bekkerus.

8. οὐ πρὸς — πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα om. I.

9. προβάλοιτο ex Epitome pro προὔβαλλετο, quod προὔβαλετο potius scribendum foret cum Sauppio Fragm. p. 178. προβάλλει N.

11. δίκην:— C.

12. ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις om. B.

14. ὁ λόγος om. I.

— Ἰσαῖος δ' (δ' om. I.) ἐν τῷ πρὸς Πύθωνα ἀποστασίῳ] Eadem haud dubio oratio est quam ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίῳ inscriptam memorat Harpocratio s. v. κληῖρες, qui alterutro loco memoria lapsus

esse videtur, nisi librariorum peccatum subest. Neque enim Isæum credibile est eidem homini et accusando et defendendo in eadem causa orationes scripsisse: quod animadverterunt Meierus de bonis damn. p. 35, et Sauppianus in Fragm. p. 241.

14. ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν ξένους· ἀλλ' Ὑπερίδης ἐν—Sauppianus p. 241. Legebatur ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν (ξένῳ addebat Dobræus Advers. vol. 1. p. 506.) οὐσίαν Ὑπερίδης δ' ἐν—. Vocabulum οὐσίαν in ἀποστασίῳ mutari voluerat Valesius, quo non videtur opus esse, quum ex præcedente ἀποστασίῳ intelligi possit, necessario vero ξένου nominari debebant, ut ex sequentibus verbis apparet. De re ipsa dixit Schoemann. de lite Att. p. 642.

15. Ὑπερίδης] ὁ ὑπερίδης A. P. Ald. — δ' om. B.

σταγόρας ἀπροστασίον β' φησὶν ὡς οἱ νόμοι κελεύουσι διαμαρτυρεῖν ἐπὶ ταῖς γραφαῖς ταῖς τοῦ ἀπροστασίου τὸν βουλόμενον ὁμοίως τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιχωρίων. μήποτ' οὖν ἐν μὲν ταῖς τοῦ ἀπροστασίου δίκαις κεκώλυνται διαμαρτυρεῖν οἱ ξένοι, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου οὐ κεκώλυνται. Δείναρχος μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τέθεικεν οὐκ ἐπὶ 5 τοῦ μαρτυρήσαντος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρασχόντος τινὰ διαμαρτυρήσαντα ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ περὶ τοῦ μὴ ἐπιδίκον εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἡδύλῃς καὶ τὸν τρόπον διαγράφει τῆς διαμαρτυρίας.

ΔΙΑΙΤΗΤΑΪ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ οἱ διαι- 10 τηταὶ ἕτεροι τῶν δικαστῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον ἀποδεδειγμένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων τοῖς κρινομένοις διήττων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκους, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ 15 τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἐκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδουσιν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

10. ΔΙΑΙΤΗΤΑΓΞ. ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ (οἱ om. D.) διαιτηταί· οἱ μὲν 12. ἀποδεδειγμένοις om. ἀφεσίμους 13. τῶν κρινομένων om. 14. διήττων] διήττων 15. προκλήσεις] προβλήσεις Suidas. 16. τὰς μαρτυρίας] τὰς om. πίστεις] πλείστης E.T., non Suidas. 18. δικῶν:—

P. 94, 15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου A.B.I. Ald. ἀριστογόνου N.

P. 95, 1. ἀπροστασίον] ἀποστασίον B. hic et mox iterum.

— β'] δευτέρῳ Ald. δευτέρου I., om. A.B.N.

3. μὲν post ταῖς B., om. A.

4. διαμαρτυρεῖν—κεκώλυνται om. B.I.Q.

5. μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τέθεικεν Bekkerus. Legebatur μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τεθεώρηκεν. μέντοι διαμαρτυρήσαντι εἴρηκεν Sauppius Fragm. p. 178.

7. ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ om. I.

8. οὗτος] οὗτος A. οὕτω Ald.

— Ἡδύλῃς] εἰδύλῃς A.

10. ΔΙΑΙΤΗΤΑΙ Maussacus. Libri διαιτηταῖς, nisi quod διαιτητής A.I.

Apud Demosth. p. 542, 18. genitivus est διαιτητῶν.

10. ἐν τῷ om. A.

13. πρότερον κλήρῳ] κλήρῳ πρότερον A. Ald.

— Aut τῶν κρινομένων, quod omittit Epitome, aut, quod probabilis, τοῖς κρινομένοις (τοῖς κληρομένοις B. C.) delendum videtur. Confundit autem grammaticus arbitros publicos et privatos, quod notavit Westerm. in Actis Societ. litter. Saxonicae a. 1847. p. 447.

14. διήττων] Legebatur διήττων. Correxī ex Suidae ed. Mediol.: nam Suidae codices ipsi quoque διήττων praebent.

15. καὶ τὰς μαρτυρίας om. C.

18. ἐν om. I. et Ald.

ΔΙΑΣΤΗΣΑΙ: ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· Μένανδρος Χήρα
βοῶν ποιεῖτω τὴν πόλιν διάστατον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ 5 χορευτοῦ “ἐλαχόν” φησὶ “Παντακλέα διδάσκαλον” ὅτι γὰρ ὁ Παντακλῆς ποιητῆς, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις. πολὺ δ’ ἐστὶ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τούνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινόμενου.

ΔΙΕΓΓΥΤΗΣΙΝ: ἀντὶ τοῦ κατὰσταν ἐγγυητῶν Δημοσθένης κατὰ 10 Τιμοκράτους. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶ “διεγγυηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στεφάνου.”

ΔΙΕΚΩΔΩΝΙΣΕ: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἔσται ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς, ὡς Εὐριπίδης Παλαμῆδει, ἢ 15 ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἥχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος.

ΔΙ’ ἘΝΙΑΥΤΟῦ: ἀντὶ τοῦ δι’ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Τηλεκλείδης δ’ ἐν τοῖς Πρυτάνεσι δι’ ἡμέρας εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας. 20

ΔΙΕΣΠΕΤΣΑΜΗΝ: ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιήσάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης.

1. ποιῆσαι:— 4. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] διδάσκαλον 5. τραγῳδῶν:—
10. Δημοσθένης:— 13. Δημ.—πρ. om. 14. ἦτοι] ἢ 15. σὺν] τοῖς ὡς
E. II. om. 16. τοῖς] τὰς (τοὺς Suidas) 17. ὡς Ἀρ. om. 18. δι’
ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ δι’ ἡμέρας ἀντὶ τοῦ δι’ ὅλης (τῆς addit D. et Suidas) ἡμέ-
ρας:— 22. διεπραξάμην:—

2. τῆς om. B.C.
3. ποιεῖτω] ποιήτω C.
— διάστατον Maussacus. Libri
διαστατῶν.

5. Ἀντιφῶν] p. 142, 31.
— τοῦ om. B.C.
6. Παντακλέα—Παντακλῆς] πεντα-
κλέα—πεντακλῆς A. Ald. Pantaclem
hunc dicere videtur Steph. Byz. s. v.
Ἀτήνῃ loco defecto, de quo v. Meinek.
7. Διδασκαλίαις] πολιτείαις A.,
sed altero superscripto.

10. Δημοσθένης] p. 724, 6.
11. κατὰ Νεαίρας] p. 1358. extr.
— φησὶ om. I.

12. διεγγυηθεῖσα] ἐγγυηθεῖσα libri,
nisi quod ἐγγυηθεῖσαν est in I. Cor-
rectum ex Demosthene.

— τοῦ om. I.

13. Δημοσθένης] p. 393, 17.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

15. Addidi ὡς ante Εὐριπίδης.

16. δοκιμαζόντων] διωκόντων B.C.G.

— τοῖς] τὰς A.B. Ald.

19. Λινδίων] λινδῶν A.B.I.N. Ald.

— τοῖς Πρυτάνεσι Maussacus. Li-
bri τῷ πρυτανείῳ.

20. ἢ ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τοῦ om. C.

22. Verba περὶ ἐγγύης hic omitta
in gl. proxima post Ἰσοκράτης Ἀρεο-

ΔΙΕΣΚΑΡΙΦΗΣΑΜΕΘΑ : Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῶ. σκαριφήσασθαι ἔστι τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

ΔΙΕΤΕΙΝΑΝΤΟ : ἰδίως Ἀντιφῶν τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηνήσαντο. 5

ΔΙΗΛΛΑΞΕΝ : ἀντὶ τοῦ μετέλλαξεν, ἐτελεύτησεν, Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας.

ΔΙΗΡΞΑ : ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ἤρξα Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιδιδήμου γραφὴν ἀπολογία.

ΔΙΗΠΟΛΕΙΑ : ἑορτὴ τις Ἀθήνησι τὰ Διπόλεια· Ἀντιφῶν ἐν τῷ 10 περὶ τοῦ χορευτοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΗΣ : τραγωδίας οὗτος ποιητής. καὶ διθυράμβους ἔγραψε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐν τῇ Θράκῃ πλησίον Ἀβδήρων. τυχὸν δὲ καὶ ἑτέρα τίς ἔστι 15 Δικαιοπόλις.

1. ΔΙΕΣΚΑΡΙΦΗΣΑΜΕΘΑ. σκαριφίσασθαι (Recte per η apud Suidam) omisso Ἰσοκράτης Α. 4. ΔΙΕΤΕΙΝΟΝΤΟ. ἰδίως Ἀντιφῶν ἀντὶ 6. ἐτελεύτησεν :— 8. Λυσίας :— 10. τὰ Διπόλεια :— 12. ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΗΣ. ὄνομα κύριον, ὃς τραγωδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψε :— 14. Λυσίας—γνήσιος om. 15. τῇ om. Ἀβδήρων] Ἀυδήρων :—

παγитικῶ habet Ald. Suo in loco habent codices, qui hæc cum proxima glossa conjungunt hoc modo, περὶ ἐγγύης δὲ ἐσκαριφήσάμεθα, ut scriptum in A.B.I. ex quo in N. factum περὶ ἐγγύης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκαριφήσάμεθα.

1. Hanc gl. Ald. sic interpolavit ex Suida, διεσκαριφήσάμεθα, ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σκάρηφον γάρ ἔστι τὸ κάρφος καὶ φρίγανον (sic). ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. Tum ponit Harpocrationis verba, Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῶ, περὶ ἐγγύης δὲ διεσκαριφήσάμεθα. σκαριφήσασθαι γάρ ἔστι τῷ—προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

— Ἰσοκράτης] p. 142 b.

— σκαριφήσασθαι Epitome. ἐσκαριφήσασθαι A.B.N. διεσκαριφήσασθαι C. qui ἔστι omittit.

4. ΔΙΕΤΕΙΝΑΝΤΟ] Libri διετέλνοντο. Correctum ex Antiphonte

p. 134, 41.

4. τοῦτ' ἔταξεν] ἔταξε τοῦτο A.

8. ΔΙΗΡΞΑ] Ex Lysia memorat etiam Pollux 8, 83.

10. ΔΙΗΠΟΛΕΙΑ utrobique Epitome cum B.I.N. et, qui διηπόλεια, C. Ceteri Διπόλεια. Vetus Attica forma est quadrisyllaba Διπόλεια, prima syllaba producta: de quo dixi in Thesouro.

— ἑορτὴ τις] ἦν vulgo additum om. B.C.G. et Epitome: post Ἀθήνησι habet I.

— Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ (τοῦ om. C.) χορευτοῦ] Non in hac oratione, sed in alia p. 120, 10.

12.—16. om. C.

15. πόλις ἐν τῇ Θράκῃ] Quæ ab aliis vel Δίκαια simpliciter vel Δίκαια παρ' Ἀβδήρα dicitur. ἑτέρα τις vero quam Harpocratio dicit est Eretriæ, quæ ipsa quoque Δίκαια di-

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου, εἰ γνήσιος, καὶ μάλα τὰς δικαιοσύεις φησὶν ἀντὶ τοῦ δικαιολογίας. ὁ μέντοι Θουκυδίδης πολλάκις τὴν δικαίωσιν ἐπὶ τῆς κολάσεως τάττει.

ΔΙΚΗ: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὥς σαφὲς ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ 5 Κόνωνος.

ΔΙΟΙΚΙΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ διαιρῆσειν, ὥστε μὴ ἐν ταύτῳ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος, Δημοσθένης ἐν ἑ Φιλιππικῶν.

ΔΙΟΠΕΤΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λακρίτου. δίοπος λέγεται νεὼς ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ: ὄνομα κύριον, ναύαρχος Ἀθηναίων.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ: ὄνομα κύριον.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα “πράγματα διωλύ-
“για” ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Πλάτων.

ΔΙΩΜΟΣΙΑ: κυρίως ἢ παρὰ τῶν διαδικαζομένων Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.

1. ΔΙΚΑΓΩΣΙΣ. Λυσίας τὰς δικαιολογίας, Θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει:—
4. τὸ ὄνομα om. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἱ. ἐ. (ἐ. ἱ. D.) λέγεται, ὥς Δημ. ἐν τῷ κ. K. δῆλον ποιεῖ:— 8. μέρος (μόνας Suidas):— 9. ΔΙΟΠΤΕΥΩΝ. δίοπος (δίοπτος D.) λέγεται ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων:—(διοπτέων et λέγεται om. Suidas) 12, 13. ΔΙΟΤΙΜΟΣ. ὄνομα κύριον, καὶ Διόφαντος ὁμοίως:— 14. ΔΙΩΛΥΓΙΟΝ τὸ μέγα Ἰσαῖος (Isæi nomen om. Suidas, qui hanc glossam aliunde auctam habet) καὶ Πλάτων:— 15, 16. om. E.T., habet D.

citur, vel adjectivo gentili Δικαιο-
πολίται, οἱ, significatur. De utra-
que dixit Boeckh. Œcon. vol. 2.
p. 682. 683.

P. 97, 15. Ἀβδέρων] αὐδέρων A.
B.I. Ald. cum Epitome.

P. 98, 1. Λυσίας] p. 115, 5.

— ὑπὲρ Valesius. Libri περί.

— τοῦ additum ex B.C.

2. ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τοῦ τὰς N.

4. ΔΙΚΗ] κρίσις addidit Suidas
aliunde.

— τὸ ὄνομα] τοῦνομα I.N.

5. ὥς ex Epitome restitui pro ὅ.
Sic s. v. ἀγνίας dixit ὥς σαφὲς ποι-
οῦσιν Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπολῖς.

— Δημοσθένης] p. 1256.

7. ΔΙΟΙΚΙΕΪΝ] διοικεῖν B.C.

8. Δημοσθένης] p. 59, 15.

— ἐν ἑ Φιλιππικῶν] ἐν φιλιππικῷ
A. Ald.

9. ΔΙΟΠΤΕΥΩΝ Touprius. Libri
διοπτέων, de quo v. quæ dixi in
annot. critica ad locum Demosthe-
nis qui est p. 929, 20. (in testi-
monii formula,) ubi libri pariter
consentiunt in vitioso διοπτέων.

— δίοπος] δίοπτος B.C.G. δίο-
πος N.

12, 13. om. C.

12. κύριον om. B.I.

15. Πλάτων] Theæt. p. 162 a.
Leg. 10. p. 890 e.

16. διαδικαζομένων] δικαζομένων
B.C.

— Δημοσθένης] p. 643, 3. Δη-

ΔΟΚΙΜΑΣΘΕΙΣ: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι, ὥς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει δηλοῖ. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων, εἰ καὶ μὴδ' ἦντιναοῦν ἤρχον ἀρχήν· ἐξητάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε, ὥς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου 5 φησίν. Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως “γ’ δοκιμασίαι κατὰ “τὸν νόμον” φησὶ “γίνονται, μία μὲν ἦν οἱ θ’ ἄρχοντες δοκιμάζονται, “ἐτέρα δὲ ἦν οἱ ῥήτορες, τρίτη δὲ ἦν οἱ στρατηγοί.” λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν.

ΔΟΡΙΣΚΟΣ: χωρίον τῆς Θράκης· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος 10 καὶ Ἡρόδοτος.

ΔΟΣΙΣ: ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διδῷ τινὶ διὰ τῶν ἀρχόντων, ὥς παρὰ Δεινάρχῳ.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣ: εἷς τῶν λ’. Ὑπερείδης.

ΔΡΑΚΩΝ: οὗτος ἐπιφανέστατος νομοθέτης, ὥς Αἰσχίνης. ἕτερος 15 δ’ ἐστὶ Δράκων οὗ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ μέμνηται.

1. ΔΟΚΙΜΑΣΤΗ’Σ (δοκιμασθεῖς D. et Suidas) Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. λέγει γὰρ (δὲ D.) καὶ ἐπὶ τῶν α. τὸ δοκιμασθῆναι. ἐλέγετο γὰρ καὶ 3. δὲ] γὰρ (δὲ Suidas). 4. πολιτευομένων (ἀρχόντων D.) addit τὸ δοκιμασθῆναι ἦντινα ἤρχον ἀρχήν. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο βίος (ὁ βίος Suidas). Λυκοῦργος δὲ γ’ δοκιμασίας φησὶν κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι. καὶ γὰρ μία μὲν ἐστὶν ἦν οἱ ὁ (numerus ὁ om. D. in lacuna) ἄρχοντες δ., ἄλλη δὲ— 8. μέντοι] δὲ E.T. δὲ καὶ D. 10. χωρίον Θρακικόν:— 13. διαδῶ διὰ τῶν ἀρχόντων:— 14. Ὑπερείδης om. 16. ΔΡΑΚΩΝ. ἐπιφανέστατος γέγονε νομοθετῶν:— (De hoc Suidas copiosius aliunde.)

μοσθένης om. C. Δημοσθένης—ἐγγραφεῖς om. B.

1. ἀντὶ] μὲν addit N.

— Δημοσθένης] p. 814, 20. ubi est δοκιμασθεῖν.

2. καὶ om. B.C.

— τὸ additum ex Epitome.

3. ὁ αὐτὸς (αὐτὸς ὁ A.B.C.I.N.) ῥήτωρ] p. 1306, 14.

4. καὶ om. C.

— εἰ καὶ ex Epitome pro καὶ.

— ἤρχον ἀρχήν ex Epitome pro ἀρχήν ἤρχον (εἶχον B.C.G. εἶρχον I.)

5. Αἰσχίνης] p. 1, 9.

6. τῆς om. C.

8. ἐτέρα δὲ] δὲ om. B.

10. 11. om. C.

10. Δημοσθένης] p. 390, 2.

11. καὶ om. A.B.

— Ἡρόδοτος] 5 addit A., 5 B., 50 N. Locus est 5, 98.

12. ἰδίως] μὲν addit Ald., om. codices.

13. Δεινάρχῳ] τῷ δεινάρχῳ I.

14. Ὑπερείδης] Videtur excidisse orationis titulus, qui haud dubie fuit ἐν τῷ κατ’ Αἰτοκλέους, ex qua Melobius, qui ipse quoque inter triginta tyrannos fuit, memoratur s. v. Μηλόβιος: quem locum comparavit Kiesslingius.

15. Αἰσχίνης] p. 1, 32.

16. Ἰσοκράτης] p. 70 d.

— τῷ om. I.

www.libtool.com.cn

ΔΡΟΓΓΙΛΟΝ : Θρακικὸν χωρίον Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

ΔΡΟΜΟΚΗΡΤΕΣ : Αἰσχίνης. οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι.

ΔΡΤΜΟΣ : πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασι φησιν οὕτως “ ἔπειτα Δρυμὸν ἓνα Ἀττικὸν καὶ ἕτερον Βοιώτιον.” 5

ΔΡΤΣ : Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐν Ἠπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ, ἧς νῦν ὁ ῥήτωρ μνημονεύει· ταύτην Θεόπομπος ἐν κς' φησὶν ὑπὸ Ἰφικράτους κατοικισθῆναι.

ΔΤΣΑΝΙΟΣ : Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιῶμενος, καὶ μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. καὶ Ἰπποκράτης ἐχρήσατό πού τῷ ὀνόματι καὶ 10 Μένανδρος.

ΔΤΣΑΤΛΗΣ : Δείναρχος ἐν τῇ τῆς ἱερείας διαδικασίᾳ, εἰ γνήσιος. Ἀσκληπιάδης δ' ἐν δ' Τραγῶδουμένων τὸν Δυσαύλην αὐτόχθονα εἶναι φησι, συνοικήσαντα δὲ Βαυβοῖ σχεῖν παῖδας Πρωτονόην τε καὶ

1. ΔΡΟΓΓΙΛΟΝ (δρογγίλον D. Δρογγίλον Suidas) χωρίον (χωρίων D.) Θρακικόν :— 2. Αἰσχ. οἱ λεγόμενοι om. E.T., solum Αἰσχίνης om. D. Totam glossam om. Suidas, substituta alia. 3. ΔΡΥΜΟΣ. ἐν τῷ παραπρεσβείας Δημοσθένης. πόλις ἐστὶν μεταξὺ B. καὶ τῆς Ἀττικῆς :— 6. ΔΡΥΣ. ἔστι μὲν πόλις ἐν Ἠπείρῳ, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ :— 9. ΔΥΣΑΝΙΟΣ] δυσάνισος 12. ΔΥΣΑΥΛΗΣ. οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνώκησε δὲ Βαυβοῖ (Βαβοῖ Suidas) καὶ ἔσχεν παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσαν (νήσ Suidæ codex Paris. A.) :—

1. Δημοσθένης] p. 100, 22.

2. ΔΡΟΜΟΚΗΡΥΚΕΣ] δημοκῆρυκες A., ut apud Æschinem p. 45, 20. in libris quibusdam scriptum.

3. Δημοσθένης] p. 446, 2.

5. Δρυμὸν] δρομῶν I.

— ἓνα] Libri ἓν, nisi quod ἂν A. Ald., ἂν I. Correxī ἓνα, de quo dixi in Thesouro vol. 2. 1691. Verba ipsa non de duabus uribus, sed de una urbe in duas partes ita divisa ut alteram Bæoti, alteram Athenienses sibi vindicaverint, intelligenda esse Mueller. Fragm. Hist. vol. 2. p. 181. colligit e loco Demosthenis.

6. ΔΡΥΣ] δρίσων Ald.

— Δημοσθένης] p. 664, 2.

7. μνημονεύει ὁ ῥήτωρ νῦν A.

8. κατοικισθῆναι] καταδικασθῆναι B. C.

9. Ἀντιφῶν om. A.B.C.I. Ald.

— παντὶ] πάντων B.I.

10. ἦ] ἦν C.

— Ἰπποκράτης] p. 1108. Vide quæ de hoc v. dicta sunt in Thesouro vol. 2. p. 1725. Critiæ de eo sententiam exponit Galen. vol. 9. p. 305.

— τῷ] τοῦτω τῷ B.

12. τῇ] τῷ A. Ald.

— τῆς Sauppis Fragm. p. 334. Legebatur περὶ τῆς. Recta orationis inscriptio est apud Polluc. 7, 69.

13. δ' om. B.

τὸν Δυσαύλην] De Dysaule et Baubo videndi quos Sauppis citavit Lobeck. Ag. p. 823. et Preller. de Cerere et Proserpina p. 134.

14. φησι om. A.B.C.I.

— Βαυβοῖ] βαβοῖ A. Ald.

— τε om. A.

Νίσαν. Παλαίφατος δ' ἐν θ' Τρωϊκῶν σὺν τῇ γυναικί φησιν αὐτὸν ὑποδέξασθαι τὴν Δήμητρα.

ΔΤΣΩΠΟΤΜΑΙ : ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων.

ΔΩΡΙΕΤΣ : ὄνομα παγκρατιαστοῦ.

5

ΔΩΡΟΞΕΝΙΑ : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. ἐξηγήσατο τοῦνομα Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας οὕτω γράφων “ ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς “ δωροξενίας νόμος ἀρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι· εἰ γὰρ “ καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν “ γράψασθαι, ἔαν μὴ δοκῶσι δικάως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγέναι, πῶς 10 “ οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον ; ” καὶ Ἀριστοτέλης

3. ΔΥΣΩΠΟΥ ΜΑΙ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι : — 5. Δ. ὄνομα π. om. 6. ΔΩΡΟΞΕΝΙΑ. ὅταν τις γραφῇ (γραφῆς vel γραφεῖς Suidæ codices ; ὅταν εἰσγραφῇ Ζ.) ξενίας καὶ δῶρα δούς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται : — idque post Δώρων γραφή.

1. Νίσαν] Scribebatur Νίσαν (κνίσαν B.) Accentus correctus ex Epitome, quæ Νῆσαν. Nomen aliunde non cognitum suspectum habet Mueller. Fragm. Hist. vol. 2. p. 339. qui Μίσαν vel Μίσσην restitui voluit collata Hesychii glossa, Μισατίς : Μίσσης τῶν περὶ τὴν μητέρα (Δήμητρα Schneiderus) τις, ἣν καὶ ὀμόνουςιν, quod nomen ex Μίσση corruptum esse patet ex Hymno Orphico 41., Μίσσης θυμίαμα στύρακα inscripto, in quo est, Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον—ἀγνήν τ' εὐτέρον τε Μίσσην, ἄρρητον ἄνασσαν. Alio vitio Μίσση apud Antonin. Lib. c. 24.

— θ'] πρώτη A. πρώτῳ Ald.

2. Δήμητρα C.G. Scribebatur Δήμητραν.

3. Δημοσθένης] p. 127, 25.

— καὶ om. C.

4. β'] δευτέρῳ C. Est c. 1, 4.

5. om. C.

6. Νικίδου A. I. Ald. νικήδου B. Ceteri Νικίου. Vid. Saupp. Fragm. p. 200.

7. et 11. Ἀρισταγόρας] Codices plerique et Ald. ἀρισταγόρου, ut

alibi sæpe apud Harpocratonem.

8. ἐστὶ] ἐπὶ A.

9. ξενίας om. C.

— εἴρηκεν] ἔνεκεν B.C.

11. Ἀριστοτέλης] Aristotelis verbis Harpocratio utitur iterum s. v. παράστασις, ubi pro eo quod hic est ἀποφύγη τὴν συκοφαντίαν legitur ἀποφύγη τὴν ξενίαν, et accuratius quidem, ut apparet e Lexico rhet. Cantabr. p. 674. ubi Aristotelis locus integer affertur, Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας : διαφέρει Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος “ εἰσὶ δὲ “ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν περιστάσεις (corr. παράστασις) τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἔαν “ τις κατηγορῇται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἔαν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ “ τὴν ξενίαν.” Apparet ex his Harpocratonem Aristotelis verba in brevius contraxisse : nam ut liberiorum culpa excidisse putemus quæ desiderantur duorum locorum in eandem scripturam consensus dissuadet. Quod priore in loco legitur συκοφαντίαν Harpocratio ipse pro ξενίαν videtur substituisse.

δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων γράφει ταυτί
 “ εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας
 “ καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν.”

ΔΩΡΩΝ ΓΡΑΦΗ: ὅποτε τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτενομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῶς ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ 5 δῶρων γραφή. Δεῖναρχος οὖν λόγον μὲν τινα ἐπέγραψε κατὰ Πο- λνεύκτου δωροδοκίας, ἐν δὲ τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας πολλάκις ὀνομάζει τὴν τῶν δῶρων γραφήν.

Ε.

ἘΑΝ ΤΙΣ γραψάμενος μὴ μεταλάβῃ τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων, 10 ὀφλισκάνει χιλίας καὶ πρόσεστιν ἀτιμία τις. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ τῶν νόμων.

ἙΒΔΟΜΕΤΟΜΕΝΟΙ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημά- των, εἰ γνήσιος. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἐβδόμας καὶ τὰς 15 δεκάτας ἤγον, καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς οἱ μὲν τῇ ἐβδόμῃ,

4. ΔΩΡΟΓΡΑΦΗ. ὅταν τις αἰτίαν (αἰτίας D.) ἔχοι (ἔχη D: utrumque in Suidæ codicibus) 5. διχῇ 6. δῶρων γραφή (δωρογραφὴ D.):— 10. τὸ ἐν μέρος τῆς ψήφου 11. τις. τοῦτο Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ τὸν νόμον (τῶν νόμων D.) λεπτομερῶς διασαφεῖ:— Totam gl., quæ in Ald. præcedenti est adjuncta, omisit Suidas. 14. ἙΒΔΟΜΕΥΟΜΕΝΑ. τοῖς ἀποτεχθ.— ἐβδόμῃ, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ:—

Nam quod Sauppio Fragm. p. 279. videbatur ex Epitome illatum esse non poterit credi, nisi quis certioribus exemplis ostenderit operis integri codices usquam esse ex Epitome interpolatos.

2. παράστασις] παραστάσεις C.

— τίθεται] γίνεται N.

4. ἔχοι] ἔχη B. ἔχει A.C. Ald.

5. αὐτοῦ] αὐτοὺς A. Ald.

— δωροδοκία] δωροδοκίας Meierus de lite Att. p. 111.

6. οὖν] οὖν καὶ B. μὲν καὶ (omisso proximo μὲν) C.G. γοῦν Bekkerus.

— ἐπέγραψε] ἐπεγράφετο C.

7. Πυθέου] πυθίου C.

10. Ε'Α'Ν ΤΙΣ] Præfixum in libris ιστέον ὅτι, quod recte abest ab Epitome.

11. ὑπὲρ τοῦ addidit Sauppian

Fragm. p. 185. addideratque, etsi deleto quod servare debebat ἐν τῷ. Valesius. Plena orationis inscriptio fuit πρὸς Διοκλέα ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, servata ab Theone in Walzii Rhet. vol. 1. p. 166.

12. κ. τῶν ῥ. νόμου] κ. ῥ. νόμῳ B.C.

— καὶ om. B.C.

— Θεόφραστος] Ipsa Theophrasti verba apposuit schol. Demosth. vol. 9. p. 665, 1.

15. ἐβδόμας Dobræus. Legebatur ἐβδομάδας, in quo consentit Etym. M. p. 308, 40. qui hanc gl. ex Epitome excerpit addito in fine “ ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.”

16. δεκάτας] dekadās C.G. et Etym. quod necessarium foret, si recte legeretur ἐβδομάδας.

ὡς καὶ ὁ ρήτωρ λέγει, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν θ' περὶ ζῳῶν ἱστορίας γράφει ταυτί· “τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς “ἐβδόμης, διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται ὡς πιστεύοντες ἤδη τῇ “σωτηρίᾳ.”

ἘΓΓΤΘΗΚΗ: φέρεται τις λόγος ὡς Λυσίου ἐπιγραφόμενος ‘περὶ 5
‘τῆς ἐγγυθῆκης.’ εἴη δ' ἂν σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ
τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὡς Καλλίξενός τε ἐν
δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β'
περὶ Ἰνδικῆς.

ἘΔΩΛΙΑΣΑΙ: Λυκούργος ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ ‘ἀπολογισμὸς ὧν 10
‘πεπολίτευται’ ἐπὶ τοῦ συγκαθίσαι. καὶ ἘΔΩΛΙΑ αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ
καθέδραι· Ἡρόδοτος α'.

ἘΘΝΟΣ: οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ
ιδίως μέρος τι τῆς πόλεως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους,
“εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει πάν- 15
“των ἐθνῶν, οὔτε τοὺς γεωργοὺς οὔτε τοὺς ἐμποροὺς οὔτε τοὺς ἐκ
“τῶν ἀργυρείων οὔτε τῶν τοιούτων οὐδὲν ἂν εἴποιτε.” ἐν δὲ τῷ θ' Φι-

5. ἘΓΓΥΘΗΚΗ. σκευὸς τι—ἐπιτήδειον εἶναι:— 7. τούτων] τοιούτων
10. Λυκ.—πεπολίτευται om. 11. ἐπὶ] ἀντὶ συγκαθίσαι E.T. συγκα-
θῆσαι D. De hac gl. Suidas nihil habet præter ἐδωλιάσαι, συγκαθίσαι, sed
aliam pleniorē adjunxit aliunde sumtam. καὶ ἐδωλία (sic) αἱ ἐν ταῖς
ηυσὶ καθέδραι:— 14. Δημ.] οὕτως Δημοσθένης Ἀριστοκράτην (Ἀριστο-
κράτους Suidas; verba ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους om. D.) καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ (τῇ
θ' Suidas) τῶν Φιλιππικῶν:—

1. περὶ ζῳῶν] περὶ τῆς τῶν ζῳῶν
B.C.

—ἐν θ' περὶ ζῳῶν ἱστορίας] Imo ζ'.
Nam est 7, 12. p. 588, 8. ed. Bekk.

6. ἢ τι] ἤτοι Ald.

7. ἐπιτήδειον Sauppium Fragm.
p. 186. Legebatur ἐπιτήδειον εἶναι.

—Καλλίξενος] Vid. Athen. 5.
p. 210 A.

8. δ'] α^ω C. Recte habere nu-
merum δ' constat ex Athenæo 5.
p. 196 a.

—ὑποσημαίνει] ἀποσημαίνει C.

10. ἘΔΩΛΙΑΣΑΙ] Paullo plura
de hoc verbo dixerunt Lex. rhet.
p. 259, 32. et Etym. M. p. 317, 7.
12.

11. συγκαθίσαι] καθέζεσθαι A.B.C.
Ald.

11. ἘΔΩΛΙΑ] ἐδωλία A.C. Ald.

12. Ἡρόδοτος] 1, 24.

—α'] πρώτῳ Ald. α^η C.

13. πολυάνθρωπον] πολυνάριθμον C.
G. et corr. B.

14. τῆς πόλεως—Ἀριστοκράτους ex
Epitome et εἴ τις ἔροιτο ex Demo-
sthene addita ab Valesio absunt a
codicibus, vetere librario a priore
τι ad alterum τί aberrante.

—Δημοσθένης] p. 668.

15. νομίζετε correctum ex De-
mosthene pro νομίζεται.

16. οὔτε τοὺς ἐκ—εἴποιτε om. A.
B. Ald. Eadem verba reliquamque
glossæ partem om. C.

17. θ' Φιλιππικῷ (φιλιππικῶν B.)]
p. 117 extr.

λιππικῶ φησὶν “ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει; οὐχὶ τὰς πόλεις καὶ
 “τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφήρηται καὶ τετραδαρχίας κατέστησε παρ’
 “αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύ-
 “ωσιν;”

Εἰλωτετεῖν: τὸ δουλεύειν Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ· εἰλωτες γὰρ 5
 οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ’ οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν
 Ἑλλος τὴν πόλιν οἰκούντων, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλ-
 λάνικος ἐν τῇ α’.

Εἰσαγγελία: δημοσίας τινὸς δίκης ὄνομά ἐστι, τρία δ’ ἐστὶν εἴδη
 εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις καὶ ἀνα- 10
 βολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ’ οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε μήτε
 νόμοι κεῖνται τοῖς ἀρχουσι καθ’ οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βου-
 λὴν ἢ τὸν δῆμον ἢ πρώτη κατάστασις γίνεται, καὶ ἐφ’ οἷς τῷ μὲν
 φεύγοντι, ἐὰν ἀλῶ, μέγισται ζημίαι ἐτίκνυνται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ
 ἔλθῃ, οὐδὲν ζημιούται, πλὴν ἐὰν τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ 15
 τότε γὰρ χιλίας ἐκτίνει· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολά-
 ζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὗται δ’
 εἰσὶ πρὸς τὸν ἀρχοντα, καὶ τῷ διώκοντι ἀξήμιοι, καὶ μὴ μεταλάβῃ
 τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτη-
 τῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθεῖν, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν 20
 πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ἀλούς ἡτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ
 Ἀγνίου κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν.

5. Εἰλωτετεῖν. δουλεύειν. (εἰλωτεύειν, δουλεύειν om. D.) εἰλωτες (εἰλω-
 tes Suidas) γὰρ—οἰκούντων:— 9. δημοσίας] δημοσίου Suidas. τινὸς
 et ἐστὶ om. 10. γὰρ om. 11. καταδεχομένοις E.T. ἐπιδεχόμενος D.
 16. ἐκτίνει] ἐκτείνει E.T.D. τὸ δὲ παλαιὸν—μέρος τῶν ψήφων omittit D.
 solus. In E.T. hæc verba separatam glossam efficiunt, duobus punctis
 cum lineola post ἐκτείνει et rursus post μέρος τῶν ψήφων positis. 20. δι-
 αιτητοῦ] τοῦ διαιτητοῦ D. ἀδικηθεῖ E.T. Hoc est ἀδικηθῆ, quod legi-
 tur apud Suidam. In D. corruptum in διακυθῆ. 22. Ἀγνίου] αὐτοῦ

1. οὐχὶ—αὐτοῖς om. A.B. Ald.
2. ἀφήρηται] ἀφήρηνται libri. Cor-
 rectum ex Demosthene.
3. δουλεύουσιν] δουλεύουσιν B.
5. Ἰσοκράτης] p. 67 e.
6. τῶν] τὸ B.
10. εἰσαγγελιῶν:— C.
11. ἐπιδεχομένοις] δεχομένοις A.
13. γίνεται ex Epitome pro ἔστω.
16. γὰρ ex Epitome additum.

16. χιλίας] τὰς χιλίας B.
17. ἑτέρα] ἑτέρως N.
20. διαιτητοῦ ex Epitome pro
 διαιτητῶν.
20. ἀδικηθεῖ] ἀδικηθῆ A. Ald.
- ἐξῆν] ἐξῆς A. Ald.
- τοῦτον] τοῦτο A.B.
21. Ἰσαῖος] p. 85, 12. 87, 8.
22. Ἀγνίου Valesius. Libri αὐτοῦ.
 — κλήρου om. A.B.N. Ald.

Εἰς ΕΜΦΑΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ: ὄνομα δίκης ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα εἶναι ἐν φανερώ. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ πρὸς τὸν ἄρχοντά φησι λαγχάνεσθαι ταύτην τὴν δίκην, τὸν δὲ ἀνακρίνοντα εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. 5

Εἰς ἘΝ ἩΘΕΝ: ἀντὶ τοῦ ὁμονόησεν.

Εἰσεπόδίζον: ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας.

Εἰς ἘΩ: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. 10

Εἰσφρήσειν: ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι. Ἀντιφῶν καὶ Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῷ. πολὺ δὲ τοῦνομα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καμψδίᾳ.

Ἐκαλίστρον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, εἰ γνήσιος. Ἰακόν δ' ἐστὶ, καὶ τάχ' ἂν εἴη Δεινάρχου καὶ οὗτος γὰρ ξενικοῖς ὀνόμασι χρῆται. 15

Ἐκάτης νῆσος: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖται τι νησὺδριον, ὅπερ ὑπ' ἐνίων καλεῖται Ψαμμητίχη, ὡς

1. ὄνομα post ἐστὶν ὑπὲρ] ὑπὸ (sic etiam Suidas et Moschopulus Titzii p. 52.) ἀμφισβητούμενα ἐν φανερώ ποιῆσαι:— 7. χωρίου:— 9. ἡμέραν:— 11. ἀντὶ τοῦ solus habet D. εἰσδέξασθαι. πολὺ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν:— 13. ἘΚΑΛΙΣΤΡΟΥΝ. ἰακόν ἐστιν:— 14. εἴη] εἶρηκε D. 15. ἘΚΑΤΗΣ ΝΗΣΟΥ (νῆσου, hoc accentu, D.) πρὸ— 16. ὅπερ] ὁ Ψαμμητίχη (ψαμμητίχη D. ψαμίτη Suidas) καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν ψαμτὸν (ψάμυτον D. ψάμυτον Suidas) δ'—εἰδέα:—

1. ἐστὶν om. B.

2. φανερώ:— C.

— Ἰσαῖος] p. 59, 22.

4. ἀνακρίνοντα] ἀνακριθέντα N. ἀνακρίναντα Bekkerus.

7. Εἰσεπόδίζον] Collato Isæi fragmento, quod Harpocration attulit s. v. ἀποφοράν, apparet πόδας dictos esse terminos quosdam agrorum, quod perspexit Sauppium Fragg. p. 240. merito rejecta Valesii conjectura ἐγχειπόδιζον ἀντὶ τοῦ ἔφαινον τοὺς γεισιπόδας τοῦ χωρίου.

9. Ἰσαῖος] p. 71, 28.

— τοῦ om. C.

10. Κίρωνος Valesius. Ἡρώωνος libri.

11. ἀντὶ τοῦ addidi ex Epitomes codice D.

— εἰσάξειν] εἰσάγειν B. εἰσαγαγεῖν C.

— εἰσδέξεσθαι Sauppium Fragg. p. 152. pro εἰσδέξασθαι.

— Δημοσθένης] p. 93, 18. ubi εἰσφρήσεσθαι.

12. ἐν ἡ] η simpliciter B. Ceteri ἐν, omisso numero.

13.—p. 106, 3. om. C.

— Δημοσθένης] p. 1157, 12. ubi in libris ἐκάλουν ex glossemate.

14. Δεινάρχου Valesius. Legebatur Δειναρχος.

17. Ψαμμητίχη] ψαμμητίχη B.

Φανόδημος ἐν τῇ α'. Ψαμμητίχην δὲ κεκληῖσθαί φησιν ὁ Σῆμος ἐν α' Δηλιακῶν διὰ τὸ τοῖς ψαμμήτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψάμμητα δ' ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα.

Ἑκατομβαιῶν: ὄνομα μηνός. Ὑπερείδης. ὁ γοῦν Ἀμμώνιος φησιν ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἐκατόμβας κεκληῖσθαι. 5

Ἑκατόμνος: ὄνομα κύριον.

Ἑκατόμπεδον: Λυκούργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται.' ὁ παρθενὸν ὑπὸ τινων Ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, οὐ διὰ μέγεθος, ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.

10

4. Ἑκατομβαιῶν. μὴν Ἀθηναῖος. ἐκλήθη δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐκατόμβας θύεσθαι τῷ (τῷ om. D.) μηνὶ τούτῳ:— 6. Ἑκατόμνος 7. ἐν—πεπολίτευται om. 9. μέγεθος:—

1. ἐν τῇ α'] Legebatur ἐν α', vel quod est in Ald., ἐν πρώτῃ. ἐν α' om. B., solum α' habent A.N.

— Σῆμος] Scribebatur Σημός.

— ἐν α'] Legebatur ἐν τῇ α', vel, quod est in Ald., ἐν τῇ πρώτῃ.

2. Δηλιακῶν vulgo post Φανόδημος ἐν α' lectum huc transposuit Sauppium Fragm. p. 270. cui correctioni ne ob stare videatur quod Semi opus Δηλιάδα plus uno in loco appellat Athenæus, monendum est idem Δηλιακά appellari ab Suida s. v. Σῆμος. Vulgatæ scripturæ vitium perspexerat Lenzius ad Atthidum Fragm. p. 6., sed correctione usus erat parum probabili hac, Φανόδημος. ἐν δὲ α' Δηλιακῶν Ψαμμητίχην κεκληῖσθαί φησιν ὁ Σῆμος διὰ τὸ etc. Vossius de Histor. Gr. p. 399. Phanodemi nomen in Φανόδικος mutari voluerat, quem Δηλιακά scripsisse constat, sed quem nusquam citavit Harpocration. Placentas βασινίας appellatas Iridi oblatas esse ab Deliis ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ ex Semi Δηλιάδος libro secundo refert Athenæus 14. p. 645 b., de quo v. Lobeck. Aglaoph. p. 1064.

2. ψάμμητα] ψάμητα B.

4. ὁ om. N.

— ὁ γοῦν Ἀμμώνιος Valckenar.

Diatr. in Eurip. p. 66. Legebatur ὁ τοῦ Ἀμφίονος (ἀμφίονος C. ἀφίονος G.) Similiter s. v. θόλος dixit Ἀμώ- νιος γοῦν ἐν δ' περὶ βωμῶν γράφει etc.

6. Ἑκατόμνος] Scribebatur Ἑκατόμνος, quod est in Epitome. ἐκατόμνω A.B.P.Q. Ald.: unde Ἑκατόμνος restituit Bernhard. ad Suidam vol. 2. p. 123. Eadem forma est s. v. Ἀρτεμισία et ex correctione nostra s. v. Ἰδριεύς. Cum similibus apud Cares nominibus Ὅσογός Πακτύος Σύσκος (in titulis apud Boeckh. Corp. Inscr. n. 2691. e.) comparavit Meinek. Vindic. Strabon. p. 227. Totam gl. om. C.

— ὄνομα κύριον] ὄνομα B. ὁ τοῦ μανσώλου (corr. Μανσώλου) πατὴρ Καρῶν βασιλεὺς N. Quæ ex duabus glossis aliis (Ἀρτεμισία et Ἰδριεύς) colligi potuerunt ab interpolatore: quanquam non improbabile est Harpocrationem ipsum paullo plura de Hecatomno dixisse quam nunc legantur.

8. τινων] τινος B.C.N.P.

— Ἑκατόμπεδος om. B.C.

9. Μενεκλῆς ἢ om. N.

— Καλλικράτης] Sic correxi quod in libris est Καλλιστράτης, ab Maus-saco male in Καλλίστρατος mutatum: de quo dixi ad schol. Ari-

“ΕΚΔΕΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους “ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται,” ἤγουν ἐὰν δέ τις ἐνδεήσῃ τοῦ προὔπαρχοντος ἀργυρίου.

ἘΚΔΕΞΑΜΕΝΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐκδεξάμενος “καὶ γράφας.” ἐκδέξασθαι ἐστὶ τὸ παρ’ ἐτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ πῶς ἔχει τὸ ἐν τῷ ε’ Φιλιππικῷ 5 λεχθέν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος “καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέξασθαι τῶν ἐκείναις “πεπραγμένων.”

ἘΚΔΙΚΑΣΑΣΘΑΙ: ἀνάδικον ἐκπᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην.

ἘΚΔΟΣΙΣ: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἷον ἐξω δόσις. Δημοσθένης 10 κατ’ Ἀφόβου α’.

ἘΚΚΛΗΤΕΤΕΙΝ: τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἢ ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογία.

ἘΚΛΟΓΕΪΣ: οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῇ δημοσίῳ. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου “ἡρέθησαν 15 “γὰρ ἐκλογεῖς παρ’ ἡμῖν οἷς πλεῖστα ἔδοκει χρήματα εἶναι.” Λυ-

1. ἘΚΔΙΑ (ἐκδεια Ζ.) Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἐὰν δέ τις ἐνδεὴς ᾖ τοῦ πρ. ἀργυρίου:— Harpocratonis glossam omisit Suidas substituta alia longiore.
3. Δημ.—γράφας om. 5. πῶς ἔχει τὸ] τῷ (τὸ D. et Suidas). Conf. p. 93, 5.
6. λεχθέν] ληφθέν, omissis ὑπὸ τοῦ ῥήτορος. ἐκδέξασθαι τῶν ἐκείναις] ἐκδέχασθαι τῶν ἐκείνων (ἐκείνῳ Suidas) 8. ἘΚΔΙΚΑΣΑΣΘΑΙ. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον—δικάσασθαι:— 10. οἷον ἐ] οἷον ἢ D. οὕτω Δημοσθένης κατ’ Ἀφόβου πρῶτος (πρώτου D. πρώτον Suidas):— 12. ἐπάναγκες] ἐπὶ ἀνάγκαις D. 13. οὕτως Αἰσχίνης:— 15. δημοσίῳ:—

stoph. Av. 395. vol. 3. p. 181. et ad Demosth. vol. 2. p. 642. Idem librorum vitium notabimus s. v. ἐρμαί. Recta vero scriptura servata est s. v. Κεραμεικός.

1. ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται] Hæc videntur ad pecunias in symmoriis solvendas pertinuisse. SAUPP. Fragm. p. 297.

2. ἐνδεήσῃ Bekkerus. Libri ἐνδεὴς ᾖ.

3. Δημοσθένης (p. 232, 9.)—ἐκδεξάμενος et λαβόντα om. Ald.

5. τὸ δεύτερον] τὸν βίον N.

— τὸ δεύτερον:— C.

— ἐν τῷ ε’ ex Epitome pro ἐν ε’.

— Φιλιππικῷ] p. 61. φιλιππικῶν B. Ald.

6. ἐκείναις] ἐκείνοις N.

8.—11. om. C.

— ἐκπᾶξαι] ὑπάρξαι A., sed altero superscripto.

9. Καλλικράτην] καλλικράτη N.

10. Δημοσθένης] p. 816, 26.

11. α’ addidi ex Epitome.

12. κρίσιν] κλῆσιν B.

— ἐπάναγκες] ἐπ’ ἀνάγκαις A. Idem vitium apud schol. Æschinis p. 18, 4. ed. Ox.

— τις] τι B.C.

13. Αἰσχίνης] p. 37, 3.

— τῇ περὶ τῆς πρεσβείας] τῇ παραπροσβείας C. τῇ περὶ τῆς παραπροσβείας B. Ald.

σίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον “νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου
“ἅπαντα ἀπογραφόμεθα.”

¹ΕΚΛΩΖΕΤΕ: Δημοσθένης κατὰ Μειδίον. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν
γιγνόμενον ἐν τοῖς στόμασι ψόφον, ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν
ἀκροαμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. 5

¹ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ: διαφέρει τῆς μαρτυρίας, ὅτι ἡ μὲν μαρτυρία τῶν
παρόντων ἐστίν, ἡ δ' ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. σαφέστατα δὲ περὶ
τούτων διδάσκουσι Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ Δεί-
ναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ Αἰσχίνου κατὰ Δεινίου.

¹ΕΚ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος “οὗτος δ' ἐκ 10
“περιουσίας μου κατηγορεῖ.” βέλτιον οὕτως ἀκούειν, ὅτι ἐγὼ μὲν
περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δ' ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος μου
κατηγορεῖ, οὐ περὶ χρημάτων, ὡς οἴονταί τινες.

¹ΕΚΠΛΙΝΘΕΤΑΣ: ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους
¹Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. 15

¹ΕΚΠΟΛΕΜΩΣΑΙ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον
καταστήσαι, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ πολλάκις. ἐν μέντοι τοῖς Ἀττι-
κιανοῖς διὰ τοῦ η γράφεται, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν 5^ῳ Ἑλληνικῶν.

¹ΕΚ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ: ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδ'
ἀπλοικῶς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν οὐχ ἡμένων, ἀλλ' ἐκ προβολῶν προ-20
ηναγκασμένων δεσμοῖς. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.

3. ¹ΕΚΛΩΖΕΤΕ] ἐκλώξετε (sic) T. Δημ. κ. M. om. γινόμενον
4. τῷ στόματι 6. μαρτυρία om. 7. ἀπόντων:— 10. ἐν τῷ (ἐν τῷ
om. D.) ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἐγὼ μὲν π. τῶν ἐσχ. κινδ., (ἐγὼ—κινδυνεύω om.
D.) οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος:—
14. ¹ΕΚΠΛ. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ διαλ.—πλίνθους:— 16. Δημ. Φ. om.
17. καταστήσαι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ η ἐκπολεμῆσαι, ὡς καὶ (καὶ om. D.)
παρὰ Ξενοφῶντι ἐκπολεμῆσαι (ἐκπολεμῆσαι om. D.):— 19. προσαγωγῆς
20. ἀπλοικῶς:—

1. δὲ om. C.
3. Δημοσθένης] p. 586, 17.
5. ἤκουον ex Epitome et O. pro
ἡκροῶντο.
8. διδάσκουσι] ἐκδιδάσκουσι C.
— Δημοσθένης] p. 1131, 1.
— τε om. B.G.
— κατὰ] περὶ A.B.C.G.
9. Δεινίου] δινίου A.B.
10. Δημοσθένης] p. 226, 19.
11. μου om. Ald.
12. μόν om. A. Ald.

14. τὰς] τοὺς B.C.
16. Δημοσθένης] p. 10, 29, et 30,
29, de quibus locis vide quæ dixi
in Præfat. ad Demosth. vol. I. p. IV.
17. Ἀττικιανοῖς Hemsterh. ap.
Dobr. ad Phot. p. 740. Libri Ἀτ-
τικοῖς. Vide Præfat. ad Demosth.
vol. I. p. III.
18. ἐν 5^ῳ] Immo 5, 4, 20.
19. προσαγωγῆς] παραγωγῆς N.
21. δεσμοῖς—Ἀριστοκράτους om. C.
— Δημοσθένης] p. 678, 19.

*ΕΚΦΥΛΛΟΦΟΡΗΣΑΙ: εἰ ἔδοκει τις τῶν βουλευτῶν ἀδικεῖν, διεψήφίζετο ἢ βουλὴ περὶ αὐτοῦ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλευεῖν. ἀντὶ δὲ ψήφων φύλλοις ἐχρῶντο, δι' ὧν ἕκαστος ἐπεσημαίνετο τὴν αὐτοῦ γνώμην. Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος.

*ΕΛΑΙΟΤΣ: πόλις ἐν Χερρονήσῳ τῇ Θρακίᾳ.

5

*ΕΛΑΤΕΙΑ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις δὲ ἦν μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσι. τοῦ δὲ ῥήτορος πάλιν ἐν ζ' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος, τὰδε, “ἐν Κασσωπιά τρεῖς πόλεις, Πανδοσίαν καὶ Βούχετα καὶ “Ελάτειαν.” ῥητέον ὅτι βέλτιον ἐν ἐνίοις γέγραπται διὰ τοῦ ρ *Ελάτρεια· Θεόπομπος γοῦν ἐν μγ' τέτταρας πόλεις φησὶν εἶναι τῶν Κασσωπαίων, ἀλλ' οὐ τρεῖς ὥσπερ ὁ Δημοσθένης, *Ελάτρεϊαν τε καὶ Πανδοσίαν καὶ Βιτίαν καὶ Βούχετα.

*ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΟΙΣ: καὶ ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τοῦνομα οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ πραυτάτους, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους. *Ισοκράτης Παναθηναϊκῷ “σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατόν ἐλα-15 “φροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνῶσι παρέχοντας.”

1. Hanc gl. omisit Suidas, alia substituta copiosiore. διεψήφίζετο] ἐψηφίζετο D. 3. ψήφου δι' ὧν] ἐν οἷς αὐτοῦ βουλὴν:— 5. *ΕΛΕΟΥΝΤΑ (ἐλαίουντα D.). πόλις ἐστὶν ἐν Χερρονήσῳ τῆς Θρακίης:— 6. *ΕΛΑΤΕΙΑ. πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν. εἶναι δὲ διὰ τοῦ ρ προφέρουσιν *Ελάτρεϊαν δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν:— 13. καὶ om. λέγουσι τοῦνομα] τοῦνομα λέγουσιν D. λέγουσι τὸ ὄνομα Suidas. γράφουσιν τὸ ὄνομα E.T. 14. τοῦ β.] τὸ β. D. βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους] βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου Suidas. 15. *Ισοκράτης— παρέχοντας om. E.T. Suidas, habet D. σφᾶς] σφᾶς D.

1. *ΕΚΦΥΛΛΟΦΟΡΗΣΑΙ usque ad *ΕΜΠΟΔΩΝ] Hæ glossæ in A. Ald. trajectæ post ἐπακτὸς ὄρκος. Glossam ἐκφυλλοφορῆσαι post *Εμπουσα habet B. Idem glossas *Ελάτειαν— ἐμποδῶν collocat post ἐπακτὸς ὄρκος.

— διεψήφίζετο] ἐψηφίζετο C.

3. ἐπεσημαίνετο] —μήνατο A. Ald.

5. om. B.

— *Ελαιούς] ἑλεούς A.

6. *ΕΛΑΤΕΙΑ] ἐλάτρια N.

— Δημοσθένης] p. 275, 13.

— δέ] μὲν C.

7. ἐν ζ' Φιλιππικῶν (Φ. om. B. C.)] p. 84, 23.

8. Κασσωπία] Scribebatur Κασσωπεία, quod in κασσιπέια corruptum in A., in κασιπέια in B.C. Ald. Recte apud Demosthenem.

8. Πανδοσίαν—*Ελάτειαν Ald. πανδοσία—ἐλάτεια codices.

— Βούχετα Maussacus. βούκετα codices. βούκεταν Ald. Apud Demosthenem libri Βούχεταν. Rectam scripturam Harpocratio ipse præbet s. v. Βούχετα.

9. *Ελάτειαν:— C.

— *Ελάτρεϊα] ἐλάτρια A. Ald.

10. τέτταρας] τέσσαρας B.

— Κασσωπαίων] κασσιπέων A. Ald. et simplici σ B. κασσωπέων ceteri.

11. *Ελάτειαν] ἐλάτρεϊαν N. Ald.

12. Βούχετα] Libri Βούκεταν.

13. καὶ accessit ex B.C.G.

14. τοῦ β.] τῷ β. A.C. Ald. τὸ β. B.

— καὶ φορτικωτάτους om. B.C.

15. *Ισοκράτης] p. 239 b.

ἙΛΕΟΚΟΠΩΝ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς “πέντε
 “μῆσι μετὰ τῶν ἑλεοκόπων διαιτώμενος.” ἑλεοκόπους λέγοι ἂν ὁ
 ῥήτωρ τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς τὸ “ἐλε-
 “ὄθρεπτόν τε σέλιον” παρ’ Ὀμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεόν, ὅπερ
 ἐστὶ σκεῦος ξύλινον, γεγέννηται τούνομα. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν 5
 εἰ προσκατέλοι με τοῦλεόν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΖΕΥΣ: Ὑπερίδης “τῷ μὲν τοίνυν Διὶ, ὃ ἄνδρες
 “δικασταί, ἡ ἔπωνυμία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ
 “τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ.” ὁ
 δὲ Δίδυμος φησιν ἀμαρτάνειν τὸν ῥήτορα· ἐκλήθη γὰρ ἐλευθέριος διὰ 10
 τὸ τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται
 μὲν σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

ἙΛΕΥΣΙΝΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου. τοῖς νικῶσι τὰ
 Ἑλευσίνια ἐδίδδοτο ἄθλον. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις Ἑλευσίς ἀπὸ

1. ἙΛΕΟΚΟΨΩΝΣ. Λυσίας τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας 4. τε om. ἐλεόν]
 ἔλεον (sic etiam tres libri Suidæ) 5. ἐστὶ σκεῦος ξ.] σκεῦος om. E.T.
 in lacuna, et sine lacuna Suidas. In D. ἐστὶν ἐκτὸς σέλινον, adscripto in
 margine ab eadem manu ξύλινον. Ἀριστοφάνης—τοῦλεόν om. E.T. et
 Suidas, habet D., qui eis πρὸς κατέλοι μοι τοῦλεον:— 7. ἙΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
 (ἐλευθερίους T.) ZEYΣ. διὰ τοῦτο καλεῖται ἐλευθέριος Ζεὺς (Ζεὺς om. D.), διὰ
 (ἐλευθέριος. ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο ἐκλήθη, διὰ Suidas) τοὺς (τὸ τοὺς D. et Sui-
 das)—αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερίδης. ὁ δὲ Δίδυμος οὐ διὰ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ διὰ
 τὸ τῆς Μηδικῶν (Μηδικῆς Suidas) δουλείας καὶ ἐπικρατείας (καὶ ἐπικρατείας
 om. D.) ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους:— 13. Ὑπ.—Καλλ. om. 14. Ἑ-
 λευσίς om.

1. ἙΛΕΟΚΟΨΩΝΣ] ἑλεοκόπους B.
 C.G. “Possis ἑλαιοκόπων conjicere
 “(cf. Varro de R. R. 1, 55.), sed
 “quinque menses illi parum apti
 “sunt.” SAUPP. Fragm. p. 183.
 — ἐν τῷ Bekkerus. Libri ἐν τῷ
 εἰ vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δε-
 κάτῳ.

— Δημοσθένους] δημοσθένης A.
 4. Ὀμήρῳ] Π. 2, 776.
 — δέ] καὶ C.G.
 5. σκεῦος Toupus. Libri ἐκτὸς,
 quod om. Epitome et Ald.
 — ξύλινον] ξυλίνον B.C.
 — Ἰππεῦσιν] v. 152. ubi ἴθι δὴ,
 κάθελ’ αὐτοῦ τοῦλεόν.
 6. εἰ προσκατέλοι με] εἰς πρὸς
 κατέλοι μοι D.
 9. τὸ τοὺς] τὸ om. pr. B.

9. ἐξελευθέρους] ἐλευθέρους pr. B.
 Suidæque codex Vossianus.

11. τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι]
 Quæ in Epitome leguntur τῆς Μη-
 δικῶν (corrigere Μηδικῆς ex Suida)
 δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι
 non ab Epitomatore posita, sed e
 libro integrioris sumta videntur.

— ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται] ὅτι ἐπι-
 γέγραπτο C.

12. ὀνομάζεται] ὠνομάετο B.C.G.
 — δέ καὶ] καὶ om. iidem.
 — δηλοῖ καὶ] καὶ om. C.

14. ἄθλον] κριβαί, ut intelligitur
 ex schol. Pind. Olymp. 9, 150.,
 quod ipsum addi volebat Meursius
 Eleusin. c. 28. Non habet, qui
 Harpocratonis verba repetivit, E-
 tym. M. p. 329, 42. ἄθλον τοῦ καρ-

Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμού. ἄλλοι δὲ ἄλλας αἰτίας φασὶ καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια.

ἘΛΙΚΤΗΡΕΣ: ἐνωτίων εἶδος Ἀυσίας.

ἘΛΙΞΟΣ: εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ Μεγαρεῦσιν.

ἘΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ: Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἡλείους. 5 Ἀριστοτέλης Ἡλείων πολιτεία τὸ μὲν πρῶτον φησιν ἓνα καταστῆσαι τοὺς Ἡλείους Ἐλλανοδίκην, χρόνου δὲ διελθόντος β', τὸ δὲ τελευταίων θ'. Ἀριστοδήμος δ' ὁ Ἡλείος φησι τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα Ἐλλανοδικὰς εἶναι ι', ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἓνα.

ἘΛΛΗΝΟΤΑΜΙΑΙ: Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος. 10 ὅτι ἀρχὴ τις ἦν οἱ Ἑλληνοταμίαι, οἱ διεχειρίζον τὰ χρήματα, καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. μνημονεύει δὲ καὶ Θουκυδίδης αὐτῶν ἐν α'.

ἘΜΒΕΒΑΗΜΕΝΑ: ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς 15 τοιαύτας.

ἘΜΒΙΟΣ: Ἀντιφῶν Ἀληθείας α' "καὶ ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο" ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθεῖν μὴδ' ἀποθάνει.

1. ἄλλας αἰτίας] ἄλλην αἰτίαν D. et Suidas. 3. Αυσίας om. 4. εἷς] τις D. 5. Ὑπ.—πολιτεία om. 6. τὸ μὲν πρῶτον ἓνα καθίστων Ἐλλανοδίκην οἱ Ἡ-λεῖοι, εἶτα δύο, τελευταίων δὲ θ'. 8. φησι om. 9. ἵ εἶναι Ἐλλανοδικὰς 10. ἘΛΛΗΝΟΤΑΜΙΑΙ. (Recte Ἑλλην— in D. et ap. Suidam.) ἀρχὴ τις ἦν οἱ διεχειρίζον τὰ χρήματα:— 14. ἀντὶ τοῦ om. Δημ.—N. om. 15. καὶ Ἀρ. δὲ] Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἀπίους (ἀπίους Suidas) τὰς τοιαύτας λέγει:— 17. ἘΜΒΙΟΝ. Ἀντιφῶν τὸ ζῶν καὶ μὴ (ζῶν μὴδὲ D.) ξηρανθὲν μὴδὲ ἐναπο-θάνον:—

ποῦ τοῦ φανθέντος dixit Aristides vol. I. 257, 12.

1. ἄλλοι δὲ — Ἐλευσίνια addidi ex Epitome.

3. Αυσίας] p. 121, 44.

4. ἘΛΙΞΟΣ] Vid. Thucyd. 8. 80.

5. ἘΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ] De numero et munere Hellanodicarum disse-ruit O. Mueller. in Welck. Museo Rhen. a. 1834. p. 167.

6. Ἡλείων] ἐν Ἡλείων Ald.

— τὸ μὲν—κ. τοὺς] τὸ πρῶτον κα-ταστήσαι φησι τοὺς B. μὲν et ἓνα om. etiam C.

7. τὸ δὲ] δὲ om. B.C.

10. Ἀνδοκίδης] p. 28, 16.

13. Θουκυδίδης—ἐν α'] c. 96.

14. ἘΚΒΕΒΑΗΜΕΝΑΣ ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένας C.

— Δημοσθένης] p. 1251, 22.

15. Ἀριστοτέλης] Ἀριστοφάνης E- pitome. Verum esse Aristotelis nomen constat ex Athenæo 14. p. 653 d. qui ἐπεμβεβλημένα et ἐπεμ-βολάδας dixit quæ Harpocratio ἐμβ—. Utrumque dictum esse ab veteribus aliorum scriptorum ex-empla docent.

“ΕΜΒΡΑΧΤΙ: ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἀντιφῶν.

“ΕΜΜΗΝΟΙ ΔΙΚΑΙ: αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαὶ Δημοσθένους καὶ Ὑπερείδης.

“ΕΜΠΟΔΩΝ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως “καὶ τοὺς ἐμποδὼν ἐκολάσατε” ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας, καθὰ καὶ Ἀνδοκί- 5 δης ἐν τῷ κατ’ Ἀλκιβιάδου.

“ΕΜΠΟΤΣΑ: Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φάσμα τί φασιν εἶναι τῆς Ἐκάτης, ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν ἐφαίνετο. πλήρης δὲ τοῦ ὀνό- ματος ἡ κωμωδία.

“ΕΝΑΙ ἈΡΧΑΪ: αἱ παρωχημέναι Δημοσθένους κατ’ Ἀριστογεί- 10 τονος.

“ΕΝΔΕΙΞΙΣ: εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ’ ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰρ- γομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆγον. πολλοὶ μὲν οὖν εἰς λόγους ἐνδείξεως, γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ’ Ἀριστο- 15 γείτονος Δημοσθένους.

“ΕΝΔΕΚΑΖΟΝΤΑΣ: ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας, ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκά- την ἄγοντας, Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

“ΕΝ ΔΙΟΜΕΙΟΙΣ ἩΡΑΚΛΕΙΟΝ: Ὑπερείδης κατὰ Κόνωνος. τῆς ἐν Διομείοις ἀγομένης ἐορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί.

1. ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἁ. καὶ ἐν κ.:— 2. ἐρανικαί:—
4. ἘΜΠΟΔΩΝ. Ἀντιφῶν τοὺς ἐμπεσόντας. λέγει γὰρ τοὺς ἐμποδὼν ἐκολά-
σατε:— 7. Δημ.—Κτ. om. φησιν εἶναι om. 8. ὃ τοῖς δυστυ-
χοῦσιν ἐφαίνετο:— Totam gl. omisit Suidas, substituta alia copiosiore.
13. ὑπῆγον. Δημοσθένους κατὰ Ἀριστογείτονος:— 18. ἘΝ ΔΙΟΜΕΙΟΙΣ
ἩΡΑΚΛΕΙΟΝ. ἡ ἐν Διομείοις (διομείοις D.) ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἐορτή:—
Διομείοις duo codices Suidæ et ed. Mediol. utrobique. Ceteri Διομείοις.

1. om. C.

— ἘΜΒΡΑΧΥ] Legebatur ἐν βραχεῖ. Correxī ex N. qui ἐν βρα-
χεῖ ἀθρόων, superscripto ἐμβραχυ
ἀπλῶς. V. quæ in Thesauro dicta
sunt vol. 3. p. 822.

2. ἘΜΜΗΝΟΙ—Ὑπερείδης om. C.
— Δημοσθένους] p. 900, 4. 966,

17.

4. καὶ om. A. Ald.

5. τοῦ om. C., τοὺς om. A.B.
Ald.

— ἐμπεσόντας] ἐν ποσὶ margo N.

— Ἀνδοκίδης] p. 30, 16.

7. Δημοσθένους] p. 270, 25.

— φασιν] φησιν C., om. B.

8. ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν ex Epi-
tome et N. Libri ceteri ὅπερ στοι-
χοῦσιν.

10. Hanc glossam duasque pro-
ximas om. C.

— Δημοσθένους] p. 775, 25.

13. ὑπῆγον] ἀπῆγον A.

16. ἐν τῷ αὐτῷ] ἐν ἐαυτῷ B.

17. Δημοσθένους] p. 1335, 7.

18. Ἡράκλειον] Ἡρακλεια Hem-

sterhusius.

¹ΕΝΕΠΙΣΚΗΜΜΑ καὶ ΕΝΕΠΙΣΚΗΨΑΣΘΑΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου. ὁπότε δημευθεῖν τινὸς ἡ οὐσία, ἔξῃν προσελθόντι τῷ φάσκοντι δανειστῇ γεγονέναι τούτου τοῦ ἀνδρὸς λέγειν ὅτι ἐνοφείλεται αὐτῷ χρέος ἐν τῇ οὐσίᾳ. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος ‘Δημοσθένους πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος,’ ὃν Καλλίμαχος ⁵ μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὡς ψευδεπίγραφον.

¹ΕΝΕΣΚΕΤΑΣΜΕΝΗΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχιππον ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένην καὶ πεπλασμένην.

¹ΕΝΕΤΙΜΑΤΟ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. τὸ ἀπετιμᾶτο ¹⁰ διαφέρει τοῦ ἐνετιμᾶτο· ὅταν μὲν γὰρ πρὸς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ τις, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται· ὅταν δὲ ἐν εἰδεσί τισι λογίσχηται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμῆσατο.

¹ΕΝΗ ΚΑΙ ΝΕΑ: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ὑγιαίνοντα. τὴν ὑφ’ ἡμῶν τριακάδα καλουμένην ἔνῃν καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ τῇν ¹⁵

1. Δ.—Τιμοθέου om. 2. τινὸς οὐσία, ἔξῃν προσελθόντι τῷ—καὶ λέγειν.
3. γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ὡς ὀφείλεται 4. ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέως (χρέος D. et Suidas). καὶ τοῦτο λέγεται ἐπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι:— 8. Ἰσ.—Ἀρχ. om. 9. διεσκευασμένην πεπλασμένην] Ἰσαῖος καὶ Δημοσθένης:—
10. Δημοσθένης—τὸ ἀπετιμᾶτο om. τοῦ ἐνετιμᾶτο] τοῦ ἀπετιμᾶτο E.T. et Suidas, τοῦ ἐπετιμᾶτο D. 11. ὅταν μὲν γὰρ τις ὡς τι ποσὸν—λαμβάνῃ τις
14. ὙΝΗ (ἐν ᾗ T. ἔνῃν Suidas) καὶ ΝΕΑΝ. τὴν ὑφ’ ἡμῶν τριακάδα καλουμένην Ἀθηναῖοι λέγουσιν 15. ἀπὸ] ἐκ Suidas.

2. ἡ additum ex B.
3. ἐνοφείλεται] ἐν ὀφείλεται A.B. Ald.
4. Δημοσθένους N. Vulgo Δημοσθένης.
6. ἀναγράφει] Literis ἀνα superscriptum ἐν in N.
— Ἀλικαρνασεὺς] Ἀλικαρνασεὺς B.N.

9. καὶ πεπλασμένην om. B.C.
10. ὙΝΕΤΙΜΑΤΟ om. A.B.C.
— Verba Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν (p. 1036, 12.) in libris superiori glossæ post πεπλασμένην addita huc transposuit Valesius.
— τὸ ἀπετιμᾶτο] τὸ ἐναπετιμᾶτο Valesius.

11. ἀργύριον] ἀργυρίου B.C.G.
12. ἀποτιμᾶσθαι] ἐναποτιμᾶσθαι Valesius. “Si quis puellam ἐπὶ κληρον ducturus loco ejus dotis (do-

mus, agri, etc.) pecuniæ sum-
mam accipiat, ἀποτιμᾶται. Si quis puellam ducturus cum dote decem talentorum, accipiat octo talenta, et vestem, suppellectilem et cetera (εἶδη) duobus talentis aestimata, ἐντιμᾶται τὰ εἶδη δυοῖν τάλαντων. Anglice ἀποτιμᾶσθαι est to waive or compound a claim for a sum of money received; ἐντιμᾶσθαι est to take goods in part of payment. Vide Vales. Intelligit Hemsterh. ἐντιμᾶσθαι to take goods at a valuation in part of payment.” DOBR.

13. λογίσχηται] λογίσαιτο B.G.
— τι τοῦ] τι τὸ τοῦ A.B.C.N.
15. τριακάδα καλουμένην] καλουμένην τριακάδα B.C.
— Ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι B.

τελευταίην ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. Πο-
λέμων δὲ φησιν ὅτι ἐκάλεσάν ποτε αὐτὴν Ἀθηναῖοι Δημητριάδα ἐπὶ
τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνο. ἔΝΗΝ δὲ καὶ εἰς ἔΝΗΝ τὸ εἰς
τρίτην λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὸ ἔΝΟΝ δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ
παρελληλυθὸς δηλαῶ. 5

ἘΝΘΡΥΠΤΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Δίδυμος ὁ
γραμματικὸς ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ λόγου εἰπὼν ὡς τὰ ἐνθρυπτα
ἐκκεείμενα καὶ γνώριμα ἀπ' αὐτῆς ἔχει τῆς φωνῆς τὸ σημαίνον, ἐν-
περιεργότερόν τινα ἐκτίθεται ἐξηγήσιν ἀμαρτυρον· εἰσὶ δὲ ἐνθρυπτα
τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἐνιοὶ δὲ ταῖς τε- 10
λευταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι· καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις Ἐν-
θρυπτος.

ἘΝ ΛΙΜΝΑΙΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ: Ἰσαῖος περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τό-
πος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος.

ἘΝΝΕΑΚΡΟΤΝΟΝ: [Λυσίας] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδο- 15
σεως. κρήνη τις ἐν Ἀθήναις· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλλιρρόη.

2. αὐτὴν ποτε Ἀθηναῖοι om. 3. Δημητρίου] τοῦ μητρίου D. ἔΝΗΝ
δὲ καὶ εἰς ἔΝΗΝ (ἐνὸς δὲ καὶ εἰσένης E.T.)—δηλοὶ habent E.T. et Suidas,
om. D. 6.—9. ἘΝΘΡΥΠΤΑ—εἰσὶ δὲ om. 9. Apud Suidam numero
singulari ἐνθρυπτον τὸ—τὸ ἐνθρυβόμενον βρώμα—αὐτὸ 10. δὲ om. Suidas.
13. Ἰσ.—κλήρου om. 13. Διόνυσος] διονύσιος E.T. ὁ διονύσιος D., licet ὁ
etiam ante τιμώμενος habeat. Recte Διόνυσος apud Suidam. 14. ἘΝ-
ΝΕΑΚΡΟΥΝΟΝ. κρήνη τις Ἀθήνησιν Καλλιρρόη καλουμένη πρότερον:—

1. προτέρου] πρώτου B.G.

2. ποτε αὐτὴν] αὐτὴν ποτε N.

— Quod post αὐτὴν in codicibus
omnibus additum, ab Ald. autem
omissum est, ἀθηνᾶν ex Ἀθηναῖοι
corruptum esse vidit Hemst.

6. ἘΝΘΡΥΠΤΑ] ἐνθρυπτα A.B.
Ald. hic et infra.

— Δημοσθένους] p. 314, 1.

— ἐν τῷ om. N.

10. ἐνθρυβόμενα] ἐνθρυπτόμενα N.

— βρώματα] βρέματα A. βρέ-
ματα Ald.

13. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ] διονύσιος B.N.
διόνυσος G.

— Ἰσαῖος—κλήρου] ἐν Λίμναις
Διονύσιον non nominatur in hac
oratione, memorantur vero Diony-
sia ruralia p. 70, 24.

13. τοῦ om. B.C.

— Κίρωνος] κύρωνος B. ἥρωνος
C. κερωνίου N.

14. ἐν ᾧ τιμώμενος] ἐν ᾧ τιμᾶται
N. ὁ om. etiam A.B. Ald.

— Διόνυσος] διονύσιος A.B.N.

14. Addidi Ἰσοκράτης, secluso
Λυσίας, quod ego delevissem cum
Orellio ad Isocr. p. 292., nisi ali-
qua verba intercidisse possent hoc
modo, quem Sauppium proposuit
Fragm. p. 176. Λυσίας ἐν τῷ . . .
. . . καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀν-
τιδόσεως, in qua oratione genitivus
legitur Ἐννεακρούνου p. 491. §. 306.
ed. Bekk. Oxon.

16. Καλλιρρόη C. Scribatur
Καλλιρόη.

ἘΝΝΕΑ ὁδοί: Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογία.
τόπος ἐν Θράκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

ἘΝ ΠΑΡΑΒΪΣΤΗΙ: ἀντὶ τοῦ κρύφα καὶ οὐ φανερώς Ὑπερίδης ἐν
τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου.

ἘΝΣΗΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαινὼν Ἰσο-5
κράτης.

ἘΝ ΦΡΕΑΤΤΟΪ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους περὶ τοῦ
ἐν Φρεαττοῖ δικαστηρίου ἀκριβῶς διεξελήλυθε, λέγων οὕτως. “ἔτι
“τοῖνυν πέμπτον δικαστήριον ἄλλο θεάσασθε οἷον ὑπερβέβηκε τὸ ἐν
Φρεαττοῖ. ἐνταῦθα γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κελεῖναι δίκας ὑπέχειν 10
“ὁ νόμος, εἰάν τις ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγῶς, μήπω τῶν ἐκβαλόν-
“των αὐτὸν ἡδεσμένων, αἰτίαν ἔχῃ ἐτέρου φόνου ἐκουσίῳ.” καὶ μετ'
ὀλίγον φησὶν “ἡγάγε τοὺς δικάσοντας οἱ προσελθεῖν οἷόν τε ἐκείνῳ,
“τῆς χώρας ἀποδείξας τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θα-
“λάττῃς· εἴθ' ὁ μὲν ἐν πλοίῳ προσπλεύσας λέγει, τῆς γῆς οὐχ 15
“ἀπτόμενος, οἱ δ' ἀκροῶνται καὶ δικάζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μὲν
“ἀλφ, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκουσίῳις φόνοις δίκην ἔδωκε δικαίαν· ἐὰν δὲ
“ἀποφύγῃ, ταύτης μὲν ἀθῶος ἀφίεται, τὴν δὲ ἐπὶ ἐτέρῳ φόνῳ φυ-
“γὴν ὑπέχει.” ὠνομάσθαι δ' ἔοικε τὸ δικαστήριον ἀπὸ τινος Φρεάτ-
του ἥρωος, καθά φησι Θεόφραστος ἐν 15' τῶν Νόμων. 20

1. ἘΝΝΕΑ ὈΔΟΙ. τόπος Θρακικὸς παρὰ τὴν Ἀμφίπολιν: — 3. ἀντὶ
τοῦ om. φανερώς: — *Duas alias glossas habet Suidas.* 5. Ἰσο-
κράτης om. 7. ἘΜΦΡΕΑΤΟΙ (Ἐμφρεάτοι *Suidas*): quod ortum ex
scriptura veteri ἐμ Φρεαττοῖ. Δημ.—ὑπέχει] δικαστήριον τῶν ἀκουσίῳν
φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀκριβῶς διέρχεται περὶ
αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν 19. Φρεάτος ἥρωος, ὡς Θεόφρα-

1. Αἰσχίνης] p. 32, 21.
3. οὐ] μὴ B.C.
4. Ἀρχεστρατίδου] ἀρχιστρατίδου
A.B. Ald. ἀρχιστρατήδου C.
5. Ἰσοκράτης] p. 87 d.
6. ΦΡΕΑΤΤΟΙ] Duplex τ hic et
infra restituit Maussacus pro sim-
plici, quod est in libris. Hic et in-
fra φρεάτου A.B.C. Ald. et super-
scripto hic ultimæ syllabæ δι Ν.
— Δημοσθένης] p. 645, 26.
— τοῦ—δικαστηρίου] τῶν—δικα-
στηρίων B.C.
7. ἔτι τοῖνυν πέμπτον δικαστήριον]
ἔστι τοῖνυν πέντε δικαστήρια B.C.

8. ἐν Φρεαττοῖ] ἐκ φρεάτου B.
10. ἐνταῦθα γάρ—φυγὴν ὑπέχει om.
C.
— ἄνδρες om. A.B.N.
11. ἐκβαλόντων] ἐκβαλλόντων B.
(A?) Ald.
12. ἡδεσμένων] ἡ δεομένων A.B.N.
Ald.
13. οἷόν τε] οἷονται A.B.N. Ald.
14. ἐν Φρεαττοῖ] ἐκ φρεάτου Ald.
— θαλάττῃς] θαλάττῃ N.
17. φόνους] φόνον Ald. φωνὴν A.
19. Φρεάττου] Libri Φρεάτου.
20. 15' Epitome. τῇ ἑκτῇ καὶ δεκάτῃ
Ald. 5' codices.

¹ΕΞΑΓΙΣΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς καὶ ἔμπλεως ἄγους. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τινος λιμένος εἶρηκε τοῦνομα.

¹ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ ΔΙΚΗ: ὁπότε τις ἄγοι τινὰ ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τῷ ἀντιποιομένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ. ⁵Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει.

¹ΕΞΑΡΑΣΑΣΘΑΙ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος “ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξαράσασθαι.” ἐξαράσασθαι δέ ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι.

10

¹ΕΞΕΓΓΤΗΣΙΣ: τὸ ἐξελέσθαι τινὰ δι’ ἐγγυητῶν καταστάσεως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

¹ΕΞΕΝΙΖΕ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει “διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζε.” μήποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικῶς διελέγετο, ¹⁵ἀλλὰ ξενικῶς.

¹ΕΞΕΠΡΕΜΝΙΖΟΝ: ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα, τουτέστι μέχρι ρίζων τὰ στελέχη, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

στος ἐν (ἐν om. D.) ις νόμος (sic etiam meliores libri Suidæ, non νόμων) μαρτυρεῖ:—

1. ἐναγῆς. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ 3. ἄγοι (ἄγει duo codices Suidæ) μὲν τινὰ ἔπειτά] ἄλλος δέ 4. ἐξαιροῖτο] ἐξαίρητο D. τὸν ἀντιποιοῦμενον τῷ ἀνθρώπῳ (τοῦ ἀνθρώπου Suidas) 5. αὐτοῦ (αὐτὸν Suidas) ἐξαιρουμένῳ:— 7. Αἰσχίνης—δὲ ἐστι om. 11. ἐξελέσθαι] ἐκτελέσαι (τελέσαι D.), librario ad lin. 9. aberrante: quid vitium servavit Suidas. διὰ τῆς (τῆς om. D.) τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. οὕτω Δημοσθένης:— 13. Δημοσθένης—μήποτε om. 15. ἦν. Δίδυμος δὲ φησιν ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο:— 17. κατέβαλλον] κατέβαλον T. κατέβαλον duo codices Suidæ. 18. στελέχη. οὕτω Δημοσθένης:—

1. Αἰσχίνης] p. 69, 28.

3. ἄγοι] ἄγει C.

4. ἐξαιροῖτο] ἄγοιτο A., sed superscripto ἐξαίροιτο, qui accentus est etiam in Ald. et Epitome.

7. Αἰσχίνης] p. 70, 4.

— χρυσᾶς ἀσπίδας] χρυσάσπιδας A. Ald.

8. πρὶν ἐξαράσασθαι ex Æschine addidit Hemsterh.

9. δὲ ἐστι C. aberat δέ. Hemsterh. scripserat ἔστι δὲ τὸ, omisso

ἐξαράσασθαι.

9. ἃς additum ex Epitome.

10. ναῶν] νεῶν ἃς C.N. ναῶν αἱ A. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 725.

12. Τιμοκράτους Bekkerus. Libri Ἀριστοκράτους.

13. Δημοσθένης] p. 1304, 6,

17. κατέβαλλον] κατέβαλον A.

— πρέμνα] πράγματα B.C.G.

18. ρίζων:— C.

— περὶ τοῦ (τοῦ additum ex B.)

www.libtool.com.cn

¹ΕΞΕΤΑΖΕΣΘΑΙ: ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι Δημοσθένους κατὰ Στεφάνου. καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος “ἐξητάσθης” φησὶν ἀντὶ τοῦ ὥφθης, ἐω-
ράθης.

¹ΕΞΗΓΗΤΗΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. ὁ ἐξηγού-
μενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοικομένους νομιζόμενα 5
ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ
Μνησιβούλου δηλοῖ, πληθυντικῶς τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζων.

¹ΕΞΗΚΕΣΤΟΣ: ὄνομα κύριον· Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.

¹ΕΞΟΡΧΗΣΑΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ φυγῶν καὶ ἀποδράς Δημοσθένης ἐν
τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος προσπαίζων ἅμα εἶπε διὰ τὴν τῶν Διονυσίων 10
πομπήν.

¹ΕΞΟΪΛΗΣ: ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι
τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοῦτομα ἀπὸ τοῦ
ἐξίλλειν, ὃ ἔστιν ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν, δικάζονται δὲ ἐξούλης κατὰ
τοῖς ἐπιτιμίαις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, 15
ὑπερημέρων γιγνομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ δὲ ἀλόντες ἐξούλης
καὶ τῷ ἐλόντι ἐδίδουσιν ἃ ἀφηροῦντο αὐτὸν, καὶ τῷ δημοσίῳ κατε-

1.—3. ἘΞΗΤΑΣΘΗΣ. Δημοσθένης ἐν τῷ κ. Στ. καὶ κατὰ Ἀνδρ. ἀντὶ τοῦ
ὥφθης, ὥράθης:— 4. ἘΞΗΓΗΤΗΣ. ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστιν
δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοικομένους ὀνομαζόμενα—δεομένοις:— 8. κύριον:—
10. Ἀνδροτίωνος:— 12. ἦν] ἦν ἦν D. 14. ὅπερ ἔστιν ἐξείργειν καὶ
ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν 16. γινομένων (γενομένων D.) 16. οἱ δὲ ἀλόντες
ἐξούλης] οἱ μὲν τῇ ἐξούλης ἀλόντες 17. αὐτὸν] αὐτοῦ, quod om. D.

Ἀγνίου (ἀγνοῦ Α.Β.) κλήρου] Id est
in oratione contra Macartatum p.
1073, 27.

1. κατὰ Στεφάνου] p. 1121, 24.

2. κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 613 extr.

— ἐωράθης N. Ceteri ὥράθης.

4. περὶ τοῦ Κίρωνος Valesius. περὶ
τοῦ σκίρωνος A. Ald. πρὸς τοῦ σκί-
ρωνος B. πρὸς σκύρωνος C.

— κλήρου] κλήρον C.

— ὁ] καὶ B.C.G.

5. ἔστι δὲ (δὲ om. B.) καὶ ἃ] ἔτι
δὲ καὶ τὰ Hemsterh. ἔστι δὲ οὐ καὶ
τὰ Kuhn. ad Polluc. 3, 102. ὅτι δὲ
καὶ τὰ Bekkerus sublata interpunc-
tione post δεομένοις.

— τοὺς om. N.

— κατοικομένους] κατοικουμένους
B. Ald. κατηχουμένους A.

5. νομιζόμενα Valesius. Libri
ὀνομαζόμενα.

6. ἐξηγοῦντο] ἐξηγοῦνται N.

— καὶ] Malim ὥς, nisi Bekkerus
supra recte correxerit ὅτι δὲ καὶ
τὰ—.

— Δημοσθένης] p. 1160.

8. om. C.

— Δημοσθένης] p. 666 extr.

9. Δημοσθένης] p. 614, 23.

13. οὖν om. G.

14. ἐξέλλειν] ἐξέλλειν B. Ald. ἐξέ-
λειν C.G.

— ἐκβάλλειν:— C.

15. ἐν] ἐπὶ B.

— προσηκούσῃ] προσελευσούσῃ N.

16. γινομένων] γενομένων B.

17. ἐλόντι] φήναντι N.

τίθασαν τὰ τιμηθέντα. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπὸ τινος. καὶ ἐπεργασίας δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησί τις αὐτῷ μετεῖναι. ταῦτα δὲ σαφῶς Ἰσαῖος διδάσκει καὶ Λυσίας ἐν τῷ 5 κατὰ Στρατοκλέους ἐξούλης. Δείναρχος μέντοι ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασία ἰδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν. ὅτι δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐκβαλλομένου τάττεται τοῦνομα, καὶ οὐχ ὡς οἴεται Καϊκίλιος μόνων τῶν ἐκ καταδίκης ὀφειλόντων, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις 10 δῆλον ποιεῖ.

ἘΞΟΜΟΣΙΑ : τὸ μεθ' ὅρκου πρᾶξιν τινα ἀπαρνήσασθαι διὰ νόσον ἢ τινα ἐτέραν πρόφασιν, ὡς δῆλον ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας.

ἘΠΑΓΓΕΛΙΑ : σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν 15 ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν, καὶ ἔστιν οἶον παραγγελία Ἀισχίνης κατὰ Τιμάρχου. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς παρὰ

2. ὑπὸ τινος] ὑπὸ τινων Coisl. 3. ἐπεργασίας δέ τις εἰ] ἀπεργασίας δέ εἴ τις Coisl. ἀπεργασίας etiam Suidas : unde ἀπ' ἐργασίας Hudtwalk. in libro de dietetis p. 138. δὲ εἴ τις deteriores libri Suidæ. 4. εἴργοντα] ἐξείργοντα Coisl. οὗ] οὕτω D. 5. ταῦτα—Στρατοκλέους ἐξούλης om. 6. Δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται 8. δρᾶν :— 12.—14. ἘΞΟΜΟΣΙΑ τὸ μεθ' ὅρκου ἃ. πρᾶξιν τινα διὰ νόσον ἢ π. ἐτέραν τινα ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτω Δ. :— 15. ἘΠΑΓΓΕΛΙΑ καὶ ἐπαγγεῖλαι σημαίνει—ἰδίως δὲ ἐπὶ—παραγγελία λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ (λέγουσι δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀντὶ D.)—ὡς Ἀντιφῶν, ἀλλὰ καὶ Δ. ἐν τῷ παραπρεσβείας (περὶ πρεσβείας, superscripto παρα, D.) :—

1. ἐδικάζετο δὲ — αὐτῷ μετεῖναι addidi ex Epitome. Eadem sunt in Lexico codicis Coisliniani 177., omissis tamen postremis verbis καὶ περὶ—μετεῖναι.

5. Ἰσαῖος] Duæ orationes Isæi commemorantur, de quibus cogitare possis, πρὸς Ἀγνόθεον ἐξούλης et πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης, ut monet Saupp. Fragm. p. 203.

— διδάσκει ante Ἰσαῖος A.

6. τῇ K.,] τῷ κ. A. B. Ald.

— Κροκωνιδῶν] κροκωνιδῶν A. Ald.

7. ἰδίως] ἡδέως A. B. P. Q.

9. ἐκβαλλομένου] ἐκλαμβανομένου B.

10. μόνων Valesius. μόνος libri, nisi quod μόνως N.

12. ἦ] ἦν B., om. A. Ald.

13. τινα ante ἦ habet N.

— ὡς om. B. C.

— Δημοσθένης] p. 379, 11.

14. παραπρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

17. Αἰσχίνης] p. 9, 35.

18. καὶ om. B. C.

— αἰτεῖσθαι] αἰτιάσθαι B. G. αἰτι- ασθῆναι C.

τε Ἐπιφανίου ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας.

ἘΠΑΚΤΟΣ ὄρκος: ὃν αὐτός τις ἐκὼν αὐτῷ ἐπάγεται, τουτέστιν αἰρεῖται· ἄλλοι δὲ τοῦναντίον ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Χαιρέστρατον καὶ Ἰσοκράτης Ἀπολ-5 λωνιάτης ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραινήσεσιν. ἔστι δὲ ὄρκου τρία εἶδη, ἀπόμοτος καὶ κατόμοτος καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός. εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἄπλοῦν· δεῖν γὰρ τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρκίζοντος αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀντιφωνεῖν τὸν ὀρκιζόμενον.

ἘΠΑΚΤΡΟΚΕΛΗΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. εἶδος δ' ἐστὶ 10 πλοίου σύνθετον ἔχον τὴν κατασκευὴν ἐκ τε ἐπακτρίδος καὶ κέλγης. ἦν δὲ ὡς ἐπίπαν ληστρικόν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου δοκιμασίᾳ.

ἘΠΑΛΛΑΞΕΙΣ: ἀντὶ τοῦ συναλλαγᾶς ἢ μίξεως Ἀντιφῶν Ἀλη-15 θείας α'.

ἘΠΑΝΑΦΟΡΑ: τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει.

ἘΠΑΙΡΟΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἀφροβον ἐπ' ἄλλου σημαινομένου φη-

3. ὃν ἂν τις αὐτὸς ἐκὼν ἑαυτῷ ἐπαγάγῃται (ἐπάγῃται D. et Suidas)—αἰρεῖται. ἄλλοι δὲ τοῦναντίον ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. ἔστιν δὲ ὄρκου τρία εἶδη, ἀπόμοτος, κατόμοτος (recte hæc per ω scripta ap. Suidam), ἐπακτός:— 10. ἘΠΑΚΤΡΟΚΕΛΗΣ. εἶδος ἐστὶ 11. ἐξ ἐπακτρίδος—ληστρικόν:— Aliam glossam substituit Suidas. 14. Ἀντιφῶν:— 16. ἀναφέρειν] ἐπαναφέρειν D. 17. ἘΠΑΙΡΟΜΕΝΟΣ. Δ. ἐν μὲν τῷ κατὰ Κτ. ἀντὶ τοῦ ἐ., ἀλλαχοῦ δέ:— Nihilò integrìora hæc suo in libro reperit Suidas. Videtur Epitomator scripsisse ἀλλαχοῦ δὲ ἐπ' ἄλλου σημαινομένου.

1. τε] τε τῷ B.

— Δημοσθένει] p. 354, II. 401, 17. 21.

2. περὶ πρεσβείας] παραπρεσβείας Epitome. περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ald.

3. τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ C.

4. ἄλλοι δὲ — αὐθαίρετος addidi ex Epitome. Hoc sensu ἐπακτὸν ὄρκον dixit Isocrates, cuius locus est p. 6 c.

7. εἶναι] Verbum ad quod εἶναι referri possit desiderabat Stephanus.

8. δεῖν P. Legebatur δεῖ.

10. Αἰσχίνης] p. 27. 9.

11. σύνθετον ἔχον τὴν] συνθέτου τὴν B.C.

14. ἘΠΑΛΛΑΞΕΙΣ] Conf. Wessel. ad Herodot. I, 74. Brandis Hist. philos. vol. I. p. 319. ab Sauppio cit. Fragm. p. 148.

17. ἐν τῷ—ἐπαίρομένους om. C.

— ὑπὲρ Κτησιφῶντος] p. 302, 13.

18. ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἀφροβον (p. 85 I, 13.) Valesius. ἐν δὲ τῷ pro ante lacunam A.B. Ald. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ G. ἐν δὲ τῷ ἔτρω O. ἐτέρωθι δὲ N.

σὶν ἡ κέρδεσιν δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους." [¹ Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις

εἴθ' ὥφελ' ἡ προμήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.]

¹ ΕΠΕΔΙΚΑΣΕ καὶ ΕΠΕΔΙΚΑΣΑΝΤΟ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμ- 5
πιόδωρον. τὸ μὲν ἐπιδικάσεν ἐστὶν οἷον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπιδικά-
σαντο οἷον ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖναι τὸν κλῆρον.

² ΕΠΕΝΕΡΓΕΙΝ ΔΟΡΤ' ΕΠΙ Τῇ ΕΚΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΕΠΙ Τῇ
ΜΝΗΜΑΤΙ : Δημοσθένης κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ταῦτά φησιν
ἐπὶ τοῦ βιαίως ἀποθανόντος. Ἰστρος δ' ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀθιδῶν 10
περὶ Προκρίδος καὶ Κεφάλου εἰπὼν γράφει ταυτί "τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ
"τάφου δόρυ καταπεπηχότα τὸν Ἐρεχθέα φασὶ πεποιῆσθαι παρα-
"καθήμενόν τε καὶ τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμιμον εἶναι τοῖς
"προσῆκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας."

³ ΕΠΕΣΚΗΨΑΤΟ : ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. λέγεται δὲ 15
ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν
ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. τῷ δὲ ἐνεργητικῷ τῷ ΕΠΕΣΚΗΨΕΝ ἀντὶ
τοῦ ἐνετείλατο Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαι-
ρέσει. τὸ δὲ ἐπισκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω καὶ

5. ΕΠΕΔΙΚΑΣΑΤΟ hic et mox iterum. 6. ἐστὶν om. 7. ἔπεισαν]
ἔπεισεν D. 9. Δημοσθένης—φησιν om. 10. ἀποθανόντος ταῦτα πράτ-
τεται. καὶ Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀθιδῶν φησὶ, τινὲς ἐπὶ—δόρυ φασὶ
καταπεπηχέναι τὸν Ἐ. τὸ πάθος—διὰ τὸ νόμον 15. λέγεται—σπάνιον]
σπανιῖς δὲ (πολλάκις δὲ Z.) 16. Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ ἐπέ-
σκηψεν 18. Ἰσαῖος—ἀφαιρέσει om. 19. τὸ δὲ ἐνσκηπτῶ

1. ἡ om. B.
— κέρδεσιν δι' κερδαίνειν τοὺς δι'
A. κερδέειν, δι' Ald. κερδέειν ἄρτι
δι' B. κερδαίνειν ἄρτι δι' N.
— ἀπορίαν] ἀπειρίαν A.B.N. Ald.
— Ἀριστοφάνης] καὶ ἀριστοφάνης
C. ἀριστοφάνης ἐν A.B. Ald. Seclusi
verba haud dubie ab interpolatore
addita.

— Νεφέλαις] v. 41.
3. εἴθ' Ald.: codices αἴθ'.
4. με γῆμ' ἐπῆρε] μ' ἐπῆρε γῆμαι C.
5. Δημοσθένης] p. 1174, 17.
6. προσέκρινε ex Epitome cor-
rectum pro προέκρινε.
8. τῇ ἐκφορᾷ—τῷ μνήματι ex E-

pitome et Demosthene p. 1160, 14.
restitui pro τῆς ἐκφορᾶς—τῶν μνημά-
των, quod est in A.B.C.G., vel τῆς.
ἐκφορᾶς—τῷ μνήματι, quod est in Ald.
10. ἐπὶ τοῦ om. A.B.C.N.
12. φασὶ πεποιῆσθαι] φασὶ περιποι-
εῖσθαι A. φασὶ. πεποιῆσθαι δὲ Ald.
πεποιῆσθαι φασὶ B.

— παρακαθήμενον Valesius pro
παρακαταθέμενον.
14. φονέας] φόνους N.
18. Ἰσαῖος addidit Maussacus.
— τῇ] τῷ A.B. Ald.
— Εὐμάθους Bekkeri editio. Pri-
ores Εὐμαθούς.
19. καὶ additum ex Epitome.

οἷον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιάρχου εἰρήκασιν.

¹ΕΠΙΒΑΤΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριραρχήματος. οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδεύουσιν. Ἀριστοφάνης 5 Βαβυλωνίους

εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον.

¹ΕΠΙΒΑΤΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου, εἰ γνήσιος. ἐπιβλής ἐστιν, ὡς μὲν Τιμαχίδας φησὶ, δοκός, ὡς δὲ φησι Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός.

¹ΕΠΙΒΟΙΟΝ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Φιλόχορος δ' ἐν β' φησὶν οὕτως: “ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ “τῇ Πανδώρα θύειν οἷν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῆμα ἐπίβοιον.” ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν α' τῶν περὶ Ἀθηνῶν.

1. Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβεν: — 3. Δ.—ἐπιτριραρχήματος om., habet D., in quo Δ. ἐν τῷ περὶ τριραρχήματος. 4. τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδεύουσιν δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι: — 7. ἘΠΙΒΑΤΗΣ. οἱ μὲν φασιν ὅτι δοκός ἐστίν, οἱ δὲ ποίος τις δοκός: — 11. ἘΠΙΒΟΙΟΝ. ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθουεν βοῦν, ἔθουεν καὶ τῇ Πανδώρα (πανδώρα E.T.D.) οἷν (sic D., οἷον E.T.) μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῆμα ἐπίβοιον: —

1. Ἀνδοκίδης] p. 5, 22.

3. Δημοσθένης] p. 1209, 11.

— τοῦ om. B.C.

— ἐπιτριραρχήματος Gronovii editio. Codices, ut videtur, omnes τριραρχήματος, quod enotatum ex A.B.C. et habet Ald.

5. Ἀριστοφάνης] Fragm. 51.

7. ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης Porsonus. Libri ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης.

— ὡς] ὧν Ald.

— ἐπίγειον] ἐπίγειον A. ἐπέγειον Ald., alii ἐπίγειον, quod diserte enotatum ex G. Præ tuli ἐπίγειον, quæ est antiquior forma inscriptionum, in quibus ἐπίγειον scriptum est, auctoritate munita, de qua dixit Boeckh. Cæcon. vol. 3. p. 162. eandemque restitui infra s. v. ἐπίγειον, ubi etiam literarum serie commendatur.

8. Μικίνου Sauppius Fragm. p.

197. 200. Libri Νικίου.

10. ποιά τις δοκός] In Epitome ποίος τις δοκός. Recte Bernhard. ad Suidam vol. 2. p. 389. iudicat legitimam vocem intercuisse, cuius in locum successerit δοκός ex superioribus verbis repetitum. Alii grammatici ἐπιβλής explicant per δοκός vel μοχλός.

11. δ' om. A.B. Ald.

12. β'] δευτέρα C. δευτέρῳ Ald.

13. πανδώρα A. Ald. et Epitome. πανδρόσῳ B.C.P.Q. quod ex conjectura restituerat Meursius Lect. Att. 3, 22. de qua dubitat Hermann. Antiq. sacr. § 61, 8. p. 321.

— οἷν C. οἷν μετὰ βοός A.B.P.Q. Ald. μετὰ βοός οἷν N.

14. ἐν α'] ἐν πρώτῃ Ald. ἐν α' B. C. ἐν ἐννάτῃ G.

— τῶν om. B.C.

— Ἀθηνῶν] ἀθηνᾶς B.C.P.Q.

ἘΠΙΒΟΛΗ: ἡ *ζημία*. πολὺ τὸ ὄνομα παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Νικομάχου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ἘΠΙΓΝΩΜΟΝΑΣ: ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΑΣ: τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ὅσους ὀφεί-
λουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς.

ἘΠΙΓΤΙΟΝ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην ἀποστασίον, εἰ γνή-
σιος. τὰ πρυμνήσια ἐπίγνυα ἔλεγον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ
τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί· Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν.

ἘΠΙΔΕΚΑΤΟΝ: τὸ δέκατον Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου. καὶ 10
ἐπίπεμπτον εἰώθασι λέγειν τὸ πέμπτον, ὡς καὶ Εὐπολις Αὐτολύκῳ.

Ἐπὶ Δεελφίνῳ: δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον Ἀθήνησι.
δικάζονται δὲ ἐν ταῦθα οἱ ὁμολογούντες μὲν ἀπεκτονέσθαι, δικαίως δὲ
πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκρά-
τους δηλοῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. 15

ἘΠΙΔΙΑΤΙΘΕΣΘΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Θεοπείδην ἐπιτροπῆς ἐπι-

1. 2. ἘΠΙΒΟΛΗ'. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ *ζημία*:— 3. ἘΠΙΓΝΩΜΟΝΑΣ
— ἐπισκόπους καὶ ἐπιγραφέας τοὺς κ. ἐπὶ τοῦ γράφειν ἑκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν
ὀφείλουσιν εἰς τὸ δ.:— 7. ἘΠΙΓΤΙΟΝ (ἐπίγνον D. et Suidas) τὰ πρυ-
μνήσια (πρυμνίσια T.) ἐπίγνυα ἔλεγον:— 10. ἘΠΙΔΕΚΑΤΟΝ. τὸ δέκατον
καὶ ἐπίπεμπτον τὸ εἰ λέγειν εἰώθασι:— 12. ἘΠὶ ΔΕΛΦΙΝΪΩΙ. δικαστή-
ριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ:—
16. ἘΠΙΔΙΑΤΙΘΕΣΘΑΙ— ἐπιλόγῳ om.

1. παρ' αὐτοῖς A. B. C. G. παρὰ
τοῖς ῥήτορσιν Ald. Sic παρ' αὐτοῖς
s. v. ὀρρωδεῖν et alibi.

— καὶ παρὰ Λυσία] καὶ λυσίας C.
Est p. 183, 18.

2. Νικομάχου Hemsterh. ad Pol-
luc. 8, 21. Legebatur Νικομαχίδου.

3. ἀντὶ τοῦ om. C.

— Λυσίας] p. 110, 28.

— τοῦ om. B. C.

5. ἘΠΙΓΡΑΦΕΑΣ] Hæc Maus-
sacus sic interpolavit, ἐπιγραφεῖς οἱ
τὰ δημόσια ἐπιγράφοντες. ὅποτε δεή-
σιεν ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημό-
σιον τοὺς ἀστούς ἢ τοὺς μετοίκους, οἱ
ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἑκα-
λοῦντο. ἐπιγραφέας ἦτοι— ex co-
dice Morelli. Verba ἐπιγραφεῖς.
ὅποτε— ἐκαλοῦντο ex Suida sunt

repetita.

5. τοὺς κ.] ἀντὶ τοῦ τοὺς κ. C.

— τῷ ex Zonara p. 791. Libri
τοῦ.

— γράφειν] ἐπιγράφειν N.

7. ἘΠΙΓΤΙΟΝ] ἐπίγνον A. Ald.
ἐ
ἀπόγνιον N. Ceteri ἐπίγειον. Vide
quæ s. v. ἐπιβάτης diximus.

8. ἐπίγνυα] ἐπίγνυα A. Ald. Ceteri
ἐπίγεια.

9. Ἀριστοφάνης (Fragm. 371.)]
Malim ὡς Ἀριστοφάνης, etsi ὡς hic
facilius abesse patiar quam s. v.
διεκωδώνισε ante Εὐριπίδης.

— Ὀλκάσιν] ἐν Ὀλκάσιν A.

12. ἐστιν om. B. C.

14. Δημοσθένους] p. 645, 15.

16. ἐπιλόγῳ] λόγῳ B. G. λέγω C.

λόγῳ. ἐπιδιαιτῆσθαι ἔστι τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθε-
μένους τι ρήτῳ ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ὅσπερ
ἐγγυᾶται ἑκατέρῳ ὥστε, εἰ ἡ πράξις γένοιτο, θατέρῳ πάντως τὸ ὡμο-
λογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτὸ λέγεται ἘΠΙΔΙΑ-
ΘΗΚΗ, ὡς ὁ αὐτὸς ρήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Νησοκλέους δηλοῖ. 5

Ἐπὶ Δηλίδι μάχῃ : Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. Δή-
λιον χωρίον ἔστι τῆς Βοιωτίας· ἐνταῦθα Ἀθηναῖοι μαχόμενοι ἐνίκη-
θησαν ὑπὸ Βοιωτῶν, καθά φησι Θουκυδίδης ἐν δ'.

ἘΠΙΔΙΕΤΕΣ ἠΒῆσαι : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δί-
δυμός φησιν ἀντὶ τοῦ εἶναι 15 ἐτῶν γένωνται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι
10 ἰδ' ἔστιν. ἀλλ' οἱ ἐφηβοὶ παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετείς γίνονται,
καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β', ἔπειτα τῷ ληξιαρχικῷ ἐγγρά-
φονται γραμματεῖς, καθά φησιν Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα
ἐπιτροπικῷ· “ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφη ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν
“ τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρὶ, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπι- 15
“ κλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὴν ἐπιδιετεῖς
“ ἡβῶσιν.”

ἘΠΙΔΙΚΟΣ καὶ ἘΠΙΚΛΗΡΟΣ καὶ ἘΠΙΠΡΟΙΚΟΣ καὶ ἘΠΙΚΛΗΡΊΤΙΣ :

1. ἔστι om. τινὰς] ποιὰς τινας D. solus. 2. ρήτῳ τι ὅσπερ]
ὅσπερ (sic etiam Suidæ codex unus et ed. Mediol. cum Zonara p. 837.)
3. ἑκατέρῳ om. γένοιτο] γίνονται (sic etiam Suidæ liber optimus et Zo-
paras.) 4. ἀποδοῦναι :— 6. Λυκοῦργος—Δήλιον om. 8. Βοιωτίας
τὸ Δήλιον, ἐν ᾧ μαχόμενοι Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνίκηθησαν :— 9. ἘΠΙ-
ΔΙΕΤΕΣ (ἐπιδιετεῖς Suidas) ἠΒῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἑκαταδεκά ἐτῶν γεγονέναι. τὸ
γὰρ 11. ἰδ' τοῦ ἰδ' D. ἀλλ' οἱ] ἀλλὰ D. ὀκτωκαιδεκαετείς γινό-
μενοι ἐλέγοντο καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β', ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
ἐγράφοντο γραμματεῖον :— 18. ἘΠΙΚΛΗΡΊΤΙΣ] ἐπικληρίτης hic et infra.

2. γινομένων ex Epitome pro
γενομένων. Præsenti utitur etiam
s. v. μεσεγγύημα.

— ὅσπερ] ὥσπερ C.

3. γένοιτο om. C.G.

5. ὁ om. C., post αὐτὸς ha-
bet B.

— τῷ] τῇ A., om. B.

— Νησοκλέους] νισοκλέους C.

6. Λυσικλέους] λισικλέους C.

7. ἔστι] ἐπὶ B.C.

8. φησὶ om. C.

— ἐν δ'] Libri ἐν α' vel ἐν πρώτῃ,
quod est in Ald. Est 4, 90.

9. Δημοσθένης] p. 1135, 4.

10. 15'] 1α' C. ἑκαταδεκά Ald.

— γένωνται] γενόμενοι A. Ald.

11. ἰδ' τεσσαρεσκαίδεκα Ald. δεκα-
τεσσάρων in Lexico cod. Coisl. 177.

— ἀλλ' οἱ] ἄλλοι B.C.

— παρ' Ἀ. ὁ.] ἐν ἀθηναίοις ὀκτω-
καιδεκέτεις N.

14. ἀπέδωκε] ἀποδέδωκε Ald.

16. παῖδας Valesius. Libri ἀπαι-
δας, pro quo πρώτους παῖδας margo
N.

17. ἘΠΙΚΛΗΡΊΤΙΣ] ἐπικληρίτης
B.N.

ἐπίκληρος μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ (ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρίτις)· ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου ὥστε προῖκα ἔχειν, ἀδελφῶν αὐτῇ ὄντων· ἐπίδικος δὲ ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος ὕψι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ταῦτα δὲ δηλοῦσιν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Σάτυρον ὑπὲρ ἐπικλήρου καὶ 5 Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ “διαμαρτυρία περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον “εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα” ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ δέικνυται καὶ ὅτι τὰς ἀπορουμένας κόρας ἐξεδίδουσιν οἱ ἀγχιστὰ γένους πέντε μᾶς ἐπιδιδόντες. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον τὴν ἐπίκληρον ἐπικληρίτιν κέκληκεν.

10

Ἐπὶ ΘΡΑΣΥΛΛΩΙ : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ φησὶ “τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ.” Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι.

ἘΠΙΘΕΟΤΕ ἙΟΡΤΑΣ : Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитикῶ. τὰς μὴ πατρίους, ἄλλως δ' ἐπιληφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' 15 αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπιθετά τινα, ὅποσα μὴ πάτρια ὄντα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ἐδίκασεν, ὡς σαφὲς ποιεῖ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφῇ. ἐπιθέτους δὲ ἐπιστολὰς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου τινὰς ὀνομάζει, λέγει δ' ἂν τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι· λέγειν γὰρ ἦν εἰθισμένον “ἐπέθηκεν ἐπιστολὴν” ἀντὶ τοῦ 20

1. ἐστὶν om. 3. ὥστε—ὄντων] ἦτε προῖκα ἔχειν ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος αὐτῇ] αὐτῆς D. 4. ὅτῳ] τίνι 4—8. ταῦτα δὲ—ἐπιδιδόντες om. 9. ὁ δὲ—κέκληκεν] Ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον ἐπικληρίτιν (sic etiam Suidæ codex optimus; alii ἐπικληρίτιν vel ἐπικληρίτην. In D. est ἐπικληρίτην.) ἐκάλεσεν :— 12. φησὶ post Θρασύλλῳ τὸ om. D. 13. πατρίους] πατρίους ἑορτὰς 16. ὅποσα] ὅσα 17. ὡς σαφὲς—γραφῇ om. Tum pergitur Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολὰς λέγει τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι. καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολὰς ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. καὶ ἐπὶθηκεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν :—

1. τῷ om. A.
2. καὶ post αὐτὴ om. A.C.
5. ἐπικλήρου] κλήρου B.C.
— καὶ om. B.C.
8. πέντε] καὶ C.
10. ἐπικληρίτιν] ἐπικληρίτην A.
ἐπικλήρετον C.G. ἐπικληρέτου B.
- 11—13. om. C.
11. Δημοσθένες] p. 973. extr. in formula ἐγκλήματος.
12. ἐπὶ Θρασύλλῳ] Sic etiam in

marmore Elginiano, de quo dixit Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 288. 290.

12. τῷ] τοῦ A.
14. Ἰσοκράτης] p. 145 c.
15. ἄλλως] ἄλλας A.
- δὲ] δὲ καὶ C.
16. ἄλλα additum ex Epitome.
— ὅποσα] ὅσα B.
17. τῷ—γραφῇ] τῇ—γραφῇ A.B.

Ald.

παρέδωκεν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφῇ. Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ * * *

ἘΠΙΚΕΚΗΡΤΧΕΝΑΙ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁπότε βούλοιο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα, εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα, 5 καθάπερ Ξέρξης ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, εἴ τις ἢ ζῶντα ἢ νεκρὸν κατάγοι Ἀθῆναζε, δώσειν ῥ' ἅλαντα.

ἘΠΙΚΗΡΤΚΕΙΑ : τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν. Δημοσθένης Φιλιππικῶν ε'.

ἘΠὶ ΚΟΡΡΗΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἄλλοι μὲν ἄλ- 10 λως ἀπέδωσαν, βέλτιον δὲ ὑπολαμβάνειν ἐπὶ κόρρης λέγεσθαι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου, ὃ λέγομεν ἐν τῷ βίῳ ῥάπισμα. Ὑπερίδης γοῦν ἢ Φιλίνος ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου, προειπὼν τὸν ῥάπισαντα Ἰππόνικον ἐπὶ κόρρης γραφῆναι ὕβρεως, ἐν τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγεῖται τοῦνομα λέγων "ἐπειτα Ἰππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον, 15 " ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἰλκόμεν, κονδύλους ἔλαβον."

ἘΠΙΚΡΑΤΗΣ : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων. οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς ὁ σακεσφόρος ἐπικαλού-

3. Δ.—πρεσβείας om. 5. χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ (καὶ om. D.) ζῶντα προσάγοντι (προσαγαγόντι Suidas), καθὰ καὶ Ξέρξην (Ξέρξιν T.) ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα (ἢ ζῶντα om. D.) ἢ τεθνηκότα Ἀθῆναζε ᾧ δώσειν ἅλαντα :— 9. ε Φιλιππικῶν :— 10. ΚΟΡΡΗΣ] κόρης (κόρρης Suidas) Δ.—Μειδίον om. 11. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥάπισμα. οὕτω γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες :— 17. Ἰσαῖος — ὁ τῶν om. 18. ὁ σακεσφόρος] ὁ καὶ (ὁ καὶ om. Suidas) ἔφορος

1. Δημοσθένης] p. 915, 17.
2. Lacunam post Τροφωνίῳ indicavit Sauppis Fragm. p. 189.
3. Δημοσθένης] p. 347, 25.
- πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
4. τῶν μὴ ex Epitome pro τῶν μὴ ὄντων.
5. ἐκήρυττε A. Ald. et Epitome. Ceteri ἐκήρυσε.
6. ἢ ζῶντα] ἢ om. B.C.
7. κατάγοι] καταγάγοι B. Ald.
9. Δημοσθένης] p. 61, 23.
- Φιλιππικῶν] φιλιππικῶ A.B.N.
10. Δημοσθένης] p. 537. extr. 562, 9.
- ἐν τῷ om. A.

12. ἐν τῷ βίῳ] Id est in lingua vulgari : v. quæ dixi in Thesaurο vol. 2. p. 254 d.
- γοῦν Bekkerus. Libri οὖν.
13. τὸν ῥάπισαντα (eum qui Hipponico alarum durisset) Sauppis Fragm. p. 291. Legebatur ῥάπισαντα τὸν.
14. ἐξηγεῖται—λέγων] ἐξηγουμένους—λέγει C G.
16. ἔλαβον] τ' ἔλαβον N.
18. ὁ ante σακεσφόρος recte fortasse omisit Suidas.
- σακεσφόρος Maussacus collatis comicorum locis, ubi ita appellatur, de quibus dixit Bergk. in

μενος, οὐ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης οὗ μνημονεύει Λυκούργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, λέγων ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ 5 περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογία· οὗτος μέντοι ἐπώνυμιον εἶχε Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

ἘΠΙΛΑΧΩΝ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος “οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος.” ἔοικε τὸ γιγνόμενον τοιοῦτον εἶναι. ἐκληροῦντο οἱ βουλευεῖν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι, ἔπειτα 10 ἐκάστω τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχχανεν, ἢ ἂν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελεωτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτής ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ὑποφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος Ὑπερβόλῃ.

ἘΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ: παρ' Ἀθηναίους ὁ λεγόμενος βασιλεὺς· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων 15 πολιτείᾳ φησὶν οὕτως “ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, β' μὲν “ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, ἓνα δ' ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἓνα δ' ἐκ Κηρύκων.”

1. οὐ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας μνημονεύει. ἕτερος δὲ ἐστὶν οὗ μνημονεύει Λυκούργος 3. λέγων—ἐφήβων om. 5. ὡς δηλοῦται—μέντοι om. 6. ἐπώνυμιον εἶχε] ὃ ἐπώνυμιον κηρυκίων D. κηρυκίων E.T. Recte apud Suidam. 7. φησὶν om. 8. ἐν τῷ κατὰ 9. ἔοικε—εἶναι] τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον 10. ἢ om., habet Suidas. 11. ὁ προλαχὼν 12. βουλευτής ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχὼν:— 15 Δημοσθένους—ὁ δὲ βασιλεὺς om. 17. τῶν om. 17. β' μὲν] δὲ δὲ ἦσαν, β' μὲν 18. ἓνα δ' ἐξ—ἓνα δ' ἐκ] αὐτὸ δὲ ἐξ—καὶ αὐτὸ ἐκ

libro de reliquiis com. Att. p. 389. Libri καὶ ἔφορος. In Isæi oratione Epicratem exempli caussa memoratum esse monuit Weissenbornius apud Saupp. Fragm. p. 238., quemadmodum etiam ab Demosthene factum est p. 430, 4.

1. μνημονεύει καὶ Δημοσθένης] δημοσθένους μνημονεύει B.C.

—πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

3. χαλκοῦς] χαλκοῦν A. Ald.

6. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

Locus Æschini est p. 48, 14.

—Κυρηβίων] κηρυβίων A. Ald.

7. ὡς] ὡς ὁ A.C. Ald.

7. Δημοσθένους] p. 433, 21.

8. Αἰσχίνης] p. 62, 31.

12. γένηται] ἢ N.

14. Ἀθηναίους] αὐτοῖς N.

—λεγόμενος βασιλεὺς] δικαστής C.

15. Δημοσθένους] p. 570, 6.

—δ' addidi ex A.

16. φησὶν] βοᾷ B.C.

—τῶν om. B.C. et Epitome.

17. χειροτονεῖ Bekkerus. Legebatur ἐχειροτόνει, quod qui servare volet verba οὗς ὁ δῆμος—Κηρύκων non Aristotelis, sed Harpocratonis esse credere debet. Verum hoc parum probabile. Post ἐχειροτόνει

¹ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. Ἄριστοτέλης “ἐμπορίου δ’ ἐπιμελητὰς ἰ κληροῦσιν, τούτοις δὲ προστέ-
 “τακται τῶν τε ἐμπόρων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέ-
 “οντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ β’ μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκά-
 “ζειν εἰς τὸ ἄστν κομίζειν.”

¹ΕΠΙΜΗΝΙΑ: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπι-
 μήνια ἦτοι τὰ καθ’ ἕκαστον μῆνα θυόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς
 ἀπαξ ποτὲ γιγνόμενα θύματα.

¹ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ: Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο ὅτι τὸ
 ἐπιορκήσαντα ὁμόσαντα ἐστίν.

¹ΕΠὶ ΠΑΛΛΑΔΙΩΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. δι-
 καστήριόν ἐστιν οὗτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων
 πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλευέως οἱ ἐφέται.
 ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δι-
 κασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. Ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν Ἀργείων
 σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις ἐξ Ἰλίου Δημοφῶν ἀρπά-
 ζει τὸ Παλλαδίον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. Ἀγαμέμνων

1. ἘΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Ἐ. δέκα ἐκλήρουν ἐπιμελητὰς οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπορίου,
 οἷς προστέτακτο τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου (τοῦ addit D.)
 καταπλέοντος—μέρη ἀναγκάζειν—κομίζειν:—

6. Λυκούργος—ἦτοι om.
 7. θυόμενα] φυόμενα 8. γενόμενα (sic Suidæ codex A.: ceteri γινόμενα)
 9. κατὰ—ὅτι τὸ om. 10. ὁμόσαντα ἐστίν] τὸν ὁμόσαιτα εἶπεν:—

11. ἘΠὶ ΠΑΛΛΑΔΙΩΙ. δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ ἐφέται ἀκουσίου φόνου
 ἐδίκασον. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον— Prima verba ἐπὶ Παλλαδίῳ—ἐδίκασον
 ab Harpocrate sumsit Suidas, etiam in postremis glossæ verbis διὰ
 τὸ—κρίσεως cum Harpocrate consentit, reliqua omisit, substituta am-
 pliore expositione, de qua infra dixi.

Ald. pergit, τέσσαρες ἦσαν, δύο μὲν—
 εἰς δὲ ἐξ Ε. καὶ εἰς ἐκ Κ., haud dubie
 ex Suida, qui Epitomen sequitur.

1—5. om. C.

1. ἘΠΙΜΕΛΗΤΗΣ] ἐπιμελητὰς
 Epitome et recte fortasse.

2. κληροῦσιν] κληροῦσθαι B.

3. τε om. A.

—ἐμπόρων Bekkerus in indice
 p. 229. Legebatur ἐμπορίων.

7. θυόμενα] ὑπὲρ τῆς πόλεως ad-
 ditur in gl. simili Lex. rhet. Bekk.
 p. 254, 12.

—τοῦ additum ex Epitome.

9. Λυσίας] p. 117, 35.

11. Δημοσθένης] p. 643, 20.

—ἐν τῷ om. B.

14. δὲ καὶ τὸ] δὲ τὸ Ald.

15. Ἀγαμέμνονος—] Hanc Clito-
 demi narrationem esse intelligitur
 ex Suida s. v. ἐπὶ Παλλαδίῳ, quæ
 glossa haud dubie sumta est ex
 Photii Lexico, ubi incidit in lacu-
 nam codicis Galeani (inter glossas
 ἀδιάκριτος—ἐπώνυμοι). Photius au-
 tem sua debuit Pausaniæ Lexico,
 ex quo eadem omnia protulit Eu-
 stath. ad Homer. p. 1419.

17. Ἀγαμέμνων—ἀπαιτεῖ om. C.
 Ald.

δὲ δυσχεράνας δίκην τὸν ἀρπάσαντα ἀπαιτεῖ, καὶ συνίσταται τὸ δικαστήριον ἐπὶ πενήκοντα μὲν Ἀθηναίων, πενήκοντα δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως.

ἘΠΙΠΕΜΠΤΟΝ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κριτόδημον καὶ Πλάτων ἀντὶ 5 ἀπλοῦ τοῦ πέμπτου. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν

οὐ μὴ μεταλάβῃ τοῦ πίεμπτου, κλαέτω.

ἘΠΙΠΛΟΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἐπιπλα λέγουσι, τὴν οἶον ἐπιπόλαιον κτῆσιν καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. 10

Ἐπὶ ΠΡΥΤΑΝΕΪΩΙ: δικαστήριόν ἐστι καὶ τοῦτο φονικόν, δικάζει δὲ ἂν τι τῶν ἀψύχων ἐμπεσὼν ἀποκτείνῃ τινὰ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐὰν λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος ἢ τι τοιοῦτον, καὶ τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῇ, αὐτὸ δὲ εἰδῇ καὶ ἔχῃ τὸν τὸν φόνον εἰργασμένον.

ἘΠΙΣΗΜΑΪΝΕΣΘΑΙ: ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ὥς ἐν τῇ συνη- 15 θείᾳ λέγομεν ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπι-

1. ἀπαιτεῖ] ἀναιρεῖ δικαστήριον] κριτήριο 3. ἐκάλεσαν παρὰ τὸ ἀμφοτέρων 5. Λυσίας μὲν ἀντὶ ἀπλοῦ τὸ πέμπτου εἶπεν:— 8—10. ἐπιπλα τὰ ἐξεπιπολῆς σκεύη, οἶον ἢ ἐπιπόλαιος κτῆσις καὶ ὅση δυνατὴ πλοῖζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος:— 11—14. ἘΠ' ΠΡΥΤΑΝΕΪΩΙ. φονικὸν (φονικὸν om. Suidas) δικαστήριον, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον φανερὸν ἦ, ὁ δὲ δράσας οὐκέτι. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος ἦν τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν εἰ χρὴ ἐξορίεσθαι:— Apud Suidam βέλος ἢ φανερὸν ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος (ἦν post ἔθος etiam D. omisit) τὸ—ἐξορίεσθαι:— 15. ὥς—λέγομεν om. 16. Παναθηναϊκῷ om.

1. ἀπαιτεῖ Blancardus. Libri ἀναιρεῖ.

— δικαστήριον C.G. Ceteri κριτήριον.

3. διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων scripsi ex Suida. Legebatur παρὰ τὸ ἀμφοτέρων, omisso διὰ τό. In N. est παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν, quæ haud dubie correctoris conjectura est.

— ἐφεθῆναι] ἀφεθῆναι B.C.

— αὐτοῖς] αὐτῶ N.

5—7. om. C.

5. Πλάτων] Comicum dicere videtur.

— ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ Ald.

6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 17.

7. οὐ codices. ei Ald. ἦν Brunck-

ius conjectura probabili, sed, quum nesciamus quæ verba præcesserint, incerta.

9. μετακομίζεσθαι] μετακομισθῆναι A. κατακομίζεσθαι C.

10. Ἀθάμαντι Casaubonus. Legebatur Ἀκάμαντι. Est fragm. 7.

11—14. om. C.

11. ἘΠ' ΠΡΥΤΑΝΕΪΩΙ] Hæc gl. haud dubie spectat ad Demosth. c. Aristocratem p. 645, 15. ut ἐπὶ Παλλαδίῳ et alia indidem sumta.

— ἐστι om. N.

14. σίδηρος] σίδηρον A.N.

15. μὲν additum ex Epitome.

16. Ἰσοκράτης] p. 233 b.

— δὲ om. B.

σφραγίσαι Ἰσαῖος ἐν τῇ ἐξούλῃς Καλυδῶνι πρὸς Ἀγνόθεον ἀπολογία.

ἘΠΙΣΙΤΙΑ: τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. ταῦτα δὲ ἐνίοτε ἐκάλουν καὶ σιτίον. 5

ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκάσιν ἐκπέμπεσθαι τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Θεόφραστος γοῦν ἐν α' τῶν πολιτικῶν τῶν πρὸς καιροὺς φησὶν οὕτω “ πολλῶ γὰρ κάλ-
“ λιον κατὰ γε τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν, ὥς οἱ Λάκωνες ἄρμους τὰς 10
“ φάσκοντες εἰς τὰς πόλεις πέμπειν, οὐκ ἐπισκόπους οὐδὲ φύλακας,
“ ὥς Ἀθηναῖοι.”

ἘΠΙΣΤΑΤΗΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δύο εἰσὶν οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων, ὃν ἑκάτερος τίνα διοίκησιν διοικεῖ δεδήλωκεν ὁ 15
Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ἐλέγετο δ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ὁ ἐφεστηκὼς πράγματι ὄψοιεν, ὥς Ὑπερείδης τε ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φανερόν ποιοῦσιν.

ἘΠΙΣΤΑΘΜΟΣ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ “ Ἐκατόμῳς ὁ Καρίας

1. Ἰσαῖος:— 3. Λυσίας—ἐπιτροπῆς om. 6. ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο, οὓς οἱ Λάκωνες ἄρμους ἐλεγον:—
13. ἘΠΙΣΤΑΤΗΣ. δύο ἦσαν Ἀθηναῖοι, ὃν ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων ἐκκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγματι ὄψινοι:—

1. Ἰσαῖος] Ex quo ἐπισημνήμενος citat Pollux 8, 27.

— πρὸς Ἀ. α.] α. πρὸς α. Β.

3. τὰ] ἀντὶ τοῦ Α.Β.С.

— εἰς] ἐπὶ C.

— καὶ om. Β.С.

4. ἐπιτροπῆς] ἐπιτροπικῶ Β.

7. εἰκάσιν—τὰ παρ' ἐκάστοις Α. Β.С.Г. Pro his verbis in Ald. illata sunt verba Epitomes οἱ παρ' Ἀθηναίων usque ad ἄρμους ἐλεγον, quæ interpolator ex Suida sumsit.

8. γοῦν ἐν α'] οὖν ἐν α' C.

9. τῶν πρὸς καιροὺς om. Β.С.Ν.

10. γε om. Ν.

11. οὐκ om. Ν.

— οὐδὲ] ἢ Ν.

13. Δημοφάνους Maussacus. δημοσθένους Α. Ald. et fortasse Β. δημοσθένους C.

15. προέδρων] δέκα προέδρων in glossa simili in Lex. rhet. Bekk. p. 245, 1. Qui numerus fortasse excidit apud Harpocratonem. De epistatis illis dixit C.F. Hermannus in Epicrisi quæstionis de proedris apud Athenienses, Gottingæ edita a 1843., p. 6.

— τίνα] τίνος Β.С.

17. τε om. Β.С.

18. Αἰσχίνης] p. 55, 41. 56, 1. 58, 4.

— κατὰ om. Α.

19. Ἰσοκράτης] p. 74 d.

— Ἐκατόμῳς (quo etiam accen-

“ἐπιστάθμους, ὃ οὐδεν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος.

ἘΠΙΤΕΛΕΟῦΝ καὶ ἘΠΙΤΕΛΕΩΜΑ : ἀμφοτέρα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας Λυκούργου, ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὲρ τοῦ ἐπιτελεῖς γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ φησὶν “ἐτι τοῖνυν ἔφη “πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων “θυμάτων.”

ἘΠΙΤΙΜΗΤΑΣ : οἱ μὲν τὸ πρῶτον τιμώμενοί τι τιμηταὶ ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ τοῖς ἐξῆς ἔτεσι τὰ αὐτὰ τιμώμενοι ἐπιτιμηταί· Λυσίας ἐν τῷ 10 κατὰ Διογένοους.

ἘΠΙΤΕΙΧΙΣΜΑ : τὸ τειχιζόμενον κατὰ τινων χωρίον, ὅθεν ὀρμώμενοι οἱ τειχίσαντες κακῶς δυνήσονται ποιεῖν τοὺς ἐπιτειχισθέντας· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμόν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ ἐν ταῦτῳ λόγῳ ἐστίν. 15

ἘΠΙΤΡΕΠΕΙΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀφόβου ἀ’ οὕτως ἤρξατο

1. ὁ] ὁς σατραπείαν (sic Suidas)] σατραπίαν 3. ἀμφοτέρα—ἔοικε δὲ om. 4. λέγεσθαι] λέγεται 5. ἐπιτελεῖς γενέσθαι] τέλεια (τελείας Suidas) γένεσθαι 6. θυσίας :— 9. οἱ μὲν—Διογένοους] τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτον τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι :— 12—15. ὅθεν—ἐστίν] ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμὸς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος :— 16. ἘΠΙΤΡΕΠΕΙΝ—οἰκεῖος ἐπιτρέπειν ἀντὶ] ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκεῖοις Δημοσθένης ἀντὶ

tus Ἐκατόμνος in Ald. et apud Suidam ducit) restitui ex Epitome pro Ἐκατόμνος, consentiente Isocratis codice optimo. Vide quæ s. v. Ἐκατόμνος diximus.

1. ὁ Henr. Stephanus. Legebatur ὁς.

— ἦν om. N.

2. κύριος Epitome pro κύριος ὑπῆρχεν.

5. τὸ—γένεσθαι om. B., τὸ—ὑστατα αὐτὰ om. C.

— γενέσθαι] γίνεσθαι cum Epitome N.

6. ἐτι τοῖνυν ἔφη om. B.

9. πρῶτον] πρῶτον ἔτος N.

— τι om. B.G.N.

10. τὰ αὐτὰ] ταῦτα ἢ τὰ αὐτὰ A. B.N.

11. κατὰ Διογένοους] Recte apud

Harpocratonem alibi πρὸς Διογένην, ut monet Sauppius Fragm. p. 184.

12. τειχιζόμενον] ἐπιτειχιζόμενον C.

13. κατὰ τινων om. B. κατὰ τινος C.G.

14. Δημοσθένης] p. 254, 19.

15. ταῦτῳ] τῷ αὐτῷ B.

16. ἘΠΙΤΡΕΠΕΙΝ] Legebatur ἐπιτροπήν (ἐπιτροπή C.). Recepi probabiliorem et literarum ordini magis convenientem scripturam Epitomes, quod fecit etiam Sauppius Fragm. p. 182. etsi ex verbis Epitomes non potest demonstrari non lectum esse ἐπιτροπήν.

— Hujus glossæ initium Ald. ex Suidæ glossa ab Harpocratonem alienissima sic interpolatum exhibet, ἐπιτροπή, παρατροπή. ὁ δὲ Λεύκιος ἐπιχειριζόμενος (προχειριζόμενος

“ εἰ μὲν ἐβούλετο Ἀφῶβος, ὥς ἄνδρες δικασταί, δίκαια ποιεῖν περὶ ὧν
 “ διαφερόμεθα τοῖς τε οἰκείοις ἐπιτρέπειν” ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς
 αἰρεῖσθαι· ὅθεν καὶ Μενάνδρου δράμα Ἐπιτρέποντες. Λυσίας δ’ ἐν
 τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βώωνος παιδῶν “ ἐπέτρεψεν” εἶπεν “ ἀν-
 “ δράσιν” ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησεν. 5

ἘΠΙΤΡΙΤΑΙΣ : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος “ ἑξακοσίαις
 “ δραγμαῖς ἐπιτρίταις” ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡ ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτον εἶναι
 μέρος τοὺς ἡ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου.

ἘΠΙΧΑΡΗΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον,
 Σικυνῶνιος προδότης. 10

ἘΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ : ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις· Ὑπερείδης
 ἐν τῷ ὑπὲρ Σιμίου πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκοῦργον.

ἘΠΙΨΗΦΙΖΩΝ : ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀν-
 δροτίωνος. πολὺν δέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ὄνομα ἐπὶ τούτου τοῦ
 σημαιομένου, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Ἀ’ Ἀπομνημονευμάτων. 15

2. διαιτητὰς] δικαστὰς 3—5. αἰρεῖσθαι—ἀντὶ τοῦ] αἰρεῖσθαι. Λυσίας
 δὲ ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ 7. τρίτον—μέρος] τρίτον (sic, con-
 sentiente Suida et Etym. M.)—μερίδα. 9. Δ. ἐν—Κτ. post προδότης.
 ὄνομα κύριον om. 11. κατάστασις] ἀπόστασις :— 13. ἘΠΙΨΗΦΙΖΩΝ.
 ἐπικυρῶν :—

apud Suidam) διαπέμπεσθαι πρὸς
 τοὺς Λαπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπι-
 τροπῆς ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον.
 (Hæc inter Polybii fragmenta re-
 tulit Fulv. Ursinus.) καὶ Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατὰ Ἀφῶβου πρώτῳ etc.

1. δικασταὶ om. A.B.C.

4. Βώωνος] Scribebatur Βοῶνος.
 Vide quæ s. v. ἀνάγειν diximus.

— ἐπέτρεψεν—κατέστησεν] ἐπέ-
 τρεψαν—κατέστησαν ap. Zonaram
 et Favorinum.

— εἶπεν ἀνδράσιν] εἶπε τοῖς ἀν-
 δράσιν Sauppis Fragm. p. 182.

6. κατὰ Καλλιφῶντος] δευτέρῳ
 Καλλιφῶντος Etym. M. p. 366, 54
 vitiose.

7. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡ ὀβολοῖς] Quod
 Harpocratio tradit verum non est :
 nam τόκοι ἐπίτριτοι sunt 33½ cen-
 tesimarum, τόκοι ἐπ’ ἡ ὀβολοῖς sunt
 16 centesimarum, ut recte monet
 Saupp. Fragm. p. 237. citato
 Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 173. 192.

ed. sec. Feminina terminatio ἐπι-
 τρίταις, in qua consentit Lex. rhet.
 Bekk. p. 253, 13. non immerito
 suspecta fuit H. Stephano.

7. κατὰ τὸ] ὥστε N.

8. τετραδράχμου] δ δραχμῷ co-
 dices nonnulli, inter quos T., quod
 compendium male intellectum fecit
 ut τετάρτου δραγμοῦ scriberetur in
 Etym. M. codice Dorvilliano. In-
 epte τῆς δραχμῆς in Lex. rhet. Bekk.
 p. 253, 15.

9.—12. om. C.

9. Δημοσθένης] p. 324.

— κύριον om. A.B.

11. χειροτονητῶν] χειροτονησάντων
 B.

12. Σιμίον] Scribebatur Συμμίον.
 συμμίον Ald. σημείον B.

13. Δημοσθένης Maussacus. Libri
 Αἰσχίνης. Est p. 596, 4.

15. ἐν Ἀ’ (πρώτῃ Ald.) Ἀπομνημο-
 νευμάτων] c. 1, 18.

¹ΕΠΟΓΔΟΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπι-
τριηραρχήματος. εἴη δ' ἂν ἐπόγδοον τὸ οὕτω δεδανεισμένον ὥστε τοῦ
κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοῖναι τῷ δανειστῇ, οἷον τριώβολον τοῦ
τετραδράχμου.

²ΕΠΩΒΕΛΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἐπιτίμιόν ἐστιν
ἡ ἐπωβελία τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὅπερ ἐδίδουσιν οἱ διώκον-
τες τοῖς φεύγουσιν, εἰ μὴ ἔλοιεν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἐκά-
στην δραχμὴν ὀβολὸς ἦν, ὅπερ ἕκτον ἐστίν, ἐν ἑξ ὀβολοῖς τῆς δραχμῆς
λογιζομένης. ἐκ πολλῶν δὲ ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον μαθεῖν.

³ΕΠΩΝΙΑ: τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον, εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ ¹⁰
πέμπτῃ. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους κἀν τῇ πρὸς
Τληπόλεμον ἀντωμοσίᾳ.

1. ΕΠΟΓΔΟΟΝ—εἴη δ' ἂν om. 2. οὕτω om. 3. μέρος λαβεῖν τὸν
δανειστὴν τριώβολον] τὸν (τὸ Suidas) τριώβολον 5. ΕΠΩΒΕΛΙΑ—
ἐστὶν ἡ om. 6. ἕκτον—μαθεῖν] ἕκτον τίμημα τῆς δίκης δ' ἐπράττου οἱ γρα-
ψάμενοί τις καὶ μὴ ἐλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὅτι καθ'
ἐκάστην δραχμὴν ὀβελὸς (ὀβελὸς etiam Z. et Suidas) ἦν:— 10. ΕΠΩ-
ΝΙΑ (ἐπώνια Suidas) ἐστὶ τὸ ἐπὶ] ἐστὶν ἐπὶ D. 11. πέμπτῃ:—

1. Δημοσθένης] p. 1212, 2.
2. ἐπωβελία N. Legebatur ἐπω-
βελίαι. ἐποβολίαι B. ἐπιβολαὶ C.
— Δημοσθένης] p. 1103, 15.
6. ἡ ἐπωβελία] ἡ ἐποβολία B. ἡ
ἐπιβολή C.
— τὸ ἕκτον—ἐκαλεῖτο] His verbis
Ald. substituit quæ supra ex Epi-
tome attulimus. Sumsit autem ex
Suida et ita quidem ut pro τὸ ἕκτον
τίμημα τῆς δίκης δ' poneret τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ τιμήματος δ—
10. ΕΠΩΝΙΑ] Libri ἐπώνια (ἐπω-
νία C.) Recto accentu apud Sui-
dam aliosque grammaticos: vid.
Kuhn. ad Polluc. 7, 15. In vitioso
consentit Etym. M. p. 368, 30.
Eodem modo κηρυκία apud Har-
pocr. s. h. v. male scriptum erat
pro κηρύκεια.

— ἐπὶ] ἐν N., om. B.

11. πέμπτῃ] Hoc incredibile esse
judicat Boeckh. Œcon. vol. 1. p.
440. rectumque numerum videri
ἐκατοστή, quem ponit Lex. rhet.
Bekk. p. 255, 1. ἐπώνια καὶ κηρύκεια:

ἐπώνια μὲν τὰ ἐπὶ τῇ ὥνῃ προσκατα-
βαλλόμενα ὥσπερ ἑκατοσταί τινες, κη-
ρύκεια δὲ (de quibus v. Harpocr. s.
h. v.) τὰ τῷ κήρυκι διδόμενα ὑπὲρ τοῦ
κηρύττεω τὰ τέλη πιπρασκόμενα. O-
mittit numerum Pollux 7, 15. τὰ
δὲ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν πιπρασκο-
μένων τέλη ἐπώνια λέγουσι. Agris
venditis centesimam numeratam
fuisse Boeckhius ostendit veteris
tituli auctoritate ibid. et vol. 2. p.
348. Longe alia de his Bakii
sententia est Schol. Hypomn. vol.
4. p. 273. 274. qui ἐπώνια et κηρύ-
κεια ad idem pertinere putat insti-
tutum locandorum aut vendendo-
rum vectigalium, viderique in
glossa Lexici rhetorici, ubi προ-
καταβαλλόμενα corrigit, hoc signi-
ficari, in vectigalium venditione
moris fuisse ut publicani, qui re-
demissent, non tantum ἐγγυητάς
præstarent, sed pretii quoque par-
tem statim solverent in fidem
emtionis, quæ si ἡ πέμπτῃ fuerit,
non videri hoc modum excedere.

¹ΕΠΑΝΤΜΟΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι, οἱ μὲν ἰ' τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ, ἕτεροι δὲ β' καὶ μ', ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀπὸ ἡ' ἐτῶν μέχρι ξ'.

²ΕΠΩΠΤΕΤΚΤΩΝ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. οἱ μνηθέντες ⁵ ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μνήσῃ ἐποπτεύειν λέγονται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγου καὶ ἐκ τῆς δεκάτης Φιλοχόρου.

³ΕΡΑΝΙΖΟΝΤΕΣ: Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων ἐπιστολῇ ἐρανίσας εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ ¹⁰ ὀνόματός φησι “τί δὲ εἰ ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ’ “οἷς ἐρανίζει τοῦτοις τοῖς περὶ αὐτόν;” ἀντενποιεῖ ἀποδιδούς τὴν ἴσῃ βοήθειαν αὐτοῖς, ἣν κακείνοι ποτε παρέσχον ψευδομαρτυρήσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ. ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἔρανου μετέχων καὶ τὴν φορὰν ἣν ἕκαστος μὴνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων. τὸ δὲ ¹⁵ ὄνομα παρὰ Λυσία ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοκράτην περὶ ἐγγύης ἔρανου, εἰ γνήσιος.

⁴ΕΡΓΑ ΝΕΩΝ: τοῦτο καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ὑσι-

1. Δ.—Τιμοκράτους om. 2. β' καὶ μ'] δύο. καὶ τοῖς μὲν (sic etiam Phot.: sed Suidas δύο ἐπὶ τοῖς μ') 4. ἐτῶν] ἔτους 5. Ὑπερείδης—Φρύνης om. 6. λέγονται:— 9. ΕΡΑΝΙΖΟΝΤΕΣ—εἶπεν ἀντὶ] ἐρανίσας Δημοσθένης ἀντὶ 10—14. ἐν δὲ τῷ—ὑπὲρ αὐτοῦ om. 15. εἰσφέρειν (εἰσφέρειν etiam Phot. et Suidas):— 18. τοῦτο—εἶναι om.

1. Δημοσθένης] p. 705, 19. 707, 13.

— διττοὶ] διττοὶ δὲ N.

2. β' καὶ μ'] δύο καὶ τεσσαράκοντα Ald. δύο καὶ μδ' B. Sumta autem hæc sunt ex Aristotele in Rep. Athen., cujus verba Harpocratio apposuit s. v. στρατεία ἐν τοῖς ἐπώνυμοις.

4. μέχρι ex Epitome pro μέχρις.

6. Ἐλευσίνοι] ἐλευσίνους B. ἐλευσινίους C. ἐλευσυνῶς G. ἐν om. N.

7. Δημοσθένους] Nisi plura exciderunt, scribendum fortasse κατὰ Δημοσθένους, ut Hyperidis contra Demosthenem oratio intelligatur.

9. Δημοσθένης] p. 1484, 3.

— περὶ additum ex N.

9. τῶν Blancardus. τοῦ libri.

10. ἐν δὲ τῷ (sic Bekkerus: libri τῇ) περὶ τοῦ ὀνόματος] p. 999, 24.

12. τοῦτοις om. N.

— αὐτόν] ἐάντὸν A. Ald. αὐτῶν B.

13. αὐτοῖς] αὐτοῦ B. C.

— ἦν om. B. C.

15. καταβάλλειν] καταβαλεῖν N.

16. πρὸς] παρὰ A. B. C. Ald.

— Ἀριστοκράτην] ἀριστοκράτη B.

— εἰ γνήσιος om. C.

18. Ἡσιόδου] Si sit Hesiodi, ad Χείρωνος ὑποθήκας referendum judicat Gœtting. ad Fragm. 179.

P. 134, 1. εἶναι. παροιμία τίς ἐστίν, ἦν] εἶναι παροιμίαν, ἦν B. G. εἶναι τὴν παροιμίαν ἦν C.

— καὶ om. A.

οἶδον φησὶν εἶναι. παροιμία τίς ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης
ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν

ἔργα νέων, βουλὰὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

ἘΡΓΙΣΚΗ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ ἡ Ἐργίσκη τῆς
Θράκης ἐστίν, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ 5
Ἄβας νύμφης.

ἘΡΓΟΚΛῆς: στρατηγὸς Ἀθηναίων.

ἘΡΓΟΦΙΛΟΣ: καὶ οὗτος στρατηγὸς Ἀθηναίων.

ἘΡΚΕΙΟΣ Ζεὺς: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μισχίνως “εἰ φράτορες
“ αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς ἐρκείου καὶ Ἀπόλλωνος πατρῶου εἰσίν.” 10
ἐρκείος Ζεὺς, ὃ βωμὸς ἐντὸς ἐρκέως ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρύται· τὸν γὰρ
περίβολον ἐρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας οἷς εἴη
Ζεὺς ἐρκείος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιήτου, εἰ
γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀθήνησι νομοθεσίας.

ἘΡΜΑ: ἡ ὕψαλος πέτρα· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν 15
ἀπολογίᾳ. ἔστι δὲ τοῦνομα καὶ παρ’ Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ
Ἀριστοφάνους.

ἘΡΜΑΪ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ

1. ἐστιν—ἔχουσιν] ἐστίν οὕτω προαγομένη (προσαγορευομένη Phot.; totam
gl. omisit Suidas) 4.—6. ἘΡΓΙΣΚΗ. (πόλις addit D.) τῆς Θράκης
ἐστίν. ἀπὸ—Ἄβας (ἄμας D.) νύμφης:— 7. 8. ἘΡΓΟΚΛῆς καὶ ἘΡΓΟ-
ΦΙΛΟΣ. στρατηγοὶ Ἀθηναίων:— 9. 10. ἘΡΚΕΙΟΣ—εἰσίν om. 11. βω-
μοὶ—ἱδρύνται 12. ὅτι—τῆς] μετῆν δὲ τῆς 13. ἐρκείος:—
15.—17. ἘΡΜΑ ὕψαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης:—
18. Αἰσχίνης—δωρεῶν om.

4.—8. om. C.

4. Αἰσχίνης] p. 65, 23.

7. 8. ἘΡΓΟΚΛῆς—ἘΡΓΟΦΙ-
ΛΟΣ] Hos memorat Demosth. p.
398, 2.

9. ἘΡΚΕΙΟΣ (ἐρκείος Ald. et Sui-
das.)] ἐρκίος hic et infra et ἐρκίον
C.G.

11. βωμὸς—ἱδρύνται A.B.C.G. βω-
μοὶ—ἱδρύνται Ald.

—αὐλῇ ex Epitome pro βουλῇ.

13. Ζεὺς] ὁ ζεὺς B.C.

14. τῆς—νομοθεσίας] τὴν—νομο-
θεσίαν A. Ald.

—Ἀθήνησι Bekkerus. Libri ἐν
Ἀθήνησιν. De quo vitio dixi in

annot. ad Epitomen s. v. Δελφίνιον.

15. ἘΡΜΑ ἡ ὕψαλος Blomfield. in
Gloss. ad Æsch. Agam. 977. ἔρμα
ὕψαλος Valesius. Legebatur ἐρμᾶν
(ἐρμᾶν C. ἐρμᾶν A. ἐρμᾶς Ald.) ὕφα-
λος, consentiente Epitome. Nam
quod Suidæ codex Paris. A. præ-
bet ἐρμᾶ librarii error est.

16. δὲ additum ex A. In B. est
καὶ ἔστι.

—Ἀνακρέοντι] Anacreontis ver-
ba, ἀσκήμων ὑπὲρ ἐρμᾶτων φορεῖμαι,
servavit Hesychius s. v. ἔρμα.

17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 219.

18. Αἰσχίνης] p. 80, 5.

—Αἰσχίνης—δωρεῶν om. C.

περὶ τῶν Εὐβουλοῦ ὁμειῶν. Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί “ ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασι-
 “ λέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς κεῖσθαι
 “ καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι
 “ συμβέβηκεν. ἐφ’ ἐνὸς δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται γράμμασιν ἀρ-5
 “ χαίοις

ἀν’ εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.”

ὅτι δὲ καὶ Ἑρμῶν στοὰ τις ἐλέγετο δεδήλωκε καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντό τινες καὶ Ἰππάρχιοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου εἴρηται ἐν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ καὶ 10 παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Ἰππάρχῳ.

ἙΡΜΟΣ: δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, φυλῆς Ἀκαμαντίδος, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δῆμων. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων φησὶν ὡς ἔοικεν οὐδέτερον εἶναι τὸ τοῦ δήμου ὄνομα τὸ

1. Καλλικράτης] ἀλλικράτης D. Καλλιστράτης Suidas, non Photius.
 2. Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων 3. οἱ—καλούμενοι] οἱ (ai D.)—καλούμεναι
 3.—9. διὰ γὰρ—Νικοκλέα om. 9. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντο] ἐκαλοῦντο δὲ Ἰπ-
 πάρχιοι] Ἰππάρχιοι 10. Πεισιστράτου:— 12. ἙΡΜΟΣ (έρμός E. T.D.) δῆμος ἐστὶν τῆς Ἀττικῆς (Αττικῆς om. Photius, habet Suidas) Ἀκα-
 μαντίδος. Διονύσιος δὲ οὐδέτερος λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος:—

1. Καλλικράτης restitui ex Epi-
 tome pro Καλλιστράτης, quod Maus-
 sacus in Καλλιστράτος mutaverat.
 V. quæ s. v. Ἐκατόμπεδον diximus.
 — ἢ Καλλικράτης om. N.

2. Ἀθηνῶν] Legebatur Ἀθηναίων.
 Correxī cum Reinesio (ad Suidam
 s. v. Ἑρμαῖ) in annot. ad schol.
 Aristoph. Av. 395. vol. 3. p. 182.
 ubi idem notavi codicum Raven-
 natis et Veneti vitium.

— ταυτί] ταῦτα A. Terminatione
 δεικτικῇ utitur Harpocratio s. v.
 ἀποστασίου, ἐξδομενομένου, θόλος,
 παρέλαι ὄφεις, σήκος, συμμορία, τετρυ-
 πημένη.

3. τὸ πολλοὺς] τὰ πολλὰ B.C.

4. ἰδιωτῶν—ἀρχόντων] τῶν ἰδιωτῶν
 —τῶν ἀρχόντων N.

— εἰληφέναι post ταύτην Ald.

5. συμβέβηκεν:— C.

7. ἀν’ εὐεργεσίας—Ἀχαιοί] Est
 versus Mæsonis, histrionis et poetæ,

qui in proverbium cessit: vid. Ze-
 nob. Proverb. 2, 11. et Nauck. de
 Aristoph. Byz. p. 277.

8. ὅτι δὲ καὶ] καὶ om. B.

— Ἑρμῶν Sluiter. Lect. Ando-
 cid. p. 36. Legebatur Θρακῶν.
 Ἑρμῶν στοάν memorant Xenophon
 Hipparch. 3, 2. et Æschines p.
 80, 5.

10. εἴρηται—Ἰππάρχῳ] δηλοῖ μὲν
 ἢ ἀρχαία κωμῳδία, δηλοῖ δὲ καὶ
 πλάτων N.

11. Πλάτωνι ἐν τῷ Ἰππάρχῳ] p.
 228 d.

12. ἙΡΜΟΣ] Hanc glossam du-
 asque proximas om. C.

— ἙΡΜΟΣ δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος
 φυλῆς, περὶ οὗ φησὶ διονύσιος ὁ τοῦ
 τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων ὅτι ὡς
 ἔοικεν οὐδέτερόν ἐστι τὸ τοῦ δήμου
 etc. N.

— φυλῆς om. A.B.

13. τῶν addidi ex A.B.

Ἔρμος, ὡς τὸ ἔρκος. Ζῶπυρος δὲ ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν Ἔρμον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δῆμον ὁμώνυμον αὐτῷ.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ Πτλίδι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. Φιλόχορος ἐν ἐ' Ἀθιδος φησὶν ὡς οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα τὸν Ἀττικόν. 5

Ἑρμίας: ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

Ἑρσιάδαι: οἱ Ἑρσιᾶδαι δῆμός ἐστι τῆς Ἰπποθωντίδος, ὡς φησι Διόδωρος.

Ἑρθῆραιοι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἡ. πόλις ἐν Ἰωνίᾳ Ἑρυνθρὰ, μία τῶν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κτισθεισῶν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν Ἀθιδι.

3. Ὁ ΠΡΟΣ] ὡς πρὸς E.T. ὅς (sic) D. Δ.—Μνησιβούλου om.
4. Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ 5. πυλῶνα:— 6. ἙΡΜΕΙΑΣ 7. ἀριστοτέλη D. τὴν om. D. 8. φιλοσόφῳ:— Epitomes glossam habet Photius, cum ampliore de Hermia narratione conjunxit Suidas. 9. Ἰ.] Ἰ. φυλῆς:— 11.—13. ἙΡΥΘΡΑΙΟΙ. οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἑρυνθρὰ (ἐρυνθραὶ Suidæ codex optimus; alii ἐρυθρὰς cum Photio et Zonara p. 861.) καλονμένης:—

1. τὸ ἔρκος] τὸ om. N.

— τοῖς] τῷ N.

— περὶ ποταμῶν] καὶ ποταμῶν addit N. Quo non opus, quum id facile intelligatur ex verbis περὶ ποταμῶν.

3. Δημοσθένης] p. 1146 extr. Quo loco Philochorice testimonio Harpocratio iterum utitur s. v. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς, utrobique Philochori libram quintum memorans. Sed ap. Hesych. s. v. ἄγοραῖος Ἑρμῆς est Φιλόχορος ἐν τρίτῳ, quod probat Boeckh. in Comment. de Philochoro p. 14.

5. τὸν Ἀττικόν in τὸν ἀστικόν mutari voluit Leakius in *Torography of Athens*, vol. 1. p. 121. ed. sec., frustra: v. Raoul-Rochette in *Journal des Savants*, 1851. p. 552.

6. ἙΡΜΕΙΑΣ] In Epitome Ἑρμείας, male, si recte præcepit Suidas s. v. Ἑρμίας, τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ι. ἐν δὲ τοῖς

τοῦ Ἰππώνακτος στίχοις λαμβανόμενοι εὑρηται στίχος οὗτος “εὐνοῦχος ὦν “ καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.” Hic igitur Ἑρμείας scripserat. De Hermia v. schol. Demosth. p. 202, 27. ed. Oxon. ubi nomen ejus oblitteratum restitui in Addendis quæ scholiis in Æschinem adjunxi p. 132.

6. ὁ (ὁ om. B.) εὐνοῦχος—φιλοσόφῳ] οὗτός ἐστιν εὐνοῦχος—φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ι Ald. ex Suida.

— τρίπρατος] τρίπατος A.B.

7. Ἀριστοτέλην] ἀριστοτέλη A.

9. Ἰπποθωντίδος] Scribebatur Ἰπποθοωντίδος.

11. Δημοσθένης (διογένης B.C.G.)] p. 96, 2.

— ἐν om. A.B. Ald.

— πόλις] ἡ πόλις A.C.G. unde notam numeri ἡ vulgo omissam supplēvi. In Ald. post Φιλιππικῷ pergitur οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ ἐρυθρὰς καλονμένης (quæ interpolator

¹ΕΡΧΙΑΘΕΝ : Δεινάρχος κατὰ Στεφάνου. Ἐρχιά δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰγυπτῶς, ὡς φησι Διδώρος.

²ΕΣΠΑΘΑΤΟ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην, σπάθη δέ ἐστι ξίφος. μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινότων ἢ μεταφειρά· σπάθη γὰρ χρώνται. καὶ Ἀρι- 5 στοφάνης Νεφέλαις “ ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.”

³ΕΣΤΙΑΤΗΡ : ὁ τράπεζαν τισι παρατιθείς· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτῶν. εἰστίων τὰς φυλὰς οἱ μὲν ἐβελονταὶ, οἱ δὲ κληρωτοὶ, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.

⁴ΕΣΧΑΡΑ : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Ἀμμόνιος ἐν τοῖς 10

1. 7. ἘΡΧΙΑΘΕΝ (ἐρχιάθαι Photius fortasse ex emendatione pro ἐρχιάσθαι, sed ejusdem manus. Suidæ codex optimus ἐρχιάθαι, deteriores ἐρχιάσθαι.) Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς :— 3. Δίδυμός φησιν om. 4. παρὰ τὴν] παραυτὴν (sic) D. 4.—6. σπάθην—σπαθῆς] σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτετο, ἢ διεκόπτετο. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθεται τὰ ὑφαινόμενα :— 7. παρατιθείς :— Paullo plura aliunde sumta habent Phot. et Suidas. 10. ἘΣΧΑΡΑ. ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμόνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην ἢ κοίλην.

παρὸ καὶ τοὺς ἱατροὺς τὰ ἐν σώμασι (σώμασι E. correctus. σώματι Phot. et Suidas, cujus unus tantum codex σώμασι) κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν :— (In T. κοῖλα ἔλκη ἐσχάτων χωρίων ἐσχατῶς etc. verbis mediis omissis.)

ex Suida sumsit, Suidas ex Epitome) Tum nova gl. sequitur, ἐρυθρὰ, μία τῶν ὑπὸ νηλέως etc.

P. 136, 12. Κόδρου] κέδρου A. Ald. κέντρον B.C.G.

13. Ἀτθίδι] ἀτθίῳ A.B. Ald.

P. 137, 1. 2. om. C.

1. ἘΡΧΙΑΘΕΝ—Ἐρχιά] Scribebatur Ἐρχίαθεν—Ἐρχία. Restitui rectas formas, de quibus v. L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 2072. et Meinek. ad Steph. Byz. vol. 1. p. 282.

3. 4. 7. Δημοσθένης] διογένης B. C. eodem errore quo s. v. Ἐρυθραῖοι et libi non raro.

3. Δημοσθένης] p. 354 extr.

5. γὰρ] δὲ A.B.C.

— καὶ] καὶ ὁ A. Ald.

6. Νεφέλαις (ἐν νεφέλαις A. B. Ald.) v. 55.

— σπαθῆς] In A.B.C.G., codice Morelli et Ald. additur ἐσπαθατο ἥτοι ἐλέγτο ἢ ἐθρύπτετο (ἐρρίπτετο

A. Ald.) ἢ διεκόπτετο, ἀπὸ τῆς σπάθης. οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθεται τὰ ὑφαινόμενα (ἥτις σ. τὰ ὑ. om. Ald.) : quæ delenda esse vidit Valesius. Sunt fere eadem quæ Suidas ex Epitome posuit, exceptis verbis οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν, quibus carent Epitome, Photius et Suidas, sed quæ habet Lex. rhet. Bekk. p. 256, 27. in glossa simillima.

7. Δημοσθένης] p. 996, 24.

8. κληρωτοὶ] κληρωταὶ A. Ald.

9. δηλοῖ (φησὶν C.) ἐν τῷ κατὰ Μειδίου] Videtur respicere ad p. 565, 10. εἰστιάκα τὴν φυλὴν ἐγὼ καὶ Παναθηναίους κεχορήγηκα. Qui tamen locus non probat quod vult Harpocration : v. Boeckh. (Econ. vol. 1. p. 616.

10. τῆς addidit Sauppius Fragm. p. 264.

περὶ βωμῶν ἐχαράσθησι καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἐστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην κοίλην, παρ' ὃ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν.

ἙΣΧΑΤΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατίας ἔλεγον, οἷς γειτνιά εἶτε ὄρος εἶτε θάλασσα.

ἙΤΑΙΡΕΙΑ: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ.

ἙΤΕΟΒΟΤΤΑΔΑΙ: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. γένος παρ' Ἀθηναίοις, οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου· ἐτεόν γὰρ τὸ ἀληθές. ἐκ δὲ 10 τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος Ἀθηναῖς, καθὰ φησι Δράκων περὶ γενῶν.

ἙΤΕΡΟΦΘΑΛΜΟΣ: ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

4. ἙΣΧΑΤΙΑ (ἐσχατιαί D.). τὰ πρὸς 7. ἙΤΑΙΡΙΑ (ἐταιρίαι D. ἐταιρεία Suidas, cujus codex A. ἐταιρία a m. sec., ut Photius) Ἀνδοκίδης:— 9. Λ.—ἱερείας om. παρ' om. 10. οἷον ἀληθῶς ἀπὸ τῆς Βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος:— Habet hanc gl. Photius, omisit Suidas, qui aliam apposuit alius grammatici, quæ ipsa quoque apud Photium legitur, Ἑτεοβοττάδαι, γένος Ἀθηναίοις (hoc Ἀθηναίοις, quod ex glossa Harpocratonis reliquum est, recte om. Phot.) πολὺν, λαμπρὸν, ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ (οἱ om. Phot.) ἱερεῖς καθίσταντο (καθίστανται Phot.) Ἀθήνησι. Ceterum Phot. in gl. Harpocr. post Πολιάδος addit καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος καὶ γνήσιον. τὸ γὰρ ἐτεόν τὸ ἀληθές δηλοῖ. 13. ἐν τῷ] ἐν τῇ (τῷ Phot. et Suidæ libri deteriores)

1. ἐστίαν ex Epitome pro ὡς ἐστίαν.

— ἐστίαν] ἐστία B.C.

2. γῆς] τῆς γῆς A. Ald.

— ἰδρυμένην κοίλην] Libri ἰδρυμένην κοίλη. Correxit Maussacus, cujus emendationem confirmat Epitome, in qua ἰδρυμένην ἢ κοίλην.

4. Δημοσθένης] p. 1040, 13. 17.

7. ἐταιρήσεως] ἐταιρίτης B.C.G.

— Ἀνδοκίδης] p. 13, 27.

9. τῆς additum ex C. Articulum om. libri omnes s. v. ἐσχάρα.

— παρ' addidit Bekkerus. Sic mox Εὐνεῖδαι—γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, et s. v. Κυρνίδαι est γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ Κυρνίδαι, ubi Photius posuit Κυρνίδαι γένος τι Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. γένος ἐν Ἀθήναις

dixit s. v. Κήρυκες. Apud eundem s. v. Μαιμακτηρίων vitiose παρ' Ἀθήνησιν pro παρ' Ἀθηναίοις.

10. Ἀθηναίοις] Ἀθηναίων C.

— οἱ] εἰ C.

11. ἡ om. A.B.

— Δράκων περὶ γενῶν] Liber aliunde non cognitus. Dracones duo memorari monet Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 402., alterum Stratonicensem grammaticum, alterum scriptorem περὶ λίθων ab Athenæo 15. p. 692 d. Non minus obscura Melitonis memoria est, quem ἐν α' περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν citat Harpocratio s. v. κάθετος.

13. Hanc gl. duasque proximas om. C.

— Δημοσθένης] p. 774, 8.

ΕΤΑΓΟΡΑΣ : ὄνομα κύριον, εἰς ὃν τὸ ἐγκώμιον Ἰσοκράτους.

ΕΤΑΪΩΝ : Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ὄνομα κύριον.

ΕΤΑΝΔΡΙΑ : Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους. Παναθηναίους εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Ἀνδοκίδης τ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου δηλοῖ καὶ Φιλόχορος.

5

ΕΥΒΟΤΛΟΣ : Ὑπερίδου λόγος ἐστὶ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν, μνημονεύει δ' αὐτοῦ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὅτι δὴ δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος, ἐπιμελής τε καὶ φιλόπονος, ἀργυρίον τε συχνὸν πορίζων τοῖς Ἀθηναίοις διένειμε, διὸ καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς τούτου πολιτείας ἀνανδροτάτην καὶ ῥαθυμοτάτην συνέβη γενέσθαι, 10 Θεόπομπος ἐν τῇ ι' τῶν Φιλιππικῶν. ἕτερος δ' ἐστὶν ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου.

ΕΥΔΙΚΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης.

ΕΥΗΝΟΣ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. δύο ἀναγράφουσιν 15 Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονολογιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι δέ φησι τὸν νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων.

ΕΥΗΝΙΩΤΑΤΑ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. εὐήνιος ὁ πρᾶος 20

1. κύριον :— 2. Δ. κ. Μειδίου om. 3. ΕΥ'ΑΝΔΡΙΑ—εὐανδρίας] εὐανδρεία—εὐανδρείας (per i. ap. Phot.) ἐν τῷ κ. Ἀ. Π. om. 4. ἤγετο :— 6. Ὑπερίδου—ὅτι δὴ om. 8. ἐπιμελής—Φιλιππικῶν om. 11. ἕτερος—Ὑπερίδης om. Suidas, habet Photius. 12. Ὑπερίδης :— 13. Δ. —Κτησιφῶντος et δ' om. 15. ΕΥ'ΗΝΟΣ—ἐλεγείων] Εὐήνος. δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι (γεγράφθαι om. D.) ἐλεγείων 16. ποιητὰς (Εὐήνους addit D.) καὶ ἀμφοτέρους Παρίους :— 20. Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. εὐήνιος] εὐήνος ὁ π.] ὁ om. D.

1. 2. κύριον om. B.
28. Δημοσθένης] p. 537, 20. 538.
4. ἀγὼν] οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἐξῆν τοὺς ξένους, ut tradit Lex. rhet. Bekk. p. 257, 13. De certamine hoc v. Meier. in comment. de Andocidis orat. c. Alcib. 5. p. 117. et Hermann. Antiq. sacr. § 54, 29. quos citat Sauppeus Fragm. p. 331. — Ἀνδοκίδης] p. 34, 29.
τ' Bekkerus. Libri δ'.
6. Hanc et proximam gl. om. C.

7. Δημοσθένης] p. 232, 14. et alibi. — δὴ om. B.
9. ἐπὶ om. B.
10. γενέσθαι] γενέσθαι ἐξεργάσατο A. B.
11. τῇ] τῷ B.
12. ἐν τῷ om. A.
13. Δημοσθένης] p. 241, 27.
15. ἀναγράφουσιν] ἀντιγράφουσιν A. De Euenis v. Mueller. ad Fragm. Eratosth. p. 200.
19. Πλάτων] Phædon. p. 60 d.
20. δ] ἐστὶ A. B. Ald.

καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν θ' τῶν Νόμων.

Εἰθίαις: Ὑπερείδης ὑπὲρ Φρύνης. τῶν ἐπὶ συκοφαντία διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας. τὸν μέντοι λόγον αὐτῷ τὸν κατὰ Φρύνης Ἀναξιμένην πεποιηκέναι φησὶν Ἑρμιππος. 5

Εἴθῃνοι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. εὐθῃνοι ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίους. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄνδρες, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. 10

Εἴθῳρον: τὸ κατ' εὐθείαν Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν β' Ἀναβάσεως.

Εἴμενιδες: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθῆνα πραύνασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν 15 Ὀρέστην, Εὐμενίδας ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ Ἀληκτῶ, Μέγαιρα, Τισιφόνη.

1. ἀπὸ] δὲ ἀπὸ, non Phot. et Suidas. ἵππων:— 3. Ὑ. ὁ. Φρύνης om. 4. Εὐθίας:— 6. ΕΥ'ΘΥΝΑΙ Λυσίας—εὐθύνης om. 7. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν 9. εὐθύναις:— 11. τὸ—Ἀναβάσεως] ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείαν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν:— 13. ΕΥ'ΜΕΝΙΔΕΣ. (Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος—nam sic scriptum eodem errore quo s. v. δεκατηλόγους— solus addit D.) Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν—τὴν (τοῦ D.) Ὀρέστου ὡς (ὡς ἡ Phot. et Suidas) Ἀθῆνᾶ ἐπραύνε—πρὸς τὸν Ὀ. Ε. αὐτὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ γ'. Ἀληκτῶ, Μεγάρα (μέγαιρα Suidae codices meliores, ut videtur), Τισιφόνη:—

2. ἐν θ' (ἐν τῇ ἐννάτῃ Ald.) τῶν Νόμων] p. 880 a.

6. ΕΥ'ΘΥΝΟΙ L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2282. Legebatur εὐθύναι (εὐθύνᾳ A.), consentiente Etym. M. p. 391, 53.

— Νικίδου A. Ald. Ceteri νικιδίου. Quod vitium notavimus s. v. διαγράψασθαι.

— εὐθῃνοι Blancardus. Libri εὐθύνη.

7. δὲ addidi ex Epitome.

— ἄνδρες] οἱ ἄνδρες B., om. A.

9. Ἀριστοτέλης] Conf. s. v. λογισταί.

11. ΕΥ'ΘΥΩΡΟΝ] εὐθῳρὸν apud Suidam, qui frequens in libris ac-

centus est hujus adverbii, ut apud Procopium, de quo dixi vol. 1. p. 254. ed. Bonn.

12. Ἀναβάσεως] 2, 2, 16. ἀναβάσεως τοῦ νείλου B., quod librario aliud agenti in calamum venit.

13. Δημοσθένης] p. 641 extr.

14. περὶ ex Epitome pro παρὰ.

— τὴν Ὀ.] τοῦ Ὀ. C. et libri Suidae deteriores.

— ὡς] ὅτι N.

15. ὥστε om. N.

16. ὠνόμασεν] ἐκάλει N.

— Ἀληκτῶ] ἀλεκτῶ B.

— Τισιφόνη] καὶ τισιφόνη A. C. Ald.

ΕΥΝΕΙΔΑΙ : Λυσίας εν τῷ κατὰ Τελαμῶνος, εἰ γνήσιος. γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον Εὐνείδαι, ἦσαν δὲ κιθαριῆδοι πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

ΕΞΙΘΕΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὑπὸ τούτου φησὶν Ἥλειους προδοθῆναι. 5

ΕΥΘΙ ΣΑΒΟΙ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστι τὸ εὐοῖ. Ἀριγνώτη δὲ φησιν ὅτι τινὲς ἔλεξαν εὐοῖ ἀντὶ τοῦ εὖ σοι, τὸ εὖρημα τοῦ κατόπτρου ἐπαινέοντες.

ΕΥΟΦΑΛΜΩΣ : ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ταῶν.

ΕΥΡΥΒΑΤΟΝ : Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Ἐφορος ἐν τῇ ἡ' 10 Εὐρύβατόν φησιν ἄνδρα Ἐφέσιον λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, εἴτα προδότην γεόμενον ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτους καλεῖσθαι.

ΕΥΡΥΜΕΔΩΝ : Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. τῆς Παμ- 15

1. ΕΥΝΕΙΔΑΙ (εὐνίδαι codd. Suidæ, Εὐνείδαι Photius) γένος ἐστὶ 2. Εὐνείδαι om. 3. ἱερουργίας] ἱεραρχίας D. 4. ΕΥΞΙΘΕΟΣ (ἐξίθεος T.). προδότης Ἥλειων :— Hanc gl. habet Suidas, omisit Phot. 6. ΕΥΘΙ ΣΑΒΟΙ. Δ. ὑπὲρ Κτ.—ἐπίφθεγμά (ἐπιφώνημα Z.) ἐστίν :— 9. ΕΥΟΦΑΛΜΩΣ. Ἀντιφῶν δ. τ. ε. :— 10. ΕΥΡΥΒΑΤΗΝ (Εὐρύβατον Suidas, licet infra in Εὐρυβάτας consentiat; totam gl. om. Phot., apud quem glossæ inter εὐρίζον et εὐωνον positæ exciderunt.) ἄνδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι καὶ λ.—Πέρσας προδότην γ. ε. (τῷ Κύρῳ addit Suidas) τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου καὶ—καλεῖσθαι :— 15.—142, 3. ΕΥΡΥΜΕΔΩΝ. ποταμὸς Παμφυλίας :—

1. Hanc proximamque gl. om. C. 1. 2. ΕΥΝΕΙΔΑΙ] εὐνίδαι A. Ald. εὐνίδας—εὐνίδαι B. 2. οὕτως] οὕτω Ald. οὔτοι B. Iidem ὀνομαζόμενοι. 3. ἱερουργίας] ἱεραρχίας Ald. 4. Δημοσθένης] p. 324, 10. 5. φησὶν Blancardus. φασὶν libri interpunctione post Κτησιφῶντος posita. 6. ΣΑΒΟΙ additi ex Epitome. —Δημοσθένης] p. 313, 26. 7. ἐστὶ om. A. —Ἀριγνώτη] In libro περὶ τῶν τελετῶν, quod citatur s. v. νεβρίζων. —φησιν N. Ceteri ὡς. Illud ὡς ὅτι frequens in scholiis Demosthenicis et Æschineis, quorum locos collegi in Indicibus meis, recen- tioribusque grammaticis, nusquam legitur apud Harpocratonem. 7. ὅτι] ὅ A. 8. ἀντὶ τοῦ] ὡς A. B. Ald. —τὸ—ἐπαινέοντες om. C. —εὖρημα N. εἰς ῥῆμα ceteri. —ἐπαινέοντες] ἐπαινέοντας A. 9. ταῶν] Legebatur ταῶνων, ταῶν Harpocratio s. v. Πυριλάμπης. 10, 11. ΕΥΡΥΒΑΤΟΝ] εὐρυβάτην B. N. Ald. —Αἰσχίνης] p. 73, 12. —κατὰ] ἐν τῷ κατὰ A. 12. στρατιὰν ex Epitome pro στρατείαν. στρατὸν B. —τὸν post πόλεμον om. A. 13. ἐγχειρίσαι] ἐγχειρῆσαι B. 14. Εὐρυβάτους] εὐρυβάτας B. C. Ald. 15. Λυκούργος] p. 157, 2.

φυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγὸς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ὡς Θουκυδίδης ἐν α'.

Εἴρτεσάκειον : Ὑπεριδῆς ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκου τοῦ Ἀλάντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, ἐν 5 Μελίτῃ.

Εὐσύμβολος : ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμβάλλον, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν, Ἀντιφῶν Πολιτικῷ.

Εὐφραίος : Δημοσθένης Φιλιππικῷ θ'. οὗτος Ὀρείτης ἦν τὸ γένος, μετέσχε δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 10

Εἴδωνται : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλοκράτους. δῆμός ἐστι τῆς Ἐρεχθίδος, ὡς φησι Διόδωρος.

Ἐφεσις : ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται. Δημοσθένης λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος ἑφεσις πρὸς Εὐβουλίδην, ἐν δὲ τῷ λόγῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἐφε- 15 σις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα.

Ἐφεκτος τόκος : ὁ ἐπὶ τῷ ἔκτῳ τοῦ κεφαλαίου· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου.

4. Hæc glossa et quattuor proximæ apud Photium incidunt in lacunam. ΕΥΡΥΣΑΚΙΟΝ (Εὐρυσάκειον Suidas) τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκου

5. ἐν Μελίτῃ om. 7. ΕΥΣΥΜΒΟΛΟΣ] εὐσύμβολος συμβαλὼν— ἐν τῷ Πολιτικῷ :— 8. συμβάλλειν] συμβαλλεῖν (sic) T. 9. ΕΥΦΡΑΙΟΣ. Ὀρείτης (ὀρείτης T.) ἦν τὸ γένος—δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος δ. :—

11. Hanc gl. om. 14—16. καλεῖται, καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ :— καλεῖται, τὸ οὖν ἑφεσις ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος Suidas, non Photius.

17. τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου :—

1. Ἀθηναίων] ἀθηναῖος C.

2. θάλατταν A. C. Ald. Ceteri θάλασσαν.

3. ἐν α' (ἐν τῇ πρώτῃ Ald.)] c. 100.

6. Μελίτῃ] μελέτῃ A. μελίττῃ C.

7. ΕΥΣΥΜΒΟΛΟΣ] εὐσύμβολος C.

9. Δημοσθένης] p. 126, 6.

— Φιλιππικῷ] φιλιππικῶν B.

— Ὀρείτης] ὀρείτης C.

11. 12. om. C.

11. ΕΥΩΝΥΜΕΓΣ Valesius pro Εὐώνυμοι.

— Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλοκράτους] Non legitur in hac oratione, quæ inter superstites est vigesima nona.

Videtur igitur orationem dicere voluisse quæ πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπολογία inscripta fuit, cujus inter fragmenta rettulit Sauppium p. 208. præeunte Hælschero. Similiter κατὰ Διογένηος pro πρὸς Διογένην dixisse Harpocratium notavimus s. v. ἐπιτιμητάς.

13. μεταγωγή] καταγωγή C.

14. ἐκκλητος] ἐκκλητον A. ἐκβλητος C.

15. λόγῳ] λόγῳ τούτῳ Ald.

16. ἐφεῖναι] ἐφείσθαι A.

17. ἘΦΕΚΤΟΣ] ἐφεκτός B. Ald.

— ὁ om. A. B. C. N.

— Δημοσθένης] p. 914, 10.

www.libtool.com.cn

Ἐφέται· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεαττοῖ ἔφεται ἐκαλοῦντο.

Ἐφ' Ἱερὸν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ἱερὸν ἐστὶ τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ, ὡς Τιμοσθένης ἐν τοῖς περὶ 5 λιμένων.

Ἐφορία· ἡ ἐπὶ τῶν ὄρων γινομένη προαγόρευσις, ὡς Δημοσθένης διδάσκει ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων.

Ἐφορμεῖν· ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν· τὸ γὰρ κατὰ τινων ὀρμεῖν ἐπι- τηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως οὕτως ἔλεγον· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. 10

Ἐχῖνος· ἐστὶ μὲν ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. ἦν δὲ καὶ πόλις Ἐχῖνος, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν. ἐστὶ δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον καὶ θαλάσσιον 15 ὅστρεον.

1. Δ.—Ἀριστοκράτους om. 2. αἵματος (et sic meliores libri Suidæ cum Photio) 3. Φρεαττοῖ] Φρεατοῖ ἐκαλοῦντο] καλοῦνται 4. Ἐφ' ἹΕΡΟ'Ν] Ἐφιερόν Phot., Ἐφίερον Suidas. τοῦ om. D. τριηραρχήματος 5. Βοσπόρῳ:— 7. ἘΦΟΡΕΪΑ—γινομένη 8. διδάσκει om. Ἀριστοκράτους:— 9. ἘΦΟΡΜΕΙ'Ν (ἐφ' ὀρμήν Phot., non Suidas). ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς:— 11. ἘΧΙ'ΝΟΣ] ἔχινος T. ἐστὶ μὲν om. 12. ἐτίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο (τοῦ ἄγγους τούτου D. et Suidas, non Phot.), ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ πόλις, ἧς (ἦν Phot. solus) μνημονεύει Δ. ἐν θ' Φιλιππικῷ (Φιλιππικῶν Phot. et Suid.). ἐστὶν δὲ—ὅστρεον (ὁστραῖον T.):—

1. Δημοσθένης] p. 632, 3.
3. Φρεαττοῖ Blancardus. Libri φρεάτοις. Φρεατοῖ Epitome.
4. Δημοσθένης] p. 1211, 25.
— τοῦ om. B.C.
— ἐπιτριηραρχήματος] τριηραρχήματος A.B.C. cum Epitome.
5. ἰβ'] δέκα B.
— Τιμοσθένης] δημοσθένης B.G. Timoxenum hunc scriptorem appellat schol. Æschyli Pers. 303. ubi citatur ἐν τῷ 5' περὶ λιμένων, quod fortasse hic quoque restituendum.
7. Δημοσθένης] p. 631. 632.
8. καὶ] καὶ δ C.
9. ἀντὶ τοῦ om. N.

9. τὸ γὰρ] ἦτοι τὸ N.
— τὸ γὰρ D. Ceteri τὸ μὲν γὰρ.
— ὀρμεῖν] ὀρμᾶν B. C. Ald. ὀρ-
μεῖν ceteri, inter quos est M. apud Bast. Ep. crit. p. 107.
10. ἔλεγον Δ.] ἔλεγε δ. ἐν D.
— Δημοσθένης] p. 30, 18.
11. γραμματεῖα] γράμματα C.
12. Δημοσθένης] p. 1203 extr.
13. Ἀριστοφάνης] Fragm. 251.
14. Δαναῖσιν om. C.
— Δημοσθένης] p. 120, 3.
15. θ' Valesius. Libri ε' vel πέμπτῳ.
— ἐστὶ δὲ τι—ὅστρεον addidi ex Epitome.

“**ΕΩΛΟΚΡΑΣΙΑ**: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “αἴτιος δ’
 “οὗτος ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς αὐτοῦ κατα-
 “σκεδάσας.” Δίδυμος δὲ “οὗτος χθὲς καὶ πρῶν ἂ ἐκέρασε πράγ-
 “ματα, τήμερόν μου καταχεῖ καὶ ἐμὲ πρᾶξαί φησι.”

Z.

5

ΖΕΙΡΑ ἤτοι **ΣΕΙΡΑ**: ὥς τινες, ἦν ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ
 τοὺς χιτῶνας ὥσπερ ἐφαπτίδας· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ
 γνήσιος. καὶ Ξενοφῶν ἐν ζ’ Ἀναβάσεως περὶ Θρακῶν λέγων φησὶ
 “καὶ ζειρὰς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων εἶχον, ἀλλ’ οὐ χλαμύδας.”

ΖΕΪΞΙΣ: Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ἄριστος τῶν κατ’ ἐκεῖ- 10
 νον τὸν χρόνον ζωγράφων.

ΖΗΛΟΤΤΗΟΤΗΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἀντὶ τοῦ μι-
 σοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν
 ἐληλυθέναι.

ΖΗΤΗΤΗΣ: ἀρχὴ τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, εἴ ποτε 15
 τοὺς ἀδικούντας τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τι-
 μοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ

1. ‘ΕΩΛΟΚΡΑΣΙΑ’ ἢ ματαία πόσις addit Suidas, interpretatione aliunde
 sumta. ἐν—Κτησιφῶντος om. 2. ὥσπερ om. κατασκεδάσας]
 κατεσκεδάσας:— 6. ἦν] ἢ ἐπενεδύοντο] ἐπενδύοντο (ἐπεδύοντο Suidæ
 codex optimus) 7. ἐφαπτίδας:— 10. ΖΕΥΞΙΣ. ἄριστος (Ἀριστο-
 τέλης Phot. et Suidas) κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφος (ζωγράφου
 Phot. et Suidas):— 12. ἐν—Κτησιφῶντος om. 16. δημοσίᾳ] δη-
 μόσια Τιμοκράτους:— Totam gl. om. Suidas, substituta alia. Utram-
 que habet Phot.

1. Δημοσθένης] p. 242, 13.
 — δ’ habent A. et Epitome,
 omittunt ceteri.

2. κατασκεδάσας] κατασκευάσας B.
 Ald. κατηγορεῖν C.

3. χθὲς] ἐχθὲς A.

4. καταχεῖ Valesius κατέχει libri.
 — καί—φησὶ om. C.

6. ἦν] ἢ B.C. Ald.
 — ἐπενεδύοντο] ἐπενδύοντο A. Ald.
 ἐπενδύοιτο B. ἐπεδύοντο C.

7. ἐφαπτίδας] ἐφαπτίδας C. Ald.
 ἐφαπτίδα Touppius.

8. ζ’ Valesius. Libri s’ vel ἕκτη,
 ut Ald. Est 7, 4, 4.

— Θρακῶν] θρακῶν χωρῶν B.

10. Ἰσοκράτης] p. 310 b.

— ἄριστος ex Epitome pro ἀρι-
 στοτέλους, quod in Ἀριστοτέλης mu-
 tavit Maussacus ex Suida.

12. ΖΗΛΟΥΤΟΥΝ (ut apud Æ-
 schinem)—μισοῦν ex Epitome pro
 ζηλοτυπεῖν—μισοῦν.

— Αἰσχίνης] p. 84, 15.

— ἐν τῷ om. A.

13. ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ] ζηλοτυποῦν
 τὸ B.C. Ald.

15. κατὰ] καὶ κατὰ B.C. Ald.

16. Δημοσθένης] p. 703, 11.

17. περὶ] περὶ τῆς C.

— περὶ ἐνδείξεως] De hac ora-
 tione dixit Sauppis Fragm. p.

ζητητής ποτε ἐγένετο, ὥς φησι Λυσίας καὶ Ἰσοκράτης καὶ Πλάτων
ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

Η.

¹ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΤ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἄλλαι
πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι, τὰς δὲ ἀπενεχθείσας 5
αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῆς ἐκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγου-
μένη καὶ προσετῶσα, οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ
τῶν ἐπικλήρων, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας, πρὸς δὲ τὸν
πολέμαρχον τοῦ ἀποστασίου τε καὶ ἀπροστασίου, πρὸς δὲ τοὺς θεσμο-
θέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ 10
ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων.

¹ΗΓΕΜΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
ἡγεμὼν ἐκαλεῖτο συμμορίας ὁ προέχων τῷ πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν
ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος, ὥς ὑποφαίνει Ὑπεριδῆς ἐν τῷ κατὰ
Πολυνέκτου. 15

¹ΗΓΗΜΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δὲ ἦν τῶν
μακεδονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

4. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ Phot. solus. ἄλλαι πρὸς] ἄλλα καὶ πρὸς 6. αὐ-
τῆς] αὐτὸν (αὐτὸν T.) cum Suida. αὐτῶν Phot. ἐκάστη] ἑκαστον D. 7. καὶ
τῶν] καὶ αἱ τῶν Suidas, non Phot. 8. ἐπικλήρων] ἀποκλήρων Suidas solus.
τὸν πολέμαρχον τοῦ] τὸν et τοῦ om. 9. ἀποστασίον τε καὶ ἀπροστασίον]
ἀπροστασίον τε καὶ ἀπρονοησίον 10. καὶ δώρων om. 11. ψευδεγγραφῆς]
ψευδογραφῆς D. et Phot. et aliquot libri Suidæ. βουλεύσεως] ἐπιβουλεύ-
σεως Suidas solus. 13. ἡγεμὼν ἐ. συμμορίας om. τῷ πλούτῳ] πλοῦτον
14. ἐπειλημμένος:— 16. δὲ om.

165. Vocabulo ζητηταί Andocides
usus est etiam in oratione de mys-
teriis p. 3, 6. 5, 46. 6, 21.

1. Λυσίας καὶ] λυσίας τε καὶ A.

— Ἰσοκράτης] Apud Isocratem
nihil de ζητηταῖς legitur: unde
Sauppilus Fragn. p. 212. coniecit
Λυσίας τε κατ' Ἰσοκράτους καὶ Πλά-
των etc. Lysiae oratio πρὸς Ἰσοκρά-
την αἰκίας memoratur ab Photio et
Etym. M. s. v. ὕβρις et Polluce 8,
46, cui recte Ἰσοκράτην restitutum
pro Ἰπποκράτην.

2. Πρέσβεσιν] πρεσβεῦσιν C.

4. Αἰσχίνης] p. 55 extr. 56, 1.
57. 34. 58, 5.

6. αὐτῆς ἐκάστη] αὐτὸν ἐκάστη
A.B.C. Ald.

— εἷς] εἷς τὸ C.

8. τῶν ante ἐπικλήρων additum
ex Epitome.

9. τε καὶ ἀπροστασίον om. B.C.
Quod Epitome, omisso ἀποστασίον
nomine, infert ἀπρονοησίον ab ne-
mine grammaticorum memoratum
vidi.

11. ψευδεγγραφῆς] ψευδογραφῆς
B.C.

12. Δημοσθένης] p. 329, 17.

13. τῷ πλούτῳ A.C. Ald. τῷ om. B.

16. 17. om. C.

16. Δημοσθένης] p. 320.

www.libtool.com.cn

ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ : Δημοσθένης Φιλίππικῷ. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Κράβυλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλίππικὸς ἐπιγραφόμενος Δημοσθένους.

ἩΔΥΛΕΙΟΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ κέ φησίν. 5

Ἡ ἘΝ ὈΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ : ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντα ἐλὼν, τουτέστι ἐν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλὼν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

ἩΕΤΙΩΝΕΙΑ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν· **Ἡετιώνος**, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Δῆμωνα ἀντιγραφῇ. μνη- 10 μονεύει δὲ τῆς Ἡετιωνείας καὶ Θουκυδίδης ἐν ἡ'.

ἩΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΙ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἡκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρίδας” ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τισιν εἰώθασι περικοπτεῖν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένη. τὸ μέντοι ἡκρωτηριασμένοι ἀντὶ 15 ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἡκρωτηριακότες.

ἩΛΙΑΙΑ καὶ **ἩΛΙΑΣΙΣ** : ἡλιαία μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον

1. **ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ**. οὗτός ἐστιν ὁ ἀρόβυλος (sic etiam Phot. ἀρόβυλος vel ἀρόβυλος libri Suidæ.) ἐπικαλούμενος (ἐπικεκλημένος D. solus), οὗ—Φιλίππικὸς (φίλιππος Phot. et Suidas) Δημοσθένης ἐπιγραφόμενος :— 4. Δ.—Αἰσχίνου om. ὅρος] ὅρος Suidas solus. 5. τὸ Ἡδύλειον :— 6. ἐνεδρεύοντα] ἐνεχθέντα 7. καταβαλὼν] καταλαβὼν D. 8. **ἩΕΤΙΩΝΕΙΑ** (diphthongum servant Phot. et Suidas) Ἀντιφῶν—μεταστάσεως om. 9. ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς (Πειραιέως Suidas) ἄκρα Phot. ἡ ἑτέρα (ἐταῖρα T.) τοῦ πειραιῶς ἄκρα E.T. ἡ ἑτέρα τοῦ πεινέως τὰ ἄκρα D. 10. **Ἡετιώνος** :— 13. ἐαυτῶν] αὐτῶν 14. τισιν] τινὰς Phot. et Suidas 15. ὡς—Πολυξένη om. 16. ἐνεργητικοῦ κεῖται om. 17. **ἩΛΙΑΣΙΣ**] ἡλιάζεσθαι Phot., non Suidas.

1. Δημοσθένης] p. 129, 18.

2. ὁ] καὶ ὁ A.

4. 5. **ἩΔΥΛΕΙΟΝ**] ἡδύλιον B.

4. Δημοσθένης] p. 387, 11.

6. 7. om. C. De loco Demosthenis Harpocratio pluribus dixit infra s. v. ὁδός.

7. ἐνέδρα] τόπῳ ἐνέδρα B.

—καταβαλὼν] καταλαβὼν A. Ald.

—Δημοσθένης] p. 637.

8. **ἩΕΤΙΩΝΕΙΑ**] ἡετιωνεία A. Ald. ἡετιονεία D. ἡετιωνία ceteri, et infra ἡετιωνίας. Recto accentu Ἡετιώνεια apud Steph. Byz.

8. τῆς om. B.C.

9. ἡ—ἄκρα om. C.G.

—ἡ ἑτέρα correctum ex Epitome.

Libri ἡ γε παρὰ, præter B. qui ἡ τε ἄρα.

—κατακτησαμένου] κτησαμένου C.

10. ὡς—ἀντιγραφῇ om. C.

11. Θουκυδίδης] 8, 90. 92.

12. Δημοσθένης] p. 324.

14. τισιν] τινὰς Ald.

15. Σοφοκλῆς] Fragm. 474.

—Πολυξένη] πολυξενήτιν A.B.C. Ald. Correxuit Maussacus.

—ἀντὶ N. Legebatur ἀντὶ τοῦ.

τῶν Ἀθηνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλιάσις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν. Λυσίας ἐν μὲν τῷ πρὸς Γλαύκωνα τὴν ἡλιαίαν πολλάκις ὀνομάζει, ἐν δὲ τῷ κατὰ 5 Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, τῷ ἡλιάζεσθαι ἐχρήσατο.

ἩΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ: ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Δημοσθένους Φιλιππικοῖς.

ἩΜΙΕΚΤΟΝ καὶ ἩΜΙΜΕΔΙΜΝΟΝ: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μῆ, τὸ χωροῦν 10 κ' χοίνικας ἡμιμέδιμνόν ἐστιν, ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας, τοῦ ἔκτου, ὅπερ ἐστὶ χοίνικες ἢ, τὸ ἥμισυ.

ἩΜΙΟΛΙΑΣΜΟΣ: Ἀντιφῶν Πολιτικῷ "διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ" ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δ' ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, οἷον ὁ τρία πρὸς 15

1. τῶν om. 2. συνήεσαν] συνίασι D. cum Phot. et Suida. συνιέσι E.T.
3. ἐκ] οἱ ἐκ D. δυοῖν] δυεῖν D. ἡλιάζεσθαι—δικάζειν om. Phot.: habet Suidas in fine alius glossæ s. v. ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι 4. δικάζειν:— 7. ἩΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ. ἀντὶ τοῦ ἐν (οἱ ἐν Suidas, non Phot.) ἡλικία οἱ νέοι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς:— 9. Δείναρχος—εἰσαγγελία om. 10. χοίνικας μῆ τὸ ἡμιμέδιμνον δηλον ὅτι τὰς (τὰς om. Phot.) κ' εἶχεν:— Tum nova glossa, ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας: τὸ γὰρ ἔκτου χοίνικος ἢ:— 13. ἩΜΙΟΛΙΑΣΜΟΣ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἡμιόλιον (ἡμιόλια D. τὰ ἡμιόλια Phot. et Suidas) δοῦναι. ἡμιόλιος δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ:—

1. Ἀθήνησιν ex Epitome pro ἐν Ἀθήνησιν.

3. δυοῖν] δυεῖν A.N.
—δικαστηρίων] δικαστηρίων Maus-sacus.

— χίλιοι] χίλιοι καὶ A.

4. ἐν μὲν Bekkerus. μὲν ἐν libri.

5. τῷ] τὸ C.

7. 8. om. C.

7. ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ addidi ex Epitome, lemmate ut videtur ex oratione Lycurgi sumto. Quod autem in Epitome Lysias pro Lycurgo nominatur error est librarii, qui non defendi potest eo quod ἡλικίαν sic dixit scriptor Ἐπιταφίου inter Lysiae orationes p. 195, 18., quum

orationem κατ' Ἀριστογείτονος nominet Harpocrates.

7. οἱ ἐν ex Suida restitui. Aberrat οἱ.

8. Δημοσθένους] p. 17, 11. τοὺς ἐν ἡλικίᾳ. Sic etiam p. 167.

13. ἩΜΙΟΛΙΑΣΜΟΥ Schneiderus in Lexico. Legebatur ἡμιολίστου.

14. τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν] Legebatur τοῦ (τοῦ τῶν A.) ἡμιολίων ἐν. Correxerit Sauppius Fragm. p. 146. Epitomes ope, cujus scripturam vide supra.

15. ἄλλον ὅλον ex Epitome pro αὐτὸν τε.

τὸν δυο. Ξενοφῶν γοῦν ἐν τῇ Ἀναβάσει φησὶν ὅτι τοῖς στρατιώταις ἐποίησεν ἡμιόλιον τὸν μισθόν, ἀντὶ Δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά.

ἩΠΕΙΡΟΝ : σύνθηές ἐστι τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν, ὥσπερ ἐν τε Φιλίππῳ καὶ Ἀρχιδάμῳ.

ἩΡΑΚΛΕΙΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πολλῶν ὄντων τῶν 5 κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, νῦν ἂν ὁ Δημοσθένης μνημονεύει ἥτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει· ταῦτα γὰρ μάλιστα διὰ τιμῆς εἶχον Ἀθηναῖοι.

ἩΡΑΪΟΝ ΤΕΪΧΟΣ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον, ὑπὸ Σαμίων δὲ ῥέκισθη, ὥς φησι Διονύ- 10 σιος ἐν ἐκτίσεων.

ἩΡΙΑ : Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Αὐτολύκου. ἥρια εἰσὶν οἱ τάφοι, ὥς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δῆλον ποιεῖ. φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξάιρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅταν τὰ σώματα εἰς γῆν 15 κατατεθῇ ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν.

ἩΣΜΕΝ : ἀντὶ τοῦ ἡδμεν. Ἀντιφῶν πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδείξιν ἀπολογία “ ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν ἤσμεν ὅπόσου δέοι.”

3. τῷ Ἰσοκράτει σύνθηές ἐστιν τὴν ὑπὸ βασιλεῖ (βασιλείαν D.) 4. κα-
λέιν :— 5. ἩΡΑΚΛΕΙΑ] Ἡρακλεία (recto accentu Phot. et Suidas)
Δ.—Αἰσχίνου om. 6. Ἡρακλείων] Ἡρακλείων (recto accentu Phot. et
Suidas) νῦν—μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου 7. Κυνοσ-
άργει μνημονεύει διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον (οἱ addit D.) Ἀθηναῖοι :—
9. ἩΡΑΪΟΝ] Ἡραῖον (ἦσαν Photii codex sine accentu, Ἡραῖον Suidas.)
Δ. Φιλιππικοῖς om. 10. Θράκη. ὑπὸ Σ. δὲ ῥέκισθη :— 12. Λυκοῦργος
—εἰσὶν om. 13. ὥς—ποιεῖ om. 15. ἐν ὕψει ὀικοδομημένους. ὀνομά-
σθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν :— 17. ἩΜΕΝ. ἡδμεν :—

1. γοῦν] οὖν B.C.
— Ἀναβάσει] 1, 3, 21.
2. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ C.
3. Ἰσοκράτει] Isocratis aliorum-
que locos collegit Morus ad Pane-
gyr. c. 36.
4. γῆν om. C.
— Φιλίππῳ] φιλιππικῷ A.B. Ald.
5. Δημοσθένης] p. 368. 379.
6. Ἡρακλείων] ἡρακλείων A. Ald.
7. ταῦτα ex Epitome pro ταύ-
τας.
9. ἩΡΑΪΟΝ] Ἡραῖον Epitome,
contra regulam Stephani Byz. s. v.
Ἀγάθῃ, qui recte distinguit Ἡραῖον

nomen urbis proparoxytonum et
Ἡραῖον τεῖχος ut Ἑρμαῖος et Ἑρμαῖος
λόφος.

9. Δημοσθένης] p. 29, 22.
11. κτίσεων] κτίσεως A. Ald.
κτίσεως B.C.
13. δῆλον ποιεῖ] δηλοῖ B.
— κοινότερον] καινότερον A.
15. ὅταν] ὅπου ἂν Coraës ad Plu-
tarch. vol. 5. p. 322.
16. ὀνομάσθαι] ὀνομάσθη A. Ald.
17. 18. om. C.
17. et 18. ἡσμεν B. Ceteri ἡμεν
vel ἡμεν, in quo vitio consentiunt
Photius et Suidas. Harpocratio-

www.libtqol.com.cn

***ΗΙΤΗΜΕΝΗΝ** : ἀντί τοῦ κεχρημένην Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέ-
ρου, εἰ γνήσιος. ὅτι γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι, Μένανδρος
οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος.

***ΗΦΑΙΣΤΙΑ** : Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀκαδήμου. ὅτι δύο πόλεις
ἦσαν τῆς Λήμνου, Μύρινά τε καὶ Ἡφαιστία, δηλοῖ καὶ Διονύσιος ὁ 5
Χαλκιδεὺς ἐν γ' Κτίσεων.

***ΗΙΩΝ** : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἡίων πόλις
Θράκης, Μενδαίων ἀποικία, ὡς Θουκυδίδης· Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δ'
φησὶν ὡς Ἀθηναῖοι ἐκβαλόντες ἐξ Ἡϊόνος Ἀμφιπολίτας κατέσκαψαν
τὸ χωρίον.

10

Θ.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ : Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. ἑορτὴ ἐστὶ τὰ
Θαργήλια, ἄγεται δὲ Θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

1. κεχρημένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι :— 4. ἩΦΑΙΣΤΙΑ.
δύο πόλεις—Μύρινά (Μύρινα Suidæ codex Leid. et Zonaras) τε καὶ Ἡφαι-
στία :— 7. ἩΩΝ—Τιμοκράτους. πόλις ἐστὶν Μενδαίων ἀποικία :—
12. ΘΑΡΓΗΛΙΑ. ἑορτὴ τὰ Θαργήλια

nem ἦσμεν scripsisse etiam litera-
rum series docet.

P. 148, 18. ἀπολογία] ἀπολογίαν
A. Ald.

— ὅπόσον Sauppis Fragm. p.
140. Legebatur ὅπόσον.

P. 149, 1. Δ.—γνήσιος om. C.

— Δημοσθένης] p. 1155, 7.

2. κίχρασθαι ex Epitome (quæ
κίχρασθαι falso accentu, quem cor-
rexit Bernhardus). Libri κεχρήσθαι
vel, quod est in Ald., κίχρησθαι.

— Μένανδρος :— C.

3. οὐ addidi ex Ammonio p. 5.
ed. Valck. ex quo non solum οὐ,
sed etiam nomen fabulæ, ἐν τῷ
Ὑμνίδι (vitiose pro ἐν τῇ Ὑμνίδι)
addiderat Maussacus, quod Har-
pocratonem adjecisse non potest
demonstrari.

— αἰτῶν om. B.

— οὐδὲ λοπάδ' ex Ammonio re-
stituit Maussacus. Libri οὐδὲως
ante lacunam.

5. Μύρινα Sauppis Fragm. p.
277. Quæ vera nominis forma est,

de qua dixit L. Dindorfus in The-
sauro vol. 5. p. 1282. Scribebatur
Μύρινα.

5. δηλοῖ] δηλοῖ δὲ B.C. Ald.

— Διονύσιος] Dionysii verba ser-
vavit gramm. in Crameri Anecd.
Oxon. vol. 4. p. 271, 10. in qui-
bus est accusativus Μυρίωνη, qui
Μύριων esse debebat.

6. Κτίσεων] κτήσεων B.C.

7. ἩΩΝ, quod ἦν scriptum
in A. et Epitome, duabus syllabis
pronunciandum, iota sub η scripto,
ut docet literarum ordo.

— Δημοσθένης] p. 687.

— Ἀριστοκράτους Bekkerus pro
Τιμοκράτους.

8. Θουκυδίδης] 4, 7.

— Θεόπομπος] Ephori nomen
substitui voluit Marx. ad Ephor.
p. 187. : quem in libro quarto de
urbibus Thracicis egisse ex frag-
menti novimus.

10. τὸ χωρίον] τὴν πόλιν C. in
quo sequitur glossa ἡχώ· ἡ κραυγὴ
aliunde illata.

ΘΕΜΕΝΟΣ ΤΑ ΟΠΛΑ: ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ Ὅμηρος “κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ “κυνέην θέτο.” καὶ Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου φησὶν “ἄνθρωπε, τῇ πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεςαι.”

ΘΕΜΙΣΤΕΤΕΙΝ: ἀντὶ τοῦ χρησμοδεῖν Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων φησὶν.

ΘΕΜΙΣΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον. οὗτος ἐτυράννησεν.

10

ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ. ἔνιοι δὲ τοῦτον Θεογένην ὠνόμασαν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

ΘΕΟΓΝΙΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἐρατοσθένους. οὗτος εἷς ἦν τῶν παρ’ Ἀθηναίοις λ’ τυράννων, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ξενοφῶν ἐν β’ Ἑλληνικῶν. τοῦ δὲ ποιητοῦ Θεόγνιδος μνημονεύει Ἰσοκράτης ἐν ταῖς πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις· οὗτος δ’ ἦν Μεγαρεὺς, ἀπὸ τῶν πρὸς τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων· αὐτὸς γάρ φησιν ὁ ποιητής

ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν.

1. Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης:— 5. Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα—Ἀπόλλωνος:— 9. ΘΕΜΙΣΩΝ. τυράννου ὄνομα. Δ.—Κτησιφῶντος:— 11. Θ.—αὐτῷ. Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσι:— Apud Phot. et Suidam Θ. Δημοσθένης καὶ Δείναρχος καὶ ἄλλοι Θ. ὀνομάζουσιν:— 13. ΘΕΟΓΝΙΣ. εἷς ἦν—τυράννων. ἔστιν δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θεόγνης. οὗτος δ’ ἦν Μεγαρεὺς:— Consentit Photius. Suidas postrema tantum ἔστιν—Μεγαρεὺς ab Harpocrate sumsit, præmissa annotatione scholiastæ Aristoph. Acharn. 11.

1. Δημοσθένης] p. 561, 23.
2. Ὅμηρος] Iliad. 11, 41.
- ἐν τῷ κατὰ om. B.
3. καὶ om. C.
- Αἰσχίνης] p. 5, 3.
4. ὑπὲρ om. A.
- τίθεςαι] τίθεσθαι A.C. τίθεσθε B.N. Ald.
5. Λυσίας] δημοσθένους A.
7. Ἀπόλλωνος ex Epitome pro ἡλίου.
9. Hanc gl. duasque proximas om. C.
- Δημοσθένης] p. 259, 10.
- κύριον om. B.

11. Δημοσθένης] p. 324, 16.
12. ὠνόμασαν] ὠνόμαζον A.
13. θεόγνιδες β, ὁ μὲν εἷς τῶν λ τυράννων, ὁ δὲ ποιητής, οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης. ἦν δὲ μεγ. ἀπὸ—μεγ., ὡς αὐτὸς φησιν N.
- Λυσίας] p. 120, 34.
14. ἐν β’ Ἑλληνικῶν] c. 3, 2.
15. Ἰσοκράτης] p. 23 c.
16. δ’ om. B.
17. γάρ om. B.
- ὁ ποιητής] v. 783.
18. Σικελίην] Libri σικελίην. Correctum ex Theognide.

ᾧ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν α' Νόμων τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων πολίτην ἔφασκεν. κατηκολούθησαν δὲ τῷ Πλάτῳ οὐκ ὀλίγοι.

ΘΕΟΪΝΙΟΝ : Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δήμους Διόνυσια Θεοΐνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθουν· τὸν γὰρ Διόνυσον θέοιον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν α' Συναγωγῶν.

ΘΕΟΚΡΙΝΗΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ φησὶ “τραγικὸς Θεοκρίνης.” βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἔστιν εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος· τὸν γοῦν πάλαί μὲν ὑποκριτὴν τραγικόν, ὕστερον δὲ συκοφάντην εἰκότως ὠνόμασε τραγικὸν Θεοκρίνην.

ΘΕΡΑΠΝΑΙ : Ἰσοκράτης Ἑλένη. τόπος ἔστιν ἐν Λακεδαιμόνι Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμᾶν ἐν α'.

ΘΕΡΜΑΝ : Αἰσχίνης ἐν τῇ παραπρεσβείας ἀπολογία. Θράκιον τοῦτό ἐστι πόλισμα, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν κβ' φησίν.

3. ΘΕΟΪΝΙΟΝ. τὸ (τὰ Phot.) κατὰ—Θεοΐνια ἐλέγοντο,—ἀπέθουν—ἔλεγον :— 7. Κτησιφῶντος. ἦν δὲ συκοφάντης :— 13. ΘΕΡΑΠΝΑΙ. τόπος—Λακεδαιμόνι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαίος :— 15. ΘΕΡΜΑΝ. Θράκιον ἐστὶ (ἐστι om. Phot., habet Suidas) πόλισμα :—

1. ᾧ Maussacus. Libri δ. In loco Theodori Studitæ p. 89 e. ἐπιστήσας ὁ φησιν ὁ πολυθαλὸς Ἀθανάσιος, accusativus propter φησιν positus.

— Πλάτων] ὁ πλάτων B.N.

— ἐν α' Νόμων] p. 630 a.

— Μεγαρέων πολίτην Faber Epist. 2, 37. ex Platone. Libri μέγα ποτέ.

2. εἰς Σικελίαν post ἔφασκεν in libris additum delevit Dobræus.

3. ΘΕΟΪΝΙΟΝ] Θεοΐνια Bekkerus. Poterat etiam Θεοιον corrigi, quod proposuit Bernhardyus, etsi Θεοΐνιον defendi potest Photii glossa p. 83, 26. Θεοΐνιον : ἱερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.

— Κοιρωνίδας] χοιρωνίδας B.C. Ald. χοιρωνίδας A.

4. ἐλέγετο] ἐλέγοντο B. cum Epitome. ἔλεγον C.

— οἱ] οἱ μὲν B.

— γεννῆται] γεινῆται A.B. Ald.

5. ἔλεγον :— C.

— Αἰσχύλος (αἰσχίνης A.)]

Fragm. 350. in versu ab Tzetza ad Lycophr. v. 1247. citato, πάτερ θέοινε, Μανιάδων ζευκτήριε.

7. Δημοσθένης] p. 329, 26.

9. κατὰ] κατὰ τοῦ C.

10. Δεινάρχου] ἔστιν addit C.

13—16. om. C.

13. ΘΕΡΑΠΝΑΙ ex Epitome pro Θεράπνη.

— Ἰσοκράτης] p. 218 d.

14. Ἀλκμᾶν] Alcmanis verba καὶ ναὸς ἀγνὸς Θεράπνας apposituit Priscian. de metris com. p. 1328. ed. Putsch. Male igitur Ἀλκαίος scriptum in Epitome.

15. ΘΕΡΜΑΝ] θερμᾶν Ald.

— Αἰσχίνης] p. 31, 38.

— παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας A.

— Θράκιον] Ab aliis Macedoniae adscribitur : v. Steph. Byz. s. v. Θέρμη.

16. τοῦτό ἐστι] ἐστὶ τοῦτο A. ἐστὶ τὸ B.

ΘΕΡΜΟΠΤΑΛΑΙ· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλέας δέ φησιν ἐν γῆς περιόδῳ Θερμοπύλας κληθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΣ· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ὅτι παιδεραστὴς οὗτος σφοδρὸς καὶ Ἀριστογείτων ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου δηλοῖ.

ΘΕΣΘΑΙ· ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ὑγιαίνοντα, ἀντὶ δὲ τοῦ προσέσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον Δημοσθένης· ἐπὶ γὰρ τῶν νόμων λέγεται ὡς ἔθηκε μὲν ὁ νομοθέτης, ἔθετο δὲ ὁ δῆμος· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ 10 Στεφάνου φησὶν “ἐαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον,” μήποτε ἀντὶ τοῦ θέντα.

ΘΕΣΜΟΣ· ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα οὕτω κέκληκεν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. 15

ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀνδροτίωνος. ἀρχὴ τίς

1. Ἰσ. Π. om. 2. Φιλαίας (sic etiam libri Suidæ meliores; Φιλέας Phot.) δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ—λουτρὰ Ἡ. ἐποίησε:— 5. ΘΕΨΑΝΔΡΟΣ (sic etiam Suidas; Θέρσανδρος Photius glossa inter θέσμιον et θέσθαι collocata). οὗτος εἰς παιδεραστίαν δεινῶς διεβάλλετο:— 7. Ὑπερείδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προσέσθαι—νόμον (μόνον D. et Phot. et libri quidam Suidæ) Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν (τῶν om. Phot. et Suidas) ἀτελειῶν. ἐν μέντοι— ἰδίως (ἰδίους Suidas; omisit Phot.) 11. μήποτε om. 14. σύνταγμα Δημοσθένης—Ἀριστοκράτους εἶπεν:— 16. ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ. ἀρχὴ τίς ἐστίν

1. Ἰσοκράτης] p. 59 a.
2. Πύλας om. A.
3. τῷ om. A. et Epitome.
5. ΘΕΨΑΝΔΡΟΣ] Θέσανδρος C. et Epitome. Θέρσανδρος, vera nominis scriptura est, servata etiam in libris Æschini p. 8, 11. Θέσανδρος pro Θέρσανδρος scriptum in Suidæ codice Leidensi s. v. Κηδωνίδης. Conf. quæ supra diximus ad p. 67, 4.
6. δηλοῖ] φησι B.C.
7. μὲν τοῦ—δὲ τοῦ] τοῦ μὲν—τοῦ δὲ C.
8. προσέσθαι N. Ceteri προσέσθαι.
9. μὲν om. B.G.
— δέ] καὶ B.C.G. Ald. et, ut opinor, A. δὲ correctum in libro Goesiano.

10. Δημοσθένης] p. 473.
— τῶν om. N.
— κατὰ Στεφάνου] p. 1136, 10.
11. μήποτε—θέντα] μήποτε δὲ—θέντα θέμενον B.C. Ald.
13. ΘΕΣΜΟΝ. τὸ ὅλον τῆς πολιτείας σύνταγμα θεσμὸν ὁ δημοσθένης ἐκάλει. ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· διὸ καὶ θεσμοθέται ἀρχὴ τίς ἦν ἀθήνησιν, ἐξ—ἀρχόντων, κατ’ ἐνιαυτὸν τοὺς νόμους ἑκαστον διορθοῦντες N.
15. Δημοσθένης] p. 640, 1. in lege.
16. ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ] θεσμοθέτης B.
— Δημοσθένης] p. 599 extr.
— ἐν τῷ om. A. Ald.

ἐστὶν Ἀθηναίων ἢ τῶν θεσμοθετῶν ἕξ τὸν ἀριθμὸν ὄντων, εἰςὶ δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· θεσμοὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ νόμοι, ὡς προείπομεν. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἴρηκεν Αἰσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διέρχεται ὅσα οὗτοι πράττουσιν.

ΘΕΤΗΣ : μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, οὐχ ὡς Δίδυμος τὸν εἰσποιησάμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον, φησὶ, τοὺς εἰσποιητούς.

10

ΘΕΤΤΑΛΟΣ : Λυσίας κατὰ Νικίδου. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων Θετταλὸς ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν Ἡλιδωρος ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως.

ΘΕΤΔΟΣΙΑΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἔστι δὲ χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν, ὃ Σάτυρος πολιορκῶν ἐτελεύτησεν.

ΘΕΩΡΙΚΑ : Δημοσθένης Φιλιππικῶ. θεωρικά ἦν τινα ἐν κοινῷ 15 χρήματα, ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ταῦτα δὲ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς

Ἀθηναίων. ἕξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων—εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς

4. Αἰσχίνης ἐν τῷ κ. Κτ. :—

8. ΘΕΤΗΣ] Habet hanc gl. Suidas ; aliam similem substituit Phot. ὁ Δίδυμος 9. φησὶ om. τοὺς ποιητούς :—

11. ΘΕΤΤΑΛΟΣ. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὗτος (οὕτως Phot.) ἐκαλεῖτο (ἐκαλεῖτο οὕτως Suidas) :— 13. ΘΕΥΔΟΥΣΙΑ (sic etiam Phot. et Suidas). χωρίον—Σκυθῶν, ὃ (apud Suidam χώρα κειμένη—ἦν) πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν :—

15. ΘΕΩΡΙΚΑ. χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν—συναγόμενα, ἃ πρότερον 18. στρατιωτικά] στρατηγικά

1. ἐκ] καὶ ἐκ B.C.

4. Αἰσχίνης] p. 59, 7.

5. γ'] τρίτῳ Ald. γ^η C.

6. ἐν τῇ] ἐν τῇ α̃ A.

—πράττουσι] πράσσουσι A.

9. Δίδυμος] ὁ διδυμος B.C. Ald. cum Epitome.

—εἰσποιητούς] εἰσποιητάς A.C.

13. Δημοσθένης] p. 467.

—τῶν om. A.

14. ὃ Σάτυρος—ἐτελεύτησεν addidi ex Epitome, deletis quæ ante ἔστι δὲ legebantur verbis ὅτι Σάτυρος Θεοδοσίαν, ubi post Θεοδοσίαν

lacuna est in A. fuitque in codice Aldi, qui servatis ceteris post Θεοδοσίαν addidit πολιορκῶν ἐτελεύτησεν ex Suida sumtum. Alio modo lacunam explevit is cui codicis C. scriptura debetur, ὅτι Σάτυρος Θεοδοσίαν οἰκεῖ. In oratione Demosthenis multus est de Leucone, Satyri filio, sermo : quod vero de patre ejus tradit Harpocratio aliunde sumtum est.

15. Δημοσθένης] p. 31, 13. 37, 5.

16. πόλεως] πολιτείας A.

—συναγόμενα] γνώμενα C.

καὶ διανομὰς, ὡν πρῶτος ἤρξατο Ἀγύρριος ὁ δημαγωγός. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ γ' τῆς Ἀτθίδος φησὶ “τὸ δὲ θεωρικὸν ἦν τὸ πρῶτον νομισθὲν “δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔλαβε” καὶ τὰ ἐξῆς. Φιλίνος δὲ ἐν τῇ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας περὶ Εὐβούλου λέγων φησὶν “ἐκλήθη δὲ θεωρικόν, ὅτι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων 5 “διένειμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ τῆς “θεωρίας μὴδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολείπηται δι' ἀσθένειαν τῶν ἰδίων.” ἄλλοτε μέντοι ἄλλως ὥρίσθη τὸ διδόμενον εἰς τε τὰς θέας καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ ἐορτάς, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ Ἀ' Φιλιππικῶν Δημοσθένους. ὅτι δὲ οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν Ὑπερ- 10 εἶδης δεδῆλωκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου. ἦν δὲ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικῷ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. ΘΕΩΡΟὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι,

1. διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλίνος δὲ φησιν ὅτε διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν—ἐορτάζωσι καὶ μὴδεὶς ἀπολείπηται (recte ἀπολείπηται Phot. et Suidas) δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὥρίζετο 9. καὶ τὰς ἐορτάς. οὐκ ἀξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θ. λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις—Κτησιφῶντος δηλοῖ:— (Hic finitur gl. etiam apud Suidam, qui reliqua θεωροὶ μέντοι—ἔλεγον τὴν φροντίδα alii glossæ adjunxit quæ θεωροὶ et θεωρὸς ναὺς explicatur. Sic etiam apud Photium, nisi quod is verbis θεωροὶ μέντοι etc. hæc tantum verba præmisit, θεωροὶ: οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων. 12. ΘΕΩΡΟὶ μέντοι] Novæ glossæ initium. 13. εἰς θεοὺς] εἰς θεὸν

1. ὡν πρῶτος ἤρξατο Ἀγύρριος (ἀργύριος B.C.)] θεωρικὸν introduxerat Pericles, auxerat Agyrrhius: v. Boeckh. CEcon. vol. 1. p. 307.

2. Ἀτθίδος] ἀτθίδων B.C.

3. ἐξῆς:—C.

4. ἐν τῇ πρὸς—εἰκόνας Maussacus. Libri ἐν τῇ περὶ πρὸς—εἰκόνας. Ante Σοφοκλέους nomen Αἰσχύλου excidisse conjicit Valesius: nam biographus decem oratorum p. 811 f. Lycurgum tradidit de statu Aeschylis, Sophoclis et Euripidis publice exponendis rogationem ad populum tulisse, cui Philini oratio opposita fuisse videtur. Quæ conjectura mihi, ut Sauppio Fragm. p. 319., probabilior videtur quam Meieri ratio, qui in

Vita Lycurgi p. xxxvii, eam rogationis partem, quæ ad statuam Aeschylis pertineret, a Philino non oppugnatam ideoque Aeschylis nomen in inscriptione orationis omissum esse suspicatur.

6. Εὐβουλος ex Epitome additum.

7. ἀπολείπηται Photius et Suidas. Libri ἀπολίπηται.

—ἀσθένειαν] ἔνδειαν B. cum Epitome.

8. εἰς τε τὰς] εἰς τὰς B.

9. ἐκ τοῦ] Legebatur ἐκ τοῦ, recte, si post Δημοσθένους aliquid excidisse putes, in quo καὶ particula fuerit.

—α'] ἐν πρώτῳ Ald.

12. Αἰσχίνης] p. 57, 15. 19. 25.

καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τῶν θεῶν φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα·

ὥρην γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε.

ΘΕΩΡΙΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρίς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὥς καὶ Φιλό-5 χορος ἐν 5' γράφει.

ΘΗΜΑΚΕΥΣ : Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἑρεχθίδος Θημακός, ὥς φησι Διδώροτος ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων.

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ : Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἑρατοσθένους. ὃς ἀνῆρέθη 10 κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'.

ΘΗΣΕΙΟΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. τέμενός ἐστιν ἀνείμενον τῷ Θησεῖ.

ΘΗΤΕΣ καὶ ΘΗΤΙΚΟΝ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου φησὶ “ τοὺς “ τε θήτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι” καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ 15 Ἀγνίου κλήρου “ τῶν ἐπικλήρων ὅσαι θητικὸν τελοῦσιν.” εἰς τέσσαρα διηρημένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας οἱ ἀπορώτατοι ἐλέγοντο θήτες καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἶρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης ἐν 20 τοῖς προκειμένοις ἐπικλήρον ὠνόμασε τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν θῆσαν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀττικοί. ἐπάναγκες δὲ ἦν τοῖς ἔγγιστα γένους τὰς

1. τῶν θεῶν] τὸ θεῖον (sic etiam Phot.: sed Suidas omisit τὸ θεῖον. In D. est τὸν θεὸν φυλάττοντες ἢ τὸ θεῖον ἀποφροντίζοντες.) 3. Habet D., om. E.T. 5. ἀπέθανεν :— 7. Ἀνδοκίδης—μυστ. om. 8. Θημακός (Θήμακος Suidas. ὁ Θημακός Phot.):— 10. ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ. οὗτος ἀνῆρέθη 12. Δ.—Κτηρ. om. 14. ΘΗΤΕΣ] θητεὺς Ἀντιφῶν—τελοῦσιν om. 17. διαιρουμένης ἐ. θήτες] θητεῖς ἐ. 18. ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσαν (θήσαν E.T. θῆσαν Phot. θῆσαν D. et Suidas) δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν ταύτας (ταύτας om. Phot. et Suidas) πρὸς

2. ὥρην γάρ] Hesiodi versus Op. 30.
4. Δημοσθένης] p. 793, 26.
7. Ἀνδοκίδης om. C.
— μυστηρίων] τῶν μυστηρίων C.
8. Θημακός] Scribatur Θήμα-
κος, quod om. B. Correxī accen-
tum ex Epitome.
9. ἐν τῷ om. B.C.
10. Λυσίας] p. 124, 42.

12. Δημοσθένης] p. 270, 8.
14. καὶ om. B.C.
15. Δημοσθένης] p. 1067 extr.
17. ἀπορώτατοι] ευπορώτατοι B.C.
idque ante lacunam.
18. τελείν] ἐτελείτο A.B.C.
— οὐδεμιᾶς—δηλοῖ] μηδεμιᾶς—
φησὶν C.
22. ἐπάναγκες] ἐπάναγξις B.C.

www.libtool.com.cn
 θήσας ἢ λαμβανεῖν πρὸς γάμον ἢ ἐμνάς διδόναι, ὡς καὶ Ποσειδίπ-
 πὸς που ὁ κωμικός φησιν.

ΘΙΑΣΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. θιάσός ἐστι τὸ
 ἀθροϊζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. Ξενοφῶν ἐν β' Ἀπο-
 μνημονευμάτων. Ἰων' δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος 5
 ἔταξε τοῦνομα. θιασῶται δ' ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων
 Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἀστυφίλου κλήρου.

ΘΙΒΡΩΝ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. Λακεδαιμόνιος οὗτος ἦν πεμ-
 φθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θόλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὁ τόπος ἔνθα ἐδεί- 10
 πνουν οἱ πρυτάνεις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' Ἀθηναίοις. Ἀμμώνιος γοῦν
 ἐν ὃ περὶ βωμῶν γράφει ταυτί "ὁ δὲ τόπος ὅπου ἐστιῶνται οἱ πρυ-
 " τάνεις καλεῖται θόλος, ὅτι ἐνίων δὲ σκιάς, διὰ τὸ οὕτως ὀκδομη-
 σθαι αὐτὸν στρουγγύλον παρόμοιον θολίᾳ."

ΘΟΡΑΪ: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ὡς φησι Διόδωρος.

15

ΘΟΡΙΚΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίππου. δῆμός ἐστι τῆς
 Ἀκαμαντίδος, ὡς ὁ αὐτὸς Διόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν δῆμων.

1. διδόναι:— 3. Δημοσθένης—ἐστὶ om. 4. ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ
 θεοῦ. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἰων' δὲ ἐπὶ π. ἀ. τοῦνομα τάττει (τάττει
 τοῦνομα Phot. et Suidas) 6. θιάσων. οὕτως Ἰσαῖος:— 8. ΘΙΒΡΩΝ.
 Λ. οὗτος ἦν 10. Δ.—Αἰσχίνου om. 11. πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖ-
 σθαι αὐτὸν στρουγγύλον:— Consentit Suidas: totam glossam om. Phot.,
 sed habet duas alias. 15. ΘΟΡΑΪ. δῆμος τῆς (τῆς om. Photius) Ἀν-
 τιοχίδος:— 16. ΘΟΡΙΚΟΣ. δῆμος τῆς (τῆς om. Phot.) Ἀκαμαντίδος:—

1. Ποσειδίππος] ποσιδίππος B.C.
 Ald.

3. Δημοσθένης] p. 403, 19. 431, 25.

4. ἐν β'] c. 1, 31.

5. κ. ἐπὶ] κ. μὲν ἐπὶ B.C.

7. Ἰσαῖος] p. 77, 43.

8. ΘΙΒΡΩΝ] Scribatur Θίμ-
 βρων, quod frequens codicum re-
 centium vitium est. Θίβρων Iso-
 crati Paneg. p. 70 d. restitutum
 ex cod. Urbinati, ad quem locum
 vide quæ annotavi.

10. Δημοσθένης] p. 419, 26.

11. γοῦν additum ex B.C.G.

12. βωμῶν] κωμῶν B.C. Ald.

— ἐστιῶνται] εἰσιῶντο B. ἐστι-
 ῶντο C.G.

13. σκιάς] σκιαὶ B.C.G.

14. αὐτὸν om. B.

15.—17. om. C.

15. ΘΟΡΑΪ ex Epitome pro
 Θόραι.

16. ΘΟΡΙΚΟΣ ex Epitome pro
 Θόρικος, quomodo quosdam scrip-
 sisse ex Theognosti Can. p. 60,
 9. colligi potest, τὸ Θορικός οἱ
 πλείους ὀξύνουσι. Sed vera scrip-
 tura haud dubie Θορικός est, de
 qua dixi in Thesaurο vol. 4. p.
 400.

— Ποσειδίππου] ποσιδίππου B.
 Ald.

— Ἀκαμαντίδος] φυλῆς addit Ald.

17. ὡς om. B. Ald.

www.libtool.com.cn
ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΝ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου θριπῆδεστον τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδεδεσμένων ξύλων.

ΘΡΟΝΙΟΝ : Αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος Θρόνιον, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ * * 5

ΘΥΜΑΙΤΑΔΑΙ : δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος, ἀπὸ Θυμαίτου ἥρωος ὀνομασθεὶς, ὡς φησι Διόδωρος.

ΘΥΡΓΩΝΙΔΑΙ : Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Νικάνδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων “μετετέθησάν” φησιν “ἐξ Αἰαντίδος “Ἀφιδναῖοι, Περριδαί, Τιτακίδαί, Θυργωνίδαί.” φησὶ δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Σκῆψιος ἐν β' Διακόσμου τῆς Πτολεμαίδος φυλῆς τὸν δῆμον εἶναι.

1. ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΝ (θριπιδεστόν E.T. θριπηδέστατον D. θριπῆδεστον Suidas). Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα 2. θριπῶν] θρηπῶν E.T. 4. Θ. πόλις ἐστὶ τῆς Λ.:— 6. ΘΥΜΑΙΤΑΔΑΙ (θυμοιτάδαι Suidae liber optimus) δῆμος Ἱπποθωντίδος (ὑπὸ θωνοτίδος E.T. ὑποθωντίδος D.) Θυμαίτου] θυμοίτου (θυμήτου in θυμίτου mutatum in Phot. codice) ἥρωος] τοῦ ἥρωος:— 8. ΘΥΡΓΩΝΙΔΑΙ. Πτολεμαίδος φυλῆς δῆμος (δῆμος ante H. Phot. et Suidas):—

1. ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΝ] θριπηδέστατον B.C. Ald. utrobique, qui constans fere librorum error est, ortus ex terminatione superlativo simili. θριπῆδεστον autem Græciam Hyperides haud dubie dixit a proditoribus pessumdatam, ut monet Sauppium Fragm. p. 289.

2. εἶπεν additum ex Epitome. — θριπῶν] τῶν θριπῶν B. θρίπων A.

— κατεδεδεσμένων N. et Epitome. κατεδηδομένων B. C. Ald. κατεδηδομένη A.

4. Αἰσχίνης] p. 45, 33. — παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας A. περὶ τῆς παραπρεσβείας Ald., ut solet.

5. Θρόνιον] τὸ θρόνιον A. — ἐν τῇ] φησιν C.G. Post τῇ excidit libri numerus.

6. ΘΥΜΑΙΤΑΔΑΙ] In inscriptionibus non solum hæc forma reperitur, quæ antiquior est, sed etiam Θυμοιτάδαι: v. Boeckh. Corp.

Inscr. vol. I. p. 226. et Rossium in libro de demis p. 120, 121.

6. τῆς additum ex B.N.

— Θυμαίτου B. C. Ceteri θυμοίτου.

— ἥρωος] τοῦ ἥρωος A. Ald.

8. Θυατειρηνὸς Maussacus. Libri θναστερινός.

9. μετετέθησαν ἐξ Αἰαντίδος] In Leontidem, ut videtur, cui adscribuntur ab Stephano Byz. Postmodum Hadrianidis fuerunt: vid. Boeckh. Corp. Inscr. vol. I. p. 309. et Meier. ap. Rossium de demis p. 114.

9. Αἰαντίδος] αἰσαντίδος A.B. Ald.

10. Ἀφιδναῖοι] ἀφινδαῖοι A. Ald.

— Περριδαί] Legebatur Περσιδαί. Rectam nominis formam servarunt Steph. Byz. et Hesychius, nisi quod fortasse cum diphthongo scribendum Περρεῖδαί, de quo dixit Sauppium in Comment. de demis urbanis Athen. p. 9.

— καὶ om. B.

ΘΥΤΙΟΝ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος ἐπαγόμενος μαρτύριον ἐκ τῆς ἀ Νικάνδρου τῶν Αἰτωλικῶν. ἡμεῖς μέντοι ἐν τοῖς Ἀττικισμοῖς διὰ τοῦ τ Θύτιον εὐρομεν γεγραμμένον.

I.

5

ἸΔΙΑΝ: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικόν, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν.

ἸΔΡΙΕΤΕ: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία, υἱὸς Ἐκατόμνω, ἀδελφὸς δὲ Μανσώλου καὶ Ἀρτεμισίας. 10

ἸΕΡΑΞ: Δημοσθένους ἐν ἀ Φιλιππικῶν. ὅτι ὁ Ἰέραξ εἷς ἦν τῶν ὑπ' Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, εἶρηκε Θεόπομπος ἐν γ' Φιλιππικῶν.

ἸΕΡΑ ὁΔΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἀπολογία. Ἰερά 15 ὁδός ἐστιν ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ' Ἐλευσίνα.

1. ΘΥΣΤΙΟΝ. πόλις τῆς Αἰτωλίας. Θύτιον δὲ τινες (τινὲς δὲ Θύτιον Phot. τινὲς Θύτιον Suidas) ἀνευ τοῦ σ.:— 6. Κόνωνος. καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν:— 9. Ἰ. Φ. om. 10. Μανσώλου] Μανσωλοῦ (sic etiam Phot., non Suidas) 11. Δ.—ὅτι ὁ Ἰέραξ om. 12. ὑπ' om. 13. καὶ post παραδοῦναι om. (cum Suida; habet Phot.) χώραν:— 15. Ἰσαῖος—ἐστιν om. 16. τοῦ om. D. solus. ἄστεως (ἀστεος Phot. et Suidas) ἐπ' Ἐλευσίνα:—

1. Αἰσχίνης] p. 70 extr.

2. ἐπαγόμενος Bekkerus pro ἐναγόμενος.

3. ἀττικισμοῖς P. Q. apud Dobræum ad Phot. p. 740. et, ut videtur, A., quemadmodum correxerat Hemsterh. ἀττικισμοῖς B. correctus, C. et Ald.

6. Δημοσθένους (διογένους B. C.)] p. 1256, 14. ἰδιαν ἐλαχον δίκην.

7. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] p. 891, 2. ubi nunc legitur μηδὲ πρὸς ἐν πρᾶγμα ἴδιον προσεληλυθέναι. Invertit rem Epitome, in qua est καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν, contra mentem Harporationis, qui in priore loco Demosthenis ἰδιαν per ἰδιωτικὴν interpretatus non poterat eandem inter-

pretationem alteri adhibere loco, quem ut diversum opponit priori.

7. Ζηνόθεμιν Valesius. Legebatur Ζηνόβιον.

9. Ἰσοκράτης] p. 102 e.

— Φιλίππῳ Bekkerus. Libri Φιλίππῳ.

10. Ἐκατόμνω] Scribebatur Ἐκατόμνου. De quo dixi s. v. Ἐκατόμνω.

— Μανσώλου] Μανσωλοῦ Epitome accentu in codicibus non infrequenti, de quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 620. Proparoxytonum probat Eustath. ad Homer. p. 311, 18.

11. Δημοσθένους] p. 11, 11.

— Φιλίππῳ] φιλιππικῶ C.

βιβλίον οὐν ὅλον Πολέμων γέγραπται περὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ. μνημονεύει δ' αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.

ἹΕΡἈ ΤΡΙῚΡΗΣ: Δημοσθένης ἐν δ' Φιλιππικῶν “καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ᾗχετο ἔχων τριήρη.” λέγοι ἂν τὴν Πάραλον, ὡς συνιδεῖν ἔστιν ἐκ τε τῆς Φιλοχόρου καὶ ἐκ τῆς Ἀνδρoτιῶνος ὁμοίως 5.

ἹΕΡΟΜΗΝΙΑ: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. αἱ ἐορτῶδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται.

ἹΕΡΟΜΝΗΜΟΝΕΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται, ὡς σαφὲς ποιεῖ Θεόπομπος 10 ἐν τῇ λ'.

ἹΕΡΟΦΑΝΤΗΣ: Ὑπεριῖδος φησὶ πού “ἐγὼ δὲ οὔτε δαδούχου θυγατέρα ἔχω οὔτε ἱεροφάντου.” Δείναρχος ἐν τῇ Κροκυνιδῶν διαδικασίᾳ ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην τὸν ἀποφύναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανιόντα τὰ ἱερά. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἱεροφαντῶν 15 δεδήλωκεν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀθίδος.

ἹΕΡΩΝΤΜΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρσην. Ἱερωνύμου τοῦ στρατηγῆσαντος Ἀθηναίων ἄλλοι τε μνημονεύουσι καὶ Ἐφορος ἐν τε τῇ ιγ' καὶ ἐν τῇ ιθ'. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅτι δ' οὗτος ἦν τῶν μακεδονιζόντων μάλιστα καὶ Θεόπομπος εἶρηκεν ἐν τῇ νά'.

3. ἹΕΡἈ ΤΡΙῚΡΗΣ. λέγοιτ' ἂν ἡ πάραλος:— 6. ἹΕΡΟΜΗΝΙΑΙ Suidas, non Photius. Δ. κατὰ T. post καλοῦνται. 9. Δ. ὑπὲρ Κτ. om. 10. καλοῦνται:— καλοῦνται om. Phot., qui alia addidit aliunde sumta. 12. ἹΕΡΟΦΑΝΤΗΣ. οὕτως ὠνομασθαι φησὶ (aut φασὶ, ut apud Suidam legitur, scribere debebat—quemadmodum s. v. ἱππία Ἀθηνᾶ pro Ἱσαίῳ φησι posuit φασὶ—aut Dinarchi nomen addere) τὸν πρῶτον ἱεροφάντην 15. ἀπιόντα (sic) τὰ ἱερά:— 17. ἹΕΡΩΝΥΜΟΣ. στρατηγὸς Ἀθηναίων. ἕτερος δὲ ἐστὼ—Αἰσχίνου:— Habet gl. Photius, non habet Suidas.

1. βιβλίον] βυβλίον B. hic et alibi. De via sacra Eleusinia commentationem scripsit L. Prellerus Dorpati editam a. 1841.

2. ἐν Δραπέτισιν] ἀνδραπέτισιν A. ἐν δραπέταις B.C.G.

3. Δημοσθένης] p. 50, 2.

5. καὶ ἐκ] ἐκ τε C.

6. ἹΕΡΟΜΗΝΙΑ ἡ ἐορτῶδης ἡμέρα N.

—Δημοσθένης] p. 709, 16. 715, 22.

8. Δημοσθένης] p. 276, 22. 277, 7. 21.

12. δαδούχου θυγατέρα] διαδόχου θυγατέρα B.

14. ὠνομάσθαι] ὠνομάσθη A.

15. ἐπανιόντα Valesius. Legebatur ἐπιόντα, pro quo ἀπιόντα in Epitome. ἀνιόντα Hemsterh.

18. ἐν τε τῇ ιγ' καὶ ἐν τῇ ιθ' (rursus ιγ' A.)] ἐν τῇ ιγ' καὶ ιθ' B.

20. Δημοσθένης] p. 324, 9. 344, 14.

ἸΟΥΦΑΛΛΟΙ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου "οἱ τοὺς ἰθυ-
 " φάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχοῦμενοι." ποιήματά τινα οὕτως ἐλέ-
 γετο τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾄδόμενα, ὥς Λυγκεὺς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
 φησὶν· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἐπὶ ἐπωνύμου τεθειμένου
 τισὶ κατὰ παιδιὰν ἔταξεν αὐτό. ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ 5
 ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὥς Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις.

ἸΚΑΡΙΕΥΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου. δῆμος ἐστὶ φυλῆς
 τῆς Αἰγηίδος, ὥς φησι Διόδωρος.

ἸΚΕΤΗΡΙΑ: Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας
 κλάδος στέμματι ἐστεμμένος. 10

ἸΟΝΙΟΣ: Λυσίας ἐν Ὀλυμπιακῷ. τὸν Ἀδρίαν καλούμενον οὕτως
 ὠνόμαζον ἐνίοτε οἱ παλαιοί. "Ἐπίδαμνος ἐστὶ πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέ-
 " οντι τὸν Ἰόνιον κόλπον" Θουκυδίδης α'.

ἸΠΝΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος α'. μέρος τι τῆς
 οἰκίας οὕτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον" ἐστὶ γοῦν 15
 δῖαμα Φερεκράτους Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς, ἐν ᾧ δηλοῦται τοῦτο, ὅτι μέ-
 ρος ἐστὶ τῆς οἰκίας. λέγεται δὲ κυρίως ἵπνὸς ἢ κάμινος, ὅθεν καὶ
 ἱπνοπλάθους τινὰς ὀνομάζουσιν.

ἸΠΠΑΡΧΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τύραννος ἦν

1. ἸΟΥΦΑΛΛΟΙ. οἱ τοὺς—ποιήματα δέ τινα οὕτω λέγεται—ᾄδόμενα. ἐλέ-
 γετο δὲ κυρίως—αἰδοῖον:— Habet gl. Photius, omittit Suidas alia sub-
 stituta. 7. ἸΚΑΡΙΕΥΣ. δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγίδος:— (καὶ Ἰκάριοι οἱ

αὐτοὶ addit Phot.) 11. ἸΟΝΙΟΣ. τὸν Ἀ. οὕτως—παλαιοί:— Apud
 Photium et Suidam alia gl. Ἰόνιον πέλαγος: ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλ-
 πος. τὸν γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ὠνόμαζον. 14. ἸΠΝΟΣ. μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ

λεγόμενον παρ' ἡμῶν μ. λέγεται δὲ κ. ἵπνος ἢ κάμινος:— Recto accentu
 ἵπνός apud Suidam. 19. ἸΠΠΑΡΧΟΣ. τύραννος Ἐρετρίας. ἕτερος δὲ Ἰπ-
 παρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ Ἰππαρχος ὁ Χάρμου, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισι-

1. Ἀρχεστρατίδου] ἀρχιστρατίδου Est c. 24.

B.C.

3. τὰ om. Ald., ταῖς om. C.

4. Δημοσθένης] p. 1261, 17. Ald.

1262, 6. 1263, 5.

7. φυλῆς om. B.C.

9. Αἰσχίνης] p. 30, 11.

10. στέμματι] ἐρίῳ addit B.

11. Ὀλυμπιακῷ] ὀλυμπικῷ A.

12. καλούμενον] καλοῦμέν A.

— ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι B.C.G. ἐς
 δεξιὰ ἐσπλέοντι ceteri.

13. α'] ἐν α' B. ἐν πρώτῃ Ald.

14. ἸΠΝΟΣ] ἵπνός A. hic et infra.

16. Φερεκράτους] φερεκράτει A.C.

Ald.

17. ἐστὶ post οἰκίας A. Ald.

— δὲ om. B.

— κ. ἵπνός] ἵπνός κ. B.C.

— καὶ om. C.

18. ἱπνοπλάθους] ἱπνοπλάστας B.
 C.G.

19. Δημοσθένης] p. 324, 16.

— ὑπὲρ Maussacus. Legebatur
 κατὰ.

οὗτος Ἐρετρίας. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἱππαρχος περὶ οὗ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος φησιν, Ἱππαρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δέ ἐστιν Ἱππαρχος ὁ Χάρμου, ὡς φησι Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους· περὶ δὲ τούτου Ἀνδρότιων ἐν τῇ β' φησὶν ὅτι συγγενὴς μὲν ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου καὶ πρῶτος ἐξωστρακίσθη τοῦ περὶ τὸν 5 ὀστρακισμόν νόμου τότε πρῶτον τεθέντος διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν περὶ Πεισιστράτου, ὅτι δημαγωγὸς ἦν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δ' ἐστὶν Ἱππαρχος ὑποκριτὴς, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. λέγεται δὲ παρ' Ἀθηναίοις Ἱππαρχος καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς Δημοσθένης ἐν δ' Φιλιππικῶν 10 φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ἹΠΠΑΣ· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου “ἀπεγρά-
“ψατο μὲν τίμημα μικρὸν ὡς ἱππάδα τελῶν.” Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέτταρα διεῖλε τέλη τὸ πᾶν 15 πλῆθος Ἀθηναίων, πεντακοσιομεδίμνους καὶ ἱππέας καὶ ζευγίας καὶ 15 θήτας. τῶν οὖν ἱππέων αἱ ἱππάδες.

ἹΠΠΙΑ ἈΘΗΝΑ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Μνασέας ἐν Ἀ Εὐρώπης τὴν ἱππίαν Ἀθηναῖν Ποσειδῶνος εἶναι φησι θυγατέρα καὶ

στράτου τοῦ τυράννου, καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξωστρακισμόν (ἐξωστρακισμόν E.T.) διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν (τοῦ D. et Suidas, non Photius) Πεισιστράτου, ὅτι δ.

8. Δημοσθένης. λέγεται δὲ Ἱππαρχος παρ' Ἀ. καὶ ὁ—οὗτοι·— 12. ἹΠ-ΠΑΣ. Ἀριστοτέλης ἐν 14. εἰς τέσσαρα διεῖλεν τέλη τὸ πλῆθος τῶν Ἀθη-
ναίων, εἰς π., εἰς ἱππέας, ζ. καὶ θήτας. τῶν οὖν ἱππέων οἱ (αἱ D.) ἱππάδες·—
Habet gl. Photius, aliam substituit Suidas. 17. ἹΠΠΙΑ (ἱππία Sui-
das et mox ἱππείαν) ἈΘΗΝΑ. ταύτην Ποσειδῶνος (sic etiam Phot.) εἶναι
φασὶ (ποσειδῶνος φασὶν εἶναι D.) θυγατέρα

1. Λυκοῦργος] p. 164, 26. Vel Harpocratio vel Didymus, ex cujus commentariis Lycurgeis plurima quæ ad Lycurgum pertinent, ab Harpocrate excerpta esse con-
jicio, Hipparchum Timarchi, in Leocratea commemoratum, capitis illum damnatum, et Hipparchum Charmi filium, Pisistrati affinem, ostracismo patria pulsum, homines prorsus diversos, confudit. De Charmi filio conf. Plut. V. Nicias c. 11. et Meier. in Indice lect. Halens. 1835-36. p. VI. SAUPP. Fragn. p. 268. Meierus de hoc loco iterum dixit in vita Lycurgi p. lxxvi.

8. Δημοσθένης] p. 1353, 15. 1354, 6.

10. Δημοσθένης] p. 47.

— δ'] δὴ G. δευτέρα Ald.

12. Ἰσαῖος] p. 67, 23.

14. Σ. εἰς τέτταρα] εἰς δ' ὁ σ. N.

— τέτταρα A.B.C. τέσσαρα Epi-
tome. δύο Ald.

— τέλη om. A. et pr. B.

15. καὶ ante ζ. om. A.B. Ald. et
Epitome.

— ζευγίας] ζευγήτας A C. Ald.

16. τῶν οὖν—ἱππάδες addidi ex
Epitome.

17. ἹΠΠΙΑ] ἱππασία A.

18. Εὐρώπης om. B.C.

— ἱππίαν] ἱππείαν A. “Ara

Κορυφῆς τῆς Ὠκεανοῦ, ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσαν διὰ τοῦτο ἱππίαν κεκλήσθαι.

¹ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον ἀγορὰν φησιν εἶναι ἐν Πειραιεὶ καλουμένην Ἱπποδάμειαν ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. 5

²ΙΣΑ ΒΑΙΝΩΝ ΠΤΩΟΚΛΕΪ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ συνὸν αἰεὶ καὶ μὴδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α' φησὶν "Ἀριστολόχῳ τῷ τραπέζιτῃ Ἰσα βαίνων ἐβαδίζε." Μένανδρος

παρ' αὐτὸν Ἰσα βαίνουσ' ἑταῖρα πολυτελής.

10

³ΙΣΑΙ ΨΗΦΟΙ : Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος "ἕτερος δὲ πλείους "ιδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μὲν ποτε "εἰσηγγέλθῃ καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερ- "έπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν."

⁴ΙΣΑΪΟΣ : εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων οὗτος, μαθητὴς δὲ Ἰσο- 15 κράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος, καθά φησιν Ἑρμιππος ἐν β' περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν. Δημήτριος δ' ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι.

1. Κορύφης] Πολύφης 2. κληθῆναι :— 3. ἹΠΠΟΔΑΜΕΙΑ. ἀγορὰ ἐν Πειραιεὶ οὕτω καλουμένη ἀπὸ—Μιλησίου (sic etiam Phot.) 7. καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος—ἑτέρα (ἑταῖρα Phot. et Suidas) πολυτελής :— 13. ἐγένοντο] ἐγίνοντο Suidæ codex A. 15. οὗτος om. 16. τὸ om. 17. Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν (αὐτὸν φησιν D.) εἶναι :—

"Athenæ equestris non ita longe
"abfuit ab Anthemocriti monu-
"mento : conf. Pausan. 1, 30, 4.
"Videtur igitur mentio aræ illius
"apud Isæum ad agri vel domus
"situm describendum pertinuisse."
SAUPP. Fragm. p. 237.

1. Κορύφης Meursius Lect. Att. 5, 20. ex Etym. M. p. 474, 33. ubi Κορυφῆς. Conf. Cicer. De N. D. 3, 23. Libri Πολύφης, nisi quod νύμφης N. λύφης margo N.

— Ὠκεανοῦ :— B.C.

— τοῦτο] τοῦτου A.

3. Δημοσθένης] p. 1190, 27.

4. εἶναι ante ἀγορὰν A.

— καλουμένην] καλουμένῳ C.

5. ἀρχ. τοῦ] τοῦ ἀρχ. τοῦ B.C.

6. Δημοσθένης] p. 442, 15.

6. Δ.—Αἰσχίνου infra post ἀφιστάμενος C.

7. κατὰ Στεφάνου] p. 1120, 21.

10. αὐτὸν] αὐτῶν B.C.

— πολυτελής] πολυτελής B.C.G.

11. Αἰσχίνης] p. 89, 35.

13. αἱ om. A.

— ὑπερέπεσεν] ὑπηρέτησεν B. (sed margo ὑπερέπεσεν). ὑπερέβαινε C. Apud Æschinem μετέπεσεν.

15. μὲν additum ex Epitome.

— δὲ Epitome. δ' ἦν A. Ald. ἦν B.C.

— Ἰσοκράτους—β' περὶ om. B.C.

17. Ἑρμιππος] εὐριππος A. Ald.

— μαθητῶν Valesius. Libri μαθημάτων.

18. Χαλκιδέα] Potuit fieri ut Chalcide natus, neque minus ta-

¹ΙΣΜΗΝΙΑΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. εἷς τῶν παρὰ Θηβαίους ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής.

¹ΙΣΟΔΑΪΤΗΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ξενικός τις δαίμων, ὃ τὰ δημόδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.

¹ΙΣΟΤΕΛΗΣ καὶ ¹ΙΣΟΤΕΛΕΙΑ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου πολ-5 λάκις. τιμὴ τις διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν καὶ τοῦ μετοικίου ἄφεςις αὐτοῖς ἐγίνετο, ὡς Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Σώστρατον ὕβρεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι ἄφεςιν εἶχον οἱ ἰσοτελεῖς Θεόφραστος εἴρηκεν ἐν *ια'* τῶν *Νόμων*· οὗτος δὲ φησιν ὡς ἐνιαχοῦ καὶ πόλεσιν ὅλαις ἐψηφίζοντο ¹⁰ τὴν ἰσοτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις. ἔστι δὲ μαθεῖν ἐκ τοῦ προγεγραμμένου Ἰσαίου λόγου καὶ ὅσα ἐτέλει ὁ ἰσοτελής.

¹ΙΣΧΑΝΔΡΟΣ: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. τραγικός ὑποκριτής ὁ ¹Ἰσχανδρός ἐστι. δοκεῖ δ' αὐτῷ συνυποκρινόμενος Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ¹⁵

1. Λυσίας—γνήσιος om. εἷς παρ' Ἀθηναίους 3. Ὑ.—Φρύνης om.
5. ¹ΙΣΟΤΕΛΕΙΑΙ (ισοτέλεια Suidas, non Phot.). πολλάκις τιμὴ τις ἐδίδото
6. καθ' ἣν τοῦ 7. ὡς Λυσίας—γνήσιος om. 9. οἱ ante ἰσοτελεῖς om.
Phot. et Suidas. Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐ. τὴν ἀτέ-
λειαν 11. τε om. Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου:—
14. Δ.—Αἰσχίνου om. ὑποκριτής:—

men ingenuus esset civis Atticus, siquidem Chalcidensis agri aliquam partem usque ad olymp. 92, 2. tenuisse videntur Attici cleruchi, eorum posteri, qui paucis ante bellum Persicum primum annis Chalcidem missi erant. Cleruchos enim patriæ civitatem retinuisse et modo ab hac modo ab illa in quam missa erant appellatos esse satis constat. SCHOEM. Præfat. ad Isæum p. V.

P. 162, 18. φησὶν post εἶναι C.

P. 163, 1. εἰ γνήσιος om. Ald.

— 2. παρὰ Θηβαίους Valesius. Legebatur παρ' Ἀθηναίους.

3. ¹ΙΣΟΔΑΪΤΗΣ] *ισοδέτης* A. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 622. θιασώτας Ἰσοδαίτου δημότου C. Keilius (Anal. epigr. p. 142.) reperisse sibi videtur in titulo quodam Attico. Non video cur a Sabazio vel Zagreo Lobeckius hunc dæmonem

differre voluerit. SAUPP. Fragm. p. 302.

7. τοῦ] ἡ τοῦ Ald.

8. ὕβρεως om. C.

9. ἐν *ια'*] ἐν ἐνδεκάτῃ Ald. ἐν τῇ *ια'* C. ἐν τῇ *α'* pr. B.

11. ἰσοτέλειαν Bekkerus. Libri ἀτέλειαν. Conf. Meier. in dissert. de proxenia p. 20.

— Ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι A.B.

— Ὀλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις] Olynthiis qui post Olynthi (olymp. 108, 1.), Thebanis qui post Thebarum excidium (olymp. 111, 2.) servati sunt, ut conjicit Meierus in Vita Lycurgi p. xli.

— Θηβαίοις] ἀθηναῖοι A.B. Ald.

— ἔστι—ἐκ] ἔτι—καὶ C.

12. προγεγραμμένου] προσηγεγραμμένου A. Ald.

14. Δημοσθένης] p. 344, 7.

— ὑποκριτής] ποιητής C.

ἐν Κολλυτῷ καταπέσειν, καθά φησι Δημοχάρης ἐν τοῖς Δια-
λόγοις.

ἸΤΕΑΪΟΣ : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκα-
μαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος, ὡς φησι Διοδώρος.

ἸΩΝ : Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Ἰωνος τοῦ τῆς τρα- 5
γῳδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν Χίος μὲν γένος,
υἱὸς δὲ Ὀρβομένοιο, ἐπὶ κλησιν δὲ Ξούβου. ἔγραψε δὲ μέλη πολλὰ
καὶ τραγῳδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπι-
γραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένους·
ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὰ Δημήτριος 10
ὁ Σκῆψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ
τάδε “ ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλεον οὐδὲν οὐδὲ
“ ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ
“ κράτος καὶ τύχη.”

3. ἸΤΕΑΪΟΣ (Ἰτεαῖς Suidas et Phot.). δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος (φυλῆς
addit Phot.) :— Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰταῖος :— (Duæ gl. etiam apud
Photium et, inverso ordine, apud Suidam.) 5. ἸΩΝ τραγῳδίας ποιη-
τῆς Χίος (τὸ add. D., Phot. et Suidas) γένος :—

1. Κολλυτῷ] κολύττω A. καλύτ-
τω B. G. Ald. καλυτῷ C. Correx-
it Valesius Κολλυτῷ, quod Κολλυτῷ
scribendum erat, ut fecit Bek-
kerus.

— Δημοχάρης ἐν τοῖς Διαλόγοις]
Hæc in corruptelæ suspicionem
adduci videbantur Ruhnkenio ad
Rutil. Lup. p. 8. quod Pseudo-Plu-
tarchus in Vitis decem oratorum p.
840. tragicam Æschinis vocem non
ex Democharis Dialogo, sed ἐκ τοῦ
Δημοχάρους λόγου confirmet. Quod
argumentum est ejusmodi ut si
alter locus ex altero corrigendus
sit, Plutarcho potius διαλόγου re-
stituendum videri possit. Nam
Harpocratio si orationem citare
voluisset, non ἐν τοῖς λόγοις vel
ἐν τῷ λόγῳ dicturus, sed orationis
inscriptionem positurus erat. Dia-
logos autem Democharis quod ex
uno novimus loco hoc Harpocra-
tionis non magis est mirandum
quam quod rerum historiam ab
Demochare scriptam esse uno

compertum habemus testimonio
Ciceronis Brut. c. 83.

3. 4. om. C.

5. περὶ τῆς ἀντιδόσεως] p. 486.
§ 287. ed. Bekk. Oxon.

6. μνημονεύοι ἂν νῦν] μνημονεύει
νῦν N.

7. Ὀρβομένοιο] Libri Ὀρβομε-
νοῦς (ὀρθομανοῦς N.). Recto accentu
apud Suidam in iis quæ de Ione
aliunde sumta tradidit.

— δὲ om. B. C. G. N.

— δὲ μέλη] δὲ καὶ μέλη B. C.

8. Τριαγμὸν] τραγικὸν B. C.

12. ἦδε Lobeck. Aglaoph. p. 385.
δέ libri.

— καὶ πλεον οὐδὲν οὐδὲ ἔλασσον
Lobeckius. καὶ πλεον τοῦδε πλεον
ἔλασσον (ἐλάσσων Ald.) libri. Do-
bræo hæc sic corrigenda videban-
tur, καὶ οὔτε πλεον οὔτ' ἔλασσον τῶν
τριῶν. ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τρία etc.

13. τῶν om. A. Ald.

14. Sequebantur glossæ duæ,
altera ἸΩΝΙΑ χώρα, καὶ Ἰωνίας πό-
λεις ἰά, Ἐφεσος, Ἀνδροκλος, Μίλητος,

Κ.

ΚΑΒΪΛΗ: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶν. χωρίον ἐστὶ τῆς Θράκης, ὡς φησι Θεόπομπός τε ἐν μζ' καὶ Ἀναξιμένης ἐν ἡ Φιλιππικῶν. οὗτος δὲ φησιν αὐτὸ ἰδρῦσθαι πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. 5

ΚΑΔΪΣΚΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. ἀγγεῖόν τι εἰς δ' ἐψηφοφόρον οἱ δικασταὶ οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καδίσκος δέ σοι ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὶ.

ΚΑΔΜΕΪΑ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. τῆς Καδμείας καὶ οἱ ἄλλοι 10 ῥήτορες πολλάκις μνημονεύουσι, λέγεται δὲ οὕτως ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις, ὡς παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἱστορικοῖς ὠμολόγηται.

ΚΑΘΑΪΡΙΟΝ: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίαις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δ' ἐποίουν 15 οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι, ὅπερ ὠνομάσθησαν οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ περιστεῖναι ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας.

ΚΑΘΕΛΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν “ἡ ἐν “ὁδῷ καθελὼν” ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω

1. KABYΛH (καλύβη D.). χωρίον τῆς Θράκης ἰδρυμένον (χώρα—ἰδρυμένη Suidas, non Phot.) πρὸς τῷ Τάξῳ 6. Ἰσαῖος—κλήρου om. 6. ἔλεγον] ἐκαλεῖτο 9. ὁδὶ] ὠδὶ:— 10—12. ΚΑΔΜΕΪΑ. ἡ τῶν Θ. ἀ.:— 13. Αἰσχ. κ. T. om. 16. περιστάρχοι ὠνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστῖχειν 18. ἐν τῷ—καθελὼν om. 19. ἦτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος (στησίχωρος E.T.) δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι (δὲ et οὕτως—ὀνόματι om. Phot.):—

Μυοῖς, Κλαζομεναῖ, Χίος, Σάμος. altera in C. sic scripta ἸΩΝΙΚΩΣ. ἀντὶ τοῦ ἀβρῶς, τρυφηλῶς. Ἀριστοφάνης “ἐλουτροφόρον τε καὶ διεκίνουν “Ἰωνικῶς.” in B. et Ald. sic, καὶ (καὶ om. B.) ἰωνικῶς ἑλληνικῶς ἀθηναίως ἀρχαίως (ἀρχαίως om. Ald.) ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἀβρῶς τρυφηλῶς (τρυφικῶς Ald.). ἀριστοφάνης—ἰωνικῶς. Quae omnia absunt ab A. et Epitome, conficta ex Suidae glossis Ἰωνία et Ἰωνικός (ubi recte Ἑλληνικός, Ἀθηναῖος, ἀρχαῖος.)

2. Δημοσθένης] p. 100, 22.

—χωρίον—Φιλιππικῶν om. B.C.

4. ἰδρῦσθαι] ἰδρῦσασθαι A.

—τῷ om. B.C.

—Τάξῳ] Ἀξίῳ Meursius.

6. Ἰσαῖος] p. 85, 46. 86, 3.

—τι om. B.C.

7. ἐψηφοφόρον] ἐψηφφοφόρον B.

10. Ἰσοκράτης] p. 52 a. 67 a.

13. ΚΑΘΑΪΡΙΟΝ] καθάρσια A.

—Αἰσχίνης] p. 4, 10.

—κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.

16. ἦτοι] ἢ N., om. B.C.

18. Δημοσθένης] p. 637, 3.

—ἡ ἐν] ἦν A. Ald. ἦν B.C.

Correxit Maussacus ex Demosthene.

τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπέριδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ: Δημοσθένης ἐν ἰ' Φιλιππικῶν φησὶν “ὅστις οὐκ ἤξιόν τὰ καθήκοντα ἐφ’ ἑαυτὸν ποιεῖν” ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα ἐφ’ ἑαυτόν. 5

ΚΛΘΕΤΟΣ: ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἁμόνος Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαμῶνος. διείλεκται περὶ τοῦ καθέτου Μελίτων ἐν α' περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν.

ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ ΜΗΔΕΝΑ ΤΩΝ ΜΑΧΙΜΩΝ ἄνετ τῆς τῶν Ἀρχόντων ΓΝΩΜΗΣ ἈΠΟΔΗΜΕΪΝ: Ἰσοκράτους ἐν Βουσίριδι περὶ Λακεδαιμονίων 10 ταῦτα λέγοντος ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφότες τὰ ὅμοια εἰρήκασιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξεῖναί φησιν ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἰσοκράτους τοὺς μαχίμους μόνους λέγοντος κωλύεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους 15 φασίν.

ΚΑΙΝΩΣ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, οἷον ὡς τοῖς νεωτέροις ἀρμόττει πράγμασιν. Ἐφορος δὲ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο αὐτὸ ἐν τῇ α'.

ΚΑΚΟΤΕΧΝΙΩΝ: δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυ- 20 ριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου αὐτὸν ἐδίδοσαν· Δημοσθένης ἐν τῷ

3. ἰ' Φιλιππικῷ (ἰα' Φιλιππικῶν Z.) 4. τὰ ἥκοντα:— 6. καθιέμενος
Suidas solus. ἁμόνος. οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων:— 9.—16. om.
17. ΚΑΙΝΟΨ. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ δε τοῖς ν. α. π. οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος:—
20. οἱ om. D. κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν:—

1. Ἰλιοπέριδι Bekkerus. ἡλίου περσίδι (περσίδου O.) A.B.C.O. Ald. Ἰλίου πέρσει Maussacus. Scripsi Ἰλιοπέριδι, προπαροξυτόνως. Ἰλίου πέρσιδος et, quod rectius, Ἰλιοπέριδι aliquoties apud Pausaniam et Athenæum.

— Σοφοκλῆς] Fragg. 214.

3. Δημοσθένης] p. 141, 11.

— ἰ' Valesius. Libri ια' vel ἐν δεκάτῃ, quod est in Ald.

4. τὰ post τοῦ om. B.C.

7. α'] πρώτῳ Ald. α' C.

10. Ἰσοκράτους] p. 225 a.

— ἐν] ἐν τῷ B.C.

11. γεγραφότες] εἰληφότες C.

12. μὴ] μηδὲ vel μὴ δὲ A. Ald.

13. ἄλλων] τῶν ἄλλων A.

14. μόνους Valesius pro νόμους.

15. ἀποδημεῖν om. C.

17. Ἰσοκράτης] p. 42 d.

— ἀρμόττει] ἀρμόττειν A. Ald.

ἀρέσκει C.

18. Ἐφορος] Vide quæ s. v. ἀρχαίως dicta sunt.

— αὐτὸ om. B.C.

21. αὐτόν] Legebatur αὐτοῦ, quod aut omittendum erat, ut factum est in Epitome, aut αὐτόν scribendum, ut ego feci cum Bekkero.

κατὰ Τιμοθέου τίσεως, εἰ γνήσιος, καὶ ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου.

ΚΑΚῶΣ ΕἸΔΟΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης.

ΚΑΚΩΣΕΩΣ: δίκης ὄνομά ἐστι ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γε-5
γαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπι-
τρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐπεξιούσι διδομένη. Δημοσθένης κατὰ
Τιμοκράτους καὶ Λυσίας ἐν τε τῷ περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου καὶ
ἐν τῷ ὑπὲρ * * * καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου. ὅτι
δὲ ἐξῆν καὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι κακώσεως γονέων καὶ 10
ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν δηλοῦται ἐν τε τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ὑπε-
ρείδου καὶ ἐν τῷ Λυσίου κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος. ἦν δὲ
καὶ ἄνευ ὕδατος.

3. ἐν τῇ περὶ D. 7. ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης
(Ὑπερείδης Phot.):—

1. κατὰ Τιμοθέου] p. 1201, 7.

— ἐν τῷ κατ' Εὐέργου] p. 1139,
10.

— κατ' addidit Maussacus.

— Εὐέργου Ald. εὐεργέτου A.B.
C., quod frequens in uno altero-
que Harpocratonis codice vitium
est, de quo non fuit operæ pretium
ubique monere.

3. Ἰσοκράτης] p. 165 c.

— ἐν τῷ addidi ex Epitome.

5. ταῖς τε] τε om. B.C.N.

— κατὰ ex Epitome pro καὶ κατὰ.

— γεγαμηκότων] Heraldum ali-
osque οὐ (vel μὴ) γεγαμηκότων scri-
bentes refutavit Meier. de lite
Att. p. 290.

6. τῶν παίδων] τῶν om. B.C.

7. ἐπεξιούσι διδομένη addidit
Sauppis Fragm. p. 188. collata
glossa iisdem fere verbis concepta
in Lex. rhet. Bekk. p. 269, 3.
ἐξιούσιν, sine διδομένη, dixit Pho-
tius in glossa non ex Harpocra-
tione excerpta p. 126, 9.

— Δημοσθένης] p. 732, 20.

8. περὶ— παντὶ τῷ om. C.

— καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ * * * (excidit
Lysiae orationis titulus) καὶ Ὑπερεί-
δης περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου Saup-

pius. Legebatur καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ
(τοῦ om. C.) Πυράνδρου κλήρου, quæ
omnia om. B. “Primum orationem
“de Pyrrhandri hereditate ab Hy-
“peride scriptam esse ostendunt
“verba infra posita ἐν τῷ προειρη-
“μένῳ λόγῳ Ὑπερείδου. Deinde duas
“orationes Lysiae commemoratas
“esse evincit præcedens ἐν τε τῷ.
“Denique dici solet περὶ (non
“ὑπὲρ) τοῦ—κλήρου. Commemo-
“ratur quidem ὁ τῆς κακώσεως νόμος
“apud Lysiam in orat. contra Ago-
“raturum p. 138, 32. sed vestigia
“quæ in codicibus Harpocratonis
“exstant eo ducunt ut ad aliam
“Harpocratio orationem respe-
“xisse videatur.” SAUPP. p. 188.
quem conf. etiam p. 300. Partem
veri viderat Maussacus, qui ante ἐν
τῷ ὑπὲρ inseruit Ὑπερείδης. Paullo
aliter quam Sauppis, sed minus
probabiliter hæc correxit Meier.
in Comment. de vita Lycurgi p.
cxxi. Λυσίας ἐν τε τῷ περὶ τοῦ
Ἡγησάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ
Πυρράνδρου κλήρου καὶ Ὑπερείδης ἐν
τῷ περὶ . . . (deest nomen) κλήρου.

12. ἦν—ὑδατος om. Ald. ἄνευ ὕδα-
τος idem quod χωρὶς ὕδατος p. 93, 7.

ΚΑΛΑΤΡΕΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου ἐπιστολῇ. νῆσός ἐστι πλησίον Τροιζήνος, ὡς Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ τῆς γῆς ἔφη. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη ἢ Καλαύρεια, καθά φησιν Ἀντικλείδης.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ: Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν β' Ἀτθίδος φησὶν ὡς Ἐριχβονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἁξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: Λυσίας ἐν τῇ περὶ τοῦ κυνὸς ἀπολογία, εἰ γνήσιος, 10 "ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες." καὶ ὅταν ὁ σῖτος ρίζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασι. Φερεκράτης Αὐτομόλοις

ὅπταν σχολάζης, νίψον, ἵνα τὰ λήια
συγκαρκνωθῇ.

15

λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς ὁ πεμφθεὶς περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. περὶ δὲ τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ τοῦ

1. ΚΑΛΑΥΡΙΑ (καλαυρία codex Phot. a pr. m. καλαύρεια ab sec. Καλαβρία Suidas.) νῆσος πλησίον Τροιζήνος (sic Suidas; τρυζηνός E.T. τρυζήνος codex Photii). ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη:— 5. ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ (καναφόροι D.). Φιλόχορος φησιν ὡς 7. αἱ om. D. 8. οἷς] ᾧ (sic etiam Phot. et libri quidam Suidæ) 10. ἐν—γνήσιος om. 11. εἰσφοιτῶσαι] φησὶν addit. 12. φασι] φησὶν E.T.D., non Phot. et Suidas. 13. Αὐτομόλοις om. 14. νίψον 16. καρκίνωμα λέγεται. εὑρίσκεται δὲ πολλάκις (post πολλάκις interpunctum apud Photium) καὶ κύριον ὄνομα:—

1. Δημοσθένης] p. 1472, 10.

— τῇ] τῷ B.

— καθόδου] εἰ γνήσιος addit B.

5. ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ] καναφόροι A. κανοφόροι B.C. κανοφόρος N.

— κανηφόρων] κανοφόρων B.

6. Post βασιλεύοντος in B. 18 fere literarum lacuna.

7. αἱ] καὶ A.

8. οἷς Ald. fortasse ex Suida.

ω A. ᾧ B.C. et Epitome.

— τὰ om. B.C.

11. τὸν] τὴν A.

11. αἱ κύνες] γυναῖκες B.C.G.

— καὶ om. A.B.C.N.

14. σχολάζης] σχολάζη A.B.C.

— νίψον, irriga, Valesius. Libri νήψον. νείψον Bekkerus.

15. συγκαρκνωθῇ] σοι καρκινωθῇ A.

16. ἐν om. A.

17. δὲ om. B.

— κ. ὄνομα] ὄνομα κ. B.

— Ἰσοκράτης] p. 369 b.

— Ἀθηναίων] ἀθηναῖος B.C.

19. τοῦ post δὲ om. B.C. Ald.

Ξενοκλέους υἱὸν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μνησίμαχόν φησι “ συντίθεται
 “ δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ παιγῆτης εἰπὼν

“ οὐκ οἶνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους

“ ὀρθῶς παγείσας — — — φρένας

“ οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.”

5

ΚΑΡΠΟῦ ΔΙΚΗ· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς “ εἰ
 “ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι
 “ αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ
 “ οἰκίας, ἐνοικίου, ὥσπερ οὗτος σοὶ νῦν ἐπιτροπῆς δικάζεται.”

ΚΑΡΤΑΝΔΑ· Δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυνέκτου. ἔστι δὲ πόλις 10
 τῆς Καρίας.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ· Δημοσθένης ἐν θ΄ Φιλιππικῷ “ ὥσπερ περίοδος ἡ
 “ καταβολὴ πυρετοῦ.” ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις κατα-
 βολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προσιέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ
 τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

15

ΚΑΤΑΔΕΔΕΣΘΑΙ· ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμά-
 κοῖς Δεινάρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

ΚΑΤὰ ΔΗΜΟΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΣ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.
 περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν λ΄ καὶ κατὰ
 δήμους περιμόντες ἐδίκάζον, εἴτα ἐγένοντο μ΄, εἶρκεν Ἀριστοτέλης ἐν 20
 τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

9. ὥσπερ νῦν οὕτως σοὶ ἐπιτροπῆς δ. (ἐπιδικάζεται D., omisso ἐπιτρο-
 πῆς):— 10. ΚΑΡΟΙΑΨΑΝΔΑ (Καρύανδα Phot. et Suidas) πόλις Καρίας:—
 12. ἐν om. θ om. Phot. φιλιππικῶν D. 14. προϊέναι 17. Πυθαίου
 ἰσαγγελία (sic etiam Phot. πυθαίου vel πυθέου εἰσαγγελία Suidae codices.)
 18. ΔΙΚΑΣΤΑΙ. οὗτοι πρότερον 20. ἐδίκάζον. ὕστερον δὲ γεγόνανσι μ:—

3. οὐκ οἶνος Luzac. Exerc. Acad.
 1. p. 30. Libri οὐ κείνος. De Her-
 cule, qui negetur vino victus Au-
 gen compressisse, hæc verba dicta
 esse conjicit Bergk. Reliq. com.
 Att. p. 428.

4. Post παγείσας indicavi quin-
 que syllabarum defectum. καὶ πε-
 πλασμένας excidisse videbatur Saur-
 p. p. 194. Quod post
 παγείσας vulgo additum legitur μὲν,
 Maussaci interpolatio est, qui tri-
 metrum finxit ab γὰρ incipientem
 hunc, γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας
 μὲν φρένας.

5. καιρὸς] καιρὸν B.C. Ald.

6. ἐπιτροπῆς] εἰ γνήσιος addidit
 Maussacus: quo non opus. Nam
 Harpocratio orationem hanc modo
 addito modo omisso εἰ γνήσιος ci-
 tare solet.

12. Δημοσθένης] p. 118, 20.

— ἡ] ἡ A.B. Ald.

14. προϊέναι Toup. pro προϊέ-
 ναι. παρίεναι N. ιέναι B. ιέναι C.

16. ἀντὶ—φαρμάκοις] ἀντὶ τοῦ κα-
 ταδεδέσθαι φαρμάκοις πεφαρμακεῦσθαι
 B.C.

18. Δημοσθένης] p. 735.

20. ἐγένοντο] ἐγίνοντο A.

21. Ἀθηναίων addidit Meier. de
 lite Att. p. 79.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΑΜΕΝΟΣ: ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναι τινα ποιήσας Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

ΚΑΤΑΓΕΙΝ ΤΑ ΠΛΟΙΑ: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῷ. κατάγειν τὰ πλοῖα λέγεται ἀντὶ τοῦ βιάζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλείοντας ὅποι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεία χωρία τοῖς ληστεύ-5 οῦσι κατάγειν, ὡς καὶ Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους δηλοῖ.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ: Λυσίας “ψηφίσασθαι δὲ τοὺς φυλάρχους ἀπενεγ-
“ κεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ’
“ αὐτῶν.” ἔοικεν ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμ-
βανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει, ὥσπερ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν 10
τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει. παρεμφαίνει τοῦτο καὶ Εὐπολὶς Φίλοις:

οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τῆνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν.

ἔτι δὲ σαφέστερον λέγεται ἐν τῷ Σύρφακι Πλάτωνος. ἀπεδίδοτο δὲ
τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ’ αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· 15
ἀπῆλθον δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ἈΓΟΡΑΝ Ἀφεταιεῖν: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ’ Ἀθηνογέ-
νους α’ “ὁ μὲν τοίνυν νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ.” ἔοικεν ὁ
νόμος περὶ τῶν ὀνίων κεῖσθαι· Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων
φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ 20
ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας,
ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνουμένους.

3. Φιλιππικῷ ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν—ὅπου (ὅποι D. et Suidas) βού-
λονται—κατάγειν:— 7. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι
10. καταστάσει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς φησιν, οὐκ ἐσωφρόνησας (sic
etiam Phot.; ἐσωφρόνησας Suidas) 14. ἔτι—Πλάτωνος om. 15. τὸ
om. D. 17. Ὑπερίδης—τῇ ἀγορᾷ om. 18. ἔοικε νόμος περὶ ὀνίων κεί-
σθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος 20. δυοῖν] δυεῖν D.
et Suidæ codex A.

3. Δημοσθένης] p. 92, 11.
— Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ C. cum
Epitome.

5. ὅποι N. ὅπου ceteri.
— βούλονται] βούλωνται A.
— οἰκεία om. B.C.G.
6. Λυκούργος] p. 150, 11.
7. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ] De hac videnda
quæ dixit Boeckh. Œc. vol. 1. p. 354.
— Λυσίας] p. 146, 10.
— ἀπενεγκεῖν—ἀναπράξητε] ἐπε-
νεγκεῖν—ἀναπράξεται libri. Correc-

tum ex Lysia.

11. Φίλοις om. C.
13. ἱππικὴν Ald. ἱκετὴν A. ἀττικὴν
B. ἀττικὴν ἱππικὴν C.
15. τὸ om. A.
— ὅτε ex Epitome pro ὅταν.
18. ἐν τῇ ἀγορᾷ om. B.C.
— ἔοικεν] ἔοικε δ’ N.
19. ὀνίων] αἰωνίων B.C.
— τοῖς] τῇ B.C.
20. δυοῖν] δυεῖν A.N.
— τε om. B.C.

ΚΑΤΑΤΟΜΗ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους “καὶ καθή-
 “μενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ.” Φιλόχορος δὲ ἐν εἵ οὕτως “Αἰ-
 “σχροῖς Ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα
 “καταργυρώσας, νενικηκῶς τῷ πρότερον ἔτει χορηγῶν παισὶ, καὶ
 “ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.” 5

ΚΑΤΑΠΛΗΞ : ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰ-
 σχίνην τὸν Σωκρατικόν, ἐν τῷ κατ’ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ
 λόγος. Θεόπομπος Τισαμενῶ

ἀλλ’ ἡ μὲν Εἰλείθνια συγγνώμην ἔχει
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα καταπλήξ τὴν τέχνην.

10

ΚΑΤΑΧΤΗΣΜΑΤΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α’. ὅτι τῶν
 νεωνήτων οἱ δεσπότες τραγήματα κατέχεον Ἀριστοφάνης Πλούτῳ
 δηλοῖ ὅτι δὲ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας * * * * κατεχεῖτο δὲ καὶ
 τῶν νυμφίων, ὡς Θεόπομπος Ἡδυχάρεϊ.

1. Ὑπερίδης Phot., non Ὑπερίδης, quod habet Suidas. 2. κατὰ] ὑπο-
 κάτω Suidas. ὑπὸ] ἐν D. καὶ Φιλόχορος, καὶ ἐπέγραψεν—πέτρας :—
 5. ἐπὶ τὴν κατατομὴν] ἐν τῇ κατατομῇ D. 6. πεπληγμένος. Θεόπομπος, ἀλλ’
 ἡ μὲν Εἰλήθνια (sic etiam Phot.) 11. ΚΑΤΑΧΥΣΜΑΤΑ. τῶν νεωνήτων—
 κατέχεον. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων. κατεχεῖτο δὲ καὶ τῷ νυμφίῳ
 (τῶν νυμφίων Phot.) φησὶν (φ cum compendio codex Photii, φασὶν Por-
 sonus) ὡς Θεόπομπος :— Totam gl. omisit Suidas, qui plura de καταχύ-
 σμασιν excerpsit ex schol. Aristoph. Pl. 768.

1. Ὑπερίδης] Hyperidis verba
 reperiuntur in fragmentis orationis
 contra Demosthenem, quæ ex pa-
 pyro edidit A. C. Harris Londini
 a. 1848., sive in Sauppilii collec-
 tione p. 348, 17. Idem de κατατομῇ,
 cujus de significatione dubitasse
 grammaticos ostendunt loci col-
 lecti in Thesouro vol. 4. p. 1273,
 dixit in Schneidewini Philologo
 vol. 3. p. 614.

2. κάτω om. B. C.

3. τοῦ om. Ald.

4. τῷ—ἔτει Valesius. Libri τὸ
 —ἔτι.

7. τὸν Σωκρατικόν] τὸ νακρατικόν
 A.

— ἐν τῷ κατ’ Ἀνδοκίδου] p. 107,

35.

9. ἡ] εἰ B. C.

9. Εἰλείθνια] εἰλήθεια B. ἀλήθεια
 A. N. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 1123. extr.

12. Πλούτῳ] v. 768.

13. ὅτι] ἔτι N.

— θεωρίας Maussacus ex Epi-
 tome. καθιερίας C. Ald. et, ut opi-
 nor, A. καθιερείας B. θερείας N.
 Post θεωρίας indicavi lacunam : ex-
 cidit enim nomen scriptoris qui de
 καταχύσμασιν dixerat θεωροῖς obla-
 tis. Theopompum non de his, sed
 de solis νυμφίοις dixisse liquet ex
 versibus ejus quos apposuit schol.
 Aristoph. Pl. 768.

— κατεχεῖτο δὲ addidi ex Epi-
 tome.

14. ὡς] ὡς καὶ A.

— Ἡδυχάρεϊ] ἡδυχάρητα A. ἡσυ-
 χάρεϊ B. C.

ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ : ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγето εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοῦνομα παρά τε Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίῳ καὶ Ὑπερίδῃ ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξῆλθε δὲ περὶ τῆς καταχειροτονίας καὶ Θεόφραστος ἐν δ' Νόμων.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΑΜΕΝΟΣ : ἀντὶ τοῦ παρασχῶν τοὺς τὰ ψεύδη μαρτυρήσοντας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

ΚΑΤΕΛΕΥΣΑΝ : ἀντὶ τοῦ λίθοις κατέβαλον Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. 10

ΚΑΤΩΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ : ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα καὶ ἀπέκτεινεν Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους πολλάκις.

ΚΕΒΡῆΝΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος Κεβρὴν, Κυμαίων ἀποικία, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν α'.

ΚΕΓΧΡΕΩΝ : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ 15
 "κάπειτ" ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμαὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν

1. ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ. ἔθος Aliam gl. breviorē substituit Photius s. v. καταχειροτονίας. Cum Epitome consentit Suidas. 2. ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις κ. 3. εἰς δικαστήριον. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος :— 7. τοὺς τὰ ψεύδη (καταψεύδῃ T. καταψευδῇ Suidæ codex Leid.) μαρτυρήσαντας 9. ἀντὶ τοῦ λίθοις κατέβαλον :— Phot. et Suidas aliam gl. habent, κατέλευσαν : ἐλίθασαν :— 12. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ —ἀπέκτεινεν :— 13. ΚΕΒΡῆΝΑ. πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἀποικος :— 15. παραγραφῇ] γραφῇ

1. κατὰ ante τῶν σ. om. C.
 2. τις Ald. et Epitome. τινας A. τινα B.C. τινὸς Bekkerus.

— καταχειροτονηθείη] καταχειροτονηθῇ A.

3. οὗτος] οὕτως N.

4. Δημοσθένης] p. 516, 7. et alibi.

— Ὑπερίδῃ] ὑπερίδης A. ὑπερίδει C. Ald.

6. Νόμων] τῶν νόμων A.C. Ald.

8. μαρτυρήσαντας] μαρτυρήσαντας B. cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 1101, 1. ubi passiv. καταψευδομαρτυρηθείς. Forma media est p. 846, 23.

— κατὰ] περὶ B.C.

9. ἀντὶ τοῦ addidi ex Epitome.

— λίθοις κατέβαλον Epitome et,

ut videtur, B. κατέβαλον λίθοις C. κατέβαλλον λίθοις A. Ald.

11. καὶ om. B.C.

12. Ἰσαῖος—Διοκλέους] Et in oratione περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρον p. 73, 22. ubi vid. Schœmann. p. 399.

13. 14. om. C.

13. ΚΕΒΡῆΝΑ—Κεβρὴν] Scribatur Κέβρηνα et Κέβρην accentu vitioso, de quo dixi ad locum Demosthenis p. 671, 9.

15. ΚΕΓΧΡΕΩΝ] κεγχρῶν C. κεγχρῶν B.

— Δημοσθένης] p. 974, 16.

— παραγραφῇ Ald. haud dubie ex conjectura : nam codices et Epitome γραφῇ.

16. ἔπεισε] ἐποίησε C.

— τοὺς οἱ. τ. ἐ.] τ. ἐ. οἰκέτας N.

“κεγχρεῶνα” ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν με-
τάλλων κέγχρον διέψυχον, ὡς ὑποσημαίνει Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ
μετάλλων.

ΚΕῖΟΙ: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν “οἱ Κεῖοι μὲν
“πόλις τοσαύτη.” Κέως μία τῶν Κυκλάδων νήσων, παρακειμένη 5
τῇ Ἀττικῇ. τὴν νῆσον δὲ πόλιν ὠνόμασεν ὁ ῥήτωρ. καὶ Εὐριπίδης
τὴν Εὐβοίαν

Εὐβοί' Ἀθήναις ἐστὶ τις γείτων πόλις.

Ἀριστοφάνης δὲ περὶ Σικελίας φησὶν

οἷα πόλις τάλαινα διαλυμαίνεται.

10

ΚΕΙΡΙΑΔΗΣ: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐκ δημοτῶν ἐφέσει. ὅτι
Κειριάδαι δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθωντίδος εἶρηκε Διοδώρος ἐν τῷ περὶ
τῶν δήμων.

ΚΕΚΡΟΠΙΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία δ' ἦν
τῶν ἰ φυλῶν Ἀθήνῃσι Κεκροπίς, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ 15
γνήσιος.

ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφὴν ἀπολο-
γία “ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν.” κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ
ιστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ. μεταφορικῶς
δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. 20

2. διέψυχον:— 4. ΚΕΓΟΙ—τοσαύτη om. 5. Κίος (sic etiam
Phot.) νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. πόλιν δὲ τὴν νῆσον
Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνο-
μάζουσιν:— 11. ΚΕΙΡΙΑΔΗΣ (Κειριάδαι Phot., non Suidas) δῆμος (δῆμος
om. Suidas) Ἱπποθωντίδος (ἱπποθωντίδος E.T.):— 14. ΚΕΚΡΟΠΙΣ.
μία τῶν ἐν Ἀθήνῃσι ἰ φυλῶν:— 17. Ἀντιφῶν—κατέπηξαν om. 18. οἱ
ινόποδες. Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς (τὸν addunt Phot. et Suidas) Δημοσθένει
γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν:—

1. κεγχρεῶνα] κεγχρῶνα B.C.
— καθαριστήριον] κιθαριστήριον
A. καθιστήριον N. Dixit de eo
Boeckh. in comment. de metallis
Laur. p. 107.

2. τῷ] τῇ B.

4. Κεῖοι οἱ ἀπὸ κέω. λυσίας. κέως
μὲν N.

— ἰδίων] οἰκείων B.

6. Εὐριπίδης] Ionis v. 294.

9. Ἀριστοφάνης] Pac. 251. ubi
διακναυσθήσεται.

11—13. om. C.

12. Ἱπποθωντίδος] Scribebatur Ἱπ-
ποθωντίδος.

15. ὡς (δ addit B.) Δημοσθένης]
p. 1398, 21.

19. ιστόποδες] ἰνόποδες A. Ald.
ἰνοπώλιδες B. οἰνοπώλιδες C. οἰνοπό-
αι
λιδες N. Per ιστόποδες, quod Maus-
sacus restituit, explicant Phot. in
alia gl. p. 153, 24. Etym. M. p.
502, 13. aliique grammatici.

— ὡς καὶ] καὶ om. B.C.

— Ἀριστοφάνει] Fragm. 628.

ΚΕΡΑΜΕΙΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου α'. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος Κεραμεῖς, ὥς φησι Διοδωρος. φησὶ δὲ Φιλόχορος ἐν γ' εἰληφέναι τούτους τοῦνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὄρων. ὅτι δύο 5 εἰς Κεραμεικοί, ὥς καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον, δηλοῖ Καλλικράτης ἡ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.

ΚΕΡΚΙΔΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος τοὺς προ- 10 δότας καταλέγων φησὶν "Ἀρκάδας Κερκιδᾶς." ὅτι δ' οὗτος τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων ἦν εἰρηκε καὶ Θεόπομπος ἐν ιε' Φιλιππικῶν.

ΚΕΡΚΟΤΡΟΣ: εἶδος τι νεῶς· Δείναρχος Τυρρηνικῷ.

ΚΕΡΚΩΨ: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἐν τοῖς εἰς 15 "Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσαι οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησι, καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι.

1. ΚΕΡΑΜΙΣ. δῆμος ἐστὶν φυλῆς τῆς Ἀ. ἡ Κεραμῖς. εἴληφε δὲ τοῦνομα ἀπὸ τῆς 5. ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ (Κεραμικός D. et Phot. Κεραμεικοί Suidas). δύο ἦσαν Κεραμικοί (Κεραμεικοί Suidas), ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω 8. καὶ τοὺς ἐ.] καὶ ἐ. D. ἔλεγον:— 10. ΚΕΡΚΙΔΑΣ. εἰς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων:— 14. νεῶς:— 15. ΚΕΡΚΩΨ (Κέρκωπες Phot.). ἐξαπατητῆρες (in T. ἐξαπατῆρες cum γρ. ἐξαπατητῆρες. In codice Photii τῇ primo omissione statim addidit librarius.) ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσαι οἱ Κέρκωπες εἰς] ἐς (eis Photius) 18. Πιθηκούσας (πηθικίνους D.)—κληθῆναι. δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες, ὧν ὁ μὲν Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἀτλαντος ὀνομάζεται:—

1. Ξενοφίλου α'] ξενοφώντος λαῖ B.C.

2. τῆς om. B.C.

3. τέχνης om. Ald.

5.—9. om. C.

6. τῆς πόλεως Epitome. τῇ πόλει A. ἐν τῇ πόλει B.C. Ald.

7. ἔξω Epitome. Libri ἔξω τῆς πόλεως.

10. 11. ΚΕΡΚΙΔΑΣ] Scribebatur Κερκιδας.

10. Δημοσθένους] p. 324, 9.

11. δ' οὗτος] δοῦλος B.C.

12. ἐν ιε'] ἐν τῷ ιε' A. ἐν τῷ πεν-

τεκαυδεκατῷ Ald. ἐν ε' B. ἐν εἴ C.

14. Τυρρηνικῷ Blancardus. Libri τυραννικῷ.

15. Αἰσχίνης] p. 33, 24.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

17. εἰς ex Photio pro ἐς, quod om. C. εἰς etiam Suidas in gl. aliunde sumta.

18. Πιθηκούσας ex Epitomes codicibus E. T. (qui πιθηκούσας ut Suidas) ex Photio (cujus codex a m. pr. πίθικοι). πιθηκίνους A.B. Ald. πυθικίνους C.

— ἀπ'] ἐπ' B. ὑπ' C.

Αἰσχυρίων δὲ ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἰάμβοις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Κάνδουλον καὶ Ἄτλαντον.

ΚΕΙΝΕΑΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὠμολόγηται καὶ παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ὅτι Κεῖνέας εἷς ἦν τῶν προϊεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα, καὶ μάλιστα Θεοπόμπῳ ἐν ᾧ, ἅμα καὶ 5 διεξερχομένῳ τὰ περὶ τὸν ἄνδρα.

ΚΕΡΣΟΒΛΕΨΤΗΣ : πολλάκις τούτου μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. ἦν δὲ παῖς Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θράκης. ὅτι δὲ καὶ περὶ Χερρονήσου ποτὲ ἐπολέμησεν Ἀθηναίοις δημοῖ καὶ Ἰσοκρά- 10 τῆς ἐν τῷ περὶ εἰρήνης.

ΚΕΣΤΡΙΝΟΙ : Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. κεστρίνος ἰχθύς. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει τι κεστρώς.

ΚΕΦΑΛΟΣ : ὄνομα κύριον, δημαγωγός.

3. ΚΙΝΕΑΣ. εἷς ἦν τῶν — πράγματα : — Totam gl. om. Photius.
7. ΚΕΡΣΟΒΛΕΨΤΗΣ. παῖς μὲν (μὲν om. Suidæ codex A.) ἦν Κότυος — Θράκης (Θράκης post κατεστάθη Suidas) : — 12. ΚΕΣΤΡΙΝΟΣ (κεστρινός T.). εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστραίος (sic etiam Phot. et Suidæ codex Leid.) : — 14. ΚΕΦΑΛΟΣ. ἔστιν καὶ ὄνομα δημαγωγῷ : — Gl. habet Phot., om. Suidas alia substituta.

1. Αἰσχυρίων — Σάμιος Maussacus. Legebatur Αἰσχίνης — Σαρδιανός. Tzetza ad Lycophr. 688. ἑτεροὶ Γεγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἡ-
κουον· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχυρίων ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος (Ἐφημερίδος Meinek. ad Babr. p. 139.)
— τὰ om. B.

2. Κάνδουλον] Legebatur Ἀνδοῦ-
λον, quod αὐδοῦλον scriptum in A. In Epitome proparoxytonum est Ἀνδουλος. Correxī ex Suida, qui post ea quæ ex Xenagora attulit pergit, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδου-
λος καὶ Ἄτλας. Κάνδωλος Hesychius explicat per κακοῦργος, ληστής. Alii alia tradiderunt horum fratrum nomina, de quibus dixit Lobeck. Aglaoph. p. 1305.

— Ἄτλαντον] Nomen suspectum, quod Ἄτλαντα scribendum erit, si

apud Suidam recte legitur Ἄτλας.

3. ΚΕΙΝΕΑΣ] Κινέας Epitome, ut apud Demosthenem legitur p. 324, 8. Sed Harpocrationem Κεῖνέας scripsisse literarum series docet, etsi recta nominis forma Κινέας est, cujus exempla alia attuli in Thesaurο vol. 4. p. 1567.

4. εἷς ἦν] ἦν εἷς A. τις ἦν C.

6. διεξερχομένῳ] διερχομένῳ C.

8. Δημοσθένης] p. 623. 656.

10. Ἰσοκράτης] p. 163 d.

12. ΚΕΣΤΡΙΝΟΙ Maussacus. κε-
στρίναι A. κενστρίναι B. C. Ald.

— τοῦ om. B. C.

— κεστρίνος] κενστρίνος B. C. Novæ glossæ initium in Ald.

13. δὲ om. N.

14. ὄνομα κύριον] ὁ A. B. om. G.

— δημαγωγός] δημαγωγῷ Ald. cum Epitome.

ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα ἐπιτροπῆς. Κεφαλὴ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, ἀφ' ἧς ὁ δημότης λέγεται Κεφαλῆθεν, καθά φησι Διόδωρος.

ΚΗΔΩΝΙΔΗΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου “ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσαν-5 δρον.” παιδερασταὶ τινες ἦσαν οὗτοι σφοδροί.

ΚΗΚΙΣ: Βάμμα τι καὶ στύμμα, ἢ καρπὸς τις δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'.

Κῆπος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δ' ἐστὶ κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος. 10

ΚΗΡΤΚΕΙΑ: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους.

Κῆρτες: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. γένος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, κέκληται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηττοί: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. δῆμος ἐστὶ τῆς 15 Λεοντίδος, ὡς Διόδωρος ὁ περιηγητὴς φησιν.

1. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ. δῆμος Ἀκαμαντίδος ἢ Κεφαλὴ:— Glossam similem habet Photius, cum Epitome consentit Suidas.

οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτω:— Cum Epitome consentit Photius: apud Suidam Κηδωνίδης, Κηδωνίδον. οὗτος—ἀνυπερβλήτω, ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος:—

7. βάμμα τι καὶ στύμμα] βαμματικὸν στύμμα Suidas. ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφέρειν. ἔστι δὲ καὶ βάμμα τι καὶ στύμμα Phot. καρπὸς] καὶ ὅπως Photius. τις] τῆς E.T., om. Phot., habet Suidas.

8. βαφήν:— 9. ΚΗΠΟΣ. πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη:— 11. ΚΗΡΥΚΕΙΑ—] Hanc gl. habet Suidas, non Photius. τοῖς om.

12. πράξεις (πράξεις Suidas). οὕτως Ἰσαῖος:— 13. ΚΗΡΥΚΕΣ. γένος ἐν Ἀθήναις ὀνομασμένον ἀπὸ Κ. τοῦ Ἑρμοῦ:— 15. ΚΗΤΤΟΙ. δῆμος τῆς Λεοντίδος:— Κηττός. δῆμος Δ. φυλῆς Phot.

1. ἐπιτροπῆς:— C.

5. Κηδωνίδην] κηδωνίδης A. κηδωνίδας C.N.

— καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θ. addidi ex Aeschine p. 8, 11. ipsoque Harpocrate p. 67, 3.

7. ΚΗΚΙΣ] κῆκίς Ald. κίκί N.

— τις] τῆς B.C.

8. Δημοσθένης] p. 816, 20. 827, 3.

9. 10. om. C.

9. ΚΗΠΟΣ si scripsit Harpocrates, finxit ex plurali Κῆποι, qui recte legitur apud Aeschinē p. 78, 11.

— ἐν τῷ om. A.

— ἐστὶ κατὰ Βόσπορον] ἐστὶ βο-

σπόρον B.

11. ΚΗΡΥΚΕΙΑ] Scribebatur κηρυκεία. Correxī e Lex. rhet. Bekk. p. 255, 2. Vide quæ s. v. ἐπώνια diximus. Polluci 4, 93. ubi scribebatur κηρύκειον καὶ κηρυκεία τέλους τῶν ὀνόματά, Bekkerus κηρύκεια restituit tacite, fortasse ex codicibus.

— γινομέναις πράξεσιν] διδομένας πράξεις N.

12. καὶ Δημοφάνους Maussacus pro καὶ Δημοφάνους, quod om. C.

13. Ἰσοκράτης (Ἰσαῖος A.)] p. 73 d.

15. ΚΗΤΤΟΙ] κηπτοὶ B. κηπτός C. — νικίδου A. Legebatur Νικίου.

ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ: Ἰσαίος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δῆμός ἐστι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ὡς αὐτὸς φησιν.

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. κεκωμῶνται δὲ οὗτος ὡς νωθῆς. ἕτερος δ' ἂν εἴη Κηφισόδωρος ὃς ἱππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν, οὗ 5 μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλαίσχρου.

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. Ἀνδροτίων ἐν ἐ' Ἀθίδος ἱστορεῖ ὡς Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη καὶ κριθεὶς ἐάλω καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

ΚΙΓΚΛΙΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι κινγκλίδες ἐκαλοῦντο Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν

ὁ δ' ἡλιαστής εἶπε πρὸς τὴν κινγκλίδα.

ΚΙΝΑΔΟΣ: ἀντὶ τοῦ θηρίον Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἰδίως δὲ φασι Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα καλεῖν κινάδιον.

15

ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Λυσίου β' λόγοι εἰσὶ πρὸς Κινησίαν, ἐν οἷς πολλάκις μνημονεύει τάνδρως, λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἴη καὶ παρανομώτατος,

1. ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ. δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος:— 3. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ. ἄλλος μὲν ὃς κεκωμῶνται ὡς νωθῆς (ωνόδης T.), ἕτερος δὲ ὁ ἱππαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου (Γρύλλου Suidas) τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν:—

7. ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ. οὗτος Ἀλωπεκόννησον 10.—12. ΚΙΓΚΛΙΔΕΣ. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι:— 13. ΚΙΝΑΔΟΣ. Δ. ἐν τῷ κατὰ (ὑπὲρ Phot.) Κτησ. ἀντὶ τοῦ θηρίον (ἀντὶ τοῦ om. Phot., qui θηρίον ante Δημοσθένους collocat). ἰδίως δὲ φασι (φασὶ post Σικελιώτας Photius)—κινάδιον καλεῖν:— Aliam gl. habet Suidas, cujus ultima tantum verba ἰδίως—καλεῖν cum Epitome consentiunt.

16.—178, 4. ΚΙΝΗΣΙΑΣ. ὄνομα κύριον οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διεθρυλείτο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός:—

1. 2. om. C.

2. αὐτὸς] Non opus Bekkeri conjectura ὁ αὐτός. Sic s. v. κομιστικά πλοῖα est ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ, ubi B. ὁ αὐτός.

4. ἱππαρχος] ἱππαρχος C. et Epitome, quod falsum esse intelligitur ex Pausania 8, 9, 10.

7. Αἰσχίνης] p. 60 extr.

8. ἀλωπεκόννησον simpliciter B.C.

10. Δημοσθένης] p. 776, 17. 778,

11.

11. Ἀριστοφάνης] Fragm. 18.

12. εἶπε πρὸς] εἰς περὶ B.C.G.

13. Δημοσθένης] p. 281, 22. 307, 23.

14. δὲ om. A. Ald.

— Ἀριστοφάνει] Nub. 447. Av. 430.

— ἰδίως δὲ φασι ex Epitome additum.

16. Κινησίας διθυραμβοποιός ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος, καθ' οὗ στράττις ὄλον δρᾶμα πεποίηκε τὴν ἀσεβείαν τάνδρως κωμῳδῶν:— N.

www.libtool.com.cn

καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμικοὶ διδάσκαλοι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν. εἴη δ' ἂν αὗτος ὁ διθυραμβοποιὸς, οὗ μέμνηται πολλάκις οἱ κωμικοὶ καὶ Στράτις ὅλον δράμα ποιήσας εἰς αὐτόν, ὅπερ ἐπεγράφη Κινησίας, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ κωμῶδει.

ΚΙΡΡΑΪΟΝ ΠΕΔΙΟΝ: Αἰσχίνης ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα 5 πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίου λ'. ἔοικεν οὖν Κιρραῖον πεδῖον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει.

ΚΙΣΘΗΝΗ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. ὅρος τῆς Θράκης. Κρατῖνος κἀνένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἤξει καὶ Κισθίνης ὅρος ὄψει.

ΚΙΤΤΟΦΟΡΟΣ: ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γράφουσι κιστοφόρος· τὰς γὰρ 10 λεγομένας κίστας ἱερὰς εἶναι ἔλεγον τοῦ Διόνυσου καὶ ταῖν θεαῖν.

ΚΛΙΜΑΖΗ: Δείναρχος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ 'συνηγορία Αἰσχίνῃ 'κατὰ Δεινίου' "ὅταν οὖν ἀπολογούμενος κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς

5. ΚΙΡΡΑΙΟΝ (Κιρραῖον hic et infra Suidas) πεδῖον. Κίρρα πόλις ἐστὶν (ἐστὶν om. Suidas)—Δελφῶν λ' σταδίου. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον—τὸ π. ταύτῃ τῇ πόλει:— 8. ΚΙΣΘΗ'ΝΗ. ὅρος τῆς Θ.:— 10, 11. Duæ glossæ, prior, ΚΙΤΤΟΦΟΡΟΣ. ἔνιοι δὲ (ἐνίστε Suidas, sine δὲ) μετὰ τοῦ σ γράφουσιν:— altera, ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΣ. ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διόνυσου καὶ ταῖν θεαῖν:— Sic etiam Phot. et Suidas, nisi quod glossarum ordinem invertunt. 12. ΚΛΙΜΑ'ΖΕΙ (κλιμακίζει Suidæ codex A.). Δείναρχος, ὅταν οὖν κλιμάζει καὶ παράγῃ τοὺς νόμους ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει (ὅταν οὖν κλιμάζῃ—παράγῃ—παρακλίνει—τρέπη Phot.; inter utrumque

1. καὶ post ὅτι om. B.C.
— γράφουσι ante καθ' B., post αὐτόν A.

— εἰς αὐτόν om. B.C. Ald.

3. ἐπεγράφῃ] ἐπιγράφει A.

5. Αἰσχίνης] p. 68, 36, 71, 2.

6. λ' vel τριάκοντα libri. ὀγδοήκοντα apud Strabonem q. p. 418.

8. Ἰσοκράτης] p. 72 d.

9. Κισθίνης] κισθίνην A.

10. Post ΚΙΤΤΟΦΟΡΟΣ lacuna in A.P.Q., expleta in P. ab alia manu verbis ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι.

— μετὰ τοῦ σ additum ex Epitome. In Ald. est κιστοφόρος. ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι κισσοφόρος. τὰς γὰρ λεγομένας κίστας etc.

— κιστοφόρος O. et Epitome. κιστοφόρον A.B.C.P.Q. κισσοφόρον G. κισσοφόρος Ald.

11. εἶναι] ἐν αἷς B.C.G.

— ταῖν θεαῖν] τῶν θεῶν B.

12. ΚΛΙΜΑ'ΖΗ Bekkerus pro κλιμάζει (κλιματίζει B.)

— Αἰσχίνῃ Valesius. Libri αἰσχίνης (αἰσχι C.)

13. δεινίου C. Ceteri δινίου. De loco Dinarchi alia est glossa Photio Suidæque communis s. v. κλιμακίζειν, ubi Dinarchi verba "οὗτος "κλιμακίζει τοὺς νόμους" explicantur οἷον παράγῃ καὶ διαστρέφει, ἵσως ἀπὸ τῆς κλίματος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὐσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. "Apparet in Dinarchi libris "κλιμάζῃ (vel κλημάζῃ, nam sic "Harpocratonem certe scribere "voluisse ordo literarum docet) "scriptum fuisse. Quod cum corruptum esse intelligerent, alii "βλιμάζῃ alii κλιμακίζῃ substitui "voluerunt. Neque de sensu du-

“ νόμους” ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ παρατρέπῃ. μήποτε δὲ δεῖ γρά-
φειν ΒΛΙΜΑΖΗ, ἢ ᾗ οἷον θλίβῃ καὶ βιάζεται.

ΚΛΗΡΟΪΧΟΙ: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶν. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο
οὗς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἐκάστοις
διανεμοῦντες. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ “ ὑπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ 5
“ φρονούντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας
“ ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς
“ ἔνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ’ οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν.” ἐν δὲ τῷ
περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένης κληρουχικά ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμ-
φθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἡντιναδῆποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γὰρ 10
οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνῃσι τριηραρχεῖν;

ΚΛΗΣΙΣ: ἡ πρόσκλησις, τούτεστι παραγγελία εἰς κρίσιν· Δη-
μοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους. ὅτι μέντοι καὶ προσκλήσεις
ἔλεγον ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Ἀγνίου κλήρου δηλοῖ.

ΚΛΗΤΗΡΕΣ καὶ ΚΛΗΤΕΤΕΙΝ: κλητῆρες μὲν οἱ ἄνδρες δι’ ὧν εἰς 15
τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναι
τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νεοκλέα

variant libri Suidæ.) μήποτε δὲ (δὲ om. duo codd. Suidæ) δεῖ γράφειν βλη-
μάζειν (βλιμάζειν Phot., littera i a correctore deleta; βλιμάζει vel κλιμάζει
Suidæ codices.) ἀντὶ τοῦ θλίβει (θλίβειν Phot.) καὶ βιάζεται:—

3. ΚΛΗΡΟΥΧΟΙ. (Hoc lemma om. Phot.) κληροῦχοι ἐκαλοῦντο—διανε-
μοῦντας (διανέμοντας Phot.) οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ add. Suidas) Πανηγυρικῶ.
Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κληρουχικά ἂν λέγοι—πῶς γάρ; οὐ
γὰρ οἷόν τε—τριηράρχην (τριηραρχεῖν Suidas et Photii codex a correc-
tore.):— 12. ΚΛΗΣΙΣ (κλήσις T.) ἡ πρόσκλησις (κλίσις ἢ πρόσκλισις
Phot. qui πρόσκλησις a correctore. κλίσις ἢ πρόσκλισις Suidas.) παραγγελία
εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης:— 15. κλητῆρες μὲν οἱ] κλητῆρες οἱ (καὶ
κλητῆρες οἱ Phot.) 16. προκαλοῦνται 17. προκλήσεως. κλητεῦσαι
δὲ ἔστιν τὸ—Ἰσαῖος. λέγεται

“ bitari potest. Huic vero κλιμακίῃ
“ magis videtur convenire quam
“ βλιμάξῃ.” SAUPP. Fragm. p. 329.

1. ΒΛΙΜΑΖΗ Blancardus. βλι-
μάζει A. Ald. βλιμάζειν B.C.N.

— θλίβῃ καὶ βιάζεται N. Ceteri
θλίβει καὶ βιάζεται.

3. Δημοσθένης] p. 91, 15.
— ἐν ἡ Φιλιππικῶν] ἐν ἡ φιλιπ-
πικῶ B.C. ἐν φιλιππικοῖς A.

4. ἐκάστοις] ἑκάστοι B.C.
— διανεμοῦντες] διανεμοῦντας B.C.

Ald.
5. Ἰσοκράτης] p. 63 a.

7. εἰς om. B.C.

9. Δημοσθένης] p. 182, 16.

12. πρόσκλησις Maussacus pro
πρόκλησις.

— Δημοσθένης] p. 640, 25.

14. ὁ αὐτὸς] p. 1054, 21. 25.

— δηλοῖ] φησι C. φησι δηλον B.

15. μὲν om. B.C.

16. προκαλοῦνται—προκλήσεως
Ald. προκαλοῦνται—προκλήσεως co-
dices.

— δικαζόμενοι] διαδικαζόμενοι A.
B. Ald.

— τισιν] εἰσιν B.C.

περί χωρίου. πολὺ δ' ἐστὶν ὅλως τὸννομα παρά τε τοῖς ῥήτορι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. ΚΛΗΤΕῖΣΤΑΙ δ' ἐστὶ τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ 5 χίλιναι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίον.

ΚΟΒΑΛΕΙΑ: Δεῖναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθίου εἰσαγγελίᾳ. κοβαλεῖα ἐλέγετο ἢ προσποιητὴ μετ' ἀπάτης παιδιὰ, καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος β' Ἀθίδος “οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον 10 “ γίνεσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον.” Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ἡ ζῶων ἱστορίας τὸν ὥτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλίσκεσθαι.

ΚΟΙΝὸΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙὸΝ καὶ ΛΗΞΙΑΡΧΙΚὸΝ: τὸ μὲν κοινὸν γραμματεῖον ἐστὶν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τοὺς φράτορας 15 καὶ γεννήτας, τὸ δὲ ληξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς δεικνύουσιν ἄλλοι τε ῥήτορες καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ: Δημισθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. κοινω-

4. ὑπακούωσι—ἐν τῷ δικαστηρίῳ 7. ΚΟΒΑΛΕΙΑ (κοβάλεια T.). οὕτως ἐλέγετο ἢ προσποιήτος (πρὸς ποιητὸς T.) 9. β' δευτέρῳ (β' Phot.) 10. ὥσπερ om. κόβαλον] κόβολον (κολοβὸν Phot.) 11. γίνεσθαι] γενέσθαι ἐν ἡ' ἐν ἐβδόμῳ (ἐν ζ' Phot. ἐν δευτέρῳ Suidas.) 12. Glossæ κοινὸν γραμματεῖον usque ad Κότους apud Photium incidunt in lacunam. 14. γραμματεῖον ἐστὶν om. 13. οἱ εἰσαγόμενοι om. (solum οἱ habet Suidas) 16. γεννήτας] γεννητάς οἱ εἰς] οἱ om. 17. ἐγγραφόμενοι:— 19. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

3. δὲ om. Ald., καὶ ἐκκλητεύεσθαι om. C.

6. ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίον] Recte fortasse πρὸς Πύθωνα ἀ. s. v. διαμαρτυρία, ubi vide quæ diximus.

9. ἔοικε δὲ om. B.C.

—β'] δευτέρῳ A.B. ἐν δευτέρῳ Ald.

11. δὲ om. B.C.

—ἡ' (c. 12. p. 597, 23. ed. Bekk.) Maussacus. ἐν ζ' A.B. ἐν ζ' C. ἐν ἐβδόμῳ Ald.

13. Post hanc gl. Maussacus posuit quæ de κοβάλοις leguntur in codicibus infra post Κοτύλαιον ὄρος, quæ interpolatori deberi suo loco

dicetur.

14. τὸ—εἰσαγόμενοι om. C.

16. γεννήτας] γενητάς libri. Correctum ex Epitome, quæ tamen falso accentu γεννητάς.

17. Ἰσαῖος] p. 66, 14.

—περὶ τοῦ om. C.

18. κλήρου Maussacus. Libri κλήρω.

19. Δημοσθένης] p. 182, 16. ubi Harpocratio κοινωνικῶν genere masculino dictum accepit. Est vero generis neutrius, intellecto χρημάτων: quod monuit Boeckh. Œc. vol. 1. p. 703.

νικούς ἀν λέγοι τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν ἔχοντας ἀδελφούς, ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκούσιον κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. 5

ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΙ : ἔστι Λυκούργω λόγος οὕτως ἐπιγραφόμενος ‘Κρο-
‘κωνιδῶν διαδικασία πρὸς Κοιρωνίδας,’ ὃν ἔνιοι Φιλίνου νομίζουσιν·
ἔστι δὲ γένος οἱ Κοιρωνίδαι, περὶ ὧν Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς
Ἀτθίδος φησίν. ὠνομασμένον δ' ἂν εἴη ἀπὸ Κοίρωνος, ὃν νόθον ἀδελ-
φὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος, παρ' ὃ καὶ ἐντιμωτέρους εἶναι τοὺς Κρο- 10
κωνίδας. ὁ δὲ τὸν λόγον γεγραφῶς ὅστις ποτ' ἐστίν, τρισὶν ὀνόμασί
φησιν αὐτοὺς προσηγορεῦσθαι· καὶ γὰρ Κοιρωνίδας καὶ Φιλιεῖς καὶ
Περιθίδας.

ΚΟΛΑΤΤΕΥΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. δῆμός ἐστι τῆς
Αἰγιῆδος Κολλυτός. 15

ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ : Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θη-
σαυροῦ. τοὺς μισθωτοὺς Κολωνέτας ὠνόμαζον, ἐπειδὴ παρὰ τῷ Κο-

1. ἀν λέγοι] λέγει ἔχοντας] νέμοντας 3. τριηραρχεῖν] τριηράρχην δὲ
καί] δ' ἂν καὶ Suidas. ἐκούσιαν 6. ΚΥΡΩΝΙΔΑΙ. γένος ἐστὶν ὠνο-
μασμένον ἀπὸ Κύρωνος 10. ἐντιμωτέρους (ἐντιμωτέρους E.T. et codex
Photii) εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. τριχὴ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσιν,
Κυρωνίδας, Φιλιεῖς (φυλιεῖς edit. veteres Suidæ) καὶ Περιθίδας (sic etiam
Phot. et Suidas) :— 14. ΚΟΛΥΤΕΥΣ (κολυττεύς D.). δῆμος τῆς Αἰγιῆ-
δος :— 16. ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ. οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μ., ἐπειδὴ περὶ τῶν κολω-
νῶν (περὶ τὸν Κολωνὸν Suidas ; παρὰ τοὺς κολωνοὺς Z.) εἰστήκεσαν, ὅσον (δὲ

3. δὲ καὶ] δ' ἂν καὶ B.C.N.

— περὶ τῶν] τὴν C.

6. οὕτως] οὕτος A.

8. οἱ Κοιρωνίδαι] ἀμφότεροι (Κοί-
ρων καὶ Κρόκων) δὲ ἦσαν παῖδες Τρι-
πολέμου additur in gl. brevior
Lex. rhet. Bekk. p. 273, 9.

9. ὠνομασμένον δ' ἂν εἴη] ὠνο-
μασμένοι δ' ἂν εἴεν A.

10. εἶναι φασί] φασιν εἶναι B.

11. τρισὶν ὀνόμασι om. C.

12. καὶ γὰρ om. C.G. et recte
fortasse. γὰρ om. B.

— Φιλιεῖς] Φλυεῖς post Valesium
Meier. de gent. Att. p. 47.

14. ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ Bekkerus. Li-
bri κολυττεύς (κολυτεύς Ald.)

14. Αἰσχίνης] p. 22, 26.

— ἐν τῷ om. A.

15. Κολλυτός Bekkerus. κολυττοί
B.C.G. κολυττός ceteri.

16. 17. ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ ex Epitome
pro κολωνάιτας. Κολωνάιτας Pollux 7,
132. “Aut Κολωνίται aut Κολωνέται
“dicti fuerint necesse est. Κολω-
“νάιτας non habeo quomodo tuear.
“Terminatio —έτης commendatur
“analogia vocabulorum οἰκέτης, φυ-
“λέτης, similitum.” SAUPP. ad
Fragm. p. 277.

16. Ἀπελλαῖον] ἀπαλλαῖον C. ἀ-
παλλαῖον B.

17. ὠνόμαζον] ἐκάλουν N.

— τῷ Κολωνῷ] τὸ κολῶναι B.C.

λωνᾶ εἰστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκειόν ἐστιν ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν, ὡς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. Φερεκράτης Πετάλη

5

οὗτος, πόθεν ἦκεις; ἐς Κολωνὸν ἰέμεν,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

Δημοσθένης ἐν τοῖς Κολωνῆθεν φησι. περὶ τῶν Κολωνῶν Διοδώρος τε ὁ περιγηγῆτης καὶ Φιλόχορος ἐν γ' Ἀθίδος διεξῆλθεν.

ΚΟΜΙΣΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν 10 Τυρρηνῶν. ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικά πλοῖα ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ Τυρρηνοὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ.

ΚΟΜΜΑΤΑ καὶ ΚΤΡΗΒΙΑ: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τὰ μὲν κυρήβια ἐστὶ τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικεν 15 εἶναι μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυνι γινομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

ΚΟΡΔΑΚΙΣΜΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὁ κόρδαξ κωμικῆς ὀρ-

Suidas) ἐστὶ πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκειον ἐστίν. ἐκαλεῖτο—ἱερόν. οὗτος δ'—ἱππέων:—

10. ΚΟΜΙΣΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ. οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι—ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ:— 14. Δείναρχος—εἰσαγγελία om. 16. εἶναι om. 17. γενομένων 18. Δ. Φιλιππικοῖς om.

1. Ἡφαιστεῖον ex Epitome pro Ἡφαιστειον. ἡφαιστιον C.

2. τὸ om. A.

—Εὐρυσάκειον] εὐρυσάκειον C.

—ἐκαλεῖτο—πρὸς τὸ τοῦ ex Epitome addita sunt. De duobus Colonis dixit Sauppium in comment. de demis urbanis p. 18.

6. ἐς Κολωνόν—] Alterius personæ verba.

—ἰέμεν Meinekius. Libri ἢ μὴν. ὀχρόμην est apud scriptorem Argummenti Sophoclis CEdip. Col.

8. Δημοσθένης] p. 535. et in testimonio orat. c. Neær. p. 1352. Harpocratio locum priorem potius in mente habuit, etsi hic quoque non τοῖς Κολωνῆθεν legitur, sed Φιλόστρατον τὸν Κολωνῆθεν. Fortasse

igitur δὲ τὸν (δὲ τοὺς voluit Saupp. Fragm. p. 277.) scribendum pro ἐν τοῖς.

10. τῶν om. C.

11. Τυρρηνῶν—Τυρρηνοὶ Boeckh. CSc. vol. 3. p. 460. 461. Legebatur τριήρων (τριηρῶν Ald. et fortasse codices)—τύραννοι. Conf. s. v. προβόλιον, ubi recte in libris περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν.

12. αὐτὸς ὁ] ὁ αὐτὸς B. Conf. quæ s. v. Κηφισεύς diximus.

—τῷ] τ' A. λ' B.C. τῷ τριακοστῷ Ald. Numeri nota orta ex prima vocabuli λόγῳ litera.

14. κατὰ om. B.C.

15. μὲν om. B.

17. ἀνθερίκων] ἀθέρων N.

18. Δημοσθένης] p. 23, 13.

χρήσεώς ἐστὶν εἶδος, καθάπερ φησὶν Ἀριστοτένης ἐν τῷ περὶ τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. ἔστι δὲ τοῦνομα καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ὡς παρὰ Νικοφῶντι.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. τοὺς ἐκ πηλοῦ ἢ κηροῦ ἢ τινος τοιαύτης ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κόρους οὕτως ὠνόμαζον.

ΚΟΡΣΙΑΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας Κορσιαί, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λ'.

ΚΟΤΥΛΑΙΟΝ ὄρος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἔοικε τὸ ὄρος τῆς Εὐβοίας εἶναι Ἀρχέμαχος γοῶν ἐν γ' Εὐβοϊκῶν φησὶ 10
“Κότυλος μὲν οὖν φαίνεται κατασχεῖν τὸ ὄρος τὸ νῦν ἀπ' ἐκείνου
“Κοτύλαιον καλούμενον.”

Κόττις: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οὗτος ἤρξε τῆς Θράκης ἔτη κδ', διῆγε δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις, ἔπειτα αὖξιν λαμβανούσης αὐτῷ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ 15
ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διέκοψε μέσσην ταῖς αὐτοῦ χερσίν, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

1. εἶδος:— 4. ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ. κοροπλάθους λέγουσιν τοὺς ἐκ πηλοῦ τινὸς ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης—κόρους ἢ κόρας (κόρας ἢ κούρους Suidas):— 7. ΚΟΡΣΙΑΙ (Κορσιαί Suidas). πόλις Βοιωτίας:— 9. ΚΟΤΥΛΑΙΟΝ ὄρος. τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἀπὸ Κοτύλου καλούμενον τοῦ κατασχόντος αὐτό:— 13. ΚΟ'ΤΥΣ. οὗτος ἄρξας Θράκης ἔτη κδ' τὰ μὲν πρῶτα—ἡδυπαθείαις ἦν, αὖξιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς 16. διακόψαι 17. ταῖς αὐτοῦ χερσίν om. ἀρξάμενος] ἀρξάμενον:—

2. δὲ om. A. Ald.

4. Ἰσοκράτης] p. 310 b.

5. ὕλης] ἄλλης A.

—κόρους] κούρους A. Ald.

—οὕτως] κοροπλάθους C.

7. 8. ΚΟΡΣΙΑΙ'] Scribebatur Κορσίαι. Nomen oxytonum esse ostendi ad locum Demosthenis p. 385. 5. Recte apud Suidam Epitomes verba repetentem.

7. τῆς om. C.

8. τῇ om. A.

9. Αἰσχίνης] p. 66, 5.

10. Εὐβοϊκῶν Bekkerus. Libri εὐβοικῶν. Gravi corruptela Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β' apud Steph. Byz. s. v. Κοτύλαιον, quod ex Harpocrate corrigendum esse vidit Duebnerus.

12. Post hanc glossam sequitur in codicibus et Ald. κόβαλοι, δαιμονές εἰσὶ τινες σκληροὶ περὶ τὸν Διόνυσον: quæ Maussacus supra posuit post ea quæ de v. κοβαλεία tradidit Harpocratio. Recte hæc verba absunt ab Epitome. Nam illata sunt ab interpolatore ex schol. Aristoph. Pl. 279. Eidem debentur quæ adhuc legebantur s. v. μόθων.

13. ΚΟ'ΤΥΣ] κότασος B. κότασις C. In N. est κότυς βασιλεὺς Θράκης ὁ τὴν γαμετὴν διακόψας μέσσην.

—Δημοσθένης] p. 623, 8. et alibi.

—Δημοσθένης om. B. Δημοσθένης —κδ' om. C.

ΚΡΑΥΑΛΛΙΔΑΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι Κραυγαλλίδα· οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξεναγόρας ἐν Ὁρόνων ἱστορεῖ.

ΚΡΑΣΤΙΣ: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κραστις ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

ΚΡΙΘΩΤΗΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Κριθώτη μία πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν Ἀ Τρωϊκῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

ΚΡΙΩΤΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος Κριῶα, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δῆμων.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἠγήσιππος μὲν ἐστὶν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος, κυρίως δὲ εἰδός τι ἐμπλοκῆς ἐστὶν ὁ κρώβυλος, καθά φησι Θουκυδίδης ἐν Ἀ'.

ΚΤΗΣΙΟΤ ΔΙΟΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο· Μένανδρος Ψευδρακλεῖ

1. ΚΡΑΥΑΛΛΙΔΑΙ. ἡ Κραγαλλίδα, ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα:— 5. ΚΡΑΣΤΗΣ (sic etiam Suidæ codex A.) ἡ πόα:— Gl. om. Photius in lacuna quæ est inter κοικύλλειν et κρατηρίζων.

7. ΚΡΙΘΩΤΗ (κριθώτη codex Photii; Κριθωτή Suidas). πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μ. ἐκεῖ π.:— 11. ΚΡΙΩΕΥΣ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριῶα:— 13. ΚΡΩΒΥΛΟΣ. κυρίως τι (τι om. Phot. et Suidas) εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶν κατὰ Θουκυδίδην:— 16. ΚΤΗΣΙΟΥ ΔΙΟΣ. τὸν κτήσιον Δία—ταμείους ἰδρύνοντο:—

1. ΚΡΑΥΑΛΛΙΔΑΙ] κραναλίδαι B. C.G.

— Αἰσχίνης] p. 68, 38. ubi nunc legitur Κιρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδα.

2. γράφεσθαι] γράφειν A., superscripto εσθαι.

— Κραυγαλλίδα] κραυγαλίδαι B. C.G.

3. Κραυγάλλιον] κραυγάλιον C.G.

— δ'] τετάρτῳ Ald. τετάρτῳ C.

4. Ὁρόνων] κωμῶν O.

5. ΚΡΑΣΤΙΣ] Scribatur κρᾶστις utrobique.

— Λυσικράτην] λυσικράτους A. λυσιστράτην B., quemadmodum Callicratis nomen apud Harpocratio-nem aliquoties in Καλλιστράτης depravatum in codicibus.

6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 632.

7. ΚΡΙΘΩΤΗΝ — Κριθώτη] Scribatur Κριθωτήν — Κριθωτή, quem accentum falsum esse ostendi in annotatione ad locum Demosthenis p. 672, 20.

8. Ἀ' (πρώτῃ Ald.) Τρωϊκῶν] πρώτῳ τρωϊκῆς B.

11. Δημοσθένης] p. 1042, 5.

13. Αἰσχίνης] p. 70, 15.

14. ἐπικαλούμενος] ὀνομαζόμενος B. C.G.

— κυρίως — κρώβυλος om. B.C.

15. ἐν (τῇ addit C. et Ald.) Ἀ'] c. 6.

16. Ἀπελλαῖον] ἀπαλαῖον B.C.

17. ταμείους Salmas. pro ταμείοις. — ἰδρύνοντο N. et Epitome. Ceteri ἰδρυντο.

www.librool.com.cn

νυν δ' εἰς γυναικωνίτων εἰσιόνθ' ὅταν
ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμῆιον οὐ κεκλεισμένον,
ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου “τὸ μὲν γὰρ ἐξ 5
“ἀρχῆς, ἄχρι τοῦ λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτησι-
“φῶν καὶ Ἀριστόδημος τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ.” εἰς τῶν
ἰ' πρέσβων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων ἦν
οὗτος· ἐκάτερος γοῦν τῶν ῥητόρων ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας πολλὰ-
κίς αὐτοῦ μνημονεύει. ἕτερος δ' ἂν εἴη τις ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ 10
τοῦ στεφάνου γεγραφὸς Δημοσθένει, καθ' οὗ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχύνη
ὁ κατὰ Κτησιφώντος.

ΚΤΑΔΑΘΗΝΑΙΕΤΣ: Ὑπεριδῆς ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως κλήρου.
Κυδαθῆναιον δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης
Κυδαθηναιεύς.

ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ: Ὑπεριδῆς ἐν τῷ πρὸς Πολύεукτον. δῆμός ἐστι
τῆς Αἰγυγίδος Κυδαντίδαι.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίλιππον. Κύθηρος δῆμος
τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης λέγεται Κυθήριος.

5. Δημοσθένης—φενακισμοῦ om. 8. ἦν οὗτος—μνημονεύει om. 10. τις
om. 11. λόγος] καὶ ὁ (ὁ om. Phot. et Suidas) λόγος Αἰσχίνη:—
13. Ὑπεριδῆς—Κυδαθῆναιον om. 14. Πανδιονίδος:— Post Πανδιονίδος
Phot. addit ἡ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. In Epitome vero nova sequitur
glossa, qua caret Photius, Κυδαθηναιῶν ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς:—
16. ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ (Κυδαντίδαι Phot.). δῆμος τῆς Αἰγυγίδος (φυλῆς addit
Phot.) Κυδαντίδαι (Κυδαντίδαι om. Phot.):— 18. ΚΥΘΗΡΙΟΣ. Κύθηρον
(Κυθηρὸν Phot.) δῆμος τῆς Πανδιονίδος:—

2. ἴδω] ἴδων A.C.G.

3. ταμῆιον] Hic quoque libri τα-
μῆιον.

5. Δημοσθένους (διογένης B.C.)]
p. 371, 15.

8. τῶν ante μετὰ om. B.C.

9. τῆς om. B.C.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

13—17. om. B.C.

13. περὶ] Libri ὑπέρ. Restitui
περὶ ex duabus aliis glossis, παρα-
καταβολή et τριακάς.

14. Κυδαθῆναιον Blancardus pro
Κυδαθηναιῶν.

— τῆς om. Ald.

16. ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ—Πολυεύκτου]

Polyeuctus Cydantides memoratur
ab Dinarcho p. 27, 26. et in titulo
navali a Boeckhio edito p. 249.
ut monet Sauppius Fragm. p. 299.

18. Δημοσθένους] p. 1040, 13. ubi
est adverbium in libris Κύθηράδε
scriptum, vitiose pro Κύθηρόνδε,
quod ego restitui, forma ab Ste-
phano Byz. memorata. Nam no-
men pagi non Κύθηρα est, sed Κύ-
θηρος.

— κύθηρος B.C.G. Legebatur
Κύθηρον.

ΚΥΘΝΙΟΙ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυθνίων πολιτείᾳ.

ΚΥΚΛΟΙ : Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλιάρχου. κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινες· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς παλουμένους. Μένανδρος Ἐφεσίῳ 5

ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ νῆ τοὺς θεοὺς
ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα
ὄραν, κύκλῳ τρέχοντα καὶ παλούμενον.

ΚΥΜΒΙΟΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἰδός τι ἐκπύματος τὸ κυμβίον. φησὶ δὲ Δίδυμος ἐπίμηκες αὐτὸ εἶναι καὶ στενὸν 10 καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κυμβίον.

ΚΥΝΝΙΔΑΙ : Λυκούργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ Κυννίδαι.

ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίῳ τὸ Κυνόσαργες. 15

ΚΥΠΡΟΘΕΜΙΣ : ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας “Σάμον δὲ φρουρουμένην ὑπὸ Κυπροθέμιδος, ὃν “κατέστησε Τιγράνης ὁ βασιλεὺς ὑπαρχος.”

1. ΚΥΘΝΙΟΙ. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων :— 3. Δείναρχος—Καλλιάρχου om. 5. παλούμενους :— 9. ΚΥΜΒΙΟΝ. εἰδός τι ἐκπύματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν—κύμβιον (κύμβη Phot.) :— 12. ΚΥΝΝΙΔΑΙ (Κυνίδαί Suidas). γένος τι παρὰ (παρὰ om. Phot.) Ἀθηναίοις (Ἀθήνησιν Photius) οὕτω καλούμενον :— 14. ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ. ἐν τι τῶν 15. ΚΥΠΡΟΘΕΜΙΣ. ὄνομα κύριον, ὃν κατέστησεν Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλεὺς ὑπαρχον (ὑπαρχος Suidas) :—

1. ΚΥΘΝΙΟΙ] κύθνιοι C. κύθνιος A. — Δημοσθένης] p. 176.

2. νήσων] νήσος B.G. — Κυθνίων] κυθνίων B.C. κυθνίων A.

4. περιεστάναι] προσεστάναι B. παρσεστάναι G.

6. μὲν N. Ceteri μὲν οὖν. οὖν deleverat Casaub. ad Suetonii August. c. 69.

7. ἐκδεδυκότα] ἐνδεδυκότα A. Ald.

9. ΚΥΜΒΙΟΝ Bekkerus. κύμβιον Ald. (et fortasse codices) et Epitome hic et infra. Paroxysmum agnoscit Eustath. ad Homer. p. 233, 44. 854, 28. In libris interdum κυμβίων scriptum : de quo

dictum in Thesouro vol. 4. p. 2107.

9. Δημοσθένης] p. 565 extr.

10. δὲ om. B. et αὐτὸ ponit post στενόν.

12. 13. ΚΥΝΝΙΔΑΙ] Sic libri, non Κυνίδαί, quod ex Suida intulit Maussacus. Vide aliorum grammaticorum locos in Thesouro vol. 4. p. 2120.

12. Κροκωνιδῶν Blancardus. κροκωνιάδων A. κροκωνιάδων B.C. Ald. — Κοιρωνίδας] κορωνίδας B.C. Ald.

14. Δημοσθένης] p. 736, 6.

16—18. om. C.

16. Δημοσθένης (p. 193, 4.)—Ῥοδίων addidit Maussacus. In A.B. Ald. est lacuna.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἰδὸς φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἰππώναξ τε καὶ Ἐκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης, λέγων “Κίσσιοι δὲ ἐσθῆτα “φορέουσι κυπάσσεις Περσικούς,” καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγῆ-5 νισταῖς.

ΚΥΡΒΕΙΣ: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους, εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρ-10 βεις ἐκάλουν, ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν “ἀναγράψαντες δὲ “τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ.”

ΚΥΡΕΙΟΝ: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. Κύρειον στρατεύμα τὸ μετὰ Κύρου συναναβεβηκὸς, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην 15 οὗ μετεῖχε καὶ Ξενοφῶν.

1. ΚΥΠΑΣΤΙΣ (κύπασσις Suidas). οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἰδὸς φασὶ τὸν κύπασιν (κύπασσιν Suidas) οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου:— Photius nihil præter κύπασσις (codex κυπάσεις) ἔνδυμα γυναικείου. 7. ΚΥΡΒΕΙΣ. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους εἶναι:— λίθους ὀρθοὺς (apud Phot. et Suidam, ἔχειν τοὺς νόμους. εἶναι δὲ (δὲ om. Phot.) λίθους ὀρθοὺς—) 9. οὓς] ὡς 10. στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως διὰ κύρβεις] τύρβεις (sic etiam Photii codex a pr. m.) 11. ἐκάλουν om. 12. ἀναγράψαντας (ἀναγράψαντες Phot. et Suidæ libri meliores) 13. τῇ βασιλίδι:— 14. ΚΥΡΕΙΟΝ. Κυρεῖον (Κύρειον Suidas. κύριον bis codex Photii a pr. m., κύρειον ab secunda) στρατεύμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ Π. φησιν. ἔστιν δὲ ὁ μετὰ Κύρου ἀναβέβηκεν (δὲ τὸ μετὰ κύρου ἀναβεβηκέναι codex Photii. δὲ τὸ μετὰ Κύρον ἀναβεβηκὸς Suidas) ἐπὶ Ἀρταξέρξην (Ξέρξην Suidas) τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ:—

1. ΚΥΠΑΣΣΙΣ] κύπαστις B.C.G. et infra κύπαστιν et κυπάσσει.

2. γλωσσογράφοι] γλωσσοφάγοι C.

4. Κίσσιοι] κύσσιοι A. κύσιοι B.

5. Περσικούς] περσικὰς B. Ald. περισσὰς C.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 438.

9. ὀρθοὺς ἐστῶτας] ἐστῶτας ὀρθὰς A.

— οὓς] Libri ὡς. Correctum ex schol. Apoll. Rh. 4, 280.

10. ἀνατάσεως Heynius ad Apol-

lod. vol. 1. p. 396. Libri ἀναστάσεως. παραστάσεως Epitome, id est παρατάσεως.

10. κεκορυφῶσθαι] κεκορυφούσθαι A.

14. ΚΥΡΕΙΟΝ] Scribebatur Κυρεῖον utrobique.

— Ἰσοκράτης] p. 70 e. ubi libri Κύρου στρατεύματι, ego Κυρεῖω στρατεύματι restitui. Κυρεῖος στρατιώταις dixit Libanius vol. 1. p. 548.

ΚΤΡΗΒΙΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅτι δ' ἐπώνυμόν ἐστι τοῦτο Ἐπικράτους τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ καὶ ἐν ἄλλοις δεδήλωται.

ΚΤΡΙΑ ἘΚΚΛΗΣΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου Ξενίας, εἰ γνήσιος. τίνες δὲ αἱ κύριαι ἐκκλησίαι Ἀριστυτέλης δεδήλωκεν ἐν τῇ 5 Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἕαν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. “προγράφουσι δὲ” φησι “καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἱ δοκοῦσι “μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας.” καὶ τὰς 10 εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι φησι, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΤΡΣΙΛΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “τὸν μὲν ταῦτα “συμβουλευσάντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δὲ ὑπα- “κούειν ἀποφηνάμενον Κυρσίλον καταλιθώσαντες.” 15

ΚΩΔΕΙΑ: τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν Ὑπερίδης καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς “ἀγαθὴν γε κώδειαν.”

ΚΩΔΙΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. ἐπιθα-

1. ΚΥΡΗΒΙΩΝ. Δ.—Αἰσχίνου (Δ.—Αἰσχίνου om. Suidas). ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐ.—κηδεστοῦ:— 4. ΚΥΡΙΑ. ἐκκλησίας οἱ π. (κυρία ἡ ἐκκλησία. οἱ π. D.) συνήγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον. ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι 8. πρυτανίας (—ίας Phot. et Suidas) ἐκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς αἱ οἱ ἔδωκον μὴ κ. α. καὶ περὶ τῆς φυλακῆς—ἡμέρα οἱ βουλούμενοι ἐποιοῦντο:— 13. ΚΥΡΘΙΛΟΣ (Κυρσίλος Suidas. Κυρσίλος Phot., littera σ in litura a correctore, qui etiam accentum addidit. Fuit igitur Κυρθίλος, quod literarum series postulat. Nam legitur inter Κυρήνη et κυρία). ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὔτρεπετο:— 16. ΚΩΔΥΑ (sic etiam Phot.; κώδεια Suidas in libris optimis: alii κωδία). ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ. Ὑπερίδης καὶ Ἀριστοφάνης (Υ. καὶ Α. om. Photius):— 18. ΚΩΔΙΑΣ (sic). ἐπιθαλασσία—Ἀττικῆς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κύλου ὠνομα-

1. Δημοσθένης] p. 433, 21.

— δ' om. B.G.

7. τὴν μὲν N. Ceteri ἢ τὴν.

8. προγράφουσι Jungermannus ad Polluc. 8, 95. Libri προσγρά- φουσι.

9. οἱ] εἰ N., ut Suidæ ed. Me- diol.

10. δὲ additum ex Epitome.

13. Δημοσθένης] p. 296, 9.

16. ΚΩΔΕΙΑ] Scribebatur κωδία cum Ald. κώδεια A. κνώδεια B.C.

κνώδ N. κώδεια (κώδεια D.) Epitome. Recta scriptura κώδεια est, de qua dictum in Thesauro vol. 4. p. 2173.

16. Ὑπερίδης καὶ addidi ex Epitome.

17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 166.

— ἀγαθὴν γε om. C.

— κωδία (quod ego κώδειαν scripsi) ex O. addidit Maussacus: om. codices ceteri et cum defectus nota Ald.

18. Δημοσθένης] p. 1356, 8.

λασσία ἀκρα τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ Κωλιάς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώλου ὠνομασμένη· ἔστι δ' αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερόν. μέμνηται Ἀριστοφάνης κατ' ἀρχὴν τῆς Λυσιστράτης.

Λ.

ΛΑΓΙΣΚΑ : Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαίῳ, εἰ γνήσιος. Λαγίσκας τῆς 5 ἑταίρας μνημονεύει καὶ Στράτις ὁ κωμικὸς οὕτω

Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
ιδεῖν με σκάζουσιν εὐναίαν ἔτι
τόν τ' αὐλοτρίπην αὐτόν.

ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ : ἦν νῦν ἡμεῖς λαμπάδα καλοῦμεν, οὕτως ὠνόμαζον ¹⁰ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου καὶ Πλάτων ἐν α' τῆς Πολιτείας.

ΛΑΜΠΑΣ : Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφῆμου. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναῖοις καὶ Ἑφαιστίοις καὶ Προμηθείοις,

σμένη. καὶ ἔστιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερόν Κολιάδος :— Aliam gl. substituit Phot., duas alias Suidas.

5. ΛΑΓΙΣΚΑ. ἑταῖρα τις, ἥς Λυσίας μνημονεύει :— 10. ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ. ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων :— 12. ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ. τρεῖς ἄγουσιν—Ἑφαιστίοις (ὑφεστήσιοι codex Photii, η in ε mutato a m. pr.) καὶ Προμηθείοις. Ἰστρος δέ φησιν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἑφαιστῶ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος—ἄλλους :— Gl. integram habet D., omisso τοῖς ante προφυλαίοις et ἐν ante τῇ τῶν.

1. τῆς Ἀττικῆς ex Epitome pro Ἀττικῇ, quod in B. post Κωλιάς legitur.

6. Στράτις] Strattidis versus Athenæus 13. p. 592 d. attulit sic scriptos, καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν ιδεῖν με σκάζουσιν εὐναίαν ἔτι τὸν τ' αὐλοτρίπην αὐτόν. Scriptor Vitæ Isocratis p. 103, 18. ed. meæ Oxon. σκώπτουσι δὲ αὐτόν (Isocratem)—οἱ κωμικοὶ ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὃν εἷς ἐστὶ καὶ Στράτις λέγων ταῦτα ἐν Ἀταλάντῃ, καὶ τὴν (τὴν om. libri deteriores) Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν εὐρεῖν μὲν (sic) σκάζουσιν, εἰθ' ἤκειν ταχὺ τὸν αὐλοτρίπην αὐτόν. (ubi in annotatione mea ad lin. 19. deleantur verba "et Harpocracione s. v. Λαγίσκα.")

7. τὴν Ἰσοκράτους] καὶ τὴν Ἰσοκράτους A.B.G. Ald.

8. σκάζουσιν] συνευνάζουσιν A.

9. τὸν τ' αὐλοτρίπην] τὸν ταυλοτρίπην C. τὴν ταυτοτρίπην A.B. et sine coronide Ald. Correxuit ex Athenæo Maussacus.

10. νῦν ἡμεῖς] ἡμεῖς νῦν B.

11. ἐν α' τῆς Πολιτείας] p. 328 a.

13. λαμπάδος] λαμπάδας B.C.G.

— ἡφαιστίοις C. Scribatur Ἑφαιστείοις. Ἑφαιστία scriptum in inscr. Attica veteri (in qua etiam Προμήθεια, quod falsum est) ap. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 343. et in codicibus Andocidis p. 17, 19. (ubi vulgo Ἑφαιστείοις). Quos locos memoravit Saupp. Fragm. p. 188.

www.libtool.com.cn

ὡς Πολεμῶν φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς προφυλαίοις πινάκων. Ἰστρος δ' ἐν α' τῶν Ἀτθίδων, εἰπὼν ὡς ἐν τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ Ἀθηναίων οἱ καλλίστας στολὰς ἐνδεδυκότες, λαβόντες ἡμένας λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἐστίας, ὑμνοῦσι τὸν Ἡφαιστον θεόν-τες, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντα τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

ΛΑΜΠΤΡΕΪΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος, ὡς Διοδώρος φησι. δύο δ' εἰσὶ Λαμπτραί, αἱ μὲν παράλαιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρειφ “Λαμπ-“ πτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.”

10

ΛΑΡΚΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιπιδὴν. λάρκος ἐστὶ φορμὸς εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλλον. κέχρηται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν.

ΛΑΡΤΓΙΖΕΙΝ: τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι οὕτως 15 ἐλέγετο· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας.

7. ΛΑΜΠΤΡΙΣ. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. δύο δέ εἰσι—παράλαιοι (πάραλοι D. παράλαιοι Phot.), αἱ δὲ καθύπερθεν:— Solum lemma Λαμπτρίσ superest apud Suidam. 11. ΛΑΡΚΟΣ. φορμὸς ἐστὶν εἰς ὃν—ἐνέβαλον. κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι:— 15. οὕτως ἐλέγετο om. 17. ΛΙΒΑΔΙΑ (λιβάδεια D. λιβαδεῖα Suidas). πόλις τῆς Βοιωτίας:— Sic etiam Phot.

2. α' τῶν] τῇ α' N.

— εἰπὼν] εἶπεν Blancardus.

— ἐν τῇ] ἐν om. A.B.

3. οἱ καλλίστας] οἱ κάλλιστοι, καλλίστας Sauppius l. c.: ἔφηβοι vel ἱερεῖς addi voluerat Meierus. Mihi aut ante aut post οἱ paullo plura excidisse videntur, in quibus fuit verbum cum participio εἰπὼν quod praecedit conjungendum.

— λαβόντες] λαμβάνοντες B.C.G.

4. θύοντες] θέοντες Valesius, licet de lampadephoria in Apaturis ab nemine quidquam traditum sit. quod notavit Meier. de gentil. Attica p. 13.

5. κατανοήσαντα Bekkerus. Li-

bri κατανοήσαντος.

7. ΛΑΜΠΤΡΕΓΣ] λαμπρεῖς B.G. Λαμπτρεῖς—Κάλλιππον om. C.

— Δημοσθένης] p. 1236.

— Λαμπτραί] λαμπραὶ B.C.

9. Ἀριστοφάνης] Fragm. 93.

— Λαμπτρεὺς] λαμπρεὺς B.C.N.

13. Ἀχαρνέσιν] v. 333.

15. ἀλλ'—χρῆσθαι om. B.C.

16. Δημοσθένης] p. 323, 1.

17. ΛΕΒΑΔΕΙΑ] Eo duces Atheniensium, inter quos Lysicles fuit, se receperant post pugnam Cheronensem: v. Vit. dec. orat. p. 849 a. quam citat Saupp. Fragm. p. 269.

— ἐστὶ om. B.C.

ΛΕΜΒΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ζηνοθέμιν. εἶδος νεὸς ὁ λέμβος· πολλάκις δὲ εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

ΛΕΣΧΑΙ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί.
"Ομηρος

οὐδ' ἐθέλεις εὐδεν χαλκίῳ ἐς δόμον ἐλθὼν
ἢ ἐπὶ πρὸς λέσχην.

5

Κλεάνθης ἐν τῷ περὶ θεῶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας φησὶν, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι αὐτάς, καὶ παρ' ἐνίοις τὸν θεὸν λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι.

10

ΛΕΥΚΑΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ Φιλιππικῶν. νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη.

1. ΛΕΜΒΟΣ. εἶδος νεὸς :— Longiorem gl. habet Suidas. 3. Ἀντιφῶν—Νικοκλέα om. 6. οὐ θέλεις 8. καὶ Κλεάνθης (Κλεάνθης Phot. et Suidas) δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀ. τὰς λέσχας, ἐξέδραις—γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις λεσχηνόριον (λέσχην ὄριον D. λέσχην ὄρειον Phot.) ἐπικαλεῖσθαι :— 11. ΛΕΥΚΑΣ. νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη :—

1. Δημοσθένης] p. 883 extr. 884. 5.

2. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ] ἐν γ^η κωμῳδίᾳ C. Γ κωμῳδίας B.

4. πολλοί] οἱ πολλοί, vulgus, Tourpius Emend. vol. 3. p. 464. Non opus.

5. "Ομηρος] Od. 18, 328.

6. οὐδ' ἐθέλεις] οὐ θέλεις A. Ald. οὐκ ἐθέλεις B.C.

7. ἢ ἐπὶ πρὸς λέσχην] ἢ πρὸς ἐς λέσχην G. (et fortasse A.) Ald. ἢ πρὸς λέσχην B.C.

9. ἐξέδραις] ἐξαΐδραι B. ἐξέδρας C.

— ὁμοίας] ὁμοίαις A. Ald.

10. λεσχηνόριον] λέσχην ὄριον A. B. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 120, 1. Δ. φιλιππικῶν θ' B.C.

12. Post keiméne legebatur διείλεται δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς (corrigere cum Valesio) ἀκριβέστερον (ἀκριβέστατον A.) Στράβων ἐν τῷ ε' (p. 452. τῷ β^ω C.) τῶν Γεωγραφουμένων. ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρον δράμα

ἢ Λευκαδία. Et mox ubi de Lechaë agitur p. 193, 3. post ἐπίνειον Κορινθίων addebatur καθά φησι Στράβων ἐν γ' (p. 380. ἐν τῷ γ^ω O.) Γεωγραφουμένων. Ejeci hæc interpolatoris additamenta non lecta ab Epitomatore, quantum ex silentio ejus colligi potest. Non est Strabo inter scriptores quorum auctoritate uti solet Harpocratio, omninoque Strabonis Geographumena, ut ostendit Meinek. in Præfatione ad Vindicias Strabonianas, non laudantur nisi a recentioris et fere Byzantinæ memoriæ scriptoribus. Et ut Harpocratio Strabonis opere usus sit, ut Athenæus usus est, tamen plane incredibile est, quod recte monuit Meinek. l. c. p. viii., eum his duobus locis solis, brevissimo intervallo disjunctis, et in rebus levissimis neque ullo scriptoris testimonio confirmandis ad Strabonem provocasse, quamvis frequentissimam in tot aliis locorum populorumque nominibus ex-

ΛΕΤΚΗ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος “ἐστεφανωμένους
“τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ.” οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ
στέφονται διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς
Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ
Ἀχέρωντι, ὅθεν καὶ ἀχερωίδα καλεῖσθαι παρ’ Ὀμήρῳ 5

ἤριπε δ’ ὥς ὅτε τις δρύς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἢ ἐ πίτυς βλωθρή.

ΛΕΤΚΗ ἈΚΤΗ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. πλειόνων οὐσῶν
Λευκῶν, ὡς Δημήτριος ὁ Μάγνης δηλοῖ, ἔοικε τῆς ἐν Προποντίδι
μνημονεύειν ὁ ῥήτωρ νῦν. 10

ΛΕΥΚΟΝΟΙΕΥΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀφόβου. Λευκόνιοι
δῆμος τῆς Λεοντίδος, ὡς Διοδώρος φησιν.

ΛΕΥΚΤΡΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ χωρίον
Βοιωτίων περὶ Θεσπιάς.

1. ΛΕΥΚΗ—τοὺς ἐστεφανωμένους—τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ
τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον 4. φασὶ παρὰ] φησὶ πρὸς (παρὰ D.)

5. ἀχερωίδα (ἀχερωίδα Suidas) καλεῖσθαι αὐτὴν παρ’ Ὀμήρῳ:— 8. ΛΕΥΚΗ
ἈΚΤΗ. πλειόνων ὄντων λευκῶν Λυσίας τοὺς (τῆς Suidas) ἐν Προποντίδι μνη-
μονεύει:— 11. ΛΕΥΚΟΝΟΙΕΥΣ (Λευκοεύς et λευκόνιον D. Λευκόνιον

Phot.) δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λευκόνιοι (Λ. οἱ καὶ Λευκόνιοι Phot.):—

13. ΛΕΥΚΤΡΑ (Λεῦκτρα Suidas). χωρίον—περὶ (παρὰ libri quidam Suidæ)
Θεσπιάς:—

plicandis haberet citandi opportu-
nitatem, si ejus auctoritate uti vo-
lisset. Porro, de quo ipso quo-
que admonuit Meinekios, quod
primo loco de ἀκτῇ scribitur tam
obscurum est ut, nisi ipsum Stra-
bonem evolvas, quo referendum
sit vix intelligatur. Hæc, ut opi-
nor, sufficient ad monstrandam in-
terpolatoris fraudem. Nam quod
addit Meinekios, istud ἐν μέσῳ, in
omnium manibus est, (vel, ut Do-
bræus interpretatur, vulgo nota est)
insolens dicendi genus esse et ab
Harpocratonis certe usu alienum,
minoris momenti est, quum simi-
lium locutionum, in quibus ἐν μέσῳ
usurpatur, exemplis defendi possit.

1. Δημοσθένης] p. 313, 24.

3. διὰ τὸ χθόνιον Epitome. Libri
αὐτοχθόνιον, nisi quod N. τῷ χθόνιον,
quæ correctoris conjectura est.

4. φασὶ] φησὶ B.

5. ἀχερωίδα] ἀχερωνίδα B.C.

— Ὀμήρῳ] Il. 13, 389.

7. ἢ] ἢ ὅτε C. ἢ ὅτε G.

8. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην]

Et in oratione prima κατ’ Ἀλκιβιά-
δου p. 142, 16. Vid. Saupp. ad
Fragm. p. 174.

9. Μάγνης Ald. μάγης A. μέγας
B.C.

11—14. om. C.

11. ΛΕΥΚΟΝΟΙΕΥΣ] Vitiose pro
Λευκοεύς, quæ forma legitur apud
Demosth. p. 818, 3, et in inscriptio-
nibus: vid. Meier. et Ross. de demis
p. 126. et Boeckh. Inscr. vol. 1.
p. 151.

— Λευκόνιοι] λευκόνιον B. Recta
nominis forma esse videtur Λευ-
κονόη.

13. Δημοσθένης] p. 231, 4.

14. περὶ] παρὰ G.

ΛΕΧΑΙΟΝ : ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφῇ ἀπολογία φησὶ Λυσίας ὅτι τὸ Λέχαιον ἑάλω Μνασίππου ἄρχοντος. ἔστι δὲ τὸ Λέχαιον ἐπίκειον Κορινθίων.

ΛΕΩΚΟΡΕΙΟΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὸ δὲ Λεωκόρειον εἶναι φησι Φανόδημος ἐν θ' Ἀθίδος ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. 5

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚὸν ΓΡΑΜΜΑΤΕΪΟΝ : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παιδῶν, οἷς ἔξην ἡδὴ τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα γεγονέναι, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν' λήξεις δ' εἰσὶν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσῖαι, ὡς καὶ Δεῖναρχος ἐν τῇ α' καθ' Ἡγελόχου συνηγορίᾳ ὑπὲρ ἐπικλήρου. 10

ΛΗΨΙΣ : τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν λόγον φαμέν καὶ λαχεῖν δίκην Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐφέσει.

ΛΗΤΗ : Ὑπερείδης κατὰ Δημάδου. Λητὴ πόλις ἐστὶ τῆς Μακεδονίας, μνημονεύει δὲ αὐτῆς πολλάκις Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν 5' Μακεδονικῶν. 15

ΛΙΘΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος “ τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκούντες.” εἰκόασιν δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ γ' ὑποσημαίνουσιν. 20

1. ΛΕΧΑΙΟΝ. ἐπίκειον Κορινθίων :— 4. ΛΕΩΚΟΡΕΙΟΝ. ἐν μέσῳ ἢ ἰδρυμένον τῷ Κεραμεικῷ :— Duae alias glossas habent Phot. et Suidas s. v. Λεωκόριον. 6. Αἰσχίνης—Τιμάρχου om. 7. ἡδὴ om. Suidas, habet Phot. 8. παρὸ (παρὰ Phot. et Suidas)—γέγονε τὸ om. D. 9. οὐσῖαι. λήξεις (καὶ add. D.) τὸ ἔγκλημα, καθ' οἷον λόγον—δίκην :— 13. ΛΗΤΗ. πόλις (πόλις om. Phot. et Suidæ codex A.) τῆς Μακεδονίας, ἢς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει :— 17. ἡμῶν οὕτως πρὸς—εἰκόασιν (εἰρήκασιν Phot.) οὖν Ἀθηναῖοι 18. Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν :—

1. πρὸς τὴν et γραφῇ addidit Sauppium Fragm. p. 197.

2. Μνασίππου] Mnasippum duces Lacedæmoniorum fuisse docuit Boeckhius in Ind. Lection. 1827—28, de archontibus pseudonymis p. 6. SAUPP. Fragm. p. 197.

3. Κορινθίων] De verbis vulgo additis καθὰ φησι Στράβων ἐν ἡ Γεωγραφουμένων diximus paullo ante s. v. Λευκάς.

4. Δημοσθένης] p. 1258 extr.

6. Αἰσχίνης] p. 3, 28. 14, 31.

7. τελεωθέντες ex Epitome pro

τελεσθέντες.

8. τὸ om. B.

9. οὐσῖαι :— C.

12. Βοιωτὸν] βοιωτοὺς B.C.

13. ΛΗΤΗ' utrobique N. λιτή ceteri.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ C.

— ἐστὶ τῆς om. N. τῆς om. C.

14. δὲ om. C.

16. Δημοσθένης] p. 1265, 4. cui λίθον pro βωμόν nunc ex Harpocrate restitutionum.

17. ἐξορκούντες] ἐξορκίζοντες apud Demosthenem.

19. ὑποσημαίνουσιν] μνημονεύουσι C.

ΛΙΚΝΟΦΟΡΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν· ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν.

ΛΙΠΑΡΑ: Δείναρχος Τυρρηνικῶ. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἢ Λιπάρα, ὡς Εὐδοξος ζ' περιόδου. 5

ΛΟΓΙΣΜΟΣ: ἡ λογιστικὴ τέχνη· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

ΛΟΓΙΣΤΑΙ καὶ **ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΑ**: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἱ τὰς εὐθύνas τῶν διοικημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ 10 τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δέικνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθύνων. μέμνηται τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ κωμικοί· Εὐπολὶς Πόλεσιν

ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν.

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΑ δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ 15 κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσιν.

ΛΟΓΟΠΟΙΟΣ: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης Βουσίριδι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'.

1. Δ.—Κτησιφῶντος om. 2. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λ. λέγοιτ' ἄν (λέγεται Suidas solus):— 4. Δείναρχος T. om. 5. Σ. δὲ ἡ Λιπάρα:— 6. ΛΟΓΙΣΜΟΣ (λογισμὸν Phot.)—τέχνη, ὡς I. B.:— 7. οὕτω καλουμένη] οἱ λογισταὶ 10. Δημοσθένης—χορῶν om. 14. Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν:— 18. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος:—

1. Δημοσθένης] p. 313 extr.
2. τελετὴν] ἀρκτὴν B. ἀρετὴν C.
3. Delevi verba post λέγοιτ' ἄν lecta λίκνον τὸ πτύον, quæ absunt ab Epitome. Illata videntur ex Suida s. v. λίκνον.
4. Τυρρηνικῶ Valesius. Libri τυραννικῶ.
— Αἰόλου νήσων] αἰόλων νήσος B.C.
5. περὶ Ald. et Epitome. παρὰ A. B.C.G.
— Εὐδοξος] ἔνδοξος A.B. Ald.
— ζ'] ζ' C. ἐν ᾗ Ald.
6. λογιστικὴ] λογικὴ C.G. et libri Suidæ duo.
— Ἰσοκράτης] p. 226 a.
8. οἱ] καὶ N. κόδροις A. λόδροις

- B. λόγοις C.
8. τῶν δ. ἐ.] ἐ. τῶν δ. C.
10. Δημοσθένης] p. 266, 9.
11. Ἀθηναίων om. A. Ald.
12. εὐθύνων] Scribebatur εὐθυνῶν. Vide quæ s. v. εὐθυνοὶ diximus.
14. ὑπευθύνων] ὑπευθυνῶν A.Ald. ἐπευθυνῶν B.G.
— χορῶν] χωρῶν G. χειρῶν O.
15. ἐστὶ] εἰσὶ N.
16. Ἀνδοκίδης] p. 10, 38.
18. Ἰσοκράτης] p. 228 c.
19. καὶ om. A.B.
— Ἡρόδοτος] 2, 143.
— ἐν τῷ δευτέρῳ Maussacus. Libri ἐν τῷ ὑβ'ω, vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δωδεκάτῳ.

ΛΟΓΟΤ ΤΥΧΕΪΝ : ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

ΛΟΙΔΙΑΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὅτι Μακεδονίας ἐστὶ ποταμὸς ἄλλοι τε ἰστοροῦσι καὶ Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης.

ΛΟΤΤΡΟΦΟΡΟΣ καὶ ΛΟΤΤΡΟΦΟΡΕΪΝ : ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν, ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρου. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀπιθανόντων λουτροφόρον ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δεῖ-
ναρχος ἐν τε τῷ κατὰ Θεοδότου καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγε-
λίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἑννεακροῦνου
καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Φιλοστέφανος ἐν τῷ
περὶ κρηνῶν φησί. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί.

ΛΟΥΣΙΕΥΣ : Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν. δημός 15
ἐστὶ τῆς Οἰνίδος Λουσία, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Λουσιεύς, ὡς Διοδώρος
φησιν.

1. ὑπὲρ] κατὰ 3. ΛΟΙΔΙΑΣ. ποταμὸς Μακεδονίας, οὗ (οὗ om. Suidas)
Αἰσχίνης μέμνηται ἐν τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ π. om. Phot. et Suidas) :—
6. γαμοῦσι] γαμοῦσιν Ἀθήνησιν 8. ἐγγυτάτω 9. καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀπο-
θανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα 10. ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον
13. Καλλιρρόης :— 15. ΛΟΥΣΙΕΥΣ. δημός τῆς Οἰνίδος :— Λουσία (Λου-
σία om. Suidas). ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς :—

1. Δημοσθένους] p. 229, 13. οὗ
γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ
δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. Mirus est
error Harpocrationis λόγου pro
ἐπαίνου dictum accipientis, quem
tamen non est verisimile corrigen-
dum esse restituendo εἰπεῖν, quod
conjecit Valesius.

— ὑπὲρ Maussacus. κατὰ A.B.
Ald., om. C. Eodem modo erra-
tum s. v. Ἱππαρχος.

3. Αἰσχίνης] p. 44, 30.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ὅτι] ὅτι τῆς Ald. ὅτι δὲ τῆς A.

6. τοῖς om. B.C.

8. γένους] καὶ γένους B.C.G.

9. δέ] γὰρ B.C.

— λουτροφόρον ἐπὶ] λουτροφορεῖν
ἐπὶ N. Ceteri λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ.

11. εἰσαγγελία Maussacus pro ἀγ-
γελία.

13. Καλλιρρόης] καλλιρόης A. N.
Ald.

— Φιλοστέφανος Meier. Com-
ment. Andocid. 6. p. 62. Lege-
batur Πολυστέφανος. Philostepha-
num περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν
scripsisse testis est Athen. 8. p.
331 d.

15. Δημέου Blancardus. Libri δη-
μαίου.

16. Λουσία] Scribebatur Λουσία
contra regulam Arcadii p. 99, 11.
ut apud Steph. Byz. aliosque.

— ἧς B.C. Ald. οὗ Epitome. om.
A. ἀφ' ἧς post nomen demi femi-
ninum est s. v. Ξυπεταῖονες.

— δημότης] φυλήτης N.

ΛΤΚΕΙΟΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων ἐστὶ τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα' Πεισίστρατον ποιῆσαι, Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐπιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι.

ΛΤΚΙΟΤΡΓΕΪΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. Δίδυμός φησι 5 τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας, τοῦ Μύρωνος υἱοῦ, οὕτως εἰρῆσθαι. ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὔροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων. “κλίνη Μιλησιουργῆς” Κριτίας φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. μήποτ' οὖν γραπτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν 10 τῇ ζ', ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυκιεργέας, ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

ΛΤΚΟΪΤΡΟΣ : εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, οὗ πάππος Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης.

ΛΤΣΑΝΔΡΟΣ : ὄνομα κύριον, Λακεδαιμονίων ναύαρχος.

15

ΛΤΣΙΜΑΧΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ Ἀρι-

1. ΛΥΚΙΟΝ (Λύκειον Phot. et Suidas). ἐν τῶν—γυμνασίων τὸ Λύκειον (Λύκειον Phot. et Suidas), ὃ Θ. μὲν Π. ποιεῖσθαι (ποιῆσαι Suidas) φησί, Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι :—

5. ΛΥΚΙΟΥΡΓΙΣ (sic etiam Phot. et Suidas ed. Mediol.).—Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δὲ φησι—εἰρῆσθαι. ἔοικεν δὲ ἀγνοεῖν ὁ—ὥς κλίνη Μιλησιουργίς (Μηλιουργίς Phot. Μηλιουργίς Suidas) καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε—ἐν τῇ ιη' (ἡ Phot. et Suidas)—Λυκοεργέας (Λυκιεργέας addunt Phot. et Suidas codex A.), ὥσπερ ἵνα (ἵνα ὥσπερ Phot. et Suidas)—Λυκίᾳ (Λυκία Suidas codex A.) εἰργασμένα :— 12. τῷ om. D. Λυκία] τῷ Λυκίᾳ D. 13. ὁ νομοθέτης] ἐνομοθέτησεν ὁ νομοθέτης (ὁ νομοθέτης om. D. et Photius.) :— Glossam aliam longiorem habet Suidas.

15. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ. ναύαρχος Λακεδαιμονίων :— 16. ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ. οὗ μὲν Δ.—ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου, οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποῖδς ἦν εὐτελής :—

1. Δημοσθένης] p. 736, 6.

2. μὲν om. C.

— κα'] κατὰ B.C. Ald.

3. Πεισίστρατον Epitome. Libri Πεισιστράτου, præter C., qui πεισιστράτους.

— ποιῆσαι] ποιήσει C.

4. γενέσθαι] γίνεσθαι C.

5.—12. Hæc omnia Harpocrat. Athenæo debet 11. p. 486.

5. Δημοσθένης] p. 1193, 11.

— ἐν] φησὶν ἐν B.

6. ὑπὸ] ἀπὸ C.

9. κλίνη] κλῖνας N.

9. Μηλιουργίς] μυλιδιουργίς B. μυλυσιουργός C. μηλιουργεῖς N.

10. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων C.

11. ξ'] c. 76.

— Λυκοεργέας] Λυκοεργείας B. Λυκιεργίας C. Λυκοεργίας G.

— Λυκοεργέας A. cum Athenæo. Λυκιεργίας C.G. om. B. Ald. et codices Epitomes.

13. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ] Hanc gl. om. C.

15. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ] Memoratur ab Lysia, Isocrate, Demosthene.

16. Δημοσθένης] p. 491, 26.

στείδου υἱὸς τοῦ δικαίου ἐπικληθέντος. ἕτερος δ' ἐστὶ Λυσίμαχος οὗ μνημονεύει Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως ὡς εὐτελοῦς μελοποιῶ.

M.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ: ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις· Δημοσθένης ἐν 5 τῷ πρὸς Τιμόθεον. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου. μαιμάκτης δ' ἐστὶν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός, ὡς φησι Λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταραττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶν 10 οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται ἐν γ' Γυναικῶν καταλόγῳ. Παλαίφατος δ' ἐν ζ' Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

ΜΑΛΚΙΟΜΕΝ: Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶ “ μένομεν καὶ

5. ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ. ὁ πέμπτος μὴν παρὰ Ἀθηναίους (παρὰ Ἀθήνησιν Phot.) ὠνομάσθη δὲ 7. ὡς φησι—μηνῶν om. 10. ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ (Μακροκεφάλους Phot.). ἔθνος 11. καλούμενον. Παλαίφατος δὲ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω 14.—p. 198, 3. ΜΑΛΚΙΟΜΕΝ. Δημοσθένης θ' (ἐν θ' Suidas) Φιλιππικῶν φησὶν:— Glossam integram habet D.

1. δικαίον ἐ.] ἐ. δικαίου C.

5. ὁ πέμπτος] Recte quintum, non, quæ recentiorum quorundam opinio fuit, quartum dicit: v. Clinton. Fast. Hell. vol. 2. Append. cap. 19, 5. et C. F. Hermann. in libro de mensibus Gottingæ edito a. 1844. p. 69.

— παρ' Ἀθηναίοις] ὁ Ἰανουάριος addidit Suidas vel Suidæ interpolator, quemadmodum Mæmacteronem cum Romanorum Januario comparat Epiphan. vol. 1. p. 446 d. ex ratione recentiorum (nam apud veteres respondebat Novembri), de qua dixit Hermannus l. c.

— Δημοσθένους] p. 1190.

— Δ.—Τιμόθεον om. C.

8. Ἀθήνησι] ἀθηναίων B.C.

10. ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ] μακροκεφάλους B.C.

— Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. B.C.

11. Ἡσίοδος] Hunc memorat etiam Strabo 1. p. 43, 7. p. 299. Alia de Μακροκεφάλους collegit Schneidewin. in Conject. crit. p. 22.

— μέμνηται post καταλόγῳ habent A. Ald.

12. ζ'] ἐβδόμη Ald.

— Κόλχων] κόλων D.

14. ΜΑΛΚΙΟΜΕΝ Q. et Epitome. μαλακίομεν C.G.N.P. Ceteri μαλακίζομεν, quod μαλακίζομεθα scribendum foret, nisi corruptum esset ex illo. Apud Demosthenem p. 120, 7. nunc libri omnes μαλακίζομεθα. Antiqua lectio μαλκίομεν esse videtur, quod ab interprete aliquo in μαλακίζομεθα mutatum esse credibilis videtur quam contrarium.

— θ'] ἐν ἐννάτῳ Ald., om. B.C.

— Φιλιππικῶν] φιλιππικῶ C.

— μένομεν] μέλλομεν D.

“^{www.libtool.com.cn}μαλακίζόμεθα. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίόμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος

ἔλα, δίωκ' ἀκμήτι μαλκίων ποδί.

ΜΑΛΛΟΗ: ὁ μεμαλαγμένος κηρός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ἰππῶναξ

5

ἔπειτα μάλλη τὴν τρόπιν παραχρίσας.

ΜΑΝΤΙΝΕΩΝ ΔΙΟΙΚΙΣΜΟΣ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης περὶ Λακεδαιμονίων λέγων φησὶ “Μαντινέας διόκισαν,” καὶ Ἐφορος ἐν τῇ κ' φησὶν ὅτι εἰς ἐ' κόμας τὴν Μαντινέων διόκισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι.

10

ΜΑΡΓΙΤΗΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος “ἐπωνυμίαν δὲ “Ἀλέξανδρῳ Μαργίτην ἔθετο.” καὶ Μαρσύας ἐν ἐ' τῶν περὶ Ἀλέξανδρου ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνόητους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικεν.

15

ΜΑΡΩΝΕΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. ἔστι μέντοι καὶ πόλις ἐν Θράκῃ Μαρώνεια, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἰσμαρον καλουμένην· μνημονεύ-

4. ὁ μεμαλαγμένος (μεμαγμένος Phot.) κηρός:— 7. ΜΑΝΤΙΝΑΙΩΝ ΔΙΟΙΚΙΣΜΟΣ. εἰς ἐ' κόμας τὴν Μαντιναίων διόκισαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντιναίων διοικισμός:— 11. δὲ om. 12. ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνόητους οὕτως:— 16. Μ. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀ. οὐ Δ.—παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἣν φησιν (φασὶν Suidas) εἶναι—καλουμένην:—

1. μαλακίζόμεθα] μαλκίζόμεθα D. μακίζόμεθα B.

— ἐν—τὸν] δηλοῖ δὲ τὸ τὸν N.

— γράφεται] γράφομεν A.D.P.Q. Ald. γράφομεν καὶ C.

— μαλκίόμεν D. μακίόμεν B. μαλακίόμεν A.C. Ald.

2. ὄρρον N. ὄρον B.P.Q. ὄρον A.C. Ald.

— Αἰσχύλος] Fragm. 330.

3. ἔλα, δίωκ' ἀκμήτι Hermannus. Libri ἐλλαδίῳ (ἐλαδίῳ A.Q.) κεκμήτι. Imperativum ἔλα jam Valesius restituit.

— μαλκίων] μαλακίων B. C. N. Ald.

— ποδί] ποδὶ ἦτοι πορείᾳ N.

4. ΜΑΛΛΟΗ] μαλθαί B.C.

— Δημοσθένης] p. 1132, 13.

6. τρόπιν Maussacus pro τρόπην.

— παραχρίσας] χρίσας A. περι-χρίσας Valcken. in Thesaurο vol.

6. p. 984. recte, ut videtur.

7. Ἰσοκράτης] p. 91 a.

8. Δ.] τὼν λ. B.

9. τὴν om. C.

11. Αἰσχίνης] p. 76, 24. Αἰσχίνης om. B.C.

12. ἔθετο ex Epitome pro ἔθεντο.

— Μαρσύας] μαρσίαν A.

16. ΜΑΡΩΝΕΙΑ] Hanc gl. om. C.

— Δημοσθένης] p. 967, 17.

— παραγραφῇ ex Epitome pro γραφῇ.

www.libtool.com.cn
 ονσι δὲ αὐτῆς Δημοσθένης τε ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα καὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ'.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ : Ἰσοκράτης μὲν φησιν ἐν Ἀρχιδάμῳ ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπέκησαν· ὅτι δὲ πρὸ τούτων τῶν χρόνων ἤδη ὑπὸ Φωκαέων ἦκε- 5 στο ἡ Μασσαλία καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ δηλοῖ.

ΜΑΣΤΕΙΡΑ : ἐν ἡ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης “ τῶν μὲν ἐν Θράκῃ “ κακῶν τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλῃν καὶ “ Μάστειραν ; ” μήποτε γραπτέον Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπί- 10 μαστον, ἐπεὶ ταύτας τὰς πόλεις εὐρίσκομεν παρ' Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμῷ μνήμης τυχοῦσαν.

ΜΑΣΤΗΡΕΣ : Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Πάγκαλον. ἔοικεν ἀρχὴ τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μάστροι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πελληνέων 15 πολιτείᾳ.

ΜΑΤΡΤΑΕΪΟΝ : Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινὰ φασιν εἶναι ἐν ᾧ γράες διατρίβουσιν

3. ΜΑΣΣΑΛΙΑ. Ἰσοκράτης φησὶν—ἀπέκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης :— 8. ΜΑΣΤΕΙΡΑ (Μάστηρα Phot.) 9. τίς γὰρ ἂν ἄλλο τις—Δρογγίλον (δρογγύλον D. Δρόγγιλον Phot.)—Μαστείραν (Μάστειρα Phot.), μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μαστείραν Βαστείραν ἢ Πιστείραν ἢ Ἐπίμαστον (Μάστειραν ἢ Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον Phot. Et sic Suidas quoque, nisi quod ἡ ante Βάστειραν omittit et Ἐπίμαστον proparoxytonum habet.). ταύτας δὲ τὰς πόλεις (πολιτείας Suidas)—Ἀναξιμένη (—ει Phot. et Suidas)—Μαστείραν (Μάστειραν Phot. et Suidas) οὐδαμῷ :— 12. ΜΑΣΤΗΡΕΣ. ἀρχὴ τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ (τῷ Phot. et Suidas)—Πελλήνη (Πέλλη Suidas) μάστροι (μαστροί Phot.) :— 17. ΜΑΤΡΥΛΕΪΟΝ. τόπον τινὰ φασιν εἶναι

1. Δημοσθένης] p. 1213, 3.
3. Ἰσοκράτης] p. 133 c.
- ἐν om. B.
5. ἀπέκησαν] ἀπέκισαν B.C. Ald.
- ἤδη om. C.
- Φωκαέων] φωκέων B.C. φω-
καίων Ald.
8. ἡ] ὀγδόη A.B.C. Ald.
- Δημοσθένης] p. 100, 22.
9. Δρογγίλον] δρογγύλον B.C.
11. ζ'] ἐβδόμῳ Ald. ἡ' C.
14. τὸ—τοῦ δήμου] τῷ—τῷ δήμῳ
B.C.G.

15. Πελληνέων Valesius. Libri
πελληνίων.
17. ΜΑΤΡΥΛΕΪΟΝ] Alterum λ
superscriptum in N., qui infra
quoque ματρυλλεῖον habet. Utrius-
que scripturae testes et exempla v.
in Thesouro s. v. Μαστρύλλιον vol.
5. p. 609.
- Ἡρακλέων] ἡρακλείων B. C.
Ald.
18. τινὰ om. B.C.
- φασιν] φησιν C.

δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι· Μένανδρος Ἐπιτρέ-
πουσιν

οὐκ οἰμώζεται

καταφθαρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον;

ΜΑΪΣΩΛΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ὄνομα 5
κύριον, ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι
πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

ΜΑΧΑΤΑΣ : ὄνομα κύριον.

ΜΕΔΙΜΝΟΣ : Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. μέτρον ἐστὶ
ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν, ἔχει δὲ χοίνικας μὴ, καθά φησι Νίκαν- 10
δρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.

ΜΕΘΩΝΗ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. λέγοι ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν
πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Δημήτριος δ' ὁ
Μάγνης ἐν ταῖς Συνωνύμοις πόλεσι τέσσαρας εἶναι φησι Μεθώνας.

ΜΕΪΟΝ καὶ ΜΕΙΑΓΩΓΟΣ : Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα “παρέ- 15
“στησε μεῖον.” θῦμά ἐστιν ὁ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖ-
δας εἰσάγοντες εἰς τούτους. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τοῖς περὶ κωμωδίας
φησὶν οὕτως “νόμου ὄντος μὴ μεῖον εἰσάγειν ὠρισμένου τινός, ἐπι-
“σκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν εἰσάγοντα μεῖον ἔφασαν εἰσά-

4. καταφθαρεῖς] κατατρεῖς E.T. et Suidas. καταφθερεῖσθαι D. Totam gl.
om. Phot., alia substituta. 5. ΜΑΪΣΩΛΟΣ (Μαῦσωλος Phot. et Suidas)
ἄρχων 9. ΜΕΔΙΜΝΟΣ. μέτρον ἐστὶν ξηρὸν—χοίνικας ἢ καὶ μ.— Apud
Photium breviter μέδιμνον : μέτρον χουνίκων μὴ :— Sic etiam Suidas in
initio alius glossæ, post quam idem μέδιμνον. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν—κριθῶν,
ut apud Harpocrationem. 12. Δ. ἐν Φ.—ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ
εἶναι φησιν Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης :— 15. Στ. φησὶν παρέστη
μεῖον. θῦμα δὲ ἐστίν 17. Ἐρατοσθένης—ἔφασαν εἰσάγειν om.

4. καταφθαρεῖς N. καταφθαρεῖσθε
A.B.C. Ald. καταφθαρήσθε G. Ve-
ræ scripturæ vestigium superest in
corruptela Epitomes κατὰ τρεῖς.

5. ΜΑΪΣΩΛΟΣ] μαυσώλως A. B.
Ald.

—Δημοσθένης] p. 703, 22.

8. ΜΑΧΑΤΑΣ. ὄνομα κύριον] Hanc
gl. vulgo ante Μαῦσωλος lectam
huc transposui ubi habet Epitome.
Abest a B.C. Nulla hujus nomi-
nis exempla reperiuntur in orato-
rum scriptis quæ supersunt.

9. κατὰ om. A.C. Ald.

10. ξηρῶν] ξηρὸν A.N.

10. οἷον] ἢ B.

—ἔχει δὲ χοίνικας μὴ] χωρῶν χοί-
νικας ἢ καὶ μ' N.

11. Θυατειρηνὸς Maussacus. θυα-
τηρινὸς libri, nisi quod θυατῆρηνος
N.

12. Δημοσθένης] p. 11, 17.

13. δ' om. B.C.

15. ΜΕΪΟΝ—παρέστησε om. B.C.

16. ἐστίν om. C.

18. νόμου ὄντος om. B.C.

—ἐπισκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς Va-
lesius. ἐπισκώπτοντα (—tas C.) μετὰ
παιδείας libri.

“γειν, ὅθεν τὸ μὲν ἱερεῖον μείον προσηγορεύθη, μειαγωγὸς δὲ ὁ εἰσά-
 “γων.” Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν “οἱ φράτορες” φησιν, “ἵνα
 “μείζονας νέμονται μερίδας, ἐφώνουν ἐστῶτες ἰστάνειν δεῖν, μείον
 “γάρ ἐστι.” περὶ δὲ τοῦ μειαγωγοῦ Εὐπολὶς ἐν Δήμοις

τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου

5

ἐδύναθ', ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν υ - υ -

- υ - τῆς τοῦδε νίκης πλείον' ἐλκύσαι σταθμόν.

ΜΕΙΑΓΩΓΗΣΑΙ δὲ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μείον, ὡς Λυ-
 σίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΕΙΟΝ: Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. Μελα- 10
 νίππου τοῦ Θησεῶς ἡρῶν ἐστιν, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης Τραγῶδου-
 μένοις. Κλειδῆμος δ' ἐν Ἀ' Ἀθίδος ἐν Μελίτῃ αὐτὸ εἶναι λέγει.

ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. ὄνομα κύριον, κη-
 δεστῆς Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

ΜΕΛΙΝΗ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὁσπρίον ἐστὶ σπέρμα, καὶ 15
 ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Τριπολέμῳ “κνήμη με-

1. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μειῶν (μείον D. Phot. et Suidas) προσηγορεύθη:— μει-
 αγωγὸς δὲ (δὲ om. Phot. et Suidas et omitttere debuerunt in glossa a præ-
 cedentibus separata.)—Ἀπολλόδωρος δὲ (δὲ om. Phot. et Suidas) ἐν τοῖς
 —οἱ (ὅτι οἱ Suidæ codex A.) φράτορες, ἵνα μείζους (μείζονος Phot.) νέμονται
 (νέμονται om. Phot.) μερίδας (μερίδος Phot.) ἐπεφώνουν ἐστῶτες κτανεῖν δεῖν
 (δεῖος Phot. δεῖ δς Suidæ codices.). μείον γάρ ἐστιν. μειαγωγῆσαι δὲ ἐστιν
 τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μείον:— 10. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΟΝ. Μελανίπ-
 που—ἐστιν:— 13. ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ (Μελάνωπος Suidæ ed. Mediol.).
 οὗτος κ. ἦν Δ. τοῦ ῥήτορος:— 15. ἐν Φιλιππικῷ. ὁσπρίον ἐστιν, ὅπερ καὶ

1. τὸ μὲν ἱερεῖον N. Ceteri τὰ
 μὲν (μὲν om. D.) ἱερεῖα.

— μείον π.] π. μείον A.

— δὲ om. C.G.

3. ἐστῶτες] περιεστῶτες dixit
 schol. Aristoph. Ran. 802.

5. οὐδεὶς in libris post χρόνου
 positum huc transposui. Ante
 στρατηγὸς collocaverat Blancardus.

6. ἐδύναθ' Bergkii Comment.
 p. 348. Libri δύναιται.

— ἐστιῶν — τῆς τοῦδε] Indicavi
 septem syllabarum defectum. Pro-
 babiliter H. Jacobi apud Meinek.
 vol. 1. p. 172. ed. minoris hæc sic
 correxit et supplevit ἰστάνων τὰ
 πράγματα | τῷ συγῶ τῆς τοῦδε—. Si
 recte legatur ἐστιῶν, accusativum

τοὺς φράτερας addendum esse con-
 jecerat Meinek. vol. 2. p. 456. ed.
 majoris.

7. σταθμόν] θυμόν B.C.

12. δ' om. B.

13. ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ] Scribebatur
 Μελανωπός. Rectum accentum ha-
 bent libri Demosthenis testaturque
 Theognostus Canon. p. 69, 24.

— κατ' Ἀνδροτίωνος] Immo κατὰ
 Τιμοκράτους p. 703, 21. 740, 9.

15. Δημοσθένης] p. 100 extr. et
 ubi hic locus repetitur p. 135, 27.

16. ἀρσενικῶς] ἀρρενικῶς N.

— Σοφοκλῆς] Fragm. 534.

— Τριπολέμῳ Maussacus pro
 Τριπολέμου (τριπολέμου B.)

— κνήμη] μνήμη B.C.G.

ΛΙΚΝΟΦΟΡΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν· ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν.

ΛΙΠΑΡΑ: Δείναρχος Τυρρηνικῶ. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἢ Λιπάρα, ὡς Εὐδοξος ζ' περιόδου. 5

ΛΟΓΙΣΜΟΣ: ἡ λογιστικὴ τέχνη· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

ΛΟΓΙΣΤΑΙ καὶ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΑ: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἱ τὰς εὐθύνas τῶν διωκμένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ 10 τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δείκνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθύνων. μέμνηται τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ κωμικοί· Εὐπολις Πόλεσιν

ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν.

λογιστήρια δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ 15 κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσιν.

ΛΟΓΟΠΟΙΟΣ: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης Βουσίριδι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'.

1. Δ.—Κτησιφῶντος om. 2. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λ. λέγοιτ' ἄν (λέγεται Suidas solus):— 4. Δείναρχος T. om. 5. Σ. δὲ ἡ Λιπάρα:— 6. ΛΟΓΙΣΜΟΣ (λογισμὸν Phot.)—τέχνη, ὡς I. B.:— 7. οὕτω καλουμένη] οἱ λογισταὶ 10. Δημοσθένης—χορῶν om. 14. Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν:— 18. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος:—

1. Δημοσθένης] p. 313 extr.
2. τελετὴν] ἀρκτὴν B. ἀρετὴν C.
3. Delevi verba post λέγοιτ' ἄν lecta λίκνον τὸ πτύον, quæ absunt ab Epitome. Illata videntur ex Suida s. v. λίκνον.
4. Τυρρηνικῶ Valesius. Libri τυραννικῶ.
— Αἰόλου νήσων] αἰόλων νήσος B.C.
5. περὶ Ald. et Epitome. παρὰ A. B.C.G.
— Εὐδοξος] ἔνδοξος A.B. Ald.
— ζ'] ζ' C. ἐν ᾗ Ald.
6. λογιστικὴ] λογικὴ C.G. et libri Suidæ duo.
— Ἰσοκράτης] p. 226 a.
8. οἱ] καὶ N. κόδοις A. λόδοις

- B. λόγοις C.
8. τῶν δ. ε.] ε. τῶν δ. C.
10. Δημοσθένης] p. 266, 9.
11. Ἀθηναίων om. A. Ald.
12. εὐθύνων] Scribebatur εὐθυῶν. Vide quæ s. v. εὐθυνοὶ diximus.
14. ὑπευθύνων] ὑπευθυνῶν A. Ald. ἐπευθυνῶν B.G.
— χορῶν] χωρῶν G. χειρῶν O.
15. ἐστὶ] εἰσὶ N.
16. Ἀνδοκίδης] p. 10, 38.
18. Ἰσοκράτης] p. 228 c.
19. καὶ om. A.B.
— Ἡρόδοτος] 2, 143.
— ἐν τῷ δευτέρῳ Maussacus. Libri ἐν τῷ 13^ω, vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δωδεκάτῳ.

ΛΟΓΟΤ ΤΥΧΕΪΝ : ἀντί τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος.

ΛΟΙΔΙΑΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὅτι Μακεδονίας ἐστὶ ποταμὸς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης.

ΛΟΥΤΡΟΦΟΡΟΣ καὶ ΛΟΥΤΡΟΦΟΡΕΪΝ : ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν, ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρον. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφόρον ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δεῖ-
ναρχος ἐν τε τῷ κατὰ Θεοδότου καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένου εἰσαγγε-
λίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἑνεακροῖνου
καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Φιλοστέφανος ἐν τῷ
περὶ κρηνῶν φησί. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί.

ΛΟΥΣΙΕΥΣ : Ὑπεριδής ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν. δῆμός
ἐστὶ τῆς Οἰνηίδος Λουσία, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Λουσιεύς, ὡς Διοδώρος
φησιν.

1. ὑπὲρ] κατὰ 3. ΛΟΙΔΙΑΣ. ποταμὸς Μακεδονίας, οὗ (οὗ om. Suidas)
Αἰσχίνης μέμνηται ἐν τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ π. om. Phot. et Suidas) :—
6. γαμοῦσι] γαμοῦσιν Ἀθήνησιν 8. ἐγγυτάτω 9. καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀπο-
θανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα 10. ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον
13. Καλλιρρόης :— 15. ΛΟΥΣΙΕΥΣ. δῆμος τῆς Οἰνηίδος :— Λουσία (Λου-
σία om. Suidas). ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς :—

1. Δημοσθένης] p. 229, 13. οὗ
γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ
δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. Mirus est
error Harpocrationis λόγου pro
ἐπαίνου dictum accipientis, quem
tamen non est verisimile corrigen-
dum esse restituendo εἰπεῖν, quod
conjecit Valesius.

— ὑπὲρ Maussacus. κατὰ A.B.
Ald., om. C. Eodem modo erra-
tum s. v. Ἱππαρχος.

3. Αἰσχίνης] p. 44, 30.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ὅτι] ὅτι τῆς Ald. ὅτι δὲ τῆς A.

6. τοῖς om. B.C.

8. γένους] καὶ γένους B.C.G.

9. δὲ] γὰρ B.C.

— λουτροφόρον ἐπὶ] λουτροφορεῖν
ἐπὶ N. Ceteri λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ.

11. εἰσαγγελία Maussacus pro ἀγ-
γελία.

13. Καλλιρρόης] καλλιρόης A. N.
Ald.

— Φιλοστέφανος Meier. Com-
ment. Andocid. 6. p. 62. Lege-
batur Πολυστέφανος. Philostepha-
num περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν
scripsisse testis est Athen. 8. p.
331 d.

15. Δημέου Blancardus. Libri δη-
μαίου.

16. Λουσία] Scribebatur Λουσία
contra regulam Arcadii p. 99, 11.
ut apud Steph. Byz. aliosque.

— ἧς B.C. Ald. οὗ Epitome. om.
A. ἀφ' ἧς post nomen demi femi-
ninum est s. v. Ξυπεταίονες.

— δημότης] φυλῆτης N.

κίων, ὡς δὲ καὶ Εὐβούλος ἐν τῇ Πλαγγόνι. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ κατ' Ἐλ-
παγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ἰβ' δραχμαῖς
ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ε', καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελούντος ἡ μήτηρ
οὐκ ἐτέλει· μὴ τελούντος δ' ἐκείνου αὐτὴ τελεῖ. ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι
ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον ἄλλοι τε τῶν κωμι- 5
κῶν δεδηλώκασιν καὶ Ἀριστομένης. Μένανδρος δ' ἐν Ἀνατιθεμένῃ καὶ
ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς ἰβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους
τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μέντοι μὴ τιθέντες τὸ μετοίκιον μέτοικοι
ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐάλωσαν ἐπιπράσκοντο, ὡς φησι
Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς 10
ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκά-
λουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς
τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

ΜΕΤΟΙΚΝΙΣΑΣΘΑΙ: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἶωνόν Δεί-
ναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. 15

ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΙ: ἀρχὴ τις Ἀθηνῆσιν ἐστίν ἡ τῶν μετρονόμων, ὡς
Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ', ε' μὲν

4. ἐκείνου om. αὐτῇ] αὐτῇ τελεῖ—δοῦλοι] ἐτέλει. καὶ (καὶ om.
Suidas) οἱ δοῦλοι δὲ 5. μετοίκιον. Μένανδρος δὲ φησιν πρὸς ταῖς 7. φησι
om. 8. τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες 9. πολίτας, καὶ εἰ ἐάλωντο (sic etiam
Phot. et libri Suidæ deteriores, ἐάλωντο meliores) ὥς—Ἀριστογεί-
τονος om. 11. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] Δημοσθένης 14. οἶωνόν:— 16. ἐστίν
om. 16. ἡ] οἱ ὡς—Καλλισθένους om. 17. τὸν ἀριθμὸν ἰ' μὲν
(δεκαπέντε μὲν Phot. quod divisim scribi debebat δέκα, πέντε μὲν) εἰς Πει-
ραιᾶ, θ' (έννέα Phot. ἰ' Suidæ codex Leid.) δὲ εἰς ἄστυ

8. Πλαγγόνι Salmasius. πλαγ- ἀριθμὸν ἰ' (πεντεκαίδεκα Ald.), εἰς
γῶνι B.C. Ald. πλαγῶνι A. μὲν τὸν Πειραιᾶ ἰ' (δέκα Ald.), ε'

3. ἡ μήτηρ] ἐκείνη C.

4. τ. δ'] δὲ τ. B.

6. Μένανδρος δ' ἐν om. B.C.

8. τιθέντες] τιμθέντες B.

9. πωλητὰς Valesius. πολίτας
libri.

10. Δημοσθένης] p. 787 extr.

11. ὁ om. B.

— ἐν Φιλιππικοῖς] p. 50, 22.

14. Δείναρχος] p. 101, 45. et p.

94. 5.

16. Ἀ. ἐστὼ] ἐστὼν ἂ. B.

17. κατὰ om. B.C.

— τὸν ἀριθμὸν ἰ', ε' μὲν εἰς Πει-
ραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστυ] Legebatur τὸν

μὲν τὸν Πειραιᾶ ἰ' (δέκα Ald.), ε'
(πέντε Ald.) δὲ εἰς ἄστυ. Correxī
Epitomes ope. Similiter ἀγορανό-
μους, ἄστυνόμους et σιτοφύλακας
quinque in urbe totidemque in Pi-
ræeo constitutos fuisse tradit Har-
pocratio: de quibus omnibus Væ-
melius in Bergkii Ephem. antiq.
a. 1852. p. 31. rectius iudicavit
quam Boeckhius Cæc. vol. 1. p. 70.
et 118., qui hoc loco vulgatam
probavit scripturam transpositis
tantum numeris ἰ' et ε' hunc in
modum, εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ πέντε,
δέκα δ' εἰς ἄστυ, cui non solum
Epitomes, sed etiam duorum ali-

εἰς Πειραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστυ, εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δηλοῖ.

ΜΕΤΑΤΛΟΣ: Λυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογίᾳ. μέταυλός ἐστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν ὡς Ἀριστοφάνης Δημνίαις καὶ Μένανδρος Θαϊδί.

ΜΗΚΤΕΡΝΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ σταδίου κ' ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου ἢ Μηκίβερνα.

ΜΗΛΟΒΙΟΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ἔστι δὲ εἷς τῶν λ' τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων.

ΜΗΤΡΩΙΟΝ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράφαντες ἐν τῷ μητρώῳ· δηλοῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου.

ΜΙΚΩΝ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας “καὶ Μίκωνα τὸν γράψαντα καταδεῶς τοὺς Ἕλληνας ἐξημίωσαν.”

2. πωλούντων:— 4. ΜΕΤΑΤΛΟΣ—ἀπολογία om. 5. ἐστὶν om. ἦσαν:— 7. Ὑπερίδης—Δημάδου om. 9. ΜΗΛΟΒΙΟΣ. εἰς τῶν— τυραννησάντων, οὗ (οὗ om. Phot.) Ὑπερίδης ἐν τῷ κ. Α. μέμνηται:— 12. ἀναγράψαι ἐν τῷ μ.:— 14. ΜΗΚΩΝ. ὄνομα κύριον:— Omiserunt gl. Photius et Suidas.

orum grammaticorum auctoritas obstat, Lexici rhet. Bekk. p. 278, 25. μετρονόμοι: ἀρχὴ τις Ἀθηνησι κληρωτῇ ἢ τῶν μετρονόμων, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε μὲν ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει. οὗτοι δὲ τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. et Photii p. 264, 25. μετρονόμοι ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε μὲν ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως — πωλούντων. Ratio autem qua Boeckhius utitur ut numerum majorem urbi, minorem Piraeo vindicet, etsi aliquam veri speciem habet, non est tamen ejusmodi ut propterea antiqua codicum lectio recentis correctoris interpolationi posthabenda videatur, quum praesertim manifesta sit origo erroris. Nam quum in veteribus codicibus scriptum esset ΗΣΑΝΔΕΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΙΕΜΕΝΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑΕΔΕΙΣΑΣΤΥ, quod est ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ', ε' μὲν εἰς τὸν Πει-

ραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστυ, id autem male lectum esset ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ', μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστυ, consequens erat ut corrector aliquis μὲν transponeret post εἰς numerumque denarium post Πειραιᾶ inferret. Plane eodem modo eademque de caussa, sed non oblitterato ut hic errore, peccatum est s. v. σιτοφύλακες et in numero φν' (pro φ' et ν') in libris Epitomes s. v. πρυτάνεις.

1. ἡ ex Epitome pro εἷη.

4. Λυσίας] p. 93, 19.

6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 338.

— Δημνίαις] λημνείαις A.B. Ald.

10. τῶν om. A.

11. νόμους ex Epitome pro νόθους.

14. ΜΙΚΩΝ—Μίκωνα Blancardus. Libri μήκων—μήκωνα. Mico intelligendus pictor celeberrimus, Polygnotti aequalis, de quo post alios dixerunt Sillig. in Catalogo artificum p. 275. et O. Jahnius in commentat. archæol. p. 17.

ΜΟΛΠΙΣ: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου φησὶ “ Μόλ-
 “ πῖς ὁ τῶν ἰ τῶν ἐν Πειραιεῖ.” οἱ δ' ἄρα κατὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες
 ἤρχον ἐν Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀτθίδος.

ΜΟΙΡΟΚΛΗΣ: ὄνομα κύριον, Σαλαμίνιος, τῶν παρ' Ἀθηναίους οὐκ
 ἀφανῶς πολιτευσαμένων.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΧΗΣΑΙ: ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν Ἀντιφῶν ἐν τῇ
 πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία.

1. ΜΟΛΠΙΣ (Μόλπης Phot.). μετὰ τοὺς λ' ἰ ἄνδρες ἤρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ,
 ὧν εἷς ἦν ὁ Μολπίς (Μόλπης Phot.):— 4, 5. Hanc gl. post proximam
 collocat. 4. ΜΥΡΟΚΛΗΣ. Σ. τὸ γένος, τῶν π. Ἀ. οὐ καταπολιτευσαμένων
 (οὐ καλῶς π. Photius. οὐκ ἀφανῶς π. Suidas, libris aliquot οὐκ ἀπο π. præ-
 bentibus):— 6. ΜΟΙΡΟΔΙΚΗΣΑΙ (—δοκῆσαι Suidas; totam gl. om.
 D. et Phot.)

P. 205, 15. καταδεῶς τοὺς Ἕλληνας
 Saupp. Fragm. p. 265. Libri ἕως
 τοὺς λ' (vel τριάκοντα ut Ald.) μῆνας.
 Miconem mulctatum ab Athenien-
 sibus esse quod in pictura pugnae
 Marathoniae barbaros Græcis ma-
 jores pinxerat narrat Sopater in
 Walzii Rhet. vol. 8. p. 126. μετὰ
 Παραθῶνα Μίκων ὁ ζωγράφος τοὺς
 βαρβάρους γράφας μείζους τῶν Ἑλλή-
 νων κρίνεται. μῆνας in mῆας mutave-
 rat Maussacus, in mῆαις Meierus in
 Vita Lycurgi p. cxxxix.

— ἐξημίσαν] ἐξημίσας B.C.

P. 206, 1. τοῦ om. C.

— κλήρου addidit Sauppis. Sic
 Harpocratio ipse hanc orationem
 citat s. v. δέκα καὶ δεκαδούχος.

2. τῶν ἰ addidit Sauppis. “De-
 “ cemviros enim a Lysia ipso
 “ commemoratos fuisse Harpocra-
 “ tionis verba videntur docere.
 “ De his decemviris Piræensibus,
 “ sæpe cum prioribus illis com-
 “ mutatis, cf. Vales. ad h. l. Tay-
 “ lor. V. Lysiae p. 105. Meier. de
 “ bonis damn. p. 187. Scheibius
 “ in libro de rerum ordine Athenis
 “ ab optimatibus turbato p. 67.”
 SAUPP. Fragm. p. 184.

— οἱ δ' Maussacus. Libri ἐκ δ'.

— κατὰ pro μετὰ Kusterus ad
 Suidam, cujus emendatio confirma-
 tur Lex. rhet. Bekk. p. 235, 32. δέκα
 ἡσάν τινες ἐν Πειραιεῖ οἱ ἄρχοντες κατὰ

τὴν τυραννίδα τῶν τριάκοντα.

2. ἄνδρες] ἄρχοντες A. Ald.

3. ἤρχον] ἦσαν C.

— γ'] πέμπτη C.

— Sequebatur, Μόθων, φλύαρος,
 φορτικὸς, ἀτιμος, αἰσχροῦς. λέγουσι γὰρ
 τοὺς Ἀθηναίους χειρωσαμένους τοὺς
 Μόθωνας δουλικῇ καὶ ἀγεράστῳ (καὶ
 ἀστεράστῳ B. κἀνεράστῳ C.) περι-
 στήσαι τύχῃ. ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ Μόθω-
 νες, ἢ ἀπὸ Μόθωνός τινος αἰσχρὰ ποι-
 οῦντος καὶ αἰεὶ (αἰεὶ om. C.) ἐν (καὶ ἐν
 B. G.) τοῖς πότοις (τόποις O.) ὀρ-
 χουμένοι. Μόθωνας δὲ καλοῦσι Λάκω-
 νες τοὺς παρατρεφόμενους τοῖς ἐλευθέ-
 ροις παῖδας. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι
 δὲ λέγουσι δουλοπρεπεῖς σπερμολόγους.
 Recte hæc om. Epitome. Nam illata
 sunt ex schol. Ar. Pl. 279. pariter
 atque illa quæ de κοβάλοις post
 Κοτύλαιον illata supra notavimus.

4, 5. om. B.C.

4. Μοιροκλῆς] Memoratur ali-
 quoties ab Demosthene.

6. Hanc gl. om. A., post proximi-
 mam habet B.

— ΜΟΙΡΟΛΟΓΧΗΣΑΙ] Legeba-
 tur μοιροδοκῆσαι, quod μοιροδοκῆσαι
 scriptum ap. Suidam. Correxì cum
 Valesio ex Polluce 4, 176, qui μοι-
 ρολοχῆσαι ex Antiphonte attulit,
 quod μοιρολογῆσαι scribendum esse
 monuit Valck. ad Herodot. 7, 53.
 Vid. de hoc verbo L. Dindorf. in
 Thesaurò vol. 5. p. 1138.

ΜΟΤΗΤΧΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος παρα-
θαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὠνομάσθαι
φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους.

ΜΟΤΗΤΧΙΩΝ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. ὁ δέκατος μῆν
παρ' Ἀθηναίους οὕτω καλεῖται, ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ Ἀρτέμιδι θύεται 5
Μουνυχία.

ΜΟΤΣΑΪΟΣ: Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος,
“καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολουθούς εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον
“καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσιόδον.” ὅτι μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευσε τοὺς
οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου Ἀριστόξενος ἐν τοῖς 10
Πραξιδαμαντείοις φησὶν ὅτι οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα
εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἑλευσίνος. εἰρήκασιν δὲ περὶ αὐτοῦ ἄλλοι
τε καὶ Γλαῦκος.

ΜΟΡΑΝ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικά
οὕτω καλεῖται. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακε- 15
δαιμονίων πολιτείᾳ. φησὶ δὲ ὡς εἰσὶ μόραι ἐξ ὠνομασμέναι, καὶ

4. Ὑπερείδης—Ξενοφίλου om. 5. οὕτω καλεῖται om. ἐν δὲ τούτῳ
Ἀρτέμιδι ἔθνον Μουνυχία:— 7. εἰ om. 9. ἐπετήδευσε 10. οὕτω] τοῦτο
Ἀριστόξενος—φησὶν ὅτι om. 12. Ἑλευσίνος:— 14. ΜΩΡΩΝ (μωρῶν
Phot. μωρῶν Suidas, cujus gl. om. codex A). Δ. ἐν Φ.—οὕτως (οὕτω Phot.
et Suidas). φησὶν δὲ Ἀ.—μοῖραι 5' (ἐπτὰ Phot.)—μοῖρας—Ξενοφῶν δὲ φησιν
ἐν τῇ Λακεδαιμονίων (Λακῶνων Phot. et Suid.) πολιτείᾳ. ἐκάστη—μῶρων (μω-
ρῶν Phot.).—πολέμαρχον ἓνα (μόναρχον ἓνα Suidas, sed πολέμαρχον ἐν πρώτῳ
codex Leid., ἓνα pro ἐν α' accepto)—πεντηκοστίας ἡ, ἑννομοτάρχας (sic
Suidæ cod. Leid.) ἐκκαίδεκα:—

1. Δημοσθένης (διογένης B. C.)]
p. 262, 17.

2. β'] τῇ δευτέρᾳ Ald. δευτέρῳ D.
E loco Hellanici, quem excerpt-
rat Diodorus Siculus, plura attulit
schol. Demosthen. vol. 8. p. 299, 7.

3. Μουνύχου Blancardus, ut ap.
schol. Demosth. scriptum est. μου-
νυχίου libri.

— Παντακλέους] πεντακλέους B.C.
G.

9. μὲν om. B.

10. οὕτω καλεῖν om. C.

— ἐν τοῖς Πραξιδαμαντείοις (sic
correxī quod in libris est πραξιδα-
μαντίοις) om. B.C. De argumento
hujus libri, qui nusquam alibi me-
moratur, diversæ sunt Reinesii et
Jonsii sententiæ: v. Mahn. in Di-

atribæ de Aristoxeno p. 128.

11. οἱ om. C.

13. Γλαῦκος] Rheginus in libro
περὶ ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μουσικῶν,
cujus fragmenta collegit Mueller.
in Histor. Fragm. vol. 2. p. 23.

— Γλαῦκος. ΜΩΡΑΝ] γλαῦκος ὁ
μῶρων A.

14. ΜΩΡΑΝ Bekkerus ex De-
mosth. p. 172, 26. Libri μῶρων, quod
saltem μωρῶν esse debet ut scrip-
tum apud Suidam.

15. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων B.C.

16. μόραι Bekkerus. Libri vel
μοῖραι, quod est in A. et Ald., vel
μοῖρα, quod habent B.C.G.

— ἐξ ὠνομασμέναι] ἐξ om. Ald.
ἐξωνομασμένα C. ἐξωνομασμένα B.G.

— καὶ δ.] δ. δὲ B.C.G.

διήρηται εἰς τὰς μόρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Λακῶνων πολιτείᾳ φησὶν “ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πο-
“λέμαρχον ἓνα, λοχαγοὺς δ', πεντηκοστίας ἢ, ἐνωμοτάρχας 15’.”

ΜΙΛΩΘΡΟΣ: ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἐν αὐτῷ. Δεί-
ναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους πολλάκις. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς 5
κωμικοῖς πολὺ τοῦνομα.

ΜΤΡΙΟΙ ΕΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΕΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.
συνεδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν
οἱ ἱστορικοί. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κοινῇ
Ἀρκάδων πολιτείᾳ, ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου. 10

ΜΤΡΤΑΝΟΝ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν
Θράκῃ, ὡς Μαρσύας ὁ πρεσβύτερος ἐν 5' Μακεδονικῶν καὶ Ἀναξιμέ-
νης ἐν Φιλιππικοῖς.

4. ΜΥ'ΛΟΘΡΟΣ (μύλωθρος Phot. μύλωθρος Suidas)—καὶ ἐ. ἐν αὐτῷ (sic
Lex. rhet. Bekk. p. 279. ἐ. ἐν αὐτῷ Phot. ἐν αὐτῷ om. Suidas):—

7. ΜΥ'ΡΙΟΙ (μυρίοι Phot.) ἐν Μεγαλοπόλει—οἱ ἱστορικοί:— 11. ΜΥΡΤΩ-
ΝΙΟΝ (Μυρτάνιον Phot. et Suidas) Δ. ὑπὲρ (ἐν τῷ ὑπὲρ Phot. et Suidas)—
Θράκῃ:—

1. μόρας Bekkerus. Libri μοίρας.
— ἐν τῇ Δ. (ἀθηναίων C.) πολι-
τεία] c. 11, 4.

2. ἐκάστη Ald. ἐκάστω A.B.C.
— μορῶν] Libri μόρων.
— πολέμαρχον] φύλαρχον B.

3. πεντηκοστίας] πεντηκοστῆρας
apud Xenophontem. Utrumque
vitiosum. Nam vera nominis for-
ma est πεντηκοιτῆρας, de qua dixi
in Thesauro vol. 6. p. 740.

— ἐνωμοτάρχας] ἐννομοτάρχας B.
Ald. ἐνομοτάρχας C.
— 15'] ια' C.

4. μυλῶνα] Epitome. Scribebatur
μύλωνα contra regulam Arcadii p.
12, 25. et Theognosti Can. p. 36, 2.
— ἐν addidi ex Epitome.

— Δείναρχος—τοῦνομα] ἔστι καὶ
τοῦνομα παρὰ Καλλισθένι καὶ παρὰ
τοῖς Ἀττικοῖς πολλάκις B.C.G.

5. κατὰ addidit Maussacus.
Idem Καλλισθένους nomen, quod
est in libris omnibus, in Δημοσθένους
mutavit absurde. Nam quum in
oratione contra Demosthenem μυ-
λωθροῦ nomen semel tantum lega-

tur p. 93, 8. Μένωνα τὸν μυλωθρὸν
ἀπεκτείνετε, non poterat Dinarchus
dici ea in oratione hoc vocabulo
usus esse πολλάκις, quod convenit
orationi contra Callisthenem, quam
totam in re frumentaria versatam
esse fragmenta docent ab Sauppio
collecta p. 333.

7. Δημοσθένης] p. 344, 13.

9. δὲ] δὲ καὶ B.C.G.

— κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ] κοινῇ
cur inscripta fuerit ex præcedenti-
bus verbis colligi potest. Simili-
ter κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ inscripta
fuit, quam citat Harpocratio s. v.
τετραρχία: quæ comparavit Muel-
ler. Fragm. Hist. vol. 2. p. 151.

11. Μυρτηνόν] p. 234, 14. ubi
Μυρτηνόν, de quo v. quæ dixi in
annotatione vol. 5. p. 318.

12. πρεσβύτερος] πρεσβύτες A.C.
Ald.

— ἐν 5' (ζω C.) codices. ἐν ὀγδόῃ
Ald.

13. Φιλιππικοῖς Bekkerus. Libri
φίλιππικῷ. Conf. s. v. ὁ κάτωθεν
νόμος.

ΜΥΡΤΙΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν “ Ἀργείους Μύρτις, Τελεδαμος, “ Μνασέας.” Θεόπομπος δ’ ἐν τῇ νά Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστὶν ἀμαρτήματα. 5

ΜΤΣΩΝ ΛΕΙΑΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία τίς ἐστὶν οὕτω λεγομένη, ἣν φησι Δήμων ἐν α’ περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγαιτόνων τε καὶ ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης 10 ἐν ἰάμβοις.

N.

ΝΑΪΣ: ἑταίρα τις Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ὅπου φησὶν ὁ κωμικός 15

ἐρᾷ δὲ Ναῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου,
γραπτέον ἦν διὰ τοῦ ν Ναῖς.

1. ΜΥΡΤΗΣ—Ἀργείους:— Μύρτης (in unam gl. hæc conjuncta ap. Suidam; disjuncta habet Phot.)—Μνασαίης (μνασέας Suidas et ab correctore Phot.)—Πασαίαν (sic etiam Suidæ codices. Πασέαν ed. Mediol. πασαία Phot. a pr. manu, πασέα a correctore) 6. ΜΥΣΩ'Ν ΛΕΙ'Α. παροιμία τίς ἐστὶν λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων (κατὰ δρόμον τῶν primo scriptum in cod. Photii correxit librarius ipse. καταδρομῶν τῶν Suidas)— ἀποδημίαν:— 13. ΝΑΪ'Σ. ἑταίρα τις ἧς μένηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης:—

1. Δημοσθένης] p. 324, 10.
3. Μνασέας] μνασίας C. Ald.
— τῇ νά] τῇ πεντηκοστῇ πρώτῃ Ald. τῇ α' A.
4. ἰδεῖν οὖν] εἰ δεῖν οὖν A. For-
tasse ἰδεῖν οὖν δεῖ scribendum.
— ἐστι post ἀμαρτήματα A.B.
6. Δημοσθένης] p. 248, 23.
— ἐν τῷ om. A.
7. ἐστιν om. A.
— Δήμων] δημῶν Ald. δημοφῶν C.
De Demone, proverbiorum inter-
prete, dixit Schneidew. Præf. ad
Paræmiogr. vol. 1. p. viii. Eodem,
ut conjicere licet, loco de prover-
bio ἔσχατος Μυσῶν Demo dixerat:
vid. schol. Eurip. Rhes. 244.
— ἐν α' B. ἐν α' C. G. ἐν πρώτῃ
Favorinus s. v. Μυσῶν λεία. ἐν μ' A.
ἐν τεσσαρακοστῇ Ald. qui numerus

justo major est.
7. περὶ om. C.
9. κατὰ] μετὰ C.
— τὴν] τὴν τοῦ A. Ald.
— ἀποδημίαν:— B.
13—17. Hæc omnia Athenæo 13.
p. 592 c. debet Harpocratio. Verba
postrema e loco Athenæi Ald. sic
interpolavit, γραπτέον ἦν διὰ τοῦ ν
ναῖς, καὶ οὐ λαῖς, ὥς καὶ Ἀθήναιος ἐπι-
σημαίνεται:—
14. Γηρυτάδῃ] Fragm. 230.
— Πλούτῳ] v. 179. ubi vide
quæ dixi in annotatione vol. 3.
p. 52.
16. οὐ Ald. οὐχὶ codices.
17. Delevi verba διὰ τὸν Φλω-
νίδην, in libris post Ναῖς addita.
Ναῖς post Φιλωνίδην habent B.C.,
om. G.

NANNION: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θάλλον τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν

ἑωθυνὸς γάρ, πρὶν τιν' αὐλιτῶν ὄρᾶν,

θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα,

εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἄλιαν ἄκραν.

5

ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιον φησι Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφότεραν εἶναι.

10

ΝΑΤΚΛΗΡΟΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Σαννυρίων Γέλῳτι καὶ Δίφιλος Ἐμπόρῳ.

1. Ὑπερείδης—γνήσιος om. 2. τῶν ἑταιρῶν] αἰγῶν ἑταιρῶν (τῶν ἑταιρῶν Phot. et Suidas, nisi quod apud Phot. hic et infra ἑταίρων)—φασὶν (φησὶν Phot. et Suidas)—Θαλὸν. (Θαλλὸν Phot. et Suidas; θαλὸν Suidæ cod. Leid.)—καταφαγεῖν. χαίρουσιν γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστιν δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης—περὶ τῶν ἑταιρῶν—προσκήνιον (duplici σ etiam Phot.)—εὐμορφότεραν (sic etiam Phot.) εἶναι:— 11. ἐν—ταρίχους om. 12. χρῆται] κέχρηται ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ (ἐπὶ τῷ Phot. et Suidas) 13. συνοικίας:—

1—10. Hæc quoque ex Athenæo 13. p. 587. excerpit Harpocratio.

2. τῷ] τῇ B.

3. Θάλλον] Libri Θαλλὸν falso accentu, quem correxit Sauppius Fragm. p. 297. egoque corrigere debebam apud Athenæum. Θάλλου nominis exempla ex inscr. ap. Boeckh. vol. 1. p. 320. 368. 370. indicavi in Thesaurο.

— ὅτι pendet ab verbo δηλοῖ intellecto, p. 46, 10. 223, 8.

4. Σοφοκλῆς] Fragm. 445.

— Ποιμέσιν Maussacus ex Athenæo. πύλεσιν A.C. Ald. πύλαισιν B.

5. αὐλιτῶν Bekkerus. Legebatur αὐλητῶν, ut apud Athenæum.

6. χιμαίραις Bekkerus. Libri χιλίαις, nisi quod χιλία A. χιμαίρα apud Athenæum.

— νεοσπάδα Casaubonus. Libri νεόπαδα. Athenæi codex νεὸς παῖδα.

7. παρ' ἄλιαν C. et Athenæus. Ceteri παραλίαν.

— ἄκραν om. Ald.

8. ἔστι] ἔτι B.

— καὶ om. B.C.

9. τῶν om. B.C.

— Προσκήνιον Ald. προσκίνιον A. προσκύνιον B.C.

— ἐπονομάζεσθαι] ὀνομάζεσθαι B.C.

11. Ὑπερείδης] Ad locum Hyperidis respicit Lex. rhet. Cantabr. s. v. ναύκληρος p. 673, 20.

12. μεμισθωμένον] μισθωμένον C.

13. οἰκίας ἢ συνοικίας] οἰκίαν ἢ συνοικίαν Sauppius Fragm. p. 282. In numero plurali consentit Lex. rhet. Cantabr.

— ὁ om. B.

14. Ἐμπόρῳ Maussacus. ἐν πόρῳ A.C. ἐν πόρῳ B. Ald.

— Σαννυρίων Maussacus. Libri σαννυρίων.

www.libtool.com.cn

ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμωκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ΝΑΥΚΡΑΤΙΚΑ, ἢ ἢ ἀπὸ Ναυκρατικῶν πλοίου ἢ Ναυκρατικῶν ἐμπλεόντων· ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ἢ ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς 5 καὶ ἐν τῇ ἐ' Ἡρόδοτος δηλοῖ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ “κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς “πρότερον ναυκράροις.” [δῆμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησαν.]

ΝΑΥΤΟΔΙΚΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἀρχὴ τις ἦν Ἀθηναίων οἱ ναυτοδίκαι· Κρατερὸς γοῦν ἐν τῷ 10 δ' τῶν Ψηφισμάτων φησὶν “ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον γεγονὼς “φρατρίῳ, διώκειν εἶναι τῷ βουλευμένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ,

1. ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ] ναυκαρία D. ναυκαρία Phot. et Suidas. 2. ἐν] ἐπὶ D. ΝΑΥΚΡΑΤΙΚΑ] (sic etiam Phot. et Suidæ codex unus, ceteri ναυκρατικά), ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατικῶν πλοίου ἢ ναυκρατικῶν (sic etiam Phot.; ναυκρατικῶν et ναυκρατικῶν Suidas)—ἡ γὰρ Ναύκρατις (ναυκράτης T. Ναυκρατὶς Phot.) 4. εἴη ἂν τὰ τῶν] ἢ ἂν τὰ τῶν (ἢ ἀντ' αὐτῶν Phot.) 5. ὡς καὶ (καὶ om. Suidas) Ἡρόδοτος ἐν ἐ' ιστορίῳν δηλοῖ:— 9. Λυσίας—ὁ λόγος om. 10. Κρατερὸς] καρτερὸς D. 12. φρατρίῳ, διώκειν δεῖ (τῷ add. Phot. et Suidas) βουλευμένῳ Ἀθηναίων (ἀθηναίων libri plures Suidæ)

1. ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ] ναυκρατικά C.
— Δημοσθένης] p. 703, 15.
— δὲ addidi ex Epitome.
2. ἐν N. et Epitome. Ceteri ἐπὶ.
— ΝΑΥΚΡΑΤΙΚΑ] Suidas. ναυκρατικὰ A. Ald. ναυκρατικά B.C.D.G.
— Ναυκρατικῶν Suidas. ναυκρατικῶν A.N. ναυκρατικῶν B.C.D. Ald.
3. Ναυκρατικῶν Suidas. ναυκρατικῶν A.N. Ald. ναυκρατικῶν B.
— Ναύκρατις] ναυκράτης Ald.
6. καὶ om. B.
— τῇ ἐ'] τῇ ιε' vel τῇ ιη' A.B.C.
τῇ πεντεκαδεκάτῃ Ald. Est 5, 71.
— Ἀριστοτέλης—φησὶ om. B.C.
8. πρότερον] προτέροις C.
9. Verba in libris sic scripta, δημῖους (δημαῖους A.) ἀντὶ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν, delenda esse vidit Bekkerus, nisi quis cum Dobræo dῆμους ἀντὶ ναυκραριῶν ποιήσαντες corrigi velit: quale quid Aristoteles haud dubie non hoc loco, sed in præcedentibus dixerat. Itaque ser-

vato ἐποίησαν satis habui δῆμους et ναυκραριῶν corrigere. Verba ipsa si sunt Aristotelis, ante κατέστησαν collocanda esse liquet, sed ita ut alia nonnulla inter ἐποίησαν et κατέστησαν intercessisse putentur. Nam si conjuncta hæc fuissent, καὶ κατέστησαν potius exspectes quam κατέστησαν δὲ—.

10. ἦν om. B.
— Κρατερὸς] καρτερὸς A.
— τῷ om. B.C.
11. δ'] δῃ C. τετάρτῳ Ald.
12. φρατρίῳ] Hanc formam verbi annotavit Steph. Byz. s. v. φρατρία. φρατρίῳ Ald.
— εἶναι om. A. Ald.
— οἷς δίκαι εἰσὶ] Dicitur quidem ejusmodi in legibus γραφέσθω Ἀθηναίων ὁ βουλευόμενος οἷς ἔξεστι, cujus loco fortasse dici potest οἷς δίκαιον ἐστὶ, sed non οἷς δίκαι εἰσὶν. Exciderunt verba aliquot hunc fere in modum, διώκειν εἶναι Ἀθηναίων τῷ

“ λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέα πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.” Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν “ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἑξαίφνης υ υ —.”

ΝΕΑΛΗΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς οὕτως ἐλέγετο κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

ΝΕΒΡΙΩΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὥς 5 τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ νεβροῦς διασπᾶν κατὰ τινα ἄρρητον λόγον. ἔστι δὲ ὁ νεβρισμὸς καὶ παρὰ Ἀριγνώτῃ ἐν τῷ περὶ τῶν τελετῶν.

ΝΕΗΛΑΤΑ : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ’ ἔλλειψιν ἀντὶ 10 τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερά τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν.

ΝΕΜΕΑΣ ΧΑΡΑΔΡΑ : Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας. οὕτω τόπος 15

1. Ἀριστοφάνης—ἑξαίφνης om. 3. Δ.—Ἀριστογείτονος om. Totam gl. om. Phot. et Suidas substitutis aliis. 4. οὕτως] καὶ οὕτως 5. ἐν τῷ om. 6. ἐνεμμένου (ἐνιμένου T.), εἰ (ἢ Phot.) καὶ διαζωννύντος νεβρίσιν ἐπὶ τὸ νεβροῦς (τῷ νεβροῦς Phot. et Suidas, nisi quod codex Photii non τῷ, sed solum τ habet) διασπᾶν—λόγον:— 10. Hanc gl. habet Phot., om. Suidas, substituta simili, quæ ei communis est cum Photio. 11. ἀληλεσμένα] ἐληλισμένα T. ἀληλισμένα Phot. et superscripto ε D. 12. τε] δὲ 15. ΝΕΜΕΑΣ (νεμέα aliquot libri Suidæ) X. τόπος τις οὕτως

βουλομένῳ οἷς ἔξεστιν, ἐν τοῖς ναυτοδίκασι· οἷς δὲ δίκαι εἰσὶ πρὸς τοὺς ξένους (ἐμπόρους), λαγχάνειν τῇ ἔνῃ καὶ νέα πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. MEIER. de bonis damn. p. 95. Post Meierum de hoc psephismate dixerunt Schœmann. de lite Att. p. 83. et Meinek. ad Steph. Byz. p. 717. Plebiscitum a Cratere exscriptum ad alterum tantum nautodicarum munus, de peregrinitate iudicandi, pertinuisse videtur Sauppio Fragm. p. 174.

1. τῇ] ἐν τῇ B.C.
2. Ἀριστοφάνης] Fragm. 16.
— βάψας] βλάψας B.C.
— ξένον Dobræus. ξένην libri.
3. Indicavi lacunam. ἀποφῆναι addidit Dobræus, σ’ ἐπιδείξαι pro-

babilius Sauppis Fragm. p. 174.

3. Δημοσθένης] p. 788, 22.
5. Δημοσθένης] p. 313, 16.
6. διαζωννύντος] διαζωννύων C.
7. οἱ δὲ additum ex N.
— διασπᾶν N. et Epitome. Legebatur ἐκδιασπᾶν, verbum nusquam alibi inventum.
8. τῶν om. B.C.
10. Δημοσθένης] p. 314, 1.
11. τὰ om. B.C. ἀντὶ τοῦ et τὰ om. D.
— δῆ] δὴ καὶ B
— ἐπεμβάλλοντες] ἐπεμβάλοντες A. D. Ald.

12. ΝΕΜΕΑΣ] Scribatur Νεμέας. Correxī ex Æschine p. 50, 36. qui Νεμεάδα Χαράδραν dixit.
15. πρεσβείας] παραπρεσβείας C. Ald.

τις ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ· “πλησίον τῆς Νεμεάδος Χαράδρας”
 “Εφορος ἐν κγ’.

ΝΕΜΕΑΣ αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. ὁ δὲ Πολέμων ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ’ ὃ ἀπείρητο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος 5 τίθεσθαι δούλην ἢ ἀπελευθέραν ἢ πόρνην ἢ αὐλητρίδι· ἄξιον οὖν ἀπορῆσαι πῶς οὕτως ὠνομάζετο ἡ αὐλητρίς.

ΝΕΜΕΣΕΙΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἐορτή τις ἦν Νεμέσεως, καθ’ ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. 10

ΝΕΩΝ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας Θεόπομπος ἐν β’ Φιλιππικῶν ἱστορεῖ.

ΝΕΩΡΙΑ καὶ ΝΕΩΣΟΙΚΟΙ : μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὥς ὑποσημαίνουνσι Λυκοῦργός τε ἐν ἀπολογισμῷ ὧν πεπολίτευται καὶ 15 Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ΝΕΩΣΙ : Δημοσθένης κατ’ Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδρoτιῶν δ’ ἐν ζ’ Ἀττίδος Νεῶνας.

1. πλησίον—κγ’ om. 3. ΝΕΜΕΑΣ] Novæ gl. initium, quam ante præcedentem ponit Suidas. ἐν τῷ—γνήσιος om. Phot. 4. γνήσιος :—
 8. ΝΕΜΕΣΙΑ 12. φιλίας φησὶν :— 15. Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης :—
 17. ΝΕΩΣΙ] νεώσι E.T. νεώσει Phot. 18. Νεῶνα] νεῶνα E.T. Νέωνα Phot. 19. Νεῶνας] νεῶνας E.T.

1. Νεμεάδος Sauppis Fragm. p. 297. Legebatur Νεμέας. De his dixit Boeckh. Œc. vol. 3. p. 64.

3. ΝΕΜΕΑΣ—] Hæc vulgo cum præcedentibus conjuncta. Novam gl. recte incipit Epitome. Debet autem hæc Harpocratio Athenæo 13. p. 587.

8. ΝΕΜΕΣΕΙΑ] νεμέσια B. νεμέσια C.

— Δημοσθένης] p. 1031, 13.
 11. ΝΕΩΝ ex Epitome pro Νεών. Recto accentu apud Demosth. p. 324, 13.

12. τούτου] τούτον A. Ald., om. C.

— β’] βω C. δευτέρα Ald.

13. ΝΕΩΡΙΑ καὶ ΝΕΩΣΟΙΚΟΙ]

13. ὁ om. B.

15. τε om. B.C.

16. Ἀνδοκίδης] p. 24, 21.

— τῆς om. A.

17. ΝΕΩΣΙ] νεῶσι A.C.G. νεῶη Ald. Apud Demosth. p. 387, 9. Νεώσι.

— Δ. κατ’ Αἰσχίνου om. B.C., sed B. Δ. ἐν τῷ κατ’ αἰσχίνου habet infra post Νεῶνας.

— ἐστὶν] δὲ C.

— Φωκίδι] τρωάδι B.

18. ἐν ἡ] c. 32, 33. ubi Νέωνα.

www.libtool.com.cn
 ΝΙΚΑΙΑ: Δισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

ΝΙΚΑΝΩΡ: Ὑπεριδῆς ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. τρεῖς γεγόνασι Νικάνωρες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος υἱὸς, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, οὗ μνημονεύει ἂν νῦν ὁ ρήτωρ. 5

ΝΙΚΗ ἈΘΗΝΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς Ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ρόαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν ᾧ περὶ ἀκροπόλεως.

ΝΟΘΕΙΑ: τὰ τοῖς νόμοις ἐκ τῶν πατρῶων διδόμενα οὕτω καλεῖται, 10 ἣν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιφάνη ξενίας, εἰ γνήσιος, Ἰσαῖος πρὸς Λυσίβιον περὶ ἐπικλήρου. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι

τί δ' ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶν τὰ χρήματα
 τὰ νοθεῖ ἀποθήσκων; ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ.

15

τίνων δ' οὐκ ἔξῃν τοῖς νόμοις μετέχειν δεδήλωκεν Ὑπεριδῆς ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β'. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν ὡς εἰς τὸ Κυνόσαργες ἐτέλουν.

ΝΟΜΟΦΛΑΚΕΣ: ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν Δείναρχος καθ' Ἱμεραίου καὶ ἐν τῷ κατὰ 20

1. περὶ τῆς πρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας (περὶ τῆς παραπρεσβείας Phot. et Suidas) 3. Ὑ.—Δημοσθένους om. 4. υἱὸς post Παρμενίωνος om. 5. οὗ καὶ Ὑπεριδῆς μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους:— 8. κράνος] κράτος (κράνος Suidas) 10. ΝΟΘΕΙΑ (νοθεία Suidas. νόθια Phot.)—οὕτως (οὕτω Suidas) 11. χιλίων (χιλιῶν D.) δραχμῶν. οὕτως (οὕτω Phot. et Suidas) Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπεριδῆς καὶ Δ. ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους:— 20. θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς—χρησθαι:—

1. Δισχίνης] p. 45, 33.
 — πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
 5. μνημονεύει ἂν νῦν] —νεύει νῦν C.
 6. δὲ additum ex Epitome.
 7. ρόαν] ροᾶν Ald. ροῖαν C.
 8. κράνος ex Suida. Libri κράτος.
 — ἐτιμᾶτο παρὰ N. ἐτιμᾶτο, ὅτι δὲ ἐτιμᾶτο παρ' ceteri.
 — παρ'] παρὰ τοῖς N.
 9. ἐν α'] ἐν τῇ πρώτῃ Ald. ἐν πρώτῃ Epitome. περὶ om. A.B.C.
 11. Καλλιφάνη] καλλιφάνους B.C. καλλιφάνην P.Q.
 12. γνήσιος:— C.

— Ἰσαῖος additum ex Epitome. Lacuna est in A.B.P.Q. Ald.
 13. Ὀρνισι] v. 1655.
 16. Delevi τε in libris post Ὑπεριδῆς lectum. Eo servato lacunam post Ἀρισταγόρας β' indicavit Saupprius p. 192.
 17. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου P.Q. Ald.
 — Δημοσθένης] p. 691, 19.
 18. εἰς Saupprius p. 192. καὶ libri. καὶ εἰς Valesius.
 20. Ἱμεραίου Maussacus. ἡμεραίου libri, nisi quod ἡμερέου B.

Πυθέου. *Φιλόχορος* δὲ ἐν τῷ ζ' ἄλλα τέ τινα διεξῆλθε περὶ αὐτῶν καὶ ὅτι οὗτοι τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

ΝΌΤΙΟΝ : Λυσίας κατὰ Μαντίου. ὅτι δὲ ἐστὶ χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' φησίν.

ΝΥΜΦΑΙΟΝ : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντός φησι “ Νύμ-5
“ φαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ.” Κρατερὸς δὲ ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων
φησὶν ὅτι Ἀθηναίοις τὸ Νύμφαιον ἐτέλει τάλαντον.

Ξ.

ΞΕΝΙΖΕΙΝ : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει πολλάκις.
ἐνιοι μὲν οἷον ξένη διαλέκτῳ χρῆσθαι, τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν 10
τῇ ξένη διατρίβειν.

ΞΕΝΙΚὸΝ ἔΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων, παρέλαβε δ'
αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ὧς χρησάμενοι τὴν Λακεδαι-
μονίων μόραν κατέκοψαν στρατηγούντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ 15
Καλλίου, καθά φησιν Ἀνδρότιων τε καὶ Φιλόχορος.

ΞΕΝΙΤΕΤΟΜΕΝΟΤΕ : ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας, ξένοι δὲ οἱ μισθο-
φόροι· Ἰσοκράτης Φιλίππῳ καὶ τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν.
Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ

ἐγὼ ξεντευόμενος ἐστρατευόμεν.

20

3. Λυσίας—δὲ ἐστὶ om. 4. πόλεως :— 5. ΝΥΜΦΑΙΟΝ (Νυμφαῖον
Phot. hic et mox). ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νύμφαιον καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν θ'
τῶν ψ. ὅτι Ἀθηναίοις ἐ. τάλαντον :— 9. ΞΕΝΙΖΕΙΝ. οἱ μὲν ξ. δ. χρῆσθαι,
οἱ δὲ ἐν τῇ ξένη διατρίβειν :— 12. ἐν φιλιππικοῖς D. 13. Πλούτῳ om.
πρῶτον] ἃ E.T. πρῶτος Suidas (πρῶτον Photius) 14. ὧς χρησάμενος—
μοῖραν—κατέκοψεν (χρησάμενοι et κατέκοψαν Suidas) 15. καὶ Καλλι-
κλέους :— 17. ξένοι—ἐπιστολῶν om.

1. δὲ additum ex C.N.
2. ὅτι om. B.C.
— οὗτοι] οὗτοι μὲν P.Q.
— χρῆσθαι C.N. et Epitome.
χρῆσθαι δῆλον A.B.P.Q. Ald.
3. δὲ additum ex B.C.
4—7. Θεόπομπος—τάλαντον om.
P.
4. ιε'] ιε' πέμπτη A. πεντεκαίδε-
κάτη Ald.
5. Αἰσχίνης] p. 78, 15. De
Nymphæo dixit Boeckh. Œc. vol.
2. p. 658.
6. τὸ ex Æschine restitutum

pro τε (δὲ C.).
6. τῷ om. C.
— θ'] θ^ω C. ἐννάτη Ald.
7. τάλαντον] τὸ τάλαντον A.
9. Δημοσθένης] p. 1304, 6. 111.
10. τάχα Valesius. Libri τᾶλλα.
12. Δημοσθένης] p. 46, 25.
13. Πλούτῳ] v. 173.
15. μόραν Bekkerus, μοῖραν libri.
16. τε om. C.
18. Φιλίππῳ (libri φιλιππικῷ,
quod correxit Bekkerus)] p. 107 a.
— ἐπιστολῶν] p. 410 c.
19. Ἀντιφάνης] δ' addit C.

www.libtool.com.cn
 ΞΗΡΑΛΟΙΦΕΙΝ : Αίσχινος κατὰ Τιμάρχου. Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι, ὡς Δίδυμος ἐν κῇ Τραγικῇς λέξεως καὶ Νικάνδρος ἐν ἡ' Ἀττικῇς διαλέκτου, προστιθεὶς ὅτι μήποτε καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτριβεῖσθαι οὕτως ἐλέγετο. Σοφοκλῆς Πηλεῖ

5

καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν.

ΞΥΠΕΤΑΙΟΝΕΣ : Ὑπερείδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπέτη, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων, ὡς Διόδωρος.

ΞΥΣΤΙΣ : Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νικόδημον καὶ Κριτόβουλον. γυναικεῖόν τι ἐνδυμὰ ἐστίν ἢ ξυστὶς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἱο ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ

τὸν ποικιλ' ὥσπερ ξυστίδ' ἡμφιεσμένον.

2. ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ (μήποτε et reliqua om. Suidæ codex A. 4. ξηροτριβεσθαι οὕτως ἐλέγετο :— 7. ΞΥΠΕΤΑΙΩ'ΝΕΣ (Ξυπεταίωvες Phot. Ξυπεταίωνες Suidas). δῆμος τῆς Κεκροπίδος (φυλῆς add. Phot.) Ξυπέται (Ξυπεταίῃ Phot. Ξυπεταίῃ Suidas), ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων (Ξυπαίταιων D. Ξυπεταίων Phot. et Suidas) :— 9. Α.—Κριτόβουλον om. Totam gl. omisit Suidas substitutis aliis. Utrisque habet Photius. 10. ἢ ξυστὶς om. 11. Εὐπλοία. ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν

1—6. De his P. nihil habet præter verba ξηραλοιφεῖν ἐλέγετο τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι.

1. Αἰσχίνης] p. 19, 25.

— ἔλεγον τὸ Epitome. Libri ἐλέγετο.

3. ὅτι om. C.N.

4. ξηροτριβεῖσθαι] ξηροτριβεσθαι libri. Rectam verbi formam, qua utitur Hesychius, restituit Lobeck. ad Phryn. p. 572.

5. Σοφοκλῆς] Fragm. 437.

7. ΞΥΠΕΤΑΙΩ'ΝΕΣ] Ξυπεταίων C. Ξυπετάλων B. Ξυπετέωνες Q. In Epitome Ξυπεταίωvες. In inscriptionibus ΞΥΠΕΤΑΙΩΝ cum genitivo ΞΥΠΕΤΑΙΩΝΟΣ reperitur. Ξυπετέων ut Μακεδών ponit Steph. Byz. Dixit de his formis L. Dindorfius in Thesauro vol. 5. p. 1689. et Meier. apud Rossium de demis p. 128.

— Ὑπερείδης κατ' Α. et mox ἀφ' ἧς—Διόδωρος om. P.

8. Ξυπέτῃ] Dubitatur utrum sic, an Ξυπετή, an Ξυπετῇ contractum e Ξυπετέα scribi oporteat : v. L. Dindorfium l. c.

— ἀφ' ἧς] V. quæ s. v. Λουσιεύς diximus.

— Ξυπεταίων] Ξυπετάλων B.

9. ΞΥΣΤΙ'Σ] Veteres Atticos ξύστις pronunciassent παροξύτωνως annotarunt grammatici, de quo dictum in Thesauro s. h. v.

— Νικόδημον] δημόνικον C.

10. ἔστι ante τι C.

11. Antiphanis verba om. B.P. Post Εὐπλοία est lacuna in Q.

12. τὸν ποικιλ' ὥσπερ ξυστίδ' Legebatur ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλον. Correxerit Sauppium Fragm. p. 201. τὸ ποικίλον ἡμφιεσμένον A. Q. τῷ (cum asterisco ante τῷ) ποικίλον ἡμφιεσμένῳ Ald. τὸ ποικίλως ὑφασμένον B.C. Alia tentavit Dobræus Advers. vol. 1. p. 588.

ἔστι μὲν καὶ τραγικὸν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς, ἔστι δὲ καὶ ἵππικόν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ο.

ἽΟΒΟΛΟΣΤΑΤΟΙ : ἀντὶ τοῦ δανείζοι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, 5 εἰ γνήσιος. ἐν δὲ τῷ πρὸς Λακράτην διασαφῶν φησὶν “οὐδ’ ἂν εἰ πολὺ ἐλάττωνα τόκον λογίσαιτό τις ἢ ὅσον οὗτοι οἱ ὀβολοστατοῦντες “τοὺς ἄλλους πράττονται.” ὀβολοστάτας δ’ ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς παρὰ τε Ὑπερείδῃ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου καὶ πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

10

ἽΟΔΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Ἀριστοκράτους φησὶν “ἡ ἐν ὁδῷ “καθελών” ἀντὶ τοῦ ἐν λόγῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ εἶναι καὶ τὸ Ὀμηρικόν φασιν “ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι.” εἰ δὲ ψιλωθείῃ ἢ προτέρα, σημαίνει τὸν βαθμὸν, ὡς παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

15

ἽΟΘΝΕΙΟΣ : Ἵσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους ἀντὶ τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτῳ ἐν Ἀνόμων.

2. ἐν Νεφέλαις] ἐν φίλαις (ἐν φυλαῖς Phot., φ in litura.) 5. ὈΒΟΛΟΣΤΑΤΟΙ] Sic etiam apud Phot.; ὀβολοστατεῖ Suidas. δανείζοι] δανείζει Suidas. ἐν τῷ—φησὶν om. 6. εἰ πολὺ] οἱ πολλοὶ οὗτοι ὀβολοστατοῦντες Phot. et Suidas. οὗτοι οἱ βολοστατοῦντες (sic) E.T.D. 8. πράττονται. ἔλεγον δὲ τοὺς (τοὺς recte om. Phot. et Suidas) ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία :— 11. φησὶν om. 12. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν, ἡ ὁδὸν 13. ἡ προτέρα συλλαβὴ—βαθμόν :— 16. ὈΘΝΕΙΟΣ. ὁ ἀλλότριος, ὡς Ἵσαῖος καὶ Πλάτων :— Totam gl. om. Suidas. Verba Ἵσαῖος καὶ Πλάτων Photius alii glossæ adjunxit, quæ ei communis est cum Suida.

1. μὲν] δὲ C., om. P.
2. οὕτω καλούμενον et mox ἔστι δὲ om. P.
- Νεφέλαις (v. 71.) Valesius. ἐν φίλαις A.P.Q. Ald. ἐν φυλαῖς B.C. ἐν φίλαις Epitome.
5. ὈΒΟΛΟΣΤΑΤΟΙ—δανείζοι ex Epitome pro ὀβολοστατεῖ—δανείζει.
- κατὰ om. B.C. Verba ἐν τῷ—διασαφῶν φησιν om. P.
- Νικίδου] νικίου C.
6. Λακράτην] κράτην Q.
7. οἱ om. A.P.Q. Ald., habent B.C.
8. δ. δ’] καὶ ὁ. P.

9. ὡς παρὰ—κωμῳδία om. P.
11. Locum Demosthenis (p. 637.) attigit Harpocrates supra s.v. ἡ ἐν ὁδῷ καθελών et s.v. καθελών.
13. Ὀμηρικόν] Iliad. 1, 151. Verba Homeri om. C.
- εἰ δὲ ψιλωθείῃ] De hoc non cogitandum.
- ἡ προτέρα om. P.
14. εἰ γνήσιος ὁ λόγος om. P.
16. κατὰ Στρατοκλέους] κατ’ ἀριστοκράτους P.
17. ἐν (τῷ add. B.C.) α’] p. 629 e.
- Νόμων] τῶν νόμων B.

ΟΙΗΘΕΝ: Ἰσαίος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου. δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἷη, ὡς Διοδωρος· Οἷηθεν δὲ ἀπὸ τόπου ἐπίρρημα. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ γ' τὴν Οἷην Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα ἱστορεῖ.

ΟΙΚΕΩΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου ὥσπερ ἐξηγούμενος τοῦνομα φησὶ “τὸ δὲ οἰκέως θεράποντος.” 5

ΟΙΚΗΜΑ: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Δείναρχος ἐν Τυρρηνικῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίππου, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνείου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

ΟΙΚΙΣΚΟΙ: ἀντὶ τοῦ μικρῷ τιμῇ οἴκῳ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθο- 10 τροφεῖον οἰκίσκον Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. ἐκ τούτων δ' εἴκει πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι.

ΟΙΝΗΪΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίους.

1. ΟΙΉΘΕΝ (Οἷηθεν Phot.). δῆμος Πανδιονίδος (πανδιώνιδος T.) ἡ Οἷη. καὶ τὸ Οἷηθεν (οἷηθέν T. Οἷηθεν Suidas) τοπικὸν ἐπίρρημα 2. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἷην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαρῶπου (χαροποῦ D. et Phot. Suidae codices partim sic, partim Χαρόπου) δὲ γυναῖκα οἰκέως:— Post quod οἰκέως Epitome pergit ad οἰκήμα. Plane eodem modo haec scripta repperunt Photius et Suidas, qui quum viderent οἰκέως alius glossae initium esse, solum illud lemma οἰκέως Lexicis suis inseruerunt, Photius post gl. οἰκογενές p. 319, 6. ante οἰκήμα, Suidas inter glossas οἰκαδε et οἰκέται, ubi interpolator aliquis defectum supplere studuit additis post οἰκέως verbis ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκείας, ἡγουν οἰκέτης, quibus caret liber Parisinus optimus. 6. ἐν Τυρρηνικῷ—Ποσειδίππου om. 7. Αἰσχίνης:— 9. τινὲ οἴκῳ. Δ. ἐν τῷ περὶ (ὑπὲρ libri Suidae deteriores) 12. ὀρνίθων τροφείου (ὀρνιθοτροφεῖον Suidas) οἰκίσκον:— 13. ΟΙΝΗΪΣ (οἰνίης Phot. et Suidae codices). μία τῶν

1. Ἰσαίος—Ἐλπαγόρου om. P. et mox verba Οἷηθεν—ἱστορεῖ.

2. Οἷη] De hoc pago dixit Sauppis in comment. de demis urbanis p. 8.

—ἀπὸ τόπου] ἐν τόπῳ A.P. Ald.

4. ΟΙΚΕΩΣ] οἰκέας B.C.

—Λυσίας] p. 117, 41.

—Θεομνήστου] θεοπόμμου B.C.

—ὥσπερ (ὥσπερ om. C.) ἐξηγούμενος] Legebatur ἐξηγούμενος ὥσπερ. 5. τοῦνομα P. Scribebatur τὸ ὄνομα.

—τὸ δὲ] τὸδε A.

—οἰκέως] οἰκέος B.C.

6. Δείναρχος om. Q.

6. Τυρρηνικῷ Valesius pro τυραννικῷ.

7. Ποσειδίππου] ποσιδίππου B.C. Ald.

—Αἰσχίνης] p. 11, 3.

—ἐν τῷ om. P.

9. οἴκῳ] οἰκήματι B.C.G.

—Δημοσθένης] p. 258, 21.

—ἐν τῷ om. A.B.

11. Ἀριστοφάνης] Fragm. 385. Ἀριστοφάνης—ἐξηγεῖσθαι om. P.

12. καὶ om. C.

13. δέκα om. B.C.

14. φυλῶν] φυλακῶν C.

—Ἀθηναίους Epitome. Libri ἀθηναίους ἦν.

ΟΙΝΟΗ καὶ ΟΙΝΑΪΟΣ: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα
 “καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνῇ ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγонуῖα.” Οἰνῇ
 δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος πρὸς Ἐλευθέrais, ὃ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς
 Μαραθῶνι· ἀφ’ ἐκατέρου δὲ τῶν δῆμων ὁ δημότης Οἰναῖος καλεῖται.
 μνημονεύει δ’ ἂν νῦν ὁ ρήτωρ τοῦ πρὸς Ἐλευθέrais, οὗ καὶ Θουκυ-5
 δίδης ἐν τῇ β’.

Οἶον: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς ποιήσεως. δῆμοι εἰσιν ἐν τῇ Ἀτ-
 τικῇ διττοὶ οὐδετέρως λεγόμενοι, καλοῦνται δὲ Οἶον. κεκληῖσθαι δὲ
 φησιν οὕτω Φιλόχορος ἐν τῇ γ’ διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν,
 ἀλλὰ μεμονωσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ 10
 μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν τῆς
 Ἱπποθωντίδος, ὡς Διοδώρος. οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ
 Οἶου. ἄλλοι δ’ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἶηθεν, ὡς προεῖρηται.

Οἶος εἰ καὶ οἶός τε εἰ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τέ σημαίνει τὸ
 βούλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τέ τὸ δύνασαι. ἀμφοτέροις 15
 ἐχρήσατο Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσισθέου, εἰ γνήσιος.

1. ΟἶΝΟΗ καὶ ΟἶΝΕΨ (οἱ νέως T.). δῆμος τῆς Ἱπποθοοντίδος καὶ ἕτερος
 τῆς Αἰαντίδος. λέγεται δὲ ὁ μὲν τῆς Ἱπποθοοντίδος πρὸς Ἐλευσίνας (sic), ὃ δὲ
 τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. (δῆμος τῆς Ἱπποθοοντίδος πρὸς Ἐλευσίνας, ὃ δὲ
 τῆς Αἰαντίδος—Μαραθῶνα Phot. et Suidas, nisi quod Suidas Ἐλευθέrais
 pro Ἐλευσίνας et Ἱπποθοωντίδος). ἀφ’ ἐκατέρων δὲ τῶν δῆμων ὁ δημότης
 Οἰνέως:— 7. Ἰσαῖος—ποιήσεως om. 8. λεγόμενοι. καλεῖσθαι δὲ
 φασιν (αὐτοὺς add. Phot. et Suidas) οὕτω διὰ τὸ 12. Ἱπποθοωντίδος (Ἱπ-
 ποθοοντίδος Phot.), οἱ δὲ δημόται 15. προεῖρησαι (sic etiam Phot. προή-
 ρησαι Suidas)—ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο:—

1. ΟἶΝΟΗ Epitome. οἰναῖη A.
 οἰναῖη B.C. οἰνέη Ald.

— ΟἶΝΑΓΟΣ] οἰνέος A. quod al-
 ludit ad Epitomes scripturam Οἰ-
 νέως. Recta forma Οἰναῖος est, de
 qua constat ex inscriptionibus: v.
 Ross. de demis p. 129.

2. καὶ om. B.

— ἔφασαν] Loquitur orator de
 iis qui primum nuncium pugnæ
 Chæronensis Athenas attulerant,
 ut conjicit Sauppis Fraggm. p.
 282.

— ἐν Οἰνῇ] ἐν οἰνέη A. Ald. ἐν
 οἰναῖη B.C.

3. Ἱπποθωντίδος Sauppis. Scri-
 bebatur Ἱπποθοωντίδος hic et infra.

— δὲ om. B.C.

6. ἐν τῇ (τῇ om. C.) β’] c. 18.

7. ΟἶΟΝ] οἶον A.B. Ald. hic et
 infra.

— τῆς om. C.

8. καλοῦνται δὲ delet Valesius.

— δὲ post κεκληῖσθαι addidi ex
 N., qui κεκληῖσθαι δὲ οὕτω φησιν ὁ
 φιλόχορος.

9. τῇ (τῇ om. B.C.) γ’ Muelle-
 rus Fraggm. Hist. vol. 1. p. 396.
 Libri τῇ ιγ’ (ιγ’ C. τρισκαυδεκάτη
 Ald.) Philochorum libro tertio de
 demorum originibus exposuisse alii
 Harpocratonis loci docent.

— μηδαμῶς] οὐδαμῶς B.

— οἰκητὸν Epitome. οἰκιστὸν B.

C.G. εὐοίκητον A.Q. Ald.

10. δὲ om. B.C.

15. βούλει] βούλεσθαι B.C.G.

— προήρησαι Ald. προεῖρηται

ΟΙΣΤΜΗ: Αντιφών ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν δ'.

Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἶρηκεν, ὥσπερ οὐδὲ Κρατερός ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. 5

Ὁ ΚΑΤΩΘΕΝ ΝΟΜΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Δίδυμος "ἦτοι" φησὶ "τὴν ἡλιαίαν λέγει ὁ ῥήτωρ διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν ταῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι 10 "γάρ" φησὶ "βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. ἢ ἐπεὶ" φησὶ "τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν "Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικοῖς." 15

1. ΟἴΣΥΜΗ. πόλις τῆς Θράκης:— 1. 2. om. D. 3.—5. om. Suidas, post glossam proximam habet Epitome usque ad verbum εἶρηκεν, in quo etiam Photius desinit. 3. Πλαταιέας] πλατείας T. 6. Ἀριστοκράτους. ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ 9. τὸν ἀπὸ] ἢ ἀπὸ 10. ἀρχομένων νόμων Phot. 15. Φιλιππικοῖς D. Φιλιππικῶ ceteri.

(corruptum ex προεῖρησαι, quod est in Epitome) A.N. προαυρεῖσθαι B. C.G.

P. 219, 15. δύνασαι Ald. et Epitome. δύνασθαι A.B.C.N.

16. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

P. 220, 1, Λαισποδίου] λαισπουδίου C. et, ut opinor, B. λαισπουδίου A. Ald.

2. δ'] τρίτῃ Ald.

3. Δημοσθένης] p. 1377, 8.

— Πλαταιέας] πλαταιαῖς A.C. πλατεαῖς B. Ald. πλατεέας N. Plataënsibus Athenienses post pugnam Marathoniam leviores tantum honores, velut coronam auream, proedriam et quæ sunt similia, decrevisse conjicit Meinek. ad Steph. Byz. p. 716. Ampliora fuerunt quæ undecim annis post propter fortitudinem in prælio Plataënsi præstitam in eos collata esse præmia constat. 6. Δημοσθένης] p. 629, 16.

9. τὸν ἀπὸ Valesius. ἢ τὸν ἀπὸ libri.

10. ὁ om. B.

12. ἐπεὶ] ἐπειδὴ N.

13. τοὺς ἄξονας—Ἐφιάλτης] Cum his pugnare videtur quod Pollux 8, 128. tradidit, οἱ τε κύρβεις καὶ οἱ ἄξονες ἐν ἀκροπόλει πάλαι, αὐθις δ' ἵνα πᾶσιν ἐξῇν ἐντυγχάνειν εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ τὴν ἀγορὰν μετεκομίσθησαν. Quæ Meiero in Comment. de Vita Lycurgi p. xevii. sic videntur conciliari posse ut aut leges alias in curiam alias in prytaneum, aut omnes ab Ephialta quidem in curiam, postea vero in prytaneum delatas esse dicas, aut quod prytaneum ab curia non longe abfuerit, perinde dici statuas in prytaneum atque in curiam deferri.

— ἐκ additum ex Epitome.

15. Φιλιππικοῖς ex Epitome pro Φιλιππικῶ. Idem librorum vitium notavimus s. v. Μύρτανον.

“ΟΤΙ εξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶν οὕτως “ἡμῖν δὲ τὸ τῆς “χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκού-
“σεται.” ἦτοι οὖν γραφικὸν ἀμάρτημά ἐστιν, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλεις εἰς τὸν πρὸς 5
βασίλέα πόλεμον. ὅτι γὰρ ἑξακισχίλια τάλαντα ἦν τὸ τίμημα τῆς
Ἀττικῆς καὶ λυθέντος ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ λόγου φησὶν, λογισμὸν
αὐτῶν διδοὺς ποικίλως, καὶ Φιλόχορος ἐν ἰ’ Ἀτθίδος.

ὈΛΙΓΩΡΗΣΕΤΕ : ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.
ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ ὀλίγην ἀντὶ 10
τοῦ οὐδὲ ὀλίγην, ὡς ἐν τῷ

ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γέλαιτο Τυδεύς,

ὥρα δ’ ἐστὶν ἡ φροντίς.

ὈΛΟΣΧΟΪΝΩΙ : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Θεόφραστος δ’
ἐν δ’ περὶ φυτῶν, εἰπὼν τοῦ σχοίνου τρία εἶδη εἶναι, φησὶν ὡς ὁ 15
τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὀλόσχοινος καλεῖται.

1—8. om. Suidas. 1. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν (τῶν om. Phot.)
συμμοριῶν 2. φησὶν] διὰ φησὶν T. δὲ τὸ τῆς] δὲ τῆς 3. ὀκτ.] τὰ
ὀκτ. 4. ἦτοι] εἴ τι T. ἀ. ἐστίν] ἐστὶν ἀ. 5. δοκεῖ (δοκῇ Phot.) πλείον
6. πόλεμον :— 9. ὈΛΙΓΩΡΗΣΕΤΑΙ—ἀμελήσεται 10. ὥραν et infra
ὥρα (libri Suidæ plerique ὥραν et ὥρα) 13. δ’ ἐστὶν ἡ] δὲ ἡ 14. ὈΛΟ-
ΣΧΟΪΝΩΙ] ὀλοσχοίνων Phot. περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ
τρία εἶδη σχοίνου φησὶν, ὧν ὁ τρίτος (sic D. Phot. et Suidas. ὃν τρίτος E.T.)

1. “ΟΤΙ τὸ τίμημα τῆς ἀττικῆς
ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα C. Compara-
randa cum his quæ s. v. τίμημα
dixit Harpocratio et locus Polybii
2, 62., de quibus nuper disputavit
Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p.
120. 148.

— Δημοσθένης] p. 186.

2. περὶ] ὑπὲρ B.C.

— τῶν om. C.

4. ἦτοι] ἡ τι B.

5. συναρπάζει] Id est συναρπάζει
τοὺς ἀκούοντας vel τὸν ἀκροατὴν, ut
loquuntur scholiastæ Demosthenis
p. 6, 16. 8, 13. 417, 21. 680, 22.
Iidem συναρπάξεν τὸν δῆμον p. 124,
3. et συναρπάξεν ὡς ὁμολογούμενον
p. 7, 16.

7. καὶ λυθέντος] λεληθότως N.
καὶ αὐθις Dobræus.

8. αὐτῶν—ποικίλως] αὐτοῖς—ποι-

κίλον B.C.

9. Δημοσθένης] p. 14, 10.

10. ἔστι δὲ] καὶ ἔστι C. ἔστι B.

11. ἐν τῷ] Homeri Il. 5, 800.

14. ὈΛΟΣΧΟΪΝΩΙ Epitome. ὀλο-
σχίνους libri.

— Αἰσχίνης] p. 31, 5.

— πρεσβείας] τῆς παραπρεσβείας
Ald.

— δ’ om. B.C.

— ἐν δ’] c. 12, 1.

15. φυτῶν Maussacus. αὐτῶν li-
bri.

— σχοίνου Epitome. ἐχίνου A.
B.C. αἰσχίνου Ald.

— φησὶν] φασιν Ald.

— ὡς Bekkerus. ὧν libri.

16. μεγέθει Epitome. τῷ μεγέθει
libri.

— ὀλόσχοινος Epitome. ὀλόσχι-
νος libri.

ὈΜΗΡΕΤΟΝΤΑΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. Κλείταρχος δὲ φησιν ἐν τῇ ε' εἶναι τοὺς δοθέντας παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμήρους. ὁμηροὶ δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῆσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Ὀμηρος

5

ὁμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ἐλθών.

Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθία τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι.

ὈΜΗΡΙΔΑΙ: Ἰσοκράτης Ἐλένη. Ὀμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ 10 Ἀκουσίλαος ἐν γ', Ἐλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι. Σέλευκος δὲ ἐν β' περὶ βίων ἀμαρτάνειν φησὶ Κράττητα νομίζοντα ἐν ταῖς Ἱεροποιαῖς Ὀμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ· ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς 15 ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν.

ὈΜΟΕΡΚΕΣ: Δειναρχος ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίππου παραγραφὴν ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκος, τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περιβόλον.

ὈΜΟΣΕ ΙΕΝΑΙ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους φησὶν “ἀλλὰ 20 ὁμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν” ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι.

2. ἄνω πεμφθέντων Suidas. Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ν'. ὁμηροὶ δὲ εἰσιν 4. ὁμηροὶ δέ—] Hæc Suidas alii glossæ adjunxit s. v. ὁμηρον. ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος 7. ἀρχαίοις] ἀχαιοῖς E. T. et Phot. λέγεσθαι post φησὶ habet Phot. 10. Ἰσοκράτης—Ὀμηρίδαι om. ὅπερ —ἀπὸ τῶν] ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον. οἱ δὲ φασὶν (ἄλλοι δὲ φασιν Suidas) ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὠνομάσθαι (ὠνομάσθαι D. et Suidas. ὠνομάζεσθαι Phot.) 18. ἐν—παραγραφὴν om. 20. Ὑπερείδης—ἐλθεῖν om. 21. παραβαλέσθαι] παραβάλλεσθαι Phot.

1. Αἰσχίνης] p. 72, 35.
2. Ἀλεξάνδρῳ Epitome. ὁμήρους Ἀλεξάνδρῳ libri.
3. ν' supplēvi ex verbis Epitomes. —εἶναι] ἐν τῇ B. C. G.
—τῶν om. B.
4. ὁμηρῆσαι Blancardus. ὁμηρῶσαι libri.
—γὰρ τὸ om. C.
5. Ὀμηρος] Od. 16, 468.
6. ὁμήρησε] ὁμήρασε C.
7. ἀρχαίοις ex Suida pro Ἀχαιοῖς.

8. ἀκολουθία] ἀκολουθεία A.
—ἐντεῦθεν om. C.
10. Ἰσοκράτης] p. 218 e.
11. Ἀτλαντιάδι] ἀγλαντιάδι B. Ald.
12. βίων] βίον A. τὸν βίον B.
13. ἐν ταῖς Ἱεροποιαῖς] V. quæ s. v. προκῶνια dicentur.
—ἀ. εἶναι] εἶναι ἀ. B.
15. ἐν] ἐν τοῖς C.
16. δόντες] διδόντες B.
18. ἐν τῷ—παραγραφὴν] ἐν τῇ—παραγραφῇ A. Ald.

λέγεται δὲ ἐκ μεταφοράς τοῦ ὁμοσε ταῖς λόγχοις ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν.

Ὅμοι : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονός φησιν “εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι” ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἔστι δὲ πολὺ παρ' Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρός που “ἤδη γὰρ ἐστὶ τοῦ τίκτειν 5 “ὁμοῦ.”

Ὅνητωρ : Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. πρὸς τοῦτον ἂν εἶεν οἱ γεγραμμένοι Δημοσθένει περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι. ὅτι δὲ τῶν χορηγησάντων ἦν Ἡλιόδωρος περὶ τῶν Ἀθήνησι τριπόδων.

Ὅνομάζων : ἀντὶ τοῦ φράζων, ἐρμηνεία. χρώμενος, Δημοσθένης 10 ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ὅσετόμια : Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶ “περὶ οὗ “πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἢ στήλῃ σταθεῖν ἢ ἐν τοῖς “ἡμετέροις ἱεροῖς.” ἔνιοι μὲν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ 15 θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δ' ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσιν. Δίδου-

1. τοῦ prius om. 3. ὍΜΟΙ—] Habet hanc gl. Photius, omisit Suidas substituta alia multo copiosiore, quæ ipsa quoque apud Photium legitur.

3. Ἀριστογείτονος ὁμοῦ φησὶν δισμύριοι (Ἀριστογείτονος φησὶν, ὁμοῦ δισμύριοι Phot.) 4. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ 5. ἤδη τοῦ τίκτειν γὰρ ὁμοῦ (ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ Phot.) 7. ὍΝΗΤΩΡ. πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους. εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ (τῆς add. D.) ἀντιδόσεως μέμνηται :— 11. ἐν τῷ om. Suidas, ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. om. Phot. 12. ὍΞΥΘΥΜΙΑ (ὀξυθύμια Phot. et Suidas) 13. ὀξυ-

θύμοις 14. ὀξυθυμία (ὀξυθύμια Phot. et Suidas) 15. τὰ om. D.

1. τοῦ ante ὁμοσε additum ex N.

2. καὶ μὴ] τὸ δὲ B.C.

3. Δημοσθένης] p. 785, 23.

— εἰσὶν om. C.

7. Ἰσοκράτης] p. 442. §. 9. ed. Bekk. Oxon.

8. οἱ om. B.

— Δημοσθένει Bekkerus. δημοσθένους libri.

— περὶ] ἐν τῷ περὶ B.C.

9. ἦν εἰς Ald., quod Epitomes auctor legisse videtur. ἦν cum lacuna A., sine lacuna B.C. ὅτι ἦν pendet ab verbo δηλοῖ intellecto.

— Ἀθήνησι Bekkerus. ἐν ἀθήνησι libri.

— τριπόδων] Tripodes intelligendi ab victoribus ludorum musi-

corum dedicati : de quibus dixit Boeckh. Corp. Inscr. vol. I. p. 342.

10. Δημοσθένης] p. 237, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητος ἔφη βεβαιοῦν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ ταῦτα συμφέρειν.

13. ἡ στήλῃ] Loquitur de decreto proxeniæ Euthycrati tributæ. Quæ decreta lapidibus inscripta in templis proponi solita sunt : v. Meier. in dissert. de proxenia p. 24. 25. Boeckh. Quæst. de orat. Atticis p. 680. SAUPP. Fragm. p. 288.

14. μὲν] μὲν οὖν N.

15. φασὶ τὰ ξ.] τὰ ξ. φασὶν B.

— ἀπὸ] ἀντὶ C.

16. δ' ἐκκόπτοντες] δὲ κόπτοντες C.

μος δὲ Αὐτοκλείδου λέξιν παραγράφας ἐκ τῶν ἐξηγητικῶν φησιν, ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεται καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρῳσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι τῷ κατὰ Δημάδου τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν Ἐκαταῖα, ὅπου τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Εὐπολῖς 5 Δῆμοις

ὃν χρῆν ἐν τε ταῖς τριόδοις καὶ τοῖς ὀξυθυμίοις
προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι τετριγότα.

ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Πυθέα ἐν τῷ κατὰ Ἀδελμάντου.

Ὅπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως “ἀνέφξαν¹⁰ δὴπου πρῶν τινες τὸν ὀπισθόδομον.” ὁ οἶκος ὁ ὅπισθεν τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς οὕτω καλεῖται, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

Ὅργας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ὄργας καλεῖται τὰ λοχυμῶδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρική ὄργας προσωνομάσθη τοιαύτη τις οὔσα, περὶ ἧς ἐπολέμησαν¹⁵ Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν.

Ὅργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς ὀργεῶνας, ὀργεῶνες δ' εἰσὶν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ

1. Αὐτοκλείδου—ἐξηγητικῶν om. 2. λέγεσθαι 3. καθαίρῳσιν:—
10. Glossam similem substituit Suidas. 11. ὁ οἶκος—καλεῖται] ἐκα-
λεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρή-
ματα:— 13. Δημοσθένης—καλεῖται om., habet D. ὄργας κ.] οὕτω κ. D.
15. οὔσα:— 17. ἐστὶ πρὸς] ἐστὶν εἰς

1. ἐξηγητικῶν] ἐξηγητῶν B.C.
3. εἰς] ἐς B.
4. τῷ κατὰ] εἰς τὸν κατὰ Maussacus. Fortasse τῷ εἰς τὸν κατὰ scribendum, nisi brevior illa loquendi ratio placuit grammatico.
— τριόδοις] διόδοις B.
— Ἐκαταῖα, ὅπου Valesius. Libri ἐκαταῖος (ἐκαταῖα affertur ex O.) ποῦ vel, quod est in Ald., ἐκαταῖος πον.
7. τε addidit Porsonus Advers. p. 286.

— ταῖς] τοῖς B., om. C.
— τοῖς] τοῖσιν A.C. Ald.
8. προστρόπαιον Valesius. πρὸς τὸ τρόπαιον libri, quæ verba B. a m. rec. habet. Metrum versuum est quod grammatici Eupolideum vocant.

8. κάεσθαι Bekkerus. Libri καί-
εσθαι.

— τετριγότα Porsonus. περιτε-
τριγότα A.C.G. Ald. περιτετριγότα B.
9. Ἀδελμάντου Ruhnck. ad Rutil.
p. 41. Legebatur Ἀδελμάντος.

10. Δημοσθένης] p. 170, 6.
— συντάξεως Epitome. Libri τῆς
συντάξεως.

12. ἀπετίθεντο] ἀπετίθουν A.
13. In margine hujus glossæ ad-
scriptum in N. ὅχλος δῆμος τῆς λε-
οντίδος. Quod fictum ex p. 231, 5.
— Δημοσθένης] p. 175, 13.

14. ὀρεινὰ] ὀχληρὰ C.
— ἡ om. C.
15. ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι N. Ce-
teri ἐπολέμησεν Ἀθηναῖα.
17. Ἰσαίου] Ἰσαῖος οὐ C.

τὰ νομιζόμενα δρᾶν, ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρι, ἢ παρὰ τὰ ὄργανα, ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάνῃσι καὶ ταῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς. μήποτε δὲ ὕστερον νενομίσται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὁμοίως ὠνομάσθαι, 5 ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

ἘΡΓΕΩΝ: ἀντὶ τοῦ ὀργεῶνων Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Θεοπόμπου κλήρου.

ἘΡΙΚΑ ΖΕΤΓΗ: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τῶν ἡμιόνων, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ὅτι γὰρ ὀρέας ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους καὶ 10 Ὁμηρος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις δηλοῖ.

ἘΡΙΓΝΗΘῆΝΑΙ: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

ἘΡΚΑΝΗ: Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμαῖς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτω καλεῖται, 15 παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι. Ὁμηρος αἵμασις λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος.

ἘΡΝΙΘΕΤΗΣ: ὁ ὀρνιθοθήρας· Δείναρχος κατὰ Προξένου, Πλάτων

1. δρᾶν] ὀρᾶν ἦτοι] ἢ 2. δρᾶν] δραμεῖν (δρᾶν Phot. et Suidas)
3. ὡς—Μυσοῖς om. 5. ὀργεῶνας ὠνομάζεσθαι. 7. Λυσίας:— Gl. om. Phot. 9. ἡμιόνων:— 12. ἐπιθυμῆσαι:— 13. ἐν τῷ om. β' om. D. 14. οὕτως 16. αἵμασις] ἐν μασίαις (αἵμασις Phot. et Suidas) E.T. 17. ὀρνιθοθήρας:—

1. δρᾶν Valesius. Libri ὀρᾶν, in quo vitio non solum Epitome, sed etiam Moschopolus Σχεδ. p. 77. consentit.

— ἦτοι—δρᾶν om. B.

2. τοῖς ἄλσεσι] ταῖς ἄλσεσι A. Ald.

— ἄλσεσι] ἔλεσι N.

3. ἔταττον] καὶ ἔταττον A.

— Ἀντίμαχος] Antimachi Æschylæ versus Photius in alia de voc. ὀργεῶνες glossa servavit, quam repetivit Suidas.

— τέ που] ποῦ φησι B.C.

4. Αἰσχύλος] Fragm. 142.

— Μυσοῖς] μύσταις B.C. Ald. et fortasse A. Μυσοῖς primus posuit Blancardus.

6. Θεοφράστου διαθηκῶν] Servavit Diog. L. 5, 54. ubi ὀργεῶνων no-

men excidisse conjiciebat Salmasius: v. Menag. ad h. l.

7. 8. om. C.

7. τοῦ addidit Sauppius Fragm. p. 189.

8. κλήρου] κλήρω B. Ald.

9. τουτέστι Epitome. τουτέστι τὰ libri.

— Αἰσχίνης] p. 42, 36, 64, 30.

10. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

11. Ὁμηρος] Qui οὐρῆας dixit II. 1, 50. et alibi.

— Βατράχοις] v. 290.

12. ἘΡΙΓΝΗΘῆΝΑΙ] ὀριγνησθῆναι A. Ald.

13. δ] καὶ ὁ B.C.

15. εἶναι additum ex Epitome.

— Ὁμηρος] Od. 24, 224.

17. ὁ om. B.C.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

ἢ Κανθαρος Συμμαχία. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δράμα Ὀρ-
νιθευτῆς Νικοστράτου.

ὍΡΟΣ: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις
οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, δηλοῦντα ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ.
Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπυρδῖαν καὶ Μενάνδρου Παρακαταθήκη. 5

ὍΡΟΝ: σκευὸς τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους
ὑποσημαίνει. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι
καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπα-
τημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

ὍΡΡΩΔΕΙΝ: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀδείας. 10
πολὺν δ' ἐστὶ τοῦνομα παρ' αὐτοῖς. ὍΡΡΩΔΙΑ δὲ τὸ δέος· Δημοσθέ-
νης ἐν δημηγορικοῖς προοιμίαις.

ὍΡΡΗΓΜΑ: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο
Ἀθήνησι· Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος.

ὍΣΙΟΝ: Ὑπεριδῆς ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι “καὶ τὰ 15
“χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια,” ὃ τε Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῷ
“καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις.” ὅτι δὲ τὰ ὅσια τὰ δημόσια δηλοῖ
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει περὶ τούτων

4. δηλοῦντα] ἃ ἐδήλου 5. οὕτως Δημοσθένης καὶ Μενάνδρος:— 6. ὡς
Ἰσαῖος δηλοῖ. μήποτε μέντοι τὸ 7. Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι
σημαίνει 8. ᾧ] δ E.T.D. 10. φοβεῖσθαι. καὶ ὀρρωδία τὸ δέος:— *Duas*
alias gl. habent Phot. et Suidas. 13. ἐκολάζοντο:— 16. ὅσια καὶ
Ἰσοκράτης, τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις, τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης
δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέ-
γεσθαι τὸ ὅσιον—ιδιωτικόν:—

1. δὲ om. B.

4. χωρίοις γράμματα *Epitome.*
Libri χωρὶς γράμμα, quod est in A.,
vel χωρὶς γραμμάτων ut B.C., vel
χωρὶς γράμματος Ald. ὅρος χωρίου
est in titulis ap. Boeckh. Corp.
Inscr. vol. 1. p. 484. 485, ut mo-
net Bekkerus.

5. Δημοσθένης] p. 1029, 27.

6. ὍΡΟΝ] ὅρος B. ὅρος N.

— ὡς om. C.

7. τὸ] τὸν B. καὶ τὸν C.

— ὄρον] ὄρος N.

— Αἰσχύλῳ] *Fragm.* 105.

— Κερκύονι *Salmasius.* *κεραυνῶν*
libri, quod ex *κερκύνῳ* corruptum,

ut nomen hoc plerumque in codi-
cibus scribitur.

8. β'] δευτέρῳ Ald. Debebat
δευτέρα.

— Ἐπικλήρῳ] ἐπικλήρων C.

— ᾧ] δ C.

10. Ἀνδοκίδης] p. 20, 30.

11. Δημοσθένης] ὡς Δημοσθένης A.

13. ἐφ' οὗ] ἀφ' οὗ C. ὅπου *Saup-
pius Fragm.* p. 260. qui de hoc
loco dixit in *dissert. de demis ur-
banis* p. 18.

16. Ἰσοκράτης] p. 153 b.

18. Δημοσθένης] p. 738, 7. κλέπται
καὶ ἱερόσυλοι εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ—

— περὶ] ἐπὶ Ald.

“καὶ τὰ μὲν ἱερά, τὰς δέκατας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστας τῶν
 “ἄλλων θεῶν, σεσυληκότες” καὶ μετ’ ὀλίγα “τὰ δὲ ὅσια ἃ ἐγίνετο
 “ἡμέτερα κεκλοφότες.” Δίδυμος δὲ “διχῶς” φησὶν “ἐλεγον τὸ
 “ὅσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.”

Ἰσχυροφόροι: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου, εἰ γνήσιος. περὶ 5
 τῶν ὀσχοφόρων ἄλλοι τε εἰρήκασι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ β'. ὁ δὲ
 Ἰστρος ἐν τῇ ιγ' περὶ Θησεῶς λέγων γράφει οὕτως, ἕνεκα τῆς κοι-
 νῆς σωτηρίας νομίσαι τοὺς καλουμένους ὀσχοφόρους καταλέγειν δύο
 τῶν γένει καὶ πλούτῳ προυχόντων. ἡ δὲ ὀσχη κλημὰ ἐστὶ βότρυς
 ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν. 10

Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισὶν Αἰσχί-
 νης τε ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων
 πολιτείᾳ.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φι-
 λίππου ἀμπελουργεῖν καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ 15
 Φιλίππου Σάτυρος Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας φησὶ,
 Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου φησὶν ὅτι Ἀπολλοφάνους θυγατέ-
 ρας ἐξητήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν
 τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει ὡς Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς
 Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. 20

5.—8. Ὑπερείδης—καταλέγειν om. 8. δύο] δύο ἦσαν 9. προεχόν-
 των E.T.D. et Suidas. διαφερόντων Phot. 10. δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦ-
 σιν:— 11. παισὶν:— 15. ἀμπελουργίῳ (ἀμπελουργεῖν Phot.) 16. ἐν
 τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας Phot.) φησὶν, ὁ δὲ Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους—λέγει, Σατύρῳ

2. σεσυληκότες ex Demosthene
 restitutum pro σεσυληκότας.

— ἐγίνετο] ἐγένοντο C. ἐγένετο B.
 Ald.

— ἡμέτερα] ὑμέτερα apud Demo-
 sthenem.

5. Δημέου Blancardus. Libri δη-
 μαίου.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

6. β' Boeckhius in comment.
 de Philochoro in Actis Acad. Bo-
 russ. p. 11. Legebatur ιβ', quod
 δωδεκάτῃ scriptum in Ald.

— ὁ δὲ Ἰστρος ἐν τῇ ιγ' om. Ald.:
 habent codices. Ex suis primus
 supplevit Maussacus.

7. Θησεῶς] θέσεως B.C. Ald.

9. δὲ om. A.

11. Αἰσχίνης] p. 2, 25.

12. τῇ] τῇ τῶν C.

14. τινὰς] καὶ τινὰς B.C.

15. ἀμπελουργεῖν] Scribebatur
 ἀμπελουργίῳ. Correxī ex Æschine
 p. 49, 13.

— πότον] πόντον B.C.

16. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

17. Δημοσθένης—φησὶν om. C.

— Δημοσθένης] p. 401 extr.

— θυγατέρας] θυγατέρα A.

— καὶ—ἀληθεύειν om. C.

18. γὰρ om. Ald.

19. Φίλιππον] φιλίππου Ald.

Q 2

ἽΟΤΙ οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ γ' τῶν Νόμων δηλοῖ.

ἽΟΤΙ οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶν οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιη- 5
σαμένου, Ἀντιφῶν ἐπιτροπικῶ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων.

ἽΟΤΙ τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βαμῶν ἐτίθετο εἴρηκεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην τὸν Σωκρατικόν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. 10

ἽΟΤΙ πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κεκτημένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι Ἰσαῖος ἐν ἀπολογία ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδω-
ρον δηλοῖ.

ἽΟΤΙ παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἔξην συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κρι-
θῶν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου φησίν. 15

ἽΟΤΙ χιλίας ἐξημῶντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες
ἽΥπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β' εἴρηκεν. Κρώβυλος δὲ ὁ

1. ἐξουσίαν om. (habent deteriores Suidæ libri) 2. Δημοσθένης δὲ (τε Phot. et Suidas) 3. δηλοῖ om. 5. καταλείποιν (καταλίποιν Phot. et deteriores Suidæ libri) ποιησαμένου :— 8. ἐτίθετο :— 11. κτη-
σαμένου 12. δίκαι :— 14. συμβάλλειν] ἐμβάλλειν κριθῶν :—
16. γυναῖκες :—

1. ἐξουσίαν Ald., quod ex vul-
gatis Suidæ libris illatum. Nam
Suidæ codex optimus id omittit,
neque habet Epitome. Pro eo in A.
est φρόντονα, in Q. φόρτονα, in B.
C.G.P. φρόντονα, quod etiam in D.
legitur post ἰδίων. De N. tacetur.

2. Δημοσθένης] Videtur ad ea
spectare quæ p. 634. dicuntur.

5. καταλίποιν] κατέλιπον B.C.

6. κατὰ addidit Sauppianus Fragm.
p. 139. qui similium titulorum ex-
empla apud Meier. de lite Att. p.
443. comparat.

— κα'] εἰκοστῇ πρώτῃ Ald. καὶ C.

9. εἰ γνήσιος ὁ λόγος om. C.

11. φυλὴν] φυλακὴν C. ut alibi in-
terdum. Verbis πρὸς τὴν φυλὴν aut
magistratum nobis ignotum aut
quadraginta viros (de quibus Herm.

Ant. Gr. §. 146, 10.) indicari con-
jecit Meier. in comment. de diæ-
tetis Athen. p. 24. Sauppianus (Fragm.
p. 228.) de diætetis publicis cogitan-
dum esse videtur, quos ex univer-
sis Atheniensibus electos esse,
quum vero electi essent, cuique
tribui sortitione suos diætetas as-
signatos esse videri.

14. συμβάλλειν] ἐμβάλλειν A. su-
perscripto γρ. συμ.

15. τοῦ om. B.

— Ἀριστάρχου] Legebatur Ἀλέ-
ξανδρου. Quæ oratio ab nemine
memorata. Locus Isæi est in orat.
περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου p. 80,
30. Hujus igitur nomen restitui
cum Valesio.

— κλήρου Maussacus pro κλήρφ.

17. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου Ald.

κωμικός φησι του Φιλιππίου τὸν νόμον εἶναι τὸν περὶ τούτων κείμενον.

ΟἷΚ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς λεγομένη· προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. 5

ΟἷΣΙΑΣ ΔΙΚΗ: οἱ δικάζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην· ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρίων καρποῦ, τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐξούλης. καὶ ἔξην τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων καὶ εἰ τὴν δίκην τὴν τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου καὶ εἰ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς 10 οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκέτι ἔξην ἐπικρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἔδει ἤδη τῶν κτημάτων τοῖς καταδικασαμένοις. ταῦτα δὲ ἔστι μὲν καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν, ἀκριβέστατα δὲ εἴρηται Ἰσαίῳ ἐν τε τῷ πρὸς Τιμωνίδην περὶ χωρίου καὶ ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης. διείλεκται δὲ περὶ τῆς δίκης καὶ Θεόφραστος ἐν ἡ' περὶ 15 νόμων.

᾽ΟΦΡΥΝΙΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ᾽Απατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος, ὡς δηλοῖ ᾽Ανδροτίων ἐν γ' ᾽Αθίδος.

᾽ΟΧΕΙΟΝ: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐν ἀπολογίᾳ πρὸς ᾽Αντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰς ὄχειαν ἀποδεδειγμένον ὁ 20

3. ᾽ΟΡΜΕΙ] ὀρμή 4. ἐλλιπῶς (ἐλλιπῶς Phot. et Suidas. ἐλλειπτικῶς D.) εἰρημένη. προσυπακουστέον (ὡς ὑπακουστέον E.T.) δὲ ἔξωθεν 5. τὸ ἀγκύρας] τῆς ἀγκύρας libri Suidae uno excepto. 7. τῶν μὲν οἰκιῶν ἦν (non Phot. et Suidas) 8. χωρίων] χωρῶν τούτοις] τούτων 9. καὶ εἰ τὴν δίκην] καὶ τὴν δίκην (καὶ τὴν δίκην Phot. et Suidas) 10. τὴν post δίκην om. καὶ εἰ] εἰ καὶ (ἡ καὶ Phot. et Suidas) 11. ἐπικρατεῖν] κρατεῖν 12. ἔδει post τῶν κτημάτων καταδικασαμένοις:— 18. Τρωάδος:— (Verba π. ἐστὶ τῆς T. ante Δημοσθένης ponit Phot.) 19. Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὄχειαν ἀποδεδειγμένον. φησὶν γάρ, (γούν D.) ὄνουνται (ὠνούνται Suidas) μοι τῶν ἵππων ὄχειον. Δυκοῦρ-

3. ΤΗ'Σ ΑΥ'ΤΗ'Σ] τοῖς αὐτοῖς C.
— Δημοσθένης] p. 319, 18.

4. ἐλλιπῶς B. C. N. Ald. ἐλλει-
πῶς A.

8. τρίτη—τὴν τοῦ καρποῦ om. C.
— δὲ post τρίτη additum ex
Epitome.

— τούτοις] τῆς B.

9. τὴν δίκην] τὴν πρώτην δίκην A.B.
Bekkerus. Non opus.

11. δὲ] δὲ καὶ B.C.

17. ᾽ΟΦΡΥ'ΝΙΟΝ ex Epitome pro
᾽Οφρύνειον.

— Δημοσθένης] p. 899, 1.

— ἐστὶ] δὲ ἐστὶ C.

19. μὲν τοῦ] τοῦ μὲν C.

20. τοῦ ἵππου] τῆς ἵππου C.

— ἀποδεδειγμένον] ἀποδεδειγμένον

αὐτός ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ φησὶ γὰρ “ὠνοῦνται μοι τὸν ἵππον ὀχείον.”
 Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί· μή-
 ποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινός, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα
 μισθοῦται.

Π.

5

ΠΑΓΑΣΑΪ: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων
 αἱ Παγασαὶ, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ε' τῶν Φιλιππικῶν δηλοῖ.

ΠΑΙΑΝΙΕΪΣ καὶ ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος
 “ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἀρειον πάγον Δημομέλη τὸν Παιανία ἀνειψὶν
 “ῥντα.” Δίδυμος γραπτέον εἶναι φησι Παιανέα, χωρὶς τοῦ ι. εἰσὶ 10
 δὲ διττοὶ δῆμοι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, οὓς Διόδωρος κα-

γος—διοικήσεως (οἰκήσεως Phot.)—μήποτε (καὶ μήποτε Phot. et Suidas) ἐπὶ
 τόπου τινός ἔλαβον τὴν λέξιν ἐν ᾧ—μισθοῦται:—

6. ΠΑΓΑΣΑΪ] Παγὰς Suidas. ἐν] ἐν τοῖς Phot. Φεραίων] Φε-
 ρέον:— φορέων (sic, non φερέων) D. Φεραῖον Suidas. Φεραίων Photius.
 8. ΠΑΙΑΝΙΕΪΣ καὶ ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ. δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανίων (Παιανιέων Phot.)
 τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν Παιανίαν (Παι-
 ανίαν Phot.) καθύπερθεν καὶ Παιανίαι (Παιανίαν Phot. Παιανίασαν Suidas) ὑπέ-
 νερθε (ὑπένερθεν Phot. et Suid.) τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμον καλεῖσθαι
 ὁμοίως Παιανία (παιανία Suidæ libri optimi pro vulgato Παιανία, quod
 est ap. Phot.). διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονίδων (Παιονιδῶν Phot. Παιανίδων
 Suidas). δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος:—

1. γὰρ ex Epitome additum.

—ὠνοῦνται μοι τὸν ἵππον ὀχείον]
*Emunt s. conducunt equum meum
 ad admissuram, ut recte interpre-*
tatur Stephanus Thes. vol. 5. p.
2465. ed. Paris. Nam ὀχείον non
adjectivum est, quæ quorundam
opinio fuit, sed substantivum. Pro
adjectivo qui habuit Saupp. Fragm.
p. 263. τὸν ἵππον τὸν ὀχείον scripsit.

2. δ' om. B.C. Ald.

—διοικήσεως] τῆς διοικήσεως B.C.

3. κτηνῶν Epitome. Libri τῶν
 κτηνῶν.

—ῥ—μισθοῦται] ῥ—ὀχεῖται C.

6. Δημοσθένης] p. 11, 18. 15, 18.

21, 14.

—ἐν om. C.

—ἐστὶ ex Epitome pro εἰσι.

—Φεραίων] φερέων A. Ald.

7. ε' om. B.C.

8. ΠΑΙΑΝΙΕΪΣ] παιανείς C.

—ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ] παιανίδαί in
 Lexico cod. Coisl. 177. ap. Mon-
 tef. p. 238.

—Αἰσχίνης] p. 60 extr.

9. ἐγράψατο—Δημομέλῃ] ἐγράψαν-
 το—δημοσίᾳ libri. Correctum ex
 Æschine.

10. Δίδυμος—χωρὶς τοῦ ι' om. C.

—Παιανέα Bekkerus. Libri παι-
 ανία. ΠΑΙΑΝΕΥΣ apographorum
 quorundam vitium pro ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
 in inscr. 522. et 747. ap. Boeckh-
 ium memorat Bekkerus. Constans
 in inscriptionibus scriptura Παιαν-
 εὺς est, neque apparet quomodo
 Didymus de forma Παιανεύς cogi-
 tare potuerit.

—τοῦ ι] τοῦ ῥ B. Ald.

11. οὓς Blancardus. ὡς libri.

λεῖσθαι φησι Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· ὁμοίως δ' ἑκατέρου τῶν δῆμων τὸν δημότην καλεῖσθαι φησι Παιανίεα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν, ὡς Ἰστρος ἐν Ἀτάκτῳ ὑποσημαίνει. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου περὶ τοῦ ὀχέτου. δῆμος δέ ἐστιν οὗτος τῆς Λεοντίδος, ὡς ὁ αὐτὸς Διοδώρος δηλοῖ.

ΠΑΛΙΝΑΪΡΕΤΟΣ : Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε παλιναίρετον λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολυεύκτον, ἐπειδὴ περ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβόηθει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δείκνυται ἢ ὅτι συκοφάντης ἰο ἀλοὺς ἐξημιούτο, καὶ διὰ τοῦτ' ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἢν ᾤφλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν, ὡς δηλοῦται καὶ τούτο ἐν τῷ λόγῳ. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας, Εὐπολὶς τε ἐν Βάπταις δηλοῖ καὶ Ἀρχιππος ἐν τοῖς Ἰχθύσι λέγων

7. ΠΑΛΙΝ ΑἲΡΕΤΟΣ (παλιναιρέτος Phot. et Suidas). Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἵρετον (αἵρετον T.) λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολυεύκτον, ἐπειδὴ γὰρ Phot.) συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβόηθει ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοὺς ἐξημιούτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο τὸ (τοῦ D. τὸ om. Phot. et Suidas) λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἢν ᾤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους πάλιν αἵρετους (παλιναιρέτους Phot. et Suidas). ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχοντας (ἀρχὴν Suidas, cujus codex optimus tota hac glossa caret) τινὰ ἀρχὴν (ἀρχην Suidas) καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πύνδαρος

1. Παιανίαν — Παιανίαν] παιανίων — παιανίων A. Ceteri παιανίαν utrobique, nisi quod παιανίεα G. Ego comparata Epitomes scriptura utrobique Παιανίαν restitui. Sic Λαμπτραὶ αἱ μὲν παράλαι, αἱ δὲ καθύπερθεν dixit Harpocration s. h. v.

1. 2. Παιανίαν κ. — καλεῖσθαι φησι om. C.

1. Παιανίαν κ. καὶ Παιανίαν om. B. — καθύπερθεν] καθύπερθε A.

3. δέ] οὖν C. om. B.

— οὗτοι om. C.

— Ἀτάκτῳ] Scribendum videtur Ἀτάκτοις, ut apud alios scriptores hunc Istri librum memorantes.

5. ἐστὶν Sauppium Fragm. p.

333. Legebatur ἐστὶ καὶ.

5. Λεοντίδος] λεωνίδος C.

6. ὁ additum ex A.

7. ΠΑΛΙΝΑΪΡΕΤΟΣ] πάλιν αἵρετος A. B. Ald. unde παλιναιρετός oxytonum est in C. pariterque mox in accusativo, ubi πάλιν αἵρετον et πάλιν αἵρετους A. B. Ald.

— τῇ] τῷ C.

12. τὴν ζημίαν om. N.

— ᾤφλεν Sauppium Fragm. p.

326. Legebatur ᾤφειλεν.

13. ἐν τῷ] ἐν τῷ αὐτῷ N.

15. Βάπταις] βαπταῖς A.

— δηλοῖ] φησὶ C.

— τοῖς om. C.

αἰρούμενους τε πραγμάτων ἐπιστάτας
ἀποδοκιμάζειν, εἴτα δοκιμάζειν πάλιν
ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν
ἀπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους.

ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίν- 5
δαρος Διθυράμβοις.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ: Ἰσαῖος μὲν ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας “μήτε παλίν-
“σκιον γίγνεσθαι τὸ χωρίον” ἀντὶ τοῦ σύσκιον, Ἀρχιλόχος δὲ τρι-
μέτροις

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ

10

ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ, καὶ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ

χειμῶν σὺν παλινσκίῳ

ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ.

ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΝ: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁ πολλάκις
ἐπ’ ἐμπολῇ μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς 15
δῆλόν ἐστιν ἐκ τε τοῦ Δεινάρχου κατὰ Πολυνέκτου καὶ ἐκ τοῦ Με-
νάνδρου Σικυωνίου.

ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ: Ὑπερείδης ἐν τῇ ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀπολογία.
Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Δεί-

δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων
ἐχρήσατο τῇ λέξει:—

7. ΠΑΛΙΨΚΙΟΝ (παλίνσκιον Phot. et Suidas). Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύ-
σκιον Ἀρχιλόχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς “χειμῶν παλινσκίῳ”
ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ:— Suidæ codex A. omissa hac glossa in marg. habet
παλίνσκιον, σύκιον (i. e. σύσκιον), σκοτεινόν.

14. ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΝ. Αἰ-
σχίνης ἐν τῷ (περὶ add. Phot.) παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπεμπολῇ (ἐπεμ-
βολῇ D. ἐπ’ ἐμπολῇ Phot.) μεταβεβλημένος (καὶ λεγόμενος addit Phot.) ἐν τῷ
βίῳ παλίμπρατος παλίμπλος (παλίμβολος Phot.) ἐλέγετο, ὡς Δειναρχος δηλοῖ
καὶ Μένανδρος:— Hanc gl. om. Suidas, qui duas alias habet. 17. ΠΑΛ-
ΛΗΝΕΥΣ. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλληνή-

2. εἴτα δοκιμάζειν addidit Porso-
nus Advers. p. 281.

4. παλιναιρέτους] Hic quoque li-
bri πάλιν αἰρετούς.

5. Πίνδαρος] Fragm. 54.

7. μὲν quodque ei respondet δὲ
additum ex Epitome.

— μήτε] μήποτε C.

8. γίγνεσθαι] γενέσθαι C.

10. ἐκλίνθησαν Toupus. Libri ἐκ-
νήθησαν.

10. παλινσκίῳ] παλινσκίῳ N.

11. Σοφοκλῆς] Fragm. 272.

14. Αἰσχίνης] p. 33, 24.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

15. ἐπ’ ἐμπολῇ ex Epitome. ἐπεμ-
βολῇ A.N. ἐν πολλῇ C. ἐμπολῇ Ald.
ἐμβολῇ O.

— μεταβεβλημένος] καταβεβλημέ-
νος B.

16. τε om. B.C.

19. τῆς om. B.C.

ναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου Παλλήνηθεν φησιν, ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δ' ἐστὶ καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη γινώριμον.

ΠΑΛΑΜΝΑΪΟΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν, ὡς καὶ Αὐτοκλείδης ἐν ἐξηγητικῷ ὑποσημαίνει. 5

ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. Παμβωτάδαι τῆς Ἑρεχθίδος δῆμος.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. ἔστι μὲν τοῦνομα πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, πανδαισία δὲ ἐστὶ τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τῇ δαιτί. ἡ γὰρ τοῦ Διδύμου 10 ἀπόδοσις περιέργος.

ΠΑΝΔΗΜΟΣ ἈΦΡΟΔΙΤΗ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ἀπολλοδώρος ἐν τῷ περὶ θεῶν πάνδημόν φησιν Ἀθηήνσι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκά- 15 λουν ἀγοράς. Νίκανδρος ἐν 5' Κολοφωνιακῶν Σόλωνά φησι σώματα

θεν (Παλλήνηθεν Phot. In Suidæ libris vel παλληνόθεν cum Zonara p. 1525, vel παλληνήθεν vel παλληνίθεν). ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἐστὶν καὶ ἐν (ἐστὶν ἐν Suidæ codices præter unum) Θράκῃ Παλλήνη γινώριμον:—

3. ΠΑΛΑΜΝΑΪΟΣ. τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν:— Glossam omisit Suidas, alia substituta. 6. ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΣ (Παμβωτάδαι D.). Παμβῶται δῆμος τῆς Ἑρεχθίδος (Ἑρεχθίδος Suidas. Totam gl. om. Phot.):—

8. ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ. ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί:— 12. ΠΑΝΔΗΜΟΣ ἈΦΡΟΔΙΤΗ. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον (ἐνταῦθα δῆμον πάντα D.) συνάγεσθαι τὸ παλαιόν ἃς ἐκάλουν ἀγοράς ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον:—

1. ὁ δὲ ex Epitome pro ὁ οὖν.

3. τοὺς additum ex Epitome.

4. Αὐτοκλείδης] αὐτοκλεῖ A.

6. ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΣ] παμβωτάδεις B.C. Ald.

— Δημοσθένης] p. 1250. ubi est Ἀρκέσαντι Παμβωτάδῃ.

— Δημοσθένης — πανδαισία om. B.C.

8. μὲν] δὲ C.

9. ἐστὶ Ald. εἶναι εἰληφα A. εἶναι εἰληφε B.C.

11. Πατροκλέους] προκλέους B. παροκλέους A.

13. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

14. ἀφιδρυθεῖσαν] ἀμφιδρυθεῖσαν B.C.

— τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν] De qua v. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 470. Forchhammer. in Topogr. Athenarum (Kilon. 1841.) p. 38—40. Raoul-Rochette in Journal des Savants 1851. p. 551.

15. συνάγεσθαι] ἀνάγεσθαι A.

— τὸ] τὸν A.B. Ald.

16. 5'] ἔκτῃ Ald. ἔκτῃ C. θί N. Fortasse τρίτῃ restituendum ex Athenæo 13. p. 569 d. καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀδελφοῖς προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν

ἀγοράσαντα εὐπρεπῆ ἐπὶ στέγης στήσαι διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ιδρύσασθαι Ἀφροδίτης πανδήμου ἱερὸν. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

ΠΑΝΔΙΑ: ἑορτὴ τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

ΠΑΝΔΟΣΙΑ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περὶ τῆς ἀλώσεως τῶν 5 ἐν Κασσωπία πόλεων, ὧν ἔστι καὶ Πανδοσία, Θεόπομπος ἐν γ' ἱστορηκεν.

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίους ἔστ', κληθεῖσα ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμισίου. 10

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἅπερ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ φησι "μί- 15 " κρὸν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων Παναθηναίων." ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθὰ φησιν Ἑλλάνικός τε καὶ Ἀνδρο- 15

4. ΠΑΝΔΕΙΑ (Πάνδια Phot.). ἑορτὴ τις Ἀθήνησιν μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη: — Ceterum Epitome hanc gl. proximæ postponit. 5. ΠΑΝ-

ΔΟΣΙΑ. πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπία: — 8. ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ (Πανδιονίς Phot.). μία τῶν ἑφ. φυλῶν παρὰ Ἀθηναίους ἀπὸ Πανδίωνος (-ονος Phot.) τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα: —

11. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησιν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος (πεντετηρίδος Phot.), ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν ἤγαγεν δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος (ὁ addunt Phot. et Suidas) Ἡφαίστου τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο: —

ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, φάσκων αὐτὸν καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ιδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ προστάσαι τῶν οἰκημάτων.

P. 233, 16. Κολοφωνιακῶν] κολω-
νιακῶν B. κολοφωνικῶν N.

P. 234, 1. στήσαι] στήσασθαι A.

2. περιγενομένων] περιγενομένων A.
Ald.

— Ἀφροδίτης] ἀφροδίτη B.C.

— πανδήμου Maussacus pro πάν-
δημον.

3. τὸ additum ex Epitome.

4. ΠΑΝΔΙΑ (πάνδεια Ald.) —]
Hanc gl. post gl. παραγραφὴν ha-
bent B. Ald., om. A.C. Spectat
glossa, ut videtur, ad Demosth. p.
517, 10.

5. Δ. Φ.] φ. δ. B.C. Locus De-
mosthenis est p. 84, 22.

6. ἐν om. B.

— Κασσωπία] κασσωπία Epitome.
κασσωπεία C. Ald. κασσωπεία A. κα-
σσεπεία B. Restitui Κασσωπία ex

Demosthene. Duplex σ omnes
probasse uno excepto Herodiano

refert Steph. Byz. s. v. Κασσώπη.

8. ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ] πανδιονίς C.
Ald.

— Δημοσθένης] p. 518 extr.

11. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς] Im-
mo de falsa leg. p. 394, 2.

12. πεντετηρίδος] πενταετηρίδος A.
Ald.

13. Ἰσοκράτης] p. 236 c.

14. πρῶτος Ἐριχθόνιος ex Epi-
tome pro ὁ Ἐριχθόνιος.

τίων, ἐκατέρος ἐν α' Ἀτθίδος. πρὸ τούτου δὲ Ἀθήναια ἐκαλείτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν.

ΠΑΝΑΚΤΟΣ: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεί μνημονεύει. Θουκυδίδης μὲν οὖν οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον ἐν τε ἄλλοις καὶ τῇ 5 ἐ', ἀρρενικῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ψοφοδεῇ.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ: ὄνομα γυναικός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως φησιν “λέγε ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς,” ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς 10 γραμμῆς ἣν μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἀφ' οὗ παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δ' Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους “οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς” φησὶν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὃ ἐστὶ περιγεγραμμένου.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου “ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία περὶ τούτων τὸν ἀγῶνα γέγονε.” καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

3. ΠΑΝΑΚΤΟΣ. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρρενικῶς (ἀρσενικῶς Phot. et Suidas):— 9. Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς (ἀπογραφῆς Phot.)· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ (αὐτῷ ap. Suidam, sed codices αὐτοῦ, excepto, si quid tribuendum silentio, A.) ἀφ' οὗ παρέγραψα (ἀντέγραψαν Phot.)· τοῦτο (ταῦτα Phot.) δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου (ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου addunt Phot. et Suidas):— 16. ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ. περὶ τούτων τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ

1. ἐκαλείτο] ἐκαλοῦντο C.

3. Δημοσθένης] p. 1257, 4.

4. Εὐριπίδης] παρ' εὐριπίδη A.

— Αἰγεί Maussacus. αἰγίδι A. Ald. αἰγί B.C.

5. Θουκυδίδης] 5, 3. et 42.

— ἐν om. B.

6. Ψοφοδεῇ Maussacus. ψηφώδεσιν B. Ald. ψηφώδεσσι C. ψηφώσσειν A.

8. τοῦ om. C.

— γνωρίμου] ἰδίον C.

9. Ἰσοκράτης] p. 322 a.

— φησιν:— C.

11. γραμμῆς] γραφῆς B. Ald.

— ἦν N. Ceteri ἦς.

14. παραγεγραμμένου] παραγεγραμμένου A.

— περιγεγραμμένου] παραγεγραμμένου B. περιγεγραμμένου A.

16. Addidi verba Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία] His quoque verbis libri carent. Ex initio orationis Demosthenicæ supplevit Maussacus.

18. ἐν τῷ] αὐτῷ A.

— κατὰ Κτησιφῶντος] In initio.

“ τὴν μὲν παρασκευὴν ὁράτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν
 “ ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατ’ ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηται τινες.”
 Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει “ καὶ τὰς ἰδία παραγ-
 “ γελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.”

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ: ἀντὶ τοῦ προτροπῇ. Ἰσοκράτης Παραίνεσσις 5
 “ διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες.”
 τίθεται μέντοι σπανίως καὶ ἀντὶ τῆς δεήσεως. Λυκούργος ἐν τῷ περὶ
 τῆς ἱερείας προειπὼν “ εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγὼν, ἐδεόμην ἂν
 “ ὑμῶν μετ’ εὐνοίας ἀκοῦσαί μου” μετ’ ὀλίγου φησὶν “ νυνὶ δὲ αὐτοὺς
 “ ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσῃν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς.” 10

ΠΑΡΑΛΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ’ Ἀθηναίων
 πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τινος ἥρωος
 τοῦνομα λαβοῦσα Παράλου. οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο
 Πάραλοι, οἱ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέτταράς τε ὀβολοὺς ἐλάμ-
 βανον καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἶκοι ἔμενον, ἄλλα τέ τινα 15
 ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ’
 Ἀρχεστρατίδου. μέμνηται δὲ τοῦ Παράλου ἥρωος καὶ Φύλαρχος
 ἐν κα’.

Κτησιφώντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁράτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση
 γεγένηται. καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ
 κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδία (ιδίας Phot. et Suidas) παραγγελίας
 γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις:—

6. γράψαντες. Λυκούργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι
 τοῦτο ποιήσῃν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως:— 11. ΠΑΡΑΛΟΣ. Δη-
 μοσθένης (ἐν addit D.) Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ’ Ἀθηναίους πρὸς τὰς δημοσίας
 χρεῖας διαπεμπομένων (παραπεμπομένων Suidæ codex A.) τριήρων, ἀπὸ τινος
 ἥρωος τοῦνομα λαβοῦσα. παράλοι (πάραλοι Phot. et Suidas) δ’ ἐκαλοῦντο οἱ
 ἐπιβεβηκότες αὐτῆς (αὐταῖς Phot.)· οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς
 τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἶκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα
 τινα ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως:—

1. τὴν παράταξιν] τὴν om. A.
2. ὅση γεγένηται om. C. ὅση—
 τινες om. N.
- κατ’ ἀγορὰν] κατὰ τὴν ἀγορὰν C.
3. ἰδία Epitome. Libri ιδίας.
5. προτροπῇ] παρατροπῇ B.C.
 — Ἰσοκράτης] p. 3 a.
8. ὑπὲρ] περὶ C.
9. ὑμῶν om. B.C.
 — μετ’] καὶ μετ’ C.
10. τοῦτο om. B.C.

10. π. τῆς ἐμῆς] τῆς ἐμῆς π. N.
 τῆς ἡμῶν π. B.C.
11. Δημοσθένης] p. 97.
12. τριήρων] τριήρων B.C.G.
13. λαβοῦσα om. B.C.
16. ὑπῆρχεν ex Epitome pro
 ὑπῆρχον.
17. Ἀρχεστρατίδου] ἀρχεστράτου
 A. ἀρχιστράτου Ald.
 — ἥρωος] καὶ ἥρωος A.
18. ἐν] ἐν τῇ B. Ald.

ΠΑΡΑΒΥΣΤΟΝ: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἔνδεκα. Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὄρων. μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὁρεσταντοκλείδῃ. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἥς μέμνηται Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τούτεστι παραπληρωμάτων.

ΠΑΡΑΠΕΠΤΩΚΩΣ: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΟΛΗ καὶ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙΝ: οἱ ἀμφισβητοῦντες 10 χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργυρίον τι κατετίθεσαν καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ ἐ μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. περὶ μὲν οὖν τῶν δημοσίων πολ- 15 λαχοῦ εἴρηται τῷ Λυσία, ὥσπερ ἐν τε τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην περὶ οἰκίας καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀσωπόδωρον περὶ οἰκίας, περὶ δὲ τῶν κληρικῶν ἄλλοι τε πάλιν εἰρήκασι ῥήτορες καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως κλήρου δευτέρῳ. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ “ καὶ μετὰ ταῦτα προσκα- 20 “ λεῖται μὲν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θάττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.”

1. ΠΑΡΑΒΥΣΤΟΝ. οὕτως—οἱ ἔνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ—ἥς μέμνηται καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (libri Suidæ plerique Προκλέους). λέγεσθαι—παραπληρωμάτων:— 11. περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων] περὶ κλήρων ἢ ἐπὶ κλήρων Phot. 13. τούτου] τοῦτο D. στέρεσθαι] στρέφεσθαι Phot. 15. κατετίθετο] Δημοσθένης μέντοι—παρακαταβολάς:—

4. Ὁρεσταντοκλείδῃ Maussacus. Libri ὀρεσταντοκλεί, quod om. C.

5. Πατροκλέους Maussacus et fortasse C. προκλέους Ald. et sine lineola B. προκλέου A.

8. Δημοσθένης] 1127, 2.

11. τινῶν] πολλῶν C.

— κλήρων] κλήρον C.

12. ἰδιώτας] τοὺς ἰδιώτας C.

14. ὅτι om. B.C.

15. περὶ—δημοσίων] περὶ ὧν N.

—πολλαχοῦ] ἀλλαχοῦ B.C.

17. οἰκίας] τῆς οἰκίας C.

— Ἀσωπόδωρον Maussacus. ἀσωπίδωρον A. Ald. ἀσυνπόδωρον B.C.

18. Addidi τοῦ. In A. et Ald. est τῆς.

— Ἰππέως] ἰππέων B.C. ἰππέας Ald.

19. Δημοσθένης] p. 978, 19.

20. καὶ] καὶ ὥς B.C.N.

— προσκαλεῖται] καλεῖται B.C.

21. με om. B.C. Ald.

— παρακαταβολάς Blancardus. πολλὰς καταβολὰς A.B.C. Ald. κατα-

ΠΑΡΑΒΑΛΟΙΤΟ : ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

ΠΑΤΕΡΟΣ : Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολὺ ἐστὶ τοῦνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ “ λαμβάνουσι δὲ καὶ πατέδρους ὅς “ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὗς ἂν βούληται καὶ οὗ “ τοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας “ διδῶσιν ἐπὶ ἀν παρεδρεύουσιν.”

ΠΑΡΕΪΑΙ ὅΦΕΙΣ : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παρεΐαι ὀνομάζονται τινες ὅφεις παρὰ τὸ παρείας μείζους ἔχειν, ὡς καὶ Κρατῖ-
νος ἐν τῷ Τροφωνίῳ ὑποσημαίνει. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
μάδου γράφει ταυτί “ εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὅφεσι “
“ τοὺς τε γὰρ ὅφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὅφειν αὐτῶν
“ τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς
“ ἔχεις κατεσθίειν.”

15

1. ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΑΛΟΙΤΟ (παραβάλοιτο Phot. et Suidas) 3. ΠΑ'ΡΕ-
ΔΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ 6. ἑκατέρους Phot. et meliores Suidæ
libri. 7. εὐθύνας διδῶσιν, ἐπὶ ἀν παρεδρεύουσιν ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὗ
τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς :— 9. ΠΑΡΕΓ'ΑΙ ὍΦΕΙΣ. ὀνο-
μάζονται τινὲς ὅφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρείας μείζους ἔχειν ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ
κατὰ Δημάδου φησὶν (φησὶν om. Phot. ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν om. Suidæ
codex A.) εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὅφεσι τοὺς τε γὰρ ὅφεις—κατε-
σθίειν :—

βολὰς N. πολλὰς παρακαταβολὰς
scripserat Maussacus.

1. ΠΑΡΑΒΑΛΟΙΤΟ A. C. G. πα-
ραβάλλοιτο B. Ald.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B. C.

3. πολὺ] πολὺ δέ C.

4. καὶ ἐν] καὶ N.

— Ἀριστοτέλης] Comparanda
cum his quæ Pollux tradidit 8, 92.

5. δὲ καὶ Epitome. Aberat καὶ.

6. ἑκάτερος] ἑκατέρους A. B. ἑκάτε-
ροι N.

— βούληται] βούλονται A. βού-
ληται C. βούλονται N.

7. παρεδρεύειν] παρεδρεύουσιν N.

— καὶ] εἴτα N.

8. διδῶσιν, ἐπὶ ἀν παρεδρεύουσιν]
διδοῦσιν ἐπεὶ παρεδρεύουσιν B. C.

8. παρεδρεύουσιν Bekkerus. Le-
gebatur παρεδρεύουσιν.

9. ΠΑΡΕΓ'ΑΙ ὍΦΕΙΣ] παρείας
ὅφεις N.

— Δημοσθένης] p. 313, 25.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B. C.

10. καὶ om. B.

11. Ὑπερίδης] Lycurgum ἐν τῷ
κατὰ Δημάδου λόγῳ nominat schol.
Aristoph. Pl. 690, ut aut alteru-
ter grammaticorum in nomine ora-
toris errasse aut uterque orator
hac imagine usus esse videatur, ut
monet Sauppium Fragm. p. 262.

— Δημάδου] δημάρχον B. C.

12. ὁμοίους] ὁμοίως A. B.

— ὅφεσι] ὅφισι A.

ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας Ἰσοκράτης Βουσίριδι [καὶ περὶ τοῦ ζεύγους].

ΠΑΡΑΚΡΟΪΤΑΙ: ἀντὶ τοῦ ἑξαπατᾶ. πολὺ δ' ἐστὶ παρά τε τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. μέ-
τῃται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν 5
τὰ μέτρα καὶ διασεῖν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν, καὶ ὡς Σοφοκλῆς πού
ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλης.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἔοικε παρα-
σκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν κ' Νόμων ὑποσημαίνει, ὁ
παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρα- 10
σκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω
φησὶ καλεῖσθαι.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ῬΗΤΩΡ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ
μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα ἥτοι
ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ ὃ τὴν φαυλό- 15
τητα δηλοῖ, ἢ ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάραται. ὅτι γὰρ
ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ
Τιμοκράτους.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου. τοῦνομα
παρὰ πολλοῖς ἐστὶν Ἀττικοῖς, ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ 20
τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνη

2. Βουσίριδι:— 3. πολὺ—Φιλιππικοῖς om. 5. ἀπὸ τῶν ἰστάντων—
μετροῦντων D. 6. πλεονεκτεῖν:— 8. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ. ἔοικε παρασκήνια
καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν—οὕτως φησὶ καλεῖσθαι:— 14. ἥτοι ὅτι ὑπο-
χαράττεται] οἱ τοιοῦτοι χαράττεται Phot. 16. ἢ om. παρακεχάραται:—
19. ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ. τοῦνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἔστι δὲ

1. 2. om. C.
1. Ἰσοκράτης] p. 229 b.
2. καὶ περὶ τοῦ ζεύγους ex cod.
Morelli addidit Maussacus et est
fortasse in C. Omittunt ceteri.
4. Δημοσθένει] p. 19, 18.
— ἐν τοῖς om. C. τοῖς om. B.
6. Σοφοκλῆς] Fragm. 926.
7. ὑπὲρ χεῖλος Salmasius et
Hemsterh. in fine Auctarii Annot.
ad Hesychium. Libri ὑπὸ χεῖρα,
nisi quod ὑπὸ χειρὸς A.N.P. He-
sychius ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ
χεῖλος βαλεῖν (corr. βάλης) παροιμία
ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη. Χεῖλος

est labrum, sive summa mensuræ
et cujuslibet vasis ora.
7. βάλης] βάλλης B.C.
8. Δημοσθένης] p. 520, 18.
9. Θεόφραστος] ὁ θεόφραστος A.
— κ'] εἰκοστῷ Ald. α' C. ἢ B.
10. παρὰ (περὶ Ald.) τὴν σκηνὴν]
περὶ τὴν σκευὴν A.
13. Δημοσθένης] p. 307, 26.
14. ἀπὸ om. Ald., ἥτοι om. N.
18. Τιμοκράτους] Legebatur Ἀρι-
στοκράτους (cui λόγῳ addit C.) Est
p. 766, 6.
19. Ἰσαῖος] p. 42, 31.
21. δικαζομένων] δικαζόντων B.

www.libtool.com.gr

ἔλκει δὲ γραμματείδιον
ἐκέισε δίδυρον καὶ παράστασις μία
δραχμή.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων
φησὶν οὕτως “εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, 5
“ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ
“ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευέσεως καὶ ἀγραφίου καὶ
“μοιχείας.” Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας τοὺς
δαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμὰς μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως,
ἣν παράστασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπωμοσίαν ἐκάστην. 10

ΠΑΡΑΦΡΥΚΤΩΡΕΙΝ: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Δεινίου ἐνδείξει. τὸ
τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι
μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων, οὕτως ἔλεγον, ὥς αὐτὸς
ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ αὐτὸ ἐξηγήσατο.

1. γραμματείδιον 4. περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ— 6. ἀπο-
φύγη (ἀποφύγοι Phot.) 7. ψευδοκλητίας] ψευδοκλησίας libri Suidæ dete-
rioriores. καὶ ...φίου (sic etiam Photii codex. καὶ γραφίου Suidas. καὶ ἀργυ-
ρίου D.) 9. λαμβάνειν] λαχεῖν Suidas. ἀπὸ] ὑπὸ Suidas. 10. καθ'
ὑπωμοσίαν] κατὰ (κατὰ om. D.) ὑπωμοσίον (sic etiam Phot. Apud Suidam
nunc καθ' ὑπωμοσίαν. Sed ed. Mediol. κατὰ ὑπωμοσίον, quod fortasse etiam
in codicibus est.) 11. ΠΑΡΑΦΡΥΚΤΩΡΕΙΝ. τὸ τοῖς φρυκτοῖς 13. πο-
λεμίων, ἐπὶ (ἐπὶ om. Phot.) βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων, ὥς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ
λόγῳ (λόγων Phot. et Suidas) ἐχρήσατο:—

1. γραμματείδιον N. γραμματείδιον
C. Ald. γραμματεῖον A. γραμμάτιον B.
“De γραμματειδίῳ διθύρῳ, quo sig-
nificatur duarum plagularum liber
“judicialis, πινάκιον δικαστικόν, vid.
“Hemsterh. ad Polluc. vol. 2. p.
“1215. et Observat. Miscell. vol.
“5. 1. p. 18.” MEINEK. Com.
vol. 4. p. 167.

4. Ἀριστοτέλης] De loco Aristo-
telis diximus s. v. δωροξενία.

— ἐν] ἐν τῇ B. C.

— περὶ om. B.

— τῶν et λέγων addidi ex Epi-
tome.

6. τις om. C.

7. ψευδεγγραφῆς] ψευδογραφῆς
B. C. Ald.

— ἀγραφίου Jungermannus ad
Polluc. 8. 88. Libri ἀργυρίου, quod

pravum est lacunæ supplementum,
ut Epitomes scriptura ...φίου (γρα-
φίου Suidas) ostendit.

9. τὰς] δύο Portus.

11. ἐν τῇ Maussacus. Libri ἐν
τῷ.

12. χρῆσθαι] κεχρησθαι A. Ald.

— ἐπὶ σ.] ἐπὶ τῷ σ. C.

13. ἐπὶ ante βλάβῃ om. B. C.

— αὐτὸς ὁ ῥήτωρ] Legebatur ὁ
αὐτὸς ῥήτωρ.

14. αὐτὸ A. αὐτῷ Ald. αὐτοῦ B.
C. Id vel αὐτοῦ legisse videtur
Epitomator, qui ἐν οἰκείῳ λόγῳ
scripsit. Sed fortasse delendum
pronomen est.

— ἐξηγήσατο] Verbis ἐπὶ συμφέ-
ροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ
τῶν φιλίων, quæ Dinarchi esse recte
conjectit Sauppis Fragm. p. 330.

ΠΑΡΕΓΓΥΨΕΝ καὶ ΠΑΡΕΓΓΥΘΕΨΕΝΤΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἐπιτροπῆς ἀπολογία φησὶ “τὸ μὲν παρὼν, τὸ δὲ παρ’ ἐτέρων μεταλαβεῖν παρεγγύησεν,” ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἑκάτερω, τῷ μὲν λαβεῖν, τῷ δὲ δοῦναι. καὶ πάλιν φησὶ “τὰ μὲν ἐμοῦ διαλύσαντος, β’ τάλαντα καὶ λ’ μνᾶς, τὰ δὲ τοῦ γεωργοῦ παρεγγυθέντος” ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος.

ΠΑΡΕΛΘΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησιφώντος.

ΠΑΡΟΤΣΙΑ: ἀντὶ τοῦ περιουσία ἢ αἰτία πλούτου οὐσία· Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς. καὶ Κράτης Θηρίους

10

ἔχοντες εὐπαθῆ βίον

παρουσίαν τε χρημάτων.

ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ὅτι μὲν

1. ΠΑΡΕΓΓΥΨΕΝ καὶ ΠΑΡΕΓΓΥΘΕΨΕΝΤΟΣ. παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος ὁ αὐτός:— 7. Δ.] Δ. ἐν τῷ (ἐν τῇ τοῦ Phot.) 8. ΠΑΡΟΥΣΙΑ. ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἥτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου (ἢ addit Phot.) οὐσία· Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Κράτης· “ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν (περὶ οὐσίαν D.) τε χρημάτων:— 13. ΠΑΡΑΣΙΟΣ. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν νῖον εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος:—

1. et 3. ΠΑΡΕΓΥΨΕΝ Harpocratio ipse sine augmento scripsisse videtur. Sed debebat παρεγγύησεν scribere, quod Bekkerus posuit. De re conf. Schæmann. de lite Att. p. 521.

1. ΠΑΡΕΓΥΘΕΨΕΝΤΟΣ ex Epitome pro παρεγγυθέντας. παρεγγυθέντες B.C.

— ἐν τῇ] ἐν τῷ A.B.

2. τὸ μὲν—μεταλαβεῖν om. C.

— παρὼν Sauppis Fragm. p. 233. Libri παρόν. “Numeravit partem pecuniæ ipse præsens, reliqua ut ab aliis numerarentur” perscriptionem dedit.” SAUPP.

— τὸ δὲ] τόδε B. Ald.

3. μεταλαβεῖν] λαβεῖν B.G.

4. δοῦναι] διδόναι C G.

5. διαλύσαντος N. Ceteri διαλύσαντας.

— γεωργοῦ] γεωργίου N.

— παρεγγυθέντος—παραλαβόντος]

παρεγγυθέντες—παραλαβόντες B.C.

7. νικῆσαι—παρουσία ἀντὶ τοῦ om. C.

— Δημοσθένους (διογένης B.)] p. 227, 20.

8. ἢ] ἢ B.C. Ald.

— Δημοσθένους] p. 166, 11. ὡς ἑκάτερος χρεῖας καὶ περιουσίας ἔχουσιν. ubi codex Paris. S. primo habuit περουσίας, Harpocratio autem παρουσίας legisse videtur, ut monuit Schæferus, collatis Platonis comici verbis (ap. Phot. et Suidam s. v. παρουσία), ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας.

9. ὑπὲρ] περὶ C.

10. καὶ Κράτης ex Epitome additum.

— Θηρίους] θηρία B.C.

11. βίον] βίου C.

12. παρουσίαν] παρουσία B.C.

13. Ἰσοκράτης] p. 310 b.

ζωγράφος Παρράσιος παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ' περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνυρος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

ΠΑΣΙΝΟΣ : Ἰσοκράτης Αἰγινήτικῳ. ὄνομα κύριον.

ΠΑΣΙΩΝ : ὄνομα κύριον, τραπεζίτης.

5

ΠΑΤΑΙΚΙΩΝ : ὄνομα κύριον, κλέπτης καὶ τοιχωρύχος.

ΠΕΔΙΑΚΑ : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος. ὁ λόγος. ἔστι μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ἡ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο Πεδίων· εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς, καὶ τὰ ἐντεῦθεν, ὡς ᾠοικεν, ἐκαλεῖτο Πεδιακά. ἔστι δὲ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι τοῦτομα.

10

ΠΕΔΑΡΙΤΟΣ : Ἰσοκράτης ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμοστής ἀνὴρ, τῶν γεγονότων καλῶν, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν β' Ἑλληνικῶν.

4. ΠΑΣΙΝΟΣ (Πασίνος Phot. et Suidas). ὄνομα κύριον :— 5. ΠΑΣΙΩΝ· ὄνομα τραπεζίτου :— 6. ΠΑΤΑΙΚΙΩΝ (Παττακίων Suidas. Πατηκίων Phot.). ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου :— 7. ΠΕΔΙΑΚΑ' (πεδικά Phot. et Suidas). μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν δὲ (δὲ om. Phot. εἶχε—ῥήτορσιν om. Suidæ codex A.) καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν :— 11. ΠΑΙΔΑΡΙΤΟΣ. τῶν ἐκ—ἀνὴρ εἰς τῶν—καλῶν :—

1. παντὶ] πάντῃ A. Ald.
— Ἰόβας] ἰόκας A. Ald. ἴωκας B.
3. Εὐήνυρος] Sic etiam Pausan.

1, 28, 2.

4. ΠΑΣΙΝΟΣ ex Epitome pro Πασίνους. Apud Isocratem p. 387 d., ubi vulgo πᾶσιν οὖς, ex cod. Urbinate Πασίνους restitutum, ut ex Suida correxerat Meursius Lect. Att. 2, 10. Neutra nominis forma aliunde cognita.

5. 6. om. C.

5. ΠΑΣΙΩΝ] Apud Demosthenem locis plurimis.

— ὄνομα κύριον] ὁ A. B.

— τραπεζίτης] τραπεζίτου Ald.

6. ΠΑΤΑΙΚΙΩΝ] Apud Æschinē p. 81, 9. παττακίων A.

— κύριον om. A. B.

8. ὁ λόγος. ἔστι μοῖρα—] Legebatur ὁ λόγος ἐστὶ. μοῖρα— In aliis locis, ubi vulgo simpliciter, εἰ γνήσιος, codex A. interdum addit ὁ

λόγος, vel ὁ λόγος ἐστὶν (s. v. ὑπόλογον). Idem hic ἐστὶν vulgo post Ἀττικῆς lectum omittit. His indicibus ἐστὶ, vulgo cum ὁ λόγος conjunctum, mutata interpunctione ad sequentia rettuli, etsi in plena locutione εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστὶ, qua Harpocratio utitur s. v. προθεσμίας νόμος, et ὑπερήμεροι, per se nihil reprehendendum.

— ἡ addidi cum Toupio.

9. καὶ τὰ] καὶ διὰ τὰ B.

10. ἔστι] ἔτι C.

— δὲ om. A. Ald.

11. ΠΕΔΑΡΙΤΟΣ] Sic legitur apud Isocratem p. 127 a. Epitome Παιδάρτος contra seriem literarum. Veram nominis formam Παιδάργητος esse iudicat Valcken. ad Theocriti Adoniaz. p. 261. : de quo v. Thesaur. vol. 6. p. 643.

— Ἀρχιδάμῳ] περὶ ἀρχιδάμου B. C.

ΠΕΖΕΤΑΙΡΟΙ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης ἐν Ἀ Φι-
λιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν “ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτά-
“ τοὺς ἱππεύειν συνεθίσας ἑταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους
“ καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς
“ διελὼν πεζεταίρους ὠνόμασεν, ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασι- 5
“ λικῆς ἑταιρίας προθυμώτατοι διατελῶσιν ὄντες.”

ΠΈΛΑΝΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολλάκις ἐστὶ
τοῦνομα παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ἀχαρνὺς ἐν
τῷ περὶ τῶν ἑορτῶν οὕτω γράφει “ὁμοίως δὲ καὶ ὁ προσαγορευόμενος
“ πέλανος. λέγεται δὲ πέμματα τινὰ τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ 10
“ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλῃ.” Σαννυρίων δ' ἐν Γέλῳ φησι

πέλανον * * * * *

ἀ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί.

Δίδυμος δὲ κυρίως φησὶ τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται

1. ΠΕΖΕΤΑΙΡΟΙ (πεζαῖτεροι Suidas). Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς Ἀναξι-
μένης δὲ ἐν Ἀ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν ἔπειτα τοὺς μὲν ἐν-
δοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας (ἐθίσας D.) ἑτέρους (ἑταίρους Phot. et Suidas)
προσηγόρευσε, — διελὼν, πεζετέρους (παῖζετέρους D. πεζεταίρους Phot. πε-
ζαίτεροι Suidas) ὠνόμασεν, ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας
προθυμώτατα (προθυμώτατα Phot. Inter has duas scripturas et προθυμώτα-
τοι, quod est in D., variant libri Suidæ.) διατελῶσιν ὄντες: — 7. ΠΕ-
ΛΑΝΟΣ (πέλανος Suidas). γίνεται πέμματα τινὰ τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος
ἦτοι ἐκ τῆς ἄλῃ. 11. Σαννυρίων — βροτοί om. 14. Δίδυμος δὲ φησι
κυρίως εἶναι πέλανον (πελανὸν Phot.) τὸ ἐκ τῆς πετάλης (πάλης D. παιπάλης
Suidas) πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι ἢ ὅτι
λευκὸν ἐστίν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν. Εὐριπίδης — φησὶν εὐδομοξεν
(εὐ δ' ὄμορξεν Phot. ἐκ δ' ὄρμοξεν D. ἐκ δ' ὄμορξεν Suidas) ἀθλίου στόματος

1. ΠΕΖΕΤΑΙΡΟΙ Epitome. πε-
ζαῖτεροι B.C. πεζαίτερος A.D. Ald.

— Δημοσθένης] p. 23, 2.

— ἐν Ἀ'] ἐν πρώτῳ Ald. ἐν α' C.

3. ἱππεύειν] ἱππεύει B.C.

4. εἰς] ἐς A.

5. διελὼν] διελθὼν B.

— πεζεταίρους] πεζατέρους A.C.
Ald.

6. ἑταιρίας] ἑταιρείας B.

7. ἐστὶ τ.] τ. ἐστὶ B.

8. Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνὺς] Hunc
scriptorem memorant Harpocration
infra s. v. Πυανόφια et Χαλκεία et
schol. Aristoph. Nub. 407.

11. ἐκ τῆς — ὃ ἐστὶ λευκόν om. C.

11. Σαννυρίων addidit Maussacus.
In libris est lacuna.

— φησι om. B.

12. πέλανον —] Lacunam post
πέλανον, quam libri relicto spatio
vacuo indicant, Casaubonus Ani-
madv. in Athen. p. 321. explevit
insertis verbis καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ
θεοί.

13. καλεῖτε (καλεῖται A.B.) σεμνῶς]
καλεῖτ' ἀσέμνως conjici posse monet
Meinek. Com. vol. 2. p. 873. lenius
quam καλεῖτε γυμνῶς, quod propo-
suerat Lobeck. Aglaoph. p. 868.

14. παιπάλης Maussacus. Libri
πάλης.

πέμματα, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ὅτι λευκά ἐστιν. Ὅμηρος
 ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ
 Ὀρέστη ἰδίως φησὶν

ἐκ δ' ὁμοῖον ἀθλίου
 στόματος ἀφρώδη πέλανον.

5

ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΟΝ : Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους
 θυγατρὸς. ὅτι ὃ τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων ἀπάντων Σόλων, ὧν ἦσαν
 καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων 10
 πολιτείᾳ.

ΠΕΠΑΡΗΘΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι “ καὶ
 “ τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν.” νῆσός ἐστιν αὕτη οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

ΠΕΪΣΩΝ : Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους. εἰς τῶν λ' τῶν παρ'
 Ἀθηναίους τυραννησάντων.

15

ΠΕΝΕΣΤΑΙ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται
 παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἵπερ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες.
 Ξενοφῶν γοῦν ἐν γ' Ἑλληνικῶν φησιν ἐπὶ τινος “ καὶ τοὺς Πενέστας
 “ ὥπλισεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας.” διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλέον
 Στάφυλος ἐν τῇ γ' περὶ Θετταλῶν. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας 20
 καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλίκτας.

ἀφρώδη πέλανον (πελανὸν D. et Phot.), ὅπερ τὸν ἀπὸ (ἐπὶ Phot. et Suidas) τοῦ
 στόματος ἀφρὸν δηλοῖ :— (ὅπερ—δηλοῖ om. D.)

8. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΟΝ] πεντακόσιον ἔδιμνον E.T. Λυσίας—
 ὅτι om. 9. πάντων ὁ Σόλων, ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ (οἱ om. D.) π. (πεντακόσιοι
 μέδιμνοι E.T.) :— 12. ΠΕΠΑΡΗΘΟΣ (—ιθος E.T.). νῆσος οὐκ ἄποθεν
 Εὐβοίας :— 14. ΠΕΪΣΩΝ. εἰς τῶν παρὰ Ἀθηναίους τριάκοντα τ. :—

16. ΠΕΝΕΣΤΑΙ. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Πενέσται δὲ παρὰ
 Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέ-
 στας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλίκας :— πενεσται et πενεστὰς E.T.

1. ἢ ὅτι ex Epitome pro ἢ ὅτι
 καί.

2. Ὅμηρος] II. 10, 7.

3. ὅτε πέρ τε] ὅτ' ἐπέρχεται A.

4. Ὀρέστη] v. 219.

8. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΟΝ] Immo 2, 3, 36.

πεντακοσιομέδιμνοι A. Ald.

9. δ'] τέτταρα C. τέσσαρα Ald.

10. ἐν] ἐν τῇ B.C.

12. Δημοσθένος] p. 248, 5.

13. Εὐβοίας] τῆς εὐβοίας C.

14. Λυσίας] p. 120, 34.

— τῶν post Ἄ additum ex C.

16. Δημοσθένος] p. 687, 2.

18. ἐν γ' (γ' C. τρίτῃ Ald.)]

Immo 2, 3, 36.

19. ἐπὶ πλέον Στ.] στ. ἐπὶ πλέον C.

20. γ'] δ̄ A.

21. Θετταλίκτας] Legebatur θετ-
 ταλικάτας, quod in θετταλοικέτας de-

www.libtool.com.cn

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ : ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ὅτι δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναὺς ἡ ὑπὸ ν' ἐρεσσομένη πρόδηλον.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆ καὶ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΕΥΕΣΘΑΙ καὶ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΟΙ : πεντηκοστὴ μὲν τέλος τι καὶ πεντηκοστολόγοι οἱ τοῦτο τὸ τέλος 5 ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. * ταῦτα δ' ἔστιν εὐρεῖν ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδου ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

ΠΕΠΛΟΣ : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων· περὶ 10 τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾶ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Θουτίμου. Περγασὴ δῆμος.

1. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναὺς :— 4. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆ καὶ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΕΥΕΣΘΑΙ καὶ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΟΙ. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο (δὲ οἱ τὸ Phot., qui verba πεντηκοστολόγοι —ἐκλέγοντες infra habet ante ταῦτα δέ) ἐκλέγοντες. πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δὲ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (μυδίου E.T.) καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ (τῷ ὑπὲρ Phot.) τῶν Εὐβούλου δωρεῶν :— 10. Ἰσαῖος—ῥηθέντων om. 12. ἐστὶ μνήμη] ἐστὶν ἡ μνήμη 13. ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ. δῆμος ἡ Περγασὴ (Περγασὴ Suidas) τῆς Ἐρεχθίδος (φυλῆς addit Phot.)

pravatum in B. ut ap. Athen. 6. p. 264 a. Sed *θηταλικάς* Epitome, quod proxime abest ab vera scriptura, quam Bernhardus restituit ad Suidam vol. 2. p. 176.

1. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ] De hoc vocabulo parum accurate egit Harpocration. Nam neque de πεντηκοντόρω sermo est apud Demosthenem p. 1212, 5. 20. 1214, 12. 1215, 1., sed de triremi, nec πεντηκονταρχος est ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων, sed is qui in triremi quinquaginta praest remigibus sub trierarcho (trierarchi subcenturio, ut interpretatur Reiskius in Indice in Demosthenem) : de quo dixit Boeckh. *Œc.* vol. 3. p. 120.

— ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ — ὅτι] πεντηκόντορος ναὺς ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος (τριηραρχήματος etiam B.)

δηλοῖ δημοσθένης. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ὅτι C.

1. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ] ναὺς addit B.

5. τι] ἐστὶ C.

6. δὲ τὸ Epitome. δέ ἐστὶ τὸ A. δὲ ἀντὶ τοῦ B.C. Ald.

7. ἔστιν post εὐρεῖν C.

— ἐν τε] καὶ ἐν B. τε om. C.

— κατὰ Μειδίον] p. 568, 12.

8. Δημοσθένους (δημοσθένης A.)] p. 932, 27.

— καὶ om. A.

— Ὑπερείδου] ὑπερίδης C.

10. Ἰσαῖος ἐν τῷ om. B.C.

11. ἀναγομένου] ἐναγομένου B.

13. ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ — Θουτίμου om. C.

— Θουτίμου] θεοτίμου B. Ald.

— Περγασὴ] περγάση B. Ald.

τῆς Ἐρεχθίδος· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί, Περ-
γαστά τε καὶ Περγασῆθεν.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ· ὄνομα κύριον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἘΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΣΚΙΑΣ· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δί-
δυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ
ρήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δ' αὐτὴν ἐπὶ
τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

ΠΕΡΙΘΟΪΔΑΙ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. δῆμός ἐστι
τῆς Οἰνήιδος.

ΠΕΡΙΛΑΟΣ· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς φησὶν “ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ
“περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ.” περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ
ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιτεινόμενα, οἷον τριταίους
καὶ τεταρταίους· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς
τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲν νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. 15

ΠΕΡΙΟΙΚΙΟΝ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην “καὶ τὸ περιοίκιον
“καὶ τὴν οἰκίαν.” μήποτε ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀρι-
στοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων φησὶν οὕτως

3. om. 4. Φιλιππικοῖς] ἐν Φιλιππικοῖς Phot. 8. Δ.—Πολυκλέα et
ἐστι om. 9. Οἰνήιδος] οἰνίδος E.T. ut alibi ἐρεχθίδος. Οἰνήιδος φυλῆς
Phot. et Suidas in initio alius glossæ. 10. ΠΕΡΙΛΑΟΣ (Περύλλος Sui-
das). Δ. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. ὄνομα κύριον:— 12. ΠΕΡΙΟΔΟΣ. Δημοσθένης
Φιλιππικοῖς (ἐν φ. D.). περιοδικὰ νοσήματα 13. ἐπιγινόμενα (ἐπιγινόμενα
Phot. et Suidas), οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων
οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς
εἶναι:— 18. ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Α.—λέγων οὕτως φησὶν

1. φασί] φησι A. Ald.

3. Hanc gl. et quattuor proxi-
mas om. C.

— ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ] Duos hoc
nomine viros memoravit Demo-
sthenes, alterum p. 1009, 26., al-
terum p. 1145, 16.

— Δημοσθένης (p. 63. extr.)—
σκιᾶς om. A.

8. ΠΕΡΙΘΟΓΔΑΙ] περιθοῖ B.

— Δημοσθένης] p. 1219. ubi Μνη-
σίλοχος ὁ Περιθοίδης.

9. ΠΕΡΙΛΑΟΣ] Legebatur Πε-
ρύλλος, quod saltem Περύλλος scri-

bendum foret cum Epitome. Re-
stitui Περύλλος ex Demosthene p.
242, 2. 324, 15. 435. extr.

11. Δημοσθένης] p. 118. 20.

12. ἢ] ἢ A.B. Ald.

— πυρετοῦ] τοῦ πυρετοῦ N.

13. ἐπιτεινόμενα Dobræus Ad-
vers. 1. p. 588. Libri ἐπιγινόμενα.

14. τούτων] τούτοις B.

15. τῶν om. B.

18. Αἰσχίνης] p. 50, 32.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

19. ἐν Α.] ἐν τῇ α. C.

— οὕτως] ὅπως C.G.

“ τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδεξά-
 “ μνοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ
 “ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς
 “ φυλακτηρίοις.” παρατηρητέον οὖν ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα
 φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ 5
 Αἰσχίνης δύο· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ἐπεμνήσθη τοῦ πράγματος ὁ
 ῥήτωρ, καίπερ πάντων τῶν ἐφήβων ἐξ ἀνάγκης περιπολούντων, ὅτι
 αὐτὸς δύο ἔτη γέγονεν ἐν τοῖς περιπόλοις· διὸ καὶ μαρτυρῶν ἐδή-
 λωσεν αὐτό.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΟΙ : Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως “ θαυματοποιίαις 10
 “ ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάταις γινομέ-
 “ ναις” ἀντὶ τοῦ περὶ ἧς κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι. τὸ ὄνομα καὶ
 ἐν Ἀρχιδάμῳ ἐστὶ καὶ παρ’ Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν.

ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ : Δείναρχος Τυρρηνικῷ “ μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος
 “ ἥδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντα μερίστασιν ποιησαμένου καὶ μαρτυρεῖν 15
 “ ἀξιούντος” καὶ τὰ ἐξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λέγομενον, ἐν

1. γινομένης λαβόντες ἀσπίδα 4. οὖν] δὲ 5. γίνεσθαι—δύο :—
 10. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ 12. θεώμενοι :— 14. ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ. Δεί-
 ναρχος Τυρρανικῷ (τυρρηνικῷ D. Τυρρηνικῷ Phot. et Suidas) 15. ὄντα με]
 ὅντος Phot. et Suidas ποιησαμένου] ποιήσουσιν οὐ

1. γενομένης] γινομένης C. Ald.
 2. τῷ δήμῳ περὶ] παρὰ τοῦ δήμου
 Valesius. Quod parum probabile
 est, quum statim sequatur παρὰ τοῦ
 δήμου.

3. τοῖς om. C.

4. παρατηρητέον—δύο] Errat pro-
 cul dubio grammaticus ex loco al-
 lato colligens Aristotelem putasse
 juvenes per unum tantum annum
 circuitorum munere functos esse.
 Verba τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν intel-
 lexerit annum secundum τῆς ἡβης,
 per eumque juvenes peripolos fu-
 isse putaverit. Intelligenda autem
 verba sunt de concione quæ habe-
 batur exeunte τῆς ἡβης biennio,
 quod excipiebat alterum biennium
 τῶν περιπόλων. MUELLER. Fragm.
 Hist. vol. 2. p. 112.

— οὖν] μὲν οὖν C.

— ὁ μὲν om. B.C.

4. ὅτι addidit Bekkerus.

5. ἐν addidit Jungerm. ad Pol-
 luc. 8, 105.

9. αὐτῷ] αὐτῷ A. Ald.

10. Hanc gl. om. C.

— Ἰσοκράτης] p. 486. §. 288. ed.
 Bekk. Oxon.

11. ταῖς om. B.

— δὲ om. A. Ald.

— γινομέναις] γινομένοις A.B. Ald.

12. καὶ ἐν] καὶ οἱ ἐν A.

13. Ἀρχιδάμῳ] p. 135 e.

14. Τυρρηνικῷ] τυρρηνικῷ Ald. τυ-
 ραννικῷ B.

15. περὶ ἀναγωγὴν] περιαγωγὴν B.
 C.

— ποιησαμένου Bekkerus. ποιή-
 σανσιν οὐ A. Ald. ποιήσουσιν οἱς B.
 C.G. ποιήσαντος N.

16. μήποτε—] Explicatione gram-
 maticis hoc egere visum est, quod
 Damo unus circumstetisse eum, qui

κύκλῳ περιέστη με αὐτός καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ περίστατόν με ἐποίησαν. ἐν ἐνίοις δὲ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ γράφεται.

ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΖΕΤΑΙ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς φησι “μέλλοντας “ ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται” ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγε- 5 τῶν” κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομαῖς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστάσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπετανύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν’ ἂν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὥς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. ἐν ἐνίοις μέντοι γράφεται ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΖΕΤΑΙ, ἐν ἄλλοις δὲ καὶ ΠΕΡΙΣΧΟΙΝΙΖΕΤΑΙ. 10

ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΟΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων “φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοιχίων κατέκλασεν.” Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαίων περιστοιχίους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοι- 15 χᾶδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ περιστοιχίους κέκληκεν ὁ ῥήτωρ τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκυίας.

ΠΕΦΑΣΜΕΝΗΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ

2. τῷ] τὸ 3. ἐν ἐνίοις δὲ παράστασις ἀντὶ τοῦ περίστασις γράφεται:— 4. ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΖΕΤΑΙ (περιστιχίζεται superscripto οι D.). Δ. ἐν Φ. μέλλοντας ἡμᾶς φησὶ καὶ κ. 8. εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ” ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοι- χίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περισχοινίζεται:— 11. ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΟΝ. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον” φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοιχίων κατέκλασεν” Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαίων—μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοιχίους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων:— 16. ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ (πεφασμένος D. Phot. et Suidas). ἀντὶ τοῦ γεγενημένος Λυκοῦργος” Λυσίας δὲ πεφασμένος

navem solvere vellet, dicebatur. SAUPP. Fragm. p. 330.

1. περιέστη με Epitome. περιέ- στη μὲν Ald. περιέστα μὲν B.C. περιέστηκεν A. (?) N.

2. ἠνάγκαζον Ald. ἢ ἀναγκάζειν B.C. ἠνέγκατόν A.

— τῷ Blancardus. Libri τό.

— ἐποίησαν] ἐποίησεν A. B. N. ἐποίησε Ald. Pluralem restituit Maussacus, qui περίστατον μετε- ποίησαν scripsit.

3. ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ] παράστασις B.C. — γράφεται A.B.C.G. ἀντὶ τοῦ περίστασις γράφεται Ald.

4. Δημοσθένης] p. 43, 1.

— Φιλιππικοῖς ex Epitome pro Φιλιππικῷ.

6. ἰστάσιν] περιστάσιν C. περι- ιστάσιν B.G.

7. καλοῦσι — στόχους] καλοῦνται στοῖχοι ἢ στόχοι C.

— ἢ στόχους] ἦγουν στοίχους Ald.

— δίκτυα] τὰ δίκτυα C.

8. ἐκφύγῃ] ἐκφεύγῃ B.

9. τῷ om. C.

— Κυνηγετικῷ] c. 6, 5.

— μέντοι] μὲν B.C.

11. Δημοσθένης] p. 1251, 23.

12. ἐλαῶν C. ἐλαιῶν ceteri.

— κατέκλασεν] κατέκλασαν B.

13. Δίδυμος—καλεῖ om. A. Δίδυ- μος—ἄς om. B.C.

14. δὲ om. A. Ald. δὲ νῦν B.

— τὰς—πεφυκυίας N. Ceteri τῶν —πεφυκότων.

γεγεννημένης. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, φησὶ
 "τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς."

ΠΕΦΟΡΙΩΣΘΑΙ: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπεδον
 ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος, φησὶν "ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότε-
 "ρον εἶναι ἢ πεφοριῶσθαι" ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλειμένου, ὥσπερ Εὐφορίων 5
 κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ γάρ τινες ὀφθαλμοὶ κατακεχαλασμένα
 ἔχοντες τὰ βλέφαρα καὶ οἰνεῖ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται ΠΕΦΟΡΙ-
 ΝΩΣΘΑΙ, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης· ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώ-
 πων τάσσουσι τὴν φορίνην δῆλον ποιεῖ Ἀντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας.

ΠΗΓΑΙ' Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος. Πηγαί 10
 τόπος ἐν Μεγάροις, ὡς ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος φησὶν Ἑλλάνικος.

ΠῆληΞ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμός ἐστι τῆς
 Λεοντίδος Πήληκες, ὡς φησι Διοδώρος ὁ περιηγητής.

(π. om. Phot.) ἀντὶ τοῦ φανερός (libri Suidæ partim sic, partim πεφασμέ-
 νως—φανερώς) λέγει:—

3. Λυσίας ἢ τὸν ὀφθαλμὸν (τῶν ὀφθαλμῶν D.) 5. ἀποκεκλειμένου (ἀπο-
 κεκλειμένου D.). Εὐφορίων—εἰσὶ δέ τινες 6. κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα
 ἔχοντες 7. ἐὰν τε—φορίνης. τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην:—
 10. ΠΗΓΑΙ'—γνήσιος om. 11. Μεγάροις (Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ Phot.):—
 12. ἐν τῷ om. (Αἰσχίνης—Κτησιφῶντος om. Phot.) δῆμος τῆς (τῆς om.
 Phot.) Λεοντίδος:—

1. γεγεννημένης] γεγεννημένου B.
 — Λυσίας] p. 117, 40.
 — δ' om. C.
 2. μὲν] δὲ C.
 3. ΠΕΦΟΡΙΩΣΘΑΙ] περιφωριῶσθαι
 C. περιφοριῶσθαι G., literis πε pro
 compendio praepositionis περι, quod
 frequens in codicibus est, accepto:
 de quo dixit Bast. ad Greg. Cor.
 p. 928.
 — Πολυκράτην] πολυκράτη A.
 4. τὸν ὀφθαλμὸν] τῶν ὀφθαλμῶν
 C.G.N.
 5. πεφοριῶσθαι] περιφωριῶσθαι C.
 G.
 — ἀποκεκλειμένου ex Epitome
 pro ἀποκεκλιμένου (ἀποκεκλιμένου Ald.)
 — Εὐφορίων Epitome. ἐνφορίω
 A. Ald. ἐνφορείω B.N. et, ut opi-
 nor, C.
 7. βλέφαρα] ὄμματα C.
 — ΠΕΦΟΡΙΝΩΣΘΑΙ] Hæc unice

vera est scriptura ab verbo φορι-
 νοῦσθαι, corio obduci, ut recte judi-
 cat Meinek. Anal. Alexandr. p.
 149. Et sic aut scripserunt aut scri-
 bere debuerunt qui πεφωριῶσθαι
 per τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι explic-
 cant grammatici, Lex. rhet. Bekk.
 p. 293, 20., Etym. M. p. 666, 34.,
 Zonaras p. 1544.
 8. εἴη ἂν] δηλοῖ τὸ N.
 — γὰρ] δὲ B.
 — ἀνθρώπων A.B.C.G. ἀνθρώπου
 Ald.
 9. β'] β^a C. δευτέρῳ Ald.
 — Ἀληθείας] περὶ ἀληθείας B.
 10. Ἀνδοκίδης] p. 23, 41.
 — ἐν τῷ om. C.
 — γνήσιος] ὁ λόγος addit A. εἰ
 γνήσιος om. C.
 11. δ'] τετάρτῳ Ald. τετάρτῃ C.
 12. Αἰσχίνης] p. 73, 22.

www.libtool.com.cn

ΠΙΝΑΚΙΑ: τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων. ἔοικε δ' εἶναι ταῦτα χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ “μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, “μικρὸν πινάκιον πάντα τὰ ἐνταῦθα,” τυχὸν πινάκιον λέγει εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων, ὡς καὶ 5 παρὰ Δεινάρχῳ ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ δείκνυται.

ΠΙΤΘΕΪΣ: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθός.

ΠΑΕΙΣΤΗΡΙΑΣΑΝΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Γρυψίν. 10

ΠΛΗΡΩΤΗΣ: Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. τὸ δὲ πληρωτῆς

1. Hanc gl. post proximam ponit.

ΠΙΝΑΪΚΙΑ. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικεν δὲ εἶναι ταῦτα (ταῦτα εἶναι Phot. et Suidas) 3. ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ “μικρὸν, ὦ (ἄνδρες addit Phot.) Ἀθηναῖοι, 4. πάντα τὰ ἐνταῦθα om. 5. τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων:— 7. Πιτθός] Πιτθίς:—

8. ΠΑΕΙΣΤΗΡΙΑΣΑΝΤΕΣ. ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες (hoc accentu, qui est etiam in cod. Photii, altero λ punctis notato, quo significatur ὑπερβαλόντες, ut est in D. et apud Suidam) ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός:— 13. ἐρανάρχαι:—

1. ΠΙΝΑΪΚΙΑ] πινάκια. περὶ ὀνόματος εἴρηκε A. πινάκια. πιτθεὺς δῆμος τῆς κεκροπίδος ἢ πιτθός. περὶ ὀνόματος εἴρηκε B.

— τὰ—ὑποσημαίνει om. C.

— ὑπὸ τῶν κληρουμένων Valcken. ad Herodot. 3, 128. ὑπὸ τῶν κληρουόντων Valesius. Legebatur ὑπὸ τῶν κληρονόμων. quæ verba om. A. In N. est τοῖς κληρουμένοις haud dubie ex conjectura correctoris.

2. ὡς—ἐν δὲ τοῖς] ὡς ἐξῆς σημαίνει ὁ ῥήτωρ. ἐν δὲ τοῖς A.B.

— Δημοσθένῃς] p. 998, 4.

— ἐν τῷ—ὀνόματος om. C.

3. δὲ τοῖς om. C.

— Φιλιππικοῖς] p. 96 extr. ubi est—ταῦτα πάντα κωλύσαι δύναται ἄν. Unde Schæferus ad Demosth. vol. 1. p. 511. apud Harpocrationem τὰ ἐν ταῦτα mutari, ἐνταῦθα vero ad verba grammatici referri voluit.

— ἀθηναῖοι A.B.C.G. ἄνδρες ἀθηναῖοι Ald.

4. πάντα—πινάκιον om. B.

— τυχὸν π. λέγει] ἔοικε λέγειν π. N.

6. Αἰσχίνῃ] αἰσχύνῃ A. αἰσχίνου B. Ald.

7. Hanc gl. in B. legi in initio præcedentis glossæ post lemma πινάκια modo diximus. Post gl. πολέμαρχος reperitur in A. Plane deest in C. et Ald. Ex codice (Morelli) primum edidit Maussacus, habetque Epitome.

— Πιτθός A. B. Ceteri Πιτθός, quæ forma est ap. schol. Platon. p. 2. (325. Bekk.) Πίθος posuit Steph. Byz., quemadmodum in inscriptionibus non solum Πιτθεὺς, sed etiam Πιθεὺς reperitur, de quo dixi in Thesaurο vol. 6. p. 1074.

8. τῇ om. B.C.

9. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

11. Δημοσθένῃς] p. 776, 7.

— κατ' ἐν τῷ κατ' B.C.

13. δ' om. A.B. Ald.

ὄνομα καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων Δεινάρχου.

ΠΑΙΝΘΕΪΟΝ : ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθος πλάττεται· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου.

ΠΑΤΝΤΗΡΙΑ : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἑορτὴ παρ' Ἀθη- 5 ναίοις.

ΠΛΩΘΕΪΣ : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πλω- θειὰ δῆμος τῆς Αἰγιίδος, ὅθεν ὁ δημότης Πλωθεύς.

ΠΟΔΟΣΤΡΑΒΗ : Ὑπερίδης ἐν τε τῷ κατ' Ἀθηνογένους καὶ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινα ὑπὸ τῶν 10 κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. διείλεκται Ξενοφῶν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐν τῷ περὶ κυνη- γητικῶν καὶ τῆς χρήσεως.

ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἥτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, 15 ποδῶν τις κάκωσις οὔσα, ἥ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἶον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖ- ται τοῦνομα· φησὶ γὰρ “ ἡ ποδοκάκκη αὐτὸ ἐστὶν ὃ νῦν καλεῖται ἐν “ τῷ ξύλῳ δεδέσθαι.”

ΠΟΛΙΤΕΙΑ : ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς 20

3. ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας :— 5. ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ. ἑορτὴ Ἀθηναίων :— 7. Δ.—ἐφέσει om. Πλωθία (Πλωθεία Phot.) δῆμος τῆς Αἰγιίδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς :— 9. ΠΟΔΟΣΤΡΑΒΗ. ποδοστράβας— ἡλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν :— 16. ἡ κατὰ συγκοπὴν, ὥς Δί-δυμος, οἶον ποδοκατοχή :—

1. καὶ post ὄνομα om. B.
— κατὰ Μειδίου] p. 547, 18. 574.

22. — τῶν (τῶν om. C) Πατροκλέους]
τῶν προκλέους A.B. τῶν προκλέους
Ald.

2. Δεινάρχου Bekkerus. Libri
Δειναρχος.

3. πλίνθος] ἡ πλίνθος Ald.

7. Δημοσθένους] p. 1310.

— τῇ] τῷ B.

— Πλωθεία] πλωθεία A.B.C. Ald.

9. καὶ ἐν] ἐν om. A.B.

— τῷ om. A.

11. κυνηγετῶν] κυνηγητικῶν A.
— ἐμβαίνοντα] ἐσβαίνοντα A. Ald.
om. C.

— ἡλίσκετο] ἡλίσκοντο B.C.

12. Ξενοφῶν] Cyneg. 9, 11.

— περὶ τῆς κ.] ἐπὶ κ. C.

— ἐν] καὶ τῶν ἐν C.

— περὶ] κατὰ A.B.C.

14. Δημοσθένους] p. 733, 6.

15. τῷ additum ex Epitome.

17. ποδοκατοχή] ποδοκαταδοχὴν C.

— Λυσίας] p. 117, 32.

— δ' om. B.C.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ: Ἰσαῖος ἐν ἀπολογία ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδωρον. ἀρχὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη, ἔστι δὲ εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελλθὼν ὅσα 5 διοικεῖ ὁ πολέμαρχος, "πρὸς ταῦτά" φησιν "αὐτός τε εἰσάγει δίκας "τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τᾶλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα "τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος." εἰκότως οὖν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ προειρημένῳ λόγῳ ἐγγυῆσαί φησι πρὸς τῷ πολεμάρχῳ Ἀπολλόδωρον ὁ 10 γὰρ Ἀπολλόδωρος Σάμιος τὸ γένος μέτοικος ἦν. ὅτι δὲ καὶ κύριον ὄνομα ὁ Πολέμαρχος τοῦ Λυσίου ἀδελφὸς αὐτός τε ὁ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους καὶ Πλάτων ἐν τε τῷ α' τῆς Πολιτείας καὶ ἐν Φαίδρῳ φησίν.

1. δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ καὶ 3. ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ. ἀρχὴ τις ἐστὶν παρ'—ἔστιν δὲ οὗτος εἷς 4. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δικαστὴς τε (δίκας τάς τε Phot. et Suidas) τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου (καὶ ἀπροστασίου om. D.), καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τᾶλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος. ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός:—

1. Ἰσοκράτης] p. 67 a.
— τῷ om. B.C.
— Δημοσθένους] p. 10, 21.
2. ἐν Φ.] ἐν τοῖς φ. A. Ald.
4. οὕτω—Ἀθηναίων om. B. et in lacuna C.
6. πολέμαρχος:— C.
— αὐτός τε] Ex verbis Aristotelis ut hic leguntur non apparet cur αὐτός τε dictum sit, nec satisfaci Saupprii (Fragm. p. 228.) conjectura αὐτοῖς τε (h. e. Atheniensibus). Ego, nisi praecederet πρὸς ταῦτα, quod ipsum quoque suspectum est, non dubitarem οὗτος δὲ εἰσάγει— corrigere, quum hoc ipsum supra legatur s. v. ἀποστασίον, ubi Harpocratio verba οὗτος δὲ—ἐπικλήρων eodem e loco Aristotelis apposuit.
— δίκας τάς τε] δικαστὴς τε A. Ald. et τε omisso N. καὶ δικαστὴς τε B. Recte scriptum s. v. ἀποστα-

σίον: unde correxit Blancardus.
7. ἀπροστασίον καὶ ἀποστασίον N. καὶ ἀπροστασίον om. B.
— καὶ κλήρων] καὶ τὰς τῶν κλήρων Saupprius.
8. καὶ τᾶλλα—μετοίκους om. B.
9. οὖν—ἐν τῷ om. A.B.
10. ἐγγυῆσαι] κατεγγυῆσαι Meier. de lite Attica p. 55.
— Ἀπολλόδωρον om. A. et in lacuna Ald. Ἀπολλόδωρον. ὁ γὰρ om. B. Nomen supplavit Maussacus ex suo, ut videtur, codice.
11. Inter γὰρ et Σάμιος lacuna in A., quam explevi addito Ἀπολλόδωρος, ut fecit Saupprius. Nam aut repeti nomen debebat aut dici ὅς Σάμιος τὸ γένος μέτοικος ἦν.
— καὶ om. B.
12. Λυσίας] p. 122, 20. 27.
13. Πολιτείας] p. 327 b.
14. Φαίδρῳ] p. 257 b.

www.libtool.com.cn
ΠΟΛΙΟΧΟΣ καὶ ΠΟΛΥΤΑΛΚΗΣ: ὀνόματα κύρια.

ΠΟΜΠΕΙΑΣ καὶ ΠΟΜΠΕΤΕΙΝ: ἀντὶ τοῦ λαιδορίας καὶ λαιδορεῖν
Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λαιδορουμένων ἀλλήλοις· Μέ-
νανδρος Περιβία

5

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες
σφόδρα λαιδοροί.

ΠΟΜΠΕΙΑ δὲ λέγεται τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη,
ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ κατ' Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. “πομπείοις δέ”
φησι Φιλόχορος “πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας 10
“τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν. ὁψὲ δέ” φησι “καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα
“κατεσκεύασεν.”

Πόριος: Δημοσθένους ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πόρος
ἐστὶ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος· ὁ δὲ δημότης Πόριος.

1. ΠΟΛΥΤΑΛΚΗΣ] Πολυαλκής (Πολυάκης Phot. et Suidas.) 3. μετα-
φέρει] ἢ μεταφορὰ 7. λαιδοροί:— 8. ΠΟΜΠΕΙΑ. λέγεται πομπεῖα
καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα (κατασκευασμένα D.) σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς
ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δὲ φησιν ὡς πρότερον
(πρότερον E.T. πρῶτον libri meliores Suidæ) ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ
τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὁψὲ δὲ (δὲ om. Phot.) καὶ Ἀνδροτίων
ἄλλα κατεσκεύασεν:— 13. ΠΟΡΙΟΣ] Πόρος. Πόρος ἐστὶ δῆμος] δῆμός
ἐστὶ 14. Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος:—

1. om. C.
— ΠΟΛΙΟΧΟΣ] πολίουχος A. et
libri quidam Suidæ.

— ΠΟΛΥΤΑΛΚΗΣ Bekkerus pro
Πολυαλκής. Poliochus est apud
Lysiam in oratione κατὰ τοῦ Πολι-
ούχου p. 150, 26. ubi liber optimus
πολίςχος, alius πολίαχος, Stephanus
Πολίαρχος; Polyalces Isocratis E-
pist. 6. p. 418. ubi vulgo Πολυάκος,
codex Urbinas πολυαλκοῦς, quod
scribendum Πολυάλους.

3. Δημοσθένους] p. 229, 3. 268,
25.

— μεταφέρει codices. ἢ μεταφορὰ
Ald., quod ex Suida sumtum vi-
detur, qui Epitomes scripturam
sequitur.

— ταῖς additum ex Epitome.

4. ἀλλήλοις] ἀλλήλαις B.C.

8. δὲ om. B. et Epitome.

9. ὡς Epitome. καὶ A. B. C. ὡς
καὶ Ald.

— κατ' ἐν τῷ κατ' C.

— κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 608, 4.
615, 2. 618, 4.

10. τοῖς additum ex Epitome.

11. κατασκευασθεῖσιν ex Epitome
pro κατασκευασθεισῶν.

13. Δημοσθένους] Non legitur
apud Demosthenem, quod notavit
Taylor. vol. 7. p. 1333. ed. meæ.

— τῇ] τῷ B.

14. Πόριος] His Ald. adjunxit
longiorem de vocabulo πόρος ex-
positionem καὶ πόρος, πέρας, ἢ ποτα-
μός usque ad verba τοῦ ὕδατος
πόρου, ex Suida transcriptam s. v.
πόρος.

ΠΟΡΘΟΜΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

ΠΟΛΥΓΝΩΤΟΣ: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου, Θασίου μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφῶντος, τυχόντος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἦτοι ἐπεὶ τὴν 5 Ποικίλῃν στοὰν ἔγραψε προῖκα, ἥ ὡς ἕτεροι, τὰς ἐν τῷ Θησείῳ καὶ τῷ Ἀνακείῳ γραφὰς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ ζωγράφων καὶ Ἰώβας ἐν τοῖς περὶ γραφικῆς.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πολύστρατος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμᾶς περικύβαι ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθη- 10 ναίων. ἕτερος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος ὑπὲρ οὗ λόγος ἐστὶ Λυσία ἐπιγραφόμενος ὑπὲρ Πολυστράτου δήμου καταλύσεως ἀπολογία. ἄλλος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος οὗ Δημοσθένης μνημονεύει ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μη- 15 δὲν γὰρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον

3. ΠΟΛΥΓΝΩΣΤΟΣ. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἥ ἐπεὶ τὴν ποικίλῃν στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἥ, ὡς ἔπει, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφὰς:— 9. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς (sic etiam Phot; τοῦ Ἑρμᾶς Suidas) 10. Ἀθηναίων. οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγων 15. τοῦ om. (habent Phot. et Suidas)

1. ΠΟΡΘΟΜΟΣ] πορθμεύς D. et Ald.
— Δημοσθένης] p. 248, 15.

4. τοῦ om. B., μὲν om. C.
6. ἔγραψε Valcken. ad Theocriti Adonias. p. 374. Libri et Epitome ἀνέγραψε.

— Θησεῖον cum Valcken. vel Θησεῖος ἱερῷ cum Reinesio Boeckh. Œc. vol. 1. p. 576. Legebatur θησαυρῷ.

7. Ἀρτέμων] Videtur Artemonem Cassandrensem dicere, de quo v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 313.

— τῷ τοῖς C.

8. Ἰώβας] ἰώβας A.

9. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

10. τοῖς] τοῦ C.

11. λόγος] ὁ λόγος B.C.

13. οὗ Epitome. Libri οὗ καὶ.

13. Δημοσθένης] p. 46, 20.

— μνημονεύει] μέμνηται C.

— Φιλιππικοῖς Epitome. Libri τοῖς Φιλιππικοῖς.

14. μήποτε μέντοι] μηδὲ C.

— Πολύτροπον] Hanc conjecturam refutavit Sauppius in annotatione ad locum Demosthenis.

15. τοῦ additum ex solo C.

— παρὰ—τὸν Πολύστρατον om. B.C.

P. 255, 1. τὸν Πολύτροπον—ἦν ὁ Πολύτροπος] Hæc verba si scripsit Harpocratio, de quo dubitat Sauppius l. c., quodammodo suam ipse conjecturam postmodum refutavit. Legit ea Epitomes auctor, qui absurdo modo compendificet.

τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν Πολύτροπον μὲν οὖν ἐν τῇ 5' τῶν Ἑλληνικῶν Ξενοφῶντος εὔρον· ἀλλ' οὔτε τὸ ξενικὸν τοῦτο ἔφησεν ὁ Ξενοφῶν τρέφεσθαι ὑπ' Ἀθηναίων οὔτε αὐτὸς Ἀθηναῖος ἦν ὁ Πολύτροπος.

ΠΟΣΕΙΔΕΩΝ· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου. ὁ 5' μὴν παρ' 5 Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται.

ΠΟΤΑΜΟΣ· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. Ποταμὸς δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις.

10

ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΤΕ· ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, ὅσον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν τε τῷ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσιν καὶ φυλαττομένην. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησὶ “προβληθεὶς πυλάγορος οὕτω καὶ 15 “τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτόν.” ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου “καὶ προὔβαλόμεν” φησὶν “ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτὴν” ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμεν τῇ συνήθει καὶ νομιζομένη κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων, [ὠνόμασα τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ]. ἐν δὲ τοῖς

1. ξενικοῦ. τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον (ἀθηναίων Suidæ cod. Paris.) εἶναι:—

5. ΠΟΣΕΙΔΕΩΝ. ἔκτος μὴν—καλούμενος:— 7. ΠΟΤΑΜΟΣ.—ἀργίας om. Ποταμὸς δῆμος 9. τοὺς παρεγγράφους:—

11. ὑποτιθεμένους] προτιθεμένους D. πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς (ὁ Phot. et Suidas) Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶν, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν (εἰπεῖν Phot. et Suidas) ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσιν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου (μηδίου E.T.) καὶ προὔβαλόμεν (προβαλούμεν E.T. Phot. et libri quidam Suidæ), φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτὴν, ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμεν τῇ συνήθει καὶ νομιζομένη κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων. ἐν

1. Πολύτροπον] πολύστρατον A.

— 5'] ἡ' A., om. B. C. ὁ γδ' Ald. ἔκτη Maussacus. Est 6, 5, 11.

2. ὁ Ξενοφῶν om. C.

5. ὁ om. A.

7. Νικίδου] νικῆδου C.

— δῆμος (ὁ δῆμος B.) om. A.

9. παρεγγράπτους] παρεγγράφους B.C.N. et Epitome.

10. ἐν] ἐν ταῖς A.B. Ald.

11. ὑποτιθεμένους] ὑπερτιθ. B.C.

12. ὡς] ὁ A. om. B.C.

— Δημοσθένης] p. 258, 23.

12. ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ C.

13. κατ' Αἰσχίνου] p. 349, 15.

15. ὑπὲρ Κτησιφῶντος] p. 277, 1. — οὕτω] οὕτως N.

17. προὔβαλόμεν — τοῦτον] προ-βαλλόμεν (sic etiam Ald.) φησὶν τοῦτον ἀδικεῖν B.

19. ὠνόμασα Blancardus. ὠνόμασαν libri. ὠνόμασας Bekkerus, nisi, quod non improbabile, totum hoc ὠνόμασα τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ omittendum sit, ut factum in Epitome.

— τῷ om. C.

Φιλιππικοῖς φησὶ· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν
 “οὔτε ἐθέλει” ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

ΠΡΟΒΟΛΑΣ : ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινων
 ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρία καὶ κράτει γιγνομένων Δημοσθένους ἐν
 τῷ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, εἰ γνήσιος. παρὰ δ' Αἰσχίνῃ 5
 ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἢ προβολῇ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προ-
 βάλλεσθαι τινα ἀδικεῖν.

ΠΡΟΒΟΥΛΕΤΜΑ : τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν πρὶν εἰς τὸν δῆμον
 εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

ΠΡΟΒΟΔΙΟΝ : εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν 10
 τῶν συῶν θήραν. Ὑπερεῖδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηῶν
 τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι. ὅτι δὲ δόρυ τι ση-
 μαίνει πολλάκις ἔστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος Κυνηγετικοῦ.

ΠΡΟΒΟΛΟΙ : αἱ εἰς θάλατταν προκείμεναι πέτραι καὶ οἶον ἀκταί
 τινες· Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς. 15

ΠΡΟΕΔΡΟΙ : ἐκληροῦντο ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἐκάστην ἐκκλη-

δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησὶ, προβάλλεσθαι δὴ (δὴ om. Suidæ codex Leid.) βλέ-
 πειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι, ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς
 μάχην :—

3. ΠΡΟΒΟΛΑΣ. ἀντὶ—γινομένων. οὕτω Δημοσθένους· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἢ
 προβολῇ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα ἀδικεῖν :— 10. εἰδός
 τι δόρατος, ὃ (ᾧ Z. Phot. et Suidas) χρῶνται—πρὸς τῇ τῶν συῶν θήρᾳ (τὴν—
 θήραν Suidas) :—

14. αἱ εἰς θάλατταν (θάλασσαν Phot. et Suidas)

16. ΠΡΟΕΔΡΟΙ. ἐκληροῦντο τῶν πρυτανέων (ἐκλήρουν τὴν τῶν πρυτάνεων
 Suidas) καθ' ἐκάστην πρυτανείαν εἰς ἐξ ἐκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευού-

1. Φιλιππικοῖς] p. 51, 27.

— φησὶ om. C.N.

— προβάλλεσθαι] προβαλέσθαι A.

— δ' ἢ] δὴ A.B. Ald. δεῖ C.N.

— οἶδεν] εἶδεν A.B.C.

2. ὡς om. B.C.

4. σωτηρία] ἀσφαλεία C.

— Δημοσθένους] p. 218, 21.

5. περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον] περὶ
 τῶν ἀλεξάνδρου C. περὶ τοῦ ἀλεξάν-
 δρου B.

— συνθηκῶν] ξυνθηκῶν C.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

— Αἰσχίνῃ] p. 47, 26.

6. τοῦνομα om. B.C.

8. εἰς] ἐς A.

9. Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου]
 Immo ὑπὲρ Κτησιφῶντος p. 228, 6.

11. συῶν] θηρῶν C.

— Τυρρηῶν] Vide quæ s. v. κο-
 μιστικά πλοῖα dicta sunt.

12. τροπικῶς Valesius. τροπικῶν
 libri, quod fortasse delendum.

13. Κυνηγετικοῦ] c. 10, 1. et 3.

14. θάλατταν προκείμεναι Epitome.
 Libri θάλασσαν ἐγκείμεναι.

15. Δημοσθένους] p. 104 extr.

— ἐν om. A. Ald.

16. ἐκληροῦντο—ἐκκλησίαν] Libri
 et Epitome ἐκληροῦντο τῶν πρυτάνεων
 καθ' ἐκάστην πρυτανείαν. Ex glossa
 simili in Lex. rhet. Bekk. p. 290,
 10. correxit Luzac. de Socrate
 cive p. 98. probante Schæmanno
 de comit. Ath. p. 86. (plagula F.)
 et p. 85 (plagula G).

σίαν, εἷς ἐξ ἐκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διόκουσι. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. πολλάκις δ' ἐστὶ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ὅτι δ' ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς 5 εἶρκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ: Ὑπερίδης Δηλιακῷ. ὄνομα θυσίας.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος. τὴν τῶν ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν ὁ ῥήτωρ, ὡς ἐν τῷ λόγῳ ὑποσημαίνει, καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μενέστρατον, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν. 10

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ: εἰώθεσαν, ὅποτε δικάζονται τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγμα-τος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι, τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. παρὰ πολλοῖς δὲ ἐστὶ ῥη-τορσι. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ περὶ ὧν πρόκλησις 15 γίνεται δηλοῖ.

ΠΡΟΚΩΝΙΑ: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος “προ-“ κώνια” φησὶν “ἐστὶ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι.” Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνο-

σης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας (τὴν ἐκκλησίαν meliores libri Suidæ) διό-κουσι. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἶρκεν Ἀ. ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ:—

7. ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ] προηροσία D. et Phot. προηρόσια Suidas. Ὑ. Δη-λιακῷ om. 8. ΝΟΜΟΣ (νόμος Phot.)—προθεσμίαν:— 11. ΠΡΟ-ΚΛΗΣΙΣ. εἰώθεσαν ὅποτε δικάζονται τινές, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θερά-ποντας (θεράποντας ἢ θεραπαίνας Phot.) εἰς βάσανον 14. ὠνομάζετο πρό-κλησις:— 17. ΠΡΟΚΩΝΙΑ (προκωνία E.T. Sic et paullo post, sed infra προκώνια). Λυκοῦργος (ἐν τῷ addit D.) κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ προ-κώνια, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρημένοι (κεχρισμένοι Phot. κεχρημένοι Suidas).

2. τὰς ἐκκλησίας Epitome et Lex. rhet. l. c. Libri τὴν ἐκκλησίαν. 10. ὁ λόγος om. B. post ἐστίν habet Ald.

4. ὡς om. B.C.

— Δημοσθένει] p. 596.

— Αἰσχίνῃ] p. 59, 13.

7. ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ] Vel προηρόσια. Nam utriusque formæ exempla reperiuntur, de quibus dictum in Thesaurο vol. 6. p. 1713. Ceterum conf. quæ s. v. Ἄβαρις dicta sunt. Totam gl. om. C.

8. Δημοσθένης] p. 952, 19.

— ἐ' om. N.

11. ἐνίοτε om. A.

15. Δημοσθένει] p. 1106, 8.

17. Δίδυμος] δὲ addit Ald.

18. πυροὶ] τυροὶ A. πυρὶ B.

— κεχρισμένοι] κεχρημένοι A.N.

19. Κράτης] Photius p. 455, 12. προκώνια. ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἀφρυκτοὶ κριθαί· ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρι-σμένοι. Similiter Lex. rhet. Bekk. 294, 4. Alios grammaticorum lo-cos attuli in Thesaurο.

www.libtool.com.cn

μαζέσθαι. εοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι, ὡς Αὐτοκλείδης ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς ὑποσημαίνει. Δήμων δ' ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησι “ καὶ προκωνία ἐστὶ κάχρυς κατηρειγμένα μετὰ ἀρωμάτων.”

ΠΡΟΜΕΤΡΗΤΑΣ: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. Δείναρχος κατ' Ἀγασικλέους “ Σκύθου τοῖνον τοῦ προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν 5 “ δημόταις γέγονε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν.”

ΠΡΟΝΑΪΑ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Προναΐα διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρύνθαι. ταύ-

1. γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν καὶ προκωνία ἐστὶν κάχροις (κάχρυς Phot.) κατηρειγμένα (sic) μετὰ ἀρωμάτων:—

4. ΠΡΟΜΕΤΡΗΤΑΣ—] Totam Epitomes gl. habet Phot., omisit Suidas substituta alia, in qua Dinarchi locus plenior affertur.

5. τοῖνον om. 7. ΠΡΟΝΑΪΑ] πρόνοια Αἰσχίνης—Κτησιφῶντος om.

8. Προναΐα (προναΐα D.)] πρόνοια Phot. et Suidas.

P. 257, 19. ἀφρύκτων] ἀρήκτων A. In φρυκτῶν corruptum apud Erotian. p. 98. notavit Nauck. de Aristoph. Byz. p. 223.

— Κράτης] Haud dubie in libro περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν: v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 369. Κράτητα ἐν Ἱεροποιίαις citat Harpocratio s. v. Ὀμηρίδαι, qui liber dubitatur an idem sit.

P. 258, 1. δὲ om. B.C.

— καὶ ante κριθῶν om. B.C.

3. κάχρυς] Libri κάγχρυς. Correctum ex Epitome.

— κατηρειγμένα N. κατηρυγμένα C, Ald. κατηρηγμένα A. κατηριμένα vel κατηρεμένα B.

4. Hanc glossam proximamque om. B.C.

— προμετρητάς A. et Epitome. προμετρήσας N. Legebatur προμετρητής, quod προμετρετής scriptum in Ald., in qua hæc gl. sic est interpolata ex Suida, ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυρρὸς (corrigere πυρρὸς) ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν. καὶ ὁ τοῦτο τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητής ἐκαλεῖτο. Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους (verba Ὑ.—ταρίχους non leguntur apud Suidam, sed ex Harpocratonis glossa illata sunt.)

καὶ (hoc καὶ interpolator de suo addidit) Δείναρχος κατ' Ἀγασικλέους (κατ' A. non est apud Suidam), Σκύθου τοῖνον τοῦ μετρητοῦ (corr. προμετρητοῦ ex Suida) υἱὸς, ἐν δημόταις γέγονε, καὶ οὗτος (καὶ ὁ αὐτὸς apud Suidam) ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν, καὶ ὑμεῖς ἐκλαμβανόμενοι (apud Suidam ἐκλαβόμενοι) παρ' αὐτοῦ τοὺς πυρρὸς διατελείτε.

— Ὑπερείδης—Ἀγασικλέους] ὑπερείδης δειναρχος N.

5. ἦν om. A.N.

6. δημόταις] δημοσίοις Sauppium Fragm. p. 332.

— αὐτὸς Epitome. οὕτως A.N. οὗτος Ald.

— προμετρῶν] μετρῶν A.

7. 8. ΠΡΟΝΑΪΑ, quod altero loco habet Epitome utroque restituit Bekkerus pro πρόνοια, quod Æschinei loci explicationi quam sequitur Harpocratio repugnat. Vide quæ de hoc nomine dixi in Thesauro.

7. Αἰσχίνης] p. 69, 14. 18. 70, 37.

8. παρὰ] περὶ N. ἐν N.

— Ἀθηνᾶ om. A.

— ἰδρύνθαι] ἢ ὅτι προῦνόησεν ὅπως τέκει ἢ λητῶ addit Ald. ex alia Suidæ glossa.

την δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἡ' Προνηϊήν ὀνομάζει. ἱστορήκασι δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοι τε καὶ Στάφυλος ἐν τῷ περὶ Αἰολέων.

ΠΡΟΠΕΜΠΤΑ : Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Δίδυμος “μήποτε” φησιν “ἄλλα τινὰ ἐστὶν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς” 5 “εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀπολλοδώρου ὑποσημαίνει. εἰ μὴ ἄρα “πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμερῶν πέντε” ταῖς γὰρ μεγάλαις “δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.”

ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ : ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ 10 λέγεται. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν ἀρχῇ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

1. Προνηϊήν] προνοίην Phot. ὀνομάζει :— 3. ΠΡΟ΄ ΠΕΜΠΤΑ. Δίδυμος φησιν, μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσὶν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς (μεταβολῆς Phot.)· εἰσὶν γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας ἐ· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν :— 11. λέγεται :—

1. ἐν τῇ ἡ'] c. 37.
— Προνηϊήν A.N. προνοίην B.C.
Ald.
2. Αἰολέων] τῶν αἰολέων A.
4. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
— Δημοσθένης] p. 1076, 21. in lege.
— τοῦ additum ex A.

5. καταβολῆς] προκαταβολῆς Saupp.
Fragm. p. 177.

6. τῶν τιμημάτων] τῶν ἀμφισβητουμένων dici debuisse monet Boeckh. Œc. vol. 1. p. 478. “Dydymi scholion pertinebat ad Lysiae orationem adversus Mixidemum. Dubitabat de sensu, utrum “πρόπεμπτα summa pecuniæ esset ante paracatabolen pendenda : “hanc enim in causis publicis quintam partem summæ ejus, de qua lis esset, fuisse : an significaret causam per quinque dies in judicio actum iri. Utrumque falsum est : πρόπεμπτα apud Demosthenem est πρὸς ἡμερῶν et eundem sensum etiam apud Lysiam habuerit : cf. Vales. ad “h. l. In oratione igitur contra “Apollodorum Lysias nihil dixerat

“ nisi hoc, paracatabolen quintam partem esse summæ, de qua lis esset. Publica igitur videtur causa fuisse : cf. Lysiae fragm. “ apud Harpocrat. s. v. ἀποστασίου “ et παρακαταβολή. Schæemann. de “ lite Att. p. 621.” SAUPP. ad Fragg. p. 177.

8. πρὸς ἡμερῶν Bekkerus collata glossa simili Lex. rhet. Bekk. p. 296, 8. Libri πρὸς ἡμέρας.

— γὰρ] μὲν γὰρ B.C.

10. ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ] προπεπτωκότες A.C.

11. λέγεται] Addit Ald. προπεπτωκέναι παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ. quæ sunt verba historici (haud dubie Polybii, ut animadvertit Valesius) post Harpocratonis glossam posita ab Suida.

— Δημοσθένης] p. 324, 23. καὶ δ. Ald.

— Κτησιφῶντος :— C.

— ἀρχῇ A.B. ἀρχῇ δὲ Ald.

12. Αἰσχύλος (αἰσχύλον A. B.)] Fragg. 128.

www.libtool.com.cn

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δορυλμάντους Δαναῶν μόχθους,
οὕς * * * εἴσω κλισίας.

ΠΡΟΠΤΛΑΙΑ ΤΑῦΤΑ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός, 5 βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάννυ γινωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς ὁ Δημοσθένης φησὶν “ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν.” περὶ δὲ τῶν προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Ἀθηναῖοι Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος, ἄλλοι τε ἱστορή- 10 κασι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ'. Ἡλιόδωρος δ' ἐν α' περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν “ἐν ἔτεσι μὲν ἐπαντελῶς “ἐξεποιήθη, τάλαντα δὲ ἀνελώθη δισχίλια ἰβ'. πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαιιν.”

ΠΡΟΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟ : ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσατο· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ 15 Νικοδήμου “οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο οὐδ' ἡμφισβήτησε τῆς “κληρονομίας ἐκείνης.”

4. Φ.] ἐν φ. D. 5. προπυλέων—πυκνῶς Phot. 7. ὁ om., ante αὐτὸς habet Phot. 8. ἤρετο] εἶρετο (ἤρετο Phot. et Suidas) περὶ δὲ—ἐν τῇ δ' om. 11. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησιν, ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ ἐπαντελῶς—ἀνελώθη βιβλ. 14. εἰσίσαιιν] εἰσίσαιιν E.T. 15. ΠΡΟΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ (—ατο Z.). Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο (—ατο Z.):—

1. μὲν] με A.B. Ald.

3. Indicavi cum Ald. lacunam post οὕς, quam Blomfieldus in Præf. ad Persas p. xiv. explevit additis verbis σὺ προπίνεις. Rectius fortasse Heathius προπεπωκῶς supplevit conjunctum cum secunda verbi alicujus persona, quæ vel ante εἴσω κλισίας vel post hæc verba addita fuit, cujusmodi est quod Hermannus proposuit οὕς προπεπωκῶς εἴσω κλισίας | θάσσεις.

4. Δημοσθένης] p. 174, 23.

5. ἀπὸ] ἐκ C.

— Πυκνός ex Epitome restitui pro πυκνός.

7. Δημοσθένης] p. 401, 16.

8. ἤρετο] ἠρετίσαντο B.C.G.

10. Ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι C.

— Μνησικλέους] μνησικλέα B. μνησικλείδου C.G.

11. δ' om. B.

— α'] πρώτῳ Ald. α^η C.

13. ἰβ'] δώδεκα Ald. ια' B.C.

15. ΠΡΟΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟ—ἀντεποιήσατο] Legebatur προσεποιήσαντο—ἀντεποιήσαντο. Correxī ex Z. et correxit Sauppīus Fragm. p. 239. ex allatis Isæi verbis, quæ leguntur in oratione de Pyrrhi hereditate p. 38, 4. quam cur κατὰ Νικοδήμου appellaverit Harpocratio ex argumento orationis patet quod exposuit Schemannus p. 225.

17. ἐκείνη] Legebatur ἐκείνων. Correxī Sauppīus ex Isæo.

www.libtaol.com.cn
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ : ἡ εἰς δικαστήριον κλήσις, καὶ **ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ**
 τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου
 κλήρου, Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον.

ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΙ : Λυσίας ἐν τῷ περὶ Μακαρτάτου κλήρου. Πρόσ-
 παλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. 5

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ : οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται
 ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ
 Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας.
 μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περιθίας.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος “ταῦτα οὐχ 10
 “ὁμολογουμένη προστασία ;” ἀντὶ τοῦ βοήθεια προῖσταμένου τινὸς
 καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσ-
 βείας “ὥς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν
 “εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.” Δίδυμος τὴν προστασίαν
 φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστασεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προσταδος 15
 καλουμένης.

ΠΡὸς τῇ πταίδι Ἑρμῇ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου.

1. **ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ**] προσκαλέσαι Suidas. 3. κλήρου :—
 4. Λυσίας—κλήρου om. Πρόσπαλτα] Προσπάλτα (Πρόσπαλτα Suidas)
 7. ἕκαστῳ 8. Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην :— 12. παραπρεσβείας
 14. Καδμείου 17. Ἑρμοῦ (Ἑρμῆς Phot. et Suidas).

1. εἰς] εἰς τὸ B.
 2. Δημοσθένης] p. 1054, 25.
 3. ἐν τῷ om. B.
 4. **ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΙ**] προσπάλτιον A.
 — περὶ] πρὸς A.B. Ald. Plenio-
 rem orationis inscriptionem vide
 s. v. σιπύα.
 — Πρόσπαλτα] Codices πρόσπαλ-
 τος. Formam ab Steph. Byz. agni-
 tam servavit Ald. et Epitome.
 7. ἐκαλοῦντο] καλοῦνται B.C.
 — ἕκαστον] ἕκαστῳ Ald.
 8. Ἀθηναῖον ex Epitome pro Ἀθη-
 ναίων.
 — ἀρισταγόρας (ἀρισταγόρου Ald.):
 — B.C. Ipsa Hyperidis verba ex
 alius grammatici Lexico sumta ap-
 posuit Suidas s. v. νέμειν προστάτην.
 10. Δημοσθένης] p. 872, 6.
 11. προῖσταμένου] ὡς προῖσταμένου
 N.
 12. ἀδικουμένῳ] Hoc si scripsit

Harpocratio, negligenter scripsit
 pro ἀδικοῦντι, ut apparet e loco De-
 mosthenis : de quo monuit Schæ-
 ferus.

12. Αἰσχίνης] p. 42, 2.
 — πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
 13. προπύλαια om. C.N.
 14. τῆς—προστασίαν om. C.
 15. ἀντὶ τῆς ex Epitome pro ἀντὶ
 τοῦ. Articulum om. A. Duobus
 modis hoc dici poterat, aut τὴν
 προστασίαν ἀντὶ τῆς προστασεως, aut
 τὸ προστασίαν ἀντὶ τοῦ πρόστασις.
 17. **ΠΡὸς τῇ πταίδι Ἑρ-
 μῇ**] De hoc dixit jam s. v. Ἑρ-
 μῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι, ubi ut hic Phi-
 lochori librum quintum citat ; ter-
 tium Hesychius, ἀγοραίος Ἑρμῆς
 οὕτως ἐλέγετο ὄντως, καὶ ἀφίδρυτο
 Κεβρίδος (Ὑβριλίδου nomen, qui fuit
 eponymus olymp. 71, 4. restituit
 Boeckh. in comment. de archonti-

Φιλόχορος ἐν τῇ εἰς "Αθηναίων" φησὶν "ἀρξαμένων τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ἐπέγραψαν

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οὐδ' ἀνέθηκαν
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

ΠΡΟΣΤΙΜΗΜΑΤΑ : ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ 5
τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους,
ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημο-
σθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΝ : Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας "ἐάσετε οὖν
"αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον" ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μῖασμα. 10
καὶ ΠΡΟΣΤΡΟΠῇ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησι-
φῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. κεῖται δὲ τοῦτο
τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Δεινάρχῳ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου ἀσεβείας.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ : Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ
τελεσθῆναι τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα 15
καλεῖται προτέλεια.

ΠΡΟΦΕΡΕῖΣ : οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰ-
σχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ : ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίου
φόρου. καὶ παρ' ἄλλοις δὲ τούνομα. 20

1. Φιλόχορος φησὶν (περὶ add. Phot. et Suidas) τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ
ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν 2. ἐπέγραψαν οὕτως, ἀρξάμενοι (ἀρξάμενοι om.
Phot. et Suidas) 5. ΠΡΟΣΤΙΜΗΜΑΤΑ] προστίμημα D. 6. ὥσπερ
om. παρ'—Διοκλέους om. 9. ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΝ. τὸ ἄγος, (τὸ add. Phot.)
μῖασμα· οὕτως Αἰσχίνης, καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κ. ἐκ
παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ :— 14. ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ. Λυκούργος
ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥάθιον (εἰς τὸ θεῖον
Suidas, non Photius. εἰς θεῖον D.) ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα :—
19. ΠΡΟΣΦΟΡΑ. ἀντὶ τοῦ (ἀντὶ τοῦ om. Suidas) πρόσδοδος, ὡς Ἀντιφῶν :—

bus pseudonymis p. 5.) ἄρξαντος,
ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ.

P. 261, 17. Δημοσθένης] p. 1146.
extr.

P. 262, 2. τοῦτον] τοῦτο A.

4. βουλῆς] βουλῇ C.

6. ἐπωβελία] ἐπ' ὠφελεία B.C.

— ἐν τῷ om. B.

7. Δημοσθένης] p. 700, 16.

9. Αἰσχίνης (ἐν τῷ addit Ald.)] p.

49, 22.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ἐάσετε ex Æschine restitutum

pro ὅσα τε, quod fortasse ex ἐάσατε
corruptum, quæ multorum libro-
rum Æschinis scriptura est.

10. αὐτὸν ex Æschine. αὐτὸς A.
Ald. αὐτὸ B.C.

— τὸ om. C.

11. κατὰ Κτησιφῶντος] p. 69, 11.

13. καὶ om. B.C.

— Φορμισίου] φορμίωνος B.C.

14. τὰ] τὰ γὰρ A.

17. νέοι μὲν] μὲν νέοι A.

— Αἰσχίνης] p. 7, 35.

19. ΠΡΟΣΦΟΡΑ] προσφορά A.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ : ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτό τι γίνεσθαι, ὅπταν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρειται εἰς τὸν δῆμον ἢ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. ταῦτα δ' ὑποσημαίνεται ἐν τῷ Λυσίου πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφῇ. 5

ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ : Λυκοῦργος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη.

1. ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ. ἔοικεν Ἀθήνησιν τοιούτων τι (τι om. Phot.) γίνεσθαι (γίνεσθαι Phot.), ὅπότε ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρειται εἰς τὸν δῆμον ἢ γνώμη· πρότερον γίνεται (γίνεται Suidas) χειροτονία 6. Λυκοῦργος—δικασίᾳ om. 7. παρ'] παρὰ τοῖς D.

1. τοιοῦτο] τοιούτων A.

2. προβουλευσάσης] βουλευσάσης N. cum Epitome.

3. πότερον] πρότερον A.

4. προβούλευμα] βούλευμα B.C.N.

5. τῷ] τῇ B.

6. ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ] προχαίρητῆρια C. Cum hac glossa Valesius comparavit Suidae verba προχαριστήρια, ἡμέρα ἐν ἣ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φέεσθαι, λήγοντος ἡδὲ τοῦ χειμῶνος, ἔθουον τῇ Ἀθηνᾷ (immo τῇ Κόρῃ, ut monet Saupp. Fragm. p. 266.) τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης “τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαριστήρια” διὰ τὴν βλάβησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων (φυομένων ἀγομένην Saupp. “pius.” et Lex. rhet. Bekk. p. 295, 3. προχαριστήρια· ἡ μυστικὴ θυσία τῆς Ἀθηνᾶς (hic quoque male Minervam nominat pro Proserpina) ὑπὲρ τῶν φυομένων καρπῶν. Hinc Harpocrationi pro Προσχαρητήρια, quod vocabulum ipsa forma sua suspectum est, Προχαριστήρια restituendum videri dixi in Thesauro vol. 6. p. 2102. Lycurgi oratio περὶ τῆς ἱερωσύνης ab nemine memoratur, ἱερωσύνην vero quandam ex ejus oratione περὶ τῆς ἱερείας memorat Harpocratio s. v. τραπέζοφόρος: ut ἱερωσύνης pro ἱερείας, de qua ora-

tione pluribus constat veterum testimoniiis, errore aut grammatici aut librarii illatum videri possit. Nam etsi orationem περὶ τῆς ἱερείας ad sacerdotem Minervae Poliadis pertinuisse scimus, nihil tamen impedit quominus etiam Προχαριστήρια in Proserpinae honorem celebrata ab oratore in ea memorata fuisse credamus pariterque ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ πρὸς Κοιρωνίδας, nisi quis hanc orationem verbis περὶ τῆς ἱερωσύνης significatam credere malit, quae Sauppilii sententia est Fragm. p. 266. Is diei festo Προσχαρητήρια dicto, quo Liberam morientem (de qua v. Preller. in libro de Cerere et Proserpina p. 120.) valere juberent, illum oppositum fuisse putat quo deam vere redeuntem salutarent, προχαριστήρια. Quare horum sacrorum mentionem conjunctam fuisse et orationem illam, quam Suidas περὶ τῆς ἱερωσύνης inscriptam fuisse dicit, non diversam esse ab Lycurgi vel Philini oratione de Croconidarum et Cæronidarum contentione. Croconidarum autem gens quum Eleusinia fuerit, originemque ab Triptolemo, Celei nepote, duxerit, non mirum esse si hujus gentis partes quædam fuerint in Cereris et Proserpinae sacris.

6. διαδικασίᾳ] δικασίᾳ B.C.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργυρίου τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικάζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς 5 ἡμερῶν ἡ πρυτανεῖα ἥτοι λς' ἢ λέ', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεῖ. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΑ : κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐν δὲ ἐτέρῳ Φιλιππικῷ "πρυτανεύόμενοι" φησιν ἀντὶ τοῦ διοικούμενοι καὶ διατρεφόμενοι. 10

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ : τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ἢ ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ ἑφθαλμὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

1. ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ. ἔστιν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργυρίου τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικάζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων :— Hanc gl. proximæ postponit. Sic etiam Phot. et Suidas, nisi quod Suidas post verba καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεῖ sic pergit παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἀργυρίου τι—ὁ διώκων. 5. ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ. ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἥτοι λς' ἢ λέ', καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεῖ :— 8. ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΑ. κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεῖ ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς :— 11. ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ (πρυτάνεις Phot. et Suidas) : τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ἢ (numeros φν in unum conjungunt Epitome et Phot., de quo errore conf. quæ s. v. μετρονόμοι in annotatione diximus) ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις (ἀλλήλοις Phot.) αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος :—

P. 263, 7. ἀγομένη Portus apud Suidam. γνωμένη N. Ceteri γραφομένη.

— ἀπιέναι] Hæc est quæ κάθοδος dici solet. ἀνιέναι Valesius : quæ necessaria erit correctio, si Προσχαριστήρια eadem sint quæ ab aliis Προχαριστήρια dicuntur : de quo dubitari modo diximus.

— ἡ om. B.C.

P. 264, 1. Ἰσοκράτης] p. 373 c.

6. ἦται] ἢ ἐκ C.

— λς'] λη A.

— ἃς Sauppis Fragm. p. 142. Legebatur καί.

8. πρύτανιν correxi ex Suidæ libris deterioribus. Legebatur πρυτανεῖα.

8. δὲ om. B.C.

9. Φιλιππικοῖς] p. 58, 18.

— ἐτέρῳ φιλιππικῷ A.B.C.G. δευτέρῳ φιλιππικῶν Ald. Est p. 126, 14.

10. διατρεφόμενοι N. Ceteri διαστρεφόμενοι.

11. βουλῆς ex Epitome pro φυλῆς.

12. πραττόμενα ex Epitome pro ταττόμενα.

14. ὡς addidi ex Epitome.

— Post Κτησιφῶντος Ald. addidit Διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ διὰ τὴν περὶ τὰ Κριτικὰ κακοπραγμοσύνην καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτεον ἐγκάθετον εἶναι. Quæ sunt Polybii verba ab Suida allata s. v.

ΠΤΟΙΟΔΩΡΟΣ: Δημοσθένης. ὄνομα κύριον.

ΠΤΑΝΟΨΙΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου “καὶ ἡμεῖς
“ Πυανόψια ταύτην τὴν ἐορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ’ ἄλλοι Ἕλληνες Πα-
“ νόψια, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει.” Ἀπολλώνιος καὶ
σχεδὸν πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐορτῶν γεγραφότες Πυανε-
ψιώνος ἐβδόμη τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασι. δεῖν δέ φασι
λέγειν Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιώνα· πύανα γὰρ εἵπουνσιν ἐν
αὐτοῖς καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

ΠΤΥΓΕΛΑ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐστὶν
ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα, ἣν Θεόπομπός φησιν ἐν 5’ λαβεῖν τοῦνομα 10
ἐπειδὴ τῶν μετ’ Ἀγαμέμνονός τινες διὰ νόσον τὴν περὶ τὰς πυγὰς
ἐνταῦθα κατέμειναν.

ΠΤΕΜΑΤΑ ἑλαιοῦν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν ᾗται
τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἣ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ
τινα τύχην πεπτωκότα.

ΠΤΕΛΙΔΑ: τὸ ὑφ’ ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον Λυσίας ἐν
τῷ κατ’ Εὐφῆμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρώσιν.

1. ΠΤΥΟΨΩΡΟΣ. ὄνομα κύριον:— 2. ΠΥΑΝΟΨΙΑ (πυανοψία D.).
Λυκοῦργος ἐν τῇ κ. Μ. καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν (Πυανοψίαν Phot. et Suidas)
3. Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον (ἴδον E.T.) τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει Πυανεψιώνος
δὲ ὅτι ζ’ (ἔβδομον Phot.) τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φησὶν (φασὶν Phot.
et Suidas). δεῖν δέ φησι (φασι Phot. et Suidas) λέγειν Πυανέψια 9. Λυ-
σίας—γνήσιος om. 10. τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τοῦνομα (τὸ ὄνομα Suidas)
11. τὸν (τῶν Phot. et Suidas) μετ’ Ἀγαμέμνονα τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς
ἐνταῦθα κατέμειναν:— 13. Νικίδου] Νικίου Phot. 16. Λυσίας—
Ἡρώσιν] οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης:—

πρυτάνεις, ubi Κρητικὰ ex cod. Paris.
A. restitutum.

1. om. G.

— ΠΤΟΙΟΨΩΡΟΣ] ποιόδωρος A.
B. Ald.

— Δημοσθένης] p. 324, 14. 436, 2.

2. ΠΥΑΝΟΨΙΑ Bekkerus. ποια-
νεψία C. ποιανοψίαι A.B. Ald. ποια-
νοψία ἢ πανοψία N.

3. Πυανόψια Bekkerus. πυα-
νεψίαν C. ποιανοψίαν A.B. Ald.

— Πανόψια Bekkerus. Libri παν-
οψίαν.

4. τοὺς om. A. Ald.

— Ἀπολλώνιος] De hoc diximus
s. v. πέλανος.

— καὶ] δὲ καὶ N.

5. πάντες additum ex C.

6. Πυανέψια] πυανεψίαν B.C.G.

— Ἀπόλλωνι] ἀπολλώνιος A. Ald.

— ἂ. φασι Bekkerus pro ἂ. φησι.

7. Πυανέψια] πυανεψίαν C.

8. αὐτοῖς ex Epitome pro αὐτῇ.

— ἡ om. N.

9. ὑπὲρ Βακχίου] ὑπὲρ ἐκβακχείου
B. ὑπὲρ ἐκβακχίου C.G. Post Βα-
κχίου fortasse excidit καὶ Πυθαγόρου,
quod duobus aliis in locis addit
Harpocratio.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

10. ἐν 5’] ἐν τῇ 5’ B.C.

11. διὰ] διὰ τὴν B.C.

15. τινα τύχην] τύχην τινα C.

16. σφραγιδοφυλάκιον] Apud He-
sychium σφραγιδοφύλαξ.

17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 297.

ΠΥΘΑΙΑ: Ὑπερείδης πρὸς Ἀπελλαῖον. ἄπορον πῶς ἀπὸ τούτου ἐσχημάτισται παρὰ τῷ Διδύμῳ· καὶ γὰρ οὐ δι' ὧν παρέθετο ὁ γραμματικὸς ὠνόμασε τὰ Πύθια ἑορτὴν, ἀλλὰ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα.

ΠΥΚΝΙ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀφ' ἧς “καὶ τῆς Πυκνὸς τοσούτον εὐρισκούσης.” ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. πολλὴ δ' ἡ μνήμη αὐτῆς παρ' Ἀττικοῖς. Κλειδήμος δ' ἐν γ' Πρωτογονίας “συνήεσάν” φησιν “εἰς τὴν Πύκνα ὀνομασθεῖσαν” διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

ΠΥΛΑΙ καὶ ΠΥΛΑΙΑ καὶ ΠΥΛΑΓΟΡΑΣ: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἐκλήθησαν δ' οὕτω διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δ' ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφι-

1.—3. ΠΥΘΙΑ, ἑορτὴ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος:— Om. Phot. et Suidas.
4. ΠΥΚΝΙ] Πύκνη (πνυκί D.) Ὑ.—εὐρισκούσης om. 6. πολλή—Ἀττικοῖς om. Κλειδήμος δὲ φησιν Πυκνὰν (φησὶν Πυκνὰν Phot. sine accentu. φησὶ πύκναν vulgo apud Suidam, cujus codex optimus φησὶν οὕτως) ὀνομασθῆναι
9. ΠΥΛΑΙ καὶ ΠΥΛΑ (Πυλαία Phot. et Suidas) καὶ ΠΥΛΑΓΟΡΑΣ. Πύλαι μὲν καλοῦνται (καλεῖται Suidas cod. Paris.) αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι (Πυλαγόροι Suidas):—

1. Hanc gl. om. C.
— ΠΥΘΑΙΑ Kiesslingius. πυθαία A. Ald. πυθακία B. “Conf. de hoc Apolline Pausan. 2, 35, 2. 36, 5. 3, 10, 8. 11, 9. Wes-sel. ad Diodor. 12, 78., inter-pretēs Thucyd. 5, 53. Steph. Byz. s. v. Πυθώ, Valcken. Epist. ad Roem. p. lxxiv.” SAUPP. Fraggm. p. 278. Lex. rhet. Bekk. p. 295, 23. Πυθαῖος (Πύθεια καὶ Πυθαῖος Etym. M. p. 696, 22.). ὄνομα ἑορτῆς Ἀθηνῶν (Ἀθηνῶν om. Etym.) ἀγομένης τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀπὸ τοῦ Πύθωνος (ἀπὸ τοῦ Π. om. Etym.) “In-telligunt illi Πυθαῖα, de quibus exposuerunt Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 560. 921. Krausius Hellenic. 2, 2. p. 66. Hermann. Antiq. sacr. Graec. § 52, 36. Ap-paret igitur Didymum Πυθαία vel Πυθαία,) cognomen Apolli-

nis et Πυθαῖα festum Apollinis confudisse. Hoc notat Harpo-cratio vel auctor Harpocratio-nis.” SAUPP. Fraggm. p. 278.

1. ἄπορον Maussacus pro ἀπο-ρῶν.

— ἀπὸ] ἐπὶ Sauppis.

2. Διδύμῳ] δῆμῳ B.

3. Πύθια] τάθια B.

4. ΠΥΚΝΙ] πνυνὶ et infra πνυκὸς et πνύκα libri. Correxuit Valesius.

5. εὐρισκούσης, nisi verba plura exciderunt, corruptum habendum. εἶρος οὔσης Dobræus. εἶρος ἐχούσης (vel σχούσης) Sauppis Fraggm. p. 303.

7. ἐν] ἐν τῷ B.C.

— Πρωτογονίας] πρωτογονείας A.

9. ΠΥΛΑΓΟΡΑΣ] πυλαγόροι A.

10. Δημοσθένους] p. 44, 24.

11. ἀπὸ Θετταλίας et τὴν om. C.

κτυόνων Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὅτι δὲ τις ἐγίγνετο σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς Πύλας Ὑπερείδης τε ἐν ἐπιταφίῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ λ' εἰρήκασιν. ἐπέμποντο δ' ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι· μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων πολλοὶ, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ 5 ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις.

ΠΤΡΙΑΛΑΜΠΗΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον.

ΠΥΡΡΑ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πύρρα μία πόλις ἐστὶ τῶν ἐν Λέσβῳ, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰς περιόδους 10 γράψαντες.

ΠΩΛΗΤΑὶ καὶ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΝ: οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθηναίων, ἱ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημεύμενα· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας 15 β'. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου πολλάκις.

ΠΩΛΑΣ: ἀντὶ τοῦ πράσεις Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. 20 ἐστὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

ΠΩΛΩΣΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας “ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ

8. ΠΥΡΙΑΛΑΜΠΗΣ. ὄνομα κύριον:— 9. ΠΥΡΡΑ. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ:— 12. ΠΩΛΗΤΑΙ' (πωλήται E.T. πωλήται D. hic et infra) καὶ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΙ. οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀ., δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φ. ἐκάστης· διοικοῦσι (δοκοῦσι Suidas) δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημεύμενα· πωλητηρίον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί:— 19. ΠΩΛΑΣ (hoc accentu ap. Suidam, sine accentu E.T. Photius et Suidæ codex A.). ἀντὶ τοῦ πράσις Ὑπερείδης. ἐστὶν τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος (Σώφρονος Phot. et Suidas) ἀνδρείοις:— 21. ΠΩΛΩΣΙΝ (πωλούσιν Phot. et Suidæ libri deteriores). Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσιν (πολοῦσιν

1. Δημοσθένης] p. 278. in Decretis spuris.

3. τῇ om. B.C.

5. Δημοσθένης] p. 277. 278.

6. καὶ Ἀριστοφάνης (Fragm. 306.) Ἀριστοφάνης τε A.B.

— δευτέραις codices. ταῖς Ald.

8. ΠΥΡΙΑΛΑΜΠΗΣ Bekkerus. Libri πυριλαμπής.

9. ΠΥΡΡΑ] πύρραι B.C. Dixit de hac urbe Schneid. ad Xenoph. Hellen. 1, 6, 16.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

16. αὐτῶν] αὐτῶν καὶ C.

19. ΠΩΛΑΣ] πώλας Ald. et sic vel πώλας codices, ut videtur. Recto accentu apud Suidam.

21. Δημοσθένης] p. 1367 extr.

“ πωλῶσι τι ἀποπεφασμένως.” Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνέουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνέειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. ἐγὼ δὲ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ εἶναι ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὅποσαι ἂν ἐπ’ ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί 5 τι ἀποπεφασμένως.

ΠΩΜΑΛΑ : ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς Δημοσθένους ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἦτοι παρέλκει ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς λεγόμενον πώμαλα, οἷον

Phot.) τί ἀποπεφασμένως (verba Δημοσθένους—ἀποπεφασμένως om. Suidas, qui in fine glossæ, ubi oratoris verba repetuntur, post ἀποπεφασμένως addit Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ) Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνέουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνέειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι (περάναι D. περᾶναι Phot. περνᾶν Suidas). ἐγὼ δὲ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν (πωλεῖν Phot. et Suidas)· φησὶν γὰρ τὸν νόμον οὐκ εἶναι ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὅποσαι ἂν ἐπ’ ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσιν (πολοῦσι D. πωλοῦσι Phot. et Suidæ codex unius) τι ἀποπεφασμένως :—

7. ΠΩ· ΜΑ·ΛΑ (πώμαλα Suidas, non Photius). ἀντὶ τοῦ (ποθέν, οἷον addunt Phot. et Suidas) οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ—ἀντὶ τοῦ πόθεν, τὸ δὲ μάλα (μάλα Suidas) ἦτοι (ἢ D. et Phot.) παρέλκει (παρέλκον D.), ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς (πόσοις D. ἢ ἐν ποτοῖς ἐστὶ Phot.) λεγόμενον :— Tum nova gl. πώμαλα. οἷον οὐ μάλα (apud Photium πώμαλα : οἷον μάλα) :— Apud Suidam postrema pars glossæ confusa est cum aliis grammatici notatione hunc in modum, — ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα (πῶμα codex A.), οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὐ, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον (?) ἐπιστολῇ “γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι (ὀρχῆσθαι libri optimi) αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου ἐγένοντο (ἐγένοντο delevit Kusterus). Apparet ex his quam præpostere egerit qui Harpocrati verba ἢ ἐν συνηθείᾳ intulit in ed. Aldina pro ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς. Post ἐγένοντο (quod simile est verbo ἐγένεθ’ in fragmento Aristophanis quod Harpocratio attulit) sequitur apud Suidam alia glossa, partim cum Harpocrati consensiens, πώμαλα. κείται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις “οὐχ ἵνα ἐξέλθῃτε· πώμαλα.” καὶ παρ’ Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγνώσκων ὑφ’ ἐν πώμαλα.

1. πορνέουσι Bekkerus. Libri πορνέουσι.

2. ἑαυτὴν] ἑαυτὸν A.

3. περνάναι] περάναι C. περᾶναι B.

4. τὸν νόμον οὐκ εἶναι] οὐκ εἶναι τὸν νόμον A.

— ταύταις N. Legebatur ταύτης.

5. ἐπ’] ὑπὲρ B.C.

— κάθωνται] κάθονται B.

7. Δημοσθένους] p. 357, 2.

7. Αἰσχίνου] οὐχ ἵνα ἐξέλθῃτε πώμαλα, quæ sunt Demosthenis verba, addit Ald. ex Suidæ gl. πώμαλα illata.

8. δὲ om. B.C.

9. παρέλκει] παρέλκον C.G.

— ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς (πόσοις A. B.)] ἢ ἐν συνηθείᾳ Ald., quod ex Suida sumtum.

— πώμαλα] ἐν τῷ πώμαλα Ald.

— οἷον οὐ] ἀντὶ τοῦ B.C.G.

οὐ μάλα, οὐ πάντ. πολὺ δ' ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ· Ἀριστοφάνης

ἡ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; πώμαλα
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

Ρ.

5

ῬΑΪΣΑΣ : ἀντὶ τοῦ ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου Δημοσθένης Φιλίππικοις.

ῬΗΝΑΪΑ : Ὑπερείδης Δηλιακῷ. ἔστι δὲ νῆσος πλησίον Δήλου.

ῬΗΤΟΡΙΚΗ ΓΡΑΦΗ : Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην. ἔοικε ῥητορική γραφή καλεῖσθαι ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ 10
πράξαντος παράνομον, ὥσπερ λέγεται καὶ πρυτανική ἢ κατὰ πρυτάνεως καὶ ἐπιστατική ἢ κατ' ἐπιστάτου. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. 15

ῬΙΝΩΝ : Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ὄνομα κύριον.

6. νόσου :— 8. ῬΗΝΑΪΑ] Ῥήναια ap. Suidam, sine accentu ap. Photium. Ὑπερείδης—δὲ om. 9. ῬΗΤΟΡΙΚΗ ΓΡΑΦΗ. ἔοικε ῥητορική γραφή (ῥ. γρ. om. Suidas) καλεῖσθαι. ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ add. Suidas) εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον ὥσπερ λέγεται (λέγεται om. D.) πρυτανική (γραφῇ addit Suidas) ἢ κατὰ πρυτάνεως (πρυτάνεως Suidas) καὶ ἐπιστατική ἢ κατ' ἐπιστάτου. (verba ὥσπερ—ἐπιστάτου in alia de v. ῥητορική γραφή glossa habet Suidas) ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται :— 16. ῬΙΝΩΝ. ὄνομα κύριον :

1. Ἀριστοφάνης] Fragm. 126.

3. ἢ addidit Meinek. ἢ voluerat Toup. pari jure.

— ἐγένεθ' ὑμῖν] ἐγεννήθ' ἡμῖν B. C.G.

— πώμαλα—οὐδέν] Hæc alterius personæ verba sunt.

4. οὐδ' οὐδὲ B.C.G. Legebatur οὐδέν, pro quo οὐδενὶ est in A.

— οὐδέν C. οὐδενὶ A. Ald. οὐδέν B.

6. ῥᾶον ἔχων Epitome. Libri ῥάως ἔσχον. ῥᾶον σχῶν correctum in exemplari Goesiano.

— Δημοσθένης] p. 13, 2.

8. ῬΗΝΑΪΑ] Rectius, ut videtur, Ῥήναια, de quo dixi in The-

sauro vol. 6. p. 2373.

9. ῬΗΤΟΡΙΚΗ ΓΡΑΦΗ] Similia sed brevius tradit Lex. rhet. Bekk. p. 299, 21. diversa Lex. rhet. Cantabrig. p. 677, 14.

11. καὶ ante ὥσπερ A. Ald.

13. ῥητορικαὶ καὶ ῥητορικαὶ B.G.

— γραφαὶ om. B.C.G.

14. κατὰ ante τῶν ῥητόρων addidit Petitus Leg. Att. 3, 2. p. 347.

“ Id videtur ad δοκιμασίαν ῥητόρων (v. Kust. in v. ἐπαγγελία) referri “ posse.” BERNH. ad Suid. vol. 2. p. 610.

15. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

16. Ἰσοκράτης] p. 372 b.

— ὄνομα addidi ex Epitome.

ῬΟΔΟΓΟΤΝΗ : γυνή μὲν Ῥοδάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μῆτηρ.

ῬΟΔΩΝΙΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων. ῥοδωνιά ἐστιν ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνία ἡ τῶν ἰων, ὡς Ἐκαταῖος ἐν α' περιηγήσεως δηλοῖ. 5

ῬΟΘΙΟΝ : Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύευκτον στρατηγεῖν. ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκούμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. τοῦνομα παρὰ πολλοῖς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι καὶ Θουκυδίδῃ ἐν δ'.

ῬΟΠΤΡΟΝ : Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας “ἔδῃσε τὸν ἵππον 10 “ ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ.” νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω, Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν 5'.

ῬΥΤΑ : συνεσταλμένως εἰδός ἐστι ποτηρίου Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα ὁμοίως Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς. 15

Σ.

ΣΑΒΟΙ : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ

3. ῬΟΔΩΝΙΑ. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, (ὥσπερ addit Suidas) ἰωνία ἡ τῶν ἰων (Recto accentu ῥοδωνιά et ἰωνιά apud Suidam) :— Aliam gl. habet Phot. 6. ῬΟΘΙΟΝ—στρατηγεῖν om. 7. καλεῖται περὶ (τὸ περὶ D.) τῶν ῥόθων τῶν ἐκ (in περὶ pro παρὰ consentiunt Photius Suidæque codex A.) τὸν ἐκ om. D. 8. ἐλαύνωσιν :— 11. λέγει :— 14. ἐκτεταμένως πάβην (παρ' ἡμῖν Phot. παρήβην D. et sic vel παρ' ἤβην Suidas) λεγόμενα :— 17. ΣΑΒΟΙ—Σάβους (Σαβοί—Σαβοὺς Phot.)

1. ῬΟΔΟΓΟΥΝΗ] Non memoratur in oratorum quæ supersunt scriptis.

3. Δημοσθένης] p. 1251, 26.

4. ὥσπερ ἡ ἐκ τῶν ἰων ἰωνία C.

5. α'] α' C. πρώτῳ Ald.

6. Πολύευκτον] πολυεύκτου B.

8. σφοδρῶς] σφόδρα C.

9. Ἰππεῦσι] v. 546.

—Θουκυδίδῃ Maussacus. Θουκυδίδης libri. Est 4, 10.

10. ῬΟΠΤΡΟΝ] ῥόπτρον B.C. et mox ῥόπτου.

—Λυσίας] p. 103, 16.

—κατ'] ἐν τῷ κατ' C.

12. Ἀριστοφάνης] Fragm. 103.

—5'] Libri ἢ vel ὀγδόῳ. Correxerit Maussacus. Est enim 6, 4. 36.

13. ἐστι om. B.C.

—Δημοσθένης] p. 565 extr.

14. τὰ additum ex C.

17. Δημοσθένης] p. 313, 27. ubi εἰοὶ σαβοί, de quo Harpocration s. v. εἰοί.

—ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ C.

—Σαβοὺς] σαβοὶ B.C.G.

18. Σαβαζίῳ—Σαβάξιον] σαβαξίῳ—σαβάξιον A.B.C.G. Recte scriptum in Ald. et Epitome.

τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασι ἄλλοι τε καὶ Νύμφις β' περὶ Ἡρακλείας. οὕτω δὲ φασι καὶ τοὺς Ἑλληνάς τινες τοὺς Βάκχους Σαβούς καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς νῦν εἶναί φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

ΣΕΪΡΙΝΑ: Λυκοῦργος περὶ τῆς διοικήσεως. σείριον ἐκάλουν λεπ-5 τὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον, καθά φασι οἱ γλωσσογράφοι. καὶ ΣΕΙΡΗΝ δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὐθετος τότε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα ἢ τινα ἄλλα σείρινα εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ἐν ἐνόις μέντοι χωρὶς τοῦ ε γράφεται σίρινα.

ΣΕΜΝΑΪ ΘΕΑΪ: οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

ΣΕΡΡΕΙΟΝ ΤΕΪΧΟΣ καὶ ΣΪΡΙΟΝ: ὀνόματα χωρίων.

ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΩΙ: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου ὀρφανικῷ.

2. ἄλλοι—Ἡρακλείας om. οὕτως δὲ φησιν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς 4. Παταρεὺς] Πατρεὺς φασι (φησι Phot. et Suidas) τοῦ Διονύσου Σαβά-διον (Σαβάζιον Suidas):— 5. ΣΕΪΡΙΝΑ (σειρήνα Phot. σείρων Suidas). σήριον (σηρίον D. σείριον Phot. σείρων Suidas) ἐκάλουν 7. τότε] τε Phot. 8. Σείρις] Σεῖρις Phot. 9. ἢ τινα] εἴ τινα ἄλλα Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνόις μὲν χωρὶς τοῦ ι γράφεται σέρινα (σε-ρήνα Phot.):— 12. ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Diphthongo in duobus optimis Suidæ libris superscriptum ἱ ΣΪΡΙΟΝ] Σίρειον (Σέρρειον Phot. et vulgo apud Suidam: sed duo optimi codices Σίρειον). 14. ὀνόματος:—

1. τὸν αὐτὸν δὲ Epitome. τὸν δὲ αὐτὸν libri.

2. Νύμφις Mueller. Fragm. Hist. vol. 3. p. 14. ἀμφιέλεος C. ἀμφιέλεος G. ἀμφιέλεως B. ἀμφίθεος A. Ald. — β'] ἐν β' C.

— Ἡρακλείας] Ἡρακλέους B.C.G.

3. τινες om. B.C.G.

— καλεῖν] καλεῖσθαι C.

— Μνασέας] μνασίας B.C.G.

4. παταρεὺς A. Ald., ceteri πα-τρεὺς cum Epitome vitiose, ut vi- detur: vid. Mehler. ad Mnaseæ Fragm. p. 9.

— Σαβάζιον] σαβάδιον A. B. G. cum Epitome. τὸν σαβάδιον C.

5. σείριον Sauppius Fragm. p. 263. σειρήνας σερίον A.B.C.G. Ald.

8. Σείρις πόλις] πόλις σεῖρις N. Σίρις hæc urbs est apud Steph. Byz.

— Ἰταλική] ἀττική B.C.G.

— τὰ ἔνθεν] τὰκείθεν C.

9. ἢ] εἴ B.C.G.

— ἐν om. B.G.

10. χωρὶς τοῦ ε—σίρινα A.B.C.G. Recte fortasse Epitome et Ald. χωρὶς τοῦ ι—σέρινα.

— σίρινα] σείρινα C.

11. Ἐρινύας] ἐριννύας Ald.

12. ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Apud Demosth. p. 114, 16. 133, 15.

— ΣΪΡΙΟΝ] De hoc nihil con- stat. σίρειον A. Ald. σείριον C. Epi- tome Σίρειον. Σέρρειον promonto- rium et Σέρρειον τεῖχος, quod etiam Σέρρα dictum fuerit, memorat Steph. Byz.

— ὀνόματα χωρίων] ὄνομα χωρίων C.G.

13. ΣΕΣΗΜΑΣΜΕ'ΝΗΝ ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένην N.

— Δημοσθένει] p. 999, 16. ubi σεσημασμένων.

ΣΕΤΘΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. ἔστι δὲ εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

ΣΗΚΟΣ: ἐπιγράφεται τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, ἐν ᾗ δῆλόν ἐστιν ὡς περὶ ἐλαίας ἐκκοπίσης ὁ λόγος ἐστί. γράφει δὲ καὶ ταυτὶ ὁ ῥήτωρ “ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν 5 “οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκὸν παραλαβών.” μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ: Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Ἀνδροτίωνος, χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ’ αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν 10 Γεωργοῖς.

ΣΗΜΕΙΑ: οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον.

ΣΘΕΝΕΛΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογένην. καὶ ἐν ταῖς Διδασκαλίαις εὐρίσκεται ὁ Σθένης τραγωδίας ποιητής. ἐκωμῶδει δὲ αὐτὸν ὁ 15 τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας ὡς τἀλλότρια ἔπη σφετεριζόμενον.

ΣΙΓΕΙΟΝ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, οὐκ ἄποθεν τοῦ Ἰλίου.

ΣΙΜΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὕτως ἐστὶ τῶν δοκούντων συμπραῖσαι τῷ Μακεδόνι.

20

1. ΣΕΥΘΗΣ] Σέφθης Phot. Λυσίας—δὲ om. 3. ΣΗΚΟΣ. τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ Λυσίας, ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν—σηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὴ ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι (καλοῦσιν ἐλαίας Phot.), τὰς δὲ 9. ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ. χωρίον (χώρα Suidæ codex A.) τι (τι om. Suidas) τοῦ Πειραιῶς (πειραιῶς E.T.):— 12. Δημοσθένης καὶ ἄλλοι:— 14. Λυσίας—ὁ Σθένης om. 15. ἐκωμῶδετο δὲ ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος:— Totam gl. om. Suidas. 17. ΣΙΓΕΙΟΝ] Σίγειον (Σίγειον Phot.) Δ. Φιλιππικοῖς om. 18. ἄποθεν] ἄπωθεν (ἄποθεν Phot.) τοῦ] τῆς 19. ΣΙΜΟΣ (Σιμός Phot. et Suidas). Δ. ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν (Ἀλευαδῶν Suidas) οὕτως ἐστίν—Μακεδόνι:—

1. εἷς ex Epitome pro τις.
3. ἐν τῇ] ἐν τοῖς A.B.
—εὐσεβείας] ἀσεβείας Valesius.
5. ὅς (ὡς A.) δύο ἔτη om. C.
—ἐγεώργησαν ante ἔτη B., post ἰδίαν C.
9. ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ] Vide Hesychii interpretes vol. 2. p. 1175. et Schemann. ad Isæum p. 339.
—Λυσίας—Ἀνδροτίωνος om. B.C.
G.

10. Πειραιῶς] πειραιῶς A. Ald.

—καὶ om. B.C.G.
—Ἀριστοφάνης] Fragm. 173.
12. Δημοσθένης] p. 1039. 11.
15. ὁ Σθένης] δὲ C.
16. Πλάτωνος] πλάτωνας B.C.G., omisso Λάκωνας.
—ἔπη σφετεριζόμενον Dobræus, ἐπισφετεριζόμενος (—ον C.) libri.
17. Δημοσθένης] p. 26. 15.
18. ἄποθεν] ἄπωθεν Ald.
19. ΣΙΜΟΣ] Scribebatur Σιμός

ΣΙΜΪΛΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησιν “ἀλλὰ
“μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σω-
“κράτει.”

ΣΙΜΩΝ: ὄνομα κύριον.

ΣΙΝΩΠΗ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἡρόδικος ἐν 5' Κω- 5
μωδουμένων φησὶν ὅτι Σινώπη ἡ ἑταίρα Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς
εἶναι.

ΣΙΠΥΑ: Λυσίας ἐν τῷ περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου χρημά-
των. σιτηρὸν ἀγγεῖον ἐστὶν ἡ σιπύα, ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις κωμικοῖς· Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει, Ἀριστοφάνης Τελμη- 10
σεῦσιν.

ΣΙΤΗΡΕΣΙΟΝ: τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν· Δημοσθένης ἐν τῷ
περὶ τριηραρχήματος.

1. ΣΙΜΥΛΟΣ] Σίμυλος (sic etiam ap. Photium; Σιμύλος ὄνομα κύριον
apud Suidam) 4. Hanc gl. om. Suidas. 5.—7. ΣΙΝΩΠΗ. ἑταίρα
ἧτις καὶ Ἀβυδος—εἶναι:— 8.—11. ΣΙΠΥΑ. σιτηρὸν ἀγγεῖον, ὡς Λυσίας
τε καὶ Εὐπολὶς καὶ Ἀριστοφάνης:— Glossam om. Suidas, alia substituta.
12. τροφήν:—

(σιμάς C.G.). Correxī ex Epitome,
in qua Σίμος, et Demosthene p.
241, 27. cujus libri alii Σίμος, alii
Σίμος.

1. Δημοσθένης] p. 314, 11.

— ἐν τῷ et φησιν om. C.

2. τοῖς om. C.G.

— βαρυτόνοις Ald. βαρυτόνους A.
βαρυτόνου B. βαρυτάτοις C.G.

4. ΣΙΜΩΝ] Hanc gl., qua ca-
rent C. G., hoc loco habet Epi-
tome. Legebatur ante Σιμύλος. Si-
mones quidam memorantur ab
Lysia, Isæo et Demosthene.

5. Δημοσθένης ὑπὲρ (ἐν τῷ ὑπὲρ
C.) Κτησιφῶντος] Immo κατ' Ἀνδρο-
τίανος p. 610, 17. cui adde κατὰ
Νεαίρας p. 1385, 1.

— Ἡρόδικος (ἡρόδοτος B.C.G.) ἐν
γ' κωμωδουμένων quæ verba om. A.
et Ald., accesserunt ex B.C.G.O.

— 5'] Legebatur γ'. Athenæus
13. p. 586. a., cui Harpocratio
hæc, ut alia plura de meretricibus,
debet, περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος
ὁ Κρατήτειος ἐν 5' Κωμωδουμένων φη-
σιν ὅτι Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς

εἶναι. Qui quum librum sextum
iterum citet p. 591. c., ubi de
Phryne agit, non dubitavi hunc
numerum Harpocratiōni quoque
restituere.

5. Κωμωδουμένων] περὶ τῶν (τῶν
om. B.) κωμωδουμένων B.C.G.

6. Ἀβυδος] ἄβυλος B. ἄβηλος C.G.

— γραῦς εἶναι] Post hæc verba
Aldus hæc intulit ex Suida s. v.
Σινώπη, καὶ παροιμία σινωπῆσαι. τοῦτο
πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην·
ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆ-
σαι, καθάπερ Ἀλεξὶς ἔφη. καὶ σινω-
πῆτης.

9. σιπύα] Veteribus Atticis σιπύη.

10. Εὐπολὶς] καὶ εὐπολὶς B.

— Χρυσῷ γένει] χρυσογένει libri.
Corrēxit Hemsterh. ad Polluc. 10,
63.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 455.

— Τελμησεῦσιν] Scribebatur Τελ-
μισεῦσιν.

12. ΣΙΤΗΡΕΣΙΟΝ—] Hanc gl.
om. B.C.G.

— Δημοσθένης] p. 1209, 12. 1214,
21.

ΣΙΤΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'. σῖτος καλεῖται ἡ διδομένη πρόσδοσις εἰς τροφήν ταῖς γυναιξίν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἐξ ἄλλων μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος α' ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐν ἀνθ' ἐνὸς οὐδέποτε 5 παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται.

ΣΙΤΟΦΥΛΑΚΕΣ: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθῇσεται καὶ τὰ ἄλφιστα καὶ αἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ', ἐ' μὲν ἐν ἄστει, ἐ' δ' ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτεία. 10

1. ΣΙΤΟΣ. καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη—ὡς ἔστιν μαθεῖν καὶ ἐκ (καὶ Phot.) τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου (πρώην Suidas) ἄξονος 5. τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος:— 7. Δ.—εἰσαγγελία om. 9. ἀριθμὸν ἱε' μὲν ἐν ἄστει, ε' δ' ἐν Πειραιεῖ:— Cum Epitome plane consentit Suidas: apud Photium vero ultima verba absurdum in modum sunt interpolata, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ ὑστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ἐ' δὲ ἐν Πειραιεῖ.

1. Δημοσθένης] p. 818, 5.

— ἐν τῷ om. A.B.G.

3. Post ἄλλων fortasse excidit τε.

— καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος α' ἄξονος (ἄξονον A.B.) καὶ ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου κατὰ τοῦ ἄξονος Ald. vocabulis ἐν τῷ et κατὰ per errorem ex superioribus ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α' repetitis.

7. κατὰ addidit Sauppium Fragm. P. 334.

— εἰσαγγελίᾳ] ἀγγελία C.G., ut libri omnes s. v. λουτροφόρος.

8. δικαίως] δια B.C.G. Voluerunt igitur διαπραθῆσεται.

9. τὸν ἀριθμὸν ἰ', ἐ' μὲν ἐν ἄστει Væmelius loco s. v. μετρονόμοι citato. Libri τὸν ἀριθμὸν ἱε' μὲν ἐν ἄστει: unde literis ἰ' et ἐ', quas disjungi oportebat, pro numero ιε' acceptis πεντεκαίδεκα scriptum est in Ald. et apud Photium. Quo pacto quum σιτοφυλάκων aut universorum aut ubicorum numerus deesset, Valesius errorem auxit, quum scriberet τὸν ἀριθμὸν ιε', ἰ' μὲν ἐν ἄστει etc. De quo non repetam quæ dixi s. v. μετρονόμοι.

Extrema Photii glossæ verba, quæ post Epitomes scripturam apposui, in quibus de triginta posterioris nescio cujus ætatis σιτοφύλαξιν somniatur, Boeckhius (Ec. vol. 1. p. 118. ad sanioerem rationem revocare studuit, qui adscita Valesii quam modo notabam opinione sic illa scribit, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν τρεῖς, ὑστερον δὲ πεντεκαίδεκα, δέκα μὲν ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. licet nec numerum σιτοφυλάκων variasse aliunde constet et, quod gravius est, constans Photii in glossis ex Harpocracione excerptis cum Epitome Suidaque consensus valde suspectum reddat illud additamentum. Aliud verborum sive ab interpolatore sive a Photio ipso adjectorum exemplum est s. v. τεταρτημόριον, ubi Harpocracionis explicationi τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοὶ δύο, hæc adjecta est prope puerilis annotatio, quæ neque in Epitome neque apud Suidam legitur, καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει, τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοὶ εἰσιν.

ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΑΙ: Λυκούργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

ΣΚΑΦΗΦΟΡΟΙ: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησὶν “οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ τούτου ἀργυρίῳ,” ἀντὶ τοῦ μέτοικοι· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ’ Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιὰδια. διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν ἰ’ Νόμων.

ΣΚΑΦΙΟΝ: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῇ ἀπολο-10 γία. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα.

ΣΚΕΤΟΠΟΙΟῦΝΤΑ Τὸ ΠΡΑΓΜΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

ΣΚΗΝΙΤΗΣ: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ “Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκη-“ νίτην καλούμενον.” ἔοικεν ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς ἀγοραῖον 15 καλούμενον, ἐπεὶδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὀνίων.

ΣΚΗΝΗΝ ΔΕ ἦν ἔχουσαν, οὔδ’ ἂν γὰρ ταύτην λαβόντες ἈΝΑΦΕΡΟΤΣΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουνδίαν. ἔοικε δὲ σκευός

1. ΣΚΑΜΜΩΝΙΔΑΙ. δῆμος τῆς Λεοντίδος:— 3. Ἀγασικλέους—οὐχ ὑμῖν (ἡμῖν D.) 5. τούτου om. ἀντὶ τοῦ μέτοικοι om. 6. γοῦν] οὖν (γοῦν Phot. et Suidas) 8. ὑδρεῖα (ὑδρία Phot. a pr. m.) καὶ σκιὰδια (σκιὰδια Photii codex a m. antiqua correctus et deteriores libri Suidæ):— 10. ΣΚΑΦΙΟΝ (σκάφιον Phot.). ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς, ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης:— Totam gl. om. Suidas. 12. Ὑπερίδης] Ὑπερίδης, ut alibi constanter, de quo hoc loco moneo, quia Photii codex hic ὑπερίδης. Μαντιθέου] Ἀντιθέου (Ἀντιθέτου Suidas) 15. ἔοικεν] ἔοικεν δὲ ὡς] ὡς εἰς 16. καλούμενον] λεγόμενον

1. ἐν τῇ διαδικασίᾳ (ut alibi apud Harpocrat.) C. Aberat τῇ. Scambonidæ cur in oratione Lycurgi memorati fuerint ex Pausania 1, 38, 2. intelligitur, quem citat Saupp. Fragm. p. 267.

3. κατὰ om. C.G.

4. ὑμῖν] ἡμῖν B.C.G.

5. τούτου et ἀντὶ τοῦ μέτοικοι om. Ald. et Epitome.

7. νόμος] δῆμος C.

8. ὑδρεῖα] ὑδρίας B.

9. σκιὰδια] σκιὰδια A.B. Ald.

— ἐν ἰ’] ἐν ἰ C. ἐνὶ B. ἐν τῷ

δεκάτῳ Ald.

9. Νόμων] τῶν νόμων A.B. Ald.

10. τὴν Δημοσθένους] διογένης B. C.G.

11. ὅτι δὲ] ὦν B.G., om. C.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 195.

12. ΣΚΕΥΟΠΟΙΟΥΝΤΑ] σκευω-φοροῦντα B.

— τὸ πρᾶγμα om. B.C.G.

14. Ἰσοκράτης] p. 365 c.

15. ὡς A.B.C.G. ὡς εἰς Ald.

16. ἀναφέρουσι] φέρουσι C., om. A.B.G.

18. Δημοσθένης] p. 1031, 10.

τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν, οἱ δὲ σκιάδιον.

ΣΚῆΝΙΣ: Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶν ἐν Τροίᾳ, ἥς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν ιε'.

ΣΚΙΑΘΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας.

ΣΚΙΑΠΟΔΕΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν “ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἱ “τούς τε πόδας οἶους οἱ χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν “θέρμῃ ἢ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς 10 “ποσίν.”

ΣΚΙΡΟΝ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Σκίρα ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἐορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι μέγα, ὑφ' ᾧ φερομένῳ ἐξ ἀκροπόλεως εἰς 15 τινὰ τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηναῖς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας

2. σκιάδιον] σκιάδειον Photii codex a m. sec. et libri quidam Suidæ.

3. Δ. κ. Ἀ. om. Τροία] τῇ Τροίᾳ 4. ἥς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (Ἀριστοκλέους Phot.):— 5. ΣΚΙΑΘΟΣ. νῆσός—Εὐβοίας, ἥς μένεται Δ. ἐν Φιλιππικοῖς:— 8. οἱ] οἶον Phot. 9. οἶους οἱ χῆνες] οἱ χῆνες Phot. ὡς χῆνες Suidas. 12. ΣΚΙΡΟΝ—Σκίρα] Σκίρόν—Σκίρα, eoque accentu etiam infra (sic etiam Phot., non Suidas). Δ.—ιερείας om. 14. ὧν ἐστὶ καὶ Δ. om. 15. σκιάδιόν ἐστιν μεθ' οὗ φερόμενων (φερόμεναι Phot., φερόμενοι Suidas) 18. σκέπας] σκέπας δὲ

2. σκιάδιον] σκιάδειον A. Ald.

3. Δημοσθένης (διογένης B.C.G.)] p. 671, 8.

4. ἐν] ἐν τῇ A.B. Ald.

5. Δημοσθένης] p. 49, 4.

8. οἱ—οἶους ex Epitome pro ὄνομα—ὥσπερ.

10. ἄραντες τὰ σκέλη om. C.

12. ΣΚΙΡΟΝ] σκίρον G. et, ut opinor, B.C.

13. ὁ μὴν om. C.

14. μηνῶν καὶ ἐορτῶν τῶν Ἀ. ex Epitome restitui pro ἐορτῶν καὶ μηνῶν Ἀ.

15. σκίρον] σκίρον libri. Correxit accentum Maussacus.

15. σκιάδιον] σκιάδειον Ald.

—μέγα, ὑφ' ᾧ Bekkerus: μετὰ ὕψω A. μετὰ ὑπὸ B.G., om. C. μεθ' οὗ Ald. cum Epitome.

—φερομένῳ A. φερόμενοι Ald. φερόμενων B. ut Epitome. φερόμενοι C.G.

16. πορεύονται] δὲ addit C.

17. ὁ om. B.C.G.

—ἱερεὺς post Ἥλιου C.

18. σύμβολον Ald. σύμβουλον A. et Epitome. σίμβλον B. σημείον C. et corr. G.

—γίνεται] γινόμενον A.

—σκέπας] σκέπας C.G.

ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἑλευσινίου μάντεως κεκλήσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

ΣΚΙΡΑΨΙΑ: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. σκιράψια ἔλεγον τὰ κυβευτήρια, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ν' ὑποσημαίνει.

ΣΚΥΘΙΚΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί. καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἡ καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. 10

ΣΜΙΚΤΘΙΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ὄνομα κύριον.

ΣΟΛΟΙ: Ἰσοκράτης Εὐαγόρα. Σόλοι ἡ μὲν Κυπρικὴ πόλις, ἡ δὲ τῆς Κιλικίας, ὡς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἐφορος ἐν τῇ ε'.

ΣΠΑΡΤΩΛΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἑπιτροπικὸς Τιμοκράτει. πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἡ Σπάρτωλος. 15

5.—7. ΣΚΙΡΑΨΙΑ. τὰ κυβευτήρια φησὶν (verba τὰ κ. φ. exciderunt ap. Suidam, ubi hæc gl. cum alia coaluit, σκιράψιον, κυβευτήριον, quæ recte separata est ap. Photium), ἐπειδὴ διέτριβον σκίρῳ (σκιρῷ ap. Photium) οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος:— 8. Λυσίας—γνήσιος om. 9. εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ (κ D.) Σκυθικὰς ὑποδησάμενος:— 11. Δ.—Ἀριστοκράτους om. 12. ΣΟΛΟΙ—Εὐαγόρα om. Totam gl. om. Suidas, qui aliam. ἡ μὲν—ἡ δὲ] οἱ μὲν—οἱ δὲ Phot. Κυπρικὴ] Κυπρίων 13. Κιλικίας:— 14. 15. ΣΠΑΡΤΩΛΟΣ] Σπαρτωλός 14. Ἀντιφῶν—Τιμοκράτει om.

1. πρὸς] ἐς C.
2. Σκιράδα] σκιράδα B. Ald.
— ἐν om. B.C.G.
3. Σκίρου] σκίρρου B.
— Ἑλευσινίου] ἑλευσίου B.G.
— Πραξίων] παραξίων G.
— δὲ habent Ald. et Epitome, om. ceteri.

4. β'] δευτέρῳ Ald.
— Σκίρωνος] τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμίνα additum in editione Aldina schol. Aristoph. Eccles. 18. ubi hic locus Harpocratonis ab Musuro scholiis illatus est.

5. Δείναρχος—Προξένου post κυβεύοντες habent B.G., om. C.

— σκιράψια ἔλεγον om. B.C.G.

6. ἐν Σκίρῳ Valesius. σκίρων li-bri. σκίρῳ Epitome.

— ὡς] καὶ B.C.G.

8. βακχίου C. Scribatur Βακχείου.

— Πυθαγόρου Ald. πυθαγόρας A. B.C.G.

— εἰ γνήσιος om. C.G., δ λόγος addit A.

9. εἰσιν] ἔστιν C.

— ἐν ἡ] ἐν πεντηκοστῇ ὀγδόῃ Ald.

10. καὶ om. B.C.G.

11. Δημοσθένης] p. 676. extr.

12. Ἰσοκράτης] p. 194 a.

— Σόλοι om. C.

— ἡ] οἱ C.

14. 15. ΣΠΑΡΤΩΛΟΣ] Libri Σπαρτωλός, ut non raro in codicibus, contra regulam Arcadii p. 57, 16.

14. Τιμοκράτει] τιμοκράτης A. Ald. τιμοκράτῳ B.

15. Βοττικῆς Ald. cum Epitome. βοτικῆς B.C.G. βοιωτικῆς A.

ΣΠΕΡΜΟΛΟΓΟΣ : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. λέγεται τι μικρὸν ὀρνιθάριον κολιῶδες σπερμολόγος, ὠνομασμένον, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν, οὗ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν σπερμολόγος. 5

ΣΤΑΣΙΩΤΗΣ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως “περὶ τοίνυν “ὦν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ “ἐμός.” ἔοικε νῦν ὁ ρήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι ἐν γοῦν ταῖς ἐξῆς φησιν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. 10

ΣΤΑΦΥΛΟΒΟΛΕΙΟΝ : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. ἔστι δὲ τὸ καλούμενον πατητήριον, ὡς Ἀνδροτίων ἢ Φίλιππος ἐν τῷ Γεωργικῷ.

ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῶν, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἶη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦται τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων, 15 οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν ἱ Φωρωνίδος ἢ μήποτε τοῦ Ἀττικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶν ἦν, οὗ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος μέμνηται.

ΣΤΕΦΑΝῶΝ ΤΟΤΕ ΝΕΝΙΚΗΚΟΤΑΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ τιμῶν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεώς φησιν “ἀλλὰ 20

1. Δ. ὑ. Κτ. om. τι om. 2. σπερμολόγος ὠνομασμένον. ἔοικεν δὲ—ἀναλέγειν. λέγεται οὖν 6.—10. Hanc gl. om. libri optimi duo Suidæ. 8. ἔοικεν νῦν (οὖν om. Suidas) ἰδίως νῦν ὁ ρήτωρ 10. κολάσαι] καλέσαι 11. Ἰσαῖος—Διοκλέους om. ἔστι δὲ om. Suidas, totam gl. om. Phot. 12. πατητήριον :— 16. οὗ—Φωρωνίδος om. Ἀττικοῦ] ἀστικοῦ 17. ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος :— 19. Δ.—Αἰσχίνου om. 20. τιμῶν, ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν,—ἐκατὸν μῶας ἐστεφανώσατε :—

1. Δημοσθένης] p. 269, 19.
2. ὡς ἔοικεν] ἔοικε δὲ B.C.G.
3. τὰ om. C.G.
—σπέρματα] σπέρματος C.
—Ὀρνισι] v. 232.
5. καὶ διαζῶν πῶς ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων N.

—σπερμολόγος] ὁ σπερμ. Ald.
7. Ἀπόληξις Ald. et Epitome.
ἀπόληξις A.B.C.G. Nomen recte in omnibus scriptum s. v. Ἀπόληξις.
—ὡς] ὁ Ald.
9. ἐξῆς] ἐφεξῆς C.G.

10. κολάσαι Dobræus Advers. vol. 1. p. 588. Libri καλέσαι.

13. Στεφανηφόρου ἡρῶν] De hoc dixit Boeckh. ŒC. vol. 2. p. 362.

15. Θεστίου restitutum ex Epitome. θυεστίου A.C.G. Ald. θυέ-
στου B.

—θυγατέρων] θυγατρῶν C.
16. Ἀττικοῦ] Notatu dignum quod in Epitome est ἀστικοῦ.

19. Δημοσθένης] p. 401.
20. διοικήσεως B.C.G. τῆς διοική-
σεως A. Ald.

“ μὴν καὶ Καλλισθένην ῥ’ μναῖς ἐστεφανώσατε.” καὶ παρ’ ἄλλοις ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας τὸ στεφανοῦν, ὡς παρά τε Θεοπόμπῳ ἐν νϛ’ καὶ Μενάνδρῳ ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι.

ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ : Ὑπερείδης κατ’ Ἀρχεστρατίδου. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στειριά. 5

ΣΤΡΑΤΕΙΑ ἘΝ ΤΟΙΣ ἙΠΩΝΙΜΟΙΣ : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ λέγων “ εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι ἰ’ μὲν οἱ τῶν φυ-
“ λῶν, β’ δὲ καὶ μ’ οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρό-
“ τερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγρά- 10
“ φοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων ἐφ’ οὗ ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ
“ προτέρῳ ἔτει δεδιτηκῶς· νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.”

4. ΣΤΙΠΕΥ΄Σ (Στιριεύς Suidas). δῆμος—Στιρία :— 6. ΣΤΡΑΤΕΙΑ] στρατιὰ Phot. hic et infra. ἐν τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας (τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας Phot. et Suidas). Ἀριστοτέλης τοῖνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀ. π. τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐπώνυμοι—δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν (ἡλικιωτῶν D.) 10. λελευκασμένα 11. οὗ] ὦν (δν Phot. et sic vel οὗ etiam Suidæ codices) ἐνεγράφησαν] ἐπεγράφησαν 12. προτέρῳ ἔτει δεδιτηκῶς] προτέρῳ ἐπιδεδημκῶς (προτέρῳ ἐπιδεδημκῶς Phot. et Suidas). In D. est προτέρῳ ἔτει δεδεικτικῶς.

1. Καλλισθέην ex Epitome pro Callisthene. De hoc Callisthene post alios dixit Boeckh. in Quæst. de orat. Atticis vol. 1. p. 619.

— ρ’ (ἐκατὸν Ald.) μναῖς ἐστεφανώσατε om. codices, habet Ald. et Epitome.

2. νϛ’ A. πεντηκοστῇ ἐβδόμῃ Ald. ζω G. βω C.

3. Αὐτὸν Maussacus. αὐτῷ A.B. Ald. τῷ C.G.

4. ΣΤΕΙΡΙΕΥ΄Σ Maussacus. στιρεὺς A.B.G.N. Ald. στειρεὺς C.

— κατ’] ἐν τῷ κατ’ C.

— φυλῆς om. N.

5. ἡ additum ex Epitome.

— Στειριά] στειρία C. Ceteri στιρία. De accentu vid. Arcad. p. 100, 7.

6. Αἰσχίνης] p. 50, 34.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

7. ἡ additum ex Epitome.

8. ἐν] ἐν τῇ A.C.

— ἐπώνυμοι] Conf. quæ de his dixit Harpocratio s. v. ἐπώνυμοι.

9. πρότερον] πρῶτον B.

10. ἐνεγράφοντο] ἐγράφοντο C. et pr. B.

11. ἐνεγράφησαν] Libri ἐπεγράφησαν. Correctum in exemplari Goeziano.

— καὶ ὁ ἐπώνυμος Ald. ὁ omisit Bekkerus, fortasse codicum auctoritate.

12. ἔτει δεδιτηκῶς Ald. ἔτει δὲ δεικτικῶς A.C. ἔτει δεδεικτικῶς B. ἔτει δεδεικτικῶς G. ἐπιδεδημκῶς vel ἐπιδεδημκῶς Epitome. ἔτει λελειτουργικῶς scripsit Muellerus in Fragm. Hist. vol. 2. p. 124. ex conjectura Kayseri. Aliter Bernhardus in annot. ad Suidam vol. 2. p. 913. “ Mireris istam verborum obscuritatem in re minime perplexa, quam diserte tradit vel schol. Aristoph. Pac. 1183. “ Nempe requiritur ἐπώνυμος ὁ τῆς φυλῆς. Videndum igitur ne vocēs istæ sedem non suam involarint.”

καὶ μετ' ὀλίγα "χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, "καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος "ἐπωνύμου μέχρ' ὅς τινος δεῖ στρατεῦσθαι." διείλεκται περὶ τούτων καὶ Φιλόχορος ἐν δ' τῆς Ἀθίδος.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν 5 χειροτονούμενοι στρατηγοὶ ἴῃσαν, ὥς μαθεῖν ἔστιν ἐκ τε τῶν Ὑπερίδου κατ' Αὐτοκλέους καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας Ἀριστοτέλους.

ΣΤΡΑΒΑΞ: ὄνομα κύριον.

ΣΤΡΕΨΑ: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ὥς Ἑλλάνικος ἐν β' Περσικῶν ὑποσημαίνει. οἱ δὲ πολῖται 10 τῆς Στρέψης καλοῦνται Στρεψαῖοι.

ΣΤΡΕΠΤΟΤΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἰδός ἐστιν οἱ στρεπτοί, ὥς καὶ παρ' ἑτέροις.

ΣΤΡΟΜΒΙΧΙΔΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Δεξιῶ ἀποστασίον. ὄνομα 15 κύριον.

ΣΤΡΟΤΩΗΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. σατράπης τις βασιλέως ἦν.

ΣΤΡΟΦΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ: Δείναρχος Τυρρηνικῶ. νῆσοί τινές εἰσι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἡλίδος κείμεναι.

2. ἐκπέμπωσιν ὡς γράφουσιν 3. στρατεῦσθαι:— 5. Δ. Φ. post δέκα ἦσαν 6. ὡς—Ἀριστοτέλους om. 9. Αἰσχίνης—πρεσβείας om. πόλις τῆς Θράκης καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι:— 12. ΣΤΡΕΠΤΟΥ'Σ. πλακοῦντων εἶδος (εἶδη Suidæ codex A.) ὡς Δ. ὑπὲρ Κτ.:— 14. Λ.—ἀποστασίον om. 16. Λ.—Θρασυβούλου om. 17. βασιλέως] βασιλικὸς 18. ΣΤΡΟΜΦΙΔΕΣ ΝΗΣΟΙ. μεταξὺ (μετὰ duo optimi libri Suidæ) Ζ. καὶ Ἰλιάδος κείμεναι:—

2. ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν] ἐκπέμπωσιν, ἡλικίαν προγράφουσιν Sauppius ad Demosth. p. 45, 18. vol. 5. p. 103. ed. Oxon.

— προγράφουσιν Valesius. Libri προσγράφουσιν.

3. διείλεκται] δὲ addit C.

4. ἐν] ἐν τῇ A.C.

5. Δημοσθένης] p. 47.

6. ἰ (δέκα Ald.) ἦσαν] δίκη ἦν B.C.G.

— ἐκ τε τῶν Ὑπερίδου κατ' Αὐτοκλέους] ἐκ τοῦ ὑπερίδου καὶ ταυτοκλέους B.C.G.

7. καὶ — Ἀριστοτέλους] καὶ Ἀριστοτέλους τῆς ἀθηναίων πολιτείας C.

8. ΣΤΡΑΒΑΞ] Apud Demosthenem p. 482, 25.

— κύριον om. B., totam gl. om. C.G.

9. Αἰσχίνης] p. 31, 38.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ἐστὶ τῆς Θράκης] ἐστὶν ἐν Θράκῃ C. Idem mox οἱ π. δὲ στρεψαῖοι:—

12. Δημοσθένης] p. 341, 1.

— ἐν τῷ om. A. Ald.

13. ἐστὶν οἱ στρεπτοί om. C.

— ὡς om. B.G.

14. ΣΤΡΟΜΒΙΧΙΔΗΣ] στρομβοχίδης C.G.

— ὑπὲρ om. A.

18. ΣΤΡΟΦΑΔΕΣ Valesius. Libri

www.libtool.com.cn

ΣΤΡΥΜΗ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. Ἦρα-
κλείδης ἢ Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων φησὶν “ἀποικίαι δὲ εἰσι
“Θασίων ἐπὶ τῆς Θράκης Γαληψὸς καὶ Στρώμη ἢ νῆσος.” ἔστι δὲ
ἐμπόριον Θασίων. μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ
τῆς Στρώμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν εἰ, Ἀρχίλοχον ἐπαγό- 5
μενος μάρτυρα.

ΣΤΥΡΑΞ : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. στύραξ καλεῖται τὸ
κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν,
ὡς Θουκυδίδης πού φησι “στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρῆσά-
“μενος εἰς τὸν μοχλόν.” 10

ΣΤΡΩΤΗΡ : Λυκοῦργος κατ’ Ἰσχυρίου. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ
ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα στρωτήρας ἔλεγον, ὡς φησι Δίδυμος.
ἔστι τοῦνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίαις Ἀριστοφάνους.

ΣΤΛΑΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας.
κάν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν “ἐξελόμενος ὁπόταν μὴ 15
“σῦλαι ὥσιν Ἀθηναίσις.” ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό

1. ΣΤΡΥΜΗ. νῆσος ἀποικος Θασίων. ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων :—
7. Λ.—καλεῖται om. 9. ὡς] καὶ (καὶ ὁ D.) που om. ἀκοντίου]
ἀκοντίῳ (sic etiam Zonaras p. 1671; sed Suidæ codices plerique ἀκοντίου)
11. Λ.—Ἰσχυρίου om. 12. δουροδόκων] δοκοδόκων (δωροδόκων, in δωρο-
δοκῶν mutatum, Phot. Libri Suidæ δωροδόκων vel δωροδοκῶν vel δορο-
δοκῶν) ἔλεγον :— 14. ΣΥΛΑΣ] σύλλας (σύλλας Phot. σύλλας, τὰς
συλλήψεις Suidas interpretatione aliunde illata) τῆς τριηραρχίας—ἐξε-
λόμενος om.

στρομβίδες. Epitome Στρομφίδες.

P. 280, 18. Τυρρηνικῷ Valesius.
Libri τυραννικῷ.

19. Ζακύνθου ex Epitome pro
Κύνθου.

P. 281, 1. Δημοσθένης] p. 1213, 19.

3. ἐπὶ τῆς Bekkerus. ἐκ τῆς Ald.
Præpositionem omittunt codices.

—Γαληψὸς] Libri σάληψος. Cor-
rexerit Maussacus, nisi quod falso
accentu Γάληψος scripsit.

— ἢ νῆσος om. C.

— δὲ] δὲ καὶ C.G.

4. εἰ. Θασίων] εἰ. τῶν θασίων C.

— μνημονεύει] δὲ addit C.

— Μαρωνείτας] μαρωνίτας B.C.G.
μαρωνήτας Ald.

5. Στρώμης] στρώμης B.C.

9. Θουκυδίδης] 2, 4.

9. ἀκοντίου Blancardus ex Thu-
cydide. ἀκοντίῳ libri, nisi quod pro
στυρακίῳ ἀκοντίου in C. δούρατος
στυρακίῳ scriptum est. Et sic G.
quoque, ni fallor.

11. ΣΤΡΩΤΗΡ] στρωτήρ C.G.

— κατὰ Ἰσχυρίου Fabricius. Li-
bri κατ’ αἰσχυρίου. Hanc orationem
“πρὸς Ἰσχυρίαν” vocat Suidas s. v.
Λυκοῦργος.

12. δουροδόκων] δοροδόκων A.

13. Ἀριστοφάνους] Fragm. 54.

14. Δημοσθένης] p. 1232, 4.

15. πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν]
p. 927, 4.

16. σῦλαι ὦσιν] συλαῖωσιν Ald.
συλέωσιν C. συλεῶσιν B.G.

— ἐξῆς] p. 931, 23.

φησιν “σεσυλημέθα δε τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατ’ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;” ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. 5

ΣΤΑΛΟΓΗΣ: ὄνομα ἀρχῆς. Ἰσαῖος ἐν τῷ μετοικικῷ σαφέστατα δηλοῖ.

ΣΤΙΜΒΟΛΑ: τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ’ Φιλιππικῶν Δημοσθένης, καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ’ 10 Ἐλπαγόρου.

ΣΤΥΜΜΟΡΙΑ: Δημοσθένης κατ’ Ἀφόβου α’. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ’ ἡμῖν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησι, περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν 15

1. ὥσπερ om. Phot. et Suidas. 4. συλήσεις] συλλήψεις Suidas.
6. ἀρχῆς:— 10. ιζ’ Φιλιππικῶν (ζ’ Φιλιππικῶν Phot. et Suidas) Δημο-
σθένης:— 12. α’ om. 15. καὶ om. (habent Phot. et Suidas)

3. δ om. A.B.G.
— ἔχοι—τοιούτῳ] θέσθαι ἄλλο
ὄνομα τῷ τοιούτῳ ἔχοι C.

4. τὰ ἀλλότρια om. A.B.C.G.,
habet Ald. et Epitome.
— τοῦ om. A.

6. ΣΥΛΛΟΓΗΣ] συλλογείς N.
συλλογή Ald., quod nullo dum in
codice inventum est. “De hoc
“magistratu Lex. rhet. Bekk. p.
“304, 4. συλλογείς, ἀρχοντες ὑπὸ τοῦ
“δήμου χειροτονητοῖ, οἵτινες ἀπεγρά-
“φοντο τὰς οὐσίας τῶν ὀλιγαρχικῶν.
“Hermann. Antiq. publ. Gr. §
“151, 5. Meier. de bonis damn.
“p. 206. Qui in Boeckhii Corp.
“Inscr. 99. et 157. commemo-
“rantur συλλογείς τοῦ δήμου pror-
“sus diversi videntur fuisse.”
SAUPP. Fragm. p. 239. Eosdem
esse non improbabile videtur
Boeckhio Cc. vol. 2. p. 127.

— μετοικικῷ (i. e. oratione de
rationibus inquilinorum) Sauppius.
μετοικισμῷ A. μετοικισμοῦ Ald. με-

τοίκῳ B.C.G.

8. ἂν om. N.

— ἀλλήλαις post πόλεις B.C.G.

9. τάττωσι om. codices, habent
Ald. et Epitome.

— τοῖς πολίταις om. C.N.

10. Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ A. Est
p. 78, 25.

— Δημοσθένης, καὶ Ἰσαῖος] δημο-
σθένους καὶ ἰσαίου A.B.C.G.

12. ΣΥΜΜΟΡΙΑ] Quæ de sym-
moriis tradit Harpocrates, in his
nonnulla sunt non recte ab eo in-
tellecta, quæ notarunt Boeckh.
Cec. vol. 1. p. 684. 694. vol. 3.
p. 179. et, qui partim a Boeckhio
dissentit Bakius Schol. Hypomn.
vol. 4. p. 153. seqq.

— Δημοσθένης] p. 815, 10.

— κατ’ codices et Epitome. ἐν
τῷ κατ’ Ald.

14. τῇ πόλει om. A.

15. περὶ τῶν χ.] παρὰ τῶν χ. A.B.
C.G.

λέγων τῶν πλουσιωτάτων, “ἐκ τούτων τοίνυν αἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμ-
 “μορίας κ’, ὥσπερ νῦν εἰσὶ, σώματα ξ’ ἐκάστην ἔχουσιν.” Ὑπερεί-
 “δης δ’ ἐν τῷ πρὸς Πολυεύκτον φησιν “εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ
 “ἐκάστη ἰεῖ ἄνδρες.” οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης
 φησὶν ξ’ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερείδης ἰεῖ· ἐν γὰρ τῷ 5
 κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί “ἕως μὲν οἱ πλου-
 “σιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρ-
 “χοῦντες μέτρια ἀνῆλiskon, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα
 “κατιδὼν Δημοσθένης νόμους ἔθηκε τοὺς τ’ τριηραρχεῖν καὶ βαρεῖαι
 “γεγόνασιν αἱ τριηραρχαί, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει.” ὅτι δὲ 10
 καὶ οἱ δημοποιοῦνται ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας δεδήλωκεν ὁ Ὑπε-
 εἰδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου πολλάκις. συμμορεῖται δὲ εἰσιν οἱ τῆς
 αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Ὑπερείδης
 δείκνυσι. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυ-
 σινίκου ἄρχοντος, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ εἰς Ἀθιδος. 15

ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΙΣ : Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῶ. εἰθισμένον ἦν παρ’
 Ἀθηναίοις, ὅποτε δέοι, πλῆθός τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέ-

1. τοῦτων τοίνυν] τοίνυν τοῦτων Phot. et Suidas. 2. σώματα ξ’] ξ’
 σώματα Ὑπερείδης hic et infra Photius. Ceteri Ὑπερίδης. 6. ταυτί]
 ταύτην Phot. 7. σύμπεντε καὶ σύνεξ] συν εἰ καὶ εἰ (σὺν πέντε καὶ ἐξ Sui-
 das) 9. κατιδὼν] κατιδεν (sine accentu Phot.; κατεῖδε Suidas) 10. νῦν
 — ἐκκλέπτει om. 12. πολλάκις om. 14. Ναυσικου (Ναυσινίκου Phot.
 et Suidas) ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος :— 16. ἰ. Α. om. ἡθισμένον (εἰ-
 θισμένον Phot. et Suidas) 17. εἰσφέρον] εἰς ἔφερον E.T. εἰσέφερον

1. τοίνυν om. C.
 2. κ’ om. B.C.G.
 3. ἐν τῇ] ἐν ἀρχῇ A.
 6. ταυτί] De sensu verborum
 Hyperidis dixi in Epist. crit. ad
 Hermann. p. 129. Conf. Boeh-
 neck. Quaestion. vol. 1. p. 478.
 SAUPP. Fragm. p. 297.
 7. σύμπεντε καὶ σύνεξ Bekkerus.
 σὺν πέντε καὶ ἐξ (vel ε) libri.
 8. μέτρια] μετὰ τρία C. ματὰ
 τρία B.G.
 — ἦγον Ald. et Epitome. εἶχον
 A.B.C.G.
 — ἐπειδὴ] ἐπεὶ B.C.G.
 9. κατιδὼν Bekkerus. κατεῖδον A.
 B.C.G. κατεῖδε Ald.
 — ἔθηκε] ἀνέθηκε B.C.G.
 10. αὐτὸν Sauppius Fragm. p.

297. Scribebatur αὐτόν.
 10. ἐκκλέπτει] ἐκλέπτει G.
 11. ἐνεγράφοντο] ἐγράφοντο C.
 13. αὐτοῖς] Libri αὐτοί. Correx-
 it Bekkerus ex Epitome, quæ αὐτοῖς,
 nisi quis deleri pronomen malit.
 14. πρῶτον ex Epitome pro πρῶ-
 τοι, quod om. A.
 — Ναυσινίκου] ναυσίκου B. ναυ-
 σιλίου G. ναυσινίλου G.
 15. ὡς—Φιλόχορος om. B.C.G.
 16. Ἰσοκράτης (Ἰσοστράτος B.G.)]
 p. 151 d.
 17. εἰς ῥητὴν] Legebatur ὥσπερ
 εἰς ῥητὴν—. Delevi ὥσπερ, quod
 non est in Epitome. In ὅπερ mu-
 tari voluit Meier. Comment. An-
 doc. 6. p. 53. et sic haud dubie
 scripserat interpolator qui addidit,

ρον γνώμας εἰς τὸν δῆμον. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν
 ὡς ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' φησὶν "ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ
 "οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶτον
 "μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἵ' ἄνδρας ἐλέσθαι συγ-
 "γραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγ- 5
 "κεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλιν οἰκί-
 "σεται." ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἰρεθέντες,
 καθὰ φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος, ἐκάτερος ἐν τῇ Ἀτθίδι· ὁ
 δὲ Θουκυδίδης τῶν ἱ' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

ΣΤΙΝΔΙΚΟΙ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους 10
 φησὶν "οἱ μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς, ὡς ἐγὼ ἀκούω, σύνδικοι ἦσαν, πρὸς
 "οὓς τὰ δημεύόμενα ἀπεφέρετο." καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δεξιπ-
 που, εἰ γνήσιος, "καὶ ποῦ ἐτέρωθι ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος; πρὸς τοῖς
 "θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκους ἀπογραφὰς
 "ἀπογράφω." μήποτ' οὖν ἀρχὴ τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ 15
 Πειραιῶς κάθοδον.

D. (εἰσέφερε Suidas, εἰσέφερον Photius. Eodem modo variant libri Etym. M. p. 732, 46. ubi editiones veteres εἰσφέρειν ex conjectura correctoris.)

1. δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν. τῶν νῦν ἐγένετο 2. φησὶν om. 3. τὸν Πείσανδρον 6. ἐς τὸν] εἰς τὸν 7. αἰρεθέντες, ὡς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ 10.—16. Hanc gl. om. Suidas. 10. κατ' om. (habet Phot.) καὶ Δημοφάνους—ἀκούω om. 12. Λυσίας] Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ—ἐτέρωθι om. 16. Πειρώς (Πειραιῶς Phot.) κάθοδον οἱ σύνδικοι:—

quum non animadvertisset εἰσέφερε, quod adhuc legebatur, corruptum esse ex εἰσφέρειν, quod ego restitui. Veræ scripturæ vestigium servarunt libri quidam Epitomes, in quibus εἰσέφερον est. De συγγραφεῖσι, qui non videantur iidem esse qui πρόβουλοι, dixit Grotius Hist. vol. 8. p. 46. sq.

1. δὲ om. B.

2. ὡς Valesius. νῦν libri.

— ἐγένετο] ἐγένετο A.B. Ald.

— καθὰ] καὶ addit B.

— Θουκυδίδης] 8, 67.

3. περὶ] περὶ τὸν A.B. Ald.

4. γνώμην] τὴν γνώμην C.

5. τούτους] τοῖς A.

6. ἐς ex Thucydide pro εἰς, quod om. A.

9. τῶν ἱ'] ἐν τῷ B.

9. ἐμνημόνευσε μόνων (μόνον B.)] ἐμνημόνον A.

10. Δημοφάνους Maussacus. δημοφάνης libri, nisi quod δημοσθένης B.

11. φησὶν] φασὶν A.B.G. Ald.

— τὰ om. B.C.G.

— ὡς addidit Meierus de bonis damn. p. 215.

12. ἀπεφέρετο] ἐπεφέρετο C.G.

— Λυσίας Sauppium Fragm. p. 183. probante Meiero in Vita Lycurgi p. cxvii. Legebatur Λυκοῦργος.

13. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

— καὶ ποῦ Bekkerus pro καὶ που.

14. ἀπογραφὰς] γραφὰς A., om. C.

15. καθεσταμένη N. et Epitome. καθισταμένη libri ceteri.

ΣΤΝΗΓΟΡΟΙ: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. εἰκόασι παρ' Ἀθηναίους τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν.

ΣΤΓΚΛΗΤΟΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑ: τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεΐξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

ΣΤΝΤΑΞΙΣ: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη διοίκησις· Δημοσθένης Φιλίππικοις “καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ “τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα.” ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς φόρους συντάξεις, 10 ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ἱ Φιλίππικῶν. Ὑπερείδης Δηλιακῷ “σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς “δὲ ποτε ἤξιώσαμεν λαβεῖν.”

ΣΤΝΤΕΛΕΙΣ: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶ- 15 γμα ΣΤΝΤΕΛΕΙΑ καλεῖται, ὡς ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος

1. Ἀντιφῶν—φόρου om. 3. συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησὶν:—
4. κατὰ] μετὰ 8. οἴκησις. Δ. (ἐν addit D.) Φ. 10. ἔλεγον δὲ ἐκάστους
φόρους σύνταξις (συντάξεις Suidas) 12. καλέσαντος. καὶ Ὑπερείδης (Ὑπερ-
είδης Phot.) δὲ φησὶν, σύνταξιν 16. καλεῖται:—

1. ἐν τῇ] ἐν τῷ C., om, B.G.
— ἀπολογία om. B.C.G. Ald.
et, ut conjicio, A. Addidit Maussacus.

2. τοῦ] τῶν A. Ald.
— παρ' Ἀθηναίους] παναθηναίους C.

3. τῷ] τὸ B.

4. κατὰ] μετὰ A. Ald.

5. ἐγίνοντο] ἐγένοντο C.G.

— ἐξαίφνης] ἐξαίρετον C.G.

6. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] In oratione pro corona (quam τὴν ὑπὲρ Κτησιφῶντος dicere solet Harpocrates) p. 249, 12. in decreto spurio. Ceterum hæc verba fortasse post lemma glossæ collocanda sunt.

8. διοίκησις (quemadmodum Hesy chius explicat) Valesius. Legatur οἴκησις.

— Δημοσθένης] p. 14, 27.

10. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς Valcken. ad

Herodot. 2, 109. ἔλεγε δὲ καὶ ἐκάστους B. ἔλεγε δὲ ἐκάστους ceteri. ἔλεγον ἐκάστους Etym. M. p. 736.

14. δέ om. B. C. G. “Recte “Boeckhius monet Hyperidem hoc “dicere non posse, Athenienses “nunc nemini tributa pendere; “priora igitur et posteriora non “posse de iisdem intelligi. For- “tasse διδόντες in διδόντων mutan- “dum hoc sensu, concedo Delios “nunc suæ potestatis esse neque “cuiquam tributum pendere, at “nos aliquando, quum Delium “possideremus, ab aliis accepimus. “Delii gloriantur se nunc nemini “tributum pendere, at nos alios “coegimus Delio Apollini tribu- “tarios esse.” SAUPP. Fragm. p. 287. Dixit de hoc loco Boeckh. Econ. vol. 1. p. 554.

16. καλεῖται] καλοῦσιν C.

www.libtool.com.cn
 περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φορου. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

ΣΦΗΤΤΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς δὴμότας περὶ χωρίου. Σφηττός δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

ΣΦΟΔΡΙΑΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Μεγαρέων, εἰ γνήσιος. στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας. φησὶ δ' αὐτὸν ὁ Καλλισθένης ἐν β' Ἑλληνικῶν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

T.

ΤΑΤΡΕΑΣ: ὄνομα κύριον.

ΤΑΜΙΑΙ: Ἰσαῖος ἐν τινι τῶν κληρικῶν. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἣν οἱ ταμίαι, ἰ τὸν ἀριθμὸν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν ἱερῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος φησιν. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι δεδήλωκεν Εὐπόλις ἐν Μαρικᾷ.

ΤΑΜΥΝΑΙ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ

3. 4. ΣΦΗΤΤΟΙ' (Σφήττιοι Phot. in alia gl.: Σφηττοῖ Suidas). δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφηττός (φυλῆς Phot.) 5. Ἰσαῖος—γνήσιος om. 6. Σφοδρίας ἐστίν. φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη—ἐλπίδας:— 10. Ἰσαῖος—κληρικῶν om. 13. τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶν δέ τινες καὶ τῶν τριήρων 14. φιλόσοφος φησιν om. 16. ἐν Μαρικᾷ om. 17. Αἰσχίνης κ. Κτ. om. ἐστὶν om. Suidas.

1. Δημοσθένης] p. 261, 3.

— ἐν τῷ om. C.

3. ΣΦΗΤΤΟΣ Blancardus. Libri σφηττός.

— περὶ om. B.G.

— χωρίου] χωρίον A.G.

— Σφηττός Epitome. σφητὸς B. σφηττός A.G. Ald.

5. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

6. Καλλισθένης] Dixit de eo etiam Xenophon. Hist. Gr. 5, 4, 20.

7. καὶ om. B.

9. ΤΑΥΡΕΑΣ] Hujus nominis exempla sunt apud Andocidem et Demosthenem.

13. ἐν] ἐν τῇ B.C.

14. ἱερῶν addidit Meierus in Erschii et Gruteri Encyclop. sect. 3. vol. 11. p. 392. ταμίαι τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριήρεσι λειτουργοῦντας dixit Pollux 8, 116. Aristotelis de his triremibus locum excerptit scriptor Lexici rhet. Cantabr. s. v. Πάραλος καὶ Σαλαμινία p. 676, 2.

17. ΤΑΜΥΝΑΙ] ταμεῖναι A. De accentu Ταμύναι, non Ταμύναι, quod scripsit Bekkerus, v. L. Dindorf. in Thesaurο vol. 7. p. 1803.

— Αἰσχίνης] p. 66, 5.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἑρετριέων αἱ Ταμίνας, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὥς οἱ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἑρετρίεα θρήνῳ.

Τὰ τῶν ΦΩΡΩΝ ΚΡΕΪΤΤΑ : Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους β'. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἡδί-5 κησαν.

ΤΕΤΑΡΤΗΜΟΡΙΟΝ : Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγωγείᾳ. τεταρτημόριόν ἐστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολουῦ, τουτέστι χαλκοῖ β'.

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΙ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οἱ ὕ 10 πρὸ ζ' ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες ὁ μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ΤΕΤΡΑΡΧΙΑ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἑλλά-15 νικος ἐν τοῖς Θετταλικοῖς ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἑστιαῖωτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ

1. Ἑρετριέων] ἐρετρεῶν E.T. αἱ Ταμίνας om. Ἀπόλλωνος, ὥς Αἰσχίνης φησὶν καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ (Εὐβοιακὰ Phot.) γράφοντες (γράφαντες Phot. et Suidas) :— 4. ΦΩΡΩΝ] φόρων Ὑπερείδης—β' om. 7. Δείναρχος—ἐστὶ om. 9. χαλκοῖ β'] De additamento Photii dixi s. v. σιτοφύλακες in annotatione. 10. Ἀντιφῶν—μεταστάσεως om. 12. τῆς πόλεως :—14. Δ. Φιλιππικοῖς om. 15. καθά—Θετταλικοῖς om. 16. τετράσι] τέτρασιν (τετάρσιν Phot.) 17. Φθιώτιν om. Suidæ codices. Ἑστιαῖωτιν] ἄστιεῶτιν E.T.D., Photius et Suidas. In ἄστιεῶτιν vel ἄστεεῶτιν corruptum in codicibus Etym. M. p. 754, 39. δὲ om. Suidæ codex A.

2. Εὐβοϊκὰ] εὐβοικὰ A.C. Ald.
— Σιμωνίδης Valesius. Legebatur Σίμων.
4. ΦΩΡΩΝ Kiesslingius. φόρων
O. Ceteri φόρων.
5. ἐστὶ om. B.C.
— κατὰ τῶν om. A.B.C.
— πλείω—ἡδίκησαν] Id est *plura quam pro commissis et malefactis*, i. e. *non ex merito*, ut explicat Bernhardus ad Suidam.
— πλείω] πλείον Ald. πλείον δὲ A.B. πλείω δὲ C.
— φερομένων] φερομένοις A. φερόμενοι B.

7. τῇ] τῷ A.
11. πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν Epitome. Libri πρὸς ἑπτὰ, omisso ἐτῶν.
12. ἐν] ἐν τῇ C.
14. Δ. Φιλιππικοῖς om. C. Est p. 117, 26.
16. Θετταλικοῖς] θετταλοῖς B.C.
— ὄνομα] τοῦνομα B.C.
17. Ἑστιαῖωτιν Maussacus. ἐστιῶτιν Ald. αἰστιεῶτιν A.N. αἰτιεῶτιν B. C.
— Ἀριστοτέλης] Aristotelis testimonio hac in re utitur etiam schol. Eurip. Rhes. 307.

ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαί φησιν εἰς ὃ μίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. ὅτι δὲ Φίλιππος καθ' ἐκάστην τούτων τῶν μοιρῶν ἄρχοντα κατέστησε δεδηλώκασιν ἄλλοι τε καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ μδ'.

ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΗ: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Ἀριστοτέλης ἐν 5 Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί “ψῆφοι δὲ εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον “ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι “πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰρημένοι ᾤσιν “οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν β' ψήφους, τετρυπη- “μένην καὶ πλήρη, φανεράς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκους ἵνα μήτε πλήρεις 10 “μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσιν.”

ΤΕΤΪΩΜΑΙ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἀντὶ τοῦ ἐμβε- βρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἥτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα ἀναφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρρα- 15 γέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησι

πάμπαν δὲ τυφῶς ἔκ σ' ἔλετο φρένας.

1. ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ] ἐπ'αλευατου (sine accentibus E.T. ἐπὶ ἀλιέα τοῦ D. ἐπὶ ἀλευάτου Suidæ codices quidam.) 2. οὖν om. Suidæ codex A. 3. τὴν τετραρχίαν:— 5. Αἰσχίνης—ταυτί om. 6. δέ om. 11. πάντη om. E.T.D. et Photius. Pro eo ταύτη est apud Suidam in codicibus. 12. Δ. ὑπὲρ Κτ. om. 14. καταφερομένων 17. ἔκ σ' ἔλετο] ἐκδελέγετο

1. Ἀλεύα τοῦ Epitome. ἀλευάτου Ald. ἀλιέα τὸν A. ἀλιέως τοῦ B.C.

— Πύρρου] πύρρον A.

2. ὁ om. B.C.

4. ἄλλοι τε ante δεδηλώκασιν C.

5. ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΗ A. B. C. G. τετρυπημένοι Ald.

— Αἰσχίνης] p. 11, 34.

— κατὰ] κατὰ τοῦ A. Ald.

8. Post πλήρεις in A.B.C.D. le- guntur verba μήτε ταύτη (ταῦτα A.) ὑπομείνας. Quæ depravata sunt ex μήτε πάντη τετρυπημένας, quod legitur lin. 11.

— ἐπὶ] ὑπὸ B.C.

10. φανεράς] φανεράν B.C.

— ἀντιδίκους] ἀδίκους A.

— μήτε] μὴ A.

11. πάντη] ταύτη A.B. ταύτας C.

— τετρυπημένας om. B.C. et in lacuna A. Vid. ad lin. 8.

12. Verba Δημοσθένους ὑπὲρ Κτη- σιφῶντος (p. 229, 1.) in C. et Epi- tome omissa, in libris ceteris infra post fragmentum Alcæi collocata huc transposui, ut mos postulabat Harpocratonis. Similiter s. v. τρί- τον ἡμιδραχμον verba Δείναρχος κατὰ Λυκούργου in C. trajecta sunt in finem glossæ, et s. v. ὑπὸ γῆν οἰ- κούντες verba Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

— ἐμβεβρόντημαι] ἐκβεβρόντημαι C.

14. τυφῶνα] τυφῶ C.

— ἀναφερομένων Bekkerus pro καταφερομένων.

15. ἃ δὴ καὶ] ἥδη καὶ B. C. ἥδη θ' A.

— καὶ γὰρ et φησιν addidi ex Epitome.

— Ἀλκαῖος] καὶ ἀλκαῖος B.

17. ἔκ σ' ἔλετο Bekkerus præ-

www.libtool.com.cn

ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ : αὐλητῆς Δημοσθένους κατὰ Μειδίον. ὄνομα κύριον.

Τῆνος : μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τῆτες : ἀντὶ τοῦ τούτω τῷ ἔτει Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πυθόδημον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος, Ἀριστοφάνους Γῆρα καὶ οἱ ἄλλοι.

ΤΙΛΦΩΣΣΑΙΟΝ : Δημοσθένους κατ' Αἰσχίνου. ὅρος ἐστὶ μικρὸν 5 ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαίδος, ὡς Θεόπομπος ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς.

Τίμημα : ἀντὶ μὲν τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀποτίμημα Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίου. “οὔτοι δὲ φάσκοντες πλείονος μισθώσεσθαι καὶ “ τίμημα καταστήσεσθαι.” τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. 10 τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

vel ἐκ δ' ἐλέγετο E.T. et Suidas. ἐκ δὲ ἐλέγετο D. ἐκ δὲ λέγετο Photii codex.

1. Δ. κατὰ M. om. 3. Λυσίας—καὶ οἱ ἄλλοι om. 5. ΤΙΛΦΩΣΣΑΙΟΝ (Τιλφώσαιον Suidas). ὅρος ἐστὶ—Κωπαῖδος :— 8. μὲν om. ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησὶν, οὔτοι 9. πλείονα μισθώσεσθαι—καταστήσεσθαι 12. Δημοσθένους 13. Post τίμημα apud Suidam hæc sunt illata verba scriptoris non nominati, ταῖς οὐσίαις δὲ ἐκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαίωτον πολίτευμα εἰσηγήσατο, quæ ex præcedente glossa τίμημα, ubi pariter leguntur, huc irrepsisse recte judicavit Gaisfordius. παρὰ—Ἀφόβου om. 14. Μειδίου] μηδίου E.T.

euntibus Toupio Emend. vol. 3. p. 176. et Schneidero, quorum ille ἐκ δ' ἔλετο, hic ἐξέλετο correxerat. Libri ἐκ δ' ἐλέγετο vel ἐκ δὲ λέγετο.

1. Δημοσθένους] p. 520, 9. Hanc gl. vulgo post Τηλεφάντης lectam huc transposui ubi habet Epitome.

—ὄνομα om. B.

2. ΤΗ'ΝΟΣ] Memoratur ab Demosthene p. 1207, 17.

4. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

—Ἀριστοφάνους (καὶ Ἀριστοφάνους ἐν B.)] Fragm. 196.

—καὶ οἱ (οἱ om. B.) ἄλλοι om. C.

5. Δημοσθένους] p. 385, 5.

6. ταῖς Φιλιππικαῖς] τοῖς φιλιππικοῖς Ald. Vide quæ s. v. ἀναγκαῖον diximus.

8. μὲν om. B.

—ἐνέχυρον] ἐνεχύρου B.C.G.

8. ἐν τῷ ὑπὲρ] ὑπὲρ τοῦ C.

9. πλείονος μισθώσεσθαι—καταστήσεσθαι Dobræus. Legebatur πλείονα μισθώσεσθαι—καταστήσεσθαι (καταστήσεσθαι Ald.)

10. τίμημα eodem sensu usurpatur in titulo 82. Corp. Inscr. ubi v. 21. legendum est, ὅς ἂν πείθῃ τοὺς δανείζοντας ἄρχοντας τιμῇματι ἢ ἐγγυητῇ. SAUPP. Fragm. p. 192.

—καλεῖ] δηλοῖ C.

11. τίθεται] γίνεταί A.

—δὲ καὶ om. B.C.

—ὡς ἐν] ὥρεῖν B. ὡς—Δημοσθένους om. C.

12. Δημοσθένους (p. 183, 5.) Bekkerus. Legebatur Δημοσθένους. Conf. quæ s. v. ὅτι ἐξακισχίλιοι dicta sunt.

13. κατ' Ἀφόβου] p. 815, 13.

—κατὰ Μειδίου] p. 504, 18.

ΤΙΤΑΚΙΑΔΑΙ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. δῆμός ἐστι τῆς Αἰ-
αντίδος φυλῆς οἱ Τιτακίδαι, ὡς Νίκανδρος ὁ Θυατειρηγνὸς ἐν τῷ περὶ
τῶν δῆμων δηλοῖ. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὀνομάσθησαν, οὗ μνημο-
νεύει Ἡρόδοτος.

ΤΟΠΕΙΟΝ: Ἰσαῖος κατὰ Διοκλέους. τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία 5
Στράττις Μακεδόσι

τὸν πέπλον δὲ τοῦτον

ἔλκουσ' ὀνεύοντες τοπείοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι
εἰς ἄκρον ὥσπερ ἰστίου τὸν ἰστόν.

Ἀρχιππος Ὀνφ

τροχιλίσσι ταῦτα καὶ τοπείοις

ἰσῆσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

10

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς “καὶ τὸ θρυλούμενον
“ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο,” Θεόπομπος ἐν λαΐ δεδήλωκε. φησὶ γὰρ
“καὶ πέμπει πρὸς τὸν Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρί- 15
“δημον πράξοντας καὶ περὶ φιλίας, οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθειν

1. Ἰσαῖος—Νικοκλέα om. 2. οἱ Τιτακίδαι—δηλοῖ om. 3. Τιτακοῦ]
Τιτάκου (Τιτακοῦ Suidas) 5. ΤΟΠΕΙΟΝ (τόπιον Phot.). τὰ σχοινία λέ-
γουσιν τοπία (τοπεῖα Suidas). Στράττις Μακεδόσιν, τὸν πέπλον δὲ τοῦτον
ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις (τοπίοις Phot.) ἄνδρες:— 12. τὸ om. D.
καὶ τὸ] καὶ om. D. θρυλούμενον] θρυλλούμενον D. 15. τὸν Φίλιππον]
τὸν om. Phot. et Suidas. 16. πράξοντας Phot. et Suidas. πράξαντας
E.T.D.

2. οἱ Τιτακίδαι om. C.
— Θυατειρηγνὸς Maussacus. θυα-
τηρηγνὸς libri, nisi quod θυατηρηγνὸς B.
Eisdem corruptelas notavimus s.v.
μέδιμνος.

3. ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ N.
— Τιτακοῦ Sauppis (qui citat
suam de demis urbanis Ath. com-
ment. p. 8.). Scribebatur Τιτάκου.
Recto accentu apud Herodot. 9,
73.

5. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ C.Q.
— τοπεῖα] De his dixit Boeckh.
Œc. vol. 3. p. 144.

— λέγουσι] λέγεται C.
8. ἔλκουσ' ὀνεύοντες Meinekii
Com. vol. 1. p. 432. ed. min. Li-
bri ἔλκουσι δονεύοντες.

9. ἄκρον] ἄλλον B. Suspectum
ἄκρον producta syllaba priori. ἄκραν

contra metrum Hemsterh. ad Pol-
luc. 10, 130.

9. ἰστίον Wordsworthus *Athens
and Attica* p. 181. Legebatur ἰστόν.
— τὸν om. C.

— ἰστὸν Dobræus. Libri εἰς τόν.
11. τροχιλίσσι Dobræus. τραχη-
λίσσι A.Q. Ald. τραχηλίσσι B. τροχη-
λίσσι C.G.

12. πόνου Maussacus. Libri γόνου.

13—p. 291, 5. Τί ἐστι—ἐπραττον]
Hæc ex Epitome addidi. Compa-
randæ cum his scholiastarum anno-
tationes ad locum Demosthenis vol.
8. p. 84 seq. ed. Oxon., ubi p. 85, 21.
Φίλιππον in Ἀμφιπόλει mutandum
cum Kustero in annot. ad Suidam
s. v. τί ἐστιν.

13. Δημοσθένους] p. 19, 27.

15. καὶ ante περὶ φιλίας, merito

“ αὐτὸν ἐπεχειροῦν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ἱπισχνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυθναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτοὺς, ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.”

5

ΤΟΡΩΝΗ: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ. πόλις ἐν Θράκῃ, ὡς Ἐφορος ἐν ὧ ἱστορεῖ.

ΤΟΤΕ ΕΤΕΡΟΤΕ ΤΡΑΓΩΙΔΟΤΕ ΑΓΩΝΙΕΪΤΑΙ: Λυκοῦργος ἐν τῷ πρὸς Δημάδην. Δίδυμός φησιν ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία.

10

ΤΟΤΕ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΤΝΤΑΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς “ καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν.” οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προσκείσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ’ αὐτοὺς ᾤκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνῶκουν.

15

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΠΙΘΗΚΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγικοῦς ἢ τραγωδεῖν δυναμένου.

ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας ὅτι ἱερωσύνης

6. ΤΟΡΩΝΗ. πόλις ἐν Θράκῃ:— 8. Λυκοῦργος—ὅτι om. 10. ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησὶν:— 13. προσκείσθαι] προκείσθαι 14. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς 16. Hanc gl. omisit Suidas, alia substituta. ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΠΙΘΗΚΟΣ. ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης ὡς καὶ 19. Λυκοῦργος—ἱερείας ὅτι om.

suspectum Bernhardy ad Suid. vol. 2. p. 1121., fortasse delendum.

6. Ἰσοκράτης] p. 245 d.

— ὡς] ὡς ὁ A. Ald.

8. Λυκοῦργος—Δημάδην om. C.

— ἐν τῷ om. G.

9. Δίδυμός φησιν ὅτι π. A. B. C. G. καὶ Δίδυμος, π. Ald.

10. τὰ ἐναντία] τὰναντία C. “Hemsterhusius πρὸς τὰ ἐπιόντα καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς, solum ἐνόητα Toupus. Lycurgi ratio, qui formulam usurpavit, cum obscurum sit, licebit eam de gloriosis hominis conatibus accipere, qui post acceptam cladem ad majores contentiones tanquam ad

“alteram ludorum scenicorum commissionem sese pararet.” BERNH. ad Suid. vol. 2. p. 1180. τὰ ἐναντία defendit etiam Saupp. Fragm. p. 262. cui proverbium ad prævicationem referendum esse videtur.

11. Δημοσθένης] p. 50.

12. ἐμβαίνειν] ἐμβάλλειν B.

13. προσκείσθαι] προκείσθαι C.

16. Δημοσθένης] p. 307. 25. ubi αὐτοτραγικὸς πίθηκος.

17. περὶ ex Epitome pro παρά.

— τοῦ Αἰσχίνου] αἰσχίνης B. αἰσχύνης C.

18. μιμουμένου] μιμουμένους C.

— μᾶλλον—δυναμένου om. Ald.

— δυναμένου] δυναμένους B. C.

ὄνομά ἐστιν ἡ τραπεζοφόρος. ὅτι δ' αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέ-
πουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεΐα αὐτός τε ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ δεδήλωκε καὶ Ἰστρος ἐν ἑνὶ τῶν Ἀττικῶν συναγωγῶν.

ΤΡΙΑΚΑΣ : τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θα-
νάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰππέως 5
κλήρου δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας
τὴν ἡμέραν καλῶν.

ΤΡΙΒΩΝΕΤΟΜΕΝΟΙ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ἤτοι
ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμπροσθύντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες, ἀπὸ τοῦ τρίβω-
νες εἶναι πραγμάτων. 10

ΤΡΙΓΩΝΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ : Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος. ὄνο-
μά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. μνημο-
νεύουσιν αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Μένανδρος ἐν τῇ * * *

1. τραπεζοφόρος. καὶ (καὶ om. Suidæ codex A.) αὐτή (αὕτη Phot.) τε καὶ
2. ἱερεΐα (ὡς addit Suid.) Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκεν :— 4. ἡ 15
τριακοστῇ] ἡ Ἄ E.T.D. 5. τριακάς. Ὑπερείδης (Ὑπερείδης Phot.) δηλοῖ
ἐνικῶς 8. Ἀντιφῶν—φόρου om. 9. ἀπὸ] ἀντὶ 11. Α. κ. Α. om.
12. ὄντος :—

1. ὅτι δ' αὕτη Bekkerus. ὅτι αὐτῇ
A. Ald. ὅτι ἡ αὐτῇ B.C.

— κοσμῶ] κόσμῳ A.B.C.

— συνδιέπουσι] συνδιέπουσα A.
G. διέπουσα B.C.

2. τῇ ex Epitome pro τά.

— ἱερεΐα ex Epitome pro ἱερεΐα.

— αὐτός] ὡς αὐτός A.

4. ΤΡΙΑΚΑΣ] ἡ τριακοστὴ τοῦ μη-
νός addit Ald. ex Suida et om. ἡ.

— τριακοστῇ Photius Suidæque
codex Leidensis, ut correxerant
Kuhnii ad Polluc. 1, 66. et Jun-
germ. ad 3, 102. τριακάτη Ald. τρι-
ακάς A.B.C.G. Error ortus ex nota
numeri Δ, quæ in antiquioribus
libris fuit et in codicibus Epitomes
est, ab librariis non recte literis
expressa.

— διὰ (τοῦ addit C.) θανάτου]
Sic etiam Zonaras p. 1743. καὶ ἡ
διὰ θανάτου ἡμέρα τριακάς ἐλέγετο.
Verba διὰ θανάτου, nisi aut temere
illata sunt aut post mortem signifi-
care voluit Harpocratio, quod nullo
defendi potest exemplo satis simili,

corrupta sunt habenda. διὰ τὴν Ἑκά-
την parum probabiliter Hemsterh.
ad Luciani Dial. mort. 1, 1., qui
conjecturæ suæ speciem aliquam
conciliare studuit collata Proverb.
Append. Vat. 4, 16. (sive Dioge-
nian. 8, 39.), τιμάται ἡ τριακάς ἐν
Ἰδίου διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον
etc. Tolerabilior Schoemanni con-
jectura est in annot. ad Isæum p.
219. ἀπὸ τοῦ θανάτου, collato Lex.
rhet. Bekk. p. 268. καθέδραι ὑπο-
δοχαὶ ἀνθρώπων. τῇ τριακοστῇ γὰρ
ἡμέρᾳ τοῦ ἀποθανόντος οἱ προσήκοντες
ἅπαντες καὶ ἀναγκαῖοι κοινῇ ἐδείκνουν
ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι. Qui locus os-
tendit satis fuisse dici ἡ τριακοστὴ
ἡμέρα, omisso illo διὰ θανάτου sive
sic sive aliter scripto.

6. τριακάδα (τριάδα Ald.) καὶ ha-
bent Ald. et Epitome, om. codices.

9. ἀπὸ N. Ceteri ἀντὶ.

10. εἶναι π.] π. εἶναι B.C.

11.—13. om. C.

11. Λυκοῦργος om. B.

12. ὄντος] ὄντα A.

ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑ: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ἘΠΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑ δὲ τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

ΤΡΙΚΑΡΑΝΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν. φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον. 5

ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην “μικρὸν δ’ ἄνω τοῦ “τρικεφάλου παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν.” τὸ πλῆρες ἐστι τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. τοῦτον δὲ φησι Φιλόχορος ἐν γ’ Εὐκλείδην ἀναθεῖναι Ἀγκυλῆσιν.

ΤΡΙΠΤΗΡΑ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. Νικάνδρος ἐν 15’ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου φησὶν ὅτι τριπτῆρ ἐστι πιθάκη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια. ἐπὶ τούτου δ’ ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι πολλά γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοῦνομα.

ΤΡΙΤΗΜΟΡΙΟΝ: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους. ὅτι δὲ τριτημόριόν ἐστιν ὧς χαλκοὶ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου διδάσκει. 15

1. Δημοσθένης—τριηραρχήματος om. 4. Δημοσθένης—Μεγαλοπολιτῶν om. 5. Ἀργείας] Ἀργίας 6. πρὸς Εὐκλείδην] περὶ Εὐκλείδου 8. Ἑρμοῦ:— 10. Νικάνδρος—ὅτι om., sed post ἐπιλήνια addit, ὡς Νικάνδρος φησι 14. 15. Hanc gl. habet Photius, omisit Suidas. Quæ apud Photium præcedunt grammatici sunt multo recentioris, repetita ab Suida, τριτημόριον τοὺς ἑξ χαλκοὺς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοί, τριτημόριον δὲ ἑξ· εἰ μὴ

1. τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα] Aliter, sed inepte interpretatus est recentior grammaticus in Bekk. Anecd. p. 191, 30. τριηράρχημα, ὅταν ὁ τριηραρχος περισσὸν δίδωσι τοῖς ναύταις, notatus a Boeckhio Cæc. vol. 1. p. 702.

— Δημοσθένης] p. 1220, 12.

3. τῆς om. B.

4. ΤΡΙΚΑΡΑΝΟΝ] τρικάρηνον B.

— Δημοσθένης] p. 206, 6,

— ὑπὲρ addidit Blancardus.

5. ἐστι] τι A.

— Ἀργείας] Ἀργίας C.

6. Ante Ἰσαῖος Ald. hanc intulit Suidæ glossam, ὁ Ἑρμῆς ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὐτὴ φέρεται ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικεφάλου Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησιν ἐν τρίτῃ, Προκλείδης Ἰππάρχου ἐραστής.

6. πρὸς Εὐκλείδην] περὶ εὐκλείδου G. cum Epitome.

7. Ἑστίαν corruptum. εἰς Ἑστιάαν vel Ἑστιάανδε Rossius in libro de demis p. 5.

8. τοῦτον—Ἀγκυλῆσιν] Hæc omisit Ald. non quod in codice deessent, ut opinor, sed quod partim in iis continentur quæ antea ex Suida intulerat.

9. Ἀγκυλῆσιν] Libri Ἀγκύλησιν accentu vitioso: nam Ἀγκυλή oxytonum esse docet Arcadius p. 109, 19.

10. 15'] Scribebatur ε' καὶ ι' (ἐκφ καὶ δεκάτῃ Ald.).

11. τριπτῆρ] τριπτῆ B.C.

— ἐκπέταλος] ἐκπέταλος A. Ald.

12. ἐπὶ τούτου] περὶ τούτων A.

14. Δείναρχος] ὁ δειναρχος B.

— δὲ addidi ex Epitome.

15. Σαρδίου] διῶν codices, βίου

ΤΡΙΤΟΝ ΗΜΙΔΡΑΧΜΟΝ: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. τὰς β' ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

ΤΡΙΤΟΠΑΤΟΡΕΣ: Δήμων ἐν τῇ Ἀθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγενημένοι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα 5 καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν 5' φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εἵχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκειδῆν καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ 10 φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην.

ΤΡΙΤΟΜΗΝΙΣ: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὴν τρίτην τοῦ μῆνους τριτομήνιδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἢ Ἀθηνᾶ 15

ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὀνομάσθη τέταρτον (ὃν addit Bernhard.) μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, 5' χαλκοῦς συνάγει. Spectant hæc ad glossam ex Harpocracione excerptam et videntur ejusdem esse grammatici (fortasse Photii ipsius), qui alteri Harpocracionis glossæ s. v. τεταρτημόριον adjecit quæ illic notavi. P. 333, 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου om.

1. Δ. κατὰ Λυκούργου om. 3. εἶναι τοὺς τριπάτορας (sic) πάντων γεγενημένοι D., mediis omissis. 4. Τριτοπάτορας π. Phot. et Suidas. 5. μὲν om. D. 6. καλεῖν D. τότε καλεῖν ceteri. ἠπίσταντο D. ἐπίσταντο E.T. Phot. et Suidæ codex A. τοὺς δὲ ἐκ—καὶ Γύγην om. D. 8. τε om. Phot. 9. τοὺς Τριτοπάτορας] Hic desinit T.

Ald. Σαρδίου restituit Hemsterh. ex Polluce 9, 65. qui ipsa apposuit erba Philemonis.

1. Δείναρχος κ. Λυκούργου infra post παλαιοὶ habet C.

2. εἰώθασιν ὁ.] ὁ. εἰώθασιν B. Ald.

5.—13. Hæc addidi ex Epitome, unde non solum Photius et Suidas, sed etiam Etym. M. p. 768, 1. repetiverunt. De Tritopatoribus videnda Lobeckii disputatio Aglaoph. p. 753., qui p. 761. Philochori sententiam sic interpretatur, Tritopatores primos fuisse patres et quasi πρωτοπάτορας. In oratorum scriptis vel integris vel fragmentis non memorantur Tri-

topatores. Harpocracionis igitur glossa hæc, ut aliæ plures, ad locum orationis perditæ spectat.

13. Γύγην] Immo Γύην.

14. ΤΡΙΤΟΜΗΝΙΣ Epitome. Scribatur τριτομήνις ut apud Hesychium. Dixerunt de hoc v. quos Sauppheus Fragm. p. 266. memorat, Hermann. Antiq. sacr. Gr. § 44, 5. O. Mueller. de collegio Ἐλκαδῶν in Annal. Instituti archæol. Rom. sectionis Francogallicæ vol. 2.

15. τριτομήνιδα] Scribatur τριτομήνιδα. τριτομήνιαν A.

— ἐκάλουν] καλοῦσι B.C.

— γεγενῆσθαι τότε ἢ Ἀθηνᾶ restitui ex Epitome. γενέσθαι ὁ (ὁ om.

Ἰστρος, δὲ καὶ Τριτογενεῖαν αὐτὴν φησι διὰ τοῦτο λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν Σελήνην νομιζομένην.

ΤΡΙΤΤΥΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. τριττὺς ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς γ' μέρη, τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πο- 5 λιτείᾳ.

ΤΥΡΜΕΪΔΑΙ: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμεῖδαι, ὥς φησι Διόδωρος.

ΤΡΤΑΪΟΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. ὁ τῶν ἐλεγεῖων ποιητής.

10

Υ.

ΥΑΚΙΝΘΙΔΕΣ: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Λυκόφρονος εἰσαγγελίᾳ. εἰσὶ δὲ θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

ΥΒΑΔΑΙ: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρὸς. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

15

ΥΓΙΕΙΑ ἈΘΗΝΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγίεια καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἰππία καὶ Ἐργάνη.

ΥΠΑΓΟΤΣΙΝ: ἀντὶ τοῦ προάγουσι Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

12. Λυκοῦργος—εἰσὶ δὲ om. 13. Λακεδαιμονίου] βασιλέως Phot.
14. ὙΒΑΔΑΙ. δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος:— 16. 17. ὙΓΙΕΙΑ] Ὑγία
(Ὑγία Suidæ codex A.) 16. Λυκοῦργος—ἱερείας om. ἔστι δὲ ἐπ.
τῆς Ἀ.] ἐπ. ἐστὶν Ἀ. 17. Ἰππεία 19. προάγουσι] προσάγουσι D., Suidæ
codex A. παράγουσιν Z. Φιλιππικοῖς] ἐν Φιλιππικοῖς D.

N.) τῆς ἀθηνᾶς codices. γενέσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ Ald.

3. ΤΡΙΤΤΥΣ] τριτὺς B.C.

— Αἰσχίνης] p. 58, 7.

4. τριττὺς ex Epitome, quæ falso accentu τριττὺς, quod correctum apud Photium et Suidam. τριττύν A. Ald. τριτύν B.C.

5. καὶ ante ἔθνη om. B.

— φατρίας] φατρίαν A.

7. ΤΥΡΜΕΓΔΑΙ] In Epitome et apud Steph. Byz. Τυρμίδαι scriptum. Diphthongum tuetur inscriptionum auctoritas.

8. οἱ Τυρμεῖδαι (Epitome rursus

Τυρμίδαι) om. C.

9. Hanc gl. om. B.C.

— Λυκοῦργος] p. 162, 22.

— κατὰ om. A.

12. ὙΑΚΙΝΘΙΔΕΣ] Ὑακινθίδαι Ald.

14. τῷ] τῇ A.B. Ald.

— τῆς] τοῦ A.C. Ald.

16. 17. ὙΓΙΕΙΑ Sauppis Fragm. p. 266. Libri Ὑγία.

17. Νίκη καὶ Ἰππία] Hæc cognomina ex eadem oratione Lycurgi memoravit Harpocratio sub his vocabulis.

— τῆς om. A. Ald.

19. Δημοσθένης] p. 127, 27.

ΤΗΡΒΟΛΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγὸς, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐξωστρακίσθαι φησίν.

ἽΠΕΡΗΜΕΡΟΙ: οἱ δίκην ὀφλόντες ὅποιαν οὖν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ πρᾶγμα ἽΠΕΡΗΜΕΡΙΑ, ὡς ὑποσημαίνει ἐν τῷ κατ' 5 Ἀριστοκλέους Ἰσαῖος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν.

ΤΠὸ ΓΗΝ ΟΙΚΟΫΝΤΕΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. λέγει ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους.

ἽΠΟΚΤΑΕΙΣ ΓΑΡ ΕἴΣΙΝ Οἱ ΤΟΠΟΙ: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στε- 10 φάνου. ὑποκυδῆς ἐστίν ὁ δίνυγρος, ὡς ἐκ τῆς γ' Κτησίου φανερόν ἐστιν. Εὐφορίων

οἶόν θ' εἰαμένης ὑποκυδέος.

ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων παρὰ τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπό-
κοιλοι.

15

1. ὙΠΕΡΒΟΛΟΣ. δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης 3. ὙΠΕΡΗΜΕΡΟΙ]
ὑπερήμερος D. Phot. ὀφλόντες] ὀφείλοντες 5. καὶ τὸ] τὸ δὲ ὙΠΕΡ-
ΗΜΕΡΙΑ: — 7. Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. 9. ὀνομαζομένους] ὀνομασ-
μένους D. 10. Δείναρχος—Στεφάνου om. E. et Suidas. Totam gl. om.
Photius. 11. ὑποκυδῆς] ὑποκυδῆς δὲ D. ὁ δίνυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις
μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι: —

1. et 5. τῷ] τῇ A.
2. Θουκυδίδης] 8, 73.
3. ὀφλόντες] Legebatur ὀφείλου-
tes. Correctum e Lex. rhet. Bekk.
p. 311, 29. Notaverat vitium Pier-
son. ad Mærin p. 427.
5. ὑποσημαίνει Bekkerus. ὑποση-
μαίνεται libri, quod retineri potest
si Ἰσαίου scribatur.
6. Ἀριστοκλέους Ald. ἀριστοκλέα
A. στρατοκλέους B.C.
— Ἰσαῖος om. A.
— ἐστίν om. C. Vide quæ s. v.
πεδιακά dicta sunt.
7. Verba Ἀντιφῶν (καὶ ἀντιφῶν
B.) ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας in libris infra
post ὀνομαζομένους posita huc trans-
posuit Bekkerus. Conf. quæ s. v.
τετύφωμαι diximus.
8. τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου (τοῦ Ἡσιόδου
B.)—ὀνομαζομένους om. C.

9. Καταλόγου ex Epitome pro
Καταλόγῳ.
— Κατουδαίους Epitome. κατου-
δέους Ald. κατὰ τοῦ δέους A.B.
10. ὙΠΟΚΥΔΕΓΣ] ὑποκύδεις Ald.
— ΓΑΡ] καὶ γάρ A., om. C.
11. ὑποκυδῆς (ὑποκύδης Ald.) ἐστίν]
ὑποκυδεῖς εἰσὶν B.C.
— ὁ δίνυγρος] οἱ δίνυγροι C. ὁ διῦ-
γρόν A.
13. θ' εἰαμένης Meinek. Anal.
Alex. p. 129. Scribebatur τ' εἰαμε-
νῆς (τ' εἰαμένης Ald. τ' εἰαμενῆς C.
G.)
— ὑποκυδέος Salmasius et Ruhn-
k. in Auctar. Hesych. ad p. 1472.
Libri ὑποκυδέες (ὑποκύδεις Ald.)
14. ὑπόκοιλοι] ὑπόκληροι C. ὑπό-
κυλοι G. ὑπόκυκλοι B. ὑποκυδεῖς per
κοῖλοι τόποι exp. Lex. rhet. Bekk.
p. 313.

ἸΠΟΛΟΓΟΝ: Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος, “οὐχ ἰπόλο-
 “γον ὄντα” ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου
 “οὐδεὶς ἰπόλογος βουλῇ γέγονεν” ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη, οὐδε-
 μία παραίτησις.

ἸΠΟΝΟΜΕΤΟΝΤΕΣ: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες Δείναρχος ἐν 5
 τῷ κατὰ Καλλίππου.

ἸΠΟΣΤΗΣΑΣ: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος ἸΠερείδης ἐν τῷ κατ’
 Ἀντίου.

ἸΠΟΦΟΝΙΑ: τὰ ἐπὶ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ
 φονευθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους 10
 καὶ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου, Θεόφραστος Νόμων 15’.

ἸΠΩΜΟΣΙΑ: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημία
 ἢ νόσῳ ἢ τινι τῶν παραπλησίων μεθ’ ὅρκου οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ
 ποιεῖν τοῦτο ἸΠΟΜΝΥΣΘΑΙ, ὡς ἔκ τε ἄλλων δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Δημο-
 σθένους κατ’ Ὀλυμπιοδώρου. 15

ἸΤΣΙΑΙ: ἸΠερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. ἸΤσιαὶ τῆς Βοιωτίας
 πόλεις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ.

Φ.

ΦΑΛΛΑΓΓΙΑ: ἸΠερείδης ἐν τῷ κατ’ Ἀρισταγόρας β’ ὅτι τῶν δα-

1. Λυσίας φησὶν, οὐχ ἰπόλογον (vel ὑπολόγον)—λόγῳ. καὶ Δείναρχος, οὐδεὶς
 ἰπόλογος βουλῇ 7. ὑποβαλλόμενος. ἸΠερίδης (ἸΠερείδης Phot.):—
 9. φόνῳ] τῷ φόνῳ 10. φονευθέντος] ἀναιρεθέντος ἐπεξίωσιν. οὕτω Δει-
 ναρχος καὶ Θεόφραστος:— 14. ἸΠΟΜΝΥΣΘΑΙ:— 16. ἸΤΣΙΑΙ.
 πόλεις τῆς Βοιωτίας:— 19. ΦΑΛΛΑΓΓΙΑ. ζῶν τι τῶν δακετῶν ἐστὶ τὰ φα-
 λάγγια (τὸ φαλλάγιον Phot. et libri Suidæ deteriores):—

1. ἸΠΟΛΟΓΟΝ] Libri hic et
 in verbis Lysiae ὑπὸ λόγον vel ὑπο-
 λόγον. Recte scriptum apud Phot.
 et Suidam.

— γνήσιος] ὁ λόγος ἐστὶν addit
 A. Conf. quæ s. v. πεδιακά dixi.

3. οὐδεὶς] ἄν addunt B.C.

— τῇ addidi cum Sauppio Fragm.
 p. 328.

— βουλῇ] βουλή A.B.C. Ald.

5. ἀντὶ—ὀρύττοντες om. A.

7. ὑποβαλλόμενος Bekkerus. Li-
 bri ὑποβαλλόμενος.

10. φονευθέντος] ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν
 ἔχοντος ὅτι ἀνήρηκεν et mox (post
 ἐπεξίωσιν) ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μὴ

δὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην ad-
 didit Ald. ex Suida, cui ipsi hæc
 verba, quibus caret Photius, te-
 mere sunt illata.

10. ἐπεξίωσιν] ὑπεξίωσιν C.

12. χρώμενον Ald. χρωμένων A.B.
 χρωμένους C.

— ἀποδημία] ἀποδημίας Ald.

14. ἸΠΟΜΝΥΣΘΑΙ] ὑπόμνησιν A.

— Δημοσθένους] p. 1174.

15. Ὀλυμπιοδ.] λόγον addit Ald.

16. Ἰτσιαί—Ξενοφίλου om. C. ὑ-
 σία Ald. utrobique.

— τῆς Ald. τις A.B.C.

— Βοιωτίας] βοιωτία A.B.

17. ἧς] ὧν B.C.

κετῶν τι ζῶον ἐστὶ τὸ φαλαγγιον. δῆλον δὲ ποιεῖ καὶ Ξενοφῶν ἐν α΄ τῶν Ἀπομνημονευμάτων.

ΦΆΛΛΗΡΟΝ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσισθέου. Φάλληρον δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεὺς.

ΦΑΝΙΑΣ: ὄνομα κύριον, τῶν ἐστρατηγηκότων τις.

5

ΦΑΝΟΣΤΡΆΤΗ: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταίρων ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐστομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς 10 Θαρρηγλίσις, ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακός, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας ἀλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαρρηγλίσις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἰστρος ἐν α΄ τῶν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείων εἶρηκεν. Δημοσθένους δ' ἐν τῷ κατ' Ἀριστο- 15

3. ΦΆΛΗΡΟΙ (φαληροῖας Phot.). δῆμος—Φαληρεὺς:— 5. τις οὕτως ἐκαλεῖτο:— 6. Δ. κατ' Α. om. 8. θύρας] πύλης (sed Athenæus θύρας) 9. ΦΑΡΜΑΚΟΣ (Φάρμακος ap. Suidam). ὄνομα κύριον. Λυσίας φησὶν, δύο 12. ἐστὶν ὁ Φ.] ἐστὶ Φ. D. ἐστὶ ὁ Φάρμακος δῆλον Suidas. ἱερὰς δὲ] ἱερὰς γάρ Suidas. Particulam om. D. 13. ἀλοὺς] ἀλοῖς δὲ D. καὶ ἀλοὺς Suidas. 14. Ἰστρος ἰστορεῖ. Δημοσθένους

1. ζῶον] θηρίων C.

— ἐν] ἐν τῷ A. Ald.

2. Ἀπομνημονευμάτων] 1, 3, 12. Qui locus docet qua ratione araneæ venenatæ ab Hyperide commemorari potuerint. Conf. Jacobs. Lect. Stob. p. 11. SAUPP. Fragm. p. 279.

3. Φάλληρον alterum om. C.

4. Ἀντιοχίδος] Sic libri et Epitome. Αἰαντίδος, inscriptionum auctoritate commendatum, restituit Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 309.

5. Hanc gl. om. C. Phantias non memoratur in orationibus quæ supersunt. Phantias quidam Aphidnæus est in testimonio spurio ap. Demosth. c. Midiam p. 544.

— κύριον om. B.

6. ΦΑΝΟΣΤΡΆΤΗ] φανοστράτης B.

— Δημοσθένης] p. 610, 17.

6. κατ'] ἐν τῷ κατ' B.

— Ἀπολλόδωρος — ἐφθειρίζετο]

Hæc ex Athenæo 13. p. 586 a.

7. ἐπονομάζεσθαι ex Epitome pro ὀνομάζεσθαι. Verbo ἐπεκαλεῖτο utitur Athenæus.

8. θύρας] Recte fortasse Epitome πύλης.

9. Λυσίας] p. 108, 5.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

10. ἐξῆγον] ἐξῆν B.C.

— τῆς πόλεως om. C.

11. ὑπὲρ—ὑπὲρ] ἀπὸ — ἀπὸ B. C.

12. ἱερὰς Ald. et Epitome. ἱερεὺς A.B.C.G.

14. ἀπομιμήματα] ἀποτιμήματα A.

15. ἐπιφανείων Maussacus, nisi quod ἐπιφανείων falso accentu scripsit. ἐπιφανίων C.G. et, ni fallor, B. ἐπιφανίων A. ἐπιφανέων Ald.

— Δημοσθένης] p. 794, 4.

γείτονος λέγοντος “οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός” Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοῦνομα· ἀλλ’ ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω πού τὴν χρῆσιν.

ΦΑΡΜΑΚΩΝΤΑ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἔστι δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε’ 5 Νόμων ὑποσημαίνει.

ΦΑΣΙΣ : λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπιτροποὶ τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν 10 ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

ΦΑΣΚΩΛΟΝ : πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ’ αὐτοῖς· Ἰσαῖος καὶ 15 Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα, Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίζουσας.

1. οὗτος] οὕτως Phot. 3. Post χρῆσιν Phot. et Suidas pergunt φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης etc. 4. ἐν τῷ om. Στεφάνου ἔφη 5. φαρμάκων] τῶν φαρμάκων 11. ἀξίαν] ἀδειαν (ἀξίαν Suidas) 12. μεμίσθωτο] ἐμεμίσθωτο Etym. M. 15. ΦΑΣΚΩΛΟΝ. πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς

1. αὐτὸν] αὐτὸς B.C.
— Δίδυμος ex Epitome pro Δίδυμος δέ.

2. πού] περὶ A. Ald.

4. ΦΑΡΜΑΚΩΝΤΑ] φαρμακῶν. tes (sic) A. φαρμακόν τὰ B. φαρμακῶντα δὲ Ald. qui hæc præcedenti glossæ adjunxit. φαρμακῶντα—Στεφάνου om. C.

— Δημοσθένης] p. 1133, 26.

— Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ (περὶ Ald.)] δημοσθενικά κατὰ A.B.

— Στεφάνου] ἔφη addit Ald.

— ἔστι δὲ φαρμακῶν ex Epitome. φαρμακῶν δ’ ἐστὶν A.B. Ald. Solum φαρμακῶν habet C.

5. φαρμάκων] φαρμακῶν B.C.

— βεβλαμμένος] ἐμβεβλαμμένος A.

7—14. Hæc om. A.P.Q. Ald., habent B.C.F.G. et Epitome, et Epitome quidem hoc loco, ceteri libri infra post gl. φημοί.

7. μὲν καὶ addidi ex Epitome.

8. δὲ addidi ex Epitome.

9. ὀρφανικῶν Epitome. ὀρφανῶν B.C.F.G.

— ὅτε τὸν οἶκον habet Epitome, om. B.C.F.G.

11. ἵνα μισθωθῇ habet Epitome, om. B.C.F.G.

— ἀξίαν Suidas. ἀδειαν B.C.F.G. Epitome, Photius et Etym. M. p. 788, 56.

13. Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει Suidas et Etym. M. p. 789, 1. Ceteri omnes Δεινάρχου καὶ Δημοσθένους.

14. Λυσία libri meliores Suidæ, ceteri Λυσίου, cum B.C.F.G., Epitome et Photio. In Λυκούργῳ corruptum erat in Etym. M. ubi codices optimi λυσίου, unus Λυσία, quod restituit Gaisfordius.

15. 16. ΦΑΣΚΩΛΟΝ—Θεσμοφορίζουσας.] Hæc Ald. sic interpolavit

ΦΑΥΛΟΣ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχος ἦν Φωκέων τύραννος· ταύτῃ δὲ ζῶντι συνήρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλλος.

ΦΕΛΛΕΑ : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν· Κρατῖνος Ὠραις, Ἀριστοφάνους Νεφέλαις. 5

ΦΗΓΑΙΕΤΣΙ : Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν. Φηγαίης δῆμος τῆς Αἰαντίδος, ὡς φησι Διόδωρος.

ΦΗΛΩΜΑΤΑ : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονομίας ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.

ΦΗΓΟΤΣΙΟΝ : Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Βατράχου φόνου. Φηγοῦς 10 δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Ἰσαῖος καὶ Λυσίας :— (Sic etiam Phot.; sola verba ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν alii glossæ inseruit Suidas.)

1. 2. ΦΑΥΛΟΣ] Φαῦλος 3. ΦΕΛΛΕΑ. τὰ π. καὶ αἱ. χωρία, ὡς Ἰσαῖος :— 6. ΦΗΓΑΙΕΥΣΙ (φηγεῦσι D.). δῆμος τῆς Αἰαντίδος :— 8. Ἀντιφῶν—ὁμονομίας om. φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν om. Suidas. 9. ἐξαπατᾶν. οὕτως Ἀντιφῶν :— 10. ἐν τῷ περὶ Βατράχου (βατράχων Phot.)

ex Suida, omissis nonnullis ejus verbis, φασκῶλιον, ἱμάτιον. φορέιον. φάσκωλον δὲ πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα. ἡ δημοσίον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. καὶ πρὸς γε μεστὸν κατὰ τὸ πλεόν καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φάσκωλον. (Hæc Agathiae verba esse Suidas ipse dicit.) καὶ Ἀριστοφάνους Θεσμοφοριαζούσαις.

P. 299, 15. οὕτως om. C.

— Ἰσαῖος καὶ addidi ex Epitome. Harpocratio haud dubie etiam titulum orationis Isæi addiderat, quem Epitomator omisit.

16. Ἀριστοφάνης] Fragm. 303.

P. 300, 1. 2. ΦΑΥΛΟΣ Valesius. Φαῦλος libri.

1. Δημοσθένης] p. 661, 1.

2. ἦν] τις ἦν Ald.

3. ΦΕΛΛΕΑ] φελέα C.

— Ἰσαῖος] p. 73, 39. ubi v. Schœmann. annot. p. 400. et Sauppil Epist. crit. ad Hermann. p. 60.

— Κίρωνος Blancardus. Libri κήρωνος.

4. φελλέας (φελέας Ald.) ἐκάλουν om. C.

5. Νεφέλαις] v. 71. Post Νεφέλαις Ald. verba Aristophanis et alia addidit, quæ omnia ex Suida sumsit scholiastæ Aristophanis verba repetente, ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ φελλέως, ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένους. ἦν δὲ ὁ φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέτας λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους.

6. Φηγαίης] φηγαίης A. φνγαίης Ald. φηγαῖος C. φηγαλὸς a manu rec. B., qui pr. omisit.

7. Αἰαντίδος] Teste Stephano Byz. erant duo demi cognomines, alter tribus Ægeidis, alter Pandionidis. Prius alter eorum ad Æantidem videtur pertinuisse, fortasse is qui postea Ægeidis fuit, quum etiam Marathon Acontidis fuerit. SAUPP. Fragm. p. 187.

8. ἐξαπάτας om. C.

10. ὑπὲρ Valesius. περὶ libri.

ΦΘΟΗΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων καὶ Ἰσοκράτης Αἰγινητικῶ. τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην φθόην ἔλεγον.

ΦΙΛΑΜΜΩΝ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναῖον πύκτην.

ΦΙΛΕΨΙΟΣ: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κωμωδῆται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ: Δημοσθένης. ὄνομα κύριον.

ΦΙΛΟΣΟΦΕΪΝ: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι καὶ ἀσκεῖν Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. Μένανδρος Θρασυλέοντι “φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ’ ὅπως κατα- 10
“πράζεται τὸν γάμον.”

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ’ Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερείδης φησὶ καὶ Ἀλεξίς.

ΦΙΜΟΪ: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου “καὶ φιμούς καὶ κυβευ- 15
“τικὰ ἕτερα ὄργανα.” φιμός δ’ ἐστὶν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν

1. ΦΘΟΗΝ. τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης:— Totam gl. om. Suidas, alia substituta. 3. ΦΙΛΑΜΜΩΝ. Δημοσθένης Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναῖον πύκτην φησὶν:— Glossam similem habet Suidas. 5. Τιμοκράτους Φιλεψίου μνημονεύει:— D. 8. om. Epitome. Habet, omisso Demosthenis nomine, Photius. Totam gl. omisit Suidas, qui plura de sex aliis Philiscis dixit, post quos sequitur apud eum Φιλιστίδης, ὄνομα κύριον, qua gl. caret Photius. 9. ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ποιέσθαι. φιλοσοφεῖ—καταπράζεται τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως, καὶ Ἰσοκράτης:— 12.—14. Cum Epitome consentit Photius; partem hujus glossæ, omissa Demosthenis mentione, alii gl. inseruit Suidas. 13. Ὑπερείδης Photius, Ὑπερίδης Epitome et Suidas. 16. καλούμενος om. D., habent Phot. et Suidas, cujus tamen codex A. λεγόμενος.

1. ΦΘΟΗΝ] φθόη B.C.
— Δημοσθένης] p. 1481, 22.
— Ἰσοκράτης] p. 386 d.
2. ἔλεγον] ἐκάλουν A.
3. Hanc proximamque gl. om. C.
— Δημοσθένης] p. 331, 1.
— τὸν Ἀθηναῖον] τὸν ἀθηναῖον Ald.
τῶν ἀθηναίων A.

5—7. Hæc addidi ex Epitome.
5. Δημοσθένης] p. 742. Φιλέψιον τὸν Λαμπτρέα.

6. οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί] Vid Aristoph. Pl. 179, cum annotatione scholiastæ.

8. Δημοσθένης om. Ald. Est p. 666, 19, 688, 1.
— κύριον] κύριον. i.e. A B.
9. καὶ ἀσκεῖν Gronovius. φάσκειν libri, quod om. Epitome.
10. Μένανδρος] καὶ μένανδρος Ald.
— τοῦθ’ ὅπως καταπράζεται Bentleius. Libri τούτου ὅπως καταπράζεται.

12—14. Addidi ex Epitome.

12. Δημοσθένης] p. 380 extr.

15. ΦΙΜΟΙ] φιμός B.

— Αἰσχίνης] p. 9, 9.

— ὃν] δ B.

ἐνεβάλλοντο, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. Δίφιλος Συνωρίδι
 ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

ΦΛΤΕΑ : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Φλυεῖς δῆμος
 τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τρα-
 γωδίας ποιητής.

ΦΟΡΒΑΝΤΕΪΟΝ : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. ὅτι τὸ
 Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος
 Κουρήτων καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος δεδήλωκεν Ἀνδρῶν ἐν ἡ-
 τῶν Συγγενειῶν ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας, καθά φησιν
 Ἑλλάνικος ἐν Ἀ' Ἀτθίδος.

ΦΟΡΙΝΗ : Ἀντιφῶν Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρωπείου δέρμα-
 τος ἐλέγετο ἡ φορίνη καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ.

ΦΡΑΤΕΡΕΣ : Δημοσθένης περὶ τοῦ ὀνόματος. φρατρία ἐστὶ τὸ
 τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέ-

1. καθά—γλωσσογράφοι om. Δίφιλος δὲ φησιν ἔλκ' ἐς (ἐλκεσ' D. id
 est ἐλκεῖς)—ἐμβάλῃ (ἐμβάλῃ Phot.) :— 3. ΦΛΥΕΪΑ (Φλυεῖα Suidæ libri
 plerique). δῆμος τῆς Κ. 6. Ὑπερίδης hic quoque Photius, ceteri
 Ὑπερίδης 8. δεδήλωκεν—Συγγενειῶν om. 9. καθά—Ἀτθίδος om.
 11. Hac glossa reliquisque usque ad ultimam ψιθυριστῆς Ἑρμῆς caret
 nunc Photii Lexicon, ex quo inter glossas φορητῶς et ψιλεύς octo circiter
 folia exciderunt. ΦΟΡΙΝΗ. Ἀντιφῶν φησὶν ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου (ἀνθρω-
 πίου D.) δέρματος—φορίνη :— 13. 14. ΦΡΑΤΕΡΕΣ] φράτερες (φράτρες D.)
 13. Δ.—ὀνόματος om.

1. ἐνεβάλλοντο] ἐνεβάλοντο A.
 Desideratur nomen, quod Toupius
 supplevit addito οἱ φιμοί. ἀστράγα-
 λοι addidit Kusterus, qui hanc
 scripturam Etymologico M. p. 795,
 20. tribuit, ubi nihil præter ἐνεβάλ-
 λοντο legitur.

2. ἔλκ' ἐς] Scribebatur ἐλκεῖς.
 Correctum ex Photio et Suida.

— μέσον τὸν ex Epitome pro με,
 quod exstat in A.B.C.G., omisum
 in Ald.

— φιμόν] φημόν A.B.

3—5. om. C.G.

3. ΦΛΥΕΑ Bekkerus ex Isæo p.
 68, 44. φλυεῖα A.B. Ald.

— Κίρωνος Blancardus. κήρωνος
 A. Ald. κλήρωνος B.

4. δέ] οὖν B.

7. Φόρβαντος] De hoc Phorbante
 v. Roulez. ad Ptolem. Hephæst.

p. 55. citatum ab Sauppio Fragm.
 p. 298.

8. ὑπ'] ὑπὲρ B.C.

10. ἐν] ἐν τῇ B.

— ἐν Ἀ'] ἐν πρώτῃ C. ἐν πρώτῳ
 τῆς Ald.

11. ΦΟΡΙΝΗ C.G. et Epitome.
 φορίνης ceteri.

— Ἀντιφῶν] Hunc jam s. v. πε-
 φοριῶσθαι memoravit.

— ἀνθρωπείου] ἀνθρωπίνου C.

13. ΦΡΑΤΕΡΕΣ Epitome. φρά-
 τρες C. Ald. φράτερος A.B.

— Δημοσθένης] p. 995.

— περὶ τοῦ ὀνόματος om. C., τοῦ
 om. B.

— φρατρία] πατρία A. φρατορία
 C.

14. φράτερες A. φάτερες B. φρά-
 τρες C. φράτορες Ald.

— φρατρίας] πατρίας A.B.

χοντες, καὶ ΦΡΑΤΡΙΖΕΙΝ τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν· ΦΡΑΤΡΙ-
ΑΡΧΟΣ δ' ἐστὶν ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων.

ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἔστι δὲ δῆμος τῆς
Λεοντίδος.

ΦΡΟΪΔΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου ἀντὶ τοῦ 5
ἐκποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦνομα ἐστίν.

ΦΡΥΚΤΩΡΩΝ: φρυκτωρεῖν ἐστὶ κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινο-
μένων σημαίνειν ὅτιοῦν· Δείναρχος ἐν τῇ Αἰσχίνῃ συνηγορία κατὰ
Δεινίου.

ΦΡΥΝΩΝΑΣ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος. ἦν δὲ Ἀθηναίος 10
περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἥττον Εὐρυβάτου.

ΦΡΥΝΩΝ: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. οὗτος τῶν ἰ' πρέσβειων εἷς
ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. φύλαρχός ἐστιν ὁ κατὰ
φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἵππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ, 15
ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί.

1. ΦΡΑΤΡΙΖΕΙΝ] φρατίζειν D. ΦΡΑΤΡΙ'ΑΡΧΟΣ—ἄρχων om. Suidas.
3. ΦΡΕΑ'ΡΡΙΟΣ (Φρεάριος Suidas). δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δ. ὑπὲρ Κτησιφών-
τος :— 5. Ἀντιφῶν—φόνου om. 6. ἐστὶ om. (habet Suidas)
7. ΦΡΥΚΤΩΡΩ'Ν et ἐστὶ om. πυρσῶν] πυρῶν (sic libri optimi Etym.
p. 801, 23, ubi vulgo πυράς. Suidæ libri πυρσοὺς vel πυρῶν vel πυρσῶν)
ἀνατεινομένων σημαίνειν ὅτιοῦν] ἀνατίνειν σημαίνει Suidas. ἀνατεινόμενον ση-
μαίνειν Etym. M. 8. Δείναρχος—Δεινίου om. 10. ΦΡΥΝΩ'ΝΔΑΣ.
ὄνομα κύριον. ἦν δ' Ἀθηναίος (Aliam de hoc nomine glossam habet Suidas.)
12. ΦΡΥ'ΝΩΝ] Φρύωνος. ὄνομα κύριον Suidas. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου
om. 14. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς habet infra post ἱππάρχῳ. φύλαρχός
ἐστὶν om. 15. ἱππάρχῳ] ὑπάρχῳ D. 16. ὡς—φησί om.

1. φρατρίας] φατρίας A.B. et hic
Ald. quoque.

— ΦΡΑΤΡΙ'ΑΡΧΟΣ (φατρίαρχος
Ald.) δ' ἐστὶν ὁ καὶ φρατρίαρχος ὁ C.

2. φρατρίας] φατρίας A.B. Ald.

3. ΦΡΕΑ'ΡΡΙΟΣ] φρεάριος C.N.

— Δημοσθένης] p. 253, 14.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.

— ἔστι δὲ om. C.

5. Ἀντιφῶν] p. 132, 45.

7. ΦΡΥΚΤΩΡΩ'Ν] φρυκτωρεῖν B.,
om. C.

— φρυκτωρεῖν] φρυκτωρεῖς C.

— πυρσῶν Maussacus. πυρῶν li-
bri.

— ἀνατεινομένων] ἀναφαινομένων C.

8. Αἰσχίνῃ Bekkerus. Libri Αἰ-
σχίνου.

— συνηγορία] κατηγορία A.B.C.

— κατὰ] καὶ C.

9. δεινίου C. Ceteri δινίου.

10. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος (p.
73, 12.) om. A.

11. ἐπὶ—ἥττον] ἐν—ἥσσον C.

12. Δημοσθένης] p. 400, 15. aliis-
que locis.

— πρέσβειων] πρεσβευτῶν C.

— εἰς ἦν] ἦν εἰς A., om. C.

14. Δημοσθένης] p. 47, 10.

— φύλαρχός ἐστιν om. C.

15. ἱππάρχῳ] ὑπάρχῳ Ald.

16. φησί om. C.

ΦΤΛΗ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος· Μένανδρος Δυσκόλῳ

τῆς Ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον
Φυλὴν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι
Φυλασίῳ.

5

Φιλόχορος δ' ἐν ζ' Ἀθιδος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

X.

ΧΑΡΑΚΑ: Δημοσθένης τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντο τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος Ἀσπίδι

πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κόμας ἐπόρθουν.

10

ΧΑΛΚΕΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας. τὰ Χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τῇ Ἀθηνᾷ ἀγομένη Πυανειῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρῶναξι κοινῇ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ

1. Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος] φυλῆς τῆς οἰνίδος φυλῆς E. φυλῆς τῆς οἰνηίδος D. τῆς οἰνηίδος φυλῆς Suidæ codex A. φυλῆς τῆς οἰνηίδος φυλῆς Suidæ codex Leidensis. 2. Μένανδρος—φρούριον] ὁ δὲ Μένανδρος τὸν (τὸν om. Suidas) τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν. ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον 8. ΧΑΡΑΚΑ—τὸ om. Quæ pro his verbis habet Suidas, χάρακα χαράκωμα, περίφραγμα, aliunde sumta. στρατοπέδῳ] ἐν στρατοπέδῳ 9. σωτηρία, ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος, πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες (ἐκλείπειν D.)—ἐπόρθουν:— 12. Ὑπερίδης—Χαλκεῖα om. 13. παρ' Ἀθηναίοις om.

1. Ἰσοκράτης] p. 181 c.
— δῆμος] φυλὴ δῆμος A.B. Ald.
Quo indicio φυλῆς vulgo post δῆμός ἐστι lectum mutavi in Φυλὴ, ut scriptum apud Suidam.
3. νομίζεται] schol. Aristoph. Ach. 1022. Libri νομίζεται.
— εἶναι τὸν τ.] τὸν τ. εἶναι B. C. G.

4. τὸ] τὸν A.B. Ald.
— Νυμφαῖον] νυμφαῖον A. et Ald.
qui verba Μένανδρος—Φυλασίῳ sic interpolavit adhibita glossa Suidæ, qui sua debet Epitomæ, Μένανδρος δὲ Δυσκόλῳ, τῆς Ἀττικῆς νομίζει εἶναι τόπον τὴν Φυλὴν, λέγων, τὸν νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι Φυλασίας.

5. Φυλασίῳ] φυλάξων C.
6. ζ'] ζη C. ἐβδόμῳ Ald.
8. ΧΑΡΑΚΑ] χαράκωμα A. Ald.
— Δημοσθένης] p. 254, 27. ubi vulgo χαράκωμα.
— δ] δ C.G.
— περιεβάλλοντο Ald. περιεβάλοντο A. περιέβαλλον C. περιέβαλον B.G.
9. στρατοπέδῳ] στρατόπεδον B. C. G.

12. τὰ om. C.
13. τῇ Ἀθηνᾷ addidit Meursius Lect. Att. 4, 24. Hoc enim excidisse ostendunt quæ ex Phanodemio affert Harpocratio.
— ἔνη] ἐν ἡ A. ἐν φ B.C.

* Ἀχαρνεύς. Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηναῖος φησιν ἄγεσθαι τὴν ἐορτὴν ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δράμα Χαλκεῖα.

ΧΑΡΙΚΛΗΣ: εἰς τῶν λ' Λυσίας.

ΧΕΡΝΙΒΩΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος “καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀφόμενον.” εἴη δ' ἂν ἀπ' ὀρθῆς τῆς χέρνιψ γενικὴ πληθυντικὴ χερνίβων· τῆς γὰρ χέρνιβος μέμνηται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρυσίῳ φησι

παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΧΙΛΙΟΙ ΔΙΑΚΟΣΙΟΙ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰσχύμαχόν φησιν “οὐ- 10
“δεῖς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων.” οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δ' αὐτῶν καὶ ἄλλοι ῥήτορες καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ 5'. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν καὶ Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσαντο χιλίους εἰπόντες. 15

ΧΙΛΙΩΔΕΝΤΑ: Λυκούργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα. ὁ δ' αὐτὸς ῥήτωρ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κηφισοδότου φησὶ κεχιλιῶσθαι.

1. ὁ Ἀχαρνεύς om. Φανόδημος δὲ φησιν οὐκ Ἀθηναῖος ἄγεσθαι Suidas.
2. Ἡφαίστω:— 3. Λυσίας om. 4. Δημοσθένης φησὶ, καὶ 5. ἀφόμενον] ἀφάμενον D. γενικὴ—χερνίβων om. 6. γὰρ] δὲ Suidas. οἱ] καὶ οἱ 7. τὰς om. D. θυσίας (οὐσίας Suidæ codex A.):— 10. Ἰσαῖος φησιν 11. διακοσίων καὶ χιλίων] χιλίων διακοσίων D. 13. καὶ (οἱ addit D.) ἄλλοι] καὶ ἕτεροι Suidas. ῥήτορες:— 16. Λυκούργος—ὀφλόντα] χιλίας ὀφλόντα, ὡς Λυκούργος 17. ὁ δ' αὐτὸς καὶ κεχιλιῶσαι ἔφη:—

3. Hanc gl. om. C.
— Λυσίας] Adde Xenoph. Hel-
len. 2, 3, 2.

4. Δημοσθένης (διωγένης B.)] p.
618, 7.

5. δ' ἂν Epitome. κὰν B.C. ἂν
A. Ald.

6. καὶ addidi ex Epitome.

7. Ὀρυσί] v. 850.

9. αἵρεσθε] ἔρεσθε A.

10. Ἰσχύμαχον] ἰσχύμαχον A. Ald.

12. οἱ] ἡ A.

— καὶ om. C.

13. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι C.

— τῇ om. B.

— Λυσίας] Temporum rationem
obstare quominus Lysiam de mille

ducentis civibus Nausimici com-
memoravisse statuamus Boeckhiius
Œcon. vol. 2. p. 64. (vol. 1. p. 684.
ed. sec.) docuit. Recte igitur C.
F. Hermann. de equit. Att. p. 38.
suspiciatur Lysiam de equitibus
Atheniensium locutum esse, Har-
pocratonem vero cives tributarios
et equites ob numerorum simi-
les rationes confudisse. SAUPP.
Fragm. p. 193. Contra Boeckhium
disputavit Bakius schol. Hypomn.
vol. 4. p. 156.

14. δ' om. C.

15. ἐχρήσαντο] ἐχρήσατο C.

17. χιλίας ὀφλόντα] Libri χιλιά
σοφὰ ὄντα. Correctum e Lex. rhet.

~~Χίλων~~ ὄνομα κύριον Αἰσχίνης.

ΧΛΗΔΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης “ἐπειτα δὲ τὸν χλῆδον ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ᾧ ὑψηλοτέραν “καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκεν.” πᾶν πλήθος χλῆδος λέγεται, καὶ ἐστὶν οἶον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ 5 τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δὲ ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινα ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι πολλοί. Αἰ- 10 σχύλος Ἀργείοις

καὶ παλτὰ κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλὼν.

ΧΟΑΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἑορτὴ τις ἦν παρ’ Ἀθηναίοις ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διούσῃ ἀγομένην, 15 κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγια, Χόας, Χύτρος.

1. Αἰσχίνης om. Totam gl. om. Suidas. 2. ΧΛΗΔΟΣ] χλῆδος Suidas. 3. τὸν χλῆδον] τὴν χλῆδον D. τὸ χλῆδος Suidas. 4. στενωτέραν] στενο-
τέραν Suidas. ὁδὸν π.] π. ὁδὸν Suidæ codex A. 5. χλῆδος] χλῆδος
Suidas. οἶον] ὡς D. 6. πρόσχωσις] πρόσχωσις 8. χοῦν κ. φ. τινα]
χοῦν τινα κ. φ. D. 9. εἰς τὴν ὁδὸν om. 10. ὑποσημαίνει:— 13. Δ.—
ὀνόματος om. 15. μὲν om. Διούσῃ] τὴν Διούσῃ libri nonnulli
Suidæ. 16. Πιθοίγια] Πιθοίγαν Suidas. Χόας] Χοᾶς vel Χοᾶς apud
Suidam. Χύτρος] λύτρος D.

Bekk. p. 315, 30. ut fecerat Valesius, nisi quod is ὄφλοντα scripserat falso accentu.

P. 305, 18. κεχιλίωσθαι Salmasius. κεχιλίωσαι libri, in quo κεχιλίωσαι agnoscere sibi videbatur Bekkerus.

P. 306, 1. Hanc gl. om. C.

— Αἰσχίνης (p. 38, 23.) om. B.

2. Δημοσθένης (διογένης B. C.)]
p. 1278, 4. 1279, 12.

4. συμβέβηκεν om. B.

5. σωρός τις] τις σωρός B.C.

— τὸ additum ex Epitome.

6. πρόσχωσις] πρόσχωσις B.

8. νῦν δὲ ἔοικεν] ἔοικε δὲ νῦν C.

10. δὲ om. B.C.

— Αἰσχύλος] Fragm. 14.

11. Ἀργείοις Maussacus. ἀργεῖαις A.B. ἀργίαις C., qui Æschyli verba om., et Ald.

12. καὶ παλτὰ κάγκυλητὰ] καὶ πολτὰ κὰν κύληταν A. Ald. ποτὰ κὰν κύληταν B. Correxist Blancardus, qui falso accentu κάγκυλητὰ scripsit, quod etiam in Lex. Seg. Bekk. p. 337, 32. corrigendum, λέγεται καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη, ὅθεν καὶ τὰ δόρατα ἀγκύλητὰ τε καὶ μεσάγκυλα ἐκάλουν.

13. Δημοσθένης (διογένης A.B.C.)]
p. 999.

— τοῦ om. N.

— ἦν addidi ex Epitome.

15. Ἀνθεστήρια ex Epitome pro Ἀνθεστηρίαν.

— κοινῶς om. C.

16. Πιθοίγια] πιθοίγαν A. Ald. πυθοίγια B.C.

— Χόας] χοᾶς B.C. χοᾶς Ald.

— Χύτρος] λύτρος A. χύτρας B.C.

ΧΟΛΑΡΓΕΤΣ : Ἰσαίος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Χολαργία δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

ΧΟΛΛΕΪΔΑΙ : Λυσίας. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

ΧΡῆΣΤΑΙ : δύο σημαίνει τὸ νόμα τ' ἀναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα καὶ παρ' Ἀριστοφάνει 5 ἐν Νεφέλαις· φησὶ γὰρ

ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων

ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου κέχρηται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ζηνόθεμιν 10 παραγραφῇ φησιν “οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡπατημένοι, ὁρῶντες “ἐαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δ' “οὐδέν.”

ΧΡΤΣΙΣ : ἡ φιάλη· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἀριστοφάνης Εἰρήνη. 15

ΧΡΥΣΟΧΟΕΪΝ : Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου “πάλιν γὰρ Αἰ-

1. Ἰσαίος — Χολαργία om. Totam gl. om. Suidas, alia substituta.
3. Λυσίας om. 5. παρ' Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνης, ὑπὸ γὰρ 7. χρήστων τε] τε καὶ χρήστων D. 8. ἐνεχυράζομαι D. 9. δανειζομένου Δημοσθένης φησιν, οἱ δὲ 14. ΧΡΥΣΙΣ. ἡ φιάλη, ὡς Δημοσθένης : — Glossam om. Suidas, alia substituta. 16. ΧΡΥΣΟΧΟΕΓ' ΟΝ. Δείναρχος φησὶ, πάλιν παρ' Αἰσχίνην

1. Ἰσαίος] p. 69, 27.
— τοῦ om. B.
— Κίρωνος Blancardus. Libri κήρωνος.
— κλήρου] δῆμος τῆς Ἀττικῆς addidit Ald. ex Suida.
— Χολαργία] Vitiosa nominis forma. Pagus aut Χολαργὸς aut nomine demotico Χολαργεῖς appellatus fuit : v. Steph. Byz. ubi accentum qui est in libris Χόλαργος correxit Meinek. Hoc igitur Harpocrati quoque restituendum cum Valesio (qui Χόλαργος scripsit), nisi quis Χολαργεῖς praeferat.
3. ΧΟΛΛΕΪΔΑΙ Epitome. χολεΐ-δαι A. Ald. Totam gl. om. B.C.
4. ΧΡΗΞΤΑΙ] χρῆσθαι A.
5. ὡς om. B.C.
6. Νεφέλαις] v. 240.

6. γὰρ post ὑπὸ addidi ex Epitome.
8. ἄγομαι, φέρομαι om. B.C. Ald.
— ἐνεχυράζομαι] ἐνεχυρίζομαι A. ἐνεχυρίζομαι C.
9. Δημοσθένης (διογένης B.C.)] p. 946, 8.
10. πρὸς Ζηνόθεμιν] p. 884, 2.
12. ἐαυτοῖς ex Epitome pro ἐαυτούς.
— τῶν χρημάτων] τῶν οὐ ρημάτων A.B. τοῦ οὐ ρημάτων C.
— δ' om. A.
14. Δημοσθένης (διογένης B.C.)] p. 617, 20.
15. Εἰρήνη (εἰρήνης B.C.)] v. 425.
16. ΧΡΥΣΟΧΟΕΓ' Ν Ceteri χρυσοχοεῖον.
— Δείναρχος] Ad eundem locum videtur pertinuisse glossa Lex. rhet. Bekk. p. 316, 3. χρυσο-

“σχίνου ἀποφαιτήσας, παρὰ τούτῳ δῆλον ὅτι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ’ οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν.” κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν ἑ Πολιτείᾳ λέγων “τί δέ; ἢ “δ’ ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοήσοντας οἶει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφίχθαι, ἀλλ’ οὐ λόγων ἀκουσομένους;” ἄρξασθαι δὲ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὡς ἐν Τμηττῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δ’ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ’ αὐτούς. ἄπρακτοι δ’ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες “σὺ δὲ ᾧ χρυσοχοήσεις,” ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾧ ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσῃ. ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησὶν

3. ἐν—λέγων om. τί δέ] τί δαί Suidas. 4. χρυσοχοεῖ. ἄρξασθαι δέ 6. φήμη π.] π. φήμη Suidæ libri quidam. τὸ Ἀ.] τῶν Ἀ. 7. χρυσοῦ ψ.] ψ. χρυσοῦ Suidas. 8. μαχίμων] χίμων D. sine nota defectus. ὅπλα] τὰ ὅπλα Suidæ codex A. 12. καὶ om. Suidas. ἐν Γλαύκῳ om.

χοεῖν ἐμάνθανε: τί ἐστὶ; παροιμία ἐν ᾗθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσε. quanquam hæc explicatio sententiæ, quam proverbio illo expressam esse reliqua testimonia ostendunt, non convenit. SAUPP. Fragm. p. 328.

P. 307, 16. γὰρ Αἰσχίνου Valck. apud Pierson. ad Moer. p. 400. παρ’ αἰσχίνου B.C.G. παρ’ αἰσχίνην A. et Epitome. παρ’ αἰσχίνην Ald. Quod qui scripsit non Dinarchi hæc duo verba esse putavit, sed Harpocrationis Æschinem citantis.

P. 308, 1. τούτῳ] τοῦτο B.C.

2. οὐ] οὐ δὲ B.

— αὐτῷ ex Epitome pro αὐτό.

— ἢ πάσχειν delet Salmasius.

3. δὲ post κέχρηται addidi ex Epitome.

— ἐ'] ἐν C. πέμπτῳ Ald.

— Πολιτείας] p. 450 b.

— τί δέ om. B.C.

4. ἢ δ’ ὅς ὁ Maussacus ex Platone. ἦν ὁ (δ’ ὁ C.) σὸς libri.

— χρυσοχοήσοντας ex Platone. χρυσοχός A.B. Ald. χρυσοχός.

4. οἶει ex Platone. εἰ A. εἰς B. C. Ald.

5. ἀκουσομένους] ἀκουσόμενος C.

6. ἔπεσέ τις φήμη] Historiam attigit Schneiderus in loco simillimo Theophrasti de lapid. c. 59. Cf. Demetrius Phal. ap. Athen. 6. p. 233 e. BERNHARD. ad Suidam vol. 2. p. 1689.

— τὸ Ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων A. C. Ald.

7. φανείη ante χρυσοῦ habet C.

8. ἀναλαβόντες C. et Epitome. ἀναλαμβάνοντες A. Ald. ἀναβαίνοντες B.

— ὅπλα additum ex C. et Epitome.

— αὐτούς] αὐτό C. αὐτὴν B.

9. ὑποστρέψαντες] ὑποστρέφοντες C.

10. ὅπερ δηλοῖ—πλουτήσῃ addit Maussacus ex Suida, qui Epitomæ debet.

11. ἐχλευάζοντο—κωμικῶν om. C.

12. καὶ additum ex Epitomes codice D.

— γοῦν] οὖν B.C.

www.hbionline.com.cn
 ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν
 λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
 καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
 ὥς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

ΧΪΤΡΟΙ: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς δημεύσεως τῶν 5
 Ἀριστοφάνους χρημάτων “ἐπεὶδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρος ὁ Δημάρατος
 “ἔάλω προδιδούς.” πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη, καθά
 φησι Ξεναγόρας ἐν ταῖς Νήσοις. ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἑορτὴ
 Χύτροι, ἥς μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ἤγετο δὲ ἡ
 ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ 10
 ἑορτῶν.

Ψ.

ΨΕΥΔΕΓΓΡΑΦΗ: ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίσιν οἱ γεγραμμένοι
 ἀφείλειν τῷ δημοσίῳ ὥς καταψευσαμένοι αὐτῶν τοῦ ἐγγράφαντος ἐν
 τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη, ὥς ἀδίκως ἐγγραφέντες ἀφείλειν 15
 τῷ δημοσίῳ. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Ἰσαῖος ἐν
 τῷ πρὸς Μέδοντα μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος.

ΨΕΥΔΟΚΛΗΤΕΙΑ: ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίσιν οἱ ἐγγεγραμμέ-

3. καὶ σιτί'—πεφηνότος om. 5. Λυσίας—προδιδούς om. 7. καθά—
 Νήσοις om. 9. ἥς—Πυθέου om. 10. δέκα (δεκάτῃ D.), ὥς Φιλόχορος:—
 14. αὐτῶν] αὐτὸν Suidæ codices duo. 15. τῇ θεῷ] τῷ θεῷ D. 16. δη-
 μοσίῳ:— 18. ΨΕΥΔΟΚΛΗΣΙΑ ἐγγεγραμμένοι] γεγραμμένοι

1. ἄνδρας] Vocativum ἄνδρες re-
 stitui voluit Meinek. Com. vol. 3.
 p. 215. Quo non opus videtur.

2. λαβόντας] λαβόντες A. Ald.

3. σιτί' Erasmus. Libri σὺν, nisi
 quod σὺς est in I. σιτί' ἡμερῶν τρι-
 ῶν dixit Aristoph. Pac. 843.

— μύρμηκας] Simile de Indorum
 expeditione contra formicas auri
 custodes fabulatur Herodotus 3,
 102. et Dio Chrys. vol. 2. p. 73.
 Reisk. MEINEK. l. c.

5. ΧΥΤΡΟΙ] χύτρη A. hic et infra.

8. Ξεναγόρας] Hunc citat etiam
 Steph. Byz. s. v. Χύτροι, ubi nomen
 urbi impositum esse tradit ἀπὸ Χύ-
 τρου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος.

9. Χύτροι—ἑορτὴ om. B. C. li-
 brario a priori ἑορτὴ ad alterum
 aberrante.

— ἡ om. A.

11. ἑορτῶν] τῶν ἑορτῶν C.

13. ΨΕΥΔΕΓΓΡΑΦΗ] ψευδογρα-
 φή B. C. “De re accurate exposuit
 “Boeckh. de re navali Ath. p. 536.
 “seqq. In Lycurgi oratione per-
 “tinebat ejus judicii commemora-
 “tio ad causam Aristonis: cf.
 “Demosth. c. Aristog. p. 791. Li-
 “bani Summar. p. 768.” SAUPP.
 Fragm. p. 260.

15. τῇ σανίδι om. Ald.

— τῇ θεῷ A. Ald. τῇ θεῷ B. C. N.

17. τοῦ ὀνόματος] τοῦτομα A.

18. ΨΕΥΔΟΚΛΗΤΕΙΑ Sauppis
 Fragm. p. 240. ψευδοκλητία N.
 ψευδοκληστία A. ψευδοκλησία Ald. et
 Epitome. ψευδόκλησις B. C. Dixit
 de hac actione Boeckh. Œc. vol. 1.
 p. 512.

— ἐγγεγραμμένοι] γεγραμμένοι C.

νοὶ ἀφείλιν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευ-
 άσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν πρὸς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὄφλον. ἔστι
 δὲ παρὰ τε ἄλλοις ῥήτορσι καὶ Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ
 χωρίου.

ΨΙΟΤΡΙΣΤΗΣ ἙΡΜῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἦν τις 5
 Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δ' Ἀθήνησι καὶ ψίθυ-
 ρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως ψίθυρος.

2. πρὸς] ὡς Suidas. ὄφλον, ὡς Ἰσαῖός φησιν:— 5. ἙΡΜΗΨ]
 ὁ Ἑρμῆς D. Δημοσθένης—Νεαίρας om. 7. Ἑρως (Ἑρμῆς apud Suidam)
 ψίθυρος] ἐρ... ψίθυρος E.

1. τινας] τινες B.C.
 — ψευδῶς Ald. ψεύδος A.B.C.
 2. ὄφλον] ὀφειλον C.

4. χωρίου] θρίου Ald.
 5. Δημοσθένης] p. 1358, 6.
 — ἐν τῷ om. C.

LECTIONES

EDITIONIS ALDINAE*.

9, 10. Μιλησίῳ om.

— Στράτιδι] στραγίδι

10, 2. ἀδηφάγους] ἀδδηφάγους duplici
δ hic et infra.

10, 13. δοκιμασθῆναι] δοκιμασθῆναι λέ-
γεται (Hoc in nullo exstat co-
dice: sed in A.B.F.H. lacuna
est, et fortasse in Aldi quoque
codice fuit, quod correctorem
videtur movisse ut λέγεται illud
adderet.)

12, 1. μῶν κ. τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμέ-
νοι] μῆνῶν κ. τὸ σῶμα πεπηρωμένων

12, 3. Ἀθηναίων om.

15, 7. Ἀθμονεὺς. Ἀθμονία] ἀθμωνεὺς.
ἀθμωνία

16, 6. Αἰγιλία] καὶ αἰγιλία

16, 8. Δημοσθένους] διογένους (quod
frequens etiam in codicibus qui-
busdam, velut B., vitium est.)

16, 10. Ξενοπείθην] ξενοπείθη

17, 9. Αἰνίους] αἰνείους

21, 3. ε᾽] τρίτῳ

21, 4. κῆρυξ] κήρυξ hic et alibi.

21, 11. οὗτος] οὕτως (ut B.C.H.)

22, 7. Ἀλιμούσιοι] ἀλιμάσιοι

Ἀλιμοῦς] ἀλιμούς, ut p. 37, 12. ἀνθε-
μούς.

24, 11. Φαλληρέων] φαλληρέων

25, 2. ἐν] ἐν τῇ (cum C.)

25, 8. Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως] ἀμαζόνος
(hoc cum C.F.) ἀφαιρέσεως

25, 9. διείλεκται] διήλεκται

25, 11. Ἴπποθωντίδος] ἵπποθουντίδος hic

et alibi sæpe, ubi alii Ἴπποθων-
τίδος.

28, 3. Περραιβοὶ] πέρρεβοι

31, 4. Ἰπάρρχῳ] ἰπάρρχῳ

31, 11. Ἀνακαΐασιν] ἀνακαΐᾱσι

32, 5. Ἀνάκρισις] Hanc gl. habet
supra post p. 30, 12.

36, 11. τελετῆς] τελευτῆς (cum A.B.
F.N.)

37, 1. ἀνεχαίτισε] ἀνεχαίτησε

39, 12. δίκαις ταῖς om.

40, 7. πάντα] πάντας

40, 17. Ῥαμνούσιος] ἄμνούσιος

41, 3. Φιλιππικῶ] φιλιππικῶν

41, 7. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογίσασθαι

48, 14. Ἀπόλλωνα] ἀπόλλῳ

50, 6. ἔστιν εὐρεῖν] εὐρεῖν ἔστιν

50, 12. ἐπιγράφονται] ἐπιγράφονται

51, 1. δίκας τάς] δικαστάς

51, 3. πρὸς σταθμὸν] προσταθμὸν

53, 12. τῶν] τὸν

57, 1. πολεμήσαντας] πολεμήσαντας

59, 10. Μανσῶλου] μανσῳλοῦ: sed
l. 12. μανσῳλου

65, 1. φόρου—ποιά] φόνου (sic etiam
A.)—ποιά

66, 2. κδ'] εἰκοσιτεσσάρων

67, 4. παιδεράσται] παιδεράσται, ut
παιδεράστας p. 7, 4.

67, 11. ἀν τοὺς] αὐτοὺς

72, 8. πραθέντος] προθέντος

72, 9. 11. ἀρραβιδῶνος—ἀρραβιδῶνα] ἀρα-
βῶνος—ἀραβῶνα (sic etiam A.B.
alique.)

* Vitia hæc editionis Aldinæ a. 1513, in annotationibus meis consulto omissa, hoc
loco commemorare placuit, quod multa in iis sunt, de quibus Maussacus et Valesius
in annotationibus suis dixerunt.

- 75, 10. Βούτεια] Βαυτία
 76, 16. εὐκολοι] εὐκλῳ (sic etiam A.)
 78, 2. γεισῖπους καλεῖται καὶ γεισιπό-
 δισμα om.
 79, 2. ὀμογάλακτας] ὀμογαλάκτας
 79, 4. ἱερομέναι] ἱερομέναι
 81, 5. φυλάττει] φυλάττειν
 87, 4. Δημοσθένους] δημοσθένης (sic
 etiam A.B.)
 87, 10. δεκετιδες] δεκατιδες
 88, 6. τὸ om. (cum A.)
 90, 3. τῶν om.
 90, 12. τὸ διαγορεύειν τῷ] τῷ διαγο-
 ρεύειν τὸ
 91, 16. καταβαλλόντος] καταβαλλόντος
 (hoc accentu)
 92, 13. ἐστιν ἑτατος] ἑτατός ἐστι
 92, 14. πρὸς] πρὸς
 94, 12. ὥσπερ ταῖς] ὥσπερ καὶ ταῖς
 95, 2. ἀπροστασίον] ἀπιστασίον
 95, 11. ἑτεροι] ἑταιροι
 95, 13. ἐπιτρεψάντων] ἐπιστρεψάντων
 98, 4. μὲν om.
 99, 3. τῷ] τῷ
 100, 4. πρεσβείας] παραπρεσβείας
 100, 8. κς'] εἰκοστῇ πέμπτῃ
 104, 3. δουλεύουσιν] δουλεύουσιν
 108, 12. ἐσχάτων] αἰσχάτων
 109, 3. αὐτοῦ] αὐτοῦ
 109, 6. ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ
 109, 8. Πανδοσία καὶ Βούχετα καὶ
 Ἑλλάτεια] πανδοσίαν καὶ βούκεταν
 καὶ ἐλλάτειαν
 110, 5. ἐστὶ σκεῦος ξύλινον] ἐστὶν ξύ-
 λινον
 111, 17. καὶ ἡ σηπεδῶν] καὶ ἡ γῆ ση-
 πεδῶν
 112, 18. τῆς—ἀγομένης] τοῖς—ἀγο-
 μένοις
 115, 1. πρεσβείας] παραπρεσβείας
 115, 13. οἱ] οἱ
 117, 16. καταδικασθέντων] δικασθέν-
 των
 118, 15. μὲν om.
 118, 17. δὲ om.
 123, 16. ἐπιδιετές] ἐπὶ διετές (sed l. 9.
 ἐπιδιετές)
 129, 8. ἐπηκόους] ἐπηκόους
 129, 16. ἐν Ἀ.] ἐν τῇ Ἀ.
 130, 12. χωρίον] χωρίον
 130, 15. ταῦτ' αὐτῷ] ταῦτ' αὐτῷ
 132, 2. δεδανεισμένον] δεδανισμένον
 133, 12. τοῖς—ἀποδιδοῦς] τοῖς—ἀπο-
 δοῦς
 133, 16. πρὸς] παρὰ
 140, 7. ἦσαν ἄνδρες] ἄνδρες ἦσαν
 140, 15. Ἑρινύας] ἐριννύας
 156, 2. θήσας] θήσας
 157, 2. τοῦ om.
 157, 9. μετετέθησαν] μετέθησαν
 158, 14. Φιλιππικῶν] φιλιππῶν (sic)
 160, 8. Αἰγιῖδος] αἰγιῖδος
 161, 6. πρώτον] πρώτου
 161, 17. Μνασέας] μνασαίας
 174, 3. ἐν γ'] ἐν τῇ τρίτῃ
 κεραμικῆς τέχνης] κεραμικῆς (omisso
 τέχνης)
 174, 5. Νικοκλέα] νικοκλέους
 176, 5. παιδερασταί] παιδεράσται
 178, 5. Κιρραῖον] κιραῖον
 182, 15. ἐστὶ] εἰσι
 182, 16. ἡ τῆς] ἡ om.
 193, 5. Φανόδημος ἐν θ'] φανόδημος
 ἐννάτῃ
 193, 8. τῶν] τῷ
 195, 15. ἐν τῷ] ἐν τῇ
 196, 5. Λυκουργεῖς] λυκουργεῖς
 198, 7. διοικισμός] δικικισμός
 περὶ τῆς εἰρήνης om.
 208, 7. Μύριοι] μυριοί
 210, 10. εὐμορφότεραν] εὐμορφωτέραν
 214, 17. β'] ἐκτῇ
 215, 14. αὐτὸ] αὐτῷ
 219, 5. μνημονεύει] μνημονεύει
 222, 2. Κλείταρχος] κλήταρχος
 222, 12. ὀνομάσθαι] ὀνομάσθαι
 222, 20. ὁμόσε] ὁμόσαι
 225, 12. Ἀληθείας] ἐν ἀληθείας
 231, 3. Παιονιδῶν] παιονιδῶν
 231, 5. ὀχετοῦ] ὀχέτου
 235, 10. λέγε] λέξε
 236, 12. τριήρων] τριηρῶν
 236, 16. τῆς πόλεως] τοῖς πόλεως
 239, 3. παρὰ τε τοῖς] παρὰ τοῖς
 239, 15. ὃ] ὃ
 239, 16. ἡ om.
 245, 4. πεντηκοστεύεσθαι] πεντηκον-
 τεύεσθαι
 246, 13. τεταγμένως] τεταγμένα
 250, 5. τὰ κατὰ] τὰ om.
 250, 8. πλειστηριάσαντες] πληστηριά-
 σαντες
 251, 15. παρεμβεβλημένου] παρεμβε-
 βλημένου

- 254, 1. Περθμός] πορθμεύς
 254, 10. Ἐρμᾶς περικύψαι] ἔρμᾶς περι-
 κύψας
 255, 13. ἔν τε] καὶ ἐν
 255, 15. φυλάγορος] φυλάγορος (sic
 etiam B. φιλάγορος C.)
 256, 6. πρεσβείας] παραπρεσβείας
 260, 16. προσηποιήσατο] προποιήσατο
 261, 9. Περινθείας] περινθείας
 262, 2. Πειραιᾶ] πειρεᾶ
 266, 2. δι'] δεῖ
 266, 6. Κλειδήμος] κλειδίμος (sic D.)
 267, 12 et 17. Πωλῆται] πωλῆται ter.
 267, 15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου
 269, 3. Λοιδωρία] λοιθωρία
 269, 14. ὡς om.
 272, 18. Ἰλίου] ἡλίου
 272, 19. Ἀλευαδῶν] ἀλευάδων
 275, 14. Πυθόδωρον] πυθόδωρος
 277, 10. ὑποδησάμενος] ὑποδησάμενοι
 281, 8. καταπηγνύειν] καταπηγνύειν
 283, 1. λέγων] λέγω
 288, 4. ἄρχοντα] ἄρχοντας
 289, 6. λίμνης] ἐλίμνης
 290, 12. ἰστᾶσιν] εἰστᾶσιν
 291, 6. Τορώνη] τορώνην
 294, 14. Τριτόμηις] τριτομινίς
 296, 4. ἐλοῦσι] ἀλοῦσι
 296, 13. Εὐφορίων] ἐφορίων
 297, 18. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου
 302, 8. Κουρήτων] κουρητῶν
 304, 12. Δημέου] δημίου
 306, 8. φρυγανώδη] φρυγανώδη
 307, 7. χρήστων om.
 307, 11. δανεισται] δανισται
 309, 9. Πυθέου] πιθέου

INDEX SCRIPTORUM.

[Αἰλιανός p. viii.]

Αἰσχίνης [p. vii. viii.] 81, 1. (?) 99, 15. 100, 2. 306, 1.

— κατὰ Κτησιφῶντος 15, 2. 24, 4. 30, 1. 8. 33, 14. 39, 7. 64, 5. 66, 10. 70, 1. 77, 12. 93, 3. 116, 2. 7. 126, 8. 129, 18. 134, 4. 18. 141, 10. 144, 12. 145, 4. 153, 5. 154, 12. 158, 1. 162, 11. 176, 9. 177, 7. 178, 5. 183, 9. 184, 1. 13. 185, 11. 198, 11. 203, 3. 215, 5. 222, 1. 230, 8. 235, 18. 238, 1. 249, 12. 257, 4. 258, 7. 262, 11. 264, 14. 286, 17. 295, 3. 303, 10.

— ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογία 40, 7. 107, 13. 115, 1. 151, 15. ἐν τῇ ἀπολογία 160, 9. Eadem oratio citatur sic, Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως 54, 6: sed usitata inscriptione ἐν τῇ παραπρεσβείας, ut 72, 3. et 157, 4. vel ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας (vel παραπρεσβείας) 174, 15. 185, 9. 195, 3. 212, 15. 214, 1. 221, 14. 225, 10. 227, 16. 232, 14. 246, 18. 256, 6. 261, 12. 262, 9. 279, 6. 280, 9.

— κατὰ Τιμάρχου 7, 3. 11, 12. 26, 13. 34, 5. 67, 3. 90, 1. 93, 12. 17. 99, 5. 118, 17. 119, 10. 150, 3. 152, 5. 165, 13. 176, 4. 181, 14. 193, 4. 216, 1. 218, 7. 227, 12. 262, 18. 288, 5. 301, 15.

Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός 41, 15.

Αἰσχρίων ὁ Σάμιος (libri Αἰσχίνης ὁ Σαρδιανός) 171, 5.

Αἰσχύλος 151, 5. 198, 2.

— Ἀργείοις 306, 11.

— Εὐμένισιν 140, 13. 150, 7.

— Κερκύονι 226, 7.

Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν 259, 11.

— Μυσοῖς 225, 4.

Ἀκουσίλαος ἐν γ' 222, 11.

[Ἀλέξανδρος p. vii.]

Ἀλεξίς 301, 14.

Ἀλκαῖος (ὁ λυρικός) 288, 16. ἐν ἡ' 277, 9.

Ἀλκαῖος ἐν τῇ κωμφοδοτραγηδία 10, 6.

Ἀλκμάν ἐν α' 151, 14.

Ἀμμόνιος ἐν τῇ περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν 25, 9. 187, 10. et omisso libri nomine 106, 4. ubi libri ἀμφίονος vel ἀμφίωνος.

Ἀμφίθεος vitiose pro Νύμφης, quod vide.

Ἀνακρέων 134, 16.

Ἀναξιμένης (ὁ Λαμψακηνός) 61, 10. 140, 5.

— τῶν περὶ Ἀλέξανδρον α' 18, 13.

— ————— β' 23, 5.

— Ἑλληνικῶν α' 28, 5.

— Φιλιππικῶς 208, 12. 220, 15.

— Φιλιππικῶν α' 243, 1.

— ————— δ' 24, 7.

— ————— ζ' (τῶν περὶ Φίλιππον) 199, 11.

— ————— ἡ' 165, 3.

Ἀνδοκίδης 41, 8. 57, 9.

— ἐν τῇ περὶ τῆς ἀδείας 226, 10.

— κατ' Ἀλκιβιάδου 112, 5. 139, 4.

— *περὶ τῆς εἰρήνης 111, 10. 213, 16. 249, 10.

— περὶ ἐνδείξεως 144, 17.

— περὶ τῶν μυστηρίων 34, 7. 121, 1. 138, 8. (ubi ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογία) 155, 7. 194, 16.

Ἀνδροτίαν 215, 16.

— ἐν τῇ Ἀτθίδι 93, 19. 284, 18.

— ἐν Ἀτθίδος α' 235, 1.

— ————— β' 46, 11. 161, 4.

— ————— γ' 86, 11. 206, 3. 229, 18.

— ————— ε' 5, 9. 177, 8.

- Ἀνδροτίων ἐν Ἀνθολογίᾳ 159, 5, 213, 18.
 ————— β' 28, 8.
 Ἀνδροτίων ἢ Φίλιππος ἐν τῷ Γεωργικῷ 278, 12.
 Ἀνδρῶν ἐν ἡ τῶν Συγγενειῶν 302, 8.
 Ἀντικλείδης 168, 4.
 ————— ἐν τοῖς Ἐξηγητικοῖς 224, 1. 233, 4. (ubi ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ.) 258, 1. (Tribus his locis nomen in Αὐτοκλείδης corruptum.)
 Ἀντίμαχος 11, 3. 225, 3.
 Ἀντιφάνης Εὐθυδικῷ 215, 19.
 ————— Εὐπολίᾳ 216, 11.
 Ἀντιφάνης ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν 40, 12. 210, 8.
 Ἀντιφῶν 10, 8. 18, 11. 30, 3. 46, 22. (in Epitome.) 70, 7. 71, 3. 100, 9. 105, 11. 112, 1.
 ————— Ἀληθείας sive περὶ Ἀληθείας 3, 1. 4, 8.
 ————— α' 9, 8. 33, 8. 37, 3. 42, 7. 13. 85, 4. 92, 2. 111, 17. 119, 14. 225, 12.
 ————— β' 13, 4. 82, 1. 85, 17. 91, 13. 249, 9. 302, 11.
 ————— πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν (male ἀντιγραφὴν vulgo 35, 5.) ἀπολογία 22, 16. 35, 5. 52, 11. 87, 13. 173, 17. 275, 10. 285, 1.
 ————— ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλευθερὸν παῖδα ἑβρεως 41, 13.
 ————— περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου 97, 4. 303, 5.
 ————— πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν 91, 19. 134, 15. 148, 17. 206, 6.
 ————— ἐπιτροπικῷ κατὰ Καλλιστράτου 228, 6.
 ————— κατὰ Λαισποδίου 44, 12. 77, 2. 629, 7. 220, 1.
 ————— περὶ τοῦ Λινδίου φόρου 28, 7. 43, 7. 64, 16. 96, 18. 119, 1. 129, 6. 262, 19. 285, 2. 292, 8.
 ————— περὶ τῆς μεταστάσεως 96, 2. 112, 4. 120, 16. 146, 8. 278, 6. 287, 10.
 ————— πρὸς Νικοκλέα 56, 5. 92, 7. 135, 8. 140, 11. 191, 3. 264, 5. 278, 13. 296, 1. πρὸς Νικοκλέα περὶ ὅρων 174, 5.
 ————— περὶ ὁμονοίας 15, 3. 31, 1. 84, 16. 66, 12. 70, 9. 91, 20. 139, 20. 197, 10. 276, 7. 296, 17. 300, 8.
 Ἀντιφῶν Πολιτικῷ 142, 8. 147, 13.
 ————— * κατὰ πρυτάνεως 269, 14.
 ————— Σαμοθρακικῷ 12, 6. περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου 46, 12. 51, 10. 107, 15. 286, 1.
 ————— περὶ τῶν 141, 9. 267, 8.
 ————— ἐπιτροπικῷ Τιμοκράτει 277, 14.
 ————— κατὰ Φιλίνου 19, 11. 47, 3. 92, 6. 155, 14.
 ————— * πρὸς Φίλιππον ἀπολογία 90, 7.
 ————— περὶ τοῦ χορευτοῦ 96, 5. 97, 10.
 ————— ἐν τῷ β' 5, 7. citatur locus orationis superstitis: ubi vide quæ in Addendis dicta sunt.
 Ἀπολλίδωρος 306, 14.
 ————— περὶ τῶν ἑταιρῶν 210, 1.
 ————— περὶ θεῶν 68, 9. 187, 8. 201, 2. 233, 13.
 ————— ————— ε' 49, 15.
 Ἀπολλοφάνης Ἰφιγέροντι 9, 10.
 Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς 164, 11.
 Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεύς περὶ τῶν ἑορτῶν 243, 8. 265, 4. 304, 14.
 Ἀριγνώτη περὶ τῶν τελετῶν 212, 8. et omisso libri titulo 141, 7.
 Ἀρίσταρχος 96, 17. 223, 14. τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος 88, 10.
 Ἀριστείδης Μιλησιακῶν ε' 88, 12.
 Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου 67, 5. 152, 6.
 Ἀριστόδημος ὁ Ἡλείος 111, 8.
 Ἀριστομένης 204, 6. 302, 12.
 Ἀριστόξενος περὶ τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως 183, 1.
 ————— Πραξιδαμαντείois 207, 10.
 Ἀριστοτέλης 48, 16. 61, 2. 111, 15. 166, 12.
 ————— Διδασκαλαῖς 96, 7.
 ————— Δικαιώμασιν 100, 4.
 ————— πρὸς Φίλιππον ἐπιστολαῖς 227, 18.
 ————— περὶ ζῳῶν ἱστορίας ἡ' 180, 11. θ' 103, 1.
 ————— Πολιτεία Ἀθηναίων 6, 9. 12, 3. 39, 9. 46, 5. 50, 16. 63, 4. 75, 5. 81, 6. 84, 12. 86, 6. 89, 11. 93, 4. 95, 18. 101, 11. 105, 3. 111, 12. 122, 15. 126, 15. 127, 1. 129, 16. 140, 9. 143, 13. 153, 6. 155, 19. 161, 11. 13. 169, 20. 187,

12. 188, 5. 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 2. 211, 6. 227, 12. 238, 4. 240, 3. 244, 10. 247, 4. 252, 5. 257, 6. 264, 7. 267, 16. 274, 3. 10. 279, 7. 280, 7. 286, 13. 287, 12. 288, 5. 295, 5. 303, 16.
- Ἀριστοτέλης κοινῇ Ἀρκάδων πολιτεία 208, 9.
- Πολιτεία Ἡλείων 111, 6.
- κοινῇ Θετταλῶν πολιτεία 288, 1.
- Πολιτεία Κυθνίων 186, 2.
- ——— Κυπρίων 32, 10.
- ——— Λακεδαιμονίων 207, 15.
- ——— Μασσαλιωτῶν 199, 6.
- ——— Ὀπουντίων 29, 4.
- ——— Πελληνέων 199, 15.
- Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῇ περὶ Εὐβολίας 55, 10.
- Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός 134, 1. 237, 18.
- Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός [p. vii. ix.] et 77, 1. ad 164, 14. 173, 19. 177, 14. 184, 6. 269, 1.
- Ἀμφιάρεφ 190, 9. 270, 12.
- Βαβυλωνίους 121, 5. 281, 12.
- Βατράχους 83, 3. 225, 11.
- Γεωργοῖς 188, 17. 272, 10.
- Γῆρα 275, 11. 289, 4.
- Γηρυτάδῃ 76, 18. 134, 16. 209, 14.
- Δαιταλεῦσιν 22, 3. 128, 6. 177, 11. 212, 1.
- Δαναῖσιν 143, 13.
- Εἰρήνῃ 82, 12. 173, 9. 307, 14.
- Ἡρωσιν 265, 17.
- Θεσμοφοριαζούσαις 27, 3. 74, 13. 299, 16. Θ. δευτέραις 267, 6.
- Ἰππεῦσιν 110, 5. 270, 8.
- Λημνίαις 58, 8. 205, 6.
- Λυσιστράτῃ 26, 15. 58, 12. 189, 2.
- Νεφέλαις 120, 1. 137, 5. 217, 2. 300, 4. 307, 5.
- Ὀλκασίν 122, 9.
- Ὀρμισιν [p. viii.] 8, 4. 14, 4. 214, 12. 278, 3. 305, 7.
- Πελαργοῖς 218, 11.
- Πλούτῳ 171, 12. 209, 14. 215, 12.
- Σκηνὰς καταλαμβάνουσας 89, 13.
- Σφηξίν 7, 12.
- Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς 47, 4. 187, 5.
- Τελμησεῦσιν 273, 10.
- Τριφάλῃ 92, 8.
- Ἀρτεμίδωρος 77, 13.
- Ἀρτέμων περὶ ζωγράφων 254, 7.
- Ἀρχέμαχος Εὐβοϊκῶν γ' 183, 10.
- ——— δ' 24, 5.
- Ἀρχίλοχος 281, 5. Τριμέτροις 232, 8.
- Ἀρχιππος Ἰχθύσιν 231, 15. 290, 10.
- Ἀσκληπιάδης Τραγωδοῦμένοις 100, 13. 201, 11.
- [Αὐτοκλείδης vitiose pro Ἀντικλείδης, quod vide.]
- Ἀχαιὸς Ἀδράστῳ 55, 1.
- Γλαῦκος (Rheginus in libro περὶ ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μουσικῶν, ut videtur.) 207, 13.
- οἱ γλωσσογράφοι 187, 2. 271, 6. 302, 1.
- Δαῖμαχος ὁ Πλαταιεὺς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς 103, 8.
- ὁ τὴν Δαναΐδα πεποικῶς 68, 12.
- Δείναρχος 29, 15. 49, 12. 50, 8. 74, 6. 13. 99, 13. 105, 13. (ubi ξενικοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι dicitur) 299, 13.
- κατὰ Ἀγασικλέους εἰσαγγελία 4, 1. 52, 7. 139, 3. 258, 4. 275, 3.
- συνηγορία Αἰσχίνῃ 81, 1. (ex emendatione Valesii pro Δείναρχος Αἰσχίνης) 178, 12. ubi citatur ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ 'συνηγορία Αἰσχίνῃ κατὰ Δεινίου.' et sic citatur 303, 8.: omisso vero κατὰ Δεινίου 250, 6. Brevius ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου κατὰ Δεινίου 108, 8. ἐν τῇ κατὰ Δεινίου ἐνδείξει 240, 11.
- πρὸς Ἀντιφάνην ἀπολογία 45, 5. 229, 19.
- περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφάνους θυγατέρα 95, 7. 124, 7.
- κατὰ Ἀρχεστράτου 53, 5.
- κατὰ Δεινίου ἐνδείξει. V. supra συνηγορία Αἰσχίνῃ.
- κατὰ Δημοσθένους 152, 12. 204, 14.
- καθ' Ἡγελόχου συνηγορία ὑπὲρ ἐπικλήρου 193, 19.
- κατὰ Ἡδύλης 95, 8.
- κατὰ Θεοδότου 195, 11.
- * κατὰ Θεοκρίνου 7, 1. 151, 10.

Δείναρχος ^{www.tibetolibrary.org} περὶ τῆς κερείας διαδικασίας 100, 12.

— κατά Ἱμεραίου 26, 10. 214, 20.

— κατά Καλλιάρχου 177, 6. 186, 3.

— κατά Καλλίππου 297, 5.

— πρὸς τὴν Καλλίππου παραγραφὴν 222, 18.

— κατά Καλλισθέους 200, 9. 204, 17. 208, 4. 293, 14. 297, 10.

— κατά Καλλισθέους εἰσαγγελία 93, 8. 147, 9. 182, 14. 195, 10. 274, 7. 287, 7.

— κατά Καλλισθέους ἐνδείξει 74, 9.

— κατά Κηφισοκλέους 144, 8.

— κατά Κλεομένητος 67, 1.

— Κροκωνιδῶν διαδικασία 118, 6.

— κατά Λυκούργου 91, 15. 294, 1.

— πρὸς τοὺς Λυκούργου παῖδας 49, 9.

— πρὸς Λυσικράτην 184, 5. κατά Μοσχίανος 134, 9. ὑπὲρ τῆς νεώς 241, 9.

— κατά τῶν Πατροκλέους παίδων ἐρανικῶ 24, 2. 251, 1. κατά Πιστίου 75, 4.

— κατά Πολυεύκτου 15, 9. 60, 3. 169, 10. 233, 16. ἐν τῇ κατά Πολυεύκτου ἀποφάσει 236, 3.

— ἐν τῇ κατά Πολυεύκτου δοκιμασίᾳ 119, 12.

— κατά Πολυεύκτου δωροδοκίας 102, 6. ἐν τῇ κατά Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος 109, 4.

— ἐν τῇ κατά Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει 231, 7.

— κατά Ποσειδίππου 218, 7.

— κατά Προξένου βλάβης 55, 12. 72, 1. 199, 17. 225, 17. 277, 5.

— κατά Πυθέου εἰσαγγελία 39, 1. 53, 16. 59, 1. 71, 9. 169, 27. 180, 7. 189, 11. 205, 12. 215, 1.

— 297, 2. 307, 16. 309, 9. κατά Πυθέου ξενίας 102, 7. 127, 1.

— κατά Στεφάνου 80, 5. 90, 4. 137, 1. 233, 1. 296, 10.

— κατά Στεφάνου περὶ τοῦ ὄχρου 231, 5.

— κατά Τιμοκράτους 194, 16.

— Τυρρηνικῶ 174, 14. 194, 4. 218, 6. 247, 15. 280, 18.

— Φαληρέων διαδικασία 24, 11.

— κατά Φορμίστου ἀσεβείας 45, 5. 262, 13. 297, 11.

Δημήτριος ὁ Μάγνης 19, 4. 192, 9.

— περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν 162, 17.

Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν ταῖς συνωνύμοις πόλεσι 200, 14.

— ὁ Σκήψιος 11, 10. 164, 10.

— Διακόσμου β' 157, 11.

— ὁ Φαληρεὺς περὶ τῆς Ἀθήνῃσι νομοθεσίας 134, 14. 240, 8. ἐν γ' νομοθεσίας 275, 6.

Δημοσθένης [p. vi.] 3, 4. 13, 2. 29, 1. 59, 9. 112, 2. 182, 8. 259, 8. 265, 1. 283, 9. 299, 13. 301, 8. 304, 8.

— περὶ τοῦ Ἀγρίου κλήρου (i. e. in oratione contra Macartatum) 116, 18. 155, 15. 179, 14. 259, 4. 261, 2.

— κατ' Αἰσχίνου. V. infra sub περὶ τῆς παραπροσβείας.

— περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν 256, 4.

— κατ' Ἀνδροτίωνος 35, 10. 39, 6. 45, 15. 52, 13. 53, 8. 87, 1. 92, 12. 117, 2. 131, 13. 152, 16. 201, 13. 253, 9. 257, 4. 298, 6. 305, 4. 307, 14.

— πρὸς Ἀπατούριον 229, 17.

— περὶ τῶν Ἀρεθουσίῳ ἀνδραπῶδων. Vide πρὸς Νικίστρατον.

— κατ' Ἀριστογέitonος 17, 9. 33, 9. 38, 8. 55, 6. 80, 10. 112, 10. 14. 149, 7. 155, 4. 177, 10. 204, 10. 212, 3. 223, 3. 250, 11. 298, 15.

— κατ' Ἀριστογέitonος α' 44, 3. 71, 10. 75, 7.

— κατ' Ἀριστοκράτους 15, 5. 16, 10. 21, 13. 22, 10. 23, 10. 35, 3. 41, 1. 42, 1. 46, 20. 49, 2. 56, 12. 98, 16. 100, 6. 103, 14. 108, 21. 115, 7. 117, 8. 122, 14. 127, 11. 140, 13. 143, 1. 8. 146, 7. 152, 14. 165, 18. 172, 13. 175, 8. 179, 13. 183, 13. 184, 7. 214, 17. 217, 11. 220, 6. 228, 2. 244, 16. 276, 3. 277, 11. 300, 1.

— περὶ τῶν ἀτελειῶν (i. e. in oratione contra Leptinem) 87, 14. 152, 10. 153, 13. 196, 16.

— κατ' Ἀφόβου 91, 11. 192, 11. 289, 13.

— α' 67, 6. 107, 11. 130, 16. 176, 8. 274, 1. 282, 12.

- Δημοσθένης πρὸς Ἀφοβόν 119, 181.
 — πρὸς Βοιωτὸν 42, 18. 88, 3.
 137, 7. περὶ τοῦ ὀνόματος 18, 8.
 133, 10. 250, 2. 271, 13. 302,
 13. 306, 13.
 — κατὰ Διονυσιοδόρου 29, 7.
 — περὶ τῆς ἐαυτοῦ καθόδου ἐπιστολῇ
 168, 1.
 — περὶ τῶν Λυκούργου παίδων ἐπι-
 στολῇ 133, 9. 301, 1.
 — *ἐπιταφίῳ 15, 11. 173, 15.
 — περὶ ἐπιτηρηραρχήματος 8. τριη-
 ραρχήματος. Vide πρὸς Πολυκλέα.
 — πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει 22, 7.
 53, 6. 77, 5. 78, 11. 99, 3.
 116, 13. 142, 15. 215, 9. 251,
 7. 253, 13.
 — κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου
 23, 1. 105, 13. 117, 6. 120, 9.
 136, 3. 149, 1. 167, 1. 261,
 17.
 — πρὸς Ζηνόθεμιν 158, 8. 191, 1.
 307, 11.
 — *κατὰ Θεοκρίνου 7, 1. (ubi ci-
 tatur Δημοσθένης ἢ Δείναρχος ἐν τῇ
 κατὰ Θεοκρίνου) 112, 17. (ubi ad-
 dit εἴτε Δημοσθένης εἰστὶν εἴτε Δει-
 νάρχου οὗτος ὁ λόγος.)
 — πρὸς Καλλικλέα 46, 18. πρὸς
 Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης 306,
 2.
 — πρὸς Κάλλιππον 19, 1. 190, 7.
 — κατὰ Κόνωνος 43, 9. 45, 1. 67,
 7. 81, 14. 99, 5. 158, 7. 160,
 4. 193, 4. 16. 202, 7. 235, 3.
 — πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμ-
 ματος 113, 5.
 — ὑπὲρ Κτησιφῶντος (i. e. in ora-
 tione pro corona) 6, 2. 19, 9.
 20, 9. 29, 3. 33, 14. 36, 5.
 40, 5. 48, 1. 50, 3. 51, 8. 58,
 18. 59, 14. 65, 4. 71, 15. 79,
 8. 19. 81, 3. 83, 9. 99, 10.
 107, 3. 108, 10. 109, 6. 112, 7.
 114, 6. 119, 17. 130, 14. 131,
 9. 139, 7. 13. 141, 4. 6. 144,
 1. 145, 12. 16. 146, 12. 150,
 9. 11. 151, 7. 155, 12. 159, 8.
 160, 19. 174, 10. 175, 3. 177,
 13. 188, 13. 190, 16. 192, 1.
 13. 194, 1. 10. 195, 1. 207, 1.
 208, 11. 209, 1. 6. 212, 5.
 10. 213, 11. 218, 9. 223, 10.
 229, 3. 238, 9. 239, 13. 241,
 7. 244, 12. 246, 10. 253, 3.
 254, 1. 255, 12. 15. 295, 11.
 267, 1. 5. 270, 17. 272, 19.
 273, 1. 278, 1. 280, 12. 286,
 1. 288, 12. 291, 16. 301, 3.
 303, 3.
 Δημοσθένης κατὰ Λακρίτου 98, 9. 202,
 11.
 — πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν
 245, 8. 281, 15.
 — [πρὸς Λεκτίην. πρὸς Μακάρτατον.
 V. περὶ ἀτελειῶν et περὶ τοῦ Ἀγνίου
 κλήρου.]
 — ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν 293, 4.
 — κατὰ Μέναντος 87, 4.
 — κατὰ Μειδίου 7, 8. 40, 7. 55,
 9. 62, 18. 64, 5. 73, 3. 76, 5.
 81, 8. 95, 10. 108, 3. 125, 10.
 126, 15. 137, 9. 139, 2. 150,
 2. 172, 4. 186, 9. 234, 8. 239,
 8. 245, 7. 251, 1. 270, 14.
 289, 1. 14.
 — πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπίεθην
 16, 9.
 — *κατὰ Νεαίρας 24, 14. 49,
 12. 65, 7. 76, 7. 79, 4. 15.
 89, 19. 96, 11. 161, 8. 188,
 18. 220, 3. 267, 21. 310, 5.
 — πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρε-
 θουσίου ἀνδραπόδων 46, 1. 111, 14.
 233, 6. 248, 11. 270, 3.
 — κατ' Ὀλυμπιοδώρου 38, 6. 120,
 5. 297, 15.
 — κατὰ Ὀνήτορος 99, 1. 223, 8.
 261, 10. β' 52, 4.
 — πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ
 124, 11. 172, 15. 198, 16. 237,
 19.
 — ἐν τῇ παραπροσβείας v. περὶ τῆς
 προσβείας 20, 6. 21, 10. 62, 12.
 63, 7. 68, 6. 96, 13. 100, 4.
 118, 13. 119, 1. 125, 3. 126, 1.
 185, 9. Eadem oratio κατ' Αἰ-
 σχίνου est 46, 22. 126, 7. 137, 3.
 146, 4. 148, 5. 156, 3. 10. 159,
 20. 162, 6. 163, 14. 183, 7. 185,
 5. 188, 1. 208, 7. 213, 17. 227,
 17. 255, 13. 256, 9. 260, 7. 268,
 7. 278, 19. 285, 6. 289, 5. 301,
 12. 303, 12.

- Δημοσθένης πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπε-
 τρηραρχήματος vel simpliciter περὶ
 τοῦ ἐπιτρηραρχήματος sive τρηραρ-
 χήματος 85, 8. 121, 3. 132, 1.
 143, 4. 199, 1. 245, 1. 246, 8.
 273, 12. 281, 1. 293, 1.
 — προοιμίῳ δημογορικοῖς 60, 16.
 226, 11.
 — περὶ Ῥοδίων ἐλευθερίας 59, 6.
 186, 16.
 — πρὸς Σπουδῖαν 113, 10. 226, 6.
 275, 18. κατὰ Σπουδίου 213, 8.
 — κατὰ Στεφάνου 32, 3. 39, 15.
 108, 8. 117, 1. 123, 9. 132, 5.
 152, 11. 172, 8. 198, 4. 237, 8.
 257, 15. 299, 4.
 — κατὰ Στεφάνου α' 162, 7. 171,
 11.
 — περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριεραρ-
 χίας 281, 14.
 [ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Vide ὑπὲρ
 Κτησιφώντος.]
 — περὶ τῶν συμμοριῶν 179, 9. 180,
 19. 221, 1. 282, 14. 289, 11.
 — περὶ συντάξεως 186, 1. 224, 10.
 13. 241, 8.
 — πρὸς Τιμόθεον 51, 4. 143, 12.
 162, 3. 196, 5. 197, 5. κατὰ Τι-
 मोθέου 113, 1. κατὰ Τιμοθέου τί-
 σews 166, 21.
 — κατὰ Τιμοκράτους 6, 9. 9, 4.
 18, 12. 63, 3. 92, 12. 96, 10.
 116, 12. 133, 1. 138, 13. 144,
 16. 159, 6. 167, 7. 169, 18.
 186, 14. 196, 1. 200, 5. 211, 1.
 226, 18. 239, 17. 251, 14.
 262, 8.
 — πρὸς Φαίνιππον 44, 7. 52, 16.
 138, 4. 184, 11. 185, 18. 272,
 12.
 — Φιλιππικοῖς vel Φιλιππικῶ 6, 3.
 29, 13. 37, 1. 41, 3. 49, 1.
 51, 8. 60, 1. 14. 64, 7. 65, 1.
 71, 1. 73, 8. 89, 20. 100, 1.
 101, 3. 108, 16. 143, 10. 146,
 1. 147, 8. 148, 9. 153, 15.
 182, 18. 200, 12. 201, 15. 202,
 13. 204, 11. 207, 14. 215, 12.
 221, 9. 230, 6. 234, 5. 11.
 236, 11. 239, 4. 243, 1. 246,
 4. 11. 248, 4. 250, 3. 252, 1.
 254, 13. 256, 1. 15. 260, 4.
 264, 9. 266, 10. 269, 6. 272,
 17. 276, 5. 280, 5. 285, 8.
 287, 14. 290, 13. 291, 11. 295,
 19. 304, 14.
 Δημοσθένης Φιλιππικῶν α' 51, 7. 154,
 9. 158, 11.
 — — — δ' 159, 3. 161, 10.
 — — — ε' 98, 8. 107, 5.
 125, 9.
 — — — ε' 21, 3. 86, 19.
 — — — *ζ' 21, 17. 76, 1.
 109, 7. 146, 2. 282, 10.
 — — — η' 105, 12. 136, 11.
 165, 2. 170, 3. 179, 3. 199, 8.
 — — — θ' 44, 14. 103, 17.
 143, 15. 169, 12. 191, 11. 197, 14.
 — — — ι' 166, 3.
 — ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ 31, 8.
 69, 7. 257, 8. 307, 10.
 — ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίων-
 ος παραγραφῇ 125, 1. 142, 18.
 Δημοχάρης ἐν τοῖς διαλόγοις 164, 1.
 Δήμων Ἀτθίδι 294, 3.
 — περὶ θυσιῶν 258, 2.
 — περὶ παροιμιῶν α' 209, 7.
 αἱ Διδασκαλῖαι 272, 14.
 Δίδυμος [p. viii.] 49, 3. 87, 5. 88, 8.
 110, 10. 116, 15. 137, 3. 144,
 3. 153, 9. 158, 2. 184, 1. 186,
 10. 196, 5. 199, 18. 218, 12.
 220, 7. 223, 16. 227, 3. 230,
 10. 233, 10. 239, 11. 243, 14.
 246, 4. 248, 13. 254, 16. 257,
 17. 259, 4. 261, 14. 266, 2.
 268, 1. 281, 12. 291, 9. 299, 1.
 — τραγικῆς λέξεως κή 216, 2.
 — ὑπομνήμασιν εἰς Δημοσθένην 77,
 9. 114, 6.
 — — — Ἰσαίου 77, 6.
 — ὑπομνήματι εἰς τὸν Ὑπερίδου
 κατὰ Δημάδου 224, 4.
 Διευχίδας 79, 6.
 — — — Μεγαρικῶν γ' 8, 7.
 Δίδωρος ὁ περιγηγῆτης περὶ δήμων 135,
 13. 136, 10. 137, 2. 142, 12.
 155, 8. 156, 15. 17. 157, 7.
 160, 8. 164, 4. 173, 12. 174,
 2. 176, 3. 16. 182, 8. 184, 12.
 190, 8. 192, 12. 216, 8. 218,
 2. 219, 12. 230, 11. 231, 6.
 249, 14. 295, 8. 300, 7.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς 113, 6.

- Διονύσιος ὁ Τρύφωνος περὶ ὀνομάτων 135.
 13. ἐν δ' ὀνομάτων 82, 4.
 Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς Κτίσεων γ' 149, 5.
 ————— ε' 148, 10.
 Διύλλος 58, 1.
 Δίφιλος Ἀποβάτη 67, 14.
 ————— Ἐμπόρῳ 210, 14.
 ————— Συναρίδι 302, 1.
 ————— Συντρόφοις 88, 17.
 Δούρις ὁ Σάμιος 34, 8. 62, 5.
 Δράκων περὶ γενῶν 138, 11.
 Ἐκαταίος ὁ Μιλήσιος Γενεαλογιῶν β' 9,
 10.
 ————— Περιγήσεως α' 270, 4.
 ————— περιόδῳ τῆς γῆς 168, 2.
 ————— περιόδῳ Εὐρώπης 187, 4. 195, 4.
 Ἑλλάνικος 68, 14.
 ————— Ἀτθίδι 136, 12.
 ————— α' 104, 7. 234, 15.
 302, 10.
 ————— β' 24, 10. 159, 16.
 207, 2. 278, 17.
 ————— δ' 249, 11.
 ————— Ἀτλαντιάδι 222, 11.
 ————— Θετταλικοῖς 287, 15.
 ————— Περσικῶν β' 280, 10.
 ————— Τρωικῶν α' 184, 8.
 ————— Φορωνίδος ι' 278, 16.
 Ἐπιγένους (vel Ἴωνος) Τριαγμῶς 164, 9.
 Ἐρατοσθένης περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν 58,
 17.
 ————— περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῆδίας 86, 2.
 ζ' 203, 9.
 ————— περὶ κωμῆδίας 200, 17.
 ————— περὶ χρονολογιῶν 139, 16.
 Ἑρμιππος 140, 5.
 ————— περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν β'
 162, 17.
 Εὐβούλος [p. viii.] 88, 11.
 ————— Γλαύκῳ 308, 12.
 ————— Πλαγγόνι 204, 1.
 Εὐδαξος περιόδου ζ' 194, 5.
 Εὐπολις 7, 12. 72, 4.
 ————— Αὐτολύκῳ 122, 11.
 ————— Βάπτταις 231, 15.
 ————— Δήμοις 62, 8. 201, 4. 224, 5.
 ————— Κίλαξι 247, 13.
 ————— Μαρικῇ 286, 16.
 ————— Πόλεσιν 26, 15. 46, 23. 194,
 12.
 ————— Φίλοις [p. viii.] 170, 11.
 ————— Χρυσῷ γένει 273, 10.
 Εὐριπίδης 173, 6. 302, 6.
 ————— Αἰγιῇ 235, 4.
 ————— Ἀλόπῃ 24, 10.
 ————— Ἀντιόπῃ 297, 17.
 ————— Ὀρέστη 244, 3.
 ————— Παλαμῆδει 96, 15.
 ————— Τυψιύλῃ 58, 8.
 Εὐφορίων 249, 9. 296, 12.
 ————— Ἀπολλοδώρῳ 220, 12.
 Ἐφορος 61, 9.
 ————— α' 60, 8. 166, 18. 172, 14.
 ————— β' 43, 3.
 ————— δ' 17, 12. 84, 16. 184, 9.
 199, 1. 220, 2. 291, 6.
 ————— ε' 277, 13.
 ————— η' 141, 10.
 ————— θ' 80, 4.
 ————— ιε' 276, 4.
 ————— ιη' et ιθ' 159, 16.
 ————— κ' 198, 8.
 ————— κγ' 213, 2.
 Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς περὶ τῆς Ἀθη-
 νησιν ἀκροπόλεως 153, 12. α' 214,
 8. 260, 11.
 ————— περὶ τῶν Ἀθήνῃσι τριπόδων 223,
 9.
 Ἡρακλείδης ἡ Φιλοστέφανος ἐν τῇ περὶ
 νήσων 281, 1.
 Ἡρακλέων 199, 17.
 Ἡρόδικος Κωμωδουμένων 5' 273, 5.
 Ἡρόδοτος 42, 16. 59, 8. 79, 10. 99,
 11. 202, 1. 290, 4.
 ————— α' 30, 4. 103, 12.
 ————— δ' 16, 4.
 ————— ε' 211, 6.
 ————— ς' 50, 11. 63, 15.
 ————— ζ' 196, 10.
 ————— η' 213, 18. 259, 1.
 Ἡσίοδος 133, 18. 202, 9.
 ————— γυναικῶν καταλόγου γ' 197, 11.
 296, 9.
 ————— Ἔργοις 58, 12. 155, 3.
 Θεόπομπος (ὁ ἱστορικός) 157, 5. 200,
 6. 222, 7.
 ————— Ἑλληνικῶν β' 242, 13.
 ————— ————— η' 28, 2.
 ————— ————— νζ' 279, 2.
 ————— Φιλιππικαῖς 289, 6.
 ————— Φιλιππικῶν α' 56, 13. 175, 5.
 ————— ————— β' 213, 12.
 ————— ————— γ' 158, 13. 234, 6.
 ————— ————— δ' 24, 6. 149, 8.

Θεόπομπος Φιλιππικῶν ε' 230, 7.

————— ς' 265, 10.

————— ι' 139, 11. 285,

12.

————— ια' 25, 6.

————— ιε' 174, 12. 215,

4.

————— κα' 196, 2.

————— κβ' 151, 16.

————— κε' 66, 2. 146, 5.

————— κς' 100, 7.

————— λ' 159, 10. 183,

7. 267, 3.

————— λα' 290, 14.

————— μγ' 109, 10.

————— μδ' 288, 4.

————— μς' 163, 3.

————— ν' 277, 6.

————— να' 159, 21, 209,

3.

Θεόπομπος (δ κωμικός) Ἐδυχάρεϊ 171,

14.

————— Τισαμενῶ 171, 8.

Θεόφραστος Διαθήκαις 225, 6.

————— περὶ μετᾶλλων 173, 2.

————— περὶ νόμων 57, 7. 102, 12.

170, 19.

————— γ' 143, 8. 153, 5.

————— δ' 172, 6.

————— ι' 275, 9.

————— ια' 163, 9.

————— ιγ' 228, 3.

————— ιε' 299, 5.

————— ις' 115, 20. (var.

lect. ς.) 297, 11.

————— ιη' 229, 15.

————— κ' 45, 9. 239, 9.

————— ἐν τῷ παροιμιῶν 61, 2.

————— πολιτικῶν τῶν πρὸς καιροὺς α'

129, 8.

————— ————— δ'

62, 6.

————— περὶ φυτῶν δ' 221, 14.

————— ζ' 202, 5.

Θουκυδίδης [p. vii. viii.] 12, 7. 26, 6.

————— 58, 12. 61, 9. 98, 2. 108, 17.

————— 111, 13. 149, 8. 281, 9.

————— α' 57, 9. 142, 2. 160, 13.

184, 15.

————— β' 219, 5.

————— γ' 203, 13.

————— δ' 123, 8. 270, 9.

Θουκυδίδης ε' 235, 5.

————— η' 88, 1. 146, 11. 284, 2.

296, 2.

Ἰόβας περὶ γραφικῆς 254, 8.

————— περὶ ζωγράφων η' 242, 2.

Ἰπποκράτης 100, 10.

Ἰππόστρατος (var. lect. Νικόστρατος)

2, 5.

Ἰππῶναξ 187, 3. 198, 5.

Ἰσαῖος 13, 3. 30, 3. 10. 77, 5.

118, 5. 162, 15.

————— περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου 104, 21.

165, 6.

————— πρὸς Ἀγνόθεον Καλυδῶνι ἐξούλης

ἀπολογία 129, 1.

————— πρὸς Ἀπολλοδώρου 33, 12. 44, 2.

ἀπολογία ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλό-

δώρου 228, 12. 252, 3.

————— περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου 78,

11. 161, 12. 180, 17.

————— περὶ τοῦ Ἀριστάρχου (libri Ἀλε-

ξάνδρου) κλήρου 228, 15.

————— πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχιππον

113, 8.

————— *κατ' Ἀριστοκλέους 296, 6.

————— περὶ τοῦ Ἀστυφίλου κλήρου 156,

7.

————— πρὸς Βοιωτῶν ἐκ δημοτῶν ἐφέσεις

173, 11. 193, 12.

————— πρὸς δημότας περὶ χωρίου 286, 3.

————— κατὰ Διοκλέους 31, 11. 90, 10.

108, 15. 172, 12. 226, 6. 262,

6. 278, 11. 290, 5. 293, 10.

κατὰ Διοκλέους ἔβρεως 170, 2. πρὸς

Διοκλέα 25, 8. 128, 8.

————— πρὸς Διοφάνην ἀπολογία 158, 15.

241, 1.

————— πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης 229, 14.

————— κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους

24, 12. 54, 4. 93, 5. 122, 10.

129, 13. 132, 11. 160, 7. 163,

5. 176, 12. 177, 1. 204, 1. 218,

1. 267, 18. 282, 10. 284, 10.

————— πρὸς Ἑρμῶνα 30, 5. 34, 11.

70, 3. πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγυῆς 74,

1. 96, 22.

————— πρὸς Εὐκλείδην 75, 3. 269, 9.

293, 6.* πρὸς Εὐκλείδην τὸν Σωκρα-

τικόν 228, 9. πρὸς Εὐκλείδην περὶ

χωρίου 5, 8.

————— ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀ-

φαιρέσει 4, 4. 116, 6. 120, 18.

- Ἰσαῖος κατὰ Θουτίμου 245, 13.
 — πρὸς Ἰσχόμαχον 305, 10.
 — πρὸς Καλλικράτην 93, 10. 107, 8.
 — πρὸς Καλλιπείδην 38, 11.
 — κατὰ Καλλιφῶντος 131, 6.
 — πρὸς Καλυδῶνα 37, 7. 69, 13. 161, 17. 307, 5. πρὸς Κ. ἐπιτροπῆς 176, 1. ἐν τῇ ἐξουλῇ Καλυδῶνι πρὸς Ἀγνόθεον ἀπολογία 129, 1.
 — περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου 105, 9. 114, 13. 117, 4. 300, 3. 302, 3. 307, 1.
 — κατὰ Κλεομέδοντος 180, 3.
 — ἐν τινι τῶν κληρικῶν 286, 10.
 — πρὸς Λυσίβιον 124, 9. πρὸς Λυσίβιον περὶ ἐπικλήρου 214, 12.
 — περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βηθέντων 22, 11. 125, 17. 245, 10.
 * κατὰ Μεγαρέων 286, 5.
 — πρὸς Μέδοντα περὶ χωρίου 18, 1. 233, 8. 309, 16.
 — ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου 5, 1.
 — πρὸς Μενεκράτην 246, 16.
 — ἐν τῷ μετοικικῷ 282, 6.
 — ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς 50, 6.
 — πρὸς Νεοκλέα περὶ χωρίου 112, 24.
 — ὑπὲρ Νικίου συνηγορία 50, 1. 305, 14.
 — κατὰ Νικοδήμου 260, 15.
 — πρὸς Νικοκλέα 157, 8. 290, 1.
 — πρὸς Νικοκλέα περὶ χωρίου 310, 3.
 — πρὸς ὀργεῶνας 53, 2. 78, 3. 105, 7. 224, 17. 232, 7.
 — περὶ τῆς ποιήσεως 219, 7.
 — κατὰ Ποσειδίππου 156, 16.
 — πρὸς Πύθωνα ἀποστασίου 94, 14.
 — ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου 180, 6.
 — περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου 239, 19.
 — πρὸς Σάτυρον ὑπὲρ ἐπικλήρου 124, 5.
 — πρὸς Στρατοκλέα 98, 14. 200, 15. κατὰ Στρατοκλέους 217, 16.
 — Τεμενικῷ 26, 1.
 — πρὸς Τιμωνίδην περὶ χωρίου 229, 14.
 — πρὸς Τληπόλεμον ἀνταμοσία 132, 12.
 — περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου 105, 2.
- Ἰσοκράτης 86, 14. 115, 5. 145, 1.
 — Αἰγινητικῷ 9, 9. 242, 4. 301, 1.
 — περὶ τῆς ἀντιδόσεως 9, 5. 114, 15. 144, 10. 164, 5. 183, 4. 223, 7. 235, 9. 241, 13. 247, 10.
 — Ἀρεοπαγитικῷ 97, 1. 124, 14. 226, 16. 283, 16.
 — Ἀρχιδάμῳ 148, 4. 199, 3. 242, 11. 247, 13.
 — Βουσίριδι 91, 18. 166, 10. 194, 6. 18. 239, 2.
 — περὶ τῆς εἰρήνης 86, 1. 167, 3. 175, 10. 198, 7. 301, 9. 304, 1.
 — Ἐλένης ἐγκωμίῳ 73, 8. Ἐλέτῃ 151, 13. 223, 10.
 — Εὐαγόρᾳ 32, 9. 139, 1. 277, 12.
 — περὶ τοῦ ζεύγους 239, 2.
 — πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ 88, 8. 264, 1. 269, 16.
 — πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις 150, 14.
 — Παναθηναϊκῷ 4, 10. 40, 3. 47, 8. 86, 16. 109, 15. 128, 16. 234, 13. 291, 6.
 — Πανηγυρικῷ 9, 6. 47, 8. 60, 5. 63, 14. 99, 16. 104, 5. 129, 19. 152, 1. 156, 8. 165, 10. 166, 17. 176, 13. 178, 8. 179, 5. 187, 14. 252, 1.
 — παραινέσεσιν 236, 5.
 — τραπεζτικῷ 89, 15. 168, 7. 275, 14.
 — Φιλίππῳ 25, 4. 31, 11. 42, 15. 49, 14. 148, 4. 158, 9. 215, 18.
 — ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Φίλιππον 44, 12.
 Ἰσοκράτης δ' Ἀπολλωνιάτης ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραινέσεσιν 119, 5.
 Ἰστρος 295, 1.
 Ἀπόλλωνος ἐπιφανειῶν α' 298, 14.
 Ἀτάκῳ (immo Ἀτάκτοις vel Ἀτάκτων .. addito libri numero) 231, 1.
 Ἀττικῶν γ' 235, 2. Idem opus Ἀθίδων α' 190, 2. Ἀθίδων συναγωγῇ 120, 10. συναγωγῇ τῆς Ἀτθίδος 181, 8. ἐν ταῖς τῆς συναγωγῆς 38, 2. συναγωγῶν α' 151, 6. ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν συναγωγῶν 294. ἐν

- τῇ γ', omisso operis titulo, 227, 7.
 *Ἰων Ὀμφάλῃ 156, 5.
 — Τριαγμῶ vel Τριαγμοῖς 164, 8.
 10.
 Καϊκίλιος 118, 9.
 Καλλικράτης. V. Μενεκλῆς.
 Καλλιμαχος 113, 5. 164, 9. 198, 15.
 — περὶ ἀγώνων 20, 3.
 — ὑπομήμασιν 19, 2.
 Καλλιξenos περὶ Ἀλεξανδρείας δ' 103, 7.
 Καλλισθένης 30, 6. 74, 2.
 — Ἑλληνικῶν β' 286, 6.
 Καλλίστρατος 45, 1.
 Κάνθαρος. V. Πλάτων ὁ κωμικός.
 Καρκίνος 169, 2.
 Κλεάνθης περὶ θεῶν 191, 8.
 Κλειδῆμος Ἀτθίδος α' 201, 12.
 — Πρωτογονίας γ' 266, 6.
 Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος 121, 9.
 — ἐν τῇ ε' 222, 2.
 Κρατερὸς ἐν τοῖς ψηφίσμασιν 58, 7.
 — ψηφισμάτων συναγωγῇ 220, 5.
 — ψηφισμάτων δ' 211, 11.
 — — — — — ε' 35, 6.
 — — — — — θ' 215, 6.
 Κράτης (ὁ γραμματικός) 257, 18.
 — Ἱεροποῖταις 222, 13.
 Κράτης (ὁ κωμικός) Θηρίους 241, 10.
 Κρατίνος 8, 9. 178, 8.
 — Ἀρχιλόχοις 160, 6.
 — Δραπέτισιν 159, 2.
 — Θράτταις 58, 15.
 — Τροφονίῳ 125, 2. 238, 11.
 — Ὀραις 217, 1. 270, 14. 300, 4.
 Κριτίας Λακεδαιμονίων πολιτεία 196, 9.
 Κρόβυλος ὁ κωμικός 228, 17.
 Κτησίας περίπλῳ Ἀσίας 276, 8.
 — ἐν τῇ γ' 296, 11.
 οἱ κωμικοί 112, 19. 195, 14. 204, 5, 12. 208, 6. 245, 12.
 ἡ κωμῳδία 50, 2. 112, 5. 191, 2. 217, 10. ἡ ἀρχαία κ. 96, 8. 105, 12. 122, 9. 135, 10. 183, 2. 233, 9. 238, 4. 269, 1. ἡ νέα κ. 226, 1.
 Λυγκεύς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς 160, 3.
 Λυκούργος ἀπολογισμῶ ὧν πεπολίτευται 88, 5. 103, 10. 106, 7. 213, 15.
 — κατ' Ἀριστογείτονος 7, 1. 147, 7. 205, 11. 226, 14. 292, 11. 305, 16. 309, 16.
 Λυκούργος κατ' Αὐτολίκου 67, 17. 148, 12.
 — [* κατὰ Δεξίππου. V. Λυσίας κατὰ Δεξίππου.]
 — πρὸς Δημάδην ἀπολογία 45, 6. 291, 8.
 — περὶ (vel περὶ τῆς) δικιήσεως 3, 6. 16, 3. 99, 6. 126, 2. 197, 2. 230, 2. 271, 5. 278, 20.
 — περὶ τῆς ἱερείας 13, 8. 97, 6. 121, 11. 127, 6. 130, 4. 137, 10. 138, 9. 187, 7. 205, 14. 214, 6. 236, 7. 238, 3. 243, 7. 251, 5. 254, 3. 262, 14. 276, 12. 291, 19. 294, 14. 295, 16.
 — κατ' Ἰσχυρίου 281, 11.
 — κατὰ Κηφισοδότου 305, 17.
 — Κροκωνιδῶν πρὸς Καιρωνίδας διδασκασίᾳ 151, 3. 181, 6. 186, 12. 263, 6. 275, 1.
 — κατὰ Λεωκράτους 68, 2. 141, 15. 161, 3. 170, 6. 295, 9.
 — κατὰ Λυκόφρονος 34, 13. 38, 10. 161, 1. 168, 5. 201, 10. 248, 16. ἐν τῇ κατὰ Λυκόφρονος εἰσαγγελίᾳ 295, 12. ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος α' 160, 14. β' 225, 13.
 — κατὰ Λυσικλέους 123, 6. 190, 11.
 — κατὰ Μενεσαίχμου εἰσαγγελία 58, 13. 89, 5. 105, 16. 177, 3. 257, 17. 265, 2. Adde annot. ad 1, 1.
 Λυσίας [p. vi.] 14, 1. 37, 6. 41, 14. 46, 22. 49, 12. 72, 11. 85, 9. 91, 9. 111, 3. 114, 15. 145, 1. 170, 7. 305, 3. 307, 3. λόγοι βιαιῶν 73, 3.
 — περὶ τοῦ ἀδυνάτου 13, 6.
 — *πρὸς Αἰσίωνα (libri Ἀσίωνα) περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς 27, 1.
 — κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς δημεύσεως τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων 309, 5.
 — πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν 61, 13. 62, 16. 171, 6.
 — πρὸς Ἀλεξίδημον 8, 21.
 — κατ' Ἀλκιβιάδου λιποταξίῳ 22, 14.
 — *πρὸς Ἀλκιβιάδην 192, 8. 211, 9. πρὸς Ἀ. περὶ οἰκίας 237, 16.

- Λυσίας *περὶ τῆς ἀμβλιότητος 27, 6.
 150, 5. 297, 1.
 — *πρὸς Ἀνδοκίδην ἀποστασίῳ 122,
 7. 250, 9.
 — κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας 171, 7.
 270, 10. 298, 9.
 — κατ' Ἀνδροτίωνος 61, 6. 272, 9.
 — κατ' Ἀπολλοδώρου 259, 7.
 — πρὸς Ἀρέσσανδρον 42, 16. 108, 1.
 — *κατ' Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως 29,
 10.
 — *πρὸς τὴν Ἀριστοδήμου γραφὴν
 38, 4. πρὸς Ἀριστόδημον 32, 8.
 50, 14. ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον
 διαμαρτυρίᾳ 94, 13.
 — πρὸς Ἀριστοκράτην περὶ ἐγγυῆς
 ἐράνου 133, 16.
 — πρὸς Ἀσωνίδωρον 237, 17.
 — *ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου
 187, 1. 265, 9. 277, 8.
 — περὶ τοῦ Βατράχου φόνου 300,
 10.
 — πρὸς Βοίωνα (Βόωνα ?) 29, 15.
 — πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βόωνος
 παίδων 131, 4.
 — πρὸς Γλαύκωνα 147, 5.
 — ὑπὲρ Δεξιῶ ἀποστασίῳ 280, 14.
 — *κατὰ Δεξιππου 284, 12. (ubi
 libri Λυκοῦργος pro Λυσίας).
 — κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς 10,
 14. 16, 8. 110, 1. 129, 3. 169,
 6. 201, 8.
 — πρὸς Διογένην 52, 5. 272, 14.
 κατὰ Διογένην 130, 10.
 — περὶ τοῦ Διογένηος κλήρου 86,
 13. 206, 1.
 — κατὰ Διοδότη 66, 10.
 — πρὸς Διοχάρη 203, 7.
 — πρὸς Δίωνα 299, 16.
 — *περὶ τῆς ἐγγυθῆκης 103, 5.
 — περὶ τῆς εἰσφορᾶς 122, 6.
 — πρὸς Ἐλπίην 57, 3.
 — ἐπιταφίῳ 79, 6.
 — κατ' Ἐρατοσθένους 83, 11. 150,
 23. 155, 10. 244, 14. 252, 12.
 — ὑπὲρ Ἐρατοσθένους 66, 5. ὑπὲρ
 τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία
 205, 4.
 — ἐρωτικῶ 42, 11.
 — *πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημάτων
 102, 14.
 — κατ' Εἰθυδίου 27, 4.
 Λυσίας κατ' Εὐκλέους χωρίου ἐξούλης
 68, 7.
 — ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρία 10, 2.
 — πρὸς Εὐπείθην 88, 8.
 — κατ' Εὐφῆμου 189, 12. 265,
 16.
 — περὶ τοῦ Ἠγησάνδρου κλήρου
 167, 8.
 — *κατὰ Θεομνήστου 44, 10. 50,
 5. 127, 9. 218, 4. 249, 1. 251,
 17.
 — πρὸς Θεοπέιθην ἐπιτροπῆς ἐπιλόγῃ
 122, 16.
 — περὶ τοῦ Θεοπίμπου κλήρου 225,
 7.
 — *κατὰ Θρασυβούλου 33, 5. 97,
 14. 124, 18. 163, 1. 254, 9.
 267, 9. 272, 1. 280, 16.
 — περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν 173, 3.
 203, 11. 300, 6.
 — πρὸς Ἰπποθέρη 68, 20. 159,
 17.
 — πρὸς Ἰσόδημον 66, 6.
 — ὑπὲρ Καλλίου 289, 8.
 — πρὸς Καλλιφάνην ξενίας 214, 11.
 — πρὸς Καλλιπιδὴν 190, 11.
 — πρὸς Κινησίαν β' 177, 16.
 — πρὸς Κλεινίαν 305, 14.
 — πρὸς Κριτίδημον 128, 5.
 — ὑπὲρ Κησιάρχου 121, 1.
 — περὶ τοῦ κυνὸς ἀπολογίᾳ 168, 10.
 — *πρὸς Λαῖδα 189, 5.
 — πρὸς Λακράτην 217, 6.
 — [πρὸς Λεπτίνην vitiose pro πρὸς
 Ἐλπίην, quod vide.]
 — κατὰ Λυσίου 83, 1. 219, 16.
 251, 3. 281, 7. 298, 3.
 — περὶ Μακαρτάτου κλήρου 261, 4.
 — περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου
 χρημάτων 273, 8.
 — κατὰ Μαντίου 215, 3.
 — πρὸς Μέδοντα 41, 11. 44, 8.
 — *πρὸς Μενέστρατον 257, 10.
 — κατὰ Μικίνου φόνου 121, 8.
 — *πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν ἀπο-
 λογίᾳ 97, 8. 124, 17. 193, 1.
 207, 7. 259, 3. 263, 5.
 — πρὸς Μησίμαχον 169, 1.
 — κατὰ Μόσχου 89, 7.
 — ὑπὲρ Νησοκλέους 123, 5.
 — *πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν 19,
 7. 39, 3.

- Λυσίας * κατὰ Νικίου 91, 7. 101, 6.
 140, 6. 153, 11. 164, 3. 217,
 5. 255, 7. 265, 13. κατὰ Νι-
 κίου ἀργίας 176, 15. 255, 7.
 — πρὸς Νικόδημον καὶ Κριτόβουλον
 216, 9.
 — * κατὰ Νικομάχου 122, 2.
 — Ὀλυμπιακῇ 160, 11.
 — περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρὸς
 244, 8. 295, 14.
 — πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπεδου
 ἐπιστολῇ 249, 3.
 — ὑπὲρ Πολυστράτου δήμου κατα-
 λύσεως ἀπολογία 254, 12.
 — κατὰ Ποσειδίππου 47, 4.
 — πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία 289, 3.
 — ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου
 102, 11.
 — περὶ τοῦ σηκοῦ 122, 3. ἐν τῇ
 τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολο-
 γίᾳ 272, 3.
 — ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου 98, 1.
 — κατὰ Στρατοκλέους ἐξούλης 118,
 5.
 — * πρὸς Σάστρατον ἔβρεως 163, 7.
 — κατὰ Τελαμῶνος 141, 1. 166, 6.
 — πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀφρατικοῦ οἴ-
 κου 209, 14.
 — * κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς 58,
 10. 144, 7. 217, 14. 242, 7.
 — κατὰ Φιλοκράτους 142, 11.
 — πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπο-
 λογίᾳ 72, 12.
 — * κατὰ Φιλωνίδου 147, 6. 209,
 13. κατὰ Φιλωνίδου βιαίων 167,
 12.
 — ὑπὲρ τῆς Φρυνίου θυγατρὸς 58,
 4. 87, 7.
 — πρὸς Χαϊρέστρατον 119, 5.
 Λυσιαρχίδης περὶ τῶν Ἀθήνησι μνηῶν
 197, 7. 203, 6. 276, 14.
 Μαρσύας Μακεδονικοῖς 28, 9.
 τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ε' 58, 3.
 198, 12.
 — ὁ νεώτερος Μακεδονικῶν ε' 77, 44.
 — — — — — ε' 193, 14.
 — ὁ πρεσβύτερος Μακεδονικῶν ζ'
 208, 12.
 Μελάμβιος Ἀτθίδος β' 82, 2.
 Μελίτων περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν α'
 166, 7.
 Μένανδρος [p. vi. vii.] 7, 5. 8, 9. 11,
 10. 66, 8. 100, 11. 110, 12.
 162, 9. 223, 5. 292, 13.
 Μένανδρος Ἀνατιθεμένη 204, 6.
 — Αὐτὸν πενθούντι 279, 3.
 — Ἀσπίδι 304, 9.
 — Δακτυλῷ 67, 13.
 — Διδύμαις 204, 7. 255, 9.
 — Δυσκόλῳ 304, 2.
 — Ἐπικλήρῳ β' 226, 8.
 — Ἐπιτρέπουσιν 131, 3. 200, 1.
 — Ἐφεσίῳ 186, 5.
 — Ἡνιόχῳ 67, 13.
 — Θαΐδι 205, 6.
 — Θρασύλονται 301, 10.
 — Κανηφόρῳ 18, 3.
 — [Λευκαδίᾳ ad 191, 12.]
 — Μισογύνῃ 239, 21.
 — Παρακαταθήκῃ 226, 5.
 — Περινθίᾳ 253, 5. 261, 9.
 — Πωλουμένοις 93, 14.
 — Σικωνίῳ 31, 9. 232, 16.
 — Τροφώνιᾳ 67, 15.
 — (Ῥυμνιδί) 149, 2.
 — Χαλκείοις 305, 2.
 — Χήρᾳ 96, 2.
 — Ψευδοπρακτεῖ 184, 17.
 — Ψοφοδεεῖ 235, 6.
 Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης περὶ Ἀθηνῶν
 106, 9. 135, 1. Inverso ordine
 Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς περὶ Ἀθηνῶν
 174, 8.
 Μεταγένης Αἰραῖς 218, 11.
 Μνασέας ὁ Παταρεὺς 271, 3.
 — Εὐρώπης α' 161, 17.
 Μουσαῖος 202, 9.
 Νεάνθης 65, 6.
 Νίκανδρος ὁ Θουατειρηὸς ἐξηγητικὸς Ἀτ-
 τικῆς διαλέκτου 200, 10.
 — γ' 74, 5.
 — ις' 293, 10.
 — ιη' 216, 3.
 — περὶ τῶν δήμων 157, 8. 290, 2.
 Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος Αἰταλικῶν α'
 158, 2.
 — — — — — Κολοφονιακῶν
 ε' 233, 16.
 Νικάνωρ ὁ περὶ μετονομασιῶν γεγραφὸς
 19, 2.
 Νικόμαχος Μεταλλεύσιν 203, 9.
 Νικόστρατος 11, 10. Ὀρινευτῇ 226, 1.
 [Νικόστρατος corrupte pro Ἰκπύστρα-
 τος, quod vide.]

Νικοφῶν 183, 3.
 Νύμφης (libri corrupte ἀμφίθεος, ἀμφιέλεος, ἀμφιέλεως) περὶ Ἡρακλείας β' 271, 2.
 Νυμφόδορος 16, 4.
 Ξεναγόρας 174, 17.
 — Νήσοις 309, 8.
 — Χρόνων δ' 184, 3.
 Ξενοφῶν [p. viii.] 5, 3.
 — Ἀναβάσει 148, 1. 187, 16.
 — — — α' 202, 1.
 — — — β' 140, 12.
 — — — γ' 202, 3.
 — — — δ' 144, 8.
 — Ἀπομνημονευμάτων α' 131, 15. 298, 1.
 — — — — — β' 101, 4. 156, 4.
 — Ἑλληνικαῖς 30, 6.
 — Ἑλληνικῶν β' 150, 14.
 — — — — — γ' 244, 18.
 — — — — — δ' 108, 18. 255, 1. 270, 12.
 — — — — — ε' 26, 7.
 — Κυνηγετικῇ 58, 15. 248, 9. 251, 12. 256, 13.
 — Λακόνων πολιτείᾳ 208, 1.
 Ὅμηρος 3, 2. 17, 10. 26, 4. 41, 9. 63, 12. 75, 13. [annot. ad 80, 10.] 110, 4. 150, 2. 191, 5. 192, 5. 198, 18. 217, 13. 221, 12. 222, 5. 225, 11. 15. 244, 1.
 — Κέρκωψιν 174, 16.
 — Μαργίτη 198, 14.
 Ὀρφεὺς Φυσικῇ 294, 9.
 Παλαίφατος Τρωϊκῶν ζ' 197, 12.
 — — — — — θ' 101, 1.
 οἱ τὰς περιόδους γεγραφότες 77, 3. οἱ τ. π. γράψαντες 267, 10.
 Πίνδαρος 2, 6. 68, 12. 71, 19.
 — Διθυράμβους 232, 5.
 Πλάτων ὁ κομικός [p. vii.] 128, 5.
 — Γρυλῖν 250, 10.
 — Πρέσβεις 46, 20. 145, 2.
 — Σκευαῖς [p. vii.]
 — Σοφισταῖς 47, 9.
 — ἡ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ 226, 1.
 — Σύρφακι 170, 14.
 — Ὑπερβόλῃ 126, 13.
 — Φάωνι 31, 9.
 ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας 272, 16.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος 23, 10. 98, 15. 139, 19.
 — περὶ ἀνδρείας 18, 4.
 — Σωκράτους ἀπολογία 40, 1.
 — Γοργία 92, 10.
 — Ἰππάρχῃ ἡ φιλοκερδεῖ 31, 4. 135, 11.
 — Μενεξένῳ 62, 1.
 — Νόμων α' 151, 1. 217, 17. — — — ε' 80, 6. — — — θ' 140, 2.
 — Πολιτείας α' 189, 11. 252, 13. — — — δ' 88, 17. — — — ε' 308, 3. — — — Φαίδρῳ 252, 14.
 Πολέμων 114, 1.
 — περὶ τῆς ἀκροπόλεως 213, 4.
 — πρὸς Ἐρατοσθένην 42, 2.
 — περὶ τῆς ἱερᾶς οἰκῆς 159, 1.
 — περὶ τῶν ἐν τοῖς Προπυλαίοις πινάκων 190, 1.
 [Πολυστέφανος. V. Φίλοστέφανος.]
 Ποσειδίππος ὁ κομικός 156, 1.
 Πραξίων Μεγαρικῶν β' 277, 3.
 Πυθέας κατ' Ἀδεϊμάντου 224, 9.
 — πρὸς τὴν ἔνδειξιν ἀπολογία 7, 2.
 Σαννυρίων Γέλῳτι 210, 14. 243, 11.
 Σέλευκος περὶ βίων β' 222, 12.
 Σῆμος Δηλιακῶν α' 106, 1.
 Σιμωνίδης εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἑρετρίεα θρήνη 287, 2. ἰάμβους 209, 10.
 Σκύλαξ Περίπλῳ 296, 8.
 Σοφοκλῆς [p. viii.] 71, 3. in Epitome. 239, 6.
 — Ἀθάμαντι 128, 10.
 — Αἰχμαλωτίσιν 48, 9.
 — ἐλογεῖται 61, 1.
 — Εὐμήλῳ 166, 1.
 — Ἰνάχῳ 232, 11.
 — Λαοκόωντι 8, 10.
 — Νιόβῃ 88, 9.
 — Πηλεῖ 216, 5.
 — Ποιμέσιν 210, 4.
 — Πολυξένῃ 146, 15.
 — Τριπτολέμῳ 201, 16.
 Στάφυλος περὶ Ἀθηνῶν α' 121, 14.
 — περὶ Αἰολέων 259, 2.
 — περὶ Θετταλῶν γ' 244, 20.
 Στησίχορος Ἰλιόπερσιδι 166, 1.
 [Στράβων Γεωγραφουμένων ἡ ἐτ' α' ad 191, 12.]
 Στράττις 9, 10. 189, 6.

- Στράτις Κινησία 178, 3.
 ——— Αημνομέδα 45, 2.
 ——— Μακεδόσιν 290, 6.
 ——— Μηδεία 209, 10.
 Σώφρων Ἀνδρείος 267, 20.
 Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν 96, 19.
 Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος 55, 2. 121, 9.
 274, 4.
 Τιμοκλῆς Ὀρεσταυτοκλειδῇ 237, 3.
 Τιμοσθένης περὶ λιμένων 143, 5.
 Ὑπερείδης 3, 8. 16, 6. 29, 1. 34, 3.
 40, 1. 99, 14. 106, 4. 110, 7.
 112, 3. 159, 12. 188, 16. 301, 13.
 ——— κατ' Ἀθηνογένους 222, 20. 251, 9.
 ——— ——— α' 75, 8. 170, 17.
 ——— ——— β' 53, 10. 287, 4.
 ——— ὑπὲρ Ἀκαδήμου 149, 4.
 ——— κατ' Ἀντίου 61, 12. 71, 4. 297, 7.
 7. ἐν τῇ κατ' Ἀντίου ὀρφανικῇ 271, 14.
 ——— πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θησαυροῦ 181, 16. 184, 16. 266, 1. 267, 19.
 ——— κατ' Ἀρισταγόρας 68, 16. 70, 5. 101, 7. 203, 14. 261, 8.
 ——— ——— β' 214, 16. 228, 17. 267, 15. 297, 19.
 ——— ——— ἀπροστασίου β' 53, 14. 94, 15.
 ——— πρὸς Ἀριστογείτονα 142, 4. 173, 14. 210, 14. 218, 12. 219, 1. 226, 15.
 ——— κατ' Ἀρχεστρατίδου 115, 3. 139, 12. 154, 11. 160, 1. 216, 7. 236, 16. 279, 4.
 ——— κατ' Αὐτοκλέους 133, 18. 139, 15. 172, 9. 182, 4. 205, 9. 251, 10. 280, 6.
 ——— πρὸς Δάμιππον 261, 3.
 ——— Δηλιακῇ 6, 11. 36, 15. 46, 16. 59, 13. 257, 7. 269, 8. 285, 13.
 ——— κατὰ Δημάδου 23, 4. 75, 15. 157, 1. 193, 13. 205, 7. 223, 12. 233, 3. 238, 11.
 ——— * κατὰ Δημέου 85, 10. 227, 5. κατὰ Δημέου Ξενίας 188, 4. 304, 12. πρὸς τὴν Δημέουγραφὴν 195, 15.
 ——— κατὰ Δημητρίας ἀπροστασίου 50, 15.
 ——— * ὑπὲρ δημοποιήτου 134, 13.
 Ὑπερείδης κατὰ Δημοσθένους 57, 13. 92, 3. 129, 17. 171, 1. 214, 3. 235, 13.
 ——— ἡ Φιλῖνος ἐν τῇ κατὰ Δωροθέου 125, 12.
 ——— πρὸς Ἐπικλέα περὶ οἰκίας 82, 8. 90, 15.
 ——— ἐπιταφίῳ 267, 2.
 ——— περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν 135, 1. 139, 6. 245, 8.
 ——— ὑπὲρ Εὐξενίππου. Vide addenda ad 3, 8. ὑπὲρ Ξενίππου 203, 4.
 ——— ὑπὲρ τοῦ Ἰππέως κλήρου 185, 13. 237, 18. 292, 5.
 ——— ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἡλείου 110, 13. 111, 5.
 ——— κατὰ Κώνωνος 34, 1. 112, 18.
 ——— κατὰ Μαντιθέου 19, 6. 255, 5. 275, 12.
 ——— ὑπὲρ Ξενίππου (Εὐξενίππου?) 203, 4.
 ——— ὑπὲρ Ξενοφίλου 207, 4. 295, 7. 297, 16.
 ——— ——— α' 174, 1.
 ——— πρὸς Πάγκαλον 199, 13.
 ——— κατὰ Πασικλέους 107, 1. 283, 5.
 ——— * κατὰ Πατροκλέους 210, 1. 213, 3. 233, 12. 237, 5. 302, 6.
 ——— κατὰ Πολυεύκτου περὶ τοῦ διαγράμματος 6, 5. 33, 10. 90, 18. 91, 3. 145, 14. 149, 12. 217, 9. 283, 11. πρὸς Πολυεύκτον 185, 16. 283, 2.
 ——— περὶ τοῦ Πολυεύκτου στρατηγεῖν 20, 2. 270, 6.
 ——— περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου 167, 9.
 ——— ὑπὲρ Σιμίου πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκούργον 131, 11.
 ——— [περὶ τοῦ ταρίχους. Vide ὑπὲρ Χαιρεφίλου.]
 ——— πρὸς Ὑγαιόντα 113, 14. 152, 7.
 ——— ὑπὲρ Φορμισίου 234, 10.
 ——— ὑπὲρ Φρύνης 36, 7. 133, 5. 140, 3. 163, 3.
 ——— περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν 182, 10. 256, 11.
 ——— ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους 172, 4. ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀπολογία 232, 18. ὑπὲρ Χαιρεφίλου α'

INDEX GRÆCUS.

- Ἄβα νόμφη 134, 6.
Ἄβαρις 1, 1.
ἄβιος 3, 1.
Ἄβροκόμας 3, 3.
[Ἄβρων p. vi.]
Ἄβυδος ἑταίρα 273, 6.
Ἀγάθαρχος 3, 4.
ἀγαθῆς τύχης νεός 3, 6.
Ἀγαμέμνων 127, 15. 135, 7.
Ἀγασικλῆς 3, 8.
ἀγγελαίων 4, 10.
ἀγενής 5, 1.
Ἀγησίλαος 5, 3.
Ἀγκυλῆσιν 293, 9.
Ἀγλαοφῶν ζωγράφος 254, 5.
Ἀγλαυρος 5, 6.
ἀγνέετε τὴν πόλιν 5, 7.
Ἀγρίας 5, 8.
Ἀγνοῦς 6, 1.
ἀγνωμόνως 6, 3.
ἄγοι 4, 3.
ἀγορὰ ἢ ἀρχαία 233, 14.
ἀγορανόμοι 6, 8.
ἀγοράς 6, 5.
ἀγοράσαι 6, 11.
ἀγραφίου 6, 12. 240, 7.
ἀγρίους 7, 3.
Ἀγρυλῆ, Ἀγρυλεύς, Ἀγρυλῆθεν 7, 6.
ὃ ὑπένερθεν δῆμος 57, 4.
ἀγυῖα 7, 8.
Ἀγύρριος 9, 3. 154, 1.
ἀγωνίαν 9, 5.
ἀγωνιῶντες 9, 6.
ἀδέητος 9, 8.
ἀδελφίζειν 9, 9.
ἀδημονούσης 10, 1.
ἀδηφάγους τριήρεις 10, 2.
ἀδιάστατον 10, 8.
ἀδικίον 10, 10.
ἀδοκίμαστος 10, 13.
Ἀδράστειαν 10, 16.
Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ 11, 1.
Ἀδρίας 160, 11.
ἀδύνατοι 11, 12.
ἀεὶ 12, 6.
ἀειστώ 13, 4.
ἀειλογία 13, 2.
[ἀείτιτος p. vi.]
ἄερκτον 14, 1.
ἀετός 14, 3.
ἀέτωμα 14, 3.
Ἀζηνία, Ἀζηνιεύς 14, 6.
Ἀζήτητον 15, 1.
[ἀήττητος p. vi.]
ἀθεώρητος 15, 3.
Ἀθηνᾶ 152, 3. Ἀγλαυρος 5, 6. ἐργάνη
295, 18. ἱππία 161, 18. 295, 17.
νίκη 214, 6. 295, 17. πολιάς 138,
11. προναία 258, 8. σελήνη 295,
2. σκιράς 277, 2. Τριτογένεια 295,
1, ὑγίεια 295, 17. Ἀθηνᾶς ἱέρεια
292, 7.
Ἀθήναια 235, 1.
Ἀθήνησι, ἐν Ἀθήνῃσι ad 87, 24.
Ἀθηνόδωρος 15, 5.
Ἀθμονεύς, Ἀθμονία 15, 7.
Αἰαντίς 157, 9. 219, 3. 290, 1.
300, 7.
Αἰγεῖδαι 15, 11.
Αἰγεῖον 15, 9.
Αἰγεύς 15, 9. 16, 1.
Αἰγῆς 15, 11. 34, 6. 54, 5. 137, 7.
160, 8. 181, 15. 185, 17. 251, 8.
αἰγίδας 16, 3.
Αἰγυλιεύς, Αἰγυλία 16, 6.
Αἰγυλῆται αὐτόχθονες 68, 14.
αἰδέσασθαι 16, 8.
αἰδρίς 13, 1.
Αἰθαλίδης 17, 2.
Αἰθιόπιον 17, 4.

- αἰκίας 17, 5.
 Αἰνίους 17, 9.
 Αἶνος 17, 9.
 Αἶξ ἑταίρα 210, 2.
 αἰζωνέυσθαι 18, 3.
 Αἰξωνήσιν, Αἰξωνῆς 18, 1.
 Αἰόλου νῆσοι 194, 4.
 Αἰσχίνης συνυποκρινόμενος Ἰσχάνδρῳ 163, 15.
 Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός 41, 15.
 Αἰσχροῖς ὁ Ἀναγυράσιος 171, 2.
 αἰχμάλωτος δίφρος 56, 9.
 Ἀκαδήμεια 18, 6.
 Ἀκάδημος 18, 6.
 Ἀκαμαντὶς 6, 1. 18, 18. 135, 12.
 156, 17. 164, 3. 176, 2. 253, 14.
 261, 5. 286, 4. 307, 2.
 Ἀκάμεις 18, 6.
 ἀκαρῇ 18, 11.
 Ἀκη 19, 1.
 ἀκινάκης 18, 12.
 ἀκμάζεις 19, 6.
 οἱ ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ ἀλόντες 228, 1.
 Ἀκρα 28, 10.
 ἄκριτος 19, 9.
 ἀκροᾶσθαι 19, 11.
 ἀκρωτηριάζεσθαι 146, 12.
 Ἀκταίων 19, 14.
 [ἄκτῃ p. vi.]
 Ἀκτὴ 19, 12.
 Ἀκτια 20, 2.
 [ἄκτις p. vi.]
 Ἀκτίτης λίθος 19, 13.
 ἀλαβαστοθῆκαι 20, 5.
 Ἀλαϊεύς 20, 8.
 ἀλάστωρ 20, 9.
 Ἀλέας 21, 1.
 [ἄλεϊν p. vi.]
 [ἄλεκτορίς et ἄλεκτρυνών p. vi. vii.]
 Ἀλέξανδρος 21, 3.
 Ἀλευάδαι 272, 19.
 Ἀλεύας ὁ Πύρρον 288, 1.
 Ἀληκτώ 140, 16.
 [ἄλητόν p. vii.]
 Ἀλιμοῦς, Ἀλιμούσιοι 22, 7.
 ἀλίπεδον 21, 18.
 Ἀλιρρόβιος 22, 9.
 Ἀλκέτας 22, 11. 60, 1.
 Ἀλκιβιάδης 22, 13.
 Ἀλκίμαχος 23, 1.
 Ἀλκμαιωνίδαι 23, 8.
 ἀλογίαν 23, 9.
 ἄλογοι ἐρανισταί 23, 11.
 ἀλοηθῆραι 44, 6.
 Ἀλόνησος 24, 4.
 Ἀλόπη 24, 8.
 ἀλουργοπωλική 24, 12.
 Ἀλώα 24, 14.
 Ἀλωπεκὴ, Ἀλωπεκεύς, Ἀλωπεκῆθεν 25, 1.
 Ἀλωπεκοννησίων ἀποικία 17, 14.
 Ἀλωπεκόννησος 25, 3. 111, 12. 177, 8.
 [ἄλωτόν p. vii.]
 Ἀμάδοκος 25, 4.
 Ἀμαζόνειον 25, 8.
 Ἀμαλκείδης 274, 10.
 Ἀμαζάντεια, Ἀμαξαντεύς 25, 11.
 [ἄμβλυνοπεῖν p. vii.]
 [ἄμβλυνοπτειν p. vii.]
 ἀμβλωθρίδιον 25, 13.
 Ἀμβρακία 25, 14.
 ἀμβροσία 212, 13.
 ἄμυποι 26, 1.
 Ἀμμωνίς 26, 10.
 Ἀμόργης 26, 12.
 ἀμοργός 26, 13.
 Ἀμύντας 21, 5.
 Ἀμύνταϊος 209, 3.
 ἀμφιγνοεῖν 26, 16.
 ἀμφιδέαι 27, 3.
 ἀμφιδρόμα 27, 6.
 Ἀμφικτύονες 27, 10. 159, 9.
 [ἄμφιμάσχαλοι χιτῶνες p. vii.]
 Ἀμφίπολις 28, 7. 158, 12.
 ἀμφισβητεῖν 28, 12.
 Ἀμφισσα 29, 3.
 ἀμφοτερόπλου 29, 7.
 ἀμωσγέπως 29, 10.
 ἀναβάλλει 29, 12.
 [ἀναβιών p. viii.]
 ἀνάγειν 29, 14.
 ἀναγείς 30, 1.
 ἀναγινωσκόμενος 30, 3.
 ἀναγκαῖον 30, 5.
 Ἀναγυράσιος, Ἀναγυροῦς 23, 2. 30, 8.
 ἀναδικάσασθαι 30, 10.
 ἀνάδικοι κρίσεις 30, 11.
 ἀναθέσθαι 31, 1.
 ἀναίνεσθαι 31, 7.
 ἀναίρεθεῖς 31, 5.
 Ἀνάκαια, Ἀνακαίσι 31, 11.
 ἀνακαλυπτῆρια 31, 13.
 Ἀνάκειον 32, 3. 254, 7.
 [ἀνακογχυλίσασθαι p. viii.]

- ἀνάκρισις 32, 5.
 ἀνακτες καὶ ἀνασσαι 32, 9.
 ἀνάκτιος vitiose pro Πεισιανάκτειος :
 v. ad 71, 12.
 [ἀνακῶς p. viii.]
 [ἀναλέγοντες p. viii.]
 [ἀναλγής p. viii.]
 [ἀναμφιβόλως p. viii.]
 [ἀναμφιλέκτως p. viii.]
 Ἀναξαγόρας 33, 1.
 Ἀναξίβιος 33, 5.
 Ἀναξιμένης ὁ Μιλήσιος 33, 1.
 ἀναποδιζόμενα 33, 7.
 ἀνασεΐσας 33, 9.
 ἀνασυντάξας 33, 10.
 ἀνατί 33, 12.
 Ἀναφλύστιοι, Ἀνάφλυστος 33, 14.
 ἀναφοράν 33, 17.
 ἄνθηρα 34, 1.
 Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς 34, 5.
 ἀνδούλος vitiose pro Κάνδουλος, quod
 vide.
 Ἀνδραῖμον 29, 4.
 ἀνδραποδιστής 34, 13.
 ἀνδραποδοκάπηλος 34, 10.
 ἀνδρεία 34, 16.
 ἀνδροληψία 35, 1.
 ἀνδρολήψιον 35, 4.
 Ἄνδρων 35, 5.
 ἀνελοῦσα γὰρ 35, 9.
 Ἀνεμύτας vel Ἀνεμοίτας 36, 5.
 ἀνεπότηντος 36, 7.
 ἀνεσκευάσαντο 36, 13.
 ἄνετον 36, 15.
 ἀνεχαίτισε 37, 1.
 ἀνήκει 37, 3.
 Ἄνθεια 8. Ἄνθεια 37, 5.
 Ἀνθεμόκριτος 37, 7.
 Ἀνθεμῶς, Ἀνθεμούντιοι 37, 12.
 Ἀνθεστήρια 306, 15.
 Ἀνθεστηρίων 38, 1. 309, 10.
 Ἀνθήνη 38, 4.
 ἀνθυπώμοσαν 38, 6.
 ἀνδρυτος 38, 8.
 ἄνοικος (libri ἄνοικος) 38, 10.
 Ἄνθεια. V. Ἄνθεια. ¶
 ἀντεπιτιθήσιν 38, 11.
 Ἀντιάταις, Ἄντιον 38, 13.
 ἀντιβληθέντας 39, 1.
 Ἀντιγενίδας 39, 3.
 ἀντιγραφεὺς 39, 5.
 ἀντιγραφὴ 39, 10.
 ἀντίθεσις 40, 3.
 ἀντίθετον 40, 9.
 [ἄντικρυς p. vii.]
 Ἀντίκυρα 40, 11.
 Ἀντιοχίς 16, 6. 25, 1. 33, 15. 40,
 15. 72, 13. 156, 15. 184, 12.
 232, 19. 298, 4.
 Ἀντίπατρος 23, 5. 40, 17.
 [ἀντιπελαργεῖν p. vii.]
 [ἀντιπελάργωσις p. vii.]
 Ἀντίσσα 41, 1.
 Ἀντιφῶν 40, 16. 290, 15. ψήφισμα
 τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος 35, 7.
 [Ἀντρώνεις ὄνος p. vii.]
 Ἀντρώνες 41, 3.
 ἀντωμοσία 40, 2. 41, 4.
 Ἄνυτος 86, 6.
 ἀνώγειν 30, 6.
 ἀνωρθίαζον 41, 8.
 ἀξιοῖ 41, 13.
 [ἄξιος p. vii.]
 Ἀξίохος 41, 15.
 ἄξονες 41, 17. 220, 11. 13.
 ἄξυλος ὕλη 3, 2.
 ἄνοικος. V. ἄνοικος.
 ἄοπτα 42, 6.
 ἄπαγε 42, 8.
 ἀπαγορεύειν 42, 11.
 ἀπαθῆ 42, 13.
 ἀπαλλάξας 69, 1.
 ἀπαριθμῶν 42, 15.
 ἀπαρτιλογία 42, 16.
 Ἀπατούρια 42, 18. 190, 2.
 ἀπειπεῖν 43, 7.
 [ἀπελεύθερος p. vii.]
 ἀπεργασάμενος 44, 1.
 ἀπεσχοινισμένος 44, 3.
 ἀπηλοσημένος 44, 6.
 ἀπήχεια 44, 8.
 ἀπίλλειν 44, 10.
 ἀπιστεῖν 44, 12.
 ἀπιστίαν 44, 13.
 ἀπλᾶς 45, 1.
 ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀποβατικοὶ
 τροχοὶ 45, 4.
 ἀπογραφὴ 45, 11. 52, 17.
 ἀποδέκται 46, 4.
 ἀποδημεῖν μηδὲνα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς
 τῶν ἀρχόντων γνώμης 166, 9.
 ἀποδιδόμεθα, ἀποδιδόμενοι 46, 12.
 ἀποικία 46, 15.
 ἀποικοδομεῖς 46, 17.

- ἀποκηρύττοντες 46, 19.
 ἀποκρίνασθαι, ἀπόκρισις 46, 22.
 ἀπολαχεῖν 47, 3.
 ἀπολελοιπότες 47, 6.
 Ἀπόλλεις 47, 9.
 Ἀπόλλων 265, 6. Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐν
 Ταμύναις 287, 1. ἔθρυπτος 114, 11.
 λεσχηνόριος 191, 11. μεταγείνιος
 203, 5. πατῆρος 48, 13. 134, 10.
 ἀπομάττων 48, 1.
 ἀπόμισθοι 49, 1.
 ἀπὸ μισθωμάτων 49, 3.
 ἀπονομή 49, 7.
 [ἀπονυχίζειν p. vii.]
 ἀποπεφασμένον 49, 11.
 ἀποπομπαῖοι θεοὶ 49, 14.
 ἀποπομπάς 49, 14.
 ἀπορρέξαντες 50, 1.
 ἀπόρητα 50, 3.
 ἀπορώτατος 50, 6.
 ἀποσάξαντα 50, 8.
 ἀποστασίον 50, 10.
 ἀποστησάμενον 51, 3.
 ἀποστολεῖς 51, 5.
 ἀπόστολοι 51, 6.
 ἀποστροφὴν 51, 8.
 ἀπόταξις 51, 9.
 ἀπόταφος 52, 7.
 ἀποτείχισαι 52, 9.
 ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα καὶ ἀποτι-
 μῶν 51, 12.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 52, 13.
 ἀπόφασις 52, 15.
 ἀποφοράν 53, 1.
 ἀπαφήφίζονται 53, 4.
 ἀπαφήφισιν 53, 5.
 ἀπροβούλευτον 53, 7.
 ἀπρονοησίον ad 145, 9.
 ἀπρόσκλητον 52, 10.
 ἀπροστασίον 53, 12.
 ἀπρότων 53, 16.
 Ἄρατος 58, 12.
 Ἀραφίνιος 54, 4.
 Ἀργαῖος 56, 12.
 ἄργαῖς 54, 6.
 Ἀργῖνος 56, 7.
 Ἀργυνοῦσαι 56, 7.
 [ἄργος p. viii.]
 Ἀργουρα 59, 9.
 ἀργυριοθήκη 55, 12.
 ἀργυρίτις γῆ 56, 4.
 ἀργυροκοπεῖον 56, 5.
 ἀργυρόπους δίφρος 56, 9.
 Ἀρθηττός 57, 3.
 Ἀρειος πάγος 124, 16.
 Ἄρεος πόλις 28, 10.
 ἄρετή 57, 9.
 Ἀρθμιος 57, 10.
 Ἀριοβαρζάνης 56, 15.
 Ἀριστείδης ὁ δίκαιος 197, 1.
 Ἀριστεύς 57, 11.
 Ἀριστίων 57, 13.
 Ἀριστογείτων 57, 12.
 Ἀριστοτέλης καὶ Ἑρμίας 136, 7.
 Ἀρίστουλλα 57, 12.
 Ἀρκάδες αὐτόχθονες 68, 14.
 ἀρκτηῦσαι 58, 4. 87, 10.
 Ἀρκτοῦρος 58, 10.
 Ἀρκοφύλαξ 58, 10.
 ἀρκυωρός 58, 13.
 ἀρμισταί 58, 16. 129, 10. 156, 9.
 ἀρρηφόροι, ἀρρηφορεῖν 59, 1.
 [ἄρριχος p. viii.]
 Ἀρταξέρξης 3, 3. 57, 1. 187, 15.
 Ἀρτεμῖς Βραυρωνία 58, 5. Ἀδράστεια
 11, 10. Μουνυχία 58, 5. 207, 5.
 Ἀρτεμισία 59, 6. 158, 10.
 Ἀρτεμίσιον 59, 13.
 [ἀρύβαλλος p. viii.]
 Ἀρύββας 60, 1.
 ἀρχαιρεσιάζειν 60, 3.
 ἀρχαῖος 60, 5.
 ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 60, 16.
 ἀρχὴν ἱσθαι 61, 3.
 Ἀρχίας ἄρχων 93, 19.
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 61, 6.
 ἀσήμαντα 61, 11.
 [Ἀσκώλια p. viii.]
 [ἀσकुλιάζειν p. viii.]
 Ἀσπασία 61, 13.
 ἀσταθμητότατον 62, 11.
 ἄστικτον χωρίον 62, 14.
 ἀστράβη 62, 18.
 ἀστυνόμος 63, 3.
 ἀσυνθετάτατον 63, 7.
 Ἀταρνεύς 64, 14.
 ἀτεχνῶς 64, 16.
 ἀτίμητος ἀγών 64, 1.
 ἄτιμος 64, 7.
 Ἄτλαντος 175, 2.
 ἄττα 64, 16.
 Ἄττης 65, 4.
 Ἀττικά γράμματα 65, 4. 66, 3.
 ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς (i. e. in codicibus

- ab Attico scriptis) 35, 11. 55, 6.
 108, 17. 158, 3. 211, 2.
 αἶ 67, 6.
 αὐθέντης 66, 5.
 αὐλειος 66, 8.
 αὔλια 66, 10.
 αὐλιζόμενοι 66, 12.
 αὐτοδικεῖν 67, 1.
 Αὐτοκλέιδης παιδεραστής 67, 3.
 Αὐτοκλῆς 125, 15.
 αὐτολήκνυθαι 67, 7.
 Αὐτόλυκος 67, 17.
 αὐτομαχεῖν 68, 3.
 αὐτόχθονες 68, 8. 100, 13. 207, 12.
 ἀφαίρεσις 68, 16.
 ἀφανής οὐσία 68, 19.
 Ἀφαρεὺς 68, 8.
 ἀφείς 69, 1.
 ἀφείς τὴν ὑέραν τὸν πόδα διώκει 69, 9.
 ἀφέσιμος ἡμέρα 188, 7.
 ἀφ' ἐστίας 69, 13.
 Ἀφιδναῖοι 157, 10.
 ἀφορμή 69, 15.
 ἀφοσιῶ 70, 1.
 Ἀφροδίσιον 70, 4.
 Ἀφροδίτη πάνδημος 233, 12. ψίθυρος
 310, 6. Ἀφροδίτης ἱερὸν 189, 2.
 ἀφύας 70, 5.
 ἀχαριστεῖν 70, 7.
 Ἀχιλλεύς 298, 13.
 [ἄχρατων p. viii.]
 [ἄχρ p. viii.]
 οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι 192, 2.
 Βάκχοι 271, 1.
 Βάλακρος 214, 4.
 [βαλανεῖον p. viii.]
 βαλβίσιν 70, 9.
 βάραθρον 70, 12.
 βασανίσας 72, 1.
 βάσανος 71, 3.
 βασιλείος στοά 71, 10.
 βασιλεὺς παρ' Ἀθηναίοις ἐπιμελητῆς μυ-
 στηρίων 126, 14.
 βασιλεὺς (inter archontes Atticos)
 71, 7. 145, 8.
 βασιλικὴ διαδρομὴ 71, 7.
 βασκαίνει 71, 14.
 βάταλος 72, 1.
 Βαυβὺ 72, 6. 100, 13.
 βεβαιώσεως 72, 7.
 Βῆσα, Βησαιῆς 72, 12.
 βιαῖων 73, 1.
 βίαντος ἀπόφθεγμα 61, 2.
 Βιτία 109, 12.
 βλιμάζειν 73, 6. 179, 2.
 βλίσσαι 73, 7.
 Βοηδρόμια 73, 8.
 βόθυνος 74, 1.
 Βιωτῶν ἀγώνισμα ὁ ἀποβάτης 45, 10.
 βολεῶνες 74, 4.
 βομβυλιός 74, 7.
 Βούκετα vitiose pro Βούχετα: v. ad
 109, 8.
 βουλαία 74, 9.
 βουλεία 74, 12.
 βουλεύσεως 74, 14. 127, 13. 145, 11.
 240, 7.
 βουστροφηδόν 220, 11.
 Βουτάδης 75, 10.
 Βουτεία 75, 10.
 Βούτης 75, 12.
 Βουφόνια 75, 15.
 Βούχετα 76, 1. 109, 8. 12.
 βοῶνης 76, 5.
 Βριάρεως 294, 12.
 Βρυτίδαι 76, 7.
 βωμολοχεύεσθαι 77, 9.
 [γαλεώτης p. viii.]
 Γαληψός 77, 2. 281, 3.
 γαμηλία 77, 5.
 Γανιάδα 77, 12.
 Γάνος 77, 12.
 γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα καὶ γεισι-
 ποδίξειν 78, 1.
 γενικὰ ἱερά 90, 4.
 γεννῆται 78, 5.
 Γεράνεια 79, 6.
 γεραραί 79, 4.
 γέρρα 79, 8.
 γεωφάνιον 80, 3.
 γηπέδων 80, 5.
 Γλαῦκος 80, 8.
 Γλυκέρα 80, 9.
 [γναφεὺς annot. ad 80, 10.]
 γνῶσις 80, 10.
 γόργυρα 81, 1.
 γράμματα ἀρχαῖα 135, 5.
 γραμματεῖδια διττά 56, 1.
 γραμματεὺς 81, 3.
 γραμματικὴ ἡ τῶν κθ' στοιχείων 66, 1.
 γραφεὺς 81, 8.
 γραφή 81, 10. ἐπιστατική, πρυτανική,
 ῥητορική 269, 11.
 γραφικὸν ἀμάρτημα 209, 4. 221, 4.

Γρύλλος 82, 8. 177, 5.

γρυπαίνειν 82, 4.

γρυπάνιον 82, 1.

Γύγης (Γύης) 294, 13.

γυλιός 82, 11.

Γύλιππος 82, 13.

Γύλων 82, 14.

γυναῖκες ἀκοσμοῦσαι 228, 16.

γωνιατμός 83, 1.

Δάειρα 83, 7.

Δαιδάλου ποιήματα 83, 6.

Δάμων 83, 8.

Δόχος 83, 9.

Δαρεικός 83, 11.

Δαρεῖος 84, 3.

δατεῖσθαι 84, 7.

Δατηνοί 85, 1.

δατηταί 84, 7.

Δάτος 84, 13.

δεήσεις 85, 4.

δεῦγμα 85, 5.

δείφω, δεινῆσαι 85, 17.

δειπνοφόρος 85, 17.

Δειράδες, Δειραδιώτης 85, 15.

δεκάζων 86, 1.

δέκα καὶ δεκαδόχρος 86, 8.

δεκαδραχμία 86, 14.

δεκατεύειν 87, 1.

δεκατευτάς 87, 12.

δεκατηλόγος 87, 15.

Δεκελεικός πόλεμος 87, 17.

Δελφίνιον 88, 1.

ἐν Δελφοῖς σκιά 246, 4.

Δερκυλίδας 88, 4.

δερματικόν 88, 5.

δερμηστής 88, 8.

δευσοποῖός 88, 13.

Δηλιασταί 89, 5.

Δήλιον 123, 6.

Δημαίνετος 89, 4.

δήμαρχος 89, 7.

Δημήτηρ 101, 2.

Δημητριάς 114, 2.

Δημήτριος ὁ Μακεδών 114, 3.

Δημήτριος ὁ πολιορκητής 36, 9.

δημόκοινος 89, 15.

δημοποίητος 89, 17. 283, 11.

Δημοσθένης μαθητὴς Ἰσαίου 162, 16.

δημόσιος 89, 20.

δημοτελῆ καὶ δημοτικά ἱερά 90, 3.

δημοτενόμενος 90, 6.

Δημοφάνης 90, 9.

Δημοφῶν 127, 16.

διαγορεύων 90, 10.

διάγραμμα 90, 15.

διαγραφεύς 91, 1.

διαγραφὴ 91, 4.

διαγράφαντος 91, 15.

διαγράφασθαι 91, 7.

διαδόσεις 91, 9.

διάθεσις 91, 18.

διαθίσθαι 91, 19.

διατηταί 95, 10.

διακεκλημένος 91, 11.

διάλξις 92, 5.

διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν 94, 1.

διὰ μέσου τέχους 92, 7.

διαμεμετρημένη ἡμέρα 92, 13.

διάμετρον 93, 8.

διεπολιτεύεσθαι—συμπολιτεύεσθαι 90, 13.

διασείστους 93, 12.

διασκευάσασθαι 93, 10.

διάστασις 91, 13.

διαστήσαι 96, 1.

διαχειροτονία 92, 7.

διαψήφισις 93, 15.

διδάσκαλος 96, 4.

διεγγύησιν 96, 10.

διεκωδόνισε 96, 13.

δι' ἐνιαυτοῦ 96, 18.

δισεκαριφισάμεθα 97, 1.

δισπευσάμην 96, 21.

διετείναντο 97, 4.

διήλλαξεν 97, 6.

δι' ἡμέρας 96, 19.

διήρξα 97, 8.

Διυπόλια 97, 10.

δικαιογένης 97, 12.

Δικαιοπόλις 97, 14.

δικαίωσις 98, 1.

δίκη 98, 4.

Διόδωρος ὁ Ξενοφώντος 82, 9.

διοικεῖν 98, 7.

Διονύσια τὰ κατὰ δήμους 151, 4.

Διονύσιος Ἀντιγενίδου πατὴρ 39, 4.

Διόνυσος 38, 1. 48, 6. 79, 4. 114,

14. 178, 11. 306, 15. ὁ Περσεφό-

νης 192, 4.

διοπεύων, διόπος 98, 9.

Δίος ὁ Ἀπόλλωνος 202, 9.

Διότημος 98, 12.

Διόφαντος 98, 13.

διωλύγιον 97, 14.

- διωμοσία 97, 16.
 δοκιμασθεὶς 99, 1.
 Δορίσκος 99, 10.
 δόσις 99, 12.
 πρὸς δούλους δίκαι 228, 11.
 Δρακοντίδης 99, 14.
 Δράκων 99, 15.
 Δρογγίλον 100, 1.
 δρομοκῆρυκες 100, 2.
 Δρυμός 100, 3.
 Δρύς 100, 6.
 δυσάνιος 100, 9.
 Δυσαύλης 100, 12.
 δυσωποῦμαι 101, 3.
 Δαριεύς 101, 5.
 δωροξενία 101, 6. 240, 6.
 δώρων γραφή 102, 4.
 ἐβδομημομένου 102, 14.
 ἐγγυθήκη 103, 5.
 ἐδώλια, ἐδωλιάσας 103, 10.
 ἔθνος 103, 13.
 εἴλατες, εἰλωτεύειν 104, 5.
 Εἰρήνη ἢ Καλαύρεα 168, 3.
 εἰσαγγελία 104, 9.
 εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν 105, 1.
 εἰς ἐν ἦλθεν 105, 6.
 εἰσπεδίδζον 105, 7.
 εἰς ἔω 105, 9.
 εἰσφρήσειν 105, 11.
 ἐκαλίστρων 105, 13.
 Ἐκάτης νῆσος 105, 16.
 Ἐκατομβαιών 106, 4.
 Ἐκατόμνως 59, 9. 106, 6. 158, 10.
 Ἐκατόμπεδον 106, 7.
 ἔκδεια 107, 1.
 ἐκδεξάμενος 107, 3.
 ἐκδικάσασθαι 107, 8.
 ἔκδοσις 107, 10.
 ἐκκλητεύειν 107, 12.
 ἐκλογεῖς 107, 14.
 ἐκλώζετε 108, 3.
 ἐκμαρτυρία 108, 6.
 ἐκ περισυίας 108, 10.
 ἐκπλιθεύσας 108, 14.
 ἐκπολεῶσαι 108, 16.
 ἐκ προαγωγῆς 108, 19.
 ἐκφυλλοφορήσαι 109, 1.
 Ἐλαιούς 109, 5.
 Ἐλάτεια 109, 6.
 ἐλαφροτάτους 109, 13.
 ἐλεοκόπων 110, 1.
 ἐλεόν 110, 4.
 Ἐλευθέραι 219, 3. 5.
 ἐλευθέριος Ζεὺς 110, 7.
 Ἐλευσίνια 110, 13.
 Ἐλευσῖνος ὁ Ἑρμοῦ 111, 1.
 ἐλικτῆρες 111, 3.
 Ἐλιξος 111, 4.
 Ἐλλανοδίκαι 111, 5.
 Ἐλληνοταμίαι 111, 10.
 Ἐλος πόλις 104, 7.
 ἐμβεβλημένα 111, 14.
 ἔμβιος 111, 17.
 ἐμβολάδες ἄπιοι 111, 15.
 ἐμβραχυν 112, 1.
 ἔμμηνοι δίκαι 112, 2.
 ἐμποδῶν 112, 4.
 ἐμπορίων Ἀττικόν 127, 4.
 Ἐμπούσα 112, 7.
 ἐν ἀνθ' ἐνός 274, 5.
 ἐναι ἀρχαί 112, 10.
 ἐν βραχεῖ ad 112, 1.
 ἐνδειξις 112, 12.
 ἐνδεκάζοντας 112, 16.
 ἐν Διομείοις Ἡράκλειον 112, 18.
 ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι 113, 1.
 ἐνεσκευασμένην 113, 8.
 ἐνετιμᾶτο 113, 10.
 ἐνη καὶ νέα 113, 14. εἰς ἐνην 114, 3.
 ἐνθρυπτα 114, 6.
 ἐν Λίμναις Διονύσιον 114, 13.
 Ἐννεάκρουνος 114, 15. 195, 12.
 Ἐννέα ὁδοί 28, 8. 115, 1.
 ἐν παραβύστω 115, 3.
 ἐνημαινόμενος 115, 5.
 ἐν Φρεαττοῦ 115, 7.
 ἐξάγιστος 116, 1.
 ἐξαιρέσεως δίκη 116, 3.
 ἐξαράσασθαι 116, 7.
 ἐξεγγήσις 116, 11.
 [ἐξελεύθερος p. vii.]
 ἐξένιζε 116, 13.
 ἐξεπρέμνιζον 116, 17.
 ἐξετάζεσθαι 117, 1.
 ἐξηγητής 117, 4.
 Ἐξήκεστος 117, 8.
 [ἐξονυχίζειν p. vii.]
 ἐξορχησάμενος 117, 9.
 ἐζούλης 117, 12. 229, 11.
 ἐξωμοσία 118, 12.
 ἐπαγγελία 118, 15.
 ἐπαϊρόμενος 119, 17.
 ἐπακτὸς ὄρκος 119, 3.
 ἐπακτροκέλης 119, 10.

- ἐπαλλάξεις 119, 14.
 ἐπαναφορά 119, 16.
 ἐπαύλια (libri ἐπαύλαια) 32, 1.
 ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσαντο 120, 5.
 ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς καὶ προ-
 αγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι 120, 8.
 ἐπεσκήψατο 120, 15.
 ἐπιβάτης 121, 3.
 ἐπιβλήτας 120, 8.
 ἐπίβοιοι 120, 11.
 ἐπιβολή 122, 1.
 ἐπίγειον ad 122, 7.
 ἐπιγνώμονας 122, 3.
 ἐπιγραφέας 122, 5.
 ἐπίγυιοι 122, 7.
 ἐπιδέκατον 122, 10.
 ἐπὶ Δελφίνῳ 122, 12.
 ἐπὶ Δηλῷ μάχη 123, 6.
 ἐπιδιαθήκη 123, 4.
 ἐπιδιατίθεσθαι 122, 16.
 ἐπιδιετὲς ἤβησαι 123, 9.
 ἐπίδικος 123, 18.
 ἐπιθέτους ἑορτάς 124, 14.
 ἐπὶ Θρασύλλῳ 124, 11.
 ἐπικεκηρυχέναι 125, 3.
 ἐπικηρυκεία 125, 8.
 ἐπικηρυττόμενα χρήματα 228, 8.
 ἐπικληρῖτις 123, 18. 124, 2.
 ἐπὶ κληρος 123, 18.
 ἐπὶ κόρρης 125, 10.
 Ἐπικράτης 125, 17. 188, 2.
 ἐπιλαχών 126, 8.
 ἐπιλήνεια 293, 12.
 ἐπιμελητὴς ἐμπορίου 127, 1. τῶν μυ-
 στηρίων 126, 14.
 ἐπιμήνεια 127, 6.
 ἐπιορκήσαντα 127, 9.
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 127, 11.
 ἐπίπεμπτον 122, 11. 128, 5.
 ἐπιπλον 128, 8.
 ἐπίπλους ὁ δίοπος 98, 11.
 ἐπίπροις 123, 18.
 ἐπὶ Πρυτανείῳ 128, 11.
 ἐπισημαίνεσθαι 128, 15.
 ἐπισίτια 129, 3.
 ἐπισκεπτέον τὸ (vel τῷ)—93, 5. 107,
 5.
 ἐπίσκοπος 129, 6.
 ἐπιστάτης 129, 13. 257, 5.
 ἐπίσταθμος 129, 19.
 ἐπιτείχισμα 130, 12.
 ἐπιτελοῦν καὶ ἐπιτελέωμα 130, 3.
 ἐπιτιμητὰς 130, 9.
 ἐπιτρέπειν 130, 16.
 ἐπιτρητάρχημα 293, 2.
 ἐπιτρίταις 131, 6.
 Ἐπιχάρης 131, 9.
 ἐπιχειροτονία 131, 11.
 ἐπιψηφίζων 131, 13.
 ἐπόγδοον 132, 1.
 ἐποίκιον 246, 17.
 ἐποπτεῦσαι 36, 8.
 ἐποπτικά ἱερά 36, 9.
 ἐπωβελία 132, 5.
 ἐπώνια 132, 10.
 ἐπώνυμοι 133, 1. 279, 8.
 ἐποπτευκῶν 133, 5.
 ἐρανάρχαι 250, 13.
 ἐρανίζοντες 133, 9.
 ἐρανιστής 133, 14.
 ἔργα νέων 133, 18.
 Ἐργίσκος 134, 4.
 Ἐργίσκος ὁ Ποσειδῶνος 134, 5.
 Ἐργοκλῆς 134, 7.
 Ἐργόφιλος 134, 8.
 Ἐρετριέων ἀποικία 202, 12.
 Ἐρεχθεύς 73, 11. 120, 12. 302, 8.
 Ἐρεχθίδης 7, 6. 30, 9. 142, 12. 155,
 8. 177, 2. 190, 8. 233, 7. 246,
 1. 300, 11.
 Ἐρινύες 140, 15. 271, 11.
 Ἐριχθόνιος 68, 13. 168, 6. 239, 9. 15.
 ἔρκειος Ζεὺς 134, 9.
 ἔρμα 134, 15.
 Ἐρμαῖ 134, 18. Ἰππάρχειοι 135, 9.
 Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου 34, 5. ὁ πρὸς τῇ
 πυλίδι 136, 3. 261, 17. τρικέφαλος
 293, 7. ψιθυριστής 310, 5. Ἐρμῶν
 περικοπή 254, 10. Ἐρμῶν στοά 135,
 8.
 Ἐρμίας 136, 6.
 Ἐρμος 135, 12.
 Ἐροιάδαι 136, 9.
 Ἐρυθραῖοι 136, 11.
 Ἐρχιάθεν 137, 1.
 Ἐρως ψίθυρος 310, 7.
 ἐσπαθᾶτο 137, 3.
 ἐστία ἡ βουλαία 74, 10.
 ἐστίατωρ 137, 7.
 ἐσχάρα 137, 10.
 ἐσχατιά 138, 4.
 ἔταιρεία 138, 7.
 Ἐτεοβουτάδαι 75: 13. 138, 9. 276,
 17.

ἐτερόφθαλμος 138, 13.
 Εὐαγόρας 139, 1.
 Εὐαίων 139, 2.
 εὐανδρία 139, 3.
 Εὐβουλος 139, 6. 154, 6.
 Εὐδημος 3, 5.
 Εὐδικος 139, 13.
 εὐηνιώτατα 139, 20.
 Εὐηρος 139, 15.
 Εὐήρως 242, 3.
 Εὐθίας 140, 3.
 Εὐθυμένης ἄρχων 260, 9.
 εὐθυοι 140, 6.
 εὐθύωρον 140, 11.
 Εὐκλείδης ἀνέθηκεν Ἑρμῇ Ἀγκυλῆσιν
 293, 8.
 Εὐμενίδες 140, 13.
 Εὐμολπίδαι 126, 18.
 Εὐμολπος 73, 10.
 Εὐνεῖδαι 141, 1.
 Εὐξίθεος 141, 4.
 εὐοῖ σαβοῖ 141, 6.
 εὐοφθάλμως 141, 9.
 Εὐριπίδης Φλυεύς 302, 6.
 Εὐρύβατον 141, 10.
 Εὐρυμέδων 141, 15.
 Εὐρυσάκειον 142, 4. 182, 2.
 εὐσύμβολος 142, 7.
 Εὐφραῖος 142, 9.
 Εὐωνυμεῖς 142, 11.
 ἐφεκτος τόκος 142, 17.
 ἐφεις 142, 13.
 ἐφέται 127, 13. 15. 143, 1.
 ἐφήβοι 246, 19. 279, 9.
 Ἐφιάλτης 220, 14.
 ἐφ' Ἱερὸν 143, 4.
 ἐφορία 143, 7.
 ἐφορμεῖν 143, 9.
 ἐχῖνος 143, 11.
 Ἐχλῖνος πόλις 143, 14.
 ἐωλοκρασία 144, 1.
 ζειρά 144, 6.
 Ζεῦξις 144, 10.
 Ζεὺς ἐλευθέριος 71, 11. 110, 7. ἔρκειος
 134, 9. κτήσιος 184, 16. μαι-
 μάκτης 197, 6. σωτήρ 110, 12.
 ζηλοτυποῦν 144, 12.
 ζημιούσθαι χιλίας (sc. δραχμάς) 228,
 16.
 ζητητής 144, 15. 199, 14.
 ἡγεμονία δικαστηρίου 145, 4.
 ἡγεμῶν συμμορίας 145, 12.

Ἡγήμων 145, 16.
 Ἡγησίβουλος 33, 1.
 Ἡγήσιππος 146, 1. 184, 13.
 Ἡδύλειον 146, 4.
 ἡ ἐν ὁδῷ καθελών 146, 6.
 Ἡετιώνεια 146, 8.
 Ἡών. v. Ἡών.
 ἡκρωτηριασμένοι 146, 12.
 ἡλιαία, ἡλιαῖσθαι, ἡλιασις 146, 17.
 220, 7.
 ἡλιαστικός ὄρκος 57, 3.
 ἡλικία τῆς πόλεως 147, 7.
 ὁ ἥλιος μῦθος 33, 3.
 Ἡλίου ἱερεὺς 276, 17.
 ἡμεροδρόμοι 100, 2.
 ἡμiekτον καὶ ἡμιμέδιμνον 147, 9.
 ἡμιολιασμός 147, 13.
 ἡπειρον 148, 3.
 Ἡραῖον τεῖχος 148, 9.
 Ἡράκλεια 148, 5.
 ἡρία 148, 12.
 Ἡσίοδος 207, 9.
 ἦσμεν 148, 17.
 ἡτημένην 149, 1.
 Ἡφαιστεῖον 182, 1.
 Ἡφαίστεια 189, 13.
 Ἡφαιστία 149, 4.
 Ἡφαιστίων 58, 2.
 Ἡών 149, 7.
 Θαλλὸς ὁ κάπηλος 210, 3.
 Θαργήλια 149, 12. 298, 11.
 Θαργηλιών 149, 13.
 Θασίων ἀποικίαι 281, 4.
 Θάσος καὶ Τηλέφη 77, 3.
 θέμενος τὰ σπλά 50, 1.
 Θέμις 76, 3. 150, 6.
 θεμιστεύειν 150, 5.
 Θεμισών 150, 9.
 Θεογείτων 150, 11.
 Θεογένης 150, 11.
 Θέογνις 150, 13.
 Θεοίνιον (Θεοίνια) 150, 3.
 Θεοκρίνης 151, 7.
 Θεράπναι 151, 13.
 Θέρμαν 151, 15.
 Θερμοπύλαι 152, 1.
 Θέρσανδρος 152, 5.
 θέσθαι 152, 7.
 θεσμοθέται 102, 1. 145, 9. 152, 16.
 240, 4. 284, 14.
 θεσμός 152, 13.
 Θεστοῦ θυγατέρες 278, 15.

θέτης 153, 8.

Θετταλίας τετράδες 287, 15.

Θετταλίκται 244, 21.

Θετταλός 153, 11.

Θευδοσίαν 153, 13.

θεώρετρα 32, 2.

θεωρικά 153, 15.

Θεωρίς 155, 4.

θεωροί 154, 12.

Θηβαῖοι αὐτόχθονες 68, 14. ἰστοτελεῖς 163, 11.

Θημακεύς 155, 7.

Θηραμέτης 155, 10.

Θησεῖον 155, 12. 254, 6. (ubi libri θησαυρῶ).

θῆσσα 155, 21.

θῆτες καὶ θητικόν 155, 14.

θλασος 156, 3.

θιασῶται 156, 6.

Θίβρων 156, 8.

θόλος 156, 10.

Θοραί 156, 15.

Θορικός 156, 16.

Θριάσιαι πύλαι 37, 8.

θριπήδεστον 157, 1.

Θρόνιον 157, 4.

Θυμαιτάδαι 157, 6.

Θυμαίτης ἦρος 157, 6.

Θυργωνίδαι 157, 8.

Θύστιον 158, 1.

Ἰδίαν 158, 6.

Ἰδριεύς 158, 9.

Ἰέραξ 158, 11.

Ἰερὰ ἰδός 158, 15.

ἰερὰ τριήρης 159, 3.

ἱερομηνία 159, 6.

ἱερομνήμονες 159, 8.

Ἰερὸν 143, 4.

ἱεροφάντης 159, 12.

Ἰερώνυμος 159, 17.

Ἰθύφαλλοι 160, 1.

Ἰκαριεύς 160, 7.

ἱκετηρία 160, 9.

Ἰόλαος Ἀντιπάτρου πατὴρ 40, 17.

Ἰόνιος 160, 11.

ἱπποπλάθος 160, 18.

ἱπνός 160, 14.

Ἰππαρχος τύραννος Ἐρετρίας 160, 19.

Tres alii 161, 1.—8. 135, 10.

Ἰππαρχος 303, 15.

ἱππᾶς 161, 12.

ἱππέων δοκιμασία 99, 9.

Ἰππία Ἀθηνᾶ 161, 17.

Ἰππίας 68, 18.

Ἰπποδάμεια ἀγορά 162, 3.

Ἰπποδάμος Μιλήσιος ἀρχιτέκτων 162, 4.

Ἰπποθῶν vel Ἰπποθῶν 24, 9.

Ἰπποθωντίς 14, 6. 24, 9. 25, 11.

31, 11. 136, 9. 157, 6. 173, 12.

219, 3. 12.

Ἰππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέως βαπτισθεὶς 125, 15.

Ἰππόστρατος 2, 5.

Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ 162, 6.

Ἰσαι ψῆφοι 162, 11.

Ἰσαῖος 162, 15.

Ἰσμαρος 198, 18.

Ἰσμηνίας 163, 1.

Ἰσοδαίτης 163, 3.

ἰστοτελὴς καὶ ἰστοτέλεια 163, 5.

Ἰσχανδρος 163, 14.

Ἰτέα, Ἰτεαῖος 164, 3.

Ἰφικράτης 100, 8. 215, 15.

Ἴων ὁ Εὐόθου 48, 15. 73, 9. Ἴων υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπὶ κλήσιν δὲ Εὐόθου 164, 7.

Ἴων ὁ τῆς τραγηδίας ποιητῆς 164, 5.

Ἴωνες οἱ Ἀθηναῖοι 48, 16. Ἴωνων γράμματα 66, 4.

ἰωνιά 270, 4.

[Ἰωνία χώρα et Ἰωνικῶς ad 164, 14.]

Καβύλη 165, 2.

καδίσκος 165, 6.

Καθμεία 165, 10.

καθάρσιον 165, 13.

καθελών 165, 18.

κάθετος 166, 6.

καθήκοντα 166, 3.

καινῶς 166, 17.

κακοτεχνιῶν 166, 20.

κακῶς εἰδότες 167, 5.

κακώσεως 167, 5.

Καλαύρεια 168, 1.

καλιστρεῖν. V. ἐκαλίστρουν.

Καλλίας 215, 16.

Καλλιρρόη 114, 16. 195, 13.

Καλλισθένης 30, 5. 74, 2.

Κάνδουλος (libri Ἀνδοῦλος) 175, 2.

κανηφόροι 168, 5.

καρκίνος 168, 10.

καρκίνωμα 168, 16.

καρπού δίκη 139, 6.

Καρύανδα 169, 10.

Κασσωπαῖοι, Κασσωπεῖς 109, 10.

- καταβολή 169, 12.
 κατάγειν τὰ πλοῖα 170, 3.
 καταδεῖσθαι 169, 16.
 κατὰ δῆμους δικαστάς 169, 18.
 καταδικασάμενος 170, 1.
 καταπλήξ 171, 6.
 κατάστασις 170, 7.
 κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν 170, 11.
 κατατομή 171, 1.
 καταχειροτονία 172, 1.
 καταχύσματα 171, 6.
 καταψευδομαρτυρησάμενος 172, 7.
 κατέλευσαν 172, 9.
 τὸ τοῦ κατόπτρου εἶρημα 141, 8.
 Κατουδαῖοι 269, 9.
 ὁ κάτωθεν νόμος 220, 6.
 κατακυδύομεν 172, 11.
 Κεβρήνα 172, 13.
 κεγχρεών 172, 15.
 Κεινέας 175, 3.
 Κεῖοι 173, 3.
 Κειριάδης 173, 11.
 Κεκροπίς 15, 17. 18, 2. 173, 14.
 202, 8. 216, 8. 250, 7. 302, 4.
 Κέκροψ 5, 6.
 κελόντες 173, 17.
 Κεραμεικός 174, 5.
 Κεραμείς 174, 1.
 Κέραμος ἥρως 174, 4.
 Κερκιδᾶς 174, 10.
 κέρκυρος 174, 14.
 Κερκυών 24, 8.
 Κέρκωψ 174, 15.
 Κερσοβλέπτης 25, 5. 175, 7.
 κεστρίνοι 175, 12.
 Κεφαλή, Κεφαλήθεν 176, 1.
 Κέφαλος 175, 14.
 Κέφαλος Οἴης πατήρ 218, 3.
 Κηδωνίδης 176, 4.
 κηκίς 176, 7.
 Κῆπος 176, 9.
 κηρύκεια 176, 11.
 Κήρυκες 126, 18. 176, 13.
 Κηττοί 176, 15.
 Κηφισιεύς 177, 1.
 Κηφισόδοτος 177, 7.
 Κηφισόδωρος 177, 3.
 κιβάτια 56, 3.
 κυγκλῖς 177, 10.
 Κίμων 142, 1. 153, 11.
 κίναδος 177, 13.
 κινδύνεμα 46, 1.
 Κινησίης 177, 16.
 Κιρραῖον πεδῖον 178, 5.
 Κισθήνη 178, 8.
 Κίσσιοι 187, 4.
 κιττοφόρος 178, 10.
 Κλεινίας 22, 13.
 Κλεισθένης 46, 10. 89, 11.
 κληροῦχοι 179, 3.
 κληῖσις 179, 12.
 κλητεῦσαι 179, 15.
 κλητῆρες 179, 15.
 κλιμάζῃ 178, 12.
 [κνάφος annot. ad 80, 10.]
 κοβαλεία 180, 7.
 [κύβαλοι ad 180, 13.]
 κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν 180,
 14.
 κοινωνικῶν 180, 19.
 Κοίρων 181, 9.
 Κοιρωνίδαι 181, 6.
 Κόλλυτεύς 181, 14.
 Κόλχοι 197, 12.
 Κολωνέτας 181, 16.
 Κολωνὸς ὁ ἀγοραῖος ἐτὶ τῶν ἱππέων 182,
 2.—4.
 κοιμιστικὰ πλοῖα 182, 10.
 κόμματα καὶ κυρήβια 182, 14.
 Κόνων 215, 13.
 κορδακισμός 182, 18.
 ἡ Κόρη 263, 7.
 Κορινθίων ἀποικία 25, 14.
 κοροπλάθος 183, 4.
 Κορσισαί 183, 7.
 Κορύμφη Ὀκεανοῦ 162, 1.
 κοσμῶ 292, 1.
 Κόττος 294, 12.
 Κοτύλαιον ἔρος 183, 9.
 Κότυλος 183, 11.
 Κότυς 175, 8. 183, 13.
 Κούρητες 302, 8.
 [κόφινος p. viii.]
 κράστις 184, 5.
 Κραναλλίδαι vel Κραυγαλλίδαι 184, 1.
 Κραυγάλλιον 184, 3.
 Κριθώτην 184, 7.
 Κριτίας 155, 11.
 Κριωεύς 184, 11.
 Κροῖσος 2, 6. 141, 11.
 Κρόκων 181, 10.
 Κρώβυλος 146, 1. 184, 13.
 κτησίου Διός 184, 16.
 Κτησιφῶν 185, 5.

- Κυδαθηναίους 185, 13.
 Κυδαντίδης 185, 16.
 Κυθήριος et Κύθηρος 185, 18.
 Κύθιοι 186, 1.
 κύκλοι 186, 3.
 Κυμαίων ἀποικία 172, 14.
 κυμβίον 186, 9.
 Κύμη 17, 14.
 Κυννίδαι 186, 12.
 Κυνόσαργες 18, 7. 186, 15. 214, 18.
 κύπασσις 187, 1.
 Κυπρόθεμις 186, 16.
 κυρβάσια 187, 11.
 κύρβεις 187, 7. 220, 11.
 Κύρειον 187, 14.
 Κυρηβίων 126, 6. 188, 1.
 κυρία ἐκκλησία 188, 3.
 Κυρσίλον 188, 13.
 οἱ Κύρρῳ συναναβάντες 5, 5. 187, 15.
 κώδεια 188, 16.
 κωλακρέται 46, 10.
 Κωλιάς 188, 18.
 Λαγίσκα 189, 5.
 λαμπάδιον 189, 10.
 λαμπάς 189, 12.
 Λαμπτρέϊς 190, 7.
 λάρκος 190, 11.
 λαρυγγίζειν 190, 14.
 Λεβάδεια 190, 17.
 [λεβηρίς p. viii.]
 λέμβος 191, 1.
 Λεοντίς 17, 2. 22, 8. 85, 15. 176, 16. 192, 12. 219, 11. 231, 5. 249, 13. 255, 8. 275, 2. 303, 4. 307, 3.
 λέσχαι 191, 3.
 λεσχνηρόριος 191, 10.
 Λευκάς 191, 11.
 λεύκη 192, 1.
 Λευκή ἀκτή 192, 8.
 Λευκονοιεύς 192, 11.
 Λεῦκτρα 192, 13.
 Λέχαιον 193, 1.
 Λεωκόρειον 193, 4.
 ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 193, 6.
 λῆξις 193, 11.
 Λητή 193, 13.
 λίθος 193, 16.
 λικνοφόρος 194, 1.
 Λίμναι 114, 14.
 Λιπάρα 194, 4.
 λογισμός 194, 6.
 λογισταὶ καὶ λογιστήρια 194, 7.
 λογοποιός 194, 18.
 λόγου τυχεῖν 195, 1.
 Λοιδίας 195, 3.
 Λουσιεύς 195, 15.
 λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν 195, 6.
 Λύγδαμις 59, 8.
 Λύκειον 18, 6. 196, 1.
 Λύκιος ὁ Μύρωνος 196, 6.
 λυκουργεῖς 196, 5.
 Λύκος ἦρως 86, 3.
 Λυκοῦργος 196, 13.
 Λύσανδρος 196, 15.
 Λυσικλῆς ὁ δημαγωγός 62, 9.
 Λυσίμαχος 196, 16.
 Μαιμακτηριῶν 197, 5.
 μαιμάκτης Ζεύς. V. Ζεύς.
 μακαρία 212, 14.
 μακεδονίζειν 145, 17.
 Μακροκέφαλοι 197, 10.
 μάλθη 198, 4.
 μαλκίόμεν 197, 14.
 Μαντινέων διοικισμός 198, 7.
 Μαραθῶν 219, 4.
 Μαργίτης 198, 11.
 Μαρδόνιος 21, 6.
 Μαρώνεια 198, 16. Μαρωνεῖται 281, 4.
 Μασσαλία 199, 3.
 Μάστειρα 199, 8.
 μαστήρες 199, 13.
 μάστροι 199, 15.
 ματρυλεῖον 199, 17.
 Μαύσωλος 59, 10. 158, 10. 200, 5.
 Μαχάτας 200, 8.
 τοὺς μαχίμους μὴ ἀποδημεῖν 166, 14.
 Μέγαιρα 140, 16.
 Μεγαρεῖς 37, 9. 224, 16.
 μέδιμνος 147, 10. 200, 9. πέρα μέδιμνου κριθῶν συμβάλλειν 228, 14.
 Μεθώνη 200, 12.
 μεῖον καὶ μειαγωγός 200, 15.
 Μέλανθος Ἀθηναῖον βασιλεὺς 43, 5.
 Μελανία χώρα 43, 4.
 Μελανίππειον 201, 10.
 Μελανωπός 201, 13.
 μελίνη 201, 15.
 Μελίτη (δῆμος) 142, 6. 201, 12. 202, 6.
 Μελίτη, Μύρμηκος θυγάτηρ 202, 8.
 Μενδαίων ἀποικία 149, 8.
 Μένδη 202, 11.
 Μενέλαος 202, 13.

μεσεγγυήμα 203, 1.
 Μεταγειτνιών 203, 4.
 μεταλλεῖς 203, 7.
 μεταπύργιον 203, 11.
 μέταυλος 205, 4.
 μετοίκιον 203, 15.
 μετοιωνίσασθαι 204, 14.
 μετρονόμοι 204, 16.
 Μηκύβερνα 205, 7.
 Μηλόβιος 205, 9.
 Μητρώον 205, 11.
 Μίκων 205, 14.
 Μιλησιουργῆς κλίνη 196, 9.
 Μιλτιάδης 184, 10.
 Μνάσιππος ἄρχων 193, 2.
 Μησικλῆς ἀρχιτέκτων 260, 10.
 [μύθων ad 206, 3.]
 Μοιροκλῆς 206, 4.
 μοιρολογῆσαι (var. lect. μοιροδοκῆσαι
 et μοιροδικῆσαι) 206, 6.
 Μολοττός 21, 16. Μολοττοί 22, 11.
 Μόλπις 206, 1.
 μόραν 207, 14.
 Μουνυχία 207, 1.
 Μουνυχίων 207, 4.
 Μουσαιῶς 207, 7.
 μυλωθρός 208, 4.
 μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει 208, 7.
 μύρμηκες μάχιοι 308, 8.
 Μύρμηξ 202, 9.
 μυροθῆκαι 20, 6.
 Μύρινα 149, 5.
 Μύρτανον 208, 11.
 Μύρτις 209, 1.
 Μυσῶν λείαν 209, 6.
 Μυτιλήνη 17, 14.
 Ναῖς 209, 13.
 Νάνιον 210, 1.
 ναύκληρος 210, 11.
 ναυκραρικά 211, 1.
 ναύκραροι 89, 12. 211, 5.
 Ναύκρατις 211, 3.
 Ναυσίνικος ἄρχων 283, 14.
 ναυτοδίκαι 211, 9.
 νεαλῆς 212, 3.
 νεβρίζων 212, 5.
 νεβρισμός 212, 8.
 νεήλατα 212, 10.
 Νεμέα αὐλητρίς 213, 3.
 Νεμεῆς χαράδρα 212, 15.
 Νεμέσεια 213, 8.

Νέμεσις 10, 16. 213, 8. ἱερὸν Νεμέ-
 σεως 11, 3.
 Νέων 213, 11.
 νεώρια καὶ νεώσοικοι 213, 13.
 Νεῶσι 213, 17.
 Νηλεὺς ὁ Κόδρου 186, 12.
 Νικάια 214, 1.
 Νικάνωρ 214, 3.
 νίκη Ἀθηνᾶ 214, 6.
 Νικόστρατος ἱατρός 40, 13.
 Νῖσα 101, 1.
 νοθεῖα 214, 10.
 νόμος ὁ κάτωθεν 220, 6.
 νομοφύλακες 214, 19.
 Νότιον 215, 3.
 νότιον τεῖχος 92, 9.
 νοῦς ὁ Ἀναξαγόρας 33, 2.
 Νύμφαιον 215, 5.
 Νυμφαῖον 304, 4.
 Πάνθος Θηβαίων βασιλεὺς 43, 5.
 ξενίζειν 116, 3. 215, 9.
 ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ 215, 12. 254, 14.
 ξενιτενομένους 215, 17.
 Ξενοφῶντος υἱοί 82, 8.
 Ξέρξης 56, 9. 84, 3. 125, 6. 270, 1.
 Ξηραλοφεῖν 216, 1.
 Ξηροτριβεῖσθαι 216, 4.
 Ξυπεταίνες 216, 7.
 Ξυστίς 216, 9.
 ὀβολοστατοὶ 217, 5.
 ὀδός 217, 11.
 ὀδός 217, 13.
 ὀθνείος 217, 16.
 Οἶη et Οἶηθεν 218, 1. 219, 13.
 οἰκέως 218, 4.
 οἶκημα 218, 6.
 οἰκίσκω 218, 9.
 οἰκόπεδον 80, 6.
 οἶκος ὀρφανικός 299, 13.
 Οἰνίς 75, 10. 195, 16. 218, 13.
 246, 9. 295, 7. 304, 2.
 Οἰνὸν καὶ Οἰναῖος 299, 1.
 Οἶον 219, 7.
 οἶος εἶ et οἶός τ' εἶ 219, 14.
 Οἰσύμη 220, 1.
 ὀλιγωρήσετε 221, 9.
 ὀλοσχοῖνψ 221, 14.
 Ὀλύνθιοι ἱστοτελεῖς 163, 11.
 ὀμηρεῖν 222, 8. ὀμηρεύοντας 222, 1.
 Ὀμηρίδαι 222, 10.
 ὄμηροι 222, 4.

- ὁμογάλακτες 79, 2.
 ὁμοερκές 222, 18.
 ὁμόσε ἰέναι 222, 20.
 ὁμοῦ 223, 3.
 Ὀνήτωρ 223, 7.
 ὀνομάζων 223, 10.
 Ὀνόμαρχος Φωκίων τύραννος 300, 1.
 [ὄνυχ'ίζειν p. vii.]
 ὀξυθύμια 223, 12.
 ὀπισθόδομος 224, 10.
 ὀργάς 37, 10. 224, 13.
 ὀργέων 225, 7.
 ὀργεῶνας 224, 17.
 ὀργεωνικὰ ἱερά 90, 4.
 ὀργιάζειν 224, 18.
 ὀρεσχάς 227, 10.
 ὀριγνηθῆναι 225, 12.
 ὀρικὸν ζεύγος 225, 9.
 ὀρκάνη 225, 13.
 ὄρκος ἀπώματος —κατώματος—ἐπακτός
 119, 7. ἡλιαστικός 57, 5.
 ὀρμεῖ οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς 229, 3.
 ὀρνητευτής 225, 17.
 ὀρνητοτροφεῖον 218, 10.
 ὄρον 226, 6.
 ὄρος 226, 3.
 ὄρωδεῖν 226, 10.
 ὄρτυγες μάχημοι 96, 16.
 ὄρυγμα 226, 13.
 ὄσιον 226, 15.
 ὄσχη 227, 9.
 ὄσχοφοροὶ 227, 5.
 οὐσίας δίκη 229, 6.
 Ὀφρύνιον 229, 17.
 ὀχεῖον 229, 19.
 Παγασαί 230, 6.
 Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι 230, 8.
 παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν
 πέρα μεδίμου κριθῶν 228, 14.
 παλαμναῖος 233, 3.
 παλίμβολον 232, 14.
 παλιναίρετος 231, 7.
 παλινσκιον 232, 7.
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 127, 11.
 Παλληνεύς 232, 18.
 Παμβωτάδης 233, 6.
 Παναθήναια 139, 3. 168, 8. 189, 13.
 234, 11. 245, 11.
 Πάνакτος 235, 3.
 πανδαισία 233, 8.
 πάνδημος Ἀφροδίτη 233, 12.
 Πάνδια 234, 4.
 Πανδιονίς 185, 14. 19. 218, 1. 234,
 8. 279, 5.
 Πανδίων 16, 1. 234, 9.
 Πανδοσία 109, 8. 11. 234, 5.
 Πάνδροσος 235, 7.
 Πανδώρα (var. lect. Πάνδροσος) 121,
 13.
 Παντακλῆς ποιητής 96, 6. Alius 207,
 3.
 παραβάλοιτο 238, 1.
 Παράβυστον 237, 1.
 παραγγελία 235, 16.
 παραγραφή 235, 8.
 παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν
 237, 10.
 παράκλησις 236, 5.
 παρακρούεται 239, 3.
 Πάραλος 159, 4. 236, 11.
 παραπεπτωκώς 237, 8.
 παράσχησις βῆτωρ 239, 13.
 παρασκῆνια 239, 8.
 παράστασις 239, 19.
 παραφρυκτωρεῖν 240, 11.
 πάρεδρος 238, 3.
 παρείαι ὄφεις 238, 9.
 παρελθεῖν 241, 7.
 παρηγγύησε καὶ παρεγγυηθέντας 241, 1.
 παρθενών 56, 10.
 Παρμενίων 214, 4.
 παροιμαίαι 61, 3. 69, 10. 134, 1.
 παρουσίαν 241, 8.
 Παρράσιος 241, 13.
 παρρησίας 239, 1.
 Πασέας 209, 3.
 Πασῖνος 242, 4.
 Πασίων 242, 5.
 Παταικίον 242, 6.
 πατητήριον 278, 12.
 Πεδάριτος 242, 11.
 Πεδιακά 242, 7.
 πεζέταιρος 243, 1.
 Πειραιεύς 21, 18. 146, 2. 162, 4.
 Πεισιανάκτειος (libri ἀνάκτιος, Epi-
 tome πυανάκτιος) στοά 71, 12.
 Πεισίστρατος 196, 3.
 Πείσων 244, 14.
 πέλανος 243, 7.
 Πελοπίδας 21, 15.
 Πελοποννησιακὸς πόλεμος 87, 17.
 τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων 102, 10.

- Πενέσται 244, 16.
 πεντακοσιμεδιμνον 244, 8.
 πεντηγρίδος ὄνομα μὴ τίθεσθαι δούλη
 213, 5.
 πεντηκόνταρχος 245, 1.
 πεντηκοστή καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ
 πεντηκοστολόγοι 245, 4.
 Πεπάρθος 244, 12.
 πέπλος 245, 10.
 Περγασήθεν 245, 13.
 Περδίκκας 21, 5.
 Περικλῆς 246, 3.
 Περιβοῖδα 181, 13. 246, 8.
 Περικλῆς 62, 3. 83, 8. 196, 3. ὁ
 νόθος 62, 8.
 Περίλαος 246, 10.
 περίοδος 246, 11.
 περιόικιον 246, 16.
 περίπολος 246, 18.
 περίστασιν 246, 14.
 περίστατοι 246, 10.
 περιστάρχοι 165, 16.
 περιστοιχίζεται 248, 4.
 περίστοιχοι 248, 11.
 Περρίδαι vel Περρεῖδαι (libri Περσίδαι)
 157, 10.
 πεφασμένης 248, 16.
 πεφορινῶσθαι 249, 7.
 πεφορινῶσθαι 249, 3.
 Πηγαί 249, 10.
 Πήληξ 249, 12.
 Πιθηκούσσαι 174, 18.
 Πιθαίγια 306, 16.
 πινάκια 250, 1.
 Πιθεύς 250, 7.
 Πλαταιεῖας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ
 στοῇ 220, 3.
 πλειστηριάσαντες 250, 8.
 πληρωτής 251, 3.
 πλινθεῖον 251, 3.
 Πλυντήρια 251, 5.
 Πλωθεύς 251, 7.
 ποδοκάκκη 251, 14.
 ποδοκατοχή 251, 17.
 ποδοστράβη 251, 9.
 ποιητοὶ παῖδες 228, 4.
 πολέμαρχος 50, 16. 145, 9. 252, 3.
 Πολόχορς 253, 1.
 πόλις ἢ νῆσος 173, 6.
 πολιτεία 251, 20.
 Πολυάλλης 253, 1.
 Πολύγνωτος 254, 3.
 Πολύστρατος 254, 9.
 Πολύτροπος 254, 15.
 πομπεία 253, 8.
 πομπείας καὶ πομπεύειν 253, 2.
 Πορθμός 254, 1.
 Πόριος 253, 13.
 Πορίστης 62, 9.
 πορνεύειν 268, 3.
 πορφυροπωλική 24, 12.
 Ποσειδεών 24, 17. 92, 14. 255, 5.
 Ποσειδῶνος θυγάτηρ 161, 17. ἱερεὺς
 276, 17. υἱὸς 22, 9. 24, 9.
 302, 9.
 Ποταμός, Ποτάμιος 255, 7.
 πολυπόδες καὶ σηπταί 27, 9.
 [προαγῶνες p. viii.]
 προβαλλομένους 255, 11.
 προβολάς 256, 3.
 προβόλιον 256, 10.
 πρόβουλοι 256, 14.
 προβούλευμα 256, 8.
 πρόβουλοι 284, 9.
 πρόεδροι 256, 16.
 προηροσία 257, 7.
 προθεσμίας νόμος 257, 8.
 πρόκλησις 257, 11.
 Προκρίς 120, 11.
 προκῶνια 257, 17.
 προμετρητάς 258, 4.
 Προμήθεια 189, 13.
 Προναία 258, 7.
 πρόπεμπτα 259, 3.
 προπεπωκότες 259, 10.
 προπύλαια ταῦτα 260, 4.
 προσεποιήσατο 260, 15.
 Προσκήνιον 210, 9.
 πρόσκλησις 261, 1.
 Προσπάλτιοι 261, 4.
 ἢ προστάς 261, 15.
 προστασία 261, 10.
 προστάτης 261, 6.
 προστιμήματα 262, 5.
 προστρόπαιον 262, 9.
 προστροπή 262, 11.
 προσφορά 262, 9.
 Προσχαيرهτήρια 263, 6.
 προτέλεια 262, 14.
 προφερεῖς 262, 17.
 προχειροτονία 263, 1.
 πρυτανεῖα 264, 1.
 πρυτανείας 264, 5.
 ἐπὶ Πρυτανείῳ 128, 11.

- πρυτάνεις 264, 11.
 πρυτανεύοντα 264, 8.
 Πρωτοκλής 294, 10.
 Πρωτοκρέων 294, 10.
 Πρωτοσίη 100, 14.
 Πτωίδωρος 265, 1.
 Πτολεμαῖς 19, 3. 157, 11.
 πτώματα ελαιῶν 265, 13.
 Πυανέψια 265, 7.
 Πυανεψιών 43, 1. 265, 7. 304, 13.
 Πυανοψία 265, 2.
 Πύγελα 265, 9.
 πυελίδα 265, 16.
 Πυθαία 266, 1.
 Πυκνί 266, 4. Πυκνός 260, 5.
 Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ Πυλαγόρας 266, 9.
 πύλαι Θριάσσαι 37, 8.
 πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 136, 3. 261, 17.
 πυλὼν δ' Ἀττικός 136, 5.
 Πυριλάμπης 267, 8.
 Πύρρα 267, 9.
 πωλάς 267, 19.
 πωληταὶ καὶ πωλητήριον 267, 12.
 πωλῶσι 267, 21.
 πώμαλα 268, 7.
 ράϊσας 269, 6.
 Ῥαμνούσιος 40, 17.
 ράπισμα 125, 12.
 Ῥηναία 269, 8.
 ῤητορικὴ γραφὴ 269, 9.
 ῤητόρων δοκιμασία 99, 8.
 Ῥίνων 269, 16.
 Ῥοδογούνη 270, 1.
 ῤοδανία 270, 3.
 ῤόθιον 270, 6.
 ῤόπτρον 270, 10.
 ἡ ῤυπαρὰ αὐλή 205, 5.
 ῤυτά 270, 13.
 Ῥώμη 38, 13.
 Σαβάζιος 271, 1.
 Σαβοί 270, 18.
 σακεσφόρος 125, 18.
 Σαμισακὸς πόλεμος 62, 5.
 Σαμίων ἀποικία 148, 10.
 ἐν Σάμφ γεωφάνιον 80, 3.
 Σάτυρος 153, 14. 227, 16.
 σείρινα 271, 5.
 Σεῖρις πόλις 271, 8.
 Σελήνη ἡ αὐτὴ καὶ Τριτογένεια 295, 2.
 σεμναὶ θεαὶ 271, 11.
 Σέρρειον τεῖχος καὶ Σίριον 271, 12.
 σεσημασμένῃ 271, 13.
 Σεύθης 272, 1.
 σηκός 272, 3.
 σημαντήριον 56, 6.
 σημεία 272, 12.
 Σηράγγιον 272, 9.
 Σθέnelος 272, 14.
 Σίγειον 272, 17.
 Σικελιῶται 177, 15.
 Σίμος 272, 19.
 Σιμῆλος 273, 1.
 Σίμων 273, 4.
 Σινάπη 273, 5.
 σιπύα 273, 8.
 σιτηρέσιον 273, 12.
 σῖτος 274, 1.
 σιτοφύλακες 274, 7.
 Σκαμβωνίδαι 275, 1.
 σκαφεῖς 204, 12.
 σκαφηφόροι 275, 3.
 σκαφίον 275, 10.
 σκευοποιούντα τὸ πρῶγμα 275, 12.
 σκηνὴν δὲ ἦν ἔχουσιν 275, 17.
 σκηνίτης 275, 14.
 Σκῆψις 276, 3.
 σκιά ἡ ἐν Δελφοῖς 246, 5.
 Σκίαθος 276, 5.
 Σκιάποδες 276, 7.
 σκιάς 156, 13.
 σκιδάφια 277, 5.
 Σκίρον 276, 12. 15. 277, 6.
 Σκίρος μάντις 277, 3.
 Σκιροφοριῶν 276, 13.
 Σκίρων 277, 4.
 Σκυθικαί 277, 8.
 Σμικυθίων 277, 11.
 Σόλοι 277, 12.
 Σόλων 161, 14. 233, 16. 244, 9.
 Σόλωνος ἀπόφθεγμα 61, 1. νόμοι 41, 17. νόμον κα' 228, 6. ἄξων α' 274, 3.
 Σπάρτωλος 277, 14.
 σπερμολόγος 278, 1.
 στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν 57, 4.
 στασιώτης 278, 6.
 σταφυλοβολεῖον 278, 11.
 Στειριά 279, 5.
 Στειριεύς 279, 4.
 Στεφανηφόρος 278, 13.
 στεφανῶν τοὺς νενικηκότας 278, 19.
 στοὰ Πεισιανάκτειος 71, 12. βασιλείος 71, 10. τοῦ βασιλέως 135, 2. ἡ

- τοῦ ἐλευθερίου Διὸς 71, 11. 110, 9.
 Ἑρμῶν (libri θρακῶν) 135, 8. ποι-
 κίλη 71, 13. 135, 2. 220, 4.
 στοιχάδες 248, 13.
 Στράβαξ 280, 8.
 στρατεία ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις 279, 6.
 στρατηγοί 280, 5.
 στρατιωτικά 153, 18.
 στρεπτοῦς 280, 12.
 Στρέψα 280, 9.
 Στρομβιχίδης 280, 14.
 Στροφάδες νῆσοι 280, 18.
 Στρούθης 280, 16.
 Στρύμη 281, 1.
 στρωτήρ 281, 11.
 στύραξ 281, 7.
 συγγραφεῖς 283, 16.
 συγκαθίσαι 103, 11.
 σύγκλητος ἐκκλησία 285, 4.
 σύλλας 281, 14.
 συλλογῆς 282, 6.
 σύμβολα 282, 8.
 συμμορία 91, 3. 282, 12.
 συμμορῖται 283, 12.
 συνδεκάζειν 4, 2.
 σύνδικος 284, 10.
 συνήγοροι 285, 1.
 σύνταξις 285, 8.
 συντέλεια et συντελεῖς 285, 15.
 Σφηττός 286, 3.
 Σφοδρίας 286, 5.
 σφραγιδοφυλάκιον 265, 16.
 Σωκράτης 62, 1.
 Σωκρατικοί 62, 1.
 σωματέμπορος 34, 10.
 Σώφιλος Ἀντιφῶντος πατήρ 40, 16.
 ταμίαι 286, 10.
 Τάξος ποταμός 165, 4.
 Ταμύναι 286, 17.
 Ταυρέας 286, 9.
 τεῖχη τρία ἐν τῇ Ἀττικῇ, τὸ βόρειον, τὸ
 νότιον, τὸ Φαληρικόν 92, 7.
 τέλη τέτταρα τῶν Ἀθηναίων 161, 14.
 τεμενικαὶ πρόσοδοι 49, 4.
 [τερθρεία p. vii.]
 τετάρτημῖον 287, 7.
 τετρακόσιοι 35, 8. 287, 10.
 τετταρχία 287, 14.
 τετράς 287, 15.
 τετρυπημένη 288, 5.
 τετύφωμαι 288, 12.
 Τηλεφάνης 289, 1.
 Τηλέφη 77, 4.
 Τήλεφος 209, 9.
 Τῆνος 289, 2.
 τῆτες 289, 3.
 τιθέναι et τίθεσθαι νόμους 152, 9.
 Τιλφώσσαιον 289, 5.
 τίμημα 289, 8. τῆς Ἀττικῆς 221, 6.
 Τισιφόνη 140, 16.
 Τιτακίδαι 157, 10. 290, 1.
 Τιτᾶνες 48, 6.
 τοπεῖον 290, 5.
 Τορώνη 291, 6.
 τραγικός πίθηκος 291, 16.
 τραγωδοὺς τοὺς ἐτέρους ἀγωνιεῖται 291.
 8.
 τραπέζοφορος 291, 19.
 τριακάς 292, 4.
 οἱ τριάκοντα 66, 6. 86, 9. 99, 14.
 150, 14. 155, 11. 205, 9. 206,
 2. 244, 14. 253, 11. 287, 11.
 305, 3.
 τριβωνενόμενοι 292, 8.
 Τρίγωνον δικαστήριον 292, 11.
 τριηράρχημα 293, 1.
 Τρικάρανον 293, 4.
 τρικέφαλος 293, 6.
 τριπτῆρα 293, 10.
 τριτημόριον 293, 14.
 τριτόμηνος 294, 14.
 τρίτον ἡμίδραχμον 294, 1.
 Τριτοπάτορες 294, 3.
 τριτύς 78, 8.
 Τρωγλοδύται 296, 8.
 Τυρμειδαί 295, 7.
 Τυρταῖος 295, 9.
 Τυφών, Τυφωνικά πνεύματα 288, 14.
 Ὑακινθίδες 295, 12.
 Ὑβάδαι 295, 13.
 ὑγίεια Ἀθηνᾶ 295, 16.
 Ὑμηττός 308, 7.
 ὑπάγουσιν 295, 19.
 ὑπέραι 69, 11.
 Ὑπέρβολος 296, 1.
 Ὑπερβόρειοι 2, 3.
 ὑπερήμεροι 296, 3.
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 296, 7.
 ὑπόκοιλοι 296, 14.
 ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσιν οἱ τόποι 296, 10.
 ὑπόλογον 297, 1.
 ὑπονομεύοντες 297, 5.
 ὑποστήσας 297, 7.
 ὑποφόνια 297, 9.

- ὑπωμοσία 297, 12.
 Ὑσιαί 297, 16.
 Ὑστάσσης 164, 14.
 φαλάγγια 297, 18.
 Φαληρικὸν τεῖχος 92, 9.
 Φάληρον 298, 3.
 φανερά οὐσία 68, 19.
 Φανίας 298, 5.
 Φανοστράτη 298, 6.
 Φαρμακός 298, 9.
 φαρμακῶντα 299, 4.
 φάσις 299, 7.
 φάσκολον 299, 15.
 Φάυλλος 300, 1.
 φελλέα 300, 3.
 Φεραίων ἐπίνειον 230, 6.
 Φηγαίεῦσι, Φηγαίῃς 300, 6.
 Φηγοῦς, Φηγοῦσις 22, 18. 300, 10.
 φηλώματα 300, 8.
 Φθειροπούλη 298, 7.
 φθόη 301, 1.
 Φιλάμμων 301, 3.
 Φιλέψιος 301, 5.
 ὁ φιλέλλην Ἀλέξανδρος 21, 5.
 Φιλιεῖς 181, 12.
 Φιλιππίδου νόμος 229, 1.
 Φίλιπποι ἡ πόλις τῶν Δατηνῶν 85, 1.
 Φίλιππος 83, 10. 86, 18. 139, 14.
 200, 13. 202, 14.
 Φιλίσκος 301, 8.
 φιλοσοφεῖν 301, 9.
 φιλοτησία 302, 12.
 φιμοί 301, 15.
 Φλυέα 302, 3.
 Φορβαντεῖον 302, 6.
 Φόρβας 302, 7.
 φορίνη 249, 8. 302, 11.
 φρατέρες 302, 13.
 φρατρία 78, 8.
 φρατρίαρχος 303, 1.
 φρατρίζειν 303, 1.
 Φρεάριος 303, 3.
 Φρεάττος ἥρως 115, 19.
 φρούδας 303, 5.
 φρυκτωρῶν 303, 7.
 Φρύων 303, 12.
 Φρυώνδας 303, 10.
 φύλαρχος 303, 14.
 Φυλή 304, 1.
 τὰ τῶν φυρῶν κρείττω 287, 4.
 Χαβρίας 215, 14.
 τὰ Χαιρωνικά 67, 18.
 Χαλκεία 304, 12.
 ἡ Χαλκιδικὴ 55, 10.
 χάρακα 304, 8.
 Χαρικλῆς 305, 3.
 Χάροψ 218, 4.
 χέραδος 306, 7.
 χέρνιβα, χέρνιβον 305, 5.
 χίλιοι διακόσιοι 305, 10.
 χιλιωθέντα 305, 16.
 χιλιῶν (vel χιλίων) δραχμῶν v. l. Epitomes ad 214, 11.
 Χίλων 306, 1.
 χλῆδος 306, 2.
 Χόες 306, 13.
 Χολαργεύς, Χολαργία 307, 1.
 Χολλεῖδαι 307, 3.
 χορηγεῖν παισὶ νόμος ὑπὲρ μ' ἔτη γεγε-
 νότα 227, 11.
 χρήσται 307, 4.
 χρυσίς 307, 14.
 χρυστίτις γῆ 56, 4.
 χρυσοχοεῖν 307, 16.
 Χύτροι ἐορτή 306, 16. 309, 8. πόλις
 309, 5.
 τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας 291, 10.
 ψάμμητα 106, 2.
 Ψαμμητίχη 105, 17.
 ψευδεγγραφή 240, 7. 309, 13.
 ψευδοκλητία vel ψευδοκλητεία 240, 7.
 309, 18.
 τῶν ψήφων τὸ ε' μέρος 102, 10.
 ψιθυριστῆς Ἑρμῆς 310, 5.
 ψίθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως 310, 6.
 ὥρη 155, 1. ὥρα 221, 13.

INDEX GRAMMATICUS.^a

- Ἀθήνησι (non ἐν Ἀθήνησι, quod interdum scripserunt librarii) 134, 14. 147, 1. 223, 9. ἐν Ἀθήναις 176, 13. ἐν ταῖς Ἀθήναις 278, 14. παρ' Ἀθηναίοις 138, 9. 186, 13. 14. 218, 14. 251, 5. 286, 10. 306, 14.
- ἀκακούργητος 93, 13.
- ἀκολουθία τῶν ὁμολογουμένων 222, 8.
- ἄλλοι τε καὶ —, non ἄλλοι καὶ —, v. Addenda ad 274, 3. Ἀριστοφάνης Γῆρα καὶ οἱ ἄλλοι (sc. κωμικοὶ vel Ἀττικοί) 289, 4. ubi οἱ om. codex unus.
- ἀναγράφειν παροιμίαν 134, 1.
- ἀναδεύειν 212, 11.
- ἀναπεταννύειν τὴν ἐκκλησίαν 80, 1.
- ἀναστατωθῆναι 36, 13.
- ἀναφορικῶς 260, 6.
- ἀνέκπλυτος 88, 14.
- ἀνιέμενα νοσήματα 246, 13.
- ἀνυμολογος 63, 9.
- ἀντὶ vel ἐπὶ τοῦ — 53, 1.
- ἀντιλέγεται τὸ σύγγραμμα (*disceptatur de auctore*) 164, 9.
- ἀνταρχεῖσθαι 180, 12.
- ἄξιον ἀπορῆσαι πῶς — 213, 6.
- ἀπαρτίζειν γῆ καὶ οἰκήμασιν 80, 6.
- ἀπλοϊκώτερον 48, 2.
- ἀποδεδειγμένος χρόνος 169, 14. ἀρχὴ ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοῦ (non ἐπὶ τῷ) —: v. Add. ad 199, 14.
- ἀπόδειξις τῆς ἐξηγήσεως 77, 10.
- ἀπόδοσις. ἡ τοῦ Διδύμου ἀπόδοσις περὶ ἐργος 233, 10.
- ἀποκάθαρμα, ἀπόψημα 306, 6.
- ἀπολήγειν ad 7, 11.
- ἀπομερίζειν 50, 1.
- ἀπόμοιρα 49, 7. 50, 1.
- ἄπορον πῶς — 266, 1.
- ἀποτεχθέντα παῖδια 102, 15.
- ἀποτίνεσθαι 10, 10.
- ἀπόψημα 306, 6.
- ἄπωθεν, non ἔποθεν, Add. ad 52, 13.
- ἄρα. οἱ (libri ἐκ) δ' ἄρα — ἤρχον etc. 206, 2.
- ἀρρενικῶς, ἀρσενικῶς Add. ad 84, 17.
- ἄρξασθαί φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν 308, 5. οὕτως ἤρξατο — 12, 7. 130, 16.
- ἀρχόμενος Αἰσχύλος τῶν Εὐμενίδων φησὶν — 150, 7. ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου 208, 10.
- ἐν ἀρχῇ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος 259, 11. Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περιθίας 261, 9. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου Φιλήμων 293, 15. κατ' ἀρχὴν τῆς Λυσιστράτης 189, 2.
- ἀσπάθητος 271, 6.
- ἀσύμφωνος 63, 9.
- ἀσφράγιστος 61, 11.
- Ἀττικὸν ἔθος 124, 12. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, 131, 14. παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς 264, 2.
- αὐτός. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει 306, 9. ὡς αὐτός (sc. ὁ ῥή-

^a Indici præcedenti, in quem vocabula rettulimus ab Harpocrate explicata, alterum hunc adjunximus vocum vel locutionum, quas ex ipsius Harpocratonis sermone annotare operæ pretium videbatur. Est enim ad multas questionum utile etiam grammaticorum loquendi consuetudinem cognovisse: quod non fugerat Sylburgium, quum Indices in Etymologicum Magnum Apollonii Syntaxin componeret. Cujus exemplum quum perpauci aliorum grammaticorum editores secuti sint, non mirandum est valde imperfecta esse nulla ex parte satisfacere quæ Lexicorum Græcorum conditiones usque ad novissima hæc tempora de grammaticorum sermone tradiderunt.

- τωρ) φησιν 177, 2. αὐτὸς ὁ ῥήτωρ
 130, 6. 148, 13. 182, 12. αὐ-
 τὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ 292, 2. αὐ-
 τὸς γὰρ φησιν ὁ ποιητής 150, 17. ὁ
 αὐτὸς (sc. ῥήτωρ) δηλοῖ 179, 14. ὁ
 αὐτὸς ῥήτωρ vel αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ad
 99, 3. 158, 7. 210, 13. 240, 13.
 253, 9. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
 230, 1. ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος φησιν
 286, 14. παρ' αὐτοῖς (apud scri-
 ptiores vel oratores vel Atticos)
 90, 12. 118, 17. 122, 1. 124,
 15. 226, 11. 274, 6. 299, 15.
 αὐτοσχεδιάζειν 34, 9.
 αὐτοχειρία 233, 3.
 ἄφρυκτοι κριθαί 257, 18.
 ἐν τῷ βίῳ 36, 13. 125, 12.
 βοᾷ οὕτως var. lect. pro φησὶν οὕτως
 126, 16.
 γάρ omission post φησί 60, 8.
 γε. καὶ—γε 94, 6. 102, 16.
 γνήσιος. Orationes quarum de auc-
 tore dubitatum erat ab veteribus
 criticis Harpocratio plerumque
 notavit verbis εἰ γνήσιος: inter-
 dum vero εἰ γνήσιος ὁ λόγος, ut
 p. 96, 11. 122, 2. 171, 7. 211,
 9. 213, 16. 217, 14. 228, 9.
 242, 8. Idem praebet codex A.
 ubi ceteri simpliciter εἰ γνήσιος
 227, 5. 233, 13. 249, 10. 250,
 9. 251, 17. 254, 9. 256, 5. 259,
 4. 265, 9. 267, 9. 269, 15. 278,
 8. 284, 12. 286, 5. 289, 4. 298,
 9. εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν 257, 10.
 296, 6. (ubi ἐστίν om. C.) et in
 A. 297, 1. ubi ceteri simpliciter
 εἰ γνήσιος.
 γοῦν, οὖν v. l. ad 148, 1. 160, 15.
 γοῦν 156, 11. 170, 19. 275, 6.
 γρυπότης 82, 6.
 δεικτικῶς 260, 4.
 δῆλον γίνεται 46, 2. ὃ τι ποτὲ τοῦτ'
 ἐστὶ δῆλον ἀπασιν 86, 1. δῆλον παρ'
 Ἀριστοφάνει 173, 19. δῆλον ποιεῖν
 86, 12. 118, 11. 13. 148, 13.
 216, 10. 249, 9. 302, 12.
 δηλοῦν περὶ—80, 4. 84, 14. 90, 17.
 159, 16.
 δημότης et φυλέτης permutata ab li-
 brariis ad 6, 1. 195, 16.
 διαλέγεσθαι. διείλεκται 25, 9. 49, 15.
 93, 18. 102, 12. 140, 9. 166, 7.
 (ad 191, 12.) 194, 10. 207, 15.
 208, 9. 229, 15. 244, 19. 251,
 12. 264, 6. 267, 16. 275, 9.
 280, 3.
 διαβόσκεσθαι 4, 12.
 διαγράφειν 95, 9.
 διήτουν vitiose pro διήτων ad 95, 14.
 διασαφεῖν 29, 2. 46, 9. 217, 16.
 διατιμᾶν 64, 5.
 διδάσκει ὅτι—293, 15. ὅτι τὰ ὅσια
 τὰ δημόσια δηλοῖ Δημοσθένης—σα-
 φῶς διδάσκει περὶ τούτων 226, 18.
 ubi περὶ τούτων omitti poterat.
 δίδοναι. δώση var. lect. ad 69, 15.
 διεξέρχεσθαι 182, 9.
 δίκην εἰσιέναι 309, 13. 18. τὰς ἐφε-
 σίμους (sc. δίκας) 95, 12.
 εἰ μὴ ἄρα—(ex Didymo) 259, 7.
 ἐκδιασπᾶν ad 212, 7.
 ἐκκείμενον τὸ σημαίνόμενον 114, 8.
 ἔκκλητος (δίκη) 142, 14.
 ἐκπέταλος πιθάκη 293, 11.
 ἐλλιπῶς, ἔλλιειπῶς, 229, 4.
 ἐνάγειν 4, 4.
 ἐν ἀνθ' ἐνός 274, 5.
 ἐναντι 56, 7.
 ἐναντίον τοῦ vel τῷ—109, 14.
 ἐνεκεν 70, 2.
 ἐνθεν 16, 1. 7. 72, 4.
 ἐν ἐνόις (sc. ἀντιγράφοις) 198, 1. 248,
 3. 9. 271, 9. ἐν ἐνόις τῶν ἀντι-
 γράφων 296, 14.
 ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον 120, 16.
 ἐντελόμεισθος 10, 4.
 ἐξηγήσατο ὅτι—127, 9. ἐξηγεῖσθαι
 τοῦνομα 101, 6. 251, 17. σχειδὸν
 ἐξηγήσατο τοῦνομα 89, 16. τρόπον
 τινὰ ἐξηγήσατο 60, 8. 86, 16. 166,
 18. ὥσπερ ἐξηγεῖται τοῦνομα 125,
 14. 218, 4. ἐπιφέρει ὥσπερ ἐξη-
 γούμενος 64, 11. ὥσπερ ἐξηγούμενος
 αὐτό φησι 281, 16.
 ἐξῆς, ἐφεξῆς 278, 9.
 ἐξίλλειν 117, 14.
 ἐξορκίζειν 57, 7.
 εἴοικε συνώνυμος (sc. εἶναι) 180, 9.
 ἐορτάδεις ἡμέραι 159, 6.
 ἐπάγεσθαι μάρτυρα 281, 5. ἐπαγόμε-
 νος (libri ἐναγόμενος) 158, 2.
 ἐπάναγκες 107, 12. 155, 22.
 ἐπεργασία 118, 3.

- ἐπί. ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ θεωρικῶν 154, 11.
 παρ' ἄλλοις ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας
 279, 2. ἐπ' ἄλλου σημασινομένου φη-
 σί 119, 18. λέγειν ἐπὶ — sequente
 genitivo 73, 4. 92, 1. 98, 4. 99,
 2. 118, 15. 120, 16. 125, 11.
 246, 16. 299, 7. 302, 11. τάσ-
 σειν ἐπὶ — cum genit. 3, 1. 63, 7.
 66, 6. 74, 14. 98, 3. 118, 8.
 138, 7. 156, 5. 160, 5. 225, 3.
 249, 9. 293, 12. χρῆσθαι ἐπὶ —
 cum genit. 75, 8. 118, 7. 251,
 20. 278, 8. 307, 9. Cum da-
 tivo λέγεται — ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς
 ἀδικήμασι 81, 12. λέγεσθαι ἐπὶ
 τοῖς — 246, 6.
 ἐπιθῆναι 151, 5.
 ἐπικλήσιν 164, 7.
 ἐπιλήναι 293, 12.
 ἐπεμνήσθη τοῦ πράγματος 247, 6.
 ἐπίπλους 98, 11.
 ἐπισσευρμένως 97, 2.
 ἐπισκεπτέον εἰ — 175, 13. ἐπισκε-
 πτέον πῶς — 107, 5. ἐπισκεπτέον
 (var. lect. σκεπτέον) τὸ — 93, 5.
 ἐπιτεινόμενα νοσήματα 246, 13.
 ἐπιτίμιον 117, 15. 259, 5. ἐπιτίμιον
 κατ' αὐτῶν 180, 5.
 ἐπιφωνεῖν 128, 16.
 ἐπωνύμιον 126, 6.: ἐπωνυμία 127, 14.
 ἐπιστάνααι. ᾧ (libri 3) μὴ ἐπιστήσας
 151, 1.
 ἔως. ἀπὸ τοῦ — ἔως τοῦ — 40, 8.
 ζημιῶσθαι χιλίας 228, 16.
 ἥγουν. Addenda ad 64, 7.
 ἥδη δὲ καὶ — (post κυρίως μὲν —) ubi
 ἔστι δὲ καὶ exspectes 85, 6.
 ἡμεῖς (i. e. Harpocratio) 158, 3.
 οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν
 διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν
 282, 13. ἡμεῖς (i. e. recentiores,
 oppositi Atticis veteribus) 246,
 17. νῦν ἡμεῖς 189, 10. καθ' ἡμᾶς
 98, 10. παρ' ἡμῖν 32, 2. 160, 15.
 250, 13. 270, 14. ὑφ' ἡμῶν 61,
 11. 194, 18. 218, 10. (ubi est
 ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λε-
 γόμενον ὀρνυδοτροφεῖον οἰκίσκον.) 265,
 16. Eodem sensu νῦν 56, 6. ὃ
 νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσιν. 168,
 16. ὃ νῦν καρκίνωμα καλοῦσι. 235,
 11. γραμμῇ, ἥ μέχρι νῦν παράγρα-
 φον καλοῦμεν. 301, 2. τὴν νῦν φθίσιν
 λεγομένην.
 ἦτοι — ἡ μήποτε (aut fortasse) 278,
 14.
 θέριστρον 271, 6.
 θερμὰ λουτρά Ἡρακλεῖ 152, 3.
 ἰ' δεικτικῶ Ἡarpocratio utitur in solo
 pronomine ταυτί 102, 1. 103, 2.
 120, 11. 135, 2. (ubi v. not.)
 152, 12. 238, 12. 272, 5. 283,
 6. 288, 6.
 ἰδεῖν (i. e. δεῖ ἰδεῖν) οὖν εἰ γραφικά ἐστιν
 ἀμαρτήματα 209, 14.
 ἰδίως μὲν —, κοινῶς δὲ 39, 10. κοινῶς
 μὲν —, ἰδίως δὲ 31, 7.
 ἱερὸς μὴν Ἀπόλλωνος 149, 13.
 ἱπποπλάθου (v. l. ἱπποπλάστου) 160,
 18.
 ἱππικὸν ἔνδυμα 217, 2.
 καθεσταμένος 284, 15. καταστήσα-
 σθαι (libri κατακτήσασθαι) τὴν αἵ-
 κησιν 203, 16.
 κακοπαθεῖν. κεκακοπαθηκότες 308, 9.
 κατὰ in ὑπὲρ corruptum ad 195, 1.
 παροιμία λεγομένη κατὰ τῶν — (pro
 ἐπὶ τῶν) 287, 5.
 κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ 70, 12.
 κατεπεύγειν. εἴ τι ἐξαίφνης κατεπεύξειεν
 285, 5.
 κείσθαι. Conjunctivus ὑποκείται 62,
 14. Add. ad 64, 8.
 κλείειν. ἀποκεκλειμένου 249, 5.
 κοῖλα ἔλκη 138, 2.
 κοπρολόγοι 63, 6.
 Crasis. κὰν 50, 2. 96, 8. 215, 18.
 281, 15. κἀπὶ 117, 14. τάναντία
 291, 10. in C. ubi ceteri τὰ ἐναν-
 τία. τάναντία omnes 307, 4. Sæ-
 pissime, sed non constanter, τοῦ-
 νομα.
 Κυπρικὴ πόλις 277, 12.
 οἱ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους 288, 8.
 λογίζεται ἡ δραχμὴ ἐν ἑξ ὀβολοῖς 132,
 8.
 λογιστικὴ τέχνη 194, 6.
 ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ — 52, 4.
 λοιπόν ad 50, 14.
 λυμαίνεσθαι τινι 146, 14.
 Λυσιακοὶ λόγοι 73, 3.
 μαγειρεῖον 160, 15.
 μακαρία i. q. ἀμβροσία 212, 14.
 καὶ μάλα 98, 2.

μαρτύριον ἐπ' ἀνέστα 158, 21.
 ἐκ μεираκυλλίου 58, 1.
 μεριστής 84, 7.
 ἐν μέσῳ ἐστὶ ad 191, 12.
 μετῆκται τοῖνομα ἀπὸ — 239, 5.
 μεταφέρει (ἢ μεταφορά Epitome) ἀπὸ — 253, 3.
 ἡ μεταφορά ἀπὸ — 4, 11. 47, 6. 96, 14. 108, 20. ἐκ μεταφορᾶς 31, 3. 37, 2. 76, 16. 88, 14. 248, 5. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ — 239, 14. κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων 212, 4. et similiter 235, 6.
 μήποτε. προστιθεὶς ὅτι μήποτε καὶ— οὕτως ἐλέγετο 216, 4.
 μνήμη. ἔστιν αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ 210, 8.
 μονόπειμα ὑποδήματα 45, 2.
 μυστικὸς λόγος 65, 6.
 νέμειν προστάτην 261, 8.
 νησῦδριον 105, 17.
 νομίμου (μνημείου Bekker.) χάριν 48, 8.
 ὅδε τις. τοῦδ' ἐτινος δήμου 90, 6.
 ὀλίγος i. q. οὐδὲ ὀλίγος 221, 10. πρὸς ὀλίγον, ad breve tempus, 203, 15.
 ὄλον δρᾶμα ποιήσας 178, 3. βιβλίον ὄλον Πολέμωνι γέγραπται 159, 1.
 Omissio ὄλον 87, 6. Δίδυμος περὶ τούτου βιβλίον γράψας.
 ὀρθή (nomipaiivus) 305, 5.
 ὀρνιθάριον μικρόν 278, 2.
 ὅστις. ἡντιναδὴποτε 179, 10. ὁτφούν 129, 17.
 ὅτι, intellecto δηλοῖ vel φησί vel simili verbo 46, 9. 58, 7. 67, 13. 76, 5. 139, 7. (ubi ὅτε δὴ—) 149, 2. 210, 3. 223, 8. 228, 4. 275, 11. Plene ὅτι—δηλοῖ 149, 4. et alibi.
 οὖν pro γούν libri 125, 12. et v. l. ad 129, 8.
 παιδεραστής 67, 4. π. σφοδρός 152, 5.
 παράβυστος κλίνη 237, 5.
 παράγραφος 235, 11.
 παρακάλυμμα 79, 13.
 ἐκ παραλλήλου 262, 12.
 παρατηρητέον ὅτι (ἔτι om. libri)— 247, 4.
 παρέλκειν, abundare, 65, 2.
 παρέλκεσθαι ἵππον 26, 3.
 παρεμφαίνειν 170, 11.
 Πειραιῶς, Πειραιεύς 272, 10.

περιοδικὰ νοσήματα 246, 12. περιοδικαὶ νόσοι 169, 13.
 πίπτειν. ἔπεσε τις φήμη εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων 308, 6.
 πλατύνειν τὴν φωνήν 190, 14.
 πλήρης τοῦ ὀνόματος ἢ κωμῳδία 112, 8.
 Πνύξ. Πικνός, Πινυκός 260, 5. 266, 4. πολλάκις. Δημοσθένους—πολλάκις 215, 9. πολλάκις εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ 191, 2. π. μέμνηται 178, 2. π. μνημονεύουσι 175, 7. 177, 16. 185, 9. 193, 14. 208, 8. π. ὀνομάζει 147, 5. π. ἔστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Ξενοφώντος Κυνηγετικοῦ 256, 13. πολλάκις ἔστι (interdum addito τοῦνομα) παρὰ—et similia 32, 7. 130, 3. 142, 15. 172, 3. 233, 8. 243, 7. 257, 3. 273, 9.
 πολὺς. πολλή ἢ μνήμη παρ' Ἀττικοῖς 266, 6. πολὺ (vel πολὺ ἔστι) τοῦνομα παρὰ— 20, 10. 72, 2. 81, 13. 96, 7. 105, 12. 122, 1. 131, 14. 180, 1. 208, 5. 223, 4. 226, 11. 238, 3. 239, 3. 269, 1. τοῦνομα παρὰ πολλοῖς 239, 20. 257, 14. 270, 8. 303, 6.
 πρόδῃλον 245, 3.
 πρόδρομοι 26, 7.
 πρὸς τὸ pro πρὸς τῷ 182, 3.
 προσκρίνειν 120, 6.
 προσποιητὴ μετ' ἀπάτης παιδιὰ 180, 8.
 προσυπακουστέον 229, 4.
 πρόσχωσις ποταμῶν 306, 6.
 ῥάπισμα 125, 12.
 ῥητέον ὅτι— 109, 9. 166, 11.
 ῥύθην 4, 13.
 σαφὲς ποιεῖν 7, 12. 124, 17. 159, 10.
 σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν 291, 10.
 σημαντήριον, σήμαντρον ad 56, 6.
 σιπύα 273, 9.
 σκευαρεῖσθαι 275, 13.
 σπάνιος. ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον 120, 16.
 σ̄ vel τ̄. θάλατταν (v. l. θάλασσαν 142, 2. πρᾶττουσιν (v. l. πρᾶσσουσιν) 153, 6. θαλάσσιον omnes 143, 15.
 σταδίους 178, 6.
 στηλιτεύεσθαι γράμμασιν 66, 4.
 στοιχεῖν ad 112, 8.
 συγκαθίσαι 103, 11.
 συγκαταλέγειν 11, 9.

σύμπεντε, 283, 7. libtool.com.cn

συναλοιφή 8, 4.

συναρπάζειν (auditores) 221, 5.

συνδαπανᾶν 285, 15.

συνδεκάζειν 4, 2.

σύνεξ 283, 7.

ἡ συνήθεια (lingua vulgaris) 20, 5.
91, 17. 128, 15. 210, 11.

συνιδεῖν 159, 4. 225, 6.

τὰ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον 58,
6.

τραγικὸν ἔνδυμα 217, 1.

τραχήλιον τὸ κάτω τοῦ δόρατος 281, 8.

τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς 256, 12.

τυχόν, fortasse, 97, 15.

ὔδωρ. ἄνευ vel χωρὶς ὕδατος (quod
verba facienti dabatur) ad 167,
13.

υεῖν et υναῖ. δεικνύει 154, 12. δεικνύ-
ουσιν 180, 17. καταπηγνύειν 281,
8.: sed δέικνυσι 262, 7. διαζων-
νύντος 212, 6.

ὑποκεῖσθαι δανειστῇ 226, 4.

ὑποσημαίνειν 103, 8. 170, 11. 173,
2. 182, 12. 193, 19. 203, 3.
204, 2. 213, 15. 226, 7. 228, 2.
233, 5. 238, 11. 239, 9. 250, 2.
253, 9. 257, 9. 258, 2. 259, 7.
263, 5. 269, 15. 277, 7. 280,
10. 296, 5. 299, 6. 306, 10.

ὑποστράτηγος 22, 12.

ὑποτελεῖν τὸν ὀρισμένον φόρον 51, 10.

ὑποφαίνειν 145, 14. ὑποφαίνεσθαι 126,
13.

ὑποχαράττεσθαι 239, 15.

ὑσπληγγα 70, 10.

φανερὸν ποιεῖν 91, 3. 129, 18.

φανός i. q. λευκός 244, 3.

φαντασίαν τρίγωνον ποιεῖν 42, 4.

φατρία, φρατρία 295, 5. 302, 14.
303, 1.

φησί vel φασί omissum ante infini-
tivum 119, 7. var. lect. ad 100,
14. omissum post ὡς 119, 12.
127, 12. 146, 15. φησί repetitum
post aliquot verba 60, 8.—10.
φησί cum duobus nominibus per
τε—καὶ conjunctis 215, 16. ὡς
Ἵππερίδης φησὶ καὶ Ἀλεξίς 301,
13.

φθειρίζεσθαι 298, 8.

φιλόσοφον σύγγραμμα 164, 8.

φρυγανώδης σωρός 306, 8.

χρηματίζειν ἀπὸ δήμου τινός 90, 7.

χρησῖς. οὐχ εὔρομεν οὕτω που τὴν χρησῖν
299, 2. τούτου πολλὰ χρησῖς 4, 9.
12, 6.

ὡς ἂν εἰ ἔλεγε 4, 10. ὡς ante δηλοῦ
vel δηλοῦσιν omissum 58, 12.
(Plene 87, 13.) ὡς ἔτι ad 141,
7.

ADDENDA

AD INDICEM SCRIPTORUM.

- P. 314. Αισχίνης ὁ Σωκρατικός 62, 10.
p. 316. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν 62, 7.
——— Δαιταλεῦσιν 155, 20.
Δείναρχος 95, 5.
p. 317. Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας 61, 7.
Δημοσθένης κατ' Ἀνδρoτίωνος 117, 9.
——— κατ' Ἀριστοκράτους 87, 16.
p. 318. ——— ὑπὲρ Κτησιφῶντος 33, 14. et 295, 11.] Corrigere 33.
18. et 259, 11. et adde infra 273, 5.
——— ἐν τῇ παραπροσβείας 21, 1, 235, 16.
p. 319. ——— κατὰ Τιμοκράτους 301, 5.
Δίδυμος 123, 9.
p. 320. οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράψαντες 43, 2.
οἱ τὰ Εὐβoϊκὰ γράψαντες 287, 2.
Ζώπυρος ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν 136, 1.
Ἡρόδοτος β' 194, 19.
——— γ' 81, 2.
Ἡσιόδος 155, 3.
Θεόπομπος Φιλιππικῶν γ' 84, 17.
p. 321. Ἰσαῖος 69, 3. in Epitome 299, 15.
p. 324. Λυσίας κατὰ Λυσιθέου] Lege Λυσίας * κατὰ Λυσιθέου cum asterisco,
quo orationes notamus quarum de scriptoribus dubitatum
fuit.
p. 325. Μαίσων 135, 7.
p. 326. Ὀμηρος 150, 17.

In Indice Græco p. 329. col. 2. deleatur “ Ἀθήνησι, ἐν Ἀθήνησι ad 87,
12.” et p. 333. col. 2. post βομβυλίδς inseratur βόρειον τεῖχος 92, 9.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

885 .H295 C.1
Harpocratonis Lexicon AMD1108
Stanford University Libraries

3 6105 045 054 462

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

JUN 30 1995

28D NOV 29 1996

F/S JUN 30 1997

28D NOV 29 1996

www.libtool.com.cn